

شده رحى اللولی والمرجبان

فیماتفق علیہ الشیخان

البخاری ومسلم

وضعه

محمد فواد عبد الباقي

به پییتووسی

نوری فارس حه مه خان

سه ربه رشتی چاپ

محمدود احمد محمد

(به رگی به کم)

منتدی اقرأ الثقافی

www.iqra.ahlamontada.com

لتحميل أنواع الكتب راجع: (مُنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)

پراي دانلود کتابهای مختلف مراجعه: (منتدی اقرا الثقافی)

پۆدابه زانیانی جوهره ها کتیب: سهردانی: (مُنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)

www.lqra.ahlamontada.com

www.lqra.ahlamontada.com

للكتب (کوردی , عربي , فارسي)

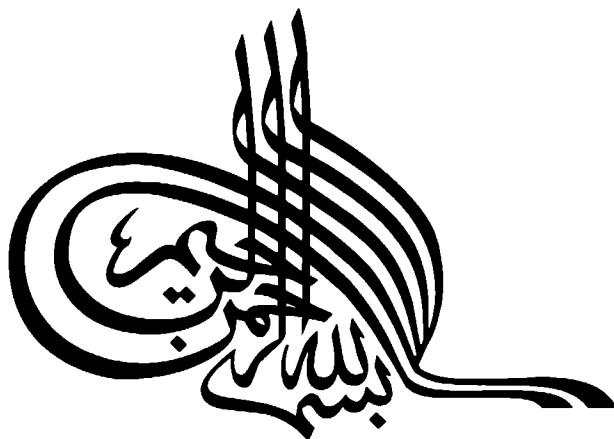
شہرحی
اللولؤ والمرجان
فیما اتفق علیہ الشیخان
البخاری ومسلم

وضعه
محمد فؤاد عبدالباقي

به پینووسی
نوری فارس حه مه خان

سه ریه رشتی چاپ
محمود احمد محمد

﴿به رگی به کم﴾

📖 ناوی کتیب: شهرحی اللؤلؤ والمرجان فیما اتفق علیه الشیخان البخاری
ومسلم.

📖 نووسینی: ماموستا نوری فارس همه خان

📖 تیراژ: ۱۰۰۰ دانه

📖 ژمارهی سپاردن: له به ریویه رایه تی گشتی کتیبخانه کان ژمارهی
سپاردن (۱۲۷۸) ی سالی (۲۰۱۵ ز) ی پیدراوه.

📖 کۆمپیوته رو دیزاین: (سامان محمد امین)

📖 له سه ره رکی کتیبخانه ی ئارام له سلیمانی چاپکراوه، مافی
چاپکردنه وهی بو کتیبخانه ی ناوبراوه.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

پیشەکی:

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، أَحْمَدُهُ حَمْدًا كَثِيرًا طَيِّبًا مُبَارَكًا فِيهِ، وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، صَلَوَاتُ اللَّهِ وَسَلَامُهُ عَلَيْهِ، وَعَلَى سَائِرِ الْأَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِينَ، وَآلِ كُلِّ، وَسَائِرِ عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ، وَمَنْ تَبِعَهُمْ بِإِحْسَانٍ إِلَى يَوْمِ الدِّينِ

له پاش سوپاس و ستایشی بڼ پايانی خودای گه وره و سهرو مرو ناردنی دروودو سلاوی بڼ پايان بو سهر گیانی پڼغه مبهري زیده خو شه ویست و نازیز، وه ههرومها بو سهر گیانی که سوکارو هاوړی و هاو له نازدارمکانی، عهرزم نه مه یه:

۱- مهبهستی سهرمکی له م و مرگېړان و شهرحه: نهومیه که ناشقانی نه م پهراوه پېرؤزمیه، به باشی له مهبهست و واتای فهرموودمکانی حالی ببن، له راستیدا نه م ته رجه مه کوردییانه ی بهنده ی هه ژار، نه ومنده پوون و پړوان و ناسانن، نه گهر ته رجه مه بکړین به عهرمبی، فهرموودمکان بو تیگه یشتنی ته و او لیان، پڼویستیان به شهرحه گه وره کان نامینن.

۲- مامؤستای داناو زانا، دانه ری نه م پهراوه ی (اللُّزْلُزُ وَالْمَرْجَانُ فِيمَا اتَّفَقَ عَلَيْهِ الشَّيْخَانُ: البخاری و مسلم) که خوالیخؤشبوو (محمد فؤاد عبدالباقي)یه، په رهمه تی خودای لی بڼ، به شیوه ی نیمچه گشتی، زؤرینه ی کات، له فهرمووده موتته ففهو عه له یه ییه که، دهقی گېړانه وه ی پڼشه و بوخاری نووسیوه، به لام من

به شیوهی گشتی، گیرانه‌وهی بوخاری و گیرانه‌وهی موسلیم، کامیان کوگیرترو پروونترو پاراوتر بی و سوودی پتر بی نهومیانم نووسیوه، یان ههردوو گیرانه‌وهکه‌م نووسیوه، کردوومن به شهرح و رافه بۆ یه‌گتری، وهك زاناگان دمفه‌رموون: (الحديث يُفسرُ بَعْضُهُ بَعْضاً). بگره‌گه‌ل جار فهرمووده‌ی تریشم سه‌بارمت به بابته‌که، راگوپز کردوو، چونکه نه‌مه رافه و شهرحه، و مرگپیرانی روت نییه، جا رهنکه خوینهری تازه نه‌فه‌س، شتی وا به‌تکرار و دووباره دابنیت به‌لام مه‌به‌ستی سه‌ره‌کی من ده‌وله‌مه‌ندکردنی مه‌به‌سته‌که‌یه، له‌گه‌ل روونکردنه‌وه‌ی ته‌واو، که‌سێ به‌وردی سه‌رنجی کاره‌که بدات دزمانی که سه‌رنجام، سه‌رجه‌م نه‌مانه به سوود و قازانجی خوینهر ده‌شکپته‌وه، به‌چاوی سه‌ر ده‌بینین، په‌راوی وا هه‌یه نزیکه‌ی دووسه‌د لاپه‌رمیه، له‌گه‌ل نه‌ومیشا، شهرحی ده به‌رگی له‌سه‌ره. هه‌زده‌که‌م خوینهری به‌رپز بزمانی که‌زۆر جار فهرمووده‌ی سه‌ره‌کی نه‌م شهرحه، ریوايه‌تیکی تری نه‌صله‌که‌یه له بوخاری و موسلیم. له‌به‌رته‌وه دلتیابن له‌دروستی کاره‌که. وه‌هیج زیانیکی نییه.

۲- به شیومیه‌کی ئاسان، منیش وهك مامۆستای دانه‌ر (په‌حمه‌تی خودای

لی بی) نه‌م چهند خاله‌م په‌چاوکردوو:

آ- له سه‌رمتاوه له ژماره (۱) یه‌که‌وه، هه‌تا ژماره‌ی کو‌تا، که ژماره (۱۹۰۶) هه‌زار و نۆسه‌دو شه‌شه، هه‌مان ژماره‌م بۆ فهرموودمگان داناوه، که مامۆستا (محمد فؤاد عبدالباقي) دایانی ناوه بۆیان، وه منیش پێك وهك نه‌و، فهرمووده‌گانم به پێی کتاب و نه‌بوابه‌کانی سه‌حیحی موسلیم داناوه، وه له په‌راوی‌زیشا ئاماژه‌م بۆ کیتاب و نه‌بوابی فهرمووده‌که له سه‌حیحی بوخاری دا نووسیوه.

- ۳- عهلی برام.
 - ۴- حاجی حه مه فارسی برام.
 - ۵- عانیسه خانی خوشکم.
 - ۶- کاوهی کورم.
 - ۷- حاجی زهکیه‌ی هاوسهرم.
- که مهرگی نه‌م نازیزانه‌م به چاوی خۆم دیوه.

ومرگینر

نوری فارس حه مه‌خان حه‌سه‌ن موصطه‌فا حه‌نیف
خویدم العلم، وخادم الفقراء، وَالْعُلَمَاءِ وَالْمَشَائِخِ
 $۲۰۱۴/۱/۲۰ = ۱۴۳۵/۳/۲۹$ ک

مَقْدِمَةٌ

(۲) باب تغلیظ الکذب علی رَسُولِ اللّٰهِ صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّم

پیشه‌کی له سه حیجی موسلیم

باسی هه‌ره‌شه‌کردن له‌که‌سی درۆ به‌دهم پیغه‌مبه‌روهه هه‌لبه‌ستی (دروودی

خودای له‌سه‌ر بی)

۱- حَدِيثُ عَلِيٍّ: قَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (لَا تَكْذِبُوا عَلَيَّ فَإِنَّهُ مِنْ

كُذْبٍ عَلَيَّ فَلْيَلِجْ مَقْعَدَهُ مِنَ النَّارِ).^(۱)

پیشه‌هوا عه‌لی کوری نه‌بو طالیب (ره‌زای خودای لی بی) ده‌فه‌رموی:

پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) ده‌فه‌رموی: (دروۆ به‌دهم منه‌وه مه‌که‌ن و

به‌دروۆ مه‌لێن پیغه‌مبه‌ر وای فه‌رموو، یا وایکردوو، چونکه هه‌رکه‌سی

له‌خۆیه‌وه درۆ به‌دهم منه‌وه هه‌لبه‌ستی، ده‌چێته ناو ناگری دۆزه‌خه‌وه).

رافه‌ و شیکردنه‌وه:

ریبعی کوری حیراش ده‌فه‌رموی: ئەم فه‌رموودیه‌م له‌عه‌لی بیستوو، ریبع

کووفه‌یی یه‌ تابیی یه، پیاویکی خواپه‌رستی وهرعداری راستگۆ بووه، هه‌ت

دروۆ نه‌ده‌کرد، دوو کوری هه‌بوو له‌حه‌ججاج یاخی بوون، به‌حه‌ججاجیان گوت:

باوکیان هه‌ت درۆ ناکا، هه‌وائی کۆرماکانی لی بپرسه راست پێ ده‌لێ که‌له‌کوین،

که‌سیکی نارد لی پرسی، گوتی: وان له‌ماله‌وه، هه‌ججاجیش گوتی: له‌به‌ر ئەم

^(۱) مختصر صحيح البخاری = بوخته‌ی بوخاری = ته‌جریدی بوخاری به‌رگی ۱/، چاپی دووه‌م،

ژماره: ۸۹ - فه‌رموودێ ژماره: ۱۰۶ له‌ سه‌حیی بوخاری. مسلم. مقدمة: ۲، ۳، ۴ + مسلم

تره‌قیم شیخ خلیل مأمون شیخا: ۲۱۵۵، ۲۱۵۶.

راستگۆییهی تۆ والهمەردوکیان خوش بووم. سویندی خوارد کەنابی پئی بکەنئ
 هەتا جیگەیی خۆی نەزانئ کەبەهەشتی یە یادۆزەخی یە، ئیتر پئی نەکەنی
 تاپاش مردن، لەپاش مردن پێکەنی، رمبەیی برایشی هەروا، برابەکیشی هەبوو
 ناوی مەسعوود بوو لەپاش مردن قەسە کرد! مردوو شۆرمکەیی کەشۆردی
 دمیگوت: (هەتا لەشۆردنەکەیی بووینەو هەردەمی بەزمردەخەنەو بوو).
 (بروانە / عەینی / ۱۴۷/۲).

روونکردنەو:

ئەمیرولمۆئەنین ئیمامی عەلی، هەق ئامۆزای پێغەمبەرە، زاوای
 پێغەمبەرە، میردی فاتیمەیی کچیەتی، باوکی حەسەن و حوسەینە، خەلیفەیی
 چوارەمە، ریزی خولەفای ئەربەعە ئاویە: ئەبوبەکر، عومەر، عوسمان، عەلی،
 بەپێی پەیمانی برابەتی بەستن (المواخاة) عەلی بوو بەبرای پێغەمبەر،
 پێغەمبەر پێی فەرموو: (تۆ لە دنیاو قیامەتا برای منی!) یەکیکە لەو دە
 کەسە کە پێغەمبەر مۆژدەیی بەهەشتی پێیان داو، کەناوێکیان بە عەشەرەیی
 موبەششەرە، پیاویکی زاهیدی دنیا نەویستی خوا پەرست بوو، هەتا بلیت
 زاناو داناو هەقانی و رهوانبێژ بوو، نەهجوڵەلاغەکەیی بەلگەیی ئەم قەسەییە، لە
 هەموو جەنگو نەبەردو شەپگەو غەزاکاندا لە خزمەت پێغەمبەردا بوو، جگە
 لە غەزای تەبۆوک، زۆر بە مندالی موسولمان بوو، لە مالی پێغەمبەردا
 پەروەردە بوو، لە پێغەمبەرەو (۵۸۶) فەرموودەیی گێراوتمەو، لە پەراو
 ناسراوێکی فەرموودەدا، چەسپاون، بیستیان پەسەندی شەخەینن واتە:
 مۆتەفەقو عەلەیهین، بوخاریش بەبئ موسلیم نووی تریانی لە صەحیحی
 بوخاریدا گێراوتمەو، موسلیمیش بەبئ بوخاری پازدەیی تریانی گێراوتمەو،

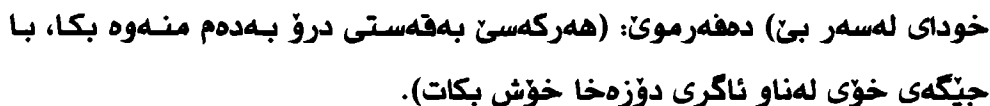
کهواته: (۲۰ + ۹ = ۲۹) فەرموودەى لە بوخارىدا ھەيە، وە (۲۰ + ۱۵ = ۳۵) فەرموودەى لە موسلىمدا ھەيە، كۆى فەرموودەكانى لە صەحىحەينا دەكاتە (۲۰ + ۹ + ۱۵ = ۴۴) فەرموودە. پىنج سال جىنشىنى (خەلافەتى) كردوو، بە شەھىدى مردوو، تەمەنى شەست و سى سال بوو لەبەرە بەياني شەوى ھەينى، رىكەوتى سال رۆژى بەدر، ھەفدەى رەمەزانى سالى چلى كۆچى، لە مال دەرچوو بۆ نوپژى بەياني، لە ئەنجامى پىلاننىكى چەن لايەنىدا، عەبدورەھمانى كورى ملجەم، بە شمشىرىكى زەھراوى، برىننىكى كاريگەرى لەسەرى كرد، گەيشتە مۆخى، لە شەوى يەك شەممە، لە نۆزدەى مانگ، لەپاش دوو شەو، لەشارى كووفە ومفاتى كرد. پياوئىكى گەنەم رەنگ بوو، سەرو ريشى پاك سىى بوو بوون، چوار شانەيەكى تىكسەمراو بوو، ريشىكى پرى درىژى ھەبوو، زۆر جار ريشى رەنگ دەكرد، سەرى رووتاوە بوو، مووى پىو نەبوو، لە پشەتە سەريەو نەبى، رووى زۆر جوان و شەوقدار بوو، دەتگوت مانگى چواردەمى، تەنيا خۆى لەناو يارانى پىغەمبەردا ناوى عەلى كورى ئەبو تاليبە، بەلام لەناو فەرموودە گىرەوكاندا ھەشت كەسى تر بەم ناو ھەيە (بىروانە: تاج/۵/ ۵۹ - تاج/۲، زنجيرە: ۹، ژمارە: ۳۲۸۸ - ۳۳۱۱ چاپى/۴ - باسى مناقبى عەلى....).

۲- عَنْ أَنَسٍ (رضي الله عنه) قَالَ: إِنَّهُ لَيَمْنَعُنِي أَنْ أَحَدَكُم حَدِيثًا كَثِيرًا أَنْ تَلْبِيَّ (صلى الله عليه وسلم) قَالَ: « مَنْ تَعَمَّدَ عَلَيَّ كَذِبًا فَلْيَتَّبِعُوا مَقْعَدَهُ مِنَ النَّارِ ».^(۲)

پيشەوا ئەنەسى كورى مالىك (رەزاي خوداي لى بى) فەرمووى: لەبەر ئەم فەرموودە، كەمەن فەرموودەى زۆرتان بۆ ناگىرەمەو، كە پىغەمبەر (دروودى

^(۲) بىروانە: تەخريجى فەرموودەى ژمارە/۱. بىروانە: مختصر صحيح مسلم/۱، ژمارە: ۲۲

زياننامەى ئەنەسى كورى مالىك، ھەروا مختصر صحيح البخارى/۲، ژمارە: ۹۱۲.

روونکردنه وه:

ئەنەسى كۆپى مالىك نۆكەرى پېغەمبەر بوو، دەسالى خزمەتى ھەزرىتى
 كىر دوو، بە ھەتىوى گەورە بوو، لەناو ياراندا كەس بەقەد ئەو مىندالى نەبوو،
 دەولەت مىند بوو، تەمەنى درىژ بوو، پېغەمبەرى خوا لەسەر داخووزى دايكى
 ئەنەس ئەم نىزايەى بۆ كىر دوو: خودايە! پىتو فەر بخرە مال و مىنالى و تەمەنى
 درىژكە و لە گوناھى خۆش بە). (تەجرىد/۲/۲۹۴، ژمارە: ۹۱۳).

ئەنەس دىفەرمۇئى: (سەد منال) (دوو كەمەم) بە خاك سىپاردوۋە، كە
 ھەموويان لە پشتى خۆم بوون!). رەزىكى ھەبوو ھەموو سائى دووجار بەرى
 دىگرت، رىحانكى تىادا بوو بۆنى مىسكى لىۋە دىھات، دىلئىن: زىاتر لەسەد سال
 زىاۋە، دوا ھاۋەلى پىغەمبەر بوو كە لە (۹۳)ى كۆچىدا، لەسەردەمى ھۆكۈمرانى
 ھەججەدا لە بەسرە مردوۋە. (۲۲۸۶) ھەرموۋدى لە پىغەمبەر ھەو كۆپراۋەتەۋە
 (۲۵۱) ھەرموۋدى لە بوخارىدا ھەيە (۲۵۹) ھەرموۋدى لە مۇسلىما ھەيە
 (۱۶۸)يان پەسەندى ھەردوولايان، لەسەر ئەم بىياتە ئەفراى بوخارى (۸۳)
 ھەرموۋدى، ئەفراى مۇسلىم (۹۱) ھەرموۋدى، لە مۇقەددەمى فەتھ البارىدا
 دىفەرمۇئى: (لە بوخارىدا (۲۶۸) ھەرموۋدى ھەيە). ئەم جىياۋازىيە لەم جۆرە
 شۇيىنەدا دىگەرپىتەۋە بۇ ھەندى ھۆى ھونەرى، سەبارەت بە ھەرموۋدانەى كە
 بىژرە دىقەكانىيان زۆر لەيەكەۋە نىكىن. (تاج/۵/۱۸۴، زىجىرە: ۵۴ تاج-۳ ژ-۳۴۸۵-
 ۳۴۹۱) {بىروانە: ژمارە/ ۱۵۴ لە بەرگى يەكەم لە مۇختەر سىحى مۇسلىم بەكوردى
 تەرجەمەى مامۇستا نۇرى فارس}.

۳- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (وَمَنْ كَذَبَ عَلَيَّ مُتَعَمِّدًا فَلْيَتَبَرَّأْ مَقْعَدُهُ مِنَ النَّارِ).^(۳)

ومرگه راومهکی له ژماره (۱) و (۲) دا، رابورد.

ئەبو ھورمیرە (رمزای خودای گەورەى ئى بى) دەم سېى کۆمەلەى ھەژارمکانى صوففە بوو، لە سالى ئازادکردنى قەلاى خەبەرەدا موسولمان بوو، لە خزمەت پێغەمبەرەدا ئامادەى ئەم غەزایە بوو کە سالى حەوتى کۆچى بوو، خۆى دەفەرموى: (بە ھەتیوى پەرورمەدە بووم، کە کۆچم کرد بۆ مەدینە ھەزار بووم، بووم بە رەنجبەر و خزمەتکاری بوسرەى کچى غەزوان، خوا کارىکى وایکرد کە بووم بەمیردى). دوو گێرپانەو ھەیە بە ناوانانى بە ئەبو ھورمیرە، خۆى دەفەرموى: (... شوانى رانى مالى خۆمان بووم، پشیلۆکەپەکی بچکۆلەم ھەبوو، بەشەو لەناو درەختىکا دامدەناو بە رۆژ ھەلەم دەرگرت و یارىم پى دەرگرت، ئیتەر بەم ھۆپەو ناویان نام ئەبو ھورمیرە، بە کوردی واتە: پشیلەوان، یاخود: باوکى پشیلۆکە). ھەندى دەلێن: پێغەمبەر ئەم ناوەى ئى ناو.

لەپاش ئیسلام بوونى ھۆگرى پێغەمبەر بوو، ھەمیشە لە خزمەتیدا بوو، ھەم خزمەت و بەردەستى دەرگرتو ھەم فێرى فەرموودەو زانست و ئایین دەرگرتو، لە خزمەت حەزەرتدا، سکالای کرد کە مەترسى ئەو ھەپە کە فەرموودەمکانى ئەو ھەپە لەبەر بچى، فەرمووى: بەرماڵەکەم راخە منیش وامکرد، بەمشت زانست و فەرموودەى تىکرد، ئەو ھەپە فەرمووى: ئادەى کۆیکەرەو، منیش بەرماڵەکەم پێچاپەو نووسانم بە سینگمەو، ئیتەر لەپاش ئەو ھەپە ھەپە نەچوو مەتەو.

ئەبو ھورمیرە، یادکاریکى گەورە بوو، ھەمیشە سەرگەرمى تەسبیحات و یادى خودا بوو، لەگەل ژنەکەى و نۆکەرەکیدە شەویان دەرگرت بە سى بەشەو،

^(۳) تەجرید/۱، ژمارە: ۹۱ بخارى/۱۱۰. مسلم. شىخا: ۴ پوختەى مسلم/۸۶۲.

بە نۆرە ھەرگەسەيان سى يەكى شەو شەو نوپۇزى دەگرد. لە خزمەت پېغەمبەردا دەچوو بۇ غەزا، بۇ حەج، بۇ سەفەر، لەناو ھاوړپىكانى پېغەمبەردا كەس بەقەد ئەو فەرموودەى نەگىراوتمەو، (۵۳۷۴) پىنج ھەزارو سى سەدو حەفتاو چوار فەرموودەى گىراوتمەو، لەسەر فەرمايشتى عەللامەى عەينى لەم شوپنەدا، وە ھەروا عەينى دەفەرموئ: لە بوخارى شەرىفدا (۴۸) فەرموودەى ھەيە، لە موسلىمدا (۵۱۵) فەرموودەى ھەيە (۳۲۵) سى سەدو بىستو پىنجيان پەسەندى ھەردوو پىرن، واتە: متفقعليهين، لەبەينى بوخارى و موسلىمدا، كەواتە: (۳۲۵-۱۹۰) سەدو نەومد فەرموودەى لە موسلىمدا ھەيە كە لە بوخارىدا نىن. لەم شوپنەدا شىخى عەسقەلانى لە فەتھولبارىدا دەفەرموئ: (كۆى فەرموودە دەرھىنراوكانى ئەبو ھورمىر، لەدەقە سەربەخۆگان، لە صەحىحى بوخارىدا (۴۴۶) چوار سەدو چلو شەش فەرموودەيە).

ئەبو ھورمىر لە خىلى ئەزدە كە دەچىتەو سەر ھۆزى دەوس، يەمەنيە، لەپاشا مەدينەيى، لە ذولھولەيفە، لە نزيك مەدينەو نىشتەجى بوو، لەوئ خانويەكى ھەبوو، دواى بەخىر داى بە ئازادگراوكانى خۆى، دەيفەرموو: (پەر دوو دەفرم لە پېغەمبەرەو شت لەبەرکردوو يەككىيان ئەم فەرمايشتو فەرموودانەيە كە بەناو موسوئلماناندا پەخشى دەكەمەو، ئەگەر ئەوى تريان بلاق بكمەو، لەسەرى ئەدەن لە گەردنم).

پىشەوا بوخارى پىي دەلئ: (زياتر لە ھەشت سەد كەس، لە صەحابى و لە تابىعى، فەرموودەكانى ئەويان گىراوتمەو). وەك: ئىبنو عەبباس و ئىبنو عومەر و جابىرو ئەنەسو وائىلەى كورپى ئەسقەع، لە ھاوړپىيانى پېغەمبەر. وەك: سەعيدى كورپى مسىب و عوروەى كورپى زوبەيرو ئەعرەج و مقبرى و محەرى كورپى خۆى و كەسانى تر، لە پەيرەوان (تابيعين). خۆشى فەرموودەى لەم

زاتانهوه گىراوتهوه: له ئه بوبه گرو عومهر و فه زلى كورى عه باسو ئوبه ييهى كورى كه عبو ئوسامهى كورى زميدو عايشه و كه سانى تريش. له ته مه نى هم فتاو هه شت سالىدا، له سالى په نجاو هه شتى كۆچيدا له مه دينه كۆچى دوايى كردوو له گۆرستانى به قيع به خاك سپىردراوه. بۆ زىده سوودو به هره له م بارميه وه بپروانه ئهم شوپنايه: ته جريدى بوخارى به كوردى ژماره: ۸۴، ۹۷، ۹۸، ۹۹، ۱۲۲، ۱۹۵، ۴۱۷، ۴۱۹، ۵۸۳ له به رگى / ۱، له به رگى دووش بپروانه: ۷۷۹، ۱۰۶۶، ۱۰۸۷، ۱۲۰۶، ۱۷۴۵، ۱۸۰۰، ۱۸۰۹، ۱۸۱۰، ۲۰۰۸ هه روا بپروانه تاج / ۵، لاپه ره: ۲۱۷ زنجيره: (۶۲) = تاج / ۲ ژ / ۲۵۲۱ هه تا ۲۵۲۶ چ / ۴ تا كۆتايى.

۴- عَنْ الْمُغِيرَةِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: (إِنَّ كَذِبًا عَلَيَّ لَيْسَ كَكَذِبِ عَلَى أَحَدٍ، مَنْ كَذَبَ عَلَيَّ مُتَعَمِّدًا فَلْيَتَبَرَأْ مَقْعَدَهُ مِنَ النَّارِ).^(۴)

موغيرهى كورى شوعبه (رهزاي خوداي لى بى) ده لى: له پيغه مبه رم بيست، دميفه رموو (درودى خوداي له سه ر بى): (درو كردن به دهم منه وه، وهك درو كردن به دهم كه سى تره وه نييه، هه ركه سى به فه ستى به دهم منه وه درو بكا، نه وه باجى گه ي خوى له ناو ناگرى دۆزه خدا خوش بكا).

روونكر د نه وه:

موغيرهى كورى شوعبه له پيش سالى عه مره ي حوده ييبه يه ئيسلام بووه، ناماده ي په يمانى خوشنوودى (بيعه الرضوان) بووه، له و په يمانه دا رو ئىكى جوانى بووه، چاو ئىكى له غه زاي يه رموو كا كو ئر بوو، شه عبى ده لى:

^(۴) مختصر صحيح مسلم / ۵، ژماره: ۱۸۶۲ = مسلم شيخا: ۵. تجريد / ۲، ژماره: ۶۲۰ = بخارى / ۱۲۹۱. ترمذى. جناز / ۱۰۰۰. تحفة الأشراف / ۱۱۵۲۰. تاج / ۱، زنجيره: ۱۷، ژماره: ۱۲۴.

(بلیمه ته کانی عه رب نه م چوارمن: مو عاوییه کورې نه بو سوفیان و عه مری کورې عاص و موغیره کورې شوعبه و زیادی کورې باوکی خوۍ، که ناسراوه به زیاد ابن اُبیّه).

۱- کتابُ الْإِيمَانِ

نامه ی باوهر

(۱) باب الْإِيمَانِ مَا هُوَ؟ وَبَيَانُ خِصَالِهِ

باسی نه وه که باوهر چیه؟ وه باسی نیشانه کانی

ه- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَوْمًا بَارِزًا لِلنَّاسِ، فَأَتَاهُ رَجُلٌ، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! مَا الْإِيمَانُ؟ قَالَ: «أَنْ تُؤْمِنَ بِاللَّهِ، وَمَلَائِكَتِهِ، وَكِتَابِهِ، وَلِقَائِهِ، وَرُسُلِهِ، وَتُؤْمِنَ بِالْبَعْثِ الْآخِرِ». قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! مَا الْإِسْلَامُ؟ قَالَ: «الْإِسْلَامُ أَنْ تَعْبُدَ اللَّهَ وَلَا تُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا، وَتُقِيمَ الصَّلَاةَ الْمَكْتُوبَةَ، وَتُؤْتِيَ الزَّكَاةَ الْمَفْرُوضَةَ، وَتَصُومَ رَمَضَانَ». قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! مَا الْإِحْسَانُ؟ قَالَ: «أَنْ تَعْبُدَ اللَّهَ كَأَنَّكَ تَرَاهُ، فَإِنَّكَ إِنْ لَا تَرَاهُ فَإِنَّهُ يَرَاكَ». قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! مَتَى السَّاعَةُ؟ قَالَ: «مَا الْمَسْتُورُ عَنْهَا بِأَعْلَمَ مِنَ السَّائِلِ وَلَكِنْ سَأَحَدُّثُكَ عَنْ أَشْرَاطِهَا: إِذَا وَلَدَتِ الْأُمَّةُ رَبَّهَا فَذَاكَ مِنْ أَشْرَاطِهَا، وَإِذَا كَانَتِ الْعُرَاةُ الْحُفَاةُ الْجُفَاةُ رُءُوسَ النَّاسِ، فَذَاكَ مِنْ أَشْرَاطِهَا، وَإِذَا تَطَاوَلَ رِعَاةُ الْبُهَمِ فِي الْبُنْيَانِ فَذَاكَ مِنْ أَشْرَاطِهَا، فِي خَمْسٍ لَا يَعْلَمُهُنَّ إِلَّا اللَّهُ». ثُمَّ تَلَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): {إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَيُنَزِّلُ الْغَيْثَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْأَرْحَامِ (وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ مَآذَا تَكْسِبُ غَدًا وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ بِأَيِّ أَرْضٍ تَمُوتُ) إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ}. {لقمان: ۳۴} قَالَ: ثُمَّ أَذْبَرَ الرَّجُلُ. فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «رُدُّوا عَلَيَّ الرَّجُلَ

« فَأَخَذُوا لِرُدُّوهُ فَلَمْ يَرَوْا شَيْئًا، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): « هَذَا: جِبْرِيلُ، جَاءَ لِيُعَلِّمَ النَّاسَ دِينَهُمْ ».^(۵)

ئەبو ھورەیرە (رمزای خودای ئی بئ) ھەرمووی: روژی پیغەمبەری خوا (دروودی خودای لەسەر بئ) تەشریفی ھات لە شوینیکی بەرچاودا لەناومانا دانیش، لەوکاتەدا پیاوی ھات بۆ خزمەتی، گوتی: ئەو پیغەمبەری خوا! نیمان و باومر بۆ روون بکەرەو، باومر چییە؟ ھەرمووی: (ئەوئەکا بە باومر بکە بەخودا، بە فریشتەکانی، بە نامە و نووسراوەکانی، بە گەشتن بە دیداری لە قیامەتدا، بە فروستادەو پیغەمبەرەکانی، بەروژی زیندو بوونەو، ھەستانەو لەگۆر). پیاوئەکا گوتی: ئەو پیغەمبەری خوا! ئەو ئیسلامەتی چییە؟ ھەرمووی: (ئیسلامەتی ئەوئەکا کە خودا بپەرستیت و ھاوبەشی بۆ بریار نەدمیت و نوێژە ھەرزەکان بە جوانی بکەیت و زەکاتی ھەرزگراو بدمیت و روژووی رەمەزان بگریت و ھەجی مالی خودا بکەیت). وتی: ئەو پیغەمبەری خوا! ئەو چاکە چییە؟ ھەرمووی: (چاکە ئەوئەکا کە بە ھەشتی و خودا بە جوانی بپەرستیت کە وەک چاوت لە خودا بئ وابئ، خو ئەگەر تۆیش ئەو نەبیت، بئگومان کە ئەو تۆ لەھەموو ھالێکا دەبیت، کە مادەم وابئ شایانی ئەوئەکا ھەمیشە ھەرم و شکۆی ئی بکری).

ئینجا گوتی: ئەو پیغەمبەری خوا! قیامەت کە یە و روژی قیامەت کە ی دیت؟ ھەرمووی: (منیش لە تۆی باشتەر ئی نازانم، بەلام وا باسی نیشانەکانی قیامەت بۆ دەکەم: ئەوئەکا کە منال بە چاوی کارەکەر و نوکەر تەماشای دایک و باوکی خۆیان بکەن، ئەو یەکیکە لە نیشانەکانی نزیکبوونەوی ھاتنی قیامەت،

^(۵) صحیح مسلم ترقیم الشیخ خلیل مأمون شیخ: ۹۷ = مختصر صحیح مسلم ۱/، ژمارە: ۲،

تجرید البخاری ۱/، ژمارە: ۴۷، بخاری: ایمان: ۵۰، ۴۷۷، تاج ۱/، ژمارە: ۲.

وه نهومتا که به چاوی خۆت ببینی: رمش و رووت و پئ پەتی و پێخاوسهکان ببن به سه‌روک و کاربه‌دهستانی سه‌ر خه‌لکان، نه‌مه‌یش یه‌گیکه له نیشانه‌کانی نزیکبوونه‌وی هاتنی قیامه‌ت، وه نه‌ومته که به چاوی خۆت ببینی: که شوان و گاو و وشتره‌وان و سارا نشینه‌کان ببن به خاومن موک و مال و سامان و، خان و به‌رمو گوشت و ته‌لاری لئ رابکێشن و فیزو ده‌عیه‌ی پێوه بکه‌ن، نه‌مه‌یش یه‌گیکی تره له نیشانه‌کانی نزیکبوونه‌وی هه‌ڵسانی قیامه‌ت. زانینی کاتی هاتنی قیامه‌ت به ته‌واوی که‌س نایزانی چونکه یه‌گیکه لهو پێنج شته غه‌یبی و نه‌ینیانه که خوا نه‌بی که‌س نایان زانی، که بریتین له‌م پێنج شتانه که‌وان له‌م نایه‌ته‌دا، که ده‌فه‌رموی:

{إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَيُنَزِّلُ الْغَيْثَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْأَرْحَامِ وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ مَّاذَا تَكْسِبُ غَدًا وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ بِأَيِّ أَرْضٍ تَمُوتُ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ-سورة لقمان/ ۳۱-۳۴}.

مه‌به‌ست له‌م نایه‌ته پێرۆزه نه‌مه‌یه: زانینی نه‌م پێنج شته له عیلمی غه‌یبه، لهو جو‌ره زانسته نه‌ینی‌یه‌یه که هه‌ر خوا خۆی ده‌یزانی و به‌س: قیامه‌ت که‌ی ده‌بی، باران که‌ی ده‌باری، چی وا له‌ناو منالدا‌نه‌کانا، که‌س نازانی سبه‌ینی چی ده‌گا و چی به‌سه‌ر دی، که‌س نازانی که له‌کۆی ده‌مری، له راستیدا هه‌ر خودا خۆی زانا و نا‌گاداره‌).

فه‌رمووی: جا له‌پاشدا که پیاوه‌که رو‌یشت پێغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بئ) فه‌رمووی: (ئاده‌ی نه‌و پیاوه بگێرنه‌وه بۆلام، نه‌وانیش که چوون بیهێننه‌وه بۆلای که‌سیان نه‌دی، پیاوه‌که غه‌یب بوو بوو، جا پێغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بئ) ویستی له کاره‌که حالیان بکا، فه‌رمووی: نه‌وه جو‌برائیل بوو،

هاتبوو كه خهلكهكه فيرى ياسا سهرمكيهكانى نايينى نيسلام بكا). (رياض الصالحين/١، لاپهړه: ٧٤، ژماره: ٦٠).

روونكردنه وه:

له م فهرمووده دا چهند بههرميهكي گه وره ههيه: پيناسه ي باومرو نيسلام و چاكه ي وا تيدا، نه مەيش بهلگه ي نهوميه كه پيناسه سوننه ته. ههروا له فهرمووده ي كه دا دمردكه وي كه جوهرانييلو پيغه مبه ر (دروودي خودايان له سر بڼ) جوړه نواندنيكي شانوكه ريبان نيشان داوه، روئيكي گرنكيان داناوه بو هونه ري نواندن و بو هوگاري روونكردنه وه. كه واته: نه م جوړه هونه رانه له زاتي خوينا، كاريكي رهواو بهجين، به مهرجن بو كاري نابه جي بهكار نه هينرين! (بروانه: فهرمووده ي داستاني نوم زمري، ته جريدي بوخاري به كوردي، بهرگي پينجه م لاپهړه: ٤٢) + (ژماره: ١٦٦٩ له ته جريدي بوخاري به كوردي).

(٢) باب: بيان الصلوات التي هي أحد أركان الإسلام

باسي روونكردنه وه ي پينج نويزه فهرزه كان، له و لايه نه وه كه به كيكن له پينج

بنه مايه كانى نايينى نيسلام

٦- عَنْ طَلْحَةَ بْنِ عُبَيْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) يَقُولُ: (جَاءَ رَجُلٌ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْ أَهْلِ نَجْدٍ ثَابِرَ الرَّأْسِ يُسْمَعُ دَوِيَّ صَوْتِهِ وَلَا يُفْقَهُ مَا يَقُولُ حَتَّى دَنَا فَإِذَا هُوَ يَسْأَلُ عَنِ الْإِسْلَامِ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خَمْسُ صَلَوَاتٍ فِي الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ فَقَالَ هَلْ عَلَيَّ غَيْرُهَا؟ قَالَ: لَا إِلَّا أَنْ تَطُوعَ، قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَصِيَامُ رَمَضَانَ قَالَ هَلْ عَلَيَّ غَيْرُهُ؟ قَالَ لَا إِلَّا أَنْ تَطُوعَ قَالَ وَذَكَرَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الزَّكَاةَ قَالَ هَلْ عَلَيَّ غَيْرُهَا؟ قَالَ

لَا إِلَا أَنْ تَطْوَعَ قَالَ فَأَدْبَرَ الرَّجُلُ وَهُوَ يَقُولُ وَاللَّهِ لَا أَزِيدُ عَلَى هَذَا وَلَا أَقْصُ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَفْلَحَ إِنْ صَدَقَ.^(۱)

طه لحهی کورپی عوبه یدوللا (رمزای خودای لی بی) فهرمووی: پیاوئیکی
قز ئالۆسکاوای خه ئکی نه جد دمهات بو خزمهتی چه زرمهت (دروودی خودای
له سهر بی) له دوورده گرمهی دمنگی دمهات، به لام نه مان دهمانی که ده لی چی،
جا کاتی هاته پیشه وه بو مان دمرکهوت که له بارهی شهریه تی نیسلامه وه
پرسیاری ههیه، پیغه مبه ریش (دروودی خودای له سهر بی) پیی فهرموو: (له
هه موو شه وو رۆژیکا دهبی پینج نوێز بکهی) پیاومکه گوتی: باشه نوێزی
فه رزی ترم له سهره یانا؟ فهرمووی: نه، نوێزی فه رزی ترم له سهر نییه، مه گهر
به ئارمزووی خۆت نوێزی سوننهت بکهی). ئینجا پیغه مبه ر (دروودی خودای
له سهر بی) فهرمووی: (رۆژووی مانگی رهمه زانیش دهبی بگری). پیاومکه گوتی:
باشه رۆژووی ترم له سهره یانا؟ فهرمووی: (نه، مه گهر به ئارمزووی خۆت
رۆژووی تر بگری). پیغه مبه ر (دروودی خودای له سهر بی) باسی زمکاتیشی
بوئیکرد، پیاومکه هیش گوتی: باشه له مه زیاتر زمکاتی ترم له سهره؟ فهرمووی:
نه، مه گهر به ئارمزووی خۆت خیری تر بکهی. له پاشا پیاومکه رویشته و گوتی:
به خودا نه له مه زیاترو نه له مه که متر ده کم. پیغه مبه ریش (دروودی خودای
له سهر بی) فهرمووی: (نه گهر راست بکا رزگاری دهبی!).

له گیرانه ومیه کا، که ژماره ی (۱۰۱) ه له سه حیحی موسلیمدا، به پیی
ته رقیمی (مامۆستا شیخ خلیل مامون شیخا) که ئیمه له م و مرگیرانه یه دا پیاده ی

^(۱) مختصر صحیح مسلم/ ۱، ژماره: ۶۱ - مسلم. شیخا/ ۱۰۰. مختصر صحیح البخاری -

ته جریدی بوخاری/ ۱، ژماره: ۴۳ بخاری: ۴۶، ۱۸۹۱، ۲۶۷۸، ۶۹۵۶.

دەگەپن و پابەند دەبین پېی، فەرمووی: (بەسەری بابی، رزگاری بوو ئەگەر راست بکا) یا فەرمووی: (بە سەری بابی دەچیتە بەهەشت ئەگەر راست بکا).

روونکردنەوه:

۱- شایەتمان و نوێژو رۆژوو زەمکات و حەج و عەمرە کۆلەکە و بنەما سەرەکیەکانی نایینی نیسلامن، لەم فەرموودمیەدا، بەپێی کات و شوێن و کەس و بوار، پێغەمبەر باسی ئەرك و پێویستیەکانی نیسلامی کردووە، ئەومش واتای وا نییە کە یاسا نامەی نیسلامەتی هەر ئەم چەند شتەیه و بەس، بەلکۆو دەبێ کۆی ئەمانە لە سەرجهمی فەرموودەو فەرماشتەکانی قورئان و سوننەت دیاری بکری، وە ئەمەش لە سایەی خۆداوە زۆر بەجوانی کراوە، ئێتر خەلک بیانووی ئەوەی نەماوە کە بێ: منیش وەك ئەم پیاوە هەر ئەم چەند شتە دەگەم و بەس.

۲- تەلحە یەکیکە لە دە مژدە پێدراوەکان، ئەویش وەکوو ئەبوبەکری صەدیق لە بابیری حەوتەما، کە ناوی موررەمیە، سەرجهلەی دەگاتەوه بە پێغەمبەر (دروودی خۆدای لەسەر بێ) دایکی لە موسوڵمانە کۆچکارمکانە، لە هەموو نەبەردەکانی پێغەمبەردا ئامادە بوو، لە غەزای بەدردا نەبێ، هەتا لەم غەزایەشدا پێغەمبەر (دروودی خۆدای لەسەر بێ) بەشە پشکی خۆیی بو داناو، یەکیکە لەو هەشت کەسە کە زۆر زوو نیسلام بوون، یەکیکیشە لەو پێنج کەسە کە لەسەر دەستی ئەبوبەکری صەدیقدا نیسلام بوون، یەکیکە لەو شەش کەسەیش کە عومەر هەلێ بژاردبوون، کە لەسەر راویژی موسوڵمانان، لەپاش مەرگی خۆی یەکیکیان بکری بە فەرمانرەوای موسوڵمانان، چونکە پێغەمبەر (دروودی خۆدای لەسەر بێ) هەتا مرد لێیان رازی بوو، لە رۆژی

ئو خوددا پىشتى پىڭمىبەرى چۆل نەكرد، شمشىرىكىيان داهىنايەوہ بۆ روخسارى پىڭمىبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) ئەو دەستى خۆى دايە بەرى، پىڭمىبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) ناوى نابوو طەلحەى خىرو طەلحەى زۆر بەخشندە، سىي و ھەشت فەرموودەى گىپراومتەوہ، دوانيان پەسەندى ھەردوو پىرە، لە بوخارىدا دوو فەرموودەى ھەيە، لە موسلىمدا سى فەرموودە، لە رۆزى رووداوى ئەلجەمەلدا، بە تىرى وىل كوزرا، لە دەى جومادى يەكەمى سالى (۳۶) سىي و شەشى كۆچى، لە تەمەنى شەست و چوار سالىدا، گۆرى لە بەصرىيە، كچىكى لەپاش (۲۰) سىي سال خەوى پىئوہ بىنى، سكالى لە دەست شىدارىي گۆرەكەى دەكرد، جا لەسەر فەرمانى كچەكەى تەرمەكەيان دەرھىنا، كەچى ھىشتا جەستەى ھەر تەرو نەرم و شل بوو، ئەوسا لە دارولھىجرەتەين لە بەصرە نىزدرايەوہ، ئىستا گۆرەكەى شۆرمەدارو ناسراوہ، بەندە چوومەتە سەردانى.

جارى لە ھەولير، لە ئوتىل، لەگەل سەلاحى كورمدا، تووشى خىزانىكى كوردى كەرگوك بووين، زۆر شادمان و كەيفخۆش بوون، سى و چوار مئال و سى و چوار ئافرەت و يەك دوو كورپو پىياو بوون، كە ھۆى ئەم خۆشى و شادىيەمان ئى پرسىن، گوتيان: (لە شەرى يەكەمى كوومىتا، كورپىكمان سەرباز بوو، رۆزى تەرمىكىيان ھىنايەوہ بۆمان، گوتيان: ئەمە تەرمى كورپەكەتەنە شەھىد بووہ، ئىمەيش لە گۆرستان ناشتمان و پرسەمان بۆدانا، دايكى و ژنەكەى زۆر پەرۋش بوون بۆى، ھەموو ھەفتەيى، لە رۆزى دىنى سەرقەبرانا، بە كۆمەلى، دايك و خوشك و ژن و مئالەكانى دەچووين بۆ سەردانى گۆرەكەى، لەوئ تىر تىر دەگرىاين بۆى!!).

كەچى زۆرى پى نەچوو خاومنى گۆرەكە، شەش ھەوت جار ھاتە خەومان، بە تايبەتى دىھاتە خەوى دايكى و ژنەكەى و دىگوت: مەن كورپى ئىئوہ

نیم مەینەن بۆ سەردانمەو گوناھبارم مەكەن، دایكى و ژنەكەى چوون بۆلای مەلایى و لە حالەكە حالى دەكەن، ئەویش دەفەرموی: (با ھەر دایكەكەى و ژنەكەى بچن بۆ دینى گۆرەكەى و كە دەشچن بە بەرگى شەرعىيەو بەچن و بۆى مەگرین و ھات و ھاوار مەكەن و قورئان و فاتىحای بۆ بخوینن و بەس!!).

ئیمەیش وامان كرد، بەلام عەسكەرەكە ھەر ئەھاتەو ھەمان و قەسەكانى خۆى دووبارەو سى بارە دەكردەو و بىزارى خۆى لە چوونى ئیمە بۆ سەر گۆرەكەى دەرەمبەرى، جا لەپاش دەورى دوو سال، كە ئیمە ئەمە ھالمان بوو، لە پرىكا، فاكسو تەلەفوونمان لە دەرەوى ولات بۆكرا، كە كۆرەكەتان ماو ھەتا ئىستا زامانىكى سەخت بوو، لای سوپای ئەمريكا. ئىتر ئەمە جارى دوو مە كە دەچین لە زاخۆ دەیبینن و دەگەریتەو بۆ شوینى خۆى!!

دایكەكەیان گوتى: ئىستا قەبرى ئەو عەسكەرەم ھەلبەستوو و بەیداخى سەوزم بۆ كردوو و ھەفتانە سەردانىكى شەرى دەكەم.

(۴) باب: بَيَانُ الْإِيمَانِ الَّذِي يَدْخُلُ بِهِ الْجَنَّةُ

روونکردنەوى باوەر كە بەندە بەھۆیەو دەجیتە ناو بەھەشت

۷- عَنْ أَبِي أَيُّوبَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَجُلًا قَالَ لِلنَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (أَخْبِرْنِي بِعَمَلٍ يَدْخِلُنِي الْجَنَّةَ؟ فَقَالَ الْقَوْمُ: مَا لَهُ مَا لَهُ، وَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (أَرَبُّ مَا لَهُ) فَقَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (تَعْبُدُ اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا، وَتُقِيمُ الصَّلَاةَ، وَتُؤْتِي الزَّكَاةَ، وَتَصِلُ الرَّحِمَ، ذَرَاهَا). قَالَ: كَأَنَّهُ كَانَ عَلَى رَأْسِهِ: (۷)

ئەبو ئەیوبى ئەنصارى (رمزای خواى لى بى) فەرمووی: پێغەمبەر - دروودى خواى لەسەر بى- و سەرومال و منال و دایک و باوک و ھەست و نەست

(۷) تەجریدی بوخارى/۲، ژمارە: ۶۶۷ - بخارى/۱۳۹۶، ۵۹۸۲، ۵۹۸۳. مسلم. شىخا: ۱۰۴، ۱۰۵، ۱۰۶.

گشتی به قوربانی گهردی بهر پیتی دینی کهرانی گۆری پیروزی بی - به سواری
و شتر بیوو، پیاوی هات جلهوی و لآخه کهی گرت و رایوهستان و عهرزی کرد:
ئه ی پیغه مبهری خودا! کاریکم پی بفرموو ئه گهر ئه نجامی بدهم بمباته
به ههشت، بازی له یارانیش رمزای خویان لی بی- فهرموویان: چی چی!
پیغه مبهریش دروودی خوی له سهر بی- فهرمووی: (خودا بهرسته و هیچ
هاوبهشی بۆ دامه نی و نوپز بکه و زهکات بده و په یومندی به خزم و خویشه وه
بکه و بۆیان باش به و به پیتی حال پیتی لی مه بره و یارمه تیان بده، ئینجا پیتی
فهرموو: ده ئینجا بهری و لآخه که بهرده بابروا له ریگهی خۆیه وه). (تاج/۵،
زنجیره: ۴، ژماره: ۴۶۷۵).

روونکردنه وه:

ئه بو ئه ییوب ئه نصارییه، نه ججارییه، له هۆزی بهنی نججاری خالوانی
پیغه مبهره، به دریه، نامادهی پهیمانی به یعه توله قه بهی دووهم بووه،
پیغه مبهر (دروودی خودای له سهر بی) کاتی گۆچی کرد بۆ مه دینه، نزیکه
مانگی میوانی نهو بوو، یه کیکه له خانه دان و نوجه باکانی سه حابه کان (رمزای
خودایان لی بی) سه دو په نجا فهرموودهی له کتیه ناودارمکانی حه دیشدا ههیه،
حه وتیان په سه ندی پیری بوخاری و پیری موسلیم. که یه کی لهو حه وت
فهرموودمیه ئه م فهرموودمیه که واین له خزمه تیدا. یه که فهرموودهی تریشی له
بوخاریدا به ته نها ههیه، که واته: کۆی فهرموودمکانی له سه حیه پندا، دمکاته:
 $۸ = ۱ + ۷$. ئه بو ئه ییوب لایه نگیری ئیمامی عه لی بوو، له گشت جه نگه کانیدا
له گه ئیدا بوو، له گه ل سوپاکه ی یه زیدی کوری مو عاوییه دا له کاتی جینشینی
یه زیدا، ده چی بۆ ئازادکردنی قوسته نته نییه، جا کاتی نزیک دمکه ونه وه

نەخۇش دىمەكەن، بەھارپېكانى خۇي دىمەرمۇي: (كاتى كە مىردم لەگەل خۇتان تىرمەكەم ھەلگىرن و بەرەو شارمەكە بىمەن، لەكويدا بەرانبەرى دوزمن رىزتان بەست، لەبەردەم پىي خۇتاندا بىمىژن، ئەوانىش واپان كىرد).

گۆرەكەي لەنزىك شوورا كۆنەكەي قوستەنتەنىيە بوو، كە ئىستا ناونراو: ئىستەمبوول، كە ھەندى پىي دەلئىن ئىسلامبوول، مزگەوتىكى مەزن لەسەر گۆرەكەي دروست كراو، موسولمانان رىزىكى زۆر لە گۆرەكەي دەگىرن، ئىستا بوو بەزىارمىتگايەكى گەورە، لەخزمەتدا لەكاتى بىبارانىدا، داواى بارىنى باران لە خوداى گەورە دىمەك، وە نزاكەيان گىرا دىمى و باران دىمەك. لەسالى پەنجاي كۆچىدا ومفاتى كىردوو، (رمزاو رەحمەتى خوداى گەورە لى بى). ئەم فەرموودەيە لە موسلىما بەپىي تەخرىجى ئىرە ژمارەكەي: (۶۰۸) بەلام بەپىي تەخرىجى كەوا لەسەر تەجىرىدى بوخارى، كەلەلايەن دوكتور موستەفا البقاوودە نەجامدراو بۆ صەحىحى مسلم ژمارەكەي: (۲۶۴). {بىروانە: عەينى/۲/۲۷۶}.

۸- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ أَعْرَابِيًّا أَتَى النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: (دُلَّنِي عَلَى عَمَلٍ إِذَا عَمِلْتُهُ دَخَلْتُ الْجَنَّةَ)، قَالَ: تَعْبُدُ اللَّهَ لَا تُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا، وَتُقِيمُ الصَّلَاةَ الْمَكْتُوبَةَ، وَتُؤَدِّي الزَّكَاةَ الْمَفْرُوضَةَ، وَتَصُومُ رَمَضَانَ، قَالَ وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ. لَا أَزِيدُ عَلَى هَذَا، فَلَمَّا وُلِّي، قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (مَنْ سَرَّهُ أَنْ يَنْظُرَ إِلَى رَجُلٍ مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ فَلْيَنْظُرْ إِلَى هَذَا).^(۸)

ئەبو ھورەيرە (رمزاى خواى لى بى) فەرمووى: پىاوى ھاتە خزمەتى پىغەمبەر (دروودى خواى لەسەر بى) گوتى: قوربان ! كاريكم پى نشان بەدە، نەگەر بىكەم بىم بەبەھەشتى ؟ فەرمووى: (بەس خودا بپەرستەو بەندىمى و پەرستى بۆ بىكەو، ھىچ ھاوبەشى بۆ بىبار مەدەو، نوپزە فەرزەكان بىكەو،

زماکاتی فهرزی سهرت بدهو، رۆژوی مانگی رهمهزان بگره). پیاوهکه‌یش گوتی:
بهو کهسه که گیانی منی به‌دهسته، له‌مانه زیاتر ناکهم، جا که رۆیشت
پێغه‌مبهر -دروودی خوای له‌سهر بئ- فهرمووی: (هه‌رکه‌سی حه‌زده‌کا که له‌م
جیهانه‌دا به‌چاوی خۆی پیاویکی به‌هه‌شتی ببینی باته‌ماشای ئهم پیاوه‌ بکا).
(تاج/۲، زنجیره: ۱، ژماره: ۱۱۷۶).

(۵) باب: قَوْلِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِنِي الْإِسْلَامُ عَلَى خَمْسٍ
فهرمايشتی پێغه‌مبهر (دروودی خودای له‌سهر بئ) ئیسلام له‌سهر پینج بنیات
دامه‌زراوه

۹- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: (رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
بُنِيَ الْإِسْلَامُ عَلَى خَمْسٍ: شَهَادَةُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، وَإِقَامُ
الصَّلَاةِ، وَإِيتَاءُ الزَّكَاةِ، وَالْحَجُّ وَصَوْمُ رَمَضَانَ).^(۹)

عه‌بدوئلا‌ی گوپی عومه‌ر (رهمزای خودایان لئ بئ) فهرمووی: پێغه‌مبهر
(دروودی خودای له‌سهر بئ) فهرمووی: (ئیسلامه‌تی له‌سهر ئهم پینج بنیاته
دامه‌زراوه: یه‌که‌م شه‌هادی: لا‌اله الا الله و محمد رسول الله: شایه‌تی دهم،
به‌زمان ده‌لیم و به‌دل باومر ده‌که‌م که‌هه‌ر یه‌زدانی پاک خودایه‌و هیچ خودای تر
نییه‌و موحه‌مه‌دیش پێغه‌مبهری ره‌وانه‌ کراوی خوایه، له‌لایه‌نی خواوه‌ ره‌وانه
کراوه‌ بۆسه‌ر مرو‌فۆو جنۆکه‌، دوه‌م: راگرتنی نوێژو به‌جئ هینانیه‌تی به‌پیی
مه‌رجه‌کانی به‌رپێک و پێکی، سییه‌م: زماکاتدان، چواره‌م: حه‌جکردن، پینجه‌م:
رۆژوو گرتنی رهمه‌زان).

^(۹) مختصر صحيح البخاری/۱، ژماره: ۸ = بخاری: ۸، ۴۵۱۴. مختصر صحيح مسلم/۱، ژماره: ۶۲.

روونکردنهوه:

ئیبینو عومەر ناوی عەبدوللای کورپی عومەری کورپی خەتابە، سالی سیی پێخەمبەرایەتی لەدایک بوو، لەگەڵ باوکیدا لە تەمەنی دە سالییدا کۆچی کردوو بۆ مەدینە، یەکیکە لەو شەش ھاوڕێیانەی پێخەمبەر، کە فەرموودەی زۆریان گیراوتەوه، یەکیکە لەو چوار کەسە کە ناویان عەبدوللایەو ناسراون بە عەبادیلە ئەرەبە، واتە: چوار عەبدوللایە، کە دوو میان ئیبینو عەبباسە، سییە میان عەبدوللای کورپی عەمرە، چوارە میان عەبدوللای کورپی زوبەیرە، دوو ھزارو شەش سەدو سیی فەرموودە گیراوتەوه، لە بوخاری پیرۆزدا (۲۵۱) فەرموودە ھەیە، لە صەحیحی موسلیماً (۲۰۱) فەرموودە ھەیە، سەدو ھەفتایان پەسەندی ھەر دوو لایانەو مۆتەفەقە لەیھییە لە نیوانیان، لەناو ھاوەلانی پێخەمبەردا، بیجگە لە ئەبو ھورمیرە، کەسی تر بەقەد ئەو فەرموودە نەگیراوتەوه، ئیبینو عومەر خوینەوار بوو، رۆژانە قورئانی بەدەستەوه بوو قورئانی دەخویندەوه، پیاویکی قەویلە سەوزە بوو، پێخەمبەر مەدحی زۆری کردوو، ھەتا مرد لەسەر ئەو شیوە زیان و جۆرە خوا پەرستیانە بوو، کە لەسەر دەمی پێخەمبەردا، بە ئاگاداری پێخەمبەر لەسەریان بوو، زۆر بە وەزعی تەقوا بوو، شەو نوێژیکی زۆری دەکرد، گەڵی شەو چوار جار یا پێنج جار سەرخەوی دەشکان و ھەڵ دەسایەوهو دەسنوێژی دەگرت و دەستی دەکرد بە شەو نوێژ، خیری زۆری دەکرد زۆر سەخی بوو، لە سەفەرا رۆژووی نەدەگرت، بەلام لەمالەوه مەگەر چۆنھا، دینا ھەمیشە بەرۆژوو بوو، ھەموو سالی ھەجی دەکرد، لەپاش مەرگی پێخەمبەر، شەست سال مەجلیسی گەرم بوو، خەڵک پۆل پۆل دھاتن بۆ خزمەتی، بۆ فەتواو فیروونی سوننەت و شەریعت، ئاگاداری تەواوی ھەبوو لە سوننەتی پێخەمبەر، لەراو بۆچوونی ھاوەلانی، موسولمانان لە دوورو

نزيكهوه، دسته دسته دههاتنه خزمهتی بۆ فهتواو شههركردن و فيربوونی زانست و فهرمووده. دهلین: شت نیه له کاروباری پیغهمبهرو هاوهلانی که ئیبنو عومهر نهیزانی.

جاری شتی له ئیبنو عومهر دمپرسن، دمفهرموئ: نازانم، لهپاشا دمفهرموئ: (بۆ ئیوه دمتانهوئ که پشتی ئیمه بکهه به پردی سهه دۆزهخ، خوتان رزگار بکهه و ئیمه پیوه بکهه، شتی ههله بکهه و بلین: ئیبنو عومهر فهتوای ئهمهی بۆ داوین!). ئیبنو عومهر زۆر به باشی ههرچی له پیغهمبهه دمبیست لهبهههی دمکردو کاری پێ دمکرد، نهگهه له مهجلیسیکا خۆی له خزمهتیدا نهبوایه، له نامادهبوانی خزمهتی دمپرسی که پیغهمبهه چی کردووه و چی فهرمووه، به وردی پهپرموی نهو کارانهی دمکرد، که پیغهمبهه کردبوونی، زۆر ههزی له تهتهببوعی ناساری پیغهمبهه بوو، دینی نهو شوینانهی دمکرد که پیغهمبهه چوو بوو بۆیان، لهو مزگهوتانهدا نوێزی دمکرد که پیغهمبهه نوێزی ئی کردبوون، ههموو جاری که یادی پیغهمبههی دمکرد دمگهه، خۆی پیروژ دمکرد به شوینهوارو ئاسهواری پیغهمبهه، گوتهی بههیزتر نهومیه که لهتهمهنی ههشتاو ههوت سالییدا، له ئههجامی پیلانیکی هههاجدا، پشتی پێی بهنیزمییهکی زمهراوی زامار دهبی و چهند روژی نهخۆش دمکهوئ و دممرئ، هههاج نوێژ لهسهه تههمهکهی دمکات، سالی ههفتاو سیی کوچی دهبی، لهفهخ دممرئ کهوا له نزيك مهکههوه. (پروانه: تهجريد / ١ / ٣١، ژماره: ٨ + تاج / ٥، لاپههه: ١٣٠ = تاج / ٣ / ٢٧، ژماره: ٣٣٩٨، ٣٣٩٩ + تجريد / ١ / ٣٠١، ژماره: ٢٩٥، ٢٩٥، ژماره: ٢٩٤ + تهجريد / ٥ / ١٢٦، ژماره: ١٨٣٣).

(۶) باب: الأمر بالإيمان بالله ورُسُولِهِ وَشَرَائِعِ الدِّينِ والدُّعَاءِ إِلَيْهِ

باسمى فەرمانکردن به باوەڕهێنان به خوداو به پیغه مبهری خوداو به یاسانامهی نایینو به بانگهواز بۆی

۱۰- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رضي الله عنهما) قَالَ: (إِنَّ وَفْدَ عَبْدِ الْقَيْسِ لَمَّا أَتَوْا النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ مَنْ الْقَوْمُ أَوْ مَنْ الْوَفْدُ قَالُوا رِبْعَةٌ قَالَ مَرْحَبًا بِالْقَوْمِ أَوْ بِالْوَفْدِ غَيْرَ خَزَايَا وَلَا نَدَامَى فَقَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّا لَا نَسْتَطِيعُ أَنْ نَأْتِيكَ إِلَّا فِي الشَّهْرِ نَحْرَامٍ وَبَيْنَنَا وَبَيْنَكَ هَذَا الْحَيُّ مِنْ كُفَّارٍ مُضَرٍّ فَمُرْنَا بِأَمْرِ فَصَلِّ نُخْبِرْ بِهِ مَنْ وَرَاءَنَا وَنَدْخُلُ بِهِ الْجَنَّةَ وَسَأَلُوهُ عَنِ الْأَشْرِيَةِ فَأَمَرَهُمْ بِأَرْبَعٍ وَنَهَاهُمْ عَنْ أَرْبَعٍ أَمَرَهُمْ بِالْإِيمَانِ بِاللَّهِ وَحْدَهُ قَالَ أَتَذَرُونَ مَا الْإِيمَانُ بِاللَّهِ وَحْدَهُ قَالُوا اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ قَالَ شَهَادَةٌ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ وَإِقَامُ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءُ الزَّكَاةِ وَصِيَامُ رَمَضَانَ وَأَنْ تَغُطُّوا مِنَ الْمُغْنَمِ الْخُمْسَ وَنَهَاهُمْ عَنْ أَرْبَعٍ عَنِ الْحَتَمِ وَالِدُّبَاءِ وَالنَّقِيرِ وَالْمَرْقَةِ وَرُبَّمَا قَالَ الْمُقِيرُ وَقَالَ احْفَظُوهُنَّ وَأَخْبِرُوا بِهِنَّ مَنْ وَرَاءَكُمْ).^(۱)

ئيبنوعه بباس (پرمزای خودایان لى بى) فەرمووی: کە نوێنەرمانى هۆزى عبدولقەيس هاتن بۆ خزمەتى پيغه مبهەر (دروودى خودای لەسەر بى) فەرمووی: ئەم خزمانە کي؟ یا فەرمووی: ئەم نوێنەرمانە کي؟ گوتیان: لە خيلى عبدولقەيسن کە دەهچیتەووە سەر هۆزى رمبيعه، فەرمووی: ئەم خزمانە بەخيربين، ئیوه لەئىسلام بوون دوانە کەوتوون، هەتا بەهۆى ئەو مودە تەريقيتان بەسەربى، وەگاريكى واتان لەدژى ئىسلام نەکردوووە کە پەشيمانى لەدوابى، عەمرزىان کرد: ئەى پيغه مبهرى خودا! لەبەر ئەوەى ئيمە کە ديين بۆ خزمەتى تۆ. بەسەر ئەم هۆزەدا ديين، کە لە کاهەرمكانى هۆزى موزمرن، ناتوانين بى ین بۆ

خزمەت، مەگەر لەمانگە حەرامەکانا، تەنیا لەو مانگانەدا کەشەر و شوپیان
تیا دا قەدەغەییە دەتوانین بێین بۆ خزمەت، دەی بفرموو ئامۆژگارییەکی
روون و ئاشکرامان پێ بفرموو کەگەراپنەو و بۆ ولاتی خۆمان بەمەردومەکی
رابگەیهێنین و هەموو پابەندی بین و رمفتی پێ بکەین، هەتا بەهۆی جێ بەجێ
کردنی ئەو فەرمانە تۆو بەچینە بەهەشت. وە لەبارەى ئەو دەرمانەو
کە خواردنە و میان تێ دەرکێ پرسیاریان ئێ کرد، پێغەمبەریش (دروودی خودای
لەسەر بێ) فەرمانی پێکردن بە چوارو، نەیی ئێ کردن لە چوار: یەکمە فەرمانی
پێ کردن بە باومرپەتەن بەخودای تاق و تەنیا. فەرمووی (دروودی خودای لەسەر
بێ): (ئایا دەزانن بپروا هێنان بەخودای تاک و تەنیا چییە و چۆنە؟) گوتیان:
خواو پێغەمبەری خوا باشی دەزانن. فەرمووی (دروودی خودای لەسەر بێ):
(بەریتییە لەشایەتەمان لەسەر ئەم شیومیە: أشهد أن لا إله إلا الله وحده لا شريك له
وأشهد أن محمداً رسول الله: بەزمان شایەتی دەدەم و بەدل باومر دەکەم کە پێجگە
لە یەزدانی پاک هیچ خودایەکی تر نییە، خواپەکی تاک و تەنیا، بێ هاو و ئە،
هیچ هاو بەشی نییە، بەهەمان شیو شایەتی دەدەم و باومر هەییە
کە موخەممەدی کورێ عەبدوڵلا فروستادەم پێغەمبەری خواپە. دوهم: فەرمانی
پێ کردن بەراگرتنی نوێژ و کردنی بەرپێک و پێکی، سییەم: فەرمانی پێ کردن
بەدانی زەمکات، چوارەم: فەرمانی پێ کردن بەگرتنی رۆژووی مانگی رەمەزان.
و مفرمانیشی پێیان کرد کە لە دەست کەوتی تالانی جەنگیش پێنج یەک بدەن،
و مەنەیشی ئێ کردن لەم چوار شتە کە بە کاریان نەهێنن بۆ دروست کردنی
خۆشاو و سرکە و دۆشاو، چونکە شتی ناویان زۆر زوو دەرشی و توند دەبێ و
دەبێ بەئارەق: کووپە ئەو کوولە کەو بەستووی زفت دراو و کۆتکە ی بنکی
دارخورما. فەرمووشی (دروودی خودای لەسەر بێ) (ئەم فەرمانیشتانەیش کە لەم

ماومیهدا له منتان بیستووه باش له بهر بکه و رایان بگه یهنن به خه لکی ولاتی خویشان).

راقه و شیکردنه وه:

له م فهرموودمیهدا ماموستا (شیخ) ه که ی بوخاری ناوی عه لی کوری جهمده (رمزای خوای لی بی) عه لی خوئی فقهی ی نیمامی نه وری و نیمامی مالیک و گه لی زانای تری وینه ی نه مان بووه، پیاوی وه ک نیمامی نه حمده و نیمامی بوخاری و نیمامی نه بوداودو که سانی تری وینه ی نه م زاتانه قوتابی نه و بوون و فهرموودمیان لی و مرگرتوو. مووسای کوری داوود دمفهرموئی: که سم نه دیوه که وه ک نه و زمینی روشن بی و فهرمووده ی به باشی له به ربی، نیمامی نه حمده هانی خه لکی دمدا: که فهرمووده گانی بنووسنه وه له موسنه وه و کتیه گانی حه دیت دا. یه حیای کوری معین دمفهرموئی: (زانسته که ی ره بانی بوو، پیاویکی راستگوو باومرپیگراو بوو) ئیبنوئه ثیر له نیهایه دا دمفهرموئی: ره بانی زانای گه وره ی دامه زراوه له زانسته و ئایین دا. نزیکه ی نه وودوچار سال زیاوه، له (۱۳۰) کۆچی دا له دایک بووه، له (۲۳۰) دا مردوووه، له گۆرستانی بابو حه رب له به غدا نیژدراوه. حه فتا سال روژناروژی به روژوو بووه!

روونکردنه وه:

ئیبنو عه بباس ناوی عه بدوللای کوری عه بباسه، هه ق ئاموژای پیغه مبه ره، باوکیان برا بوون، باسی فه زل و گه ورمیی له به رگی پینجهمی تاجدا، له لاپه ره (۱۲۱) دا هه یه = تاج-۳ ز-۲۱ ژ-۳۳۸۱ هه تا ۳۳۸۳. هه روا له به رگی ۱/، لاپه ره: ۱۹ ته جریدی بوخاریدا هه یه. بۆ ژینامه ی عه باسی باوکی پروانه ژماره:

۲۵ی ئەم كۆتۈپە پىرۆزە. ئەم زاتە: پاىە بەرزە ناسراوہ بە خىبرى ئوممەت و بە تەرجومانى قورئان، چونكە بەراستى دىرياي زانست و رافە و شىكردنەوہ كارى قورئانە، يەككە لەو شەش ھاورپيانە كە ھەرموودەى زۆريان، لە ھەرموودەكانى پىغەمبەر گىراومتەوہ (۱۶۶۰) ھەدىشى گىراومتەوہ، لە بوخارىدا (۲۱۵) ھەرموودەى ھەيە، لە موسلىمدا (۱۴۲) ھەدىشى ھەيە، نەومدو پىنجيان پەسەندى ھەردوو پىرى بوخارى و موسلىمە، لەتەمەنى (۷۱) سالىدا لە طائىف كۆچى دوايى كردووە، لە كۆتايى تەمەنىدا كۆير بوو.

(۷) باب: الدُّعَاءُ إِلَى الشَّهَادَتَيْنِ وَشَرَائِعِ الْإِسْلَامِ

داواکردن لە خەلك كە شاھەتمان بەیتن و یاسانامەى نىسلام قەبوول بکەن

۱۱- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: بَعَثَ مُعَاذًا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ إِلَى الْيَمَنِ، فَقَالَ: (ادْعُهُمْ إِلَى شَهَادَةِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّي رَسُولُ اللَّهِ، فَإِنْ هُمْ أَطَاعُوا لِذَلِكَ، فَأَعْلِمُهُمْ أَنَّ اللَّهَ قَدْ افْتَرَضَ عَلَيْهِمْ خَمْسَ صَلَوَاتٍ فِي كُلِّ يَوْمٍ وَلَيْلَةٍ، فَإِنْ هُمْ أَطَاعُوا لِذَلِكَ فَأَعْلِمُهُمْ أَنَّ اللَّهَ افْتَرَضَ عَلَيْهِمْ صَدَقَةً فِي أَمْوَالِهِمْ تُؤْخَذُ مِنْ أَغْنِيَائِهِمْ وَتُرَدُّ عَلَى فُقَرَائِهِمْ).^(۱۱)

ئىبنو عباس (رمى خوداى ئى بى) ھەرمووى: كاتى پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) موغازى كۆرى جەبەلى نارد بۆ يەمەن و كردى بەسەركارو مامۇستايان، لەسەر ئەم شىومىيە ھەرمانى پىكردو پىي ھەرموو: (ئەوا تۆ دەچىت بۆ ناو گەلىك، كە ئەھلى كىتابن و خاومنى نامەن و، خاومنى عىلم و زانستن و بەشى خۇيان ھۆشيارن، لەبەرئەوہ بەنەزاكەت موخاطەبەيان بکە، كاتى دەچىتە

^(۱۱) تەجرىدى بوخارى/۲، ژمارە: ۶۶۶ - بخارى: ۱۳۹۵. مختصر صحيح مسلم/۲، ژمارە: ۵۰۱،

ناویان لهپیشدا داویان لئ بکه شایهتی بدمن: که هر خدا خودایه و خودای تر نییه و، من که موحه ممه دی کوری عهبدو للام، پیغه مبهری خودام، نه و جا نه گهر بۆ نه مه به گوینان کردی، نه و پشیان بلئ: که خدا (لهه موو شه وو روژیکا) پینج نویژی له سهریان داناوه، جا نه گهر بۆ نه مهیش به گوینان کردی، نه و پینان بلئ: که خودای گه وره زمکاتی له سهریان داناوه، که له دمو له مهنده مگانیان و مردم گری و دمدریته وه به هه ژار مگانیان، جا نه گهر بۆ نه مهیش به گوینان کردی، نه و نه که میت بجیت نایابی سامان و ماله گانان هه لبریزی و له باتی زمکات و مری بگری، به لکو مالی مامناومندی له باتی زمکات و مری بگری، وه خوشت له ناله و نرای سته مبار بپاریزه، چونکه ناھو نزووله ی سته مبار تیریکی کوشندمیوه، له گه ل له که وان دمرچوو، برستی سته مکار دمبرئو، هیچ شتی بهری ناگری، تاخوی دمگه یه نیته بارمگای پهرومردگار). {ریاض/۱/۱۹۵، ژماره: ۲۰۸، زنجیره: ۲۶}.

۱۲- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رضی الله عنهما): عَنْ مُعَاذٍ قَالَ: بَعَثَنِي رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) فَقَالَ: «أَتَقِي دَعْوَةَ الْمَظْلُومِ، فَإِنَّهُ لَيْسَ بَيْنَهَا وَبَيْنَ اللَّهِ حِجَابٌ».^(۱۲)

واتاکه ی له ژماره ی پیشه وه رابورد.

^(۱۲) بوخته ی موسلیم = مختصر صحیح مسلم/۲، ژماره: ۵۰۱ = صحیح مسلم بحسب ترفیم

الشیخ خلیل مأمون شیخ: ۱۲۱.

(۸) بَابُ: الْأَمْرِ بِقِتَالِ النَّاسِ حَتَّى يَقُولُوا: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ
باسی فهرمانکردن به شهرکردن لهگهل نهو خه لکه دا، هه تا ده لیتن: هه ر خودا
خودایه و موجه مه دیش پیغه مبهری خودایه

۱۳- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: لَمَّا تُوْفِيَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَكَانَ أَبُو بَكْرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ وَكَفَرَ مَنْ كَفَرَ مِنَ الْعَرَبِ، فَقَالَ عُمَرُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: (كَيْفَ تُقَاتِلُ النَّاسَ وَقَدْ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أُمِرْتُ أَنْ أُقَاتِلَ النَّاسَ حَتَّى يَقُولُوا لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، فَمَنْ قَالَهَا فَقَدْ عَصَمَ مِنِّي، مَالَهُ، وَنَفْسُهُ، إِلَّا بِحَقِّهِ وَحِسَابُهُ عَلَى اللَّهِ)، (الحديث ۱۳۹۹- اطرافه في: ۱۴۵۷، ۶۹۲۴، ۷۲۸۲)
فَقَالَ: (وَاللَّهِ لَأُقَاتِلَنَّ مَنْ فَرَّقَ بَيْنَ الصَّلَاةِ، وَالزَّكَاةِ، فَإِنَّ الزَّكَاةَ حَقُّ الْمَالِ، وَاللَّهُ لَوْ مَنَعُونِي عَنَّا كَانُوا يُؤْذُونَهَا إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَقَاتَلْتُهُمْ عَلَى مَنَعِهَا، قَالَ عُمَرُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ فَوَاللَّهِ مَا هُوَ إِلَّا أَنْ قَدْ شَرَحَ اللَّهُ صَدْرَ أَبِي بَكْرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ فَعَرَفْتُ أَنَّهُ الْحَقُّ). (۱۳) (٠)

نه بو هوریره (رمزای خوای لی بی) فهرمووی: کاتی پیغه مبهر - دروودی
خوای له سه ر بی- کوچی دواپی کرد، وه له پاش نهو نه بویه کر کرا به جینشین
(واته: به خه لیفه) ومئه و عه ر مبانه ی که له ئایین هه لگه پانه وه په یدابوون، وه
نه بویه کر ویستی بجی به گزیانا، به م بونه یه وه عومه ری کوپی خه تاب (رمزای
خوای لی بی) پیی فهرموو: تو چون جهنگ ده که ی له گهل نه م خه لکه داو،
به لگه ت جیه له م بارمیه وه؟ نه ی جی ده که ی له وه که پیغه مبهر - دروودی خوای
له سه ر بی- دمفه رموی: فهرمانم پیکراوه که شهر له گهل نهو خه لکه دا بکه م، تا

(۱۳) ته جرید/۲، ژماره: ۶۶۹. بخاری: ۱۳۹۹، ۱۴۰۰. مختصر صحیح مسلم/۱، ژماره: ۴. مسلم.

شیخا/۱۲۴.

(*) نه مه دمقی مه تنی ته جریدی بوخارییه، ژماره: (۶۶۹).

تایهتمان دینن و به زمان دهلین: (لا اله الا الله: هر خودا خودایه و بهس) ئیتر
 نهو کهسهی که ئه مه بلی، نهوا سهرومالی خوئی له من قه دمهغه دهکاو، خوین و
 نامووس و سهرو سامانی له من حه رام دهبی، مه گهر له سه ر مافیکی رهوا، که
 نصهری بی به پیی شهرعی خوا، وئیتیر حیساب و لیپرسینه وهی له سه ر نیازی
 دلی. لهو دنیا دا له سه ر خودایه؟ جا بۆم پروون بکه ره وه: ئایا نه م هه لو یسته ی تو
 نه گهل نه م فه رموو دمه یه ی پیغه مبه ردا چۆن یه ک ده گرنه وه؟

ئه بوبه کریش - بۆ وه لامی نه م ره خنه یه ی عومه ر- فه رمووی: (ئه مه ی تو
 ده یلیتی راسته، به لام مه سه له که گهل له م رواله تکاریه قوولتره، به خودا زۆرباش
 ده چم به گز ئه وانهدا که فه رقی نویترو زه کات ده که ن و ده لین: نویتر فه رزه و
 ده یکه ی و، زه کات فه رز نییه و نایده ی و، چونکه زه کات مافی ماله، مافی که خوا
 نه سامانا پیویستی کردووه، نه وه ی ئینکاری بکا، ئیکاری له نه صلی له ئوصولی
 نایین ده کا، جا له به رنه وه ده چم به گزی دا، سویندم به خودا نه گهر له م لایه نه وه
 فه رقی من و پیغه مبه ر بکه ن لییان قه بوول ناکه م، که واته نه گهر له مه وه به ر
 گیسکه زه کاتیکیان دابی به پیغه مبه رو ئیستا به بر و بیانووی بی سه روبه ر،
 نه یدمن به من، که جینشین پیغه مبه رم و فه رمان ره وای گشتی موسولمانانم،
 نصهر نه دانی نه و گیسکه یه ده چم به گزیانا. عومه ر ده یفه رموو: به خودا
 نیار بوو که کردنی نه و جه نگه شتی بوو له خودا وه خوئی نابوو یه ناو دلی
 نه بوبه کره وه، وه منیش بۆم ده رکه وت که فه رمایشته که ی نه بوبه کر راست بوو).

روونکردنهوه:

عومهری کورې خه تباب قورمیشیه، عه دهوییه، له پستی هه شته ما ره چه لکه له باوکه وه ده گاته وه به پیغه مبه ر (دروودی خودای له سر بی) دایکی ناوی حه نته مه ی کچی هاشمه، که سناوی (کونیه ی) نه بو حه فسه، نازناو (له قه ب) ی فارووقه، له عه شهره ی موبه شهرمیه، که پیغه مبه ر مژده ی به هه شتی پیان داوه، جینشینی (خه لیفه) ی دوومه، له پیش هاتنی پیغه مبه ردا، به (٣٠) سی سال، یا به سیازده سال، له دایک بووه، له سرده می نه زانیدا پایه ی نوینه ری قورمیش به و سپرراوه، که شهرئ، هه رایئ سه ری هه لده دا، نه و ده که وته نیوانیه وه، له سرمتای نیسلامه وه زور توندو تیز بوو له دژی موسولمانان، به لام کاتئ نیسلام بوو موسولمانیکی زور جوانی ئی دمرچوو، نیسلامبوونی دانرا به سرکه وتنیکی گه وره بو موسولمانان، نیبنو مه سهوود دمیغه رموو: (هه تا عومهر نیسلام نه بوو، نه مان دهوئرا به ناشکرا خودا بپهرستین!).

عومهر په کیکه له کوچکاره پیشینه کان، ناماده ی به یعه تی ریزوان و غه زای به درو هه موو شهرکه و مه لبه ندو جه نگه کانی تری پیغه مبه ر بووه. په کئ بوو له وچه ند که سانه، که پیغه مبه ر ومفاتی کرد لیان رازی بوو، له پاش مه رگی نه بوبه کر، له سالی سیازده ی کوچیدا بوو به دووم جینشین، نه م ولاتانه و چه ندین شوینی تری نازادکردو له سر دمستی نه ودا نیسلام بوون: شامو عیراقو میصر، دیوان نه و داینا، هه ر نه و مووچه ی بو پیاوانی سوپا، به پی خزمه تیان بو نیسلام برپیه وه، کاره هه ره گرنگه کانی تری: نه و نوئزی ته راویچی له سر نه م شیوه ی نیستا (له شهوانی رهمه زاندا) دامه زراند، میژووی کوچی دانا، که هه تا نه مړوکه ٤ / ربیع الأولی سالی (١٤٢٨ ه) به رده وامه، وه به پستی خودا هه تا نزیکي قیامت هه ر به رفه رار ده بی.

ئەو يەكەم كەس بوو، كە نازناوى (ئەمىرولومىن: فەرمانرەوى
موسولمانان) يې بەخشا.

سەرمتاي صەحيى بوخارى، لەناوى صەحابەگاندا، بەناوى عومەر دەست
يى دىكا، ھەر خۆى لەناو يارانى پېغەمبەردا ناوى (عومەرى كورى خەتتاب)
بوو. بەلام بىستو چوار عومەر ناوى تريان لەناودا بوو، پېشەوا عومەر
(رمزى خوداى لى بى) پياويكى بالا بەرزى تەواو كەلەگەتى تېكسمراوى گرانه
(صلح) بوو، قووچىكى وابوو كە لەناو خەلكا دموستا، دىتگوت: ئەو سوارەو
ئەو خەلگەى تر لە دەورى پيادەن، لەسالى گرانى و برسيتيەكەدا، وازى
نەخواردنى گوشت و چەورى و خواردنى شتى خوش ھيئا، لەجياتى ئەو بە
خواردنى رۆن زميتوون ئىكتيفاي دىكرد، ھەتا ھەست بەو ئيش و نازارو
سەخلەتية بكا، كە خەلكانى ھەزاري ئەو رۆزگارە ناھەموارە ھەستيان پېي
كردو، ئەومندە جەرمبابەى خۆى دابوو، رەنگى ھەلپسكا بوو، عومەر
بياويكى تووكن بوو، مووى خۆى دىگرتە خەنەو وسمە، عومەر زۆر دادپەرور
بوو. عەدالەت و دادپەرورى عومەر زۆر ئاشكرايە، عومەر چەپەوانە بوو، ريشى
زۆر پربوو، لە فەرموودەو سوننەتى زۆر دروستدا، وەسپ و مەتھى زۆرى
عومەر، لە لايەنى پېغەمبەر و يارانى پېغەمبەرەو كراو، پېغەمبەر (دروودى
خوداى لەسەر بى) دىفەرموى: (گريمان لەپاش من پېغەمبەرى تر ببوايە
عومەر دىبوو، بەلام لەدوا من پېغەمبەرى تر نىيە).

عومەر خەزوورى پېغەمبەر بوو، باوكى حەفصەى ھاوسەرى پېغەمبەرە،
مۆزى ئەمۇستيلەكەى (كفى بالموتِ وَاغْطَأْ يا عمر: ئەى عومەر! بەراستى مردن
نەمۆزگارى چاكە) عومەر يەكەم قازى بوو لەئىسلاما، ئەبۇبەكر كەردى بە قازى،
ئەل سالىو نيو جىنشين بوو، لەتەمەنى شەست و سى سالىدا، لەشارى مەدينە، لە

مانگی قوربانى سالى بيستو سىي كۆچيدا، لىناو مىجرابى مزگەوتەكەى
 پىغەمبەردا، لەكاتىكدا كە بەرنوئىزى نوئىزى بەيانى بۆ موسولمانان دەگرد، ئەبو
 لولونەى فارسى بە كىردىكى دوو دەم كوشتى وە سىازدە كەسى تىرىشى زامار
 كرد، حەوتيان مردن، ھەرلەویدا ئەبو لولونە خوشى كوشت، ئەو رۆژە رۆزى
 چوارشەممە بوو، ھەندى دەفەرموون: كاتى عومەر شەھىد بوو تەمەنى لە
 شەست و سى كەمەر بوو، ھەندى دەلئىن: ئەبو لولونە مەجووسى بوو، ھەندى
 دەلئىن: مەسىحى بوو، عومەر سى شەو بە برىنەكەيەوہ ژيا ئەوسا مرد، بۆ
 شارمزاى تەواو لە ژيان و شانازىەكانى عومەر بىروانە صەحىحى بوخارى، فضائل
 الصحابة لە فەرموودەى ژمارە/۳۸۲ - وە ھەتا ۳۶۹، ھەروا ئەم ژمارانە: ۲۸۶۲،
 ۶۱۷۱، ۷۱۵۳، ۶۲۶۴، ۶۶۳۲، ۳۷۰۰. ھەروا بىروانە فضائلى صەحابە لە صەحىحى
 موسلىمدا لە فەرموودەى ژمارە: ۶۱۳۹ - وەھەتا ژمارە: ۶۱۵۸. ھەروا بىروانە:
 تاج/۵/۲۰، زنجىرە: ۴ + تاج/۵، لاپەرە: ۲۸، فەرموودە/۱ + ۲ + ۳ + ۴ تا ۱۲ + زنجىرە:
 ۶ + زنجىرە: ۷ + تاج/۵، لاپەرە: ۷۵ + تەجرىد/۲، لاپەرە: ۱۴۰، ژمارە: ۱۱۶ +
 (تاج/۵، لاپەرە: ۳۴ = تاج/۳ زنجىرە: ۲ ھەتا زنجىرە: ۵ واتە: لە ژمارە: ۳۲۳۱ ھەتا
 ژمارە: ۳۲۷۱ تاج/۳، ج/۴).

ئەبوبەكرى صەدىق ناوى (عەبدوئلاى كورى عوئمانە) ناسراوہ بە
 ئەبوبەكرى كورى ئەبو قوحافە، لەسەردەمى نەزانىدا ناوى عەبدولكەعبە بوو،
 پىغەمبەر گۆرى بە عەبدوئلا، ئەبوبەكر قورەيشىيە، تەمىمىيە، داىكى ناوى
 سەلماى كچى صەخرە، ناسراوہ بە ئوممولخەير. لەپاش سالى فىل بەدوو سالى
 نىو لەدايك بوو، لەپىش ھاتنى ئىسلام و لەپاش ھاتنى ئىسلام ھاورپىتى
 پىغەمبەرى كردوو، لەكاتى كۆچ و لەسەفەرى كۆچدا ھاورپى پىغەمبەر بوو،
 لەھەرە موسولمانە پىشىنەكانە، لەپاش مەرگى پىغەمبەر، بە ھەلبىزاردن

ئەبوبەكر بوو بەيەكەم جېنشینی پېغەمبەر، پیاویکی سپیکاری لەرکەلەى لاواز بوو، رووخۆش و نەرمونیان بوو، شارەزای زانستی بنەچەى عەرەب بوو، بەتایبەتى رەگەزى ھۆزى قورمیش، بازەرگان بوو، رەفتاری زۆر جوان بوو، ھەمیشە خاومنى دیوہخان بوو، متمانەى بەھەرکەسى بکردایە بانگھێشتى لى دمکرد بۆسەر ئیسلامەتى، زۆر کەس لەسەر دەستى ئەودا ئیسلام بوو، وەك: عوئمانى کورى عەففان و طەلحە و زوبەيرو سەعدو عەبدورەحمانى کورى عەوف. بە دەولەمەندى موسولمان بوو، بەلام کاتى مەرگ بوو بەمیوانى هیچى لەپاش بەجى نەما! چەندین کۆیلەى لەزىانی خۆیدا ئازاد کردوو، کە یەكئ لەوانە بیلالی حەبەشى بوو، پېغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) خۆى بەفەرمانى خودا ناوى نا (صدیق).

ئەبوبەكر ئەو صاحیبى غارمى، کە خودا لەم ئایەتەدا باسى فەضلى دماو دهمەرموى: {إِلَّا تَنْصُرُوهُ فَقَدْ نَصَرَهُ اللَّهُ إِذْ أَخْرَجَهُ الَّذِينَ كَفَرُوا ثَانِيَ اثْنَيْنِ إِذْ هُمَا فِي الْغَارِ إِذْ يَقُولُ لِصَاحِبِهِ لَا تَحْزَنْ إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا - التوبة}.

ئەبوبەكر رابەرى خێربوو لەنیوانى خاتوو خەدیجە و پېغەمبەردا، ھەتا لەئەنجاما پېغەمبەر مارمیکرد بۆ خۆى. ئەو رۆژەى کە پېغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) وەفاتی کرد، ئەبوبەكر ھەلبژێرا کرا بەیەكەم جېنشینی پېغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) ماوەى جېنشینییەكەى دوو سال و دەورى (۲) سى مانگ بوو، رۆژى ھەینی (۲۱) بیست و یەكى (جمادى الآخرة) سالى سیازدەى کۆچى مەرگ بوو بەمیوانى بەھۆى نەخۆشى سیلەو، خۆى رایسپارد کە ژنەكەى بیشوات کە ئەسمائى كچی عومەیس بوو، عومەرى کورى خەتاب نوێزى مردووى لەسەر تەرمەكەى کرد، لەھۆدەكەى عائیشەدا، لەپال گۆرى پېغەمبەردا، بەشەو ناشتیان، تەمەنى (۶۳) شەست و سى سال بوو، بۆ زانینى

چمکێ له کۆشش و ههول و فهضلی ئه‌بویه‌کر بۆ خزمه‌تی ئیسلام بره‌وانه‌ ئه‌م شوینانه:

١- تاجی کوردی به‌رگی سێ، زنجیره: ١٠٠، ژماره: ٣١٥٥ + زنجیره: ١٠١
به‌ته‌واوی + تاج/٣، زنجیره: ٣، ژماره: ٣٢٢٤، ٣٢٢٥، ٣٢٢٦، ٣٢٢٧، ٣٢٢٨، ٣٢٢٩، ٣٢٤٠، ٣٢٤١، ٣٢٤٢، ٣٢٤٣ + تاج/٣، زنجیره: ٤، ژماره: ٣٢٥٤ + تاج/٣، زنجیره: ٥،
ژماره: ٣٢٥٨ هه‌تا ژماره: ٣٢٦٩ + تاج/٣، زنجیره: ٨، ژماره: ٣٢٧٤، ٣٢٧٥، ٣٢٧٦، ٣٢٧٧ + تاج/٣، زنجیره: ٨، ژماره: ٣٢٧٩، ٣٢٨٠ + ژماره: ١٥٢٤ له مختصر صحیح مسلم/٤.
١٤- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (أُمِرْتُ أَنْ أَقَاتِلَ النَّاسَ حَتَّى يَقُولُوا لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، فَمَنْ قَالَهَا فَقَدْ عَصَمَ مِنِّْي مَالَهُ، وَنَفْسَهُ، إِلَّا بِحَقِّهِ وَحِسَابُهُ عَلَى اللَّهِ).^(١٤)

ئه‌بو هورهیره (ره‌زای خودای ئی بێ) فه‌رمووی: کاتی پێغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) کۆچی دوا‌یی کرد، وه‌ له‌پاش ئه‌و ئه‌بویه‌کر کرا به‌ جێنشین (واته: به‌ خه‌لیفه) وه‌ ئه‌و عه‌ره‌بانه‌ی که له‌پاش مه‌رگی پێغه‌مبه‌ر، له‌ ئایین هه‌لگه‌رانه‌وه‌ په‌یدا بوون، وه‌ ئه‌بویه‌کر ویستی بجێ به‌گه‌زێنا، به‌م بۆنه‌یه‌وه‌، عومه‌ری کورێ خه‌تاب پێی فه‌رموو: تۆ چۆن جه‌نگ ده‌که‌ی له‌گه‌ڵ ئه‌م خه‌لکه‌داو، به‌لگه‌ت چیه‌ له‌م باره‌یه‌وه‌؟ ئه‌ی چی ده‌که‌ی له‌وه‌ که پێغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) ده‌فه‌رموی: (فه‌رمانم پێکه‌راوه‌، له‌لایه‌نی خواوه‌، که شه‌ر له‌گه‌ڵ ئه‌و خه‌لکه‌دا بکه‌م، که هاوه‌ڵ بۆ خودا په‌یدا ده‌که‌ن، تا شایه‌تمان ده‌هێنن و به‌زمان ده‌لێن: لا إله إلا الله: هه‌ر خودا خودایه‌و به‌س) ئیتر ئه‌و که‌سه‌ی که ئه‌مه‌ بلێ، ئه‌وا سه‌رو مائی خۆی له‌من قه‌ده‌غه‌

^(١٤) مختصر صحیح مسلم/١، ژماره: ٤ = مسلم. شیخا: ١٢٥. ته‌جریدی بوخاری/٢، ژماره: ٦٦٩.

بخاری: ١٣٩٩. ته‌رجه‌مه کوردیه‌که‌ گێرانه‌وه‌ی ژماره (٤) ی بوخته‌ی موسلیمه.

دەڭاۋ، خۇيۋو ناموۋوسو سەرو سامانى لەمن حەرام دەبى، مەگەر لەسەر مافىكى رەۋا، كە لەسەرى بى بەپىي ياسا نامەى خودا، وەك ئەۋە كەسىكى بە ناپرەۋا كۈشتى، ئەۋە دەڭۈزىتەۋە لە جىياتى ئەۋە. ۋە ئىتر حىسابو نىپرسىنەۋەى لەسەر نىيازى دلى، لەۋدنيا، لەسەر خودا خۇيەتى؟ جا بۇم روون بىكەرەۋە: كە ئايا ئەم بىرپارو ھەلۋىستەى تۇ چۇن لەگەل بىرپارى ئەم فەرموۋدەيەى پىغەمبەردا يەك دەگرنەۋە؟!

ئەبۇبەكرىش (رەزى خۇداى لى بى) بۇ ۋەلامى ئەم رەخنەيەى عومەر، فەرموۋى: ئەمەى تۇ دەمىللى راستە، بەلام مەسەلەكە گەل لەم روالەتكارىيە قوۋلتەر، بەخودا زۇر باش دەچم بەگۇ ئەۋانەدا كە فەرقى نوپۇزۇ زەكات دەكەن و دىلن: نوپۇز فەرزەۋ دەيكەين و، زەكات فەرز نىيەۋ نايەمىن، چۈنكە ئەمە بىرۋىيانوۋە، چۈنكە ھەرۋەك نوپۇز فەرزە، زەكاتىش فەرزە، ئەۋ مافەيە كە خوا پىۋىستى كىردوۋە لە سامانا، ئەۋەى حاشاى لى بىكاۋ پىي لى نەنى، حاشا لە ئەصلى لە ئۈصولى ئايىن دەكا، جا لەبەرئەۋە دەچم بە گۇيدا، سۈيىندم بەخودا نەگەر لەم لايەنەۋە جىاۋازى لەنىۋانى مەن و پىغەمبەردا بىكەن، لىيان قەبۋول ناكەم، كەۋاتە ئەگەر لەمەۋبەر پەتە زەكاتى، يا گىسكە زەكاتىكىان دابى بە پىغەمبەر و ئىستا بە بىرۋىيانۋى بى سەروبەر، نەيدەن بەمەن، كە جىنشىنى پىغەمبەرم و فەرمانرەۋاى گشتى موسولمانانەم، لەسەر نەدانى ئەۋ پەتە، يا ئەۋ گىسكەيە دەچم بەگۇياناۋ جەنگيان لەگەل دەكەم ھەتا دەيدەن پىم، كە سەرفى بىكەم بۇ بەرزەۋەندى گەلى ئىسلام!

عومەر دەيفەرموۋ: بەخودا دىاربۋو كە كىردنى ئەۋ جەنگە، شتى بۋو لە خوداۋەۋ خۇى نابۋويە ناۋ دلى ئەبۇبەكرەۋە، ۋە بەرمبەرە منىش بۇم دىركەۋت كە بەلگەۋ فەرايشتەكەى ئەبۇبەكر راست و ھەق بۋو (بىروانە: تاج / ۲،

لاپهړه: ۱۲، ژماره: ۴، ش/د/ت/ن = شه‌یخان و نه‌بو داوودو تهرمه‌زی و نه‌سانى
 ز/ ۲/ ژ ۱۸۵/ ج/ ۴ + تاج/ ۳، لاپهړه: ۲۲۹، ژماره: ۱، زنجیره/ ۸۸ - ژ/ ۲۳۳۵/ ج/ ۴
 حوکمی و مرگه‌پړاو له دین و ... تاد). بېروانه: فهرمووده‌ک‌ه‌ی که یه‌ک‌س‌ر و ا له‌دوا
 نه‌م فهرمووده‌م‌یه‌وه.

۱۵- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (أُمِرْتُ أَنْ أَقَاتِلَ النَّاسَ حَتَّى يَشْهَدُوا أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ فَإِذَا فَعَلُوا ذَلِكَ عَصَمُوا مِنِّي دِمَاءَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ إِلَّا بِحَقِّ الْإِسْلَامِ وَحِسَابُهُمْ عَلَى اللَّهِ).^(۱۵)

عه‌بدوللای کورې عومهر (رمزای خودایان لی بئ) فهرمووی: پیغه‌مبهر
 (دروودی خودای له‌سهر بئ) دمفهرمووی: (فهرمانم پی‌کراوه له لایه‌نی خواوه،
 که شهر بکه‌م له‌گه‌ل نه‌م خه‌لکه‌دا، هه‌تا شایه‌تمان ده‌یئن و به‌زمان ده‌لین:
 أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ: شایه‌تی دده‌م که ههر خودا خودایه‌و
 موحه‌مه‌دیش پیغه‌مبهری خودایه‌و له‌لایه‌ن نه‌وه‌وه کراوه به‌فروستاده‌و،
 ره‌وانه‌کراوه بؤ سهر نه‌و خه‌لکه، و‌متا پی‌نج فهرزه‌ی نو‌یژ، رۆژانه، به‌جوانی
 جئ‌به‌جئ ده‌که‌ن و، زم‌کاتی فهرز دده‌م، کاتئ نه‌وه‌یان کرد، ئیتر سه‌رومال‌و
 خو‌ین و نامووسیان له‌من قه‌ده‌غه‌ دم‌بئ، مه‌گه‌ر له‌سهر حه‌قی شه‌رعی، جا له‌دوا
 نه‌وه‌ لی‌پرسینه‌وه‌یان له‌باره‌ی نیازى دلیانه‌وه‌ له‌و جیه‌انا له‌سهر خوا‌یه‌).
 (بېروانه: ژماره: ۴ + ریاضی صالحین/ ۱، لاپهړه: ۳۷۲ چاپی یه‌که‌م = به‌رگی/ ۱،
 لاپهړه: ۳۰۴، چاپی/ ۲، ژماره: ۳۹۰ - ش + تاج/ ۲/ ۱۲، ژماره: ۴، زنجیره: ۲/ ژ ۱۸۵/ ج/ ۴).

^(۱۵) ته‌جرید/ ۱، ژماره: ۲۴ - بخاری: ۲۵. مختصر صحیح مسلم/ ۱، ژماره: ۵.

٩ باب: الدليل على صحة إسلام من حضره الموت، ما لم يشرع في التزعم، وهو
الفرغرة. ونسخ جواز الاستغفار للمشركين والدليل على أن من مات على الشرك فهو
في أصحاب الجحيم، ولا ينقذه من ذلك شيء من الوسائل
مضى به لکه له سر نهوه که نیسلا مېوون له سره مهرگا داده مهرزی، به مهرجن نهگاته
کتنی گیانه للاً، وه باسی نهوه که داوای لیخو شېوون بو هاوه لکاران (مشرکین) که
نمیشا دروست بووه، نیستا پووج بوته وه، وه به لکه له سر نهوه که هرکه سی له سر
هوه ندانان بو خودا بمری و باوهری وایی که خودا هاوه لی هدی، نهوه دوزه خیبه، وه
به هیچ هوکاری زرکاری نابی

١٦ - عَنْ سَعِيدُ بْنِ الْمُسَيَّبِ رَحِمَهُ اللَّهُ عَنْ أَبِيهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّهُ أَخْبَرَهُ أَنَّهُ:
لَمَّا حَضَرَتْ أَبَا طَالِبٍ الْوَفَاةَ، جَاءَهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَوَجَدَ عِنْدَهُ أَبَا
حَبِيبٍ بَنَ هِشَامٍ، وَعَبْدُ اللَّهِ بْنُ أَبِي أُمَيَّةَ بْنِ الْمُغِيرَةِ، قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَعَلَيْهِ وَسَلَّمَ لِأَبِي طَالِبٍ: (يَا عَمَّ! قُلْ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، كَلِمَةً أَشْهَدُ لَكَ بِهَا عِنْدَ اللَّهِ) فَقَالَ أَبُو
حَبِيبٍ: وَعَبْدُ اللَّهِ بْنُ أَبِي أُمَيَّةَ: (يَا أَبَا طَالِبٍ، أَتُرْغَبُ عَنْ مِلَّةِ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ، فَلَمْ يَزَلْ
رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَغْرِضُهَا عَلَيْهِ، وَيَعُودُ أَنْ يَتْلِكَ الْمَقَالَ، حَتَّى قَالَ
لِعَبْدِ اللَّهِ: آخِرَ مَا كَلَّمَهُمْ هُوَ عَلَى مِلَّةِ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ، وَأَبَى أَنْ يَقُولَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ،
فَخَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (أَمَّا وَاللَّهِ لَأَسْتَغْفِرَنَّ لَكَ مَا لَمْ أَتِهِ عَنْكَ)،
وَرَدَّ اللَّهُ تَعَالَى فِيهِ: (مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ الْآيَةُ) (١٦)

سه عدی کوری موسه ییب (رهحه تی خودای لی بی) له باوکیه وه (رمزای
خونای لی بی) فهرمووی: کاتی نیشانه ی مردن له نه بو تالیب دیاری داو هاته
سر مردن، پیغه مبه (دروودی خودای له سر بی) چوو بولای، له وکاته دا نه بو
حمل و عه بدوللای کوری نه بو نومهبیه ی کوری موغیره ی له لابوون، پیغه مبه
نروودی خودای له سر بی) به نه بو تالیبی فهرموو: (نه ی مامه! بلی: لا إله إلا

الله، دمیكهه به بهنگهه باومرو شایهتیت بو دمدم لهلای خودا لهسهر نهوه که تو نهه وشه پیروزمیت قهبوول کردووه!

بهلام نهبو جههل و عهبدوللای کوری ئومهیهه (که لهوکاتهده لهوی بوون) چوونه بن کلیشهی و پئیان گوت: ئهه نهبو تالیب! دمهوی له ئایینی عهبدولوتهلیب و باوو باپیری خوت لابدمیت و حاشای لی بکهیت!

ئیت نهمانه گهلی قسهیان لهه بارمیهوه لهگهله کردو دلیان سارد دمکردموه، ههموو جارێ که پیغهمبهر (دروودی خودای لهسهر بی) دمیدا به گوئی مامهیدا که شایهتمان بهینی، نهوانیش وهك شملی شهر بهرپهرچیان دمدایهوه و دووباره دمیانگوتهوه: ئای حاشا دهکهه له میللهت و ئایینی باوو باپیری خوت. ههتاگوو دوا قسهه نهوه بوو گوتی پئیان: که نهه لهسهر ئایینی عهبدولوتهلیبی باوکیتی، ومقاییل نهبوو که بلی: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ. ئیت پیغهمبهر (دروودی خودای لهسهر بی) فهرمووی: (ئهدهی به خودا ههر بووت دمیاریمهوه و داوای لیخوش بوونت لهخودا بو دهکهه، به مهرچی که خودا نهوهه لی قهدهغه نهکات).

جا خودای گهوره و مهزن، بهه بۆنهیهوه، نهه ئایهتهه نارد خوارهوه، که دمفهرموئ: { مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَنْ يَسْتَغْفِرُوا لِلْمُشْرِكِينَ وَلَوْ كَانُوا أُولِي قُرْبَى مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُمْ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ - سورة التوبة / ١١٣ }.

واته: رهوا نهبووه و نییه بو پیغهمبهر و بو نهه کهسانهه که باومریان هیناوه و ئیسلامیان قهبوول کردووه، نههه که داوای لیخوشبوون بکهه له خودای گهوره بو بیرواو هاوبهش پهیداکهههکان، گهرچی نهه بیروایانه خزم و کهسوکاریشیان بن، مادهم دمرکهوت بویان که نهه کافرا نه دۆزهخین }.

سهبارمت به نهبو تالیبیش خودای گهوره ئەم ئایهتهی نارد: {إِنَّكَ لَا تَهْدِي
مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ - سورة القصص / ٥٦} :
واته: (ئەى خۆشه‌ویست! ئەى موحەممەد! هیدایەت و خستنه سەر رێگەى
حەق بە دەست تۆ نییه، بەلکوو بە دەستى خوايه، لەبەرئەوه تۆ بەیخ خواستى
خوا لەسەر شتێ ناتوانی خۆشه‌ویستانی خۆت بێهیتە سەر رێگەى هەق).
تاجول ئوصول بە کوردی بەرگی/ ٦ لاپەرە: ٢١٢، ژمارە: ٢٠، ٢١، ٢٢، ٢٣، ١٩ =
بەرگی/ ٤ ز/ ١٠ ژ/ ٣٩١١، ٣٩١٢، ٣٩١٣، ٣٩٠٦ + تەجرید/ ٢، لاپەرە: ٦٥، ژمارە: ٦٤٥}.

روونکردنەوه:

١- ئەبو تالیب ناوی عەبدولەنافی کورێ عەبدولوتەلیبە، مامەى هەقى
پێغه‌مبەرە، واتە: براى داىك و باوكى عەبدوللای باوكیەتى، باوكى ئىمامى
غەلیبە. (بروانە: تەجرید ژمارە: ٥، ٧٨٨، ١١١٦، ١٢١٨، ١٤٦٢، ١٤٦٩، ١١٣، ١٥٠٠، ١٥١٠،
١٥٤٧، ١٥٧٩، ١٥٤، ١٥٩١، ٣، ٧٥، ٩٤، بەرگی/ ٤ لاپەرە: ٢٣٩، ٢٤٨، ٧٢٨، ١٥١٧).

٢- ئەبو جەهل بە کافری کوژراوه لە غەزای بەدردا (بروانە: تەجریدی
بوخاری ژمارە: ١٥٢٦، ب/ ٤، لاپەرە: ٢٥١ + تاج/ ٨ / ٢٠٨ زنجیرە: ٨٦ ژمارە: ١ =
تاج/ ٤ ز/ ٨٦ ژ/ ٤٥٨٦ - کوشتنی ئەبو جەهل لە غەزای بەدردا). ئەم مەلەوونە
ناوی عەمرى کورێ هیشامى کورێ موغیرەى مەخزەمییە، کەمى خێل بوو،
مەنبوون بوو، واتە: بەدناو بوو، ناسراوه بە فیرەهونى ئەم نەتەوهى ئیسلامە،
کاتى پێغه‌مبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) هەوالی کوشتنی بیست، خۆى
جوو بۆ سەر لاشەکەى هەتا بزانی کە راستە تۆپاوه، کە بینى کوژراوه راوستا
نەسەرى و سێ جار فەرمووی: (سوپاس بۆ خودا کە بەهۆى کوشتنی ئەم
ستەمکارەوه، ئیسلام و موسوڵمانانى سەر بەرزو شادمان کرد).

ئەبو جەھل زۆر ئازاری پێغەمبەر و موسوڵمانانی دەدا. (بروانە: بەرگی
 یەكەم لە مختصری صحیحی بوخاری كە ناسراوە بە تەجریدى بوخارى،
 فەرموودەى ژمارە: ١٧٢ كە دەكەوتتە لاپەرە / ١٩٠هـ) ھەروا بەرگی / ٤ لاپەرە: ١٢٥
 ژمارە: ١٤٤٣}. ئەم مەلەوونە یەكەم كەس بوو، كە لەسەر دەمی ئیسلامدا سەرى
 بپرئ، كاتى پێغەمبەر بە كوژراوى چوو سەر لاشەكەى فەرمووی: (ئەى
 دوژمنى خودا! سوپاس بۆ ئەو خودایەى كەتۆى بەم دەرە بردو ئاوا ریسواى
 كردى، ئەمە فیرەهونى ئەم ئومەتەى من بوو، سەرۆكى پێشەوايانى بپر واکانە).
 ئەوجا پێغەمبەر كۆرپووشىكى سوپاسى برد بۆ خودا. لاشەكەى بە فەرمانى
 پێغەمبەر توردرایە بیرهكەى بەدرەوه.

عەبدوڵلای كۆرى ئومەییە (رمزای خودای ئى بى) گەرچى لە پێشدا زۆر
 ئازارى موسوڵمانانى داوه، دوژمنایەتییەكى سەر سەختانەى بەرابەر بە
 پێغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) ئەنجام داوه، بەلام لەپێش ئازادکردنى
 شارى مەكەدا ئیسلام بووه، موسوڵمانىكى جوانى ئى دەرچوو، پورزای پێغەمبەر
 بوو، دایكى ناوى عاتیکەى كچی عەبدولوتەلیبە، بى باوكى حەزرتى ئوم
 سەلەمەى ھاوسەرى پێغەمبەرە، لە خزمەت پێغەمبەردا نامادەى ئازادکردنى
 مەككە و غەزای حونەین و غەزای تائیف بووه، لە غەزای تائیفدا تیرى بەرى
 دەكەوئ، بەو تیرە شەهید دمی (بروانە: تەجرید / ٤ / ٣٣٦ ژمارە: ١٥٩١ + تاج / ٣،
 لاپەرە: ١٤٠ ژمارە: ٦، زنجیرە: ٥٦ = تاج / ٢ / ٢١٩٦ ج / ٤ - باسى بەتەنیا
 كۆبوونەوه....).

سەعیدى كۆرى موسەییەبى كۆرى حەزن، سەعید تابیعییە، باوكى و
 باپیرەى سەحابى (ھاوڕێ) پێغەمبەر بوون، لە مەككەوه كۆچیان كرد بۆ
 مەدینە، موسەییەب بازرگان بوو، لەو كۆمەڵەیه، كە لە ژێر درەختەكەى

شەجەرەتول ریزواندا، پەیمانی بەست لەگەڵ پێغەمبەردا، ھەوت فەرموودەى گێراوئەو، سیانیان لە بوخارى پیرۆزدا ھەیه، فەرموودەى لە موسلیمیشدا ھەیه، وەك ئەم فەرموودمى، ھەزن رۆژى ئازادکردنى مەككە ئىسلام بوو، يەكێك بوو لە پیاو ماقولانی قورمیش، ئامادەى شەرى يەمامە بوو، ھەزن دمفەرموى: چوومە خزمەت ھەزرمەت (دروودى خودای لەسەر بێ) فەرمووى: (ناوت چىيە؟) گوتم: ناوم ھەزنە (واتە: ھەردەو ھەلەت و رمقەن!) ھەزرمەت (دروودى خودای لەسەر بێ) فەرمووى: (نا، ناوت سەھلە) {واتە: نەرمانى و دمشت و خۆش و ئاسان}. منیش بە گویم نەکردو ھەرزیم کرد: ناوى ناگۆرم كە باوكم لە منى ناو! ئىبنولوسەيب دمیفەرموو: (نیتەر لەوساكەو كە باپیرەم ئەم قسە رمقەى لە رووى پێغەمبەردا كەردووو بە گوێى نەكەردوو كە خۆى ناو بنى سەھل، سەر رمقى و توندو تیژیمان ھەتا ئیستاش لەناودا ماو و لیمان نابری – تاج/ ١٠، لاپەرە: ١٦١، ژمارە: ١، زنجیرە: ٦٥ = تاج/ ٥/ ژ/ ٥٤٠٧ ج/ ٤ - گۆرینی ناوى ناشیرین).

ھەزن دوو فەرموودەى لە بوخاریدا ھەیه، کاتى لەپیش ھاتنى ئىسلامدا بناغەى کابەیان دانایەو، ھەزن بەردیكى لە کابە برد، بەردەكە لە دمستی خۆى راپسكان و رۆیشتەو جیگەكەى خۆى لە دیواری کابەتوللا. ھەزن دمستی شیعری ھەبوو. لەكاتى جینشینى ئەبوبەكەردا لە رۆژەكەى شەرى يەمامەدا شەھید کرا، (رمزاو رەحمەتى خودا لە خۆى و لە موسەیبەبى كورپى و لە سەعیدى كورمزاى).

سەعید لە پەیرەوانە (لە تابعینە) يەكێكە لە رجالی صەحیحەین، يەكێكە لە مەلا گەورەو ناودارەكانى مەدینە، كە ناسراون بە (فقهاء المدینة: شەرع زانەكانى مەدینە) لە نزیکەى چل ھاوڕێی پێغەمبەرەو فەرموودەى

ج- ئەم فەرموودمىيە كە بوخارى و موسلىم دىريان ھىئاو، دادمىرى
بەيەكى لى فەرموودە ئەفراىمىنى سەھىيە، چۈنكى ئەم فەرموودمىيە كە
موسىيەب دىگىرىپتەو، موسىيەب يەك راوى ھەيە، كە سەئىدى كۆپەتى،
بەلەيەنى كەمەو، بۆئەوى كە رەفەي جەھالە بىي لى راوى، دىيى دوو راوى

بین. به لام چونکه سه حابه هه موویان دادپهرومرن، تاقه یهك راویشی هه بی بمسه.

د- هوئی نهوهی که پیغه مبه ر زۆر مه بهستی بوو، نه بو تالیبی مامهی نیمان بهینئ، نه ومبوو که نه بو تالیب له ژیانیدا زۆر باش بوو بۆ پیغه مبه ر.

١٠. باب: مَنْ لَقِيَ اللَّهَ بِالْإِيمَانِ وَهُوَ غَيْرُ شَاكٍ فِيهِ، دَخَلَ الْجَنَّةَ وَحَرَّمَ عَلَى النَّارِ بَاسِيَ كَهَسِيٍّ بِهِ بَاوَهُرُو نِيْمَانَهُوَه بِجِيْتَهُوَه دِيَوَانِي خُودَا، وَه لَه وَه دَا كُومَانِي نَه بِي، دَه جِيْتَه نَاو به هه شتو، له ناكري دۆزه خ قه دهغه ده بی
١٧- عَنْ عُبَادَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (مَنْ نَهَدَ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ وَأَنَّ عِيسَى عَبْدُ اللَّهِ وَرَسُولُهُ وَكَلِمَتُهُ أَلْقَاهَا إِلَى مَرْيَمَ وَرُوحٌ مِنْهُ وَالْجَنَّةُ حَقٌّ وَالنَّارُ حَقٌّ ادْخَلَهُ اللَّهُ جَنَّةَ عَلَى مَا كَانَ مِنَ الْعَمَلِ). (١٧)

عوبادهی کوپی صامیت (رمزای خودای لی بی) له پیغه مبه رموه (دروودی خودای لی بی) دمه رموئ: (هه رکه سی شایه تی بدا که بیجگه له یه زدانی پاک، خودای ترنییه و، هه ر خوئی خودای به هه قه و، تاک و ته نیایه و، هاو به شی نییه. و شایه تی بدا که موحه ممه د به نده و پیغه مبه ری خودایه، و عیسا ش بئندمو پیغه مبه ری خودایه و، به فه رمووده ی خودا له مه ریهم بووه و رحمه تی که و خودا ناردوویه تی، و شایه تی بدا که به هه شت راسته و دۆزه خ راسته. هه رکه سی ئه م شایه تی به بدات، له سه ر ئه م شیویه خودا ده یخاته به هه شته وه، نیتر کرده وه ی هه رچی بی) (تاج/ ١ ل/ ٢٩ ف/ ١ ز/ ٤، ژماره: ٢٣، ج/ ٤ = باسی

گەورمىي ئايىن).

فەرموۋى: (لەھەركامىن لەھەشت دەرگاكانى بەھەشتەۋە، خۇي ئارمىزو
بكا، خۇدا لەۋ دەرگايەۋە دىيىپتە ناۋ بەھەشتەۋە).

سونابىجى (رەھمەتى خۇداي ئى بىن) دىفەرموۋى: عوبادەي كورى
صامىت (رمزاي خۇداي ئى بىن) لە نەخۇشىنى سەرەمەرگا بوو، چووم بۇ
سەردانى، غوربەتم ھەئساۋ دەستىم كىرد بەگىيان، عوبادە فەرموۋى: ھىۋاشبە،
مۆلەتم بەدە، بۇ چى دەگرى؟ سۆيىندىم بە يەزدانى پاك، ئەگەر لە قىامەتا داۋاي
شايتەتىم ئى بىرى، شايتەتى باشىت بۇ دەدەم، ھەروا ئەگەر خۇدا لە قىامەتا تىكاۋ
شەفاعەتم ئى قەبوۋل بكا، تىكاۋ باشىت بۇ دەكەم، ۋە ئەۋەدى لە تواناما بىن لە
رۇزى دوا رۇژدا، سوۋدو قازانچىم دىيىن بۇت، كەۋاتە: ھۆكارىي نىيە بۇ ئەم
گىرمانەي تۇ.

ئەۋجا عوبادە فەرموۋى: سۆيىندىم بە خۇدا، ھەر فەرموۋىدەيەكەم لە
پىغەمبەرى خۇدا بىستىن ۋە خىرى ئىۋەدى گەل ئىسلامى تىادا بىن، گىراۋمەتەۋە
بۇتان، تەنيا يەك فەرموۋىدەي نەبىن، كە ئىستا ئەمىرۇ ئەۋىشتان بۇ دەگىرەۋە،
لەم بارو دۇخە ناسكەدا، كە مەرگ ۋا لە پارىزماۋ، لە ھەموۋ لايەكەۋە گەمارۋى
داۋم و تازە ئومىدى ژيانم نەماۋە، لەبەرئەۋە گومانى ئەۋەم ئى ناكىرى، كە خوا
نەخواستە قسەي ناراست بەدەمە پال پىغەمبەر: بە گوۋى خۇم لە زارى پىرۋزى
پىغەمبەرى خۇشەۋىستىم بىست دىفەرموۋ: (ھەركەسى شايتەتى بدات كە
بىجگە لە خۋاي پاك ۋ پىرۋز خۋاي تر نىيە، ۋە شايتەتىش بدا كە موخەممەدى
كورى عەبدوللا پىغەمبەرۋ فروستادەي خۇدايە، خۇدا ھەرامى دەكا لە ئاگرى
دۆزەخ).

روونکردنه وه:

عوبادهی کوری صامیت (رمزای خودای لی بئی) نه نصارییه، خه زره جیهه، نامادهی پهمانی عهقه بهی یه کهم و دووهم بووه، هه روا نامادهی غه زای به درو جمنگی ئو خودو پهمانی خوشنوودی (به یعه تی ریزوان) و هه موو شه پرگاکانی تری پیغه مبهه ر بووه، له گه ل پیغه مبهه ر خویدا (دروودی خودای له سه ر بئی).

له پیغه مبهه ره وه سه دو هه شتاو یه ک فهرموودهی گپراوته وه، شه شیان یه سه ندی هه ردوو پیرن (واته: متفق علیه) ین، دوانیان له بوخاریدا هه یه، به لام نه موسلیمدا نییه، دوانیشیان له موسلیمدا هه یه، له بوخاریدا نین. یه کهم کهس بووه که بووه به قازی فه له ستین، پیاویکی که له گه تی قه ویله ی قوژی به ههرمه نه د بووه، سالی (٣٤) ی کۆچی مردووه، گۆره که ی له به یتوله قدیس، جیگه که ی زانراوه. له ئیستیعا با دمفه رموی: له فه له ستین مردووه، له به یتوله قدیس نیزراوه، ومه هتا ئیستا گۆره که ی ناسراوه، سالی سیو چواری کۆچی له ته مه نی حه فتاو دوو سالی دا مردووه. یه کئ بوو له و که سانه ی که له سه رده می پیغه مبهه ردا هه موو قورئانیان له به ره بوو. {بروانه ته جریدی بوخاری به رگی یه کهم، لاپه ره: ٣٧، ژماره: ١٨ چاپی یه کهم}.

١٨- عَنْ مُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: كُنْتُ رِذْفَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لَيْسَ بَيْنِي وَبَيْنَهُ إِلَّا مُؤَخَّرَةُ الرَّحْلِ، فَقَالَ: «يَا مُعَاذُ بْنُ جَبَلٍ!». قُلْتُ: لَبَّيْكَ رَسُولَ اللَّهِ وَسَعْدَيْكَ. ثُمَّ سَارَ سَاعَةً، ثُمَّ قَالَ: «يَا مُعَاذُ بْنُ جَبَلٍ!». قُلْتُ: لَبَّيْكَ رَسُولَ اللَّهِ وَسَعْدَيْكَ. ثُمَّ سَارَ سَاعَةً، ثُمَّ قَالَ: «يَا مُعَاذُ بْنُ جَبَلٍ!». قُلْتُ: لَبَّيْكَ رَسُولَ اللَّهِ وَسَعْدَيْكَ. قَالَ: «هَلْ تَدْرِي مَا حَقُّ اللَّهِ عَلَى الْعِبَادِ؟». قُلْتُ: اللَّهُ وَرَسُولُهُ عَنَّمْ. قَالَ: «فَإِنَّ حَقَّ اللَّهِ عَلَى الْعِبَادِ أَنْ يَعْبُدُوهُ وَلَا يُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا». ثُمَّ سَارَ سَاعَةً، ثُمَّ قَالَ: «يَا مُعَاذُ بْنُ جَبَلٍ!». قُلْتُ: لَبَّيْكَ رَسُولَ اللَّهِ وَسَعْدَيْكَ. قَالَ: «هَلْ

تَذَرِي مَا حَقَّ الْعِبَادِ عَلَى اللَّهِ إِذَا فَعَلُوا ذَلِكَ». قُلْتُ: اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ. قَالَ: «أَنْ لَا يُعَذِّبَهُمْ».^(۱۸)

ئەمە دەقی عەرمببیەکە ی ئەم فەرموودمیه له مختصر صحیح مسلمدا.
 موغازی کوری جەبەل (رمزای خودای ئی بئی) فەرمووی: جاری له پاشکۆی
 پیغەمبەرەوه (دروودی خودای لەسەر بئی) سواری گۆی درێژێ بووم، ناوی
 عوفەیر بوو، کۆپارە دیواوەی کورتانەکە له نێوانمانا بوو، فەرمووی: (ئە ی
 موغازی کوری جەبەل!). عەرزیم کرد: بفرموو ئە ی پیغەمبەری خودا! وام له
 خزمەتتا سەرم له رێتایە، جا ناوبەناو سێ جار پیغەمبەر (دروودی خودای
 لەسەر بئی) وا بانگی کردم، منیش هەر سێ جارەکە وا وهلامم دەدا یەوه، جا
 خوشەویست (دروودی خودای لەسەر بئی) فەرمووی: (ئە ی موغازا! ئایا دەزانی
 کە مافی خودا لەسەر بەندەکانی خوێ چییە؟). عەرزیم کرد: خودا و
 پیغەمبەری خودا خۆیان باشتی ئی دەزانن. فەرمووی: (مافی خوا لەسەر
 بەندەکانی ئەو یە کە بە جوانی بیپەرستن، وهیج هاوێ و هاوبەشی بو پەیدا
 نەکەن). ئەوسا تاوێ بە رێو رۆشتین، ئەوجا فەرمووی: (ئە ی موغازی کوری
 جەبەل!). عەرزیم کرد: بفرموو ئە ی پیغەمبەری خودا! وام له خزمەتتا،
 سەرم لەرێتایە. فەرمووی: (ئایا دەزانی کە مافی بەندەکانی خودایش لەسەر
 خودای خۆیان چییە؟). عەرزیم کرد: خودا و پیغەمبەری خودا خۆیان باشتی
 ئی دەزانن. فەرمووی: (هەرگاتی بەندەکان مافی خۆیان بەجێ هێنا، مافە لەسەر
 خودایش کە سزایان نەدا).

^(۱۸) مختصر صحیح مسلم/ ۱، ژمارە: ۱۳. مسلم. شیخا: ۱۴۲. تەجریدی بوخاری/ ۱، ژمارە: ۱۰۴ +

تەجرید/ ۲، ژمارە: ۱۱۷۹.

روونکردنه وه:

موعازی کورپی جه بهل خه زره جیه، له یاریدمدمرانه، واته: له نه نصاره و نه نصاریه، یه گیکه له و جهفتا نه نصاریه کی که ناماده ی پهمانی عه قه به بوون، موعاز زانایه کی گه وره بوو، پيشه وایه کی گه ورمیه له زانستی حه لال و حه رامدا، کومه ئی فهرمووده ی زوری له پیغه مبهرموه گیراومته وه، گه وره پیاوانی هاوه لال و په پره وان (سه حابه و تابعین) فهرمووده گانی نه ویا ن گیراومته وه، ئیبنو عه باس و ئیبنو عومه رو جابیر و نه نه س و کهسانی تریش فهرمووده گانی پیغه مبهریان له دهمی نه وه وه گیراومته وه.

ناماده ی هه رای به درو هه موو شه پرگا و شه هید گا گانی تری پیغه مبهری خوشه ویست و نازیز بووه، منالی قهت نه بووه، نه نه سی کورپی مالیک (رمزای خودای لی بی)، دمفه رموی: (موعاز یه گیکه له و جهند که سه که مانه ی که به سه رینی پیغه مبه ر خوی (دروودی خودای له سه ر بی) هه موو قورئانیان له بهر بووه). پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بی) دمیفه رموو: (قورئان له م چوار که سه وه فی ربن) که یه گیکیان موعازی کورپی جه بهل بوو، که ناماده ی غه زای به در بوو ته مه نی بیست و یه ک سال بوو، وه پیغه مبه ر کردی به فهرمان په روا له یه مه ن.

له باشترین و جوانترینی لاوانی یاریدمدمران بوو، یاریدمدمران واته: نه نصار، لاویکی جوانی قوزی سپی و سووری چاو قهوی چاو ریژراوی چاو رمشی سوورمه یی بالا بهرز بوو، دوعا و نزا ی زور گیرا بوو، هه رچی له خوا داوا ده کرد پیی دمه خشی، کاتی پهمانی (برایه تی به ستن: معاهدة المؤاخاة) له نا و هاوړیاننا، پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بی) کردی به برای ئیبنو

مه سعوود، پېغه مېهر (دروودی خودای له سهر بڼ) دمیغه رموو: (له روژی قیامه تدا پېشه نگی زاناکانه!).

پېغه مېهر (دروودی خودای له سهر بڼ) موعازی کرد به قازی (الجند) له یه مهن، خه لکه که ی فیږی قورئان و سوننه ت و شهر یعتی ئیسلام ده کردو، دادگایشی له ناوا ده کردن، موعاز له دهوړی ته مهنی (۲۳) سالیډا، له شام، به تاعوونه که ی عامووس، له سالی هه زده ی کوچیدا، کوچی دواپی کردووه، عامووس گونډیکه وا له نیوانی رهمله و بهیتوله قدیسا، نه لجه نه دیش کووره و رهستاقیکه له کووره و رهستاقه کانی یه مهن. (بروانه: ۱۱۷۹ ته جریډ + تاج کوردی/۵/۱۷۸، زنجیره: ۴۸ تاج-۳ ژ-۲۴۷۳-۲۴۷۶ - فه زلی موعاز + ریاض/۲/۳۵۰، ژماره: ۹۱۷).

۱۹- عَنْ مُعَاذٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ كُنْتُ رِذْفَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَلَى حِمَارٍ يُقَالُ لَهُ عُفَيْرٌ ، فَقَالَ « يَا مُعَاذُ ، هَلْ تَدْرِي حَقَّ اللَّهِ عَلَى عِبَادِهِ وَمَا حَقُّ الْعِبَادِ عَلَى اللَّهِ » . قُلْتُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ . قَالَ « فَإِنَّ حَقَّ اللَّهِ عَلَى الْعِبَادِ أَنْ يَعْبُدُوهُ وَلَا يُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا ، وَحَقُّ الْعِبَادِ عَلَى اللَّهِ أَنْ لَا يُعَذِّبَ مَنْ لَا يُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا » . فَقُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ ، أَفَلَا أُبَشِّرُ بِهِ النَّاسَ؟ قَالَ « لَا تُبَشِّرْهُمْ فَيَكْفُلُوا » .^(۱۹)

واتای نه م ژماره نوژدمیه له ژماره (۱۸) و له ژماره (۲۰) دا به ته ووای

کراوه.

۲۰- عَنْ أَنَسُ بْنُ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَمُعَاذَ رَدِيفَهُ عَلَى الرَّحْلِ قَالَ يَا مُعَاذُ بْنُ جَبَلٍ قَالَ لَبَّيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ وَسَعْدَيْكَ ثَلَاثًا، قَالَ يَا مُعَاذُ قَالَ لَبَّيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ وَسَعْدَيْكَ ثَلَاثًا قَالَ مَا مِنْ أَحَدٍ يَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ صَادِقًا مِنْ قَلْبِهِ إِلَّا حَرَّمَهُ اللَّهُ عَلَى النَّارِ قَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَفَلَا

خَبَرُ بِهِ النَّاسَ فَيَسْتَبْشِرُوا؟ قَالَ إِذَا يَتَكَلَّمُوا وَأَخْبَرَ بِهَا مُعَاذَ عِنْدَ مَوْتِهِ تَأْتِمًا). (۲۰)

نه‌نه‌س (رهمزای خوای لی بی) فهرمووی: جاری موعاذ (رهمزای خوای لی بی) له‌پاشکوی پیغه‌مبه‌روه سوار دمبی، پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سهر بی) دمفهرمووی: نه‌ی موعاژ! دمفهرمووی: بفهرموو نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خودا! وام نه‌خزمه‌تتا سهرم له‌ریتایه، پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سهر بی) سی جار وابانگی ده‌کا، موعاژیش ههرسی جارکه‌که واوه‌لامی دمداته‌وه. جا حه‌زرم‌ت (دروودی خودای له‌سهر بی) دمفهرمووی: (ههرکه‌سی شایه‌تی بدا که‌ههر خودا خودایه‌و به‌س وه‌موحه‌ممه‌د پیغه‌مبه‌ری خودایه، به‌زمان نه‌م گه‌واهی یه‌ بداو به‌دل باوهری پی‌ی هه‌بی، نیت‌ر خودا له‌ناگری دۆزه‌خ رزگاری ده‌کا). موعاژ عمرزی ده‌کا: قوربان! بانه‌م مژده‌ خوشه‌ به‌موسولمانان رابگه‌یه‌نم باخو‌شییان تی بکه‌وی، فهرمووی: ناخر پشت به‌م مژدمیه‌ دمه‌ستن و له‌کرده‌وی باش سارد دجه‌نه‌وه‌و پشتی لی ده‌که‌نه‌وه). به‌لام موعاذ له‌کاتی سهرمه‌رگیدا نه‌م فهرموودمیه‌ی راگه‌یان‌دو گیرایه‌وه بو موسولمانان، نه‌بادا به‌شاردنه‌وه‌ی و به‌رانه‌گه‌یان‌دنی گونا‌هبار بیی) : (تاج-۱ ل-۲۴ ز-۴ ف-۳+۴ = ژ-۲۵، ۲۶ ج-۴).

(۱۲) باب: بَيَانِ عَدَدِ شُعَبِ الْإِيمَانِ وَأَفْضَلُهَا وَأَدْنَاهَا

روونکردنه‌وه‌ی ژماره‌ی به‌ش و لقو پۆبه‌کانی باوه‌ی وه کامه‌یان باشت‌رینیانه‌و کامه‌یان خوارین‌ترینیانه

۲۱- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ:

لِلْإِيمَانِ بَضْعٌ وَتِسْتُونَ شُعْبَةً وَالْحَيَاءُ شُعْبَةٌ مِنَ الْإِيمَانِ. (۲۱)

^{۲۱} مختصر صحيح البخاری/۱، ژماره: ۱۰۴ = بخاری/۱۲۸، ۱۲۹. مسلم. شیح: ۱۵۱.

^{۲۲} مختصر صحيح مسلم/۱، ژماره: ۲۰. ته‌ج‌ریدی بوخاری/۱، ژماره: ۹ = بخاری: ۹.

ئەبو ھورمیرە (رمزای خودای ئی بئ) ھەرمووی: خۆشەویست (دروودی خودای لەسەر بئ) ھەرمووی: (ئیمان و باوەڕ ھەفتا و ئەومندە، یا شەست و ئەومندە لەقە. گەورترینیان وشە ی پیرۆزی (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) یە، و دەھەرە خواروومکە یان لابردنی ئازاری سەر رێگە و بانە، وە شەرم و شکۆ بە شێکە لە بەشەکانی باوەڕ). (بروانە: ریاض / ۲ لاپەرە: ۲۰۱، ژمارە: ۶۸۴ + ژمارە: ۱۲۵).

۲۲- عَنْ ابْنِ عَمْرٍ (رضي الله عنهما) (أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَرَّ عَلَى رَجُلٍ مِنَ الْأَنْصَارِ وَهُوَ يَعْظُ أَخَاهُ فِي الْحَيَاءِ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دَعُهُ فَإِنَّ الْحَيَاءَ مِنَ الْإِيمَانِ).^(۲۲)

ئەبنو عومەر (رمزای خودایان ئی بئ) ھەرمووی: پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بئ) لەلای پیاویکەوێ رابورد، ئەنصاری بوو، خەریک بوو ئامۆژگاری برادەریکی خۆی دەکرد، لەسەر ئەو کەزۆر شەرمە. پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بئ) پێی ھەرموو: (وازی ئی بێنە چونکە شەرم و شکۆ بە شێکە لەباوەڕ و ئیمان) (ریاض / ۲ ل / ۵۹۲).

۲۳- حَدِيثُ عِمْرَانَ بْنِ حُصَيْنٍ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «الْحَيَاءُ لَا يَأْتِي إِلَّا بِخَيْرٍ».^(۲۳)

ئەبو قەتادە (رەحمەتی خودای ئی بئ) ھەرمووی: دەوری دەپیاوی دەبووین لە خەزەتی عیمەری کۆری حوسەیندا بووین، بوشەیری کۆری کە عەمان لەناو بوو، کە تابەییەکی شکۆمەندە، ئەو رۆژە عیمەران ھەرموودە دەگیرایەوێ بۆمان، ھەرمووی: پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بئ)

^(۲۲) تەجرید / ۱، ژمارە: ۲۳ = بخاری: ۲۴. مسلم. شیخا: ۵۳.

^(۲۳) ریاض / ۲، ژمارە: ۶۸۲. بخاری / ۶۱۷۷ = تەجرید / ۱۹۵۱. مختصر صحيح مسلم / ۱، ژمارە: ۳۱ =

دەفەرموئ: (شەرمو حەياو شىكۆ خىرو بىرە ھەمووى) يا فەرمووى: (شەرمو شىكۆ ھەمووى خىرو بىرە).

بوشەيرى كورى كەعبىش گوتى: ئىمە لە پەراوى حىكمەتدا دىومانە كە نووسراو: حەياو شەرم سەرچاوى سەلارى و ماىە ئارامىيە! ھەشەتەى ھوى شىكۆمەندىي پەرەردگارە، ھەشەتەى ماىەى زىبوونى و لاوازيە بۆ مرقوف چونكە گەلى جار لەبەر شەرم، لە ئاستى بى شەرى بى دەنگ دەبى).

عىمرانىش توورە بوو، تەنانەت وا توورە بوو، ھەردوو چاوى سوور ھەلگەران، وەپى گوت: من پىت دەلەيم كە پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) وا دەفەرموئ، كەچى تۆ رەخنەى لى دەگرى و قسەى دەفەرە شەرەگەى خۆتەم بۆ دەگەى. فەرمووى: عىمران فەرموودەگەى پىغەمبەرى دووبارە كردهو، بوشەيرىش قسەگەى خۆى دووبارە كردهو، جا عىمران زۆر تورە بوو، ئىمەيش ويستان كە ھىدى بكەينەو، خوش خوش عەزىمان دەگرد: قوربان ئەى باوكى نوجەيد! بوشەير لەخۆمانە، موسولمانىكى پاكى رىك و پىكە، لە تانەى ناپاكى و زمىندىقىيەو بەدوورە، ئەم قسەىەى كە دەيكا لەرووى بى دىنيەو نىيە. {تەجرىد/۵/۲۲۱، ژمارە: ۶۱۱۷/۱۹۵۱ + تاج/۵، زنجىرە: ۲۸، ژمارە: ۴۸۶۹ ج/۴} - {رياض/۲/۲۰۰، ژمارە: ۶۸۲}.

روونکردنەو:

عىمرانى كورى حوصەين خۆى و باوكى ھاوپى پىغەمبەر بوون، عىمران سالى ئازادكردنى خەيبەر ئىسلام بوو، لە پىغەمبەرەو سەدو ھەشتا فەرموودەى گىپراوئەو، لە بوخارى نازداردا دوازدە فەرموودەى ھەيە، لە موسلىمدا چەندىن فەرموودەى ھەيە، لە ھاوئە شەرىع زانە مەزنەكان بوو،

عومەر ناردی بۆ بهصره ههتا شارمزاى ناینیان بکا، بووبه قازى بهصره، گشت جارئ فریشته دههاتن بۆ دیدمى و سلاویان لى دهکردو به گوئی خوئى سلاوهکهیانی دمبیست، کهناره گیربوو له شهرو ههراى ناژاوهکانى سهردهمى عهلى و عائیشه و معاویه، له په‌نجاو دووى گۆچیدا، له سهردهمى جینشینى موعاوییه‌دا له بهصره گۆچی دواى کردوو، خوئى له بهصره نیشته‌جى بوو، (رمزاو رحمهتى خودای لى بى).

(۱۴) باب: بیان تَفَاضُلِ الْإِسْلَامِ وَأَيُّ أُمُورِهِ أَفْضَلُ؟

باسى ئیسلام پله پلهیه، هه‌ندیکی له هه‌ندیکی تری باشته، وه کام کاروباره‌ی زۆر چاکتره

۲۴- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو (رضى الله عنهما): أَنَّ رَجُلًا سَأَلَ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): أَيُّ الْإِسْلَامِ خَيْرٌ؟ قَالَ: «تُطْعِمُ الطَّعَامَ، وَتَقْرَأُ السَّلَامَ عَلَى مَنْ عَرَفْتَ وَمَنْ لَمْ تَعْرِفْ»^(۲۴)

عه‌بدوئلاى كورى عه‌مر (رمزاى خودایان لى بى) فه‌رمووى: پیاوئى له پیغه‌مبه‌رى پرسى: چى شتى له ئایینی ئیسلامدا زۆر چاکه؟ فه‌رمووى: (نانبدمبه‌و خۆراك ببه‌خشه‌و سلاویش له هه‌موو كه‌سى بکه، چ بیناسى و چى نه‌یناسى).

عه‌بدوئلاى كورى عه‌مرى كورى عاص (رمزاى خودا له خوئى و له باوكى) فه‌رمووى: پیغه‌مبه‌ر (دروودى خودای له‌سه‌ر بى) فه‌رمووى: (هه‌ركه‌سى خوو بگرئ به‌م چوار شته‌وه، نه‌وه مونا‌فیق و ناپاكی ته‌واوه، وه هه‌ركه‌سى خوو بگرئ به‌یه‌كئى له‌م چوار شته‌وه نه‌وه ره‌گىكى ناپاكی و نی‌فاقی واتیادا، هه‌تا وازى لى

^(۲۴) پوخته‌ی موسلیم/۱، ژماره: ۶۳ = شیخا/۱۵۹. ته‌جرید/۱، ژماره: ۱۲ = بخارى/۱۲، ۲۸، ۶۲۳۶.

دینن: یه کهم: کاتی قسه و گفتوگو دهکا، به قهستی درؤی تیا دهکا، دووهم: کاتی پیمانی دا به کهس بيشکینن و بئ پهمان دمرهچن، سییه م: کاتی به ئینیدا به کهس نه بیاته سهر، چواره م: کاتی داوایه کی هه بوو له سهر کهس، ناهه قی ئ بکاو، به هه ق رازی نه بیو، به هه ق و ناهه ق بیهوئ قسه ی خوئ سهر کهوئ). (بروانه / ته جرید / ۵۳/۱، ژماره: ۳۴/۳۲ + ریاضی کوردی / ۲۰۷/۲، ژماره: ۶۹۰ - ش = شه یخان = بوخاری و موسلیم).

روونکردنه وه:

بو تیگه یشتنی ته و او له م جوړه فهرموودمیه که بوئی نه وه ی ئی دی، موسولمان به هه ندی تاوان له جه غزی باومر دمرهچن و دهچیته خانه ی ناپاک و موفاق و بیباومر وه، بهر موو بروانه روونکردنه وه ی زانیان که له ریاضی کوردی / ۲ له لاپه ره / ۲۰۸ دا تۆمار کراوه، که مه بهست پیئ نه مه یه: (موسولمان به تاوان له خانه ی ئیمان دمرناچن، مه بهست له م جوړه فهرموودانه زوړ شته، وک هه پر مشه و سل کردن و کو کردن له گوناوه تاوان و دوور که و تنه وه له م جوړه ستانه و خو نزیك کردنه وه له دزه کانیا و دل و هه ست لاواندن و هه ژاندن و رامهینانیا له سهر خووی جوان و ته گاندنه و میان له خووی بهدو بهره بهره مروف خوئ له کوپری پیاو چاکان نزیك بکاته وه).

عه بدوللای کوپری عه مری کوپری عاص یه کی که له هاوړئ ناوداره گانی پیغه مبه ر (دروودی خودای له سهر پیغه مبه ر و رمزای خودا له هه موو هاوړئ نازداره گانی) دوازه سال له باوکی خوئ منالتر بووه، زانیه کی پایه بهرز بووه، زوړ زاناو بلیمه ت بووه، زوړ به دین بووه، جهوت سه د فهرموودهی هیه، که له کتیه پایه خداره گانی فهرمووده دا تۆمار کراون، له بوخاریدا (۲۵) فهرمووده ی

ههیه، له موسلیمدا (۳۷) فهرموودهی ههیه، ههفدیمیان پهسهندی ههردوو لایه،
واته: (متفق علیه) ین، کۆی فهرموودمکانی له سهحیحهیندا، واته: له بوخاری و
موسلیمدا یهکسانه به $\{ ۱۷ + ۸ + ۲۰ = ۴۵ = ۱۷ \}$ پهسهندی ههردوولا (۸) له
ئهمفادی بوخاری (۲۰) له ئهمفادی موسلیم، دمکاته (۴۵) فهرمووده له
سهحیحهیندا}.

عهبدوئلا رۆژنا رۆژی بهرۆزوو بوو، وه شهو نوێژیکی زۆری دمکرد ههتا
مرد، (بروانه: تهجرید: ژماره: ۵۶۴ + بهرگی/۲، لاپهره: ۲۹۲، ژماره: ۹۱۲).
له مانگی قوربانی سالی شهست و پینجی کۆچیدا، له مهککه، یا له تائیف،
یا له میسر، له تهمهنی ههفتاو دوو سالییدا کۆچی دواپی کردوو: (تاج/۱/۲۲،
زنجیره: ۲، ژماره: ۶ + تاج/۵/۱۴۰، زنجیره: ۳۱ = تاج-۲ ژ-۲۴۱۶-۲۴۱۹ ج-۴).
۲۵- عَنْ أَبِي مُوسَى (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ أَيُّ الْإِسْلَامِ
أَفْضَلُ؟ قَالَ: (مَنْ سَلِمَ الْمُسْلِمُونَ مِنْ لِسَانِهِ وَيَدِهِ).^(۲۵)

ئهبو مووسای ئهشعهری (رهزای خودای لی بئی) فهرمووی: عهرزی
پیغهمبهریان کرد: ئهی پیغهمبهری خودا! کام موسولمانه زۆر باشه؟ فهرمووی:
(ئهو کهسهی که موسولمانان لهزمانی و له دهستی سهلامهت بن!).

روونکردنهوه:

ئهبو مووسای ئهشعهری، ناوی عهبدوئلائی کورپی قهیسه، له هاوده
مهزنهکانی پیغهمبهره، سێ سهدهو شهست فهرموودهی له کتیبه ناودارهکانی
فهرمووده ههیه، له بوخاریدا (۵۴) فهرموودهی ههیه، له موسلیما (۶۵)
فهرموودهی ههیه، پهنجایان پهسهندی ههردوولایانه، کهواته چوار فهرموودهی

^(۲۵) تهجرید/۱، ژماره: ۱۱ = بخاری: ۱۱. پوختهی موسلیم/۱، ژماره: ۶۹، ۶۲، شیخا/۵۹.

له ئهفرادی بوخارییه، پازده فهرموودهی له ئهفرادی موسلیمه، کۆی
 فهرموودهکانی له سهحیحهیندا یهکسانه به: (۵۰ + ۴ + ۱۵ = ۶۹) فهرمووده.
 زانییهکی گهوره بوو، کۆچی کردووو بۆ حهبهشه، لهپاشا بۆ مهدینه،
 پیغهمبهر کردی بهسهرکاری سهر بهشی له یهمن، والی عومهه بوو لهسهر
 بمره، نههوازو نهسپههان لهسهر دهستی نهودا نازادکران، یهکی بوو له دوو
 ناوژیوانهکهی جهنگی صفین، نوینهری ئیمامی عهلی بوو، دمنگی زۆر خوش
 بوو، به دمنگیکی خوش و زۆر بهسۆز قورئانی دهخویند، پیغهمبهر پێی
 فهرموو: (خودا دمنگو ناوازیکی خوشی پیداویت....). ههموو جارێ عومهه
 پێی دهفهرموو: (ئهه ی ئهبو موسا! خودامان یادبخهرهوه به خویندنی
 عهشهرمی. نهویش بۆی دهخویندن). له تهمهنی (۶۳) سالییدا، له مهککه یا له
 کووفه مردووو (بروانه: تهجرید/۱/۳۳، ژماره: ۱۱ + بهرگی/۴/۲۹۴، ژماره: ۱۵۵۵ +
 لاپهره: ۳۲۰، ژماره: ۱۵۷۸ + لاپهره: ۵۴۲، ژماره: ۱۷۳۸ + لاپهره: ۱۴۱، ژماره: ۱۴۵۴) +
 (تاج/۵/۲۲۴ زنجیره/۶۳ = تاج-۳ ژ-۲۵۲۷ ههتا ۲۵۳۲ ج-۴).

(۱۵) باب: بیان خصال من انصف بهن وجد حلاوة ایمان

باسی نهو رهوشانهی که لهههرکه سیکا ههبن، شیرینی باوهر دهچیتزی

۲۶- عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «
 ثَلَاثٌ مَنْ كُنَّ فِيهِ وَجَدَ بِهِنَّ حَلَاوَةَ الْإِيمَانِ، مَنْ كَانَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَحَبَّ إِلَيْهِ مِمَّا
 سِوَاهُمَا، وَأَنْ يُحِبَّ الْمَرْءَ لَا يُحِبُّهُ إِلَّا لِلَّهِ، وَأَنْ يَكْرَهُ أَنْ يَعُودَ فِي الْكُفْرِ بَعْدَ أَنْ أَلْقَاهُ
 اللَّهُ مِنْهُ كَمَا يَكْرَهُ أَنْ يُقَدَفَ فِي النَّارِ.»^(۲۶)

^{۲۶} تهجریدی بوخاری/۱، ژماره: ۱۶. بخاری: ۱۶، ۲۱، ۶۰۴۱، مسلم. شیخا: ۱۶۴ مسلم: ۴۳.

له ئەنەسەو له پېڤەمبەر موو (دروودی خودای لەسەر بێ) دمه رموی:
 (هەرگەسێ ئەم سێ شتە تیا دا بێ، تامی شیرینی باومر بەخودا دەچێژێ،
 یەگەم: خودا و پېڤەمبەری خودای لە هەموو شتێکی تر لەلا خۆشەویستەری،
 دوووم: هەرگەسی خۆش بوێ ساخ لەبەر رمزای خودای گەورە خۆشی بوێ، وەك
 ئەو لەبەر ئەو خۆشی بوێ، كە پیاو باشە، یا زانایەکی خاوەن تەقوايە، نەو وەك
 لەبەر جاھو مەبەستی دونیایی، سێیەم: چۆنیش پێی ناخۆشە كە فرێ بدریتە
 ناو ناگری سوور موو، ناو هایش پێی ناخۆش بێ، كە جاریکی تر بچیتەو سەر
 كوفرو بپاومرێ دوانەو كە خودا رزگاری كردوو لێ). (بروانە: تەجرید/ ۳۶/۱
 — ۱۶/۱۶ + تاج/ ۲۱/۱ ز- ۲ ژ ۵ چ- ۴).

روونکردنەو:

ئەنەسی كۆری مالیک نۆكەری پېڤەمبەر بوو، دمسال خزمەتی حەزرمۆ
 كردوو، بە هەتیوی گەورە بوو، لەناو یاراندا كەس بەقەد ئەو مندالی نەبوو،
 دموڵەمەند بوو، تەمەنی درێژ بوو، پېڤەمبەری خوا لەسەر داخوازی دایکی
 ئەنەس ئەم نزایە بۆ كردوو: خودایە! پیت و فەر بخەرە مالا و منالی و تەمەنی
 درێژكەو لە گوناھی خۆش بە). (تەجرید/ ۲/ ۲۹۴، ژمارە: ۹۱۳).

ئەنەس دمه رمۆ: (سەد منال (دوو كەمەم) بە خاك سپاردوو، كە
 هەموویان لە پشتی خۆم بوون!). رمزیکی هەبوو هەموو سالی دوو جار بەری
 دمگرت، ریحانیکی تیا دا بوو بۆنی میسکی لیو دمهات، دەلێن: زیاتر لەسەد سال
 ژیاو، دوا هاوێ پېڤەمبەر بوو كە لە (۹۳)ی كۆچیدا، لەسەردەمی حوكمڕانی
 حەجاجدا لە بەصرە مردوو. (۲۲۸۶) فەرموودە لە پېڤەمبەر موو گێراو مەو
 (۲۵۱) فەرموودە لە بوخاریدا هەیه (۲۵۹) فەرموودە لە موسلیما هەیه
 (۱۶۸)یان پەسەندی هەردوولایان، لەسەر ئەم بنیاتە ئەفرادی بوخاری (۸۳)

فهرموودمن، نهفرادی موسلیم (٩١) فهرموودمن، له مقدمه‌ی فتح الباریدا دمفه‌رموی: (له بوخاریدا (٣٦٨) فهرمووده‌ی هه‌یه). ئهم جیاوازییه‌ له‌م جووره شوینه‌دا ده‌گه‌رپته‌وه‌ بۆ هه‌ندی هۆی هونه‌ری، سه‌بارمت به‌و فهرموودانه‌ی که بیژمو دمفه‌کانیان زۆر له‌یه‌که‌وه‌ نزیکن. (تاج/٥/١٨٤، زنجیره: ٥٤ تاج-٢ ژ-٣٤٨٥-٣٤٩١).

(١٦) باب: وجوب محبة رسول الله (صلى الله عليه وسلم) اكثر من الأهل

وَالْوَالِدِ وَالْوَالِدِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ

بی‌یوسته‌ له‌سه‌ر هه‌موو موسولمانی، که پیغه‌مبه‌ری خوشتربووی زیاتر

له‌خۆی و له‌که‌سوکارو منالو باوک و دایک و هه‌موو که‌سیکی تریش

٢٧- عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ

وَسَلَّمَ): « لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّى أَكُونَ أَحَبَّ إِلَيْهِ مِنْ وَالِدِهِ وَوَلَدِهِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ».

(٢٧)

ئهنه‌س (رمزای خودای لى بى) فهرمووی: پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای

له‌سه‌ر بى) فهرمووی: (سویندم به‌وکه‌سه‌ که‌ گیانی منی به‌دمسته، که‌ خودای

که‌وره‌و سه‌رومره، که‌ستان به‌ته‌واوی باومرو ئیمان ناهینى و به‌ ئیماندارى ته‌واو

حسیب ناکرى، هه‌تا منى خوشت نه‌وى له‌ باوک و له‌ دایک و له‌ منالى خووى و له‌

گشت خه‌لكى تریش سه‌رجه‌م). (ته‌جرید/١/٣٥، ژماره: ١٤، ١٥) + (تاج/١، زنجیره:

٢، ژماره: ٣).

(١٧) باب: الدَّالِيلُ عَلَى أَنَّ مِنْ خِصَالِ الْإِيمَانِ أَنْ يُحِبَّ لِأَخِيهِ مَا يُحِبُّ لِنَفْسِهِ مِنَ الْخَيْرِ

یه‌کۆ له‌نیشانه‌کانی ئیمان و باوه‌ری ساخ ئه‌وه‌یه که جیت له‌خیر و چاکه پی
خۆشبین بو خۆت، ئه‌وه‌یشت پی خۆش پی بۆ برا و خوشکی نایینی خۆت
٢٨- عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «
وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ، لَا يُؤْمِنُ عَبْدٌ حَتَّى يُحِبَّ لِجَارِهِ - أَوْ قَالَ: لِأَخِيهِ - مَا يُحِبُّ
لِنَفْسِهِ» (٢٨)

ئه‌نه‌س (رمزای خودای لی پی) فه‌رمووی: خۆشه‌ویست (درودی خودای
له‌سه‌ر پی) فه‌رمووی: (به‌و که‌سه که گیانی منی به‌ده‌سه، که خودای گه‌وره‌ی
فریا ره‌سه، که‌ستان به‌ته‌واوی ئیمان و باوه‌ری ساخ ناهێنی، هه‌تا هه‌رچی پی
خۆشه بو خۆی، هه‌مان شتیشی پی خۆش پی بو برا ی نایینی خۆی). ئه‌مه
ده‌قی عه‌ره‌بی و کوردیه‌که‌ی مختصری صحیحی موسلیمه.

(١٩) باب: الْحَثُّ عَلَى إِكْرَامِ الْجَارِ وَالضَّيْفِ وَقَوْلِ الْخَيْرِ، أَوْ لِرُؤْمِ الصُّمْتِ، وَكَوْنِ
ذَلِكَ كَلِمَةً مِنَ الْإِيمَانِ

باسی هاندان له‌سه‌ر ریزگرتن و ریزنان له‌ دراوسی و له‌ میوان، وه هاندان له‌سه‌ر
کردنی قسه‌ی خیر، یا خامۆشی وه‌هه‌موو نه‌مانه‌یش به‌شیکن له‌باوه‌ر
٢٩- عَنْ أَبِي شَرِيحٍ الْخَزَاعِيِّ أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «مَنْ
كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيُحْسِنْ إِلَى جَارِهِ، وَمَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ
فَلْيُكْرِمْ ضَيْفَهُ، وَمَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيَقُلْ خَيْرًا أَوْ لَيْسَ كُنْتُ» (٢٩)

(٢٨) بوخته‌ی موسلیم/١، ژماره: ٣٤ - مسلم/شیخا: ١٦٨، مسلم/٤٩، ترقیم محمد فؤاد

عبدالباقی. ته‌جریدی بوخاری/١، ژماره: ١٣ - بخاری/١٣.

(٢٩) مختصر صحیح مسلم/١، ژماره: ٣٢ - شیخا: ١٧٤، ١٧٢، بخاری: ٥٨٥، ٦٠٨، ٦٣٦.

ئەبو شۆرمىچى خوزاعى فەرموۋى: بەگۈپى خۇم دەمبىست و بەچاۋى خۇم دەمبىنى كە ھەزرىت (دروۋى خۇداى لەسەر بى) فەرموۋى: (ھەركەسى باومرى ساغى بە خۇدا و بە رۆزى دوايى ھەيە، با لەگەل ھاوسىنى خۇى زۆر باش بى. كەسى باومرى بە خۇدا و رۆزى دوايى ھەيە بارىزى ميوانى خۇى بگرى و خەلاتەكەى جىبەجى بكا) گوتى: ئەى پېغەمبەرى خۇدا! خەلاتى ميوان چىيە؟ فەرموۋى: (خەلاتەكەى شەوو رۆزىكە، ميواندارى خۇى سى رۆزە، ئەومى لەو و پىرىن خىر پى كىرنە، وە كەسى باومرى بە خۇدا و رۆزى دوايى ھەيە، با ياقسى چاك بكا، يا بۇخۇى بى دىنگ بى). (رياض/١/٢٥٤، ژمارە: ٣٠٩، ٣٠٨ + تجريد/٥/٣٦، ژمارە: ٥١٨٥/١٧٧٢، ٦٠١٧/١٩٢٩).

روونكردنهوه:

ئەبو شۆرمىچى خوزاعى ناۋى خويلى كورى عەمرە، لەپىش ئازادكرنى مەككەدا ئىسلام بوو، لە رۆزى ئازادكرنى شارى مەككەدا، يەككى لە ئالاكانى نەكرى كەبى كورى خوزاعى ھەلگرتبوو، بىست فەرموۋەدى لە پەراو و ناسراۋەكانى سوننەتى پېغەمبەرى ئازىزدا ھەيە، دوانيان پەسەندى ھەردوو يىرى بوخارى و موسلىمن، فەرموۋەدى كىشيان فەردى بوخارىيە، لە موسلىمدا نىيە. يەككى بوو لە ھۆشمەندەكانى شارى مەدىنە، گەل جار دىفەرموو: ھەركەسى لە مالى منا شىرو ماست و دۆو رۆن و گۆشتى بەچكە ئاسكى بىنى خەللى بى، بەبى پرس و را بۇخۇى بىخوا، يا بىخواتەو.

كۆمەلەى فەرموۋەدە زانەكان كە ناسراون بە (الجماعە) فەرموۋەدى ئەويان كىراۋمەتەو. لەسالى شەست و ھەشتى كۆچىدا، لە مەدىنە كۆچى دوايى كىردو و (بىروانە: تەجريد/١/١١١، ژمارە: ١٠٤/٨٨).

۳۰- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلَا يُؤْذِي جَارَهُ وَمَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيُكْرِمْ ضَيْفَهُ وَمَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيُقِلْ خَيْرًا أَوْ لِيَصْمُتْ. (۳۰)

ئەبو ھورەیرە (رمزای خوای لی بئی) ھەرمووی: خوڤشەوێست-دروودی خوای لەسەر بئی- ھەرمووی: ھەركەسێ باومپی ساغی بەخوداو بەروژی دوایی ھەییە، با بۆ دراوسێی خوای باش بئی و نازاری نەدا، ھەركەسێكیش باومپی ساغی بەخوداو بەروژی دوایی ھەییە، بارێزی میوانی خوای بگری، ھەركەسێكیش باومپی تەواوی بەخوداو بەروژی دوایی ھەییە، با یاقسە ی باش بكا، یا بۆ خوای بئی دەنگ بئی! (ریاض/ ۱/ ل/ ۲۵۴/ ژ/ ۳۰۸/ ۶/ ز/ ۳۹/ + ژمارە/ ۱۷۷۲/ تەجرید).

كورد گوتەنی: كەقسە ی چاك نازانی، قسە ی خرابیش مەكە، كە گول نیت دپك مەبە.

(۲۱) باب: تفاضل أهل الإيمان فيه ورجحان أهل الیمن فيه

باوەری خاوەن باوەران بەرز ی و نزمی واتیادا، باوەری خەلکی یە مەن لە پلە ی یەكەم دایە

۳۱- عَنْ عُقْبَةَ بْنِ عَمْرِو أَبِي مَسْعُودٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ أَشَارَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِيَدِهِ نَحْوَ الْيَمَنِ فَقَالَ: (الْإِيمَانُ يَمَانٌ هَا هُنَا أَلَا إِنَّ الْقَسْوَةَ وَغَلَطَ الْقُلُوبِ فِي الْفَدَّادِينَ عِنْدَ أَصُولِ أَذْنَابِ الْإِبِلِ حَيْثُ يَطْلُعُ قَرْنَا الشَّيْطَانِ فِي

(۳۰) پوخته ی موسلیم/ ۱، ژمارە: ۳۲ = مسلم تخريج الشيخ خليل مأمون شيخا: ۱۷۴، ۱۷۱.

پوخته ی بوخاری = تەجریدی بوخاری = مختصر صحيح البخاری/ ۵، ژمارە: ۱۹۲۹ = بخاری:

رَبِيعَةَ وَمُضَرَ). (٣١)

عوقبەى گورپى عەمر، ناسراو بەئەبو مەسعوود (رەزای خوای لى بى)
فەرمووی: پێغەمبەر (دروودی خوای لەسەر بى) بە دەستی ناماژەى بۆ لای یەمەن
کردو فەرمووی: (یەمەن کانگەى باومرۆ ئیمانە، دەرپەقى و دەرپەشیش وا لەناو
قیزنە دەنگ دراپوەکانا، ئەوانەى کە هەر خەریکی خزمەتى رەوگ و وشتر و گاو
گولک و گولک و موون)

کە لەو جوړه جیگایانەدا، لەو شوێنانەدا دوو شاخەى شەیتان هەلدى، کە
ئەم مالاتدارى و ئازەلدارىیە پێشەى ھۆزى رەبیعە و ھۆزى موضەرە (تاج/٥-
٢٣٩ ف ٥-٤+٣).

روونکردنەوہ:

١- ئەبو مەسعوودى بەدرى ناوى عوقبەى گورپى عەمر،،، ئەنصارىیە،
خەزەرەجىیە، بەدرىیە، لەگەڵ حەفتا کەسە کەدا، بەکۆى را، نامادەى پەیمانى
عمقەبە بوو، لەوکاتەدا لە ھەموویان بەتەمەن بچوو کتر بوو، نامادەى جەنگى
ئوحدو نەبەرەدەکانى دواى بوو، سەدو دوو فەرموودەى لە پێغەمبەرەوہ
گىراوئەوہ، لە بوخارىدا دە فەرموودەى ھەبە، لە موسلىمدا شازدەى ھەبە،
نۆیان پەسەندى ھەردوولان واتە: بوخارى و موسلىم ئەو نۆیەیان گىراوئەوہ،
کۆى فەرموودەکانى لە بوخارى و موسلىمدا یەكسانە بە (٩+١+٧ = ١٧) فەرموودە،
نە لایەنگىرانی عەلى بوو، لە کووفە نىشتەجى بوو، ھەر لەویش مردووە (رەزاو
رەحمەتى خودای گەورە و مەزنى لى بى).

تەجرىدى بوخارى/٣، ژمارە: ١٣٣١ = بخارى: ٣٣٠٢، ٣٤٩٨، ٤٣٨٢، ٥٣٠٣. مسلم. ایمان: ١٧٩
تىحا = پوختەى موسلىم/١، ژمارە: ٣٩ = شىحا: ٨٧ + تەجرىد/٤، ژمارە: ١٦١٢ = بخارى: ٤٣٨٧.

۲- بۆ روونکردنه‌وه‌ی ته‌واوی ئەم باسه، بپروانه: تاجول نوصول، به‌رگی/۱،

لاپه‌ره: ۳۹۸، چاپی/۱، زنجیره: ۱۳۴ به ته‌واوی، له ژماره: ۷۹۳ وه هه‌تا ژماره: ۸۰۰.

۳۲- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: «جَاءَ أَهْلُ الْيَمَنِ، هُمْ أَرْقُ أَفِيدَةً وَأَضْعَفُ قُلُوبًا، الْإِيمَانُ يَمَانٍ، وَالْحِكْمَةُ يَمَانِيَّةٌ، السَّكِينَةُ فِي أَهْلِ الْقَتَمِ، وَالْفَخْرُ وَالْخِيَلَاءُ فِي الْفَدَّادِينَ أَهْلِ الْوَبْرِ، قَبْلَ مَطْلِعِ الشَّمْسِ».^(۳۲)

ئەبو هورەیره (ره‌زای خودای ئی بی) فه‌رمووی: ژنه‌وتم له پێغه‌مبهر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) ده‌یفه‌رموو: (وا خه‌لکی یه‌مه‌ن هاتن بۆ لاتان، زۆر به‌ وێژدان و دڵنه‌رم، یه‌مه‌ن سه‌رچاوه‌ی باومرو ئیمانه، هه‌روه‌ک حیکمه‌ت و دانا‌پیش سه‌ر به‌ یه‌مه‌ن، یه‌مه‌ن سه‌رچاوه‌یه‌کی روون و رۆشه‌ بۆ ئیسلامه‌تی و شه‌ریعه‌ت، هێمنی و سه‌لاری پێشه‌ی خاوم په‌زو خاوم ران و ماله‌ته، به‌لام شانازی‌کردن و فیزو دمه‌یه‌ نواندن پێشه‌ی قیژنه‌ دهنگ دراوه‌کانه که هه‌ر خه‌ریکی دهنگ‌کردن له‌ و‌لاخ و هه‌ر خه‌ریکی خزمه‌تی ره‌وگو و وش‌رو گاو کو‌لک و موون، سه‌رچاوه‌ی کو‌فرو بی‌باوم‌پیش له‌لای خو‌ره‌ه‌ل‌ته‌وه‌یه).

۳۳- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (رَأْسُ الْكُفْرِ نَحْوُ الْمَشْرِقِ وَالْفَخْرُ وَالْخِيَلَاءُ فِي أَهْلِ الْخَيْلِ وَالْإِبِلِ وَالْفَدَّادِينَ أَهْلِ الْوَبْرِ وَالسَّكِينَةُ فِي أَهْلِ الْقَتَمِ).^(۳۳)

ئەمه‌ دمه‌ی ئەم فه‌رمووده‌یه، له‌ مختصر صحیح مسلم دا.

^(۳۲) مختصر صحیح مسلم/۱، ژماره: ۳۹ - شیخا: ۸۷، تجرید. ژماره: ۱۳۳۰، ۱۶۱۲ = بخاری: ۳۳۰۱،

^(۳۳) مسلم ترقیم شیخا: ۸۳. بخاری. بدء الخلق: ۳۱۲۵ = ته‌جرید/۲، ژماره: ۱۳۳۰ -

نمبوهورمیره (رمزای خوای لی بی) فهرمووی: پیغه مبه (دروودی خوای له سهر بی) فهرمووی: (سهرچاوهی کوفرو بیباومری له لای خوره لاتهومیه، سانازی کردن و فیزو دمعیه نواندن پیشه‌ی خاومن ره‌گو و خاومن رانه و شترو و شتردارم‌کانه، به لام هیمنی و سه‌لاری پیشه‌ی خاومن په‌زو خاومن ران و مالاته).

اض/ت) (تاج/۵- ۲۲۸ ز ۶۶-ف ۳، ۴، ۵. باسی چاکیی چهن هوزیکی عهرمب).
 ۳۴- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: «وَالسَّكِينَةُ فِي أَهْلِ الْغَنَمِ، وَالْإِيمَانُ يَمَانُ، وَالْحِكْمَةُ يَمَانِيَّةٌ، وَتُخْرُ وَالْخِيَلَاءُ فِي الْفَدَّادِينَ أَهْلُ الْوَبْرِ، قَبْلَ مَطْلَعِ الشَّمْسِ».^(۳۴)

واتاو و مرگه‌راوی نه‌م ژماره‌یه به‌ته‌واوی له ژماره (۳۲) و ژماره (۳۳) دا بجه‌ماوی رابورد.

(۲۲) باب: بیان آن‌الذین النصیحة

باسی روونکردنه‌وهی نه‌وه که نایین بریتیه له نامۆزگاری

۳۵- عَنْ جَرِيرٍ قَالَ: بَايَعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَلَى السَّمْعِ وَطَاعَةٍ، فَلَقَّنِي (فيمل استطعت) وَالتُّصْحِ لِكُلِّ مُسْلِمٍ.^(۳۵)

جه‌ریری کوری عه‌بدوللا (رمزای خودای لی بی) فهرمووی: به‌لین و ییماندا به پیغه مبه (دروودی خودای له‌سهر بی) له‌سهر گوپراپه‌لی و عهرمانبه‌ریی نه‌ویش نایه سهرده‌ممان که بلین: (له‌وهی له‌توانامانا بی). و نامۆزگاری خیری هه‌موو موسولمانیکیش بکه‌م). {تاج/۴۲/۱، زنجیره: ۸، ژماره:

^{۳۴} بوخته‌ی موسلیم/۱، ژماره: ۳۹ = شیخا: ۸۷، ته‌جرید/۲، ژماره: ۱۳۳۰ = بخاری/۳۲۰۱.

^{۳۵} ته‌جرید/۳، ژماره: ۱۲۱۰ = شیخا/۱۹۷، ته‌جرید/۱، ژماره: ۵۲ = بخاری/۵۷، ۵۸، ۱۵۲۴، ۱۴۰۱.

روونکردنه وه:

جه ریری کوری عهبدوللای بوجهلی هاوړی مهنی پیغه مبه، له ناخرو
نۆخری تهمه نی حه زرمندا نیسلام بووه، سه د فهرموودهی ههیه، له بوخاریدا
نوی ههیه، له موسلیما چوارد، ههشتیان په سهندی ههردوکیانن، له کووفه
نیشته جی بوو، له پاشا له قهرقیسیا، ههردویش له سالی په نجاویه کی کۆچیدا
مردووه، له بهر جوانی پییان دمگوت یوسفی نهم میلله ته. له نازاوه و شهرو
شۆرمکه ی ناو موسولمانان که ناره گیربوو.

(٢٤) باب: بیان نقصان الایمان بالمعاصی ونفیة عن المتلبس بالمعصية علی إرادة نفي کماله

باسی که مېوونی باوه به هوی گونا هوه، باسی نه ویش که مبه ست له ویش که
ده لی: گونا ه باوه ناهیتلی، مبه ست نه ویه: که گونا ه ته وایی و دامه زوایی باوه
ناهیتلی، که رچی خودی باوه ده که به گونا ه لاناچی

٣٦- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)
قَالَ: « لَا يَزْنِي الزَّانِي حِينَ يَزْنِي وَهُوَ مُؤْمِنٌ، وَلَا يَسْرِقُ السَّارِقُ حِينَ يَسْرِقُ وَهُوَ
مُؤْمِنٌ، وَلَا يَشْرَبُ الْخَمْرَ حِينَ يَشْرَبُهَا وَهُوَ مُؤْمِنٌ. وَكَانَ أَبُو هُرَيْرَةَ يُلْحَقُ مَعَهُنَّ:
(وَلَا يَنْتَهَبُ نَهْبَةً ذَاتَ شَرَفٍ يَرْفَعُ النَّاسُ إِلَيْهِ فِيهَا أَبْصَارَهُمْ حِينَ يَنْتَهَبُهَا وَهُوَ
مُؤْمِنٌ) »: (٣٦)

نه بو هورمیره (رمزای خودای لی بئ) فهرمووی: پیغه مبه (دروودی
خودای له سه ر بئ) دمفه رموی: (داوین پیس له کاتی نه نجامدانی داوین پیسیدا

(٣٦) مختصر صحيح مسلم ١/، ژماره: ٤٣ = مسلم/شيجا: ٢٠٠. ته جريد/٥، ژماره: ١٨٤١ = بخاری:

به موسولمان دانانری، وه ههرومها دز لهکاتی دزیکردندا موسولمان نییه، وه ههرومها ئارمق خۆر لهکاتی ئارمق خواردنه ودا). نهبو هورمیره ئهم برگهی تریشی دهلکان به برگهکانی تری ئهم فهرموودمیه وه، که پیغه ممبر فهرمووشی: (وه ههرومها تالانکه، لهوکاته دا که به بهرچاوی خه لکه وه، به ناشکرا، بی پمروا، تالانی به هادارو به نرخ تالان دهکا، ئا لهوکاته دا دانانری به موسولمانی تهواو).

له گیرانه وهی هه مامدا: (وه ههرومها تالانیکه، لهوکاته دا، که به بهرچاوی موسولمانانه وه، به ناشکرا، به بی پمروا، بی شهرمانه، تالانی به هادارو به نرخ تالان دهکا و دمبات بۆ خۆی، ئا لهوکاته دا نه گهر باومری تهواوی به خۆی هه بوایه شتی وا نارهواو زهق و ناشایستهی نه دهکرد).

وه نه مهیشی لی پتر کردووه: (وه ههرومها ههر که سی له ئیوه گزی و دمست پیسی له تالانی دمستکه وتی جهنگ بکا، لهوکاته دا که نهو کاره پیسه دهکا، باومری تهواوی به خودای گه وره نییه، دمنه نهو کارمو نهو گونا هه گه ورمیهی نه انجام نه دما). (بروانه: تاج/٢/٣٦٦، زنجیره: ١٧٥، ژماره: ١ = ژ-١٩٣١ چ-٤ + بهرگی/٣، لاپه ره: ٢٠٥، زنجیره: ٨١، ژماره: ١٠ = تاج-٣ ژ-٢٢٩٦ چ-٤ + بهرگی/٨/١٦٧، زنجیره: ٦٨، ژماره: ١ هه تا ٥ - تاج-٤ ژ-٤٥٣٠-٤٥٣٤ چ-٤ = چاپی چوارم). له کۆتایی ئهم گیرانه ودا نه مهی پتره: (دهی به دووربن، به دوور بن و خۆبپاریزن لهم جۆره تاوانه گه ورا نه) ههروهک له کۆتایی فهرموودهی ژماره (٢٠٥) ی ئهم بابیه وه نه مهی پتره: (وَالْتَّرْبَةُ مَعْرُوضَةٌ بَعْدُ) واته: (به لام له ودا، دمرگای تهوبه و په شیمان بوونه وه لهم تاوانانه و له هه موو تاوانیکی تریش والایه و له سهر پشته و له کهس داناخری هه تا نه گاته رادهی گیانه لا، هه موو کات خولک دمری بۆ تهوبه کردن!).

روونکردنهوه:

فيقهي نهم حهدينه و تيگهيشتنى تهواو له ناومرؤك و كورؤكهكهى،
كورت و پوخت به كوردى پهتى نهمهيه: (نهم جوړه تاوانه گهورمو نا
پهسندانه، له موسولمانى باش ناومشينهوه، نهگمر موسولمانى نهنجاميان بدا
وهك موسولمان نهبى وايه!).

(۲۵) باب: بيان خصال المنافق

باسى نيشانهكانى دووروو (واته: منافق)

۳۷- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «أَرْبَعٌ مَنْ كُنَّ فِيهِ كَانَ مُنَافِقًا خَالِصًا، وَمَنْ كَانَ فِيهِ خَلَّةٌ مِنْهُنَّ كَانَ
فِيهِ خَلَّةٌ مِنْ نِفَاقٍ، حَتَّى يَدْعَهَا: إِذَا حَدَّثَ كَذَبَ، وَإِذَا عَاهَدَ غَدَرَ، وَإِذَا وَعَدَ أَخْلَفَ،
وَإِذَا خَاصَمَ فَجَرَ» (۳۷).

عهبدووللای کوری عهمری کوری عاص (رمزای خودا له خووی و له باوکی)
فهرمووی: پیغهمبر (دروودی خودای لهسهر بئ) فهرمووی: (ههرکهسی خوو
بگری بهم چوار شتهوه، نهوه مونافیق و ناپاکی تهواوه، وه ههرکهسی خوو بگری
به یهکی لهم چوار شتهوه نهوه رمگیکی ناپاکی و نیفاقی واتیادا، همتا وازی ئی
دینئ: یهکهه: کاتئ قسهو گفتوگو دمکا، به قهستی دروی تیا دمکا، دووهه: کاتئ
پهیمانی دا بهکهسی بیشکینئ و بئ پهیمان دمربچئ، سییهه: کاتئ بهئینیدا به
کهسی نهیباته سهر، چوارهه: کاتئ داوایهکی ههبوو لهسهر کهسی، ناهمقی ئی
بکاو، به ههق رازی نهبیو، بهههق و ناههق بیهوی قسهی خووی سهریکهوی).

(۳۷) مختصر صحيح مسلم ۱/، ژماره: ۲۶ - شيخا: ۲۰۷، تجريد ۱/، ژماره: ۳۲ = بخاری ۲۴/، ۲۴۵۹.

بروانه / ته جريد / ۵۳/۱، ژماره: ۳۴/۳۲ + رياضي كوردی / ۲۰۷/۲، ژماره: ۶۹۰ = ش
= تمیخان = بوخاری و موسليم).

روونكردنه وه:

بۆ تیگه‌یشتنی ته‌واو له‌م جوړه فهرموودمیه که بۆنی نه‌وهی ئی دی،
موسولمان به‌هه‌ندی تاوان له‌ جه‌غزی باومر دمرده‌چی و ده‌چیته‌ خانه‌ی ناپاک و
مونا‌فق و بی‌باوم‌په‌وه، به‌رموو بروانه‌ روونكردنه‌وه‌ی زانایان که له‌ رياضي
كوردی / ۲ له‌ لاپه‌ره / ۱۲۰۸ تا‌مار کراوه، که مه‌به‌ست پیتی نه‌مه‌یه: (موسولمان
له‌ تاوان له‌ خانه‌ی ئیمان دمرنا‌چی، مه‌به‌ست له‌م جوړه فهرموودانه‌ زو‌ر شته،
و‌تک هه‌رمشه‌و سل‌ کردن و کو‌کردن له‌ گونا‌هو تاوان و دو‌ورکه‌وتنه‌وه‌ له‌م جوړه
فتانه‌و خو‌ نزیک کردنه‌وه‌ له‌ دزه‌ کانیان و دل‌ و هه‌ست لاواندن و هه‌ژاندن و
مه‌ینانیان له‌سه‌ر خووی جوان و ته‌گاندنه‌ومیان له‌ خووی به‌دو به‌ره به‌ره
مرو‌ف خو‌ی له‌ کو‌ری پیاو چاکان نزیک بکاته‌وه‌).

عمبدول‌لای کو‌ری عه‌مری کو‌ری عاص یه‌گی‌که له‌ هاو‌ری ناودارمکانی
ب‌غهمبهر (دروودی خودای له‌سه‌ر پی‌غه‌مبه‌رو رم‌زای خودا له‌ هه‌موو هاو‌ری
ز‌ندرمکانی) دوا‌زده‌ سال‌ له‌ باوکی خو‌ی منال‌تر بووه، زانایه‌کی پایه به‌رز بووه،
ز‌ر زاناو بلی‌مه‌ت بووه، زو‌ر به‌دین بووه، جه‌وت سه‌د فهرموودهی هه‌یه، که له
کتیبه پایه‌خدارمکانی فهرموودمه‌ تا‌مار کراون، له‌ بوخاریدا (۲۵) فهرموودهی
هه‌یه. له‌ موسلیمدا (۳۷) فهرموودهی هه‌یه، جه‌فدی‌ان په‌سه‌ندی هه‌ردوو لایه،
وته: (متفق علیه‌)ین، کو‌ی فهرموودمکانی له‌ سه‌حیحه‌یندا، واته: له‌ بوخاری و
موسلیمدا یه‌ک‌سانه به‌ { ۱۷ + ۸ + ۲۰ = ۴۵ = ۱۷ په‌سه‌ندی هه‌ردوو لا (۸) له‌

ئەفرادى بوخارى (۲۰) لە ئەفرادى موسلىم، دىكتاتە (۴۵) فەرمودە لە
صەحىحەيندا}.

عەبدوللا رۇزنا رۇزى بەرۇزۇو بوو، وە شەو نوپۇزىكى زۇرى دىكتاتە
مرد، (پروانە: تەجرىد: ژمارە: ۵۶۴ + بەرگى: ۲، لاپەرە: ۲۹۳، ژمارە: ۹۱۲).

لە مانگى قوربانى سالى شەست و پىنجى كۆچىدا، لە مەككە، يا لە تائىف،
يا لە مېسر، لە تەمەنى حەفتا و دوو سالىدا كۆچى دوايى كردوو: (تاج/۱/۲۲،
زنجىرە: ۲، ژمارە: ۶ + تاج/۵/۱۴۰، زنجىرە: ۳۱ = تاج-۲ ژ-۲۴۱۶-۲۴۱۹ ج-۴).

۳۸- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)
قَالَ: «آيَةُ الْمُنَافِقِ ثَلَاثٌ: إِذَا حَدَّثَ كَذَبَ، وَإِذَا وَعَدَ أَخْلَفَ، وَإِذَا أُؤْتِمِنَ خَانَ».^(۳۸)

لە ئەبو ھورەيرە (رمزى خودای ئى بى) لە خۆشەويستەو (دروودى
خودای لەسەر بى) دىكتاتە: (نیشانەى مروفى ناپاك (منافق) سى شتە: كە
قەسەى كرد بە قەستى درۆ بكا، كە بەئىنىكى دابەكەسى بەئىنەكەى بەجى
نەهینى، ئەگەر سىپاردىمەكەيان پى سىپارد، گزى تيا بكا و ناپاكى لە سىپاردە بكا
(تەجرىد/۱/۵۳، ژمارە: ۳۳/۳۱).

^(۳۸) مختصر صحيح مسلم/۱، ژمارە: ۲۷ = شىخا: ۲۰۸، تەجرىد/۱، ژمارە: ۳۱ = بخارى: ۳۳،

(۲۶) باب: بَيَانِ حَالِ إِيْمَانٍ مَنْ قَالَ لِأَخِيهِ الْمُسْلِمِ: يَا كَافِرُ!
 کسی که سیّ به برای نایینی خوی بلئی: نهی ناموسولمان! حالی باوهری خوی
 چی لی دی؟

۳۹- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا - أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ « أَيْمًا رَجُلٍ قَالَ لِأَخِيهِ يَا كَافِرُ . فَقَدْ بَاءَ بِهَا أَحَدُهُمَا » . (۳۹)
 عهبدوللای کوری عومهر (رهزای خودایان لی بی) فهرمووی: خوشهویست
 - رودی خودای لهسهر بی) فهرمووی: (ههرکهسی به موسولمانی، پیاو بی، یا
 - بی بی بلئی: نهی ناموسولمان! یا پیی بلئی: نهی دوزمنی خودا! وه لهراستیدا
 وخت نمو دهلی وانهبی، نهوه جنیومهکه دهگهریتهوه بو خوی).

(۲۷) باب: بَيَانِ حَالِ إِيْمَانٍ مَنْ رَغِبَ عَنْ أَبِيهِ وَهُوَ يَعْلَمُ
 کسی به نارهزوو حاشا لهباوکی خوی بکاو خوی بکا به منالی کهسیکی تر،
 حالی باوهری نیماننی چونه؟

۴۰- عَنْ أَبِي ذَرٍّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّهُ سَمِعَ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: «لَيْسَ مِنْ رَجُلٍ ادَّعَى لِعَیْرِ أَبِيهِ وَهُوَ يَعْلَمُهُ إِلَّا كَفَرَ، وَمَنْ ادَّعَى مَا لَيْسَ بِهِ فَيَسِّرَ مِنْهُ، وَلَيْتَبَوَّأَ مَقْعَدَهُ مِنَ النَّارِ، وَمَنْ دَعَا رَجُلًا بِالْكَفْرِ أَوْ قَالَ: عَدُوُّ اللَّهِ، وَلَيْسَ كَذَلِكَ إِلَّا حَارَ عَلَيْهِ» . (۴۰)

نهبو زهر (رهزای خودای لی بی) فهرمووی: گویم لی بوو، خوشهویست
 - رودی خودای لهسهر بی) دمیفهرموو: (ههر پیایو خوی بکا به کوری

مسلم. شیخا: ۲۱۲، ۲۱۴ = مختصر صحیح مسلم/۱، ژماره: ۵۰، تهجریدی بوخاری/۵، ژماره:

۴ = بخاری/۶۰۴۵، ۱۳۹۵، ۳۵۰۸ + ریاض/۴، ژماره: ۱۷۳۲ + ژماره: ۱۵۵۴.

تهجریدی بوخاری/۴، ژماره: ۱۳۹۵ = بخاری: ۳۵۰۸، ۶۰۴۵. مختصر صحیح مسلم/۱، ژماره:

۲ = مسلم. شیخا/۲۱۴.

غەیری باوکی خۆی، وە سوور بزانی کە ئەوە باوکی ئەو نییە، ئەوە سېلە و ناسو پاس و پێ نەزانە، دەر حەق بە پەر و مردگاری و دەر حەق بە باوکی، وە هەر کەسێ شتێ بە ناپەر و بکات بە هی خۆی کە هی ئەو نەبێت، ئەوە لە ئیمە نییە، و مەبا جیگە ی خۆی لە ناو ئاگری دۆزەخدا خۆش بکات، وە هەر کەسێ بە موسوڵمانی بێ ئەو ناموسوڵمان، یا پێی بێ: ئەو دۆزمنی خودا، وە وەك ئەو دەلی وانه بێ، ئەوە جێنۆمکە دەگەر پێتەو (بۆ خۆی).

ئەبو زەمری غەفاری یەکیکە لە ناو دارانی هاوڕێیانی پێغەمبەر، لە خۆی دەگێر نەو کە فەر موویەتی: من چوارەمین کەس بووم کە ئیسلام بووم، لە بەر زوهد و بێ هەوایی، لە حەدیدا دەو شوبهێتن بە حەزرتی عیسا (دروودی خودای لەسەر بێ) لە دوا جەنگی خەندەق لە مەدینە لە خزمەت حەزرتدا مایەو، هەتا حەزرت و وفاتی کرد، بە پێی رێباز و بۆچوونی ئەبو زەمر: (ناپەر وایە بۆ مرقف پتر لە پێداویستی خۆی مالا و سامان پاشەکەوت بکا و کەلەکە ی بکا). بۆیە لەم سەردەمەدا پێی دەلێن: (أبر الإشتراكية في الإسلام).

لە ئیسلامدا مال بە هەرمیە کە لە بە هەر گەورەکانی خودا، مالی رەحمەت هەتا زۆربێ کەمەو دەسمایە ی دین و دنیا یە، هەتا هەولێ زیاتری بۆ بەدی جیگە ی خۆیەتی، بەلام لە گەل ئەمە ی شدا، دەوڵەتی ئیسلام مافی هەیه سیستەمی مالداری و بواری ئابووری چاودێری بکا، لە کاتی پێویستدا جێهوی چلێسی سەر مایە داری بگرێ. ئەبو زەمر دوو سەد و هەشتا و یەك فەر موودە ی هەیه، وە لە بوخاریدا چوار دە فەر موودە ی هەیه، لە موسلیمدا بیست و نۆ فەر موودە ی هەیه، دوازدە میان پەسەندی هەردوو پیری بوخاری و موسلیم، لە رەبەزە لە سالی (٢٢) ی کۆچی ئەمری هەقی بە جێ هیئا، ئیبنو مەسعوود نوێزی تەرمی لەسەر کرد. (بروانه: تاج/٥/٢٠٤، زنجیره: ٥٩، ژماره: ١ = ژ-٢٥٠٧ تاج-٣+

تهجريد/۹۲/۴، ژماره: ۱۴۰۳ - داستانی موسولمان بوونی نهبو زمر + مسلم/ ۱۵ -

۱۶ ص ۲۴۵، رقم/۶۳۰۹، ط/۱۲ - ۲۰۰۶ - دار المعرفة. بيروت-لبنان).

۴۱ - عن أبي هريرة (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عن النبي (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قال: لا

تَرْغَبُوا عَنْ آبَائِكُمْ، فَمَنْ رَغِبَ عَنْ أَبِيهِ فَهُوَ كَفَرٌ. ^(۴۱)

نهبو هورميره (رمزای خودای لی بی) دمفهرموی: خوشهویست (درودی

خودای لهسر بی) دمفهرموی: (حاشا لهباو بابیری خوتان مهکهن، ههرکهسی

ستی وانا بهجا بکا، نهوه سیلهو پینهزانو نامهرده).

۴۲ - عَنْ أَبِي عُثْمَانَ قَالَ: لَمَّا ادَّعَى زَيَْادٌ لَقِيْتُ أَبَا بَكْرَةَ، فَقُلْتُ لَهُ: مَا هَذَا

نَمَى صَنَعْتُمْ؟ إِنِّي سَمِعْتُ سَعْدَ بْنَ أَبِي وَقَّاصٍ يَقُولُ: سَمِعَ أَذُنَايَ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَهُوَ يَقُولُ: «مَنْ ادَّعَى أَبَا فِي الْإِسْلَامِ غَيْرَ أَبِيهِ يَعْلَمُ أَنَّهُ غَيْرُ أَبِيهِ وَنَجْتُهُ عَلَيْهِ حَرَامٌ». وَقَالَ أَبُو بَكْرَةَ: أَنَا سَمِعْتُهُ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ). ^(۴۲)

نهمه دمقی عهرمبی ژماره (۴۹) ی مختصری صحیحی موسلیمه.

نهبو عوسمانی نهدی فهرمووی: کاتی موعاوییه زیادی کوری نهبیی کرد

به برای خوئی، ههئیکیرایهوه له عهل کوری نهبوتالیب، کاتی به نهبویهکری

نیک برای گهیشتم، گلهییم لی کردو پییم گوت: نهمه چیبوو کردتان؟ من لهم

هرمیهوه به گوئی خویم له سهعدی کوری نهبو ومقاسم بیست دمیفهرموو: به

گوئی خویم له زاری پیروزی پیغهمبهرم بیست، دمیفهرموو: (ههر کهسی

^{۴۱} مسلم ترقیم شیخا: ۲۵. بخاری. فرائض: ۶۲۸۶. تهجريدی بوخاری/۵، ژماره: ۲۰۶۴ -

بخاری: ۶۷۸.

^{۴۲} مختصر صحیح مسلم/۱، ژماره: ۴۹ - مسلم. شیخا: ۲۱۶، ۲۱۷. تهجريد/۵، ژماره: ۲۰۶۳ -

بخاری/ ۶۷۱۶ + تهجريد/۴، ژماره: ۱۵۹۳ = بخاری/۴۳۲۷.

لهسه رده می نیسلامه تیدا، خۆی بکا به کورپی غهیری باوکی خۆی، وه سوور
 بشزانئ که کورپی ئەم باوکه درۆینهیهی نییه و کورپی که سیکی تره، ئەوه
 بهههشتی ئی قهدهغهیه). نهبویه کره فهرمووی: (گوناھی منی تیدا نییه، من
 بهشداریم له مه دا نه کردووه، منیش ئەم فهرموودمیه م به گوپی خۆم له زاری
 پیروزی پیغه مبه ر بیستووه). (پروانه: ته جرید / ۹۳۵، ۱۳۹۵، ۱۵۹۳، ۲۰۶۳).

روونکردنه وه:

رهحمهت له وکسه گوتهوویهتی:

نه وهی نینکارن نه صلی خۆیی کرد

به زۆلی ژیاو، به نامه ردهی مرد!

روونکردنه وه:

نهبویه کره له هاوړئ ههره مه زنهکانی پیغه مبه ره، به ردهوام سه ر گهرمی
 خوا به رستی جوان بوو، ههتا گۆتایی ژیا. برای دایکی زیادی کورپی باوکی
 بوو، سه دو سیی و دوو فهرموودهی له پیغه مبه ره وه گپراوته وه، ههشتیان
 په سهندی هه ردوولایه، پینج فهرموودهی له نه فرادی بوخارییه، یهک
 فهرموودهی له نه فرادی موسلیمه، کۆی فهرموودهکانی له بوخاریدا (۱۳)
 فهرموودن، کۆی فهرموودهکانی له موسلیما (۹) فهرموودن، یهک له
 فهقیکانی که فهرموودهکانی نهویان گپراوته وه، هه سهنی به صری بوو، یهک
 تریان نه حنه ف بوو، کۆمه له که فهرموودهکانی نهویان گپراوته وه، منال و
 وه چهکانی هه موو خانه دان و داناو زانا بوون، له ناودارانن شاری به صره بوون،
 سالی په نجاو دووی کۆچی له به صره، کۆچی دواپی کرد، له سه ر راسپییری خۆی

نەبو بەرزەى ئەسلەمى، نوێژى تەرمى لەسەر کرد. (بەروانە: تەجرید/۵/۳۱۹،
ژمارە: ۲۰۶۲). (بەروانە: ژمارە: ۴۹ مخ = مختصر صحيح مسلم).

روونکردنەوه:

ئەم فەرموودمى پێویستی بە روونکردنەومىهەکی تایبەتە، پیاوی هەبوو
نوی زیادی کۆری باوکی بوو، یەکی بوو لە سەرکردهکانی ئیمامی عەلی، دایک
برای ئەبو بەکرە بوو، دایکی کەنیزەک بوو، ئەبوسوفیان لەسەر دەمی ئیمامی
عومەردا، گوتی: من دزمانم ئەم زیادمکی سکی دایکی پێی پرکردوو، ئەگەر
عموئ ناوی ئەو کەسە دەبەم، بەلام لەعومەر دەرسم. مەبەستی ئەبوسوفیان
نەبوو، کە زۆلە و لەخۆیەتی، لەوپیاو نەیه کە میردی دایکی زیادبوو،
جێمکاتی شەرو هەراکانی نیوانی ئیمامی عەلی و معاویە کۆری ئەبوسوفیاندا،
زیاد سەرکردمىهەکی ئازای بەناو بانگ بوو، عەلی کردبووی بەسەرکاری سەرولاتی
فارس، معاویە پەيوەندی پێیەوه کرد، وە هەلیگێرپایەوه لەعەلی، وەکردی
مەبرای خۆی و ناوی نا زیادی کۆری ئەبو سوفیان و کردی بە فەرمانرەوای سەر
مەصر، ئەو جاکردی بەهی کووفە و رێژیکى زۆری گرت، زیاد پیاویکی زۆر
روانیژ بوو. جا بەم بۆنەیهوه ئەبو عوسمانی نەدی ئەم فەرموودمىهە
بەنەمەری لەسەعدی کۆری ئەبو وەقاصەوه گێرپایەوه بۆ ئەبو بەکرە و گلهیی ئی
کردو فەرمووی: ئەمە چی بوو کردتان؟ ئەبو بەکرەش فەرمووی: گوناھی منی
تەننیه، منیش ئەم فەرموودمىهەم بەگویی خۆم لەزاری پیروزی پێغەمەر -
ئروودی خوای لەسەر بێ- ژنەوتوو و بەدل تێی گەیشتووم. (بۆ روونکردنەوه
ب: ژمارە/۹۳۵ تەجرید = ب/۳ ل/۱۰).

(٢٨) بَابُ: بَيَانِ قَوْلِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): سَبَابُ الْمُسْلِمِ فُسُوقٌ وَقِتَالُهُ
كُفْرٌ

شهره جنيو له گهال موسولمانا، فيسوقو له ريگه‌ی هه‌ق ده‌رجوونه، شهر
تيبه‌ستنيشي کوفره!

٤٣ - عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (سَبَابُ الْمُسْلِمِ فُسُوقٌ وَقِتَالُهُ كُفْرٌ).^(٤٣)

له‌عه‌بدووللای کورپی مه‌سعووده‌وه (پرمزای خویان لی بی) حمزرمه‌ت (دروودی
خودای له‌سهر بی) دم‌فهرموئ: (شهره جنيو کردن له‌گهال موسولمان دا فوسوقو
له‌ريگه‌ی هه‌ق دهرجوونه‌وه، شهرتيبه‌ستنيشي کوفره!).

راقه‌و شیکردنه‌وه:

١- مه‌به‌ست له‌م فهرموودمیه: ههرشه کردنه له‌که‌سی که‌به‌ناره‌وا به‌ده‌ست
یابه‌زبان نازاری موسولمان بدا، چونکه شتی وا له‌موسولمان ناوه‌شیتته‌وه، به‌لکوو
پیشه‌ی پیاوی خرابی له‌پئ دهرجووه، ره‌فتاری مروی بی بروایه. (ریاض-٤ ل-
١١٥٩ ف-١ ز-٢٢٦ ژ-١٥٥٩).

٢- عه‌بدووللای کورپی مه‌سعوود (رمزای خودای لی بی) ناسراوه به‌ئیبو
مه‌سعوود، یه‌کیکه له‌گه‌وره هاوه‌لانی پیغه‌مبه‌ری نازیزو خوشه‌ویست، له
موسولمانه ههره پی‌شینه‌کانه، دوو کۆچی کردووه، کۆچی بۆ حه‌به‌شه‌وه کۆچی
بۆ مه‌دینه‌ی نازدار، ناماده‌ی غمزای به‌درو شهرگاگانی تری پاشی بووه، هه‌میشه
له‌خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ردا بوو، مه‌گهر چۆنها خزمه‌تی ئه‌وی چۆل بکردایه،
خزمه‌تی پیلاره‌مکانی پیغه‌مبه‌ری دم‌کرد، له‌کاتی هه‌ستانا پیلاره‌مکانی بۆی داده‌نا،

^(٤٣) مختصر صحيح البخاري/١، ژماره: ٤٥ = بخاري: ٤٨، ٦٠٤٤، ٧٠٧٦. مسلم. شيخا: ٢١٨-٦٤.

مختصر صحيح مسلم/١، ژماره: ٦٦ = مسلم/شيخا: ٢١٨.

ومك ترسۆلەكانى دمكرده قۆلى خۆى، ههشت سه‌دو چلو ههشت فهرموودهى
 بېغهمبهرى گېراومه‌وه، چلو چواريان په‌سه‌ندى هه‌ردوو پېرن، واته: شېخى
 بوخارى و شېخى موسليم، كه له زانستى فهرموودمدا ناسراون به شه‌يخه‌ين، نه‌و
 چلو چوارميان گېراومه‌وه، بېست و يه‌ك فهرموودهى ترى بېجگه له‌و چلو
 جواره له بوخارىدا هه‌يه، له موسليماندا نېن، سىي و پېنج فهرموودهى تريشى
 بېجگه له‌و چلو جواره له سه‌حيحى موسليمان هه‌يه، كه‌واته: $٤٤ + ٢١ = ٦٥$ كۆى
 فهرموودمكاني ئېبنو مەسعوود له بوخارىدا، $٤٤ + ٣٥ = ٧٩$ كۆى فهرموودمكاني
 ئېبنو مەسعوود له سه‌حيحى موسليماندا، $٦٥ + ٧٩ = ١٤٤$ كۆى فهرموودمكاني
 ئېبنو مەسعوود له سه‌حيحه‌ينا، $٤٤ + ٢١ + ٣٥ = ١٠٠$ له سه‌حيحه‌ينا به‌بې
 نووباره.

دمفهرموى: له زارى پېرۆزى پېغهمبهرى ئازيزو خوشه‌ويست خۆى،
 (دروودو سالاوى خوداى له‌سه‌ر بى)، حه‌فتا سوورمى قورئانم له‌به‌رگرددوه،
 ئېبنو مەسعوود يه‌كه‌م كه‌س بوو كه له مه‌ككه به ناشكرا قورئانى ده‌خويند،
 نمونده به‌ردوام له‌گه‌ل مالى پېغهمبهردا تېكه‌ل بوو، له خه‌لكى وابوو كه
 يمكېكه له خېزاني پېغهمبهر (دروودى خوداى له‌سه‌ر بى) ناودار بوو به
 صاحىبى سىواكى پېغهمبهر (دروودى خوداى له‌سه‌ر بى) پېغهمبهر (دروودى
 خوداى له‌سه‌ر بى) موژدهى به‌هه‌شتى پى داوه، بكۆزى نه‌بو جه‌هل بوو
 بېروانه: به‌رگى/٤ تجريد/٢٥١، ژماره: ٢٩٦٢/١٥٢٦ رووهو قىبله ته‌ين نوپۆزى
 كردوه، مامۆستايه‌كى قورئان زان و فهرموودمزان بوو، قوتابى و فه‌قى زۆرى
 هميه له‌م دوو بوارددا، پېغهمبهر ده‌يفهرموو: (دوو لاقه له‌رمكاني ئېبنو
 مەسعوود له قيامه‌تا، له ته‌رازووى گېشاني خېرو شه‌ردا، له كۆى ئوحد
 فورستر) له سالى سىي و دووى كۆچى له شارى مه‌دينه، له ته‌مه‌نى شه‌ست و

هه‌ند دا، به مردنی خودا مردوووه و کۆچی دوایی کردوووه، ئیمامی عوسمان نوپژی تهرمی له‌سه‌ر کرد، له‌ گۆرستانی به‌قیع، به‌خاک سپێراوه. بۆ زیاتر شارمزابوون له‌ ژینامه‌ی ئهم هاورێ مه‌زنه‌ی پێغه‌مبه‌ر، بره‌وانه‌: تاج/ ۵، لاپه‌ره‌: ۱۲۲، زنجیره‌: ۲۸ = تاج- ۲ ژ ۲۴۰۱ هه‌تا ۲۴۱۰ ج- ۴ باسی گه‌ورمی عه‌بدوڵلای کوری مه‌سه‌وود.

(۲۹) باب: لا ترجعوا بعدي كفارا يضرب بعضكم رقاب بعض

مه‌بنه‌وه به‌ کافرو ناموسولمان و بێباوه‌، که‌وه‌ک جارانی سه‌رده‌مانی نه‌فامی بێشه‌انی نیسلام له‌گه‌ردنی یه‌کتری بده‌ن

۴۴ - عَنْ جَرِيرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: لَهُ فِي حَجَّةِ الْوَدَاعِ اسْتَنْصَتُ النَّاسَ فَقَالَ لَا تَرْجِعُوا بَعْدِي كُفْرًا يَضْرِبُ بَعْضُكُمْ رِقَابَ بَعْضٍ. (۴۴)

جه‌ریری کوری عه‌بدوڵلا (رمزای خوای لی بئ) فه‌رمووی: له‌حه‌جی مائئاوایی دا پێغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بئ) پێی فه‌رمووم: (ئاده‌ی مه‌ردومه‌که‌م بۆ بێدنگ بکه‌ تاقسه‌یان بۆ بکه‌م) منیش فه‌رمانه‌که‌یم به‌جی هینا، ئه‌ویش وتاریکی بۆ دان و تیا فه‌رمووی: (نه‌که‌ن له‌پاش خۆم پاشگه‌ز ببنه‌وه‌و وه‌کی کۆمه‌لی کافران و میلله‌تی خۆخۆر به‌رببنه‌ سه‌رو گوێلاکی یه‌کتری و له‌سه‌ر پرۆپاتالی جیهان له‌گه‌ردنی یه‌کتری بده‌ن).

۴۵ - عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنَّهُ قَالَ فِي حَجَّةِ الْوَدَاعِ: « وَنَحْكُمُ - أَوْ قَالَ وَيَلْكُمُ، لَا تَرْجِعُوا بَعْدِي

(۴۴) مختصر صحيح البخاری/ ۱، ژماره‌: ۱۰۰ - بخاری: ۱۲۱، ۴۴۰۵. مختصر صحيح مسلم/ ۱، ژماره‌:

كُفَّارًا يَضْرِبُ بَعْضُكُم رِقَابَ بَعْضٍ».^(۴۵)

عهبدوئلای کوری عومەر (رمزای خودا له خوئی و باوکی) فهرمووی:
خۆشهویست (دروودی خودای لهسەر بێ) له چهجی مالاواییدا، فهرمووی:
(هاوار له ئیوه) یا فهرمووی: (خانه خرابینه! نهکهمن لهپاش خۆم پاشگهز
بینمهوه و مکی کۆمهلی کافران و میللهتی خۆخۆر بهر بینهوه سهرو گوێلاکی
یمکتری و لهسەر پرو پاتالی جیهان لهگهردنی یهکتری بدمن!).

(۳۲) باب: بیان کفر من قال: مُطِرْنَا بِالنُّوءِ

کهسی بلی: بههوی بورجهوه، بارانمان بو باری

۴۶- عَنْ زَيْدِ بْنِ خَالِدٍ الْجُهَنِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: صَلَّى لَنَا رَسُولُ اللَّهِ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، صَلَاةَ الصُّبْحِ بِالْحَدِيثِ فِي إِثْرِ سَمَاءٍ كَانَتْ مِنَ اللَّيْلِ، فَلَمَّا
نُصِرَفَ، أَقْبَلَ عَلَى النَّاسِ، فَقَالَ: « هَلْ تَذَرُونَ مَاذَا قَالَ رَبُّكُمْ؟ ». قَالُوا: اللَّهُ وَرَسُولُهُ
عَلَّمَ، قَالَ: « أَصْبَحَ مِنْ عِبَادِي مُؤْمِنٌ بِي وَكَافِرٌ، فَأَمَّا مَنْ قَالَ مُطِرْنَا بِفَضْلِ اللَّهِ
وَرَحْمَتِهِ، فَذَلِكَ مُؤْمِنٌ بِي، كَافِرٌ بِالْكَوْكَبِ، وَأَمَّا مَنْ قَالَ مُطِرْنَا بِنُوءٍ كَذَا وَكَذَا،
فَذَلِكَ كَافِرٌ بِي وَمُؤْمِنٌ بِالْكَوْكَبِ ».^(۴۶)

زمیدی کوری خالیدی جوهمنی، (رمزای خودای لی بێ) فهرمووی: له
خودمیبیه بووین، شهو باران باریبوو، پیغهمبهر (دروودی خودای لهسەر بێ)
بهر نوێزی نوێزی بهیانی بو کردین، که سلاوی دایهوه رووی کرده خهڵکهکهو

^(۴۵) مختصر صحيح مسلم/۱، ژماره: ۴۸ - شيخا: ۲۲۰. تهجرید/۱، ژماره: ۱۰۰ = بخاری: ۱۲۱،

۴۴-۵، ۶۸۶۹، ۷۰۸۰.

^(۴۶) مختصر صحيح مسلم/۱، ژماره: ۵۶ = شيخا: ۲۲۸. تهجرید/۱، ژماره: ۴۵۶ = بخاری: ۸۴۶،

۱۰۳۸، ۴۱۴۷، ۷۵۰۳.

فەرمووی: (ئایا دىزانن كە پەرومردگارتان، بەبۆنەى بارىنى ئەم بارانەو چى دمفەرموئ؟ گوتيان: خوداو پېغەمبەرى خودا خۇيان باش دىزانن، فەرمووی: دمفەرموئ: ئەم بەيانىيە بەھۆى بارىنى ئەم بارانەو، بەندەكانم بوون بە دوو تاقم، تاقمىكيان باومپريان بەمن ھەبوو، وە تاقمىكيان باومپريان بەمن نەبوو، ئەوھى بلى لە سايەى خوداو رەحمەتى خوداو، ئەم بارانەمان بۆ بارى، ئەوھ باومپرى تەواوى بەمن ھەيەو، باومپرى بە بورج و ئەستېرەو شتى ترى وا نىيە، بەلام ئەو كەسەى بلى: لە فېسارە بورجا بارانمان بۆ بارىو، ئەوھ باومپرى بەمن نىيەو، بەلكو باومپرى بە كاريگەرىى بورج و ئەستېران ھەيە، لە بارىنىدا).

{ تەجرىد/۱، لاپەرە: ۴۳۲، ژمارە: ۴۵۶. رياض/۴/۱۳۷، زنجيرە: ۳۲۵، ژمارە: ۱۷۳۱ } + { تەجرىد/۱/۵۰۰، ژمارە: ۵۲۸ }.

روونکردنەوھ:

مەبەستى سەرەكى لەم فەرموودمىيە و لە شىوھى ئەم فەرموودمىيە ئەوھىيە: دروست نىيە موسوئلمان باومپرى وابى كە بورج و ئەستېرەو شتى وا كاريگەرييان ھەيە لە بارىنى بارانا، بەلام ھەورو بورج و ئەمانە ئەگەر دابنرېن بە نىشانەو كاتى بارىنى باران ئەوھ قەيدى نىيە، گەرچى زۆر باشىش نىيە).

زەيدى كوپى خاليدى جۆھەنى، لەرجالى صەحيحەينە، لە بوخارى و موسليمدى فەرموودمى ھەيە، ھەشتاويەك فەرموودمى لە پېغەمبەرەوھ گېراومتەوھ، لە بوخارىدا پېنج فەرموودمى ھەيە، لە رۆژى نازادکردنى شارى مەككەدا، ئالاي لەشكرى ھۆزەكەى خۆى كە ھۆزى جۆھەينە بوون بەو بوو، گېرانەوھى لە پېغەمبەرەو لە عوسمان و لە ئەبو تەلحەو لە عائىشەوھ ئەنجامداوھ، كۆمەلئ – كەدوانيان كوپى خۆى بوون- فەرموودمەكانى ئەويان گېراومتەوھ، نامادى رۆژمەكى صولحى حودمىبىيە بووھ. را جىايىيەكى زۆر، لە

سالى تەمەنى و مردنى و جىڭەي مردنى ھەيە، ھەندى دەلئىن: سالى ھەفتا و ھەشتى كۆچى لە تەمەنى ھەشتا و پىنج سالىدا، لە مەدىنە مردوو، ھەندى تر دەلئىن: لە مىسر، لە سالى پەنجادا، لە تەمەنى ھەفتا و ھەشت سالىدا مردوو، لە كووفە نىشتەجى بوو، دەلئىن: ھەر لەوئىش مردوو. لەناو ھاوۋەلانى پىغەمبەردا، ھەر ئەم ناوى زمىدى كۆرى خالەد.

ئەم فەرموودمەيى زمىدى كۆرى خالىد (مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ) يە، واتە: پەسەندى ھەردو پىر، كە شىخى بوخارى و شىخى موسلىم، تەئانەت دەقى ھەردو فەرموودمەكە، لە ھەردو كىتەبەكەدا، زۆر زۆر لەيەكەوۋە نىزىكن.

لەم سەردەمەيى ئىمەدا ئامپرو پىومرى زۆر پىشكەوتو پەيدا بوون، كەبەھۇي بەكار ھېتائىيەو، پىشېنى چۆنىتى كەش و ھەوابەباشى دىمىرى، بىرە بەھوۋرە پىومرانە دىتوانى كاتى بارىنى بەفرو باران لەپىش بارىنى ئادەبە چەند رۆژى، دىارى بىرى. ھەندى ئامپرى ترەن دىتوان جۆرى كۆرپەلە لەناو سىكى دىكىدا دىارى بىكەن كەنایا كچە يا كۆرە. ئەمانە ئىستا ھەقائىقى زانستىن، ھاشا ھەل نەگرن. لىرەدا ئىمە دىمىرسىن: ئاى ئەم جۆرە زانستەن بەپىچەوانەي ئەم جۆرە فەرموودانەن يانا، وئایا ئەمانە لەعىلمى غەمىن كەخودا نەبى كەس ناپزانى؟! يالەو جۆرە زانستەن كەبەھۇي ئاساىى دىزانىن؟! لەوۋەلا ما دەلئىن: ئەمىرۆ بەزانست چەسپاۋە كەئەو لاف و گەزافەي كە نەكوندا ھىسابگەرو ئەستىرە شوناسەكان لىيان دەدا، سەبارەت بەكەش و ھەواو رۆلى بوجو ئەستىرە شتى وای ترەلەبارىنى باران داو، ھەروا لاف و گەزافى عىلمى غەمىبو قىرائەتى مۇستەقەل و پىشېنى كەردنى رووداۋ لەئاپىندەداۋ نىسبەتى ئەم جۆرەشتەن لەھەندى شتى خەيالى، ئەمىرۆ دىمىرەوۋە كەئەم جۆرە لاف و گەزافە ھەموۋى درۆيەو چاۋو راۋمو قەسەي نەقام و گىلەپىاۋە،

لەر ئاستىدا مەبەست لەم جۆرە فەرموودمىيە ئەومىيە: كەموسولمان بىر ئۆي بەمپرو
پوچ نەبى، لەھەمان كاتا ھەق بىزانى كەھەموو شتى بەدەست خودا خۆپەتى،
بارىنى باران بەدەست خودايە، بەدەست ئەستىرمو بورج نىيە، بەلام ھاوكات
لەگەل ئەمەدا، موسولمان دىمى ئەم دوو راستەقىنەمىي بەباشى بىزانى:

يەكەم: كاروبارى جىھان بەزۆرى ھۆپەكى لەبەرچاوى ھەيە، گەل جار ئەم
ھۆپە ئاشكرايە، لەبەرئەو ھەموو كەس دىمىزانى، ھەك نەخۆشى دىمى بەھۆى
مردن، يا ھەك ئاگر دىمى بەھۆى سووتاندن، گەل جارىش ئەو ھۆپە پەنھانە،
دۆزىنە ھەي زەحمەتە، پىيوستى بە ھەول و تىكۆشان و ھۆكارى دۆزىنە ھەيە،
زۆرشت لەم بابەتى دوو ھەمە لەگەندە ھۆكەي نەدەمزاندرە، بەلام ئىستا ئەو ھۆپانە
دۆزراونەتەو، ھەك مەددو جەزرى دىمى، كەھۆكەي ھىزى كىشەندەي مانگە.

دووم: جىھانى نەينى (عالمى غەيب) بىرىتى يە لەوشتانە كەھەرخودا
خۆى دىمىانزانى، ۋەبەھىچ جۆرى كەس ناتوانى پەي يان پى ببا، چونكە بىرىتىن
لەوشتانەي كەوان لەودىو پەردەي سورشتەو، بەھۆى ھۆى ماددى يەو
ھەستىان پى ئاگرى، ھۆش و ھەست و ھۆ لەئاستىان كۆلن، واتە: ھەرچى بەھۆى
ئاسايى سروشتى بىزانى ئەو نەينى (غەيب) نىيە، ئەم جۆرمىش ھەك:
دىنگوباسى ئاۋگۆرو باسى ژيانى دوايى و زىندوبوونەو ھۆ چۆنىتى ھەشرو باسى
فرىشتەودۆزەخ و بەرزەخ و بەھەشت و پەرى و زۆرشتى تر. كەواتە: ھەرشتى
بەھۆى ئاسايى سروشتى، زو و يادىرەنگ بىزانى، ئەو پەيۋەندى بەعەيلى
غەيبەو نىيە، چونكە كورت و پوخت: زانستى نەينى ئەومىيە كەھۆى سروشتى
(ماددى) نەبى. (ۋەرگىر).

(۳۳) باب: الدلیل علی أن حُبَّ الْأَنْصَارِ مِنَ الْإِيمَانِ

به‌لکه له‌سه‌رنه‌وه که خو‌شه‌ویستی یاریده‌ده‌ران (نه‌نصار) نیشانه‌ی باوه‌ری

ساغه

۴۷- عَنْ أَنَسٍ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (آيَةُ الْإِيمَانِ حُبُّ الْأَنْصَارِ وَآيَةُ التَّفَاقُ بُغْضُ الْأَنْصَارِ).^(۴۷)

له نه‌نه‌سه‌وه له پیغه‌مبه‌ره‌وه (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) دمفه‌رموی:
(نیشانه‌ی باوم‌ری بته‌و خو‌شه‌ویستی نه‌نصارم‌کانی پیغه‌مبه‌ره (دروودی خودای
له‌سه‌ر بی) که‌به‌گوردی پ‌ی‌یان ده‌گوتری: یارمه‌تیدمه‌رانی پیغه‌مبه‌ره، دروودو
سلاوی خ‌وای گه‌وره له‌خ‌وی و رم‌زای خ‌وای گه‌وره له‌یارانی بی، نیشانه‌ی دوو
پ‌ووی و ناپاک‌یش له‌گه‌ل ک‌ۆمه‌لی نی‌سلا‌ما رق لی‌بوون و کینه‌ ک‌یشانه له‌نه‌نصار).
(تاج: ۱، لاپه‌ره: ۲۱، زنجیره: ۲، ژماره: ۶، ج/۴).

راقه و شیکردنه‌وه:

نیشانه‌ی باوم‌رو عه‌لامه‌تی نی‌مان ز‌ۆرن یه‌کی له‌وانه خو‌شه‌ویستی
نه‌نصاره، نه‌نصار موس‌و‌ل‌مانه‌کانی مه‌دینه‌ن که‌یارمه‌تی ئایینی خ‌وایان به‌سه‌رو
به‌مال داوه، نی‌فاق و دوو پ‌وویش له‌نایینا نه‌ومیه: که‌سی به‌ده‌م موس‌و‌ل‌مان بی‌و
له‌ده‌وه ناموس‌و‌ل‌مان و بی‌ پ‌روابی، یا به‌ده‌م و دل موس‌و‌ل‌مان بی‌ به‌لام ره‌فتاری
وه‌ک به‌ناو موس‌و‌ل‌مان وابی!

۴۸- عَنْ الْبَرَاءِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ):
(الْأَنْصَارُ لَا يُحِبُّهُمْ إِلَّا مُؤْمِنٌ وَلَا يُبْغِضُهُمْ إِلَّا مُنَافِقٌ فَمَنْ أَحَبَّهُمْ أَحَبَّهُ اللَّهُ وَمَنْ أَبْغَضَهُمْ

اَبْغَضُهُ اللّٰهُ. (۴۸)

بەراء (رمزای خودای لی بئ) فەرمووی: خۆشەویست (دروودی خودای لی بئ) فەرمووی: (موسوئمان یاریدەدەمران (ئەنصار)ی خۆش دەوی، ناپاک (دوو ڕوو=موناغیق)یش رقی لییانە، ئیتەر ئەووی ئەنصار ی خۆش دەوی خودایش ئەوی خۆش دە وی، وە ئەووی رقی لەوانە خوداش رقی لەوما). (تاج/ ۵ ل/ ۱۶۷ ز/ ۴۴ ف/ ۱- ش/ ت).

ڕوونکردنەوه:

کۆمەڵگای ئیسلام لەسەرتاوه لە مەدینە بە شیووی سەرەکی بریتی بوو، لە دوو کۆمەڵەی گەوره:

یەگەم: کۆمەڵەی کۆچکاران کە ئەو موسوئمانانە بوون، لەمەمکەوه، لە تاو دەستدریزی ناموسوئمانەکان لیان، کۆچ و باریان کرد بۆ مەدینە، پیغەمبەر (دروودی خودای لی بئ) خۆشییەکی بوو لەم کۆچبەرانه.

دووهم: کۆمەڵەی یاریدەدەمران کە بریتی بوون لەوانەی کە خەلکی مەدینە بوون و موسوئمان بوو بوون، کۆمەڵەی یەگەم ناسراون بە موهاجیرین، واتە: کۆچکاران، کۆمەڵەی دووهم ناسراون بە ئەنصار، واتە: یاریدەدەمران.

جا پیغەمبەر (دروودی خودای لی بئ) بۆ ڕوونکردنەوهی بەرزایی پلەو پایە ی ئەنصار ئەم فەرموودمییە فەرموو، لەگەڵ چەند فەرموودمییەکی تری لەم بابەتە.

(۴۸) تەجرید/ ۴، ژمارە: ۳۷۸۲/۱۴۸۳. مسلم شیخا: ۲۳۴ = مختصر صحيح مسلم/ ۱، ژمارە: ۳۷ =

(۳۴) باب: بیان نقصان ایمان بنقص الطاعات

بهیسی زوری و که می به ندهی کردن بۆ خودا، نیمان و باوه پش که مو زیاد ده کا

۴۹- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (خَرَجَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي أَضْحَى أَوْ فِطْرِ إِلَى الْمُصَلَّى فَمَرَّ عَلَى النِّسَاءِ فَقَالَ يَا مَعْشَرَ نِسَاءِ تَصَدَّقْنَ فَإِنِّي أُرِيكُمْ أَكْثَرَ أَهْلِ النَّارِ فَقُلْنَ وَبِمَ يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ تُكْثِرْنَ اللَّغْنَ وَتُكْفِرْنَ الْعَشِيرَ مَا رَأَيْتُ مِنْ نَاقِصَاتِ عَقْلِ وَدِينٍ أَذْهَبَ لِلْبَّ الرَّجُلِ الْحَازِمِ مِنْ إِحْدَاكُنَّ قُلْنَ وَمَا نُقْصَانُ دِينِنَا وَعَقْلُنَا يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ أَلَيْسَ شَهَادَةُ الْمَرْأَةِ مِثْلَ نَصْفِ شَهَادَةِ الرَّجُلِ قُلْنَ بَلَى قَالَ فَذَلِكَ مِنْ نُقْصَانِ عَقْلِهَا أَلَيْسَ إِذَا حَاضَتْ لَمْ تُصَلِّ وَلَمْ تَصُمْ قُلْنَ بَلَى قَالَ فَذَلِكَ مِنْ نُقْصَانِ دِينِهَا).^(۴۹)

ئەبوسەئیدی خەدری (پەرمای خەوای لای بێ) فەرمووی: جەژنی قوربان بوو، یارۆژی جەژنی رەمەزان بوو، پێغەمبەر (دروودی خەوای لەسەر بێ) دەرچوووە دەرموهە رویشت بۆ نوێژگا کە بۆ ئەودەشتە لەدەرموهە شار، سەری ئەژنان داو فەرمووی: (ئەو کۆمەڵەی ژنان! خێرو خێرات زۆر بکەن و، زۆریش بپارێنەموو داوای لایبووردن لەخودا بکەن، چونکە من لەشەوی مێعراجدا خودا نیشانە دام کەئێوە زۆربەیی خەڵکی دۆزەخ بوون) ژنەکان گوتیان: ئەو پێغەمبەری خودا! ئەوە بۆچی ئێمە زۆربەیی خەڵکی ناو دۆزەخین؟ فەرمووی: (چونکە زۆر نەفەرت لەخەڵک دەکەن و، سەپەیی لەگەڵ مێر دەکەن و چاکەیی ئەوتان لەبەرچاو نییە، کەسەم نەدیووە کەوێک ئێوە ئاوا کەم هۆش و کەم ئایین بێ، کەچی لەگەڵ ئەوەمیشا ئاوا زال بێ و، پیاو بەو هەموو زیرەکی و زەنگی

^(۴۹) تەجرید/۱، ژمارە: ۲۰۲ = بخاری: ۲۰۴، ۹۵۶، ۱۴۶۲، صحیح مسلم: ۷۹ - ۲۲۸ = مختصر

یەمەو تەفرە دىداو ھۆشى لەكەللەدا ناھێلى! گوتیان: ئەى پىغەمبەرى خودا! كەم ئايىنى و كەم ھۆشپەكەمان كامەپە؟ فەرمووى: (كەم ھۆشى يەكەتان برىتى يە لەو كەشاپەتى دووژن بەشاپەتى تاقە پياوئ حلیبە، ئەمە كەم ھۆشپەكەتان، ئافرمىش لەكاتى بىنویژیدا چەن شەوى دەمىنیتەو نەنویژ دەكاو، نەرۆژووى رەمەزان دەگرئ، ئەمەيش كەم ئايىنى يەكەتان). (ت/ ۲۶/۱ / ۱+ ۴۵۱ هەتا ۴۶۰ = ۳-ژ ۱۸ + ۱۵۸ هەتا ۱۶۳).

روونکردنەو:

ئەبو سەعیدى خودرى ئەنصارىيە، لە رۆژى غەزای ئوحووددا لەبەر مندالى رىگەى پى نەدرا كە بەشدارى لەم غەزايەدا بكا، بەلام لەودوا لە خزمەت حەزرمەتا ئامادەى دوازە غەزا بوو، باوكى (كە ناوى مالىكى كورى سىنان بوو) لە غەزای ئوحووددا شەهید كرا، ئەبو سەعید (كەناوى سەعیدى كورى مالىكى كورى سىنانە) ھەزارو سەدو حەفتا فەرموودەى ھەيە، لە بوخارىدا شەست و دوو ھەيە، لە موسلىمدا نەوھدو ھەشتى ھەيە، چلو شەشيان پەسەندى ھەردوو لايان.

(۳۶) باب: بيان كون الإيمان بالله تعالى أفضل الأعمال

باوەرو نيمان بەخودای گەورە باشتەين کردەوہى چاکەپە

۵۰ - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (سُئِلَ أَيُّ الْعَمَلِ أَفْضَلُ؟ فَقَالَ: إِيمَانٌ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ قِيلَ ثُمَّ مَاذَا؟ قَالَ: الْجِهَادُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ قِيلَ ثُمَّ مَاذَا؟ قَالَ: حَجٌّ مَبْرُورٌ).^(۵۰)

(۵۰) مختصر صحيح البخارى، ۱/ ژمارە: ۲۵. بخارى، ۲۶، ۱۵۱۹. مسلم: ۸۳ - شىخا: ۲۴۴.

نەبوھورمیرە (رمزای خوای لى بى) فەرمووی: لە پێغەمبەر (دروودی
خودای لەسەر بى) پرسیار کرا: کام کارە زۆر پەسەندە؟ فەرمووی: باومر
بەخوداو بەپێغەمبەری خودا، گوترا: ئەى لەدوا ئەو چى کارى زۆر خێرە؟
فەرمووی: (غەزاو تىکۆشان لەرێگەى خودادا، گوترا: ئەنجا چى تر؟ فەرمووی:
حەجىکى دروست!) (ریاض/۳ ل/۹۴۲).

راقە و شیکردنەو:

لەهەندى فەرموودمدا لەپاش باومر باشتەین کردووە نوێزە، یاشتیکى ترە،
وہک وەلامىکى گشتى بۆئەم جۆرە باسو بابەتەنە کەبەدیمەن بۆنى ناتەبایی یان
نى دى، دەلێین:

یەگەم: بەپێى حال و بەپێى کەس وەلام دەگۆرێ، بەوینە: کاتى جیہان
بەناسایش بى حەج لەغەزا باشتەر، بەلام کاتى دوزمن شالۆى هینابى غەزا
نەحەج باشتەر،

دووہم: بەزۆرى ئەم رستەو تەعبیرانە ھاندانە لەسەر کردنى ئەو کارە
باشانە، مەبەست بریاردانى پلەى باشتەینى نێوانیان نییە،

سییەم: وشەى لەزارا کرتاوە، بەلام لەدڵەو مەبەستە، وہک وشەى (من)
نێردما مورادە، ئەوکاتە پرسیارمکە ئاواى لى دى: (سئل أي العمل = من = أفضل
لأعمال: کام کارە لەزۆر کارە پەسەندەکانە؟).

چوارەم: ئىسمى تەفضیل لەم جۆرە شوینانەدا بۆ تەفضیل نییە، وہک لەم
نايمەتانەدا بۆ تەفضیل نییە: (وہو اھون علیہ) ھەروا: (وربکم اعلم بکم) کە
(اھون) بەواتا (ھین) بى و (اعلم) بەواتا (عالم) بى، ئەم جۆرە تەئویلە لەم
شوینانەدا زۆر پەسەندە، زاناگان دەفەرموون: (ئەگەر دوو دەق بەدیمەن پیکەوہ

نەدمگونجان دەبىي لايەكەيان بەهپىي زانستى تەنۇيل تەنۇيل بىكرى، ئەو كاتە
 ھەردوو دىققەتە پەسەندىن و كار بەھەردوو لايان دىكرى، بەلام ئەگەر
 بەتەنۇيلش پىكەو نەدمگونجان ئەوا بەھىزەكەيان پەسەند دىكرى و بى
 ھىزەكەيان كەنار دىكرى، تەنانەت ھەندى زانا دىفەرموون: تەنۇيل دووريش بى
 لەرەتكرەنەو دىققەت باشترە. تاويل لە (آل الشيء الى كذا) يە واتە ئەو شتە
 گەرپايەو بۇ ئەو ئەو، لەزاراوى زانستى فەرموودەدا مەبەست لەتەنۇيل
 ئەمەيە: گەتە (لفظ) ئى بەپىي دانانى بىنچىنەيى (ومضى ئەصلى) خوى واتايى
 دىگەيەن، بەلام لەبەر بەلگەيە لەو واتايەو نەقل دىكرى بۇ واتايەكى تر،
 ئەگەر ئەو بەلگەيە نەبوايە ئەو واتايەى كەبەر وائەت گەتەكە دىگەيەن كەنار
 نەدمكرا.

٥١- عَنْ أَبِي ذَرٍّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ سَأَلْتُ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ):
 أَيُّ الْعَمَلِ أَفْضَلُ؟ قَالَ: (إِيمَانٌ بِاللَّهِ وَجِهَادٌ فِي سَبِيلِهِ) قُلْتُ: فَأَيُّ الرِّقَابِ أَفْضَلُ؟ قَالَ:
 (أَعْلَاهَا ثَمَنًا وَأَنْفُسُهَا عِنْدَ أَهْلِهَا) قُلْتُ: فَإِنْ لَمْ أَفْعَلْ، قَالَ: (تُعِينُ ضَايِعًا أَوْ تَصْنَعُ
 لِأَخْرَقٍ) قَالَ: فَإِنْ لَمْ أَفْعَلْ، قَالَ: (تَدْعُ النَّاسَ مِنَ الشَّرِّ فَإِنَّهَا صَدَقَةٌ تَصَدَّقُ بِهَا عَلَى
 نَفْسِكَ). (٥١)

ئەبۇذر (پەرزەي خۇي لى بى) فەرمووى: پەرسىم لەخۆشەويست (دروودى
 خۇي لەسەر بى): كام كارە زۆر پەسەندو زۆر باشە؟ فەرمووى: (ئىمان و باومر
 بەخوداو خەبات و تىكۆشان و غەزاكرەن لەرىگەي ئەودا) گوتە: ئەي كام جۆرە
 بەندەيى ئازاد بىكرى پاداشت و خىرى گەورەترە؟ فەرمووى: (ئەو كەبە بەھا
 گرانەو لەلای خاومەكەي گەلى چاك و نايابە) غەرزىم كەرد: ئەگەر ئەو بۇ

(٥١) مختصر صحيح البخارى، ٢، ژمارە: ١٠٨٤ = بخارى، ٢٥٨. مختصر صحيح مسلم، ١، ژمارە: ١٦

نەكرا؟ فەرمووی: (یاریدمی پېشەسازى بىدە، يادىستى ناشىو كۆلىيەك بگرەو
فېرى كارى، ئىشى، پېشەيەكى بكة) عەرزىم كرد: ئەى ئەگەر ئەوېشم بۇ نەكرا
چۇن؟ فەرمووی: (شەرى خۇت لەمەردوم لادەو شەرى بەخەلك مەفرۇشە ئەوېش
هەر خېرە كە بۇ خۇتى دىمكەيت) (تاج/۲/۲۵۲-ش).

راقەو شىكردنەو:

نەم فەرموودىيە رشتەكەى ئاوايە: ۱- شىخى بوخارى: ۲- عوبەيدوللاى
كورىموسا. ۳- هېشامى كورى عوروە. ۴- عوروەى كورى زوبەيرە- ئەبۇذر.
مامۇستاكەى بوخارى تابىعى تابىعىيە، هېشامو عوروەى باوكى و
ئەبۇموراويح ھەرسىكىان، تابىعىن و لەيەك چىنن، ئەبۇذرېش صەحابىيە.
نەم جۇرە رشتەيە گەرچى بەدىمەن لەجۇرى رشتەى پتر لەسيانىيە،
بەلام و لەحوكمى (سندى ئلاثى = رشتەى سيانى) دا. چونكە دەرھىنەرى
فەرموودمكە، كەلئىردا پېشەوا بوخارىيە، بەسى چىن، يابلىين:
بەسى پشت دىمكاتەو بەپىغەمبەر (دروودى خواى لەسەر بى) كە برىتين لە: ۱-
پەيرەوانى پەيرەوان. ۲- پەيرەوان. ۳- صەحابە. (= اتباع التابعين + تابعين +
صحابة).

۵۲- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مسعود (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (سَأَلْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَيُّ الْعَمَلِ أَحَبُّ إِلَى اللَّهِ؟ قَالَ الصَّلَاةُ عَلَى وَفَّيْهَا قَالَ ثُمَّ أَيٌّ قَالَ ثُمَّ بَرُّ
الْوَالِدَيْنِ قَالَ ثُمَّ أَيٌّ قَالَ الْجِهَادُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ قَالَ حَدَّثَنِي بِهِ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَلَوْ اسْتَرَدَّته لَرَأَدْتَنِي. (۵۲)

(۵۲) مختصر صحيح البخارى/۱، ژمارە: ۳۱۲ = بخارى/۵۲۷، ۲۷۸۲، ۵۹۷۰، ۷۵۲۴. مختصر صحيح

مسلم/۱، ژمارە: ۲۲۷ = مسلم: ۸۵. شىخا: ۲۲۷.

عەبدوللا (رمزى خواى لى بى) فەرموۋى: لەپىغەمبەرم پەرسى كام كارو كەردەمۇيە زۆر خۆشەويستە لەلەي خواى گەورە؟ فەرموۋى: (نويۇزى فەرز لەكاتى خۆى دا)، گوتم: پاش ئەو چى تر؟ فەرموۋى: (پاش ئەو باشبۇون لەگەل باوك و دايك). گوتم: پاش ئەو چى تر؟ فەرموۋى: (خەباتگىران و تىكۆشان لەپىگەى خودا دا، ئىبىنو مەسعود فەرموۋى: (ئەمانەم لەدەمى پىغەمبەر خۆى بىستوو، وئەگەر لەم بارمىەو زىاترىشم لى داوا بىكردايە بۆى پتر دىكردم).

(۳۷) باب: كُونِ الشَّرِكِ أَفْبَحُ الذُّنُوبِ وَبَيَانُ أَعْظَمِهَا بَعْدَهُ

ھاوەلدانان و ھاوېەش دانان بۆ خودا دزىوترىن تاوانە، لەدوا ئەو چى تر تاوانترە ۵۳. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ سَأَلْتُ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَيُّ الذُّنُوبِ أَكْبَرُ عِنْدَ اللَّهِ؟ قَالَ: أَنْ تَجْعَلَ لِلَّهِ نِدًّا وَهُوَ خَلَقَكَ قُلْتُ: إِنَّ ذَلِكَ لَعَظِيمٌ قُلْتُ: ثُمَّ أَيُّ؟ قَالَ: وَإِنْ تَقْتُلَ وَلَدَكَ تَخَافُ أَنْ يَطْعَمَ مَعَكَ قُلْتُ: ثُمَّ أَيُّ؟ قَالَ: أَنْ تُزَانِيَ حَلِيلَةَ جَارِكَ. (۵۳)

عەبدوللاى كورى مەسعود (رمزى خودايان لى بى) دىفەرموۋى: پەرسىارم كەردلەپىغەمبەر (دروودى خوداى لى بى) ئەى پىغەمبەرى خودا؛ كام گوناھە لەلەي خودا زۆر گەورمىەو بە تاوانىكى زۆرگەورە دىمىردىت؟ فەرموۋى: (ئەومىە كە مانەند بۆخودا بىرپار بىدەيت، ئەوخودايەى كە تۆى دروست كەردوو تۆ بلىيت: ھاوەلى ھەيە) گوتم: لەراستىدا ئەو تاوانىكى زۆر گەورمىە، ئەى لەدواى ئەو چى تاوانىكى تر فرە گەورمىە؟ فەرموۋى: (ئەومىە كە لەترسى ئەومى منالى خۆت نان و ئاومكەت بخوات بىكوژىت!) عەرزىم كەرد: ئەمجارە

(۵۳) مختصر صحيح البخارى، ۴، ژمارە: ۱۶۳۱ = ۴۴۷۷، ۱۱۱. مختصر صحيح مسلم، ۱، ژمارە: ۵۱ =

جی تاوانیک زۆرگهورمتره؟ فهرمووی: (نهومیه که داوین پیسی بکهیت لهگهڵ
 جهلان وهاوسهری دراوسیکمتدا).

(۳۸) باب: بیان الكبائر و اکبرها

باسی گوناوه گهورهکان و گهورهترینیان

۵۴- عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي بَكْرَةَ عَنْ أَبِيهِ قَالَ: كُنَّا عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى
 اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ: « أَلَا أُنبِّئُكُمْ بِأَكْبَرِ الْكَبَائِرِ ثَلَاثًا: الْإِشْرَاكُ بِاللَّهِ، وَعُقُوقُ
 الْوَالِدَيْنِ، وَشَهَادَةُ الزُّورِ، أَوْ قَوْلُ الزُّورِ » وَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)
 مُتَكِنًا فَجَلَسَ، فَمَا زَالَ يُكْرِّرُهَا حَتَّى قُلْنَا: لَيْتَهُ سَكَتَ. (۵۴)

ئهمه دهقی عهرمبی موختهصهری صهحیحی موسلیمه.

عهبدورهحمانی کوری نهوبهکره (رهحمهتو رمزای خودایان لی بی)
 فهرمووی: باوکم فهرمووی: له خزمهتی خوشهویستا بووین، (دروودی خودای
 لمسر بی) فهرمووی: (ئهدی، ئاگادارین، گوئیگرن با پیتان بلیم که گهورمترین
 گوناھی گهوره گامانهیه). سی جار ئاوی فهرموو: گوئیان: بفهرموو، ئهی
 پیغهمبهری خودا! گویمان لیته. فهرمووی: (هاوهل بریاردان بو خودای تاکو
 تمنیاو، دل رمنجانندی باوکو دایکو، شایهتی درۆ) یا فهرمووی: (هسهی
 ساختهو شایهتی ناههق).

فهرمووی: پیغهمبهر (دروودی خودای لهسر بی) لهم کاتهدا شانی
 دادابوو، جا بو گرنگی دان بهمهیان، راست دانیشتهو خوش خوش ههر
 دهیغهمرموو: (وه شایهتی درۆ، وه شایهتی درۆ) ئیتر ئهم وشهیهی نهومنده

(۵۴) مختصر صحیح مسلم/۱، ژماره: ۴۶. مسلم: ۶۴. شیخا: ۲۵۵. مختصر صحیح البخاری/۲،

دووباره كردهوه ههتا بهزمييمان پيادا هاتهوهو مەترسى ئەوهمان ههبوو كه ئەومندهى دووباره بكاتهوه ماندووى بكا، لهبهرنهوه لهبەر خۆمانهوه دهمانگوت خۆزگه بئ دمنگ دمبوو. (بروانه: تهجرید/۲/۲۰۸، ژماره: ۱۱۱۹ + تاج/۳/۳۱۰ - ۱، زنجیره: ۱۱۷ = ژ-۲۴۷۴ ل-۱۰۸ ج-۴ - ش/ت).

۵۵- عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: سُئِلَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَنْ الْكَبَائِرِ قَالَ: «الإِشْرَاقُ بِاللَّهِ، وَغُفُوقُ الْوَالِدَيْنِ، وَقَتْلُ النَّفْسِ، وَشَهَادَةُ الزَّوْرِ».^(۵۵)

عهبدورهحماني كورى ئەبوبهكره (رهحمەتو رمزای خودایان لی بئ) فهرمووی: باوكم فهرمووی: له خزمەتی خۆشهویستا بووین، (دروودی خودای لهسەر بئ) فهرمووی: (ئەدی، ئاگاداربین، گوئیگرن با پیتان بلیم كه گهورهترین گوناھی گهوره كامانهیه). سئ جار ئاواى فهرموو: گوئیان: بفهرموو، ئەى پیغهمبەری خودا! گویمان لیته. فهرمووی: (هاوهل بریاردان بو خودای تاكو تەنیاو، دل رهنجاندى باوك و دایك و، شایهتی درۆ) یا فهرمووی: (قسەى ساختهو شایهتی ناهەق).

فهرمووی: پیغهمبەر (دروودی خودای لهسەر بئ) لهم کاتهدا شانی دادابوو، جا بو گرنگی دان بهمهیان، راست دانیششتو خوش خوش هەر دمیفهرموو: (وه شایهتی درۆ، وه شایهتی درۆ) نیتر ئەم وشهیهی ئەومنده دووباره كردهوه ههتا بهزمييمان پيادا هاتهوهو مەترسى ئەوهمان ههبوو كه ئەومندهى دووباره بكاتهوه ماندووى بكا، لهبهرنهوه لهبەر خۆمانهوه دهمانگوت

^(۵۵) مختصر صحيح مسلم ۱/، ژماره: ۴۶ = مسلم/۶۴ = شيخا: ۲۵۵. مختصر صحيح البخارى/۲،

ژماره: ۱۱۱۹ = بخارى/۲۶۵۴، ۵۹۷۶.

خوزگه بئ دمنگ دمبوو. (بروانه: ته جريد/۲۰۸، ژماره: ۱۱۹ + تاج/۳/۳۱۰ - ۱، زجيره: ۱۱۷ = ژ-۲۴۷۴ ل-۱۰۸ ج-۴ - ش/ت).

۵۶- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: « جَبُوا السَّبْعَ الْمُوبِقَاتِ ». قِيلَ يَا رَسُولَ اللَّهِ وَمَا هُنَّ؟ قَالَ: « الشُّرْكُ بِاللَّهِ، وَالسَّخَرُ، وَقَتْلُ النَّفْسِ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ، وَأَكْلُ الرِّبَا، وَأَكْلُ مَالِ الْيَتِيمِ، وَالتَّوَلَّى يَوْمَ الزَّحْفِ، وَقَتْلُ الْمُخَضَّنَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ الْغَافِلَاتِ ». (۵۶)

نهبو هورميره (رمزای خودای لی بئ) فهرمووی: خو شه ویست (دروودی خودای له سهر بئ) دم فهرمووی: (خوتان بپاریزن له جهوت تاوانی کوشنده). یرنی عمر زیان کرد: قوربان! نهی پیغه مبهری خودا! نهو جهوته چی و چین؟ فهرمووی: (یه کهم: شیرک و هاوبهش پهیدا کردن بؤ خودای تاک و ته نیا، دووه م: سیهرو جادوو بازی، سییه م: کوشتنی کهسی که خودا رمزای له سهر نهبی، جورهم: سوود خوړی، پینجه م: خواردنی مالی هه تیو، بهبی فهرمانی شهرع، نه شه م: هه له اتن و پشت هه لکردن له دوژمنی دین، له روژی هیرش هی نانی نوژمنانا، بهبی مه هانه ی رموا، جهوته م: بوختانی داوین پیسی هه لبهستن بؤ زنی داوین پاکی بی ناگای موسو لمان). (تاج/۳/۲۰۴، ژماره: ۸ - تاج-۳ ز-۸۱ ژ-۲۲۹۴ ج-۴ - ش/د/ن). (ریاض/۴/۱۷۵، ژماره: ۱۷۹۳).

۵۷- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): « إِنَّ مِنْ أَكْبَرِ الْكِبَائِرِ أَنْ يُلْعَنَ الرَّجُلُ وَالِدَيْهِ ». قِيلَ يَا رَسُولَ اللَّهِ وَكَيْفَ يُلْعَنُ الرَّجُلُ وَالِدَيْهِ؟ قَالَ « يَسُبُّ الرَّجُلُ أَبَا الرَّجُلِ، فَيَسُبُّ أَبَاهُ، وَيَسُبُّ

^{۵۶} مختصر صحيح مسلم/۱، ژماره: ۴۷ = شيحا: ۲۵۸. مسلم/۶۴. بخاری/۳۷۶.

^{۵۷} مسلم: ۹۰. شيحا: ۲۵۹. بخاری: ۵۶۲۸.

عەبدوللای گۆری عەمری گۆری عاص (رمزای خودا لەخۆی و لەباوکى)
 فەرمووی: پێغەمبەر (درودی خودای لەسەر بێ) فەرمووی: (تاوانیکى گەل
 گەورمىە کە پیاو نەفرین و لەعنەت لە باوک و دایکى خۆى بکا، گوترا: جا شتى
 وا چۆن دەبێ؟! فەرمووی: (با دەبێ، هەیه دەچێ جنىو بە باوک و دایکى کەسێ
 دەداو ئەویش جنىو بە باوک، یا بەدایکى ئەو دەداتەو).
 (۴۰) باب: مَنْ مَاتَ لَا يُشْرِكُ بِاللَّهِ شَيْئًا دَخَلَ الْجَنَّةَ

کەسێ لەسەر باوەرى ساخ بەخودا بمرئ و هاوبەشى بۆ دانەنئ، لەبەهەشت
 ناوێت نابی و سەرەنجام دەچیتە بەهەشت
 ۵۸- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:
 (مَنْ مَاتَ يَشْرِكُ بِاللَّهِ شَيْئًا دَخَلَ النَّارَ). وَقُلْتُ أَنَا: مَنْ مَاتَ لَا يُشْرِكُ بِاللَّهِ شَيْئًا دَخَلَ
 الْجَنَّةَ. (۵۸)

عەبدوللای گۆری مەسعوود -رمزای خوايان لى بى- فەرمووی:
 خۆشەويست -درودی خواى لەسەر بى- فەرموویەتى: (هەرکەسێ لەسەر ئيمان
 و باوەرى ساخ بەخودا نەمرئ، بەلکو بە موشرىکى بمرئ دەچیتە ناو
 دۆزەخەوئە ئەوچۆرە کەسە دۆزەخين).

منیش بەپێى موقتەزای ئەم فەرموودمىەى پێغەمبەر -درودی خواى
 لەسەر بى- دەلیم: (هەر کەسێ لەسەر ئيمان و باوەر بەخودا بمرئ و هیچ
 هاوبەش بۆ خودا بریار نەدا دەچیتە بەهەشت و ئەو بەهەشتییه).

(۵۸) مختصر صحيح البخارى، ۲، ژماره: ۵۹۹ = بخارى: ۱۲۳۸، مختصر صحيح مسلم، ۱، ژماره: ۵۲

۵۹- عَنْ أَبِي ذَرٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «إِنِّي آتٍ مِنْ رَبِّي فَأَخْبِرْنِي، أَوْ قَالَ: بَشِّرْنِي، أَنَّهُ مَنْ مَاتَ مِنْ أُمَّتِي لَا يُشْرِكُ بِاللَّهِ شَيْئًا دَخَلَ الْجَنَّةَ». قُلْتُ: وَإِنْ زَنَى وَإِنْ سَرَقَ؟ قَالَ (وَإِنْ زَنَى وَإِنْ سَرَقَ).^(۵۹)

نه‌بوذمر (رهزای خوای لی بی) فهرمووی: پیغهمبهر دروودی خوای لهسهر بی- فهرمووی: (له‌تهرهفی په‌رومردگارمه‌وه، له‌خه‌ودا، جویرائیل تمشریفی هات بولام، نه‌م موژده خوشه‌ی داپیم: ههرکه‌سی له‌گه‌لی نیسلامی من لهسهر نیمان و باومر به‌خودا بمری و هیج هاوبه‌ش بو خودا دانه‌نی، ده‌چیته بیهه‌شت).

نه‌بوذمر فهرمووی: عهرزی هه‌زهرتم کرد: باحیزی و دزیشی کردبی؟ فهرمووی دروودی خوای لهسهر بی- : (باحیزی و دزیشی کردبی).

۶۰- عَنْ أَبِي الْأَسْوَدِ الدَّيْلِيِّ أَنَّ أَبَا ذَرٍّ حَدَّثَهُ أَنَّهُ قَالَ: أَتَيْتُ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، وَهُوَ نَائِمٌ، عَلَيْهِ ثَوْبٌ أبيضٌ، ثُمَّ أَتَيْتُهُ فَإِذَا هُوَ نَائِمٌ، ثُمَّ أَتَيْتُهُ وَقَدْ اسْتَيْقَظَ، فَجَلَسْتُ إِلَيْهِ، فَقَالَ: «مَا مِنْ عَبْدٍ قَالَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، ثُمَّ مَاتَ عَلَى ذَلِكَ إِلَّا دَخَلَ الْجَنَّةَ، قُلْتُ: وَإِنْ زَنَى وَإِنْ سَرَقَ؟ قَالَ: «وَإِنْ زَنَى وَإِنْ سَرَقَ». قُلْتُ: وَإِنْ سَرَقَ؟ ثَلَاثًا، ثُمَّ قَالَ فِي الرَّابِعَةِ: «عَلَى رَغَمِ أَنْفِ أَبِي ذَرٍّ». قَالَ: فَخَرَجَ أَبُو ذَرٍّ وَهُوَ يَقُولُ: (وَإِنْ رَغَمِ أَنْفِ أَبِي ذَرٍّ).^(۶۰)

نه‌مه دمقی نه‌م فهرموودمیه له ژماره (۵۲)ی مختصر صحیح مسلم دا.

^(۵۹) مختصر صحیح البخاری/۲، ژماره: ۵۹۸ = بخاری/۱۲۳۷، ۱۴۰۸. مختصر صحیح مسلم/۱،

ژماره: ۵۲. مسلم: ۹۴. شیخا: ۳۶۹.

^(۶۰) مختصر صحیح مسلم/۱، ژماره: ۵۲ = شیخا: ۳۶۹. ته‌جرید/۲، ژماره: ۵۹۸ = بخاری: ۱۲۳۷،

ئەبو ئەسودى دىلى دىمفەرموئى: ئەبو زەر خۇي ئەم فەرموودىمىھى بۆم
 گىراپىھە، فەرمووى: چووم بۆ خزمەتى پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر
 بى) نووستبوو، جلىكى سى لەبەردا بوو، لە پاشان دىسانەو چوومەو بۆ
 خزمەتى، ھەر خەوتبوو، پاشان كە چوومەو بۆ خزمەتى لەخەو ھەئسا بوو، لە
 خزمەتدا دانىشتەم، فەرمووى: (ھەر كەس بە دىل باومر بەيتى و بەزمان ناشكرى
 بكاو بلى: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) وە بەردەوام بى لەسەر ئەمەو لەسەر ئيمان بمرى،
 لەبەھەشت ناوئىد نابت و سەرنجامى بەھەشتە). منىش ەمرزىم كرد: قورىان!
 با حىزى و دىزىش بكا؟ فەرمووى: (بەلى، باحىزى و دىزىش بكا) تا سى جار ئاوا
 لىيم دووبارە كەردەو، ئەوئىش ھەمان وەلامى دووبارە كەردەو، پاشان لەسەرى
 جارى چوارەما فەرمووى: (بەكوئراى چاوى ئەبو زەرەو). دىمفەرموئى: ئەبو
 زەر خۇشى كە ھاتە دەرەو، بۆ پىشتىوانى فەرمائىشتەكەى پىغەمبەر دىمفەرموئى:
 (بەلى: بەكوئراى چاوى ئەبو زەرەو، ئەوئى لەسەر ئيمان بمرى، با گوناھى
 كەورە كەورمى كەردى، لە بەھەشت ناوئىد نابت، من پىم خۇش بى يا پىم
 ناخۇش بى، ھىچ لە برىارى خودا ناكوئى).

(۴۱) باب: تەھرىم قتل الكافر بعد أن قال: لا إله إلا الله

برىارى كوشتنى ناموسولمان، لەپاش كوتنى (لا إله إلا الله)

۶۱- عَنْ الْمُقَدَّادِ بْنِ الْأَسْوَدِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّهُ قَالَ لِرَسُولِ اللَّهِ: أَرَأَيْتَ إِنْ
 لَقِيتُ رَجُلًا مِنَ الْكُفَّارِ، فَاقْتَلَنَّا، فَضَرَبَ إِحْدَى يَدَيَّ بِالسَّيْفِ فَقَطَعَهَا، ثُمَّ لَادَ مِنِّي
 بِشَجَرَةٍ، فَقَالَ: أَسَلَمْتُ لِلَّهِ، أَفَأَقْتُلُهُ يَا رَسُولَ اللَّهِ بَعْدَ أَنْ قَالَهَا؟ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ
 (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): « لَا تَقْتُلُهُ ». قَالَ: فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! إِنَّهُ قَطَعَ يَدَيَّ، ثُمَّ
 قَالَ ذَلِكَ بَعْدَ مَا قَطَعَهَا، أَفَأَقْتُلُهُ؟ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): « لَا تَقْتُلُهُ،

وَن قُلْتُهُ فَإِنَّهُ بِمَنْزِلَتِكَ قَبْلَ أَنْ تَقُولَ كَلِمَتَهُ الَّتِي
قَالَ ۖ (٩٩)

مىقدادى كورى عهبرى ئهل كىندى (رمزى خوداى لى بى) كه سويند
حولر (حليف)ى هۆزى بهنى زوهره بوو، وه له خزمەت پيغه مبهردا (دروودى
خوداى له سهر بى) نامادهى جهنگى بهدر بوو بوو، فهرمووى: عهرزى
خوتمويستم كرد: قوربان! ئهى پيغه مبهرى خودا! پيم بفهرموو: ئهگهر تووشى
كبريهكى بى بپروا (كافر) بوومو چووین بهگزيهگا، به شمشير دای له
مستىكم، وه دمستى پهپاندمو، ئهجا خووى ليم دايه پال قهدى درهختيك، يا
ستى واو، كهزانى وامن زورم بوى هيناوه، گوتى: ئهوا موسولمان بوومو باومرم
هينا به خودا، جا ئايا لهپاش گوتنى ئهم وشهيه، له ههل و مهرچيكي واواييدا،
يكوزم يانا؟ پيغه مبهر (دروودى خوداى له سهر بى) فهرمووى: (مهيكوزه).
گوتم: ئهى پيغه مبهرى خودا! ئهو پاش ئهوهى كه دمستىكى منى پهپاندووه
حوما وادهلى؟

پيغه مبهريش (دروودى خوداى له سهر بى) فهرمووى: (مهيكوزه، خو
هگمر بيكوژيت، ئهوه ئهو دهچيته پايهى تو بهرلهوهى كه ئهو بكوژيت و وهك
موكاتهى تو، رشتنى خوینى حهرامو نارهوا دمبى، وه تویش دهچيته پايهى
مو. بهرلهوهى كه موسولمان ببىو، وهك ئهوكاتهى ئهو رشتنى خوینت حهلال
هبنى. بهلام لهبهر شلوقي ههلويسست بههانهت ههيه و تولهت لى ناسينرى).
بروانه: ژماره: ۱۵۸۱ تهجريد + رياض الصالحين بهكوردى، بهرگى يهكهه،
دېمهره/ ۳۰۵ - ۳۰۷ ژماره: ۳۹۲، ۳۹۳، ۳۹۴. تاج/ ۸، ل - ۱۱۵، ژماره: ۴، زنجيره: ۴۳ -

مختصر صحيح مسلم/ ۱، ژماره: ۶ = شيجا: ۲۷۱. تهجريد/ ۴، ژماره: ۱۵۳۵. بخارى/ ۴۰۱۹،
۶۸۷۳، ۴۲۶۹.

= ۴۴۵۵، ۴۴۵۶ تاج/چ ۴ - خەبات و غەزا لە بنەرمتدا دەبی لەبەر رمزای خودا
(بی).

روونکردنەوه و هینانەوهی تەرم لە دووهره ولاتهوه:

۱- لە پلهی یه کهمدا مه بهستی سهرمکی له م فهرموودمیه نهومیه: (کوشتنی موسوئمان به نارهوا، تاوانیکی گهلی گهورمیه، له موسوئمان ناومشیتتهوه، ته نانهت ئه گهر کهسێ وشه ی شایهتمان بلێ و به روالهت موسوئمان ببی، دروست نییه ئیتر بکوژری، بگره کهسێ تاوانی وا گهوره ئه نجام بدا خۆی له کوفرو بیروایی نزیک دهکاتهوه).

۲- میقدادی کورێ عهمری کیندی، که میقدادی کورێ ئه سومدیشی پێ دهگوتری، یه کیکه له ناوداره فره باشهکانی یارانی پیغه مبه، پیغه مبه (دروودی خودای له سهر بی) دایناوه به یه کێ له وهزیره بهرپزمکانی خۆی، میقداد نامادهی نازادکردنی ولاتی میصر بووه، وه له ویش مردووه، به لام له وپوه موسوئمانان تهرمه که یان هینایه وه بۆ مه دینه، له مه دینه ناشتیان، چه زرمته عوسمان نوپۆزی مردووی له سهری کرد، ئه مه له سائی سیو سیی کۆچیدا بوو، میقداد دوو کۆچی کردووه، کۆچی بۆ چه به شهو کۆچی بۆ مه دینه، نامادهی غهزای به درو شه پگاکانی تری دواي به در بووه، بۆ نموونه یی له سهر به رزی و دلسۆزییهکانی میقداد، بفرموو بروانه: فهرمووده ی ژماره: (۱۵۲۴ ته جرید = ۳۹۵۲ فمتحولباری).

میقداد خۆی دهفرموی: که هاتین بۆ مه دینه، پیغه مبه دهکس، دهکس دابهشی کردین به سهر مائهکانا، من لهو دهکسه بووم که له گهلی پیغه مبهردا بووین، ته نیا یه ک سهر مه پمان هه بوو، شیرمه که یمان دمدۆشی و له ناو خۆمانا وه ک یه ک دابهشمان دهکردو دهمانخواردوه، به وه دهریاین!

مىقداد يەك فەرمودەى لە بوخارىدا ھەيە، كە ئەم فەرمودەيە، كە
پېشەوا بوخارى (رحمەت لە گۆرى نازدارى) لەم دوو شوپنەدا دەرپەشەواو لە
(الغازي) و لە (الدَيَات) دا. پېشەوا موسليم لەم شوپنەدا بە سى گېرانەوہى كەمى
جيا دەرپەشەواو. مىقداد خولامىكى رۆمى ھەبوو، دەستى پزىشكى ھەبوو،
مىقدادىش وركن بوو، وركى زۆر گەورە بوو، خولامەكەى پىي گوت: نەگەر
حەزەمەكەى سكت ھەل دەرپرەم ئەم بەزو چەورپەيەى ئى دەرپەشەواو سووكى
دەكمە بۆت، جا وایکردو شوپنەكەى دوورپەيەو، بەلام سكى ھەوى كردو مىقداد
مرد، خولامەكەش ھەلھات و رای كرد، لە راستیدا ئەنجامدانى كارى واو
ھەنانەوہى تەرمى مىقداد لە مىصرەوہ بۆ مەدينە، لەسەردەمى جېنشینی
عوسماندا، بەبى دەرپەشەواو رەخنە و پېشگىرى و ناپەزىيە لەم كارانە، لەلایەنى
ھاوہلانى پېغەمبەر و پەيپەوانى ئەوانەوہ، كە ناسراون بە سەحابە و تابيعين،
بەلگەيە لەسەر ئەوہ كە كارى وا دروستە، كەواتە: دروستە تەرمى كوردە
ئاوارەكانى خۆشمان لەم سەردەمەدا، لە ھەندەرانى دوورەوہ بەھێرپەشەواو بۆ
كوردستانى خۆمان، وەكارى وا بى شەرعى نىيە، گەرچى خالىش نىيە لەگىرەو
كېشەو سەراسى. وە لەھەمان كاتدا ئەمە باشترين بەلگەيە لەسەر دروستبوونى
كردارى نەشتەرگەرى، لەكاتى ناچارى و پېوپستدا، با مەترسیدارىش بى. مىقداد
پياوێكى بالا بەرزى رەنگ سەوزەى مواوى برۆ پەيوەستى چاو قەوى بوو، ریشى
خۆى بەبۆيەى زەرد، زەرد دەكرد، پېغەمبەر ئامۆزايەكى خۆى ئى مارەكرد، كە
ضباعەى كچى زوبەيرى كورپى عبدالمطلب بوو مىقداد حەفتا سالى ژياوہ،
مىقداد يەك بۆ لەو حەوت كەسەى كە بۆ ھەوہلجار ئىسلام بوونى خۆيان
ناشكرا كرد.

۶۲- عَنْ أُسَامَةَ بْنِ زَيْدٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: بَعَثَنَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي سَرِيَّةٍ فَصَبَحْنَا الْحُرَقَاتِ مِنْ جُهَيْنَةَ، فَأَذْرَكْتُ رَجُلًا فَقَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، فَطَعْنْتُهُ. فَوَقَعَ فِي نَفْسِي مِنْ ذَلِكَ، فَذَكَرْتُهُ لِلنَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): « أَقَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَقَتْلَتْهُ؟! ». قَالَ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّمَا قَالَهَا خَوْفًا مِنَ السَّلَاحِ! قَالَ: « أَفَلَا شَقَقْتَ عَنْ قَلْبِهِ حَتَّى تَعْلَمَ أَقَالَهَا أَمْ لَا؟! ». فَمَا زَالَ يُكْرِّرُهَا عَلَيَّ حَتَّى تَمْنَيْتُ أَنِّي أَسْلَمْتُ يَوْمَئِذٍ. قَالَ: فَقَالَ سَعْدُ: وَأَنَا وَاللَّهِ لَا أَقْتُلُ مُسْلِمًا حَتَّى يَقْتُلَهُ ذُو الْبَطْنَيْنِ، يَعْنِي أُسَامَةَ، قَالَ: قَالَ رَجُلٌ: أَلَمْ يَقُلِ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: (وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ كُلُّهُ لِلَّهِ - الأنفال / ۳۹). فَقَالَ سَعْدُ: قَدْ قَاتَلْنَا حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ، وَأَنْتَ وَأَصْحَابُكَ تُرِيدُونَ أَنْ تُقَاتِلُوا حَتَّى تَكُونَ فِتْنَةٌ. (۶۲)

نهمه دهمی ژماره: (۷) ه له مختصر صحیح مسلم دا.

نوسامه ی کوری زمید (رمزای خودا له خوئی و باوکی بی) فهرمووی: پیغه مبه ر (دروودی خودای له سهر بی) له گهل لقی پیشمه رگه دا، ناریدنی بو غه زای خیلی حورمه، که له هوژی جوههینه، وه له گهل دمه دهمی به یانا دامن به سهریانا، خویان بو رانه گیراو شکان، من و پیاویکی نه نصاری نیشینه سهر پیاوی له وان، ههتا بهره بهره تهنگمان پی هه لچنی، نهوجا گوتی: لا إله إلا الله، نیت نه نصاری به، وازی لی هیئا، به لام من به رمه کهم دامگرت تا کوشتم، نه مه بوو به گری له دلما، نه مه م باس کرد بو پیغه مبه ر (دروودی خودای له سهر بی) فهرمووی پیم: نه ی نوسامه له پاش نه وهی که گوتی: لا إله إلا الله، چوون دمستت تی چوو که بیکوزیت؟! منیش گوتم: نه ی پیغه مبه ری خودا! من وا دمزانم مه بهستی نه وه بوو که خوئی له کوشتن فوتار بکا، له ترسی تیغ وای گوت.

فهرمووی: سه‌عدی کورپی ئه‌بو و مفاصیش فهرمووی: دهی سویندم به‌خودا منیش وهك ئەم ورگنه، واته: وهك ئوسامه‌ی کورپی زمید، که پیاوئیکی ورگ زل بوو، شهرپی موسولمان کوژی ناکهم. فهرمووی: پیاوئیکیش ره‌خنه‌ی له سه‌عد گرت له‌سهر ئەم هه‌لۆیسته، که ئه‌ویش له‌بهر ئەم فهرموودمیه، چاو له ئوسامه‌ی کورپی زمید دمکاو، به‌شداری له جهنگی نیوانی عه‌لی و مو‌عاوییه‌دا ناکات، پئی گوت: ئە‌ی نه‌وه نییه که خودای گه‌وره‌و مه‌زن، بۆ ئەم باب‌ه‌ته رینگه‌ی جهنگی داوه‌و دم‌فهرموئ: {وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِئْتَةً وَيَكُونَ الدِّينُ كُلُّهُ لِلَّهِ} واته: ئە‌ی گه‌لی ئیسلام! بجه‌نگین له‌گه‌ل ناموسولمانانا، هه‌تا به‌ر له کفر و فره‌خودایی بگیری، وه‌دینی حه‌ق هه‌ر بۆ خودا بی، وه‌ نا‌زاوه نه‌فه‌ومئ). سه‌عیدیش فهرمووی: به‌ئێ ئیمه به‌سه‌رینی پیغه‌مبه‌ر، ده‌جه‌نگاین هه‌تا نا‌زاوه دروست نه‌بی، به‌لام تۆو تاقمه‌که‌ت دمتانه‌وئ که جه‌نگ بکه‌ن هه‌تا نا‌زاوه به‌رپابییئت). (بروانه: فتح الباري / ۱۲ / ۱۹۶ رقم: ۶۸۷۲ – قول سعد: لا اقاتل مسلماً حتى یقاتله أسامة + فتح الباري / ۱۳ / ۶۷. قول أسامة: ما خلف صاحبك. مع اسماء المعتزّلين عن القتال أثناء الفتنه).

روونکردنهوه:

ئوسامه‌ی کوری زميد (رمزای خودای ئی بئ) خوئی و باوکی هاوړئ و خوشه‌ویستی پیغه‌مبهر بوون، نازناوی (الحب بن الحب = خوشه‌ویستی کوری خوشه‌ویست) بوو، نه‌خشی نقیمی نه‌نگوستیله‌که‌ی (حب رسول الله) ی بوو، کوری نوممو ئه‌یمه‌نه، که دایه‌و له‌له‌و دایکی شیریی پیغه‌مبهر بووه‌و به منالی پهرومرده‌ی کردووه، ئوسامه ئه‌ومنده هۆشیارو لیها‌توو بوو، له ته‌مه‌نی هه‌ژده سالی‌دا، هه‌زرم‌ت (دروودی خودای له‌سهر بئ) کردی به سهرکرده‌ی له‌شکر، که پیغه‌مبهر مرد، ته‌مه‌نی بیست سال بوو، سه‌دو بیست و هه‌شت فهرمووده‌ی هه‌یه، پازدمیان په‌سه‌ندی هه‌ردوو پیری بوخاری و موسلیم، دوو فهرموودمیشی له بوخاری‌دا هه‌یه، که له موسلیم‌دا نین، به‌م جوړه فهرموودمیشی، له زاراوی فهرموودم‌دا ده‌گوترئ: له ئه‌فرادی بوخاریه، دوو فهرموودمیشی له سه‌حیحی موسلیم‌دا هه‌یه، که له بوخاری‌دا نین، به‌م جوړه فهرموودمیشی ده‌گوترئ: له ئه‌فرادی موسلیمین. که‌واته: کوی فهرمووده‌کانی له سه‌حیحی بوخاری‌دا، ده‌کاته: $۱۷ = ۲ + ۱۵$. هه‌روا له موسلیم‌دا ده‌کاته: $۱۷ = ۲ + ۱۵$. له سه‌حیحین‌دا، که سه‌حیحی بوخاری و سه‌حیحی موسلیمین ده‌کاته: $۱۵ + ۲ + ۲ =$ نوژده فهرمووده. له وادیلقورا، له سالی په‌نجاو جواری کۆچیدا، له ته‌مه‌نی په‌نجاو پینج سالی‌دا، گیانی پاکی سپاردووه (رمزاو رحمه‌تی خوی ئی بئ)، ئه‌م فهرموودمیه‌ی په‌سه‌ندی هه‌ردوو پیره (متفق علیه).

ئوسامه هه‌تا مرد به‌شداری له ئازاوه‌کانا نه‌کردو له شه‌ری موعاوییه‌و عه‌لیداو، له جه‌نگی صفین و جه‌مه‌لیش دا به‌شداری نه‌کرد، له‌پاش شه‌هید بوونی ئیمامی عوسمان ئوسامه به‌رکه‌نار بوو له ئازاوه‌گه‌له‌کان، هه‌تا له سه‌رده‌می جینشینی موعاوییه‌دا مرد، زۆر له هاوه‌لان و له په‌پره‌وان

فهرمووده‌مکانی نه‌ویان گێڕاومته‌وه، وه‌ك ئه‌بو هورمیرمو ئیبنو عه‌باس. (ب‌روانه‌:
ته‌ج‌ریدی صه‌ریحی بو‌خاری/ به‌رگی/ ١، لاپه‌ره‌: ١٣٨ + به‌رگی/ ١٧/٥، ژماره‌: ١٧٥٥ +
كو‌تایی ژماره‌: ٦ كه‌وا له‌پیش ئه‌م ژماره‌ جه‌وته‌وه + رفع‌ الخ‌فا شرح‌ ذات‌ الش‌فا
لاب‌ن‌ الح‌اج‌ الكر‌دي ج/ ١ ص ١١١ + تاج/ كو‌ردی به‌رگی/ ٥، لاپه‌ره‌/ ١٢٥ - با‌سی
جا‌کیی ئوسامه‌ ز/ ٢٤ ژ/ ٣٣٩١، ٣٣٩٢، ٣٣٩٣، ٣٣٨٦ - ٣٣٩٠، ٣٤٤٥، ٣٤٤٦ + لاپه‌ره‌: ١٢٣
زنجیره‌: ٢٣، ژماره‌: ١، ٢، ٣، ٤، ٥ + لاپه‌ره‌: ١٦٣، زنجیره‌: ٤٢، ژماره‌: ١، ٢).

(٤٢) باب: قول‌ الن‌بی (ص‌ل‌ی‌ الل‌ه‌ ع‌ل‌یه‌ و‌س‌ل‌م‌) م‌ن‌ ح‌م‌ل‌ ع‌ل‌ین‌ا ف‌ل‌یس‌ م‌ن‌ا
باسی فه‌رمایش‌تی ب‌یغه‌مبه‌ر (د‌رو‌دی خو‌دای له‌سه‌ر ب‌ی): (ئه‌وه‌ی چه‌ك له‌ئیمه
هه‌لب‌گ‌ری له‌ ئیمه‌ نییه‌)

٦٣- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ) قَالَ: «مَنْ حَمَلَ عَلَيْنَا السَّلَاحَ فَلَيْسَ مِنَّا». (٦٣).

عه‌بدو‌للای كو‌ری عومه‌ر (رم‌زای خو‌دایان لی ب‌ی) فه‌رمووی: خو‌شه‌ویست
(د‌رو‌دی خو‌دای له‌سه‌ر ب‌ی) فه‌رمووی: (ئه‌وه‌ی كه‌ چه‌ك له‌ ئیمه‌ هه‌لب‌گ‌ری
نه‌ئیمه‌ نییه‌).

٦٤- عَنْ أَبِي مُوسَى (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)
قَالَ: «مَنْ حَمَلَ عَلَيْنَا السَّلَاحَ فَلَيْسَ مِنَّا، وَمَنْ غَشَّنَا فَلَيْسَ مِنَّا». (٦٤).

ئه‌بو مووسای ئه‌شه‌ه‌ری (رم‌زای خو‌دای لی ب‌ی) فه‌رمووی: ب‌یغه‌مبه‌ر
(د‌رو‌دی خو‌دای له‌سه‌ر ب‌ی) فه‌رمووی: (هه‌ر كه‌سێ چه‌ك له‌ئیمه‌، واته‌: له‌ گه‌لی
ئیس‌لام هه‌لب‌گ‌ری، له‌ئیمه‌ نییه‌).

^{١٧} مسلم. شیخا: ٢٧٦. بخاری: ٧٠٧٠.

^{١٨} مسلم. شیخا: ٢٧٨. بخاری: ٦٦٦٠.

له فەرموودمیهکی تردا: ئەبو هورمیره (رمزای خودای ئی بئ) دمه‌رموی: پێغه‌مبەر (درودی خودای لەسەر بئ) دمه‌رموی: (ئەوێ چەك له‌ئیمه هەلبگرئ له‌ئیمه نییه، وئەوێ گزی له‌ئیمه بکا له‌ئیمه نییه). (مختصر صحیح مسلم/۳، ژماره: ۱۲۳۵. ریاض/۴، زنجیره: ۲۷۶، ژماره: ۱۵۷۹).

(۴۴) باب: تحریم ضرب الخُدودِ وَشَقَّ الْجُيُوبِ والدُّعَاءِ بِدَعْوَى الْجَاهِلِيَّةِ
روو رنینه‌وه‌و یه‌خه‌دادیرین و هه‌لدانی بانگه‌وازی سه‌رده‌می نه‌فامی هه‌رامه‌و
ناره‌واو نادروسته

۶۵- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ (رضي الله عنه) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم): « لَيْسَ مِنَّا مَنْ ضَرَبَ الْخُدُودَ، أَوْ شَقَّ الْجُيُوبَ، أَوْ دَعَا بِدَعْوَى الْجَاهِلِيَّةِ ». (۶۵)

عه‌بدوللای کوری مه‌سعوود (رمزای خودای ئی بئ) فەرمووی: پێغه‌مبەر (درودی خودای لەسەر بئ) فەرمووی: (ئەوێ روومەت برنێتە‌وه‌و یه‌خه‌ دابدرئ و بانگه‌وازی سه‌رده‌می پێش هاتنی ئیسلام هه‌ل بدات له‌ ئیمه‌ نییه). {تاج/۱، زنجیره: ۱۹۵، ژماره: ۱۰۲۶ - ش/ت/ن}. له‌ بیژره (لفظ) یکا: (یه‌خه‌ دادیرئ و نزای خراب له‌خوی بکا، وه‌ك بلی: قور به‌سه‌رم).

۶۶- عَنْ أَبِي مُوسَى (رضي الله عنه) قَالَ: وَجَعَ أَبُو مُوسَى وَجَعًا فَفُشِيَ عَلَيْهِ ، وَرَأْسُهُ فِي حَجَرٍ امْرَأَةٍ مِنْ أَهْلِهِ ، فَلَمْ يَسْتَطِعْ أَنْ يَرُدَّ عَلَيْهَا شَيْئًا ، فَلَمَّا أَفَاقَ قَالَ أَنَا بَرِيءٌ مِمَّنْ بَرِئَ مِنْهُ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) ، إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) بَرِئَ مِنَ الصَّالِقَةِ وَالْحَالِقَةِ وَالشَّاقَّةِ. (۶۶)

(۶۵) مختصر صحیح مسلم/۱، ژماره: ۴۴۴. شیخا: ۲۸۱. تجرید/۲/۶۳۱. بوخاری/۱۲۹۴.

(۶۶) بخاری: ۱۲۹۱. مسلم: ۲۸۳. شیخا.

ئەبو بوردەى كورپى ئەبو مووساى ئەشعەرى (رمزى خودا لەخۆى و لەباوكى بى) فەرمووى: باوكم زۆر نەخۆش بوو، لەبەر شەكەتى و كەشەنگى بوورايەوه، لەوكاتەدا سەرى لەسەر رانى ژنەكەى بوو، جا ژنەكەى قىزاندى و كردى بەهاتو هاوار، ئەبو مووسا نەيتوانى وەلامى بداتەوه، بەلام لەپاشا كە ھۆشى ھاتەوه فەرمووى: من لەوكەسە بەرى و بىزارم كە پىغەمبەر لىى بەرى و بىزار بوو، پىغەمبەر (درودى خوداى لەسەر بى) بەرى و بىزار بوو لەو ژنەى كە شىن و شەپۆر دەكاو شىوھن دەگىرئ و سەرى خۆى دمتاشئ و يەخەى خۆى دادمدرئ لەكاتى قەومانى كارمساتدا. (رياض/٤، ژمارە: ١٦٥٩).

روونکردنەوه:

جاران باوبوو، لەكاتى مردنى ەمزىزىكا، وەك باوك و كورپو براو مێرد، ژنى كەسوكارى شىوھنيان دەگىراو سەرى خۆيان دەگرتە قورپو يەخەى خۆيان دادمدرئ و پەلك و پرچى خۆيان دمېرئ و جلى رەشيان دمېوشى، تا ماومىئ، بەلام ئىستا سوپاس بۆ خودا، ئەم جۆرە باوو نەرىتە كۆنە دزىوھ ناشىرینانە باويان نەماوه.

(٤٥) باب: بيان غَلْظِ تَحْرِيمِ النَّمِيمَةِ

دووژمانى تاوانىكى كەلى كەورەيه

٦٧- حَدِيثُ حَدِيثُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ:

«لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ قَتَاتٌ» (٦٧)

(٦٧) تجريد/٥، ژمارە: ١٩٣٩ = ٦٠٥٦ بخارى. مختصر صحيح مسلم/٥، ژمارە: ١٨٠٨ =

هه ممامی کوری حاریث (ره حمه تی خودای لی بئی) فهرمووی: جاری له لای
حوزمیفه له مزگهوت دانیشتبووین، پیاوی له ولایه هاتو ئه ویش له گه لمانا
دانیش، عهرزی حوزمیفه کرا: که ئهم پیاوه قسه و باس دمهاته وه بو
دمسته لاتداری ولات، که ئیمامی عوتمان (رمزای خودای لی بئی). حوزمیفه ویش
(رمزای خودای لی بئی) فهرمووی به کابرا: بیستم له پیغه مبه (دروودی خودای
له سهر بئی) دمیفه رموو: (مرۆی دوو زمان دوو پیی ناچیته ناو به ههشت).
{ تاج/ ۵، زنجیره: ۱۲، ژماره: ۴۷۴۸. ریاض/ ۴، زنجیره: ۲۵۷، ژماره: ۱۵۳۶ چاپی
دووهم }.

حوزمیفه ی کوری په مانی عه به سی، خو ی و باوکی ئو خودین، واته: له
غه زای ئو خودا به شداریان کردوو، باوکی له غه زای ئو خودا به هه له به
دمستی هه ندی موسو لمان شه هیدکرا، حوزمیفه په کیکه له هاوړی ههره
مه زنه کانی پیغه مبه (دروودی خودای له سهر بئی) له غه زای خه نده قا رو لیک
جوانی هه بوو، پیغه مبه (دروودی خودای له سهر بئی) ناردی سووسه ی هه والی
سو پای دوژمنی بو بکا، موژده ی هی نایه وه که سو پای دوژمن به نا ئومیدی
به ره ودا کشاونه ته وه. فهرمووده ی زۆری له پیغه مبه ره وه گیرا و ته وه، بیست
فهرمووده ی له بوخاری شه ریفه هه یه، بیست و نۆی له سه حیحی موسلیما هه یه،
دوازده یان په سه ندی هه ردو و لایان، کو ی فهرمووده کانی له سه حیحه ینا: ۱۲ + ۸
+ ۱۷ = ۳۷. ناو داره به رازگری پیغه مبه (صاحب سِرِّ رَسُوْلُ اللهِ). کاتی په ک
دمرد ئیمامی عومه ر سهرنجی دها ئه گهر حوزمیفه ئاماده ی سهر ته ره مه که ی
نه بوا یه ئه ویش ئاماده ی نه دمبوو، چونکه پیغه مبه (دروودی خودای له سهر
بئی) ناوی گشت ناپاکه کانی (منافق) مانی پی گوتبوو، په ک به یه کیانی دهناسی،
له غه زای نه هاو مندا ئاماده بوو، که سو پا سالاری موسو لمانان: نوعمانی کوری

موقرین شهید بوو، حوزمیفه ئالاکه‌ی هه‌لگرت و هه‌مه‌دان و رمیی و دینه‌ومر،
 له‌سه‌ر دهستی نه‌ودا ئازاد کران، له‌ بیست و دووی کۆچیدا، عومه‌ر کردی
 به‌سه‌رکاری سه‌رمه‌دائین، له‌ (۳۱) ی کۆچیدا له‌پاش چل روژ له‌ جینشینی عه‌ل
 له‌ مه‌دائین مرد، سه‌فوان و سه‌عیدی کورێ له‌ یارانی عه‌ل بوون، له‌ سه‌ه‌فین
 شه‌هید بووون، له‌ حوزمیفه‌ پرسیار کرا: چی ئازاومیه‌ک زۆر کوشنده‌یه؟
 فه‌رمووی: (ئه‌وه‌ی که ببیت به‌سه‌ر پشک له‌نیوانی خێرو شه‌ردا، وا سه‌رت ئی
 شیوابی نه‌زانی کامه‌یان هه‌لبژی‌ری!) ده‌میشی فه‌رموو: (قیامه‌ت هه‌لناسی هه‌تا
 گشت هۆزی، ناپاکه‌کانیان ده‌بن به‌ ئاغاو سه‌روکیان!) وه‌ ده‌میفه‌رموو: (ئه‌وه‌ی
 بووه‌و نه‌وه‌ی ده‌بی، هه‌تا قیامه‌ت هه‌لده‌ستی، پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای
 له‌سه‌ر بێ) هه‌مووی پی گووتووم!). حوزمیفه‌ ده‌میفه‌رموو: (پیغه‌مبه‌ر
 (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) خۆمی کرد به‌سه‌ر پشک له‌ نیوانی کۆچکردن و
 یاریده‌دانی پیغه‌مبه‌ر، یاریده‌دانم هه‌لبژارد، حوزمیفه‌ ناماده‌ی سه‌رکه‌وته‌نه‌کانی
 عێراق بوو، وه‌ گه‌ل شوینه‌واری ناو‌داری له‌وئ هه‌یه‌). (بروانه‌: ته‌جریدی
 بوخاری به‌رگی/ ۱، لاپه‌ره‌: ۸۴ + إصابه‌ واستیعاب، ناوی حوزمیفه‌ی کورێ یه‌مان
 + تاج/ ۵، لاپه‌ره‌: ۸۸، ژماره‌: ۱ و ژماره‌: ۲ - تاج- ۲- ۵۵- ژ- ۳۴۹۲ هه‌تا ۳۴۹۳ ج- ۴).

(۴۶) باب: بیان غلظ تحریم إسبال الإزار، وَالْمَنَ بِالْعَطِيَّةِ وَتَنْفِيقِ السَّلْعَةِ بِالْحَلْفِ،
 وَبِإِثْنِ الثَّلَاثَةِ الَّذِينَ لَا يَكْتُمُهُمُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَا يَنْظُرُ إِلَيْهِمْ، وَلَا يَزَكِّيهِمْ
 وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

۶۸- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَسَلَّمَ): « ثَلَاثٌ لَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ، وَلَا يَنْظُرُ إِلَيْهِمْ، وَلَا يُزَكِّيهِمْ، وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ:
 رَجُلٌ عَلَى فَضْلِ مَاءٍ بِالْفَلَاةِ يَمْنَعُهُ مِنَ ابْنِ السَّبِيلِ، وَرَجُلٌ بَايَعَ رَجُلًا بِسَلْعَةٍ بَعْدَ الْعَصْرِ

فَحَلَفَ لَهُ بِاللَّهِ لِأَخَذِهَا بِكَذَا وَكَذَا فَصَدَّقَهُ وَهُوَ عَلَى غَيْرِ ذَلِكَ، وَرَجُلٌ بَايَعَ إِمَامًا لَا يُبَايِعُهُ إِلَّا لِدُنْيَا فَإِنْ أُعْطِيَ مِنْهَا وَفَى، وَإِنْ لَمْ يُعْطِ مِنْهَا لَمْ يَفِ «^(٦٨).

ئەمە دەقی عەرەبی ئەم فەرموودمیه له (مختصر صحیح مسلم/٢)دا،
ژماره (٩٥٩).

ئەبو ھورەیرە (رمزای خودای لی بئی) فەرمووی: خۆشەویست (دروودی
خودای لەسەر بئی) فەرمووی: لەروژی قیامەتدا ئەم سنی کەسە خودا نەقسە
خۆشیان لەگەڵدا دماکا و نەروویان دمداتی و نەبەچاوی میهرمبانی تەماشایان
دماکا و نەپاک و خاوپنیان دماکاتەووە و نەتاریفیان دماکا، واتە لەهیچ روویەکەو
روویان ناداتی، سەرەرای ئەویش سزایەکی سەختیان بۆھەیە:

یەگەم: پیاوی کە لەچۆلنی، زیادە ئاوی ھەبێ و لە رێبۆری قەدەغە بکا.
دووهم: پیاوی کە لەپاش عەصر کەکاتی بەرزبوونەووی فریشتەکانە،
لەگەڵ کردەووی روژی بەندەدا، ئەو لەوکاتە ناسکەدا، لەسەر مامەلە و سەودا
سویندی درۆبخاوا، بەپیاوی بلێ بەخوا ئەم کالایە ئەمەندە و ئەومندەم پێداوە،
کابرایش باومری پێبکا، خۆشی درۆبکا.
سێیەم: پیاوی پەیمان بدا بەپێشەوا مەبەستی دنیا بئی و سەیری
بەرژومندی خۆی بکا، جا ئەگەر پێشەوا بەشیدا ئەویش بەگوێی دماکا، بەلام
ئەگەر ئەو بەشی نەدا، ئەویش بەگوێی نەکا).

^(٦٨) تجرید/٣، ژماره: ١٠٣٧. بخاری/٢٣٥٨. مختصر صحیح مسلم/٢، ژماره: ٩٥٩ = شیخا: ٢٩٣ +

مختصر صحیح مسلم/٤، ژماره: ١٣٦٠ = شیخا: ٢٨٩.

(٤٧) باب: بیان غلط تحریم قتل الإنسان نفسه وأن من قتل نفسه بشيئ عذب به

في النار، زأنه لا يدخل الجنة إلا نفس مسلمة

خۆکوژی تاوانی کەلی گەورەیه، کەسی خۆی بکوژی، بەچی خۆی بکوژی،

لەدۆزەخا بەوشتە نازارو نەشکەنجەیی خۆی دەدات، وەبێجگە لە موسوڵمان

کەسی تر ناچیتە بەهەشت

٦٩- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَنْ

تَرَدَّى مِنْ جَبَلٍ فَقَتَلَ نَفْسَهُ فَهُوَ فِي نَارٍ جَهَنَّمَ يَتَرَدَّى فِيهِ خَالِدًا مُخَلَّدًا فِيهَا أَبَدًا وَمَنْ

تَحَسَّى سُمًّا فَقَتَلَ نَفْسَهُ فَسُمُّهُ فِي يَدِهِ يَتَحَسَّاهُ فِي نَارٍ جَهَنَّمَ خَالِدًا مُخَلَّدًا فِيهَا أَبَدًا

وَمَنْ قَتَلَ نَفْسَهُ بِحَدِيدَةٍ فَحَدِيدَتُهُ فِي يَدِهِ يَجَأُ بِهَا فِي بَطْنِهِ فِي نَارٍ جَهَنَّمَ خَالِدًا مُخَلَّدًا

فِيهَا أَبَدًا. (٦٩)

ئەبوھورەیرە (رمزای خۆای لی بن) لەخۆشەویستەووە دەفەر موئ: (کەسی

لەکیویکەووە، یالە بەرزاییەکەووە، بەنیازی خۆکوشتن، خۆی بەربداتەووەو خۆی

بکوژی، ئەووە کاتی دەمرئ هەمیشە لەو کیووەووەو خۆی هەل دەداتە خوارووەو بو

ناو ئاگری دۆزەخ، هەتا هەتایە ئەمە کارو پیشەییەتی و بە ئیجگاری لەئاگری

دۆزەخا دەمیڤیتەووە لەسەر ئەم حالە، وە کەسی زەھر بخوا، یا بخواتەووەو

بەزەھر خۆی بکوژی ئەووە لەئاگری دۆزەخیشا، زەھرەکەیی کە لەدونیادا خۆی

بیکوشتووە، هەروا لەناو دەستیای پەیتا پەیتا دەیخوا، یا دەیخواوەووە و هەتا

هەتایە بەئیجگاری لەئاگری دۆزەخ دا، دەبیو هەمیشەیش ئەمە حالو کارو

پیشەیی دەبی.

(وەکەسی بەپارچە ئاسنی خۆی بکوژی، وەك ئەووە بەخەنجەرئ یا

بەکیردئ، یا بەدەمانچەیی، بەقەستی خۆی بکوژی، ئەووە لەئاگری دۆزەخیشا

(٦٩) مختصر صحيح البخاری = تەجریدی بوخاری/٥، ژمارە: ١٨٨٩ = بخاری: ٥٧٧٨. مختصر

صحيح مسلم/٢، ژمارە: ١٠٢٦ = شیح: ٢٩٦.

ئەو پارچە ئاسنە دەگرئ بە دەستىيەو و خوش خوش، بەردەوام دىكا بەورگى
خۇيا، ئىتر ھەتا ھەتايە لەناگرى دۆزەخدا دەمىنئىتەو، ئەو ھەتايەتە. (تاج/۲
ز/۸۱ ل/۲۰۳ ز/۷).

روونکردنەو:

مەبەست ھەر شەكردنە لە خۇكوشتن دىنا ھەر كەسى لەسەر باورپو
ئىمان بمرئ، بەھىچ تاوانئ لەرەحمەتى خودا و لەبەھەشت ئانومىد نابئ.
عەسقلانى — رەحمەتى خوى ئى بئ- ئاوا تەئوىلى ئەم فەرموودمىيە دىكا: (ئەمە
سزاي ئەو كەسانەيە كەئەم تاوانە گەورمىيە ئەنجام دەدن، مەگەر خودا
بەمىھربانى خوى چا و پۆشى ئى بكاو، لە دۆزەخى ھەمىشەيى رزگارى بكاو
بىباتە بەھەشتى بەرىنى نەبراو).

۷۰- عَنْ ثَابِتِ بْنِ الضَّحَّاكِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) وَكَانَ مِنْ أَصْحَابِ الشَّجَرَةِ عَنْ
النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (مَنْ خَلَفَ بِمِلَّةٍ غَيْرِ الْإِسْلَامِ، كَاذِبًا مُتَعَمِّدًا فَهُوَ كَمَا
وَلِيسَ ابْنِ آدَمَ نَذَرٌ فِيمَا لَا يَمْلِكُ، وَمَنْ قَتَلَ نَفْسَهُ بِشَيْءٍ فِي الدُّنْيَا عَذَّبَ بِهِ فِي يَوْمِ
الْقِيَامَةِ وَمَنْ لَعَنَ مُؤْمِنًا، فَهُوَ كَقَتْلِهِ، وَمَنْ قَذَفَ مُؤْمِنًا بِكُفْرٍ فَهُوَ كَقَتْلِهِ).^(۷۰)

ئابى كورى ضحاك (رمزى خوى ئى بئ) لەپىغەمبەرەو - دروودى خوى
لەسەر بئ- دەفەرموى: ھەر كەسى سوپند بخوا بەمىللەتى غەيرى ئىسلام، وەك
ئەو بە قەستى دل بئ: ئەگەر ناپاكى لەگەلى خۆم بکەم جوولەكە بەم، وە
لەپاشا درۆزن دەرچى و ناپاكى لەگەلى خوى بکا، ئەو وەك خوى دەئى وایە، بەو
قەسەيەى كافر دەبئ، نەزركردنى شتئ دانامەزى كە ھى تۆ نەبئ، وە كەسى بە
شتئ خوى بكوژئ لەناو ئاگرى دۆزەخشا، ديسانەو بەو شتەيە سزا دەدرئتەو،

^(۷۰) مختصر صحيح البخارى/۲، ژمارە: ۶۴۷ = بخارى/۱۳۶۲. شىخا: ۲۹۸.

لهعنهت و نهفهرمت گردنیش له موسولمان به قهه د کوشتنهکهی گوناهاهو،
موسولمان چی لهعنهتی لی بکهیت و چی بیکوژی چوون یهکه، وه نهو کهسهی
به موسولمان بلئی: نهی بی بروا ! نهی کافر ! نهوه وهک بیکوژی وایه (تاج/۳
ل/۳۲۵ ف/۳ - ش/د/ت/ن).

راقه و شیکردنهوه:

ثابیتی کوری ضحاک نه نصاریه، له کۆمهالی اصحاب الشجریه، که پئیان
دموتریت: تاقمهی بهیعهتولرپرزوان، به لām نهو کاته منال بووه، نامادهی غهزای
به درو صولخی حودمیبییه و غهزای خهندهق وحه مرانول نهسهه بووه. له
اصابه دا دمفه رموی: له سالی سیی بیعهته تا له دایک بووه، واقیدی دمفه رموی: له
سیی کۆچییدا له دایک بووه له چل و پینچ دا مردووه.

لیرمدا نه دوزیادهی ههیه:

۱. شت ههتا نه بی به مالی مروف نه زرو به خشیینی دانا مه زری، وهک تو
بلتیت: نهو مه له بهحه واهه بو تو، که مه له که هی تۆنه بی، یا نه گهر نه م سکهی
ژنه که م کچ بوو مارهم کرد له کورمه کهی تو، یا نه گهر له یلام مارهم کرد بو خۆم
له پاش شهوی ته لاقی که وتبی.

۲. لهعنهت کردن له موسولمان به قهه د کوشتنهکهی تاوانیکی گهورمیه و
گوناھی به قهه نهو ههیه، به لām واتای وانیه: نه گهر که سی لهعنهت له که سی تر
بکا له سهه نهوه دمکوژی، ههروهک چۆن که سی به ناهاهق که سی بکوژی
دمکوژی تهوه.

۷۱- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ شَهِدْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) خيبر فَقَالَ لِرَجُلٍ مِمَّنْ يُدْعَى بِالْإِسْلَامِ « هَذَا مِنْ أَهْلِ النَّارِ » فَلَمَّا حَضَرْنَا الْقِتَالَ قَاتَلَ الرَّجُلُ قِتَالًا شَدِيدًا فَأَصَابَتْهُ جِرَاحَةٌ فَقِيلَ يَا رَسُولَ اللَّهِ الرَّجُلُ الَّذِي قُلْتَ لَهُ آتِفًا « إِنَّهُ مِنْ أَهْلِ النَّارِ » فَإِنَّهُ قَاتَلَ الْيَوْمَ قِتَالًا شَدِيدًا وَقَدْ مَاتَ. فَقَالَ النَّبِيُّ (صلى الله عليه وسلم): « إِلَى النَّارِ » فَكَادَ بَعْضُ الْمُسْلِمِينَ أَنْ يَرْتَابَ فَبَيْنَمَا هُمْ عَلَى ذَلِكَ إِذْ قِيلَ إِنَّهُ لَمْ يَمُتْ وَلَكِنَّ بِهِ جِرَاحًا شَدِيدًا فَلَمَّا كَانَ مِنَ اللَّيْلِ لَمْ يَصْبُرْ عَلَى الْجِرَاحِ فَقَتَلَ نَفْسَهُ فَأَخْبَرَ النَّبِيُّ (صلى الله عليه وسلم) بِذَلِكَ فَقَالَ: « اللَّهُ أَكْبَرُ أَشْهَدُ أَنِّي عَبْدُ اللَّهِ وَرَسُولُهُ ». ثُمَّ أَمَرَ بِلَا لَاقِدَا فِي النَّاسِ « إِنَّهُ لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ إِلَّا نَفْسٌ مُسْلِمَةٌ وَإِنَّ اللَّهَ يُؤَيِّدُ هَذَا الدِّينَ بِالرَّجُلِ الْفَاجِرِ ». (٧١)

ئەبو ھورەیرە (رمزای خودای لی بن) ھەرمووی: لەخزمەتی پیغەمبەردا (دروودی خودای لەسەر بن) ئامادەى غەزای خەیبەر بووین، پیاوی بەموسولمان ناوژمەد دەکرا، پێی ھەرموو: (ئەم کابرایە دۆزەخییە؟).

جا کاتی ئامادەى شەڕکردن بووین، ئەو پیاووە جەنگییکی دلیرانەى ئەنجامدا، زاماریکی سەخت بوو، عەرزی پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بن) کرا: ئەو پیغەمبەری خودا! ئەو پیاووەی گەتۆ ھەرمووت: دۆزەخییە، ئەمڕۆ جەنگییکی دلیرانەى کردو سەرەنجام کوژراو مرد؟! پیغەمبەریش (دروودی خودای لەسەر بن) ھەرمووی: (دەروا بو ناو ناگری دۆزەخ). بەھۆی ئەم داستانەووە خەریک بوو ھەندێ کەس تووشی گومان و دلەپراوکی ببێ.

جا ئەو مەندەى پێ نەچوو، گوترا: پیاووەکە نەکوژراو، بەلام زامییکی کاریگەری سەختی لیکراو، جا لەشەودا، ئوقرەى لی ھەل دەگیرێ و ئارام ناگری و خۆی دەکوژی!!

جا هه‌وال درا به پێغه‌مبەر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) که کابرای ناوبراو خووی گوشت. نه‌ویش (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) دمه‌رموی: (نه‌ی فیساره‌که‌س! ناده‌ی هه‌ئسه به‌مه‌رمانی خوداو پێغه‌مبهری خودا، جار‌بده به‌ناو خه‌لکه‌که‌داو بانگه‌واز هه‌ئبده که: بێجگه له موسوڵمان، که‌سی تر ناچیته ناو به‌هه‌شت، به‌هه‌شت له‌سه‌ر کافری بێباومر چه‌رامه، ززۆر جار‌یش واده‌بی که خودای گه‌وره به‌هووی پیاوی به‌دکاره‌وه یاریده‌ی نه‌م نایینی پیروزی نیسلا‌مه دم‌دات).

۷۲- عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ السَّاعِدِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَلْتَقَى هُوَ وَالْمُشْرِكُونَ، فَاقْتُلُوا، فَلَمَّا مَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِلَى عَسْكَرِهِ، وَمَالَ الْآخَرُونَ إِلَى عَسْكَرِهِمْ، وَفِي أَصْحَابِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) رَجُلٌ لَا يَدْعُ لَهُمْ شَاذَةً وَلَا فَاذَةً إِلَّا اتَّبَعَهَا، يَضْرِبُهَا بِسَيْفِهِ، فَقَالُوا: مَا أَجْزَأَنَا الْيَوْمَ أَحَدٌ كَمَا أَجْزَأَ فُلَانٌ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «أَمَّا إِنَّهُ مِنْ أَهْلِ النَّارِ!» فَقَالَ رَجُلٌ مِنَ الْقَوْمِ: أَنَا صَاحِبُهُ أَبَدًا، قَالَ: فَخَرَجَ مَعَهُ، كُلَّمَا وَقَفَ، وَقَفَ مَعَهُ، وَإِذَا أَسْرَعَ، أَسْرَعَ مَعَهُ، قَالَ: فَجَرِحَ الرَّجُلُ جُرْحًا شَدِيدًا، فَاسْتَعْجَلَ الْمَوْتَ فَوَضَعَ نَصْلَ سَيْفِهِ بِالْأَرْضِ، وَدَبَابَهُ بَيْنَ ثَدْيَيْهِ، ثُمَّ تَحَامَلَ عَلَى سَيْفِهِ، فَقَتَلَ نَفْسَهُ، فَخَرَجَ الرَّجُلُ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ: أَشْهَدُ أَنَّكَ رَسُولُ اللَّهِ، فَقَالَ: «وَمَا ذَاكَ؟» قَالَ: الرَّجُلُ الَّذِي ذَكَرْتَ أَنَّكَ مِنْ أَهْلِ النَّارِ فَأَعْظَمَ النَّاسُ ذَلِكَ، فَقُلْتُ: أَنَا لَكُمْ بِهِ، فَخَرَجْتُ فِي طَلَبِهِ حَتَّى جَرِحَ جُرْحًا شَدِيدًا، فَاسْتَعْجَلَ الْمَوْتَ، فَوَضَعَ نَصْلَ سَيْفِهِ بِالْأَرْضِ وَدَبَابَهُ بَيْنَ ثَدْيَيْهِ، ثُمَّ تَحَامَلَ عَلَيْهِ فَقَتَلَ نَفْسَهُ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عِنْدَ ذَلِكَ: «إِنَّ الرَّجُلَ لَيَعْمَلُ عَمَلًا

أَهْلِ الْجَنَّةِ، فِيمَا يَبْدُو لِلنَّاسِ، وَهُوَ مِنْ أَهْلِ النَّارِ، وَإِنَّ الرَّجُلَ لَيَعْمَلُ عَمَلِ أَهْلِ النَّارِ، فِيمَا يَبْدُو لِلنَّاسِ، وَهُوَ مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ»^(۷۲).

سههلی کورپی سههعدی نهل-ساعیدی (رمزای خودای لی بی) فهرمووی: پیغهمبهرو سوپاکهی لهگهل دوزمنی هاوبه-شبهیداکارانا، ناوقهدی یهکتری بوون و بوو بهجهنگو گوشتار لهنیوانیاندا، جا کاتی ههردوولا بهرهو بهرهی خویان کشانهوه، پیاوی ههبوو لهناو یارانی پیغهمبهردا، لهکاتی شهرمکهدا، بهرمنگاری ههریهکی له لهشکری دوزمن ببوایه بوارهی نهدهدا، به شمشیر دایدهگرت. یارانی پیغهمبهر (دروودی خودا له پیغهمبهرو رمزای خودا له یارانی بی) فهرموویان: بهراستی نهمرۆ فیسارمکهس فریامان کهوت، پیغهمبهر (دروودی خودای لهسهر بی) فهرمووی: (دهی نهو زهلامه له نههلی دۆزهخه). پیاوی له موسولمانان فهرمووی: دهبی من دواي بکهومو نهه هۆ نهینیهی کهدمبی بههوی چوونه دۆزهخی بدۆزمهوه!

فهرمووی: جا شوینی دهکهوی لهکاتی شهرکردن و ههلمهتبردندا، پیاوه نازاکه لهکوئی دهوئستی، نهویش لهوی لهگهلی دهوئستی، لهکوئی خیرا دمروا نهویش لهوی خیرا دمروا، جا لهکاتی شهر و ههراو بیکههلهپرژانا، پیاوه نازاکه زامار دهکری و زامیکی سهختی لی دهکری، جا پهله لهمههرگی خوی دمکا، مشتووی شمشیرهکهی لهسهر زهوییهکه دادهنی و نووکهکهی لهنیوانی ههردوو مهمکیدا دادهنی و نهوجا بهههموو هیزی خوی به حوججهت خوی دمدا بهسهر شمشیرهکهیداو خوی دهکوژی!

^(۷۲) مختصر صحيح مسلم/۲، ژماره: ۱۰۲۷ - شيخا: ۳۰۲. مختصر صحيح البخاري/۴، ژماره:

جا پياوۋەكەي كە شوپنى كەوتىبوو ھاتەو ھەق خىزمەتى پېغەمبەر (دروودى
خوداى لەسەر بى) و ەرزىكرد: شايتەى بەھەق دەمەم كەتۇ پېغەمبەرى
رەنەكراوى خوداى بۇ سەر بەرى ئادەمىزاد، ھەرمووى: (چۇن). گوتى: چۈنكە
ئەو كە ھەرمووت لەبارەى ئەو پياوۋە ھاتەدى، ئەو مېو كەتۇ ھەرمووت ئەو
پياوۋە لەخەلكى دۆزەخە، خەلكەكە ئەو مېان لەلا زەھمەت و ئەستەم بوو، چۇن
چۇنى ئەو ئەو مەندە ئازا و سوودمەندى بۇ سوپاى ئىسلام كەچى دۆزەخى بىت؟
مىش پېيانم گوت: لىي گەپىن بۇ مەن و مەن ئەم مەتەلەتان بۇ ھەل
دەھىتەم و ئەم نەپىيەتەن بۇ دەردەخەم، نىتر شوپنى كەوتەم، جا پياوۋە چۇن
چۇنى زامار بوو، وەچۇن چۇنى خۇى كوشت، ئاوا لەنووكەو گېراپەو ھەق
پېغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) جا پېغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر
بى) پاش بىستىنى ئەم داستانە ھەرمووى: (پياوى واھەيە كىدارو رەفتارى وەك
كىدارو رەفتارى بەھەشتى واھە، لەخەلك واھە بەھەشتىيە، بەلام خۇى
دۆزەخىيە، پياوى وايش ھەيە بە پېچەوانەو، لەخەلك واھە كە دۆزەخىيە،
بەلام خۇى بەھەشتىيە). خودا بمانپارېزى لەشتى وا). {بىروانە: تاج/۱، لاپەرە:
۴۰، زنجىرە: ۶ ھەرموودەى چوارەم چاپى يەكەم - ژمارە: ۳۷، ۳۸، ۳۹، ۴۰، ۴۱،
تاج/۱، ج/۴}.

راڧەو روونكىردنەو:

ئەم جۇرە ھەرموودەيە لە زۇر رووۋە پېويستى بە روونكىردنەو ھەيە:
۱- وەك: پياو نموونەيە نەو ەك مەرج و قەيد، ژنىش ھەروايە لە كاتى وادا،
واتە: كەسەكە ژن بى پياو جياوازى نىيە. دووۋەم: مەبەست لەم جۇرە
تەعبىرانە (ئەو دۆزەخىيە) يا (ئەو لەئاگرەيە) ئاگرى ھەتاهەتايى نىيە،

بەلكو مەبەست ئەومىيە: كە بەھۆى ھەندى كارى گوناھەو،
 شايانى ئەومىيە كە بچىتە ناو دۆزەخەو، وە بەپىي تاوان و گوناھەكەى
 لەدۆزەخا بمىنىتەو، دوايى لە دۆزەخ دەرچى و بچىتە ناو بەھەشت، مەگەر
 لەھەندى حالا كە كابرە كافر، يامونافق، يامولحيد بى. ھەتا ئەمىرۆكەش زۆر
 جار خودا بەھۆى پياوى بەدكارمەو، ئىسلام سەردەخا. دەلىن: ئەم پياوھ ناوى
 قزمان بوو، رافەنووسان واين لەقەلەم داو، كە قەزمان بەكافرى مردبى، يابە
 فاسقى.

۲- زانايان دەفەرموون: خو كۆز بەدكارو فاسقە، بەلام بە خو كۆزىن كافر
 نابى، كەواتە: ئەبەدى نابى لەدۆخا.

۳- ناو نيشانى باش ناشكرا بكرى باشە، وەك: ئەو بەگوتى: مامۆستا مەلا
 عەبدولكەرىمى بيارە زانايەكى گەورمى، كاكە احمد شىخ وەلى خوابوو،
 خەوارىقى شەرى لى بىنراو بۆ ئەم بىرگەيە ئىمامى عەسقەلانى لە
 فەتحو لباريدا بەدەق دەفەرموى: (وفي الحديث جواز اعلام الرجل الصالح بفضيلة
 تكون فيه).

۴- بەبى راجيايى، بەپىي دەقى ئايەتى قورئان، ھەموو گوناھى بىجگە لە
 ھاوړى بىر ياردان بۆ خوداى گەورە، ئەگەرى لى خو شىبوونى ھەيە وە زۆربەى ئەم
 ھەوالانەى كە پىغەمبەر (دروودى خوداى لى بى) لەم بارمىەو رايگەياندوون
 لەم جۆرم، لەبەر ئەو بۆ ئىمە واباشە لەم كاتا نەداعىيرەت و پەندو دەرس و
 وانە لەفەرموودەكە و ناو مۆكەكەى و مەريگىر، نەوەك گومانى بە دوقسەى
 خراپ بەم جۆرەكەسانەى لەم جۆرە فەرموودانە دا ناو براون بكەين، چونكە
 زۆرىنەيان لەو دوا ئىسلام بوون مروى باشيان لى دەرچوو.

سەھل خۆى و سەعدى باوكى سەحابە بوون.

۱. سەھل لە گەورە پیاوانی ھاوڕێیانە، ناوی حەزن بوو، واتە: سەخت (سەھل) واتە: خوش و ئاسان، پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) ناوەکەى گۆڕى و ناوی نا سەھل، ئەنصارىيە، سەدو سىو و هەشت فەرموودەى لە پێغەمبەر مودە گێراوئەو، سىو و نۆ فەرموودەى لە بوخارىدا هەيە، يان چلو يەك فەرموودە، پتر لەسەد سال ژياو، لە نەوئەو يەكى كۆچيدا لە مەدينە بە مەرگى خودا مردوو، كاتى پێغەمبەر مردوو پازدە سال بوو، ئىمامى زوھرى فەقى بىو، يەكى بىو لەو ھاوڕى نازدارانەى پێغەمبەر، كە حەججачى ئەفەفى گەرى پى كروونو، ئازارى داو، {بىروانە: تەجريد/۱، ۱۹۲، ژمارە: ۱۷۴}.

۲. سەعدى كۆرى مالىكى كۆرى خالىد باوكى سەھلى كۆرى سەعدى ئەل-ساعىدىيە، خوێ ئامادە كرد، كە لە خزمەت پێغەمبەردا بچى بۆ غەزای بەدر، لەرى نەخۆش دىكەوئ و دىمەرى، راسپىرنامەكەى لەپاشكۆى كۆپانى و لاخەكەى دىنووسى، رادەسپىرى: كە و لاخەكەى بە كۆپانەكەيەو بۆ پێغەمبەر بى، پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بى) لە تالانى بەدر پشكى بۆ داناو هەوالىشى دا كە پاداشى تەواوى ھاوبەشكەرانى غەزای بەدرى بۆ هەيە لەلای خودا.

۷۳- عن جُنْدَبِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (كَانَ فِيمَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ رَجُلٌ بِهِ جُرْحٌ فَجَزَعٌ فَأَخَذَ سِكِّينًا فَحَزَّ بِهَا يَدَهُ فَمَا رَقَا الدَّمُ حَتَّى مَاتَ قَالَ اللَّهُ تَعَالَى بَادِرْنِي عَبْدِي بِنَفْسِهِ حَرَمْتُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ). (۷۳)

جوندوبى كۆرى عەبدوللا (رمزای خودای لى بى) فەرمووی: خوشەویست (دروودی خودای لى بى) فەرمووی: (پیاوی لەنەتەوئەکانى پىش

نیوه بریندار دمبی، ئۆقره‌ی لی هەل دمجیری، چه‌قویی دمهینی، دمستی خویی پی له‌ت دمکا، ئیت خۆینه‌که‌ی ناگیرسیته‌وه، هه‌تا دهمری. خوای گه‌وره دمفه‌رموی: (ئه‌م به‌نده‌یه‌ی من دمست پیشکه‌ری لی کردم و په‌له‌ی له‌مه‌رگی خوی کرد، وا منیش له‌سه‌ر ئه‌وه به‌هه‌شتم لپی قه‌ده‌غه کرد). (تاج/۵، زنجیره: ۱۱، ژماره: ۴۷۴۵).

جوندوبی کوری سوفیان ناوی ته‌واوی: جوندوبی کوری عه‌بدوئلا‌ی کوری سوفیانی به‌جه‌لییه، به دوو شیوه‌ گیرانه‌وه‌ی لیوه دمگری: جوندوبی کوری عه‌بدوئلا به‌ناوی باوکیه‌وه، جوندوبی کوری سوفیان به‌ناوی باپیری‌وه، له‌ کۆفه دادمنیشت له‌پاشا له به‌صره، ناودار بوو به جوندوبی خیر، له بوخاریدا هه‌شت فه‌رمووده‌ی هه‌یه، له موسلیما دیسان فه‌رمووده‌ی هه‌یه، له هاوه‌له پاشینه‌کانی پیغه‌مبه‌ره، خوی دمفه‌رموی: به‌سه‌رینی پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) من جه‌هیلکی ته‌واو بووم، هه‌وه‌لی دهمم بوو). (بروانه: ته‌جرید. ژماره: ۱۱۵۴ = به‌رگی/۲/۲۸۵).

(۴۸) بَابُ: غِلْظُ تَحْرِيمِ الْغُلُولِ وَ أَنَّهُ لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ إِلَّا الْمُؤْمِنُونَ

گری و ناپاکی له‌ده‌سته‌کوتی جه‌نگی تاوانی زۆر گه‌وره‌یه، ته‌نیا باوه‌رداریش

ده‌چیت به‌هه‌شت و به‌س

۷۴- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: خَرَجْنَا مَعَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِلَى خَيْبَرَ، فَفَتَحَ اللَّهُ عَلَيْنَا، فَلَمْ نَعْتَمِ ذَهَبًا وَلَا وَرَقًا، غَنِمْنَا الْمَتَاعَ وَالطَّعَامَ وَالثِّيَابَ، ثُمَّ انْطَلَقْنَا إِلَى الْوَادِي، وَمَعَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَبْدٌ لَهُ وَهَبَهُ لَهُ رَجُلٌ مِنْ جُدَامٍ يُدْعَى رِفَاعَةَ بْنِ زَيْدٍ مِنْ بَنِي الصُّبَيْبِ، فَلَمَّا نَزَلْنَا الْوَادِي، قَامَ عَبْدُ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَحُلُّ رَحْلَهُ فَرُمِيَ بِهِمْ، فَكَانَ فِيهِ حَتْفُهُ، فَقُلْنَا: هَبْنَا لَهُ الشَّهَادَةَ يَا رَسُولَ اللَّهِ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): « كَلَّا

وَالَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ إِنَّ الشَّمْلَةَ لَتَلْتَهُبُ عَلَيْهِ نَارًا، أَخَذَهَا مِنَ الْقَنَائِمِ يَوْمَ خَيْرٍ لَمْ تُصِبْهَا الْمَقَاسِمُ»، قَالَ: فَفَزِعَ النَّاسُ، فَجَاءَ رَجُلٌ بِشِرَاكِ أَوْ بِشِرَاكَيْنِ، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَصَبْتُ يَوْمَ خَيْرٍ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): « شِرَاكَ مِنْ نَارٍ، أَوْ شِرَاكَانِ مِنْ نَارٍ». (٧٤)

ئەمە دەقی عەرمبى (مختصر صحيح مسلم) ژمارە (١٨٠) یە. کەمى
لەگەڵ دەقەکەى (اللؤلؤ والمرجان) دا جیاوازی هەیه، بەلام ئەم روونترە.
ئەبو هورمیره (رمزى خودای لى بى) فەرمووی: سالى غەزای خەیبەر
لەخزمەتى پێغەمبەردا (دروودی خودای لەسەر بى) دەرچووین بۆ خەیبەر،
خودا قەڵاکەى بۆ ئازادکردین، لەوێ جلو بەرگو شتومەك و خۆراك و مالاتمان
بە تالانى گرت، بەلام زێرو زیومان دەست نەکەوت، جا پێغەمبەر و سوپاکەى
بەرەو وادیلقورا کەوتنەپێ، خولامیکى رهشى پێغەمبەر هەبوو ناوی میدعم
بوو، پیاوێ لەهۆزى جوزام کەناوای ریفاعەى کورپى زەیدبوو، کە لەبەنى
چوبەیب بوو، ئەو خولامەى بەخشیبوو بە پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر
بى) کاتى لە شیوەکەدا باروبنەمان خست و لاماندا بۆ حەوانەووە و چان، ئەو
خولامە خەریک بوو بارگەکەى پێغەمبەرى دادەگرت، لەو حەلەدا تیرى هات
بەریکەوت و کوشتى، ئیمەیش گوتمان: شەهیدبوونی پیرۆزو نۆش بى، ئەى
پێغەمبەرى خودا! یاخو بەهەشت نۆشى گیانی بى. کەچى پێغەمبەر (دروودی
خودای لەسەر بى) فەرمووی: (نەخیر وانیه، بەوکەسە کە گیانی منى و
لەدەسا، کە خودای گەورمیه، میدعم و لەناو ئەو بالا پێچەدا، کە
لەتالانییهکەى رۆژى خەیبەر بردبووى بۆ خۆى، بەرلەووەى کە دابەش بکری،
بالا پۆشەکە لەبەریا گرپ دمسووتى!).

فهرمووی: خه لکه کهیش که گوپیان لهه هه رمشهیهی پیغه مبهه ر بوو، که کردی لهو که سانهی که دمستپسی ده کهن له تالانی و دمسکه وتی شهرعی غه زه، توقین و زور ترسان و زنده مقیان چوو، پیاوی چوو قهیتانی، یادوو قهیتانی پیلای هیئا بو پیغه مبهه ر (دروودی خودای له سه ر بی) گوتی: نهی پیغه مبهه ری خودا! نه مهه له پرۆزی خه به ره دا ده ست که وتوووه ته سلیم نه کردوو، فهرمووی (دروودی خودای له سه ر بی): (قهیتانی که) یا فهرمووی: (دوو قهیتانن له ناگر). {تاج/ ۴، زنجیره: ۶۸، ژماره: ۵۳۱}.

(۵۳) باب: هل یؤاخذ بأعمال الجاهلیة

نایا به هوئی کرده و هی کاتی سه رده می نه فامیه وه مرۆه به رپر سبار ده بی، یانا؟

۷۵- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ أَنَسُ بْنُ لِرَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): يَا رَسُولَ اللَّهِ أَتُؤَاخِذُ بِمَا عَمَلْنَا فِي الْجَاهِلِيَّةِ؟ قَالَ: «أَمَّا مَنْ أَحْسَنَ مِنْكُمْ فِي الْإِسْلَامِ فَلَا يُؤَاخِذُ بِهَا، وَمَنْ أَسَاءَ أَخَذَ بِعَمَلِهِ فِي الْجَاهِلِيَّةِ وَالْإِسْلَامِ». (۷۵)

عه بدوللای کوری مه سهوود، که ناودارو ناسراوه، به ئیبنو مه سهوود (رهزای خودای لی بی) فهرمووی: خه لکانی له پیغه مبهه ریان پرسی: قوربان! نهی پیغه مبهه ری خودا! نایا له سه ر نهو کرده وه خراپانهی که له سه رده می نه فامی پیش هاتنی ئایینی ئیسلاما کردوو مانن سزاو نه شکه نهجه دمه ریین له دواوژدا؟ فهرمووی: (هه رکه سی له پاش موسولمان بوون رهفتارو کرداری جوان بی، له سه ر کارو کرده و هی سه رده می کافری و بیباوهری پیش ئیسلامیوونی سزا نادریو، نهو جوړه خراپانهی پرسینه و هی نییه، به لام هه رکه سی له سه رده می

نیسلامه تیدا کردارو رهفتاری ناشیرین بی و بهد کردارو بهد رهفتار بی، تۆلهی بهرودوی لی دمستیری و لهسه رهردوو سهردمه که موحاسه به دهکری).

(۵۴) باب: کۆن الإسلام بهدم ماقبله وکذا الهجرة والحج

نیسلامو کۆچو چه گوناھی بیتش خویان پاک دهکه نهوه!

۷۶- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ نَاسًا مِنْ أَهْلِ الشَّرْكِ كَانُوا قَدْ قَتَلُوا وَأَكْثَرُوا وَزَنَوْا وَأَكْثَرُوا ، ثُمَّ أَتَوْا مُحَمَّدًا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالُوا: إِنَّ الَّذِي تَقُولُ وَتَدْعُو إِلَيْهِ لِحَسَنٍ وَلَوْ تُخْبِرُنَا أَنَّ لِمَا عَمَلْنَا كَفَّارَةً . فَتَرَلْت: {وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا} وَنَزَلَ (قُلْ يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَى أَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ).

ئیبنو عه عباس (رهزای خودا لهخوی و لهباوکی بی) فهرمووی: کۆمه لی لهبت به رسته کان، خه لکیکی زۆریان بهناهق کوشتبوو، وهزیناو داوینپیس زۆریان کردبوو، جا به پیی خویان هاتنه لای پیغه مبه (دروودی خوی لهسه ربی) گوئیان: ئهی موحه ممه ده! ئه مهی تۆ دمیلتیت و خه لک بانگ ده کهی بۆسه ری، شتیکی زۆر جوان و شیرینه و لی جوانترو باشتر نییه، به لام خۆت دهمانی که ئیمه حاله که مان ئاوایه: تاوانیکی زۆرمان تی گوشیوه، پیاوی زۆرمان کوشتووه، داوینپیسیمان کردووه، جا ئایا ئه م کرده وه خراپانه ی که ئیمه کردومانن، که فارهت و بریتی و پاکبوونه و میان بۆهیه، ئه گهر ئیمه موسلمان بووین یانا؟!

جا به م بۆنهیه وه ئه م ئایه ته دابه زی: {وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا} (سورة الفرقان- ۲۵/۶۸).

کاتڻ ڪهڻم نايه ته هات هاوبه شپه ڀڏاڪر (موشريڪ) مڪاني مهڪه گوٽيان:
 ئيمه ٺه تاونانه مان هم موو ڪردووه، كه واته ئيسلامبوونمان چي سوڍيڪي
 هميه؟

واتە: ئەى موحەممەد! ئەى پېغەمبەرى خۆشەويست! بفرموو بەبەندەگانی من لەسەر زمانى من: ئەى بەندەگانی من! ئەى ئەوگەسانەى كەستەم و تاوانىكى زۆرتان كىردوو، بارى دواړوژى خۆتان قورس و گران و ديشوار كىردوو، نا ئومىد مەبن لەپەحمەتى خودا، ئەگەر ئىوہ بە راستى ړوو لەخوداكەن و خۆتان فرى بدمنه بەرقاپى ئەو پادشا گەورمو مېهرمبانە، دلتىابن، كە لىتان خۆش دمبى، چونكە خودا ئەگەر ئارمىزوو بكا لەهەموو گوناھى خۆش دمبى، كەسى نىيە كەبالا دەستى بى و رىگەى ئەوہى لى بگرى. (تاج/ ٤/ ز/ ٢٢/ ژ/ ٤٠٧).

(۵۵) باب: حُكْمُ عَمَلِ الْكَافِرِ إِذَا اسْلَمَ بَعْدَهُ

برپاری کرده‌وهی ناموسولمان چیه، نه‌گه‌ر له‌پاش نه‌و کرده‌وهیه موسولمان

بیی؟

۷۷- عَنْ عُرْوَةَ بْنِ الزُّبَيْرِ أَنَّ حَكِيمَ بْنَ حِزَامٍ أَخْبَرَهُ أَنَّهُ قَالَ لِرَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (أَرَأَيْتَ أُمُورًا كُنْتُ أَتَحَنَّنُ بِهَا فِي الْجَاهِلِيَّةِ مِنْ صَدَقَةٍ أَوْ عَتَاةٍ أَوْ صِلَةٍ رَحِمٍ، أَفِيهَا أَجْرٌ؟) فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): « أَسَلَّمْتَ عَلَى مَا سَلَّمْتَ مِنْ خَيْرٍ ». (۷۷)

عورووی کوری زوبه‌پر فهرمووی: حه‌کیمی کوری حیزام (رمزای خودای ن بن) فهرمووی: عهرزی حه‌زرمتم کرد: قوربان! ئایا نه‌و چا‌کانه‌ی که له‌مه‌و پیش، له‌سه‌رده‌می نه‌زانی پیش هاتنی ئیسلامدا کردوومن، به نیازی نزیکبوونه‌وه له‌خودا، وه‌ک خیرکردن و مال به‌خشین و کویله‌ ئازادکردن و به‌سه‌رکردنه‌وه‌ی خزم و خویش و چاکه‌ کردن له‌گه‌ل که‌سوکار، ئایا پاداشیان همیه، وه‌ به‌کرده‌وه‌ی چاکه‌ دم‌زم‌یررین بۆم؟ خۆشه‌ویست فهرمووی پیم: (به‌راستی له‌سه‌ر بناغه‌و پیشینه‌یه‌کی باش موسولمان بوویت). (به‌روانه: ژماره: ۶۵ + ته‌جرید/۲/۱۱۰، ژماره: ۶۸۵).

روونکردنه‌وه:

۱- نه‌م فهرمووده‌یه به‌لگه‌یه له‌سه‌ر نه‌وه که کرده‌وه‌ی باشی کاتی بیناوهری، له‌پاشس ئیسلامبوون، سوودی هه‌یه بۆ خاونه‌که‌ی، هه‌روه‌ک کرده‌وه‌ی باشی پیش ره‌سیده بوون، سوودی هه‌یه بۆ خاونه‌ی له‌پاش باقی بوون.

(۳) مختصر صحیح مسلم/۱، ژماره: ۷۰ - شیخا: ۳۱۹. ته‌جرید/۲، ژماره: ۶۸۹. بخاری/۱۴۳۱،

۲- حەكیم بىرازى حەزرىتى دايگە خەدىجەى ھاوسەرى پىڭمەبەرە
 (دروودى خودا لەسەر پىڭمەبەرە رمزى خودا لە خەدىجەو حەكیم بى)، يەكئ
 بوو لە بەگزادەكانى قورمىش، رىفادە لە دەستى ئەودا بوو، رىفادە ئەو بوو:
 قورمىش لەناو خۆياندا، ھەرگەسنى بەپىي تواناي خۆى، بىرئ بەخشى دەدا،
 ھەتا سامانىكى زۆريان كۆكردەو، جا لەوماڵە خواردەمەنىو مېووزو خۆشاويان
 دەكړى، وە لە رۆزانى حەجدا دەرخواردى خەلكو حاجيانيان دەدا، حەكیم
 دمیفرموو: (سیازدە سال لەپیش سالى فيل (عامول فيل) دا، لەدايك بووم،
 لەبىرم دئ كە عەبدولوتتەلىبى باپىرى پىڭمەبەر، دمیویست بۆ جىبەجى
 كردنى نەزىمەى، عەبدوللای كورى سەربىرئو بىكات بە قوربانى، چونكە
 عەبدولوتتەلىب نەزى كەردبوو ئەگەر دە كورى ببى، يەكئىكان بكات بە
 قوربانى، وە ویستی عەبدوللای كورى بكات بە قوربانى، دواى فیدیەى دا،
 حەكیم لەناو ژوورى كەعبەدا لە دايك بوو، لە جاھیلیەتدا سەد سال ژیاو، لە
 ئىسلامىشدا شەست سال ژیاو، شەست كۆیلەى لەسەردەمى نادانى پیش
 ئىسلامدا ئازاد كەردو، لەسەردەمى ئىسلامدا حەجى كەردو، لە حەجىكا سەد
 وشترى دیارى بەیتی پى بوو، كاتى لە چىای عەرفە، لە رۆژى عەرفەدا
 راومستا، سەد كۆیلەى ھىنا بوو، لەوئ لەگەلئا راومستا بوون، لەگەلئا حەجیان
 دەكرد، ھەر سەدىان يەكى سەرو تەوقى زیوینیان لە گەردندا بوو، بە نەخش
 لىيان نووسرابوو: ئەمانە ئازادكراوى خودان، لەبەر رمزى خودا، حەكىمى كورى
 حىزام ئازادى كەردوون، ھەزار سەرپەزىشى كەرد بە دیارى (ھەدى) بەیت).

حىزامى باوكى لە ھەراگەى (فجار) دا كوزرا، حەكیم خۆشى نامادەى ئەم
 ھەرایە بوو، لەپیش بىعئەتدا دۆستى پىڭمەبەر بوو، لەدواى بىعئەتیش ھەر
 پىڭمەبەرى خۆش دمیویست، بەلام درمنگ ئىسلام بوو، يەكئ بوو لە (مسلمة) ی

ههكیم پیاویکی ژیری ریزداری لهخوا ترسی دمو له مهنه بوو، زور بهخشنده و خیرکهر بوو، سه دو بیست سال ژیاوه، سالی په نجاو چوار، لهسهر دمی جینشینی مو عاوییه دا، له مه دینه، له مائی خویدا زایه بوو!!

مهرچه که باوهر باوهریکی راستو دروستو ساخو په تی بیو تیکهَل به شتی تر نه بیو

عہدوللای کوری مہسعوود (پرمزای خوای لی بی) فہرمووی: کہنہم
 نایہتہ ہاتہ خوارمہ: {الَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ بِظُلْمٍ} (الأنعام-۶/۸۲)
 کہنہمہ رافہو واتاکہیہتی: موسولمانی راست و دروست بہہپی
 دمستورمکانی نایین، نہو بروادارانہن کہ باومریکی ساخی رھسای بی گہردو

بخاری: ۳۲، ۳۳۶۰، ۳۴۲۸، ۳۴۲۹، ۴۶۲۹، ۴۷۷۶، ۴۹۸۸، ۶۹۳۷.

باشيان ھەيە بەخوداي خۇيان و بەھەموو پېغەمبەرانى پېش چەرخى خۇيان و بەپېغەمبەرى سەردەمى خۇيان، باومېرىكى پەتى وا كەتىگەلى سەم و زۆرو سەم نەبى، ئەوانە ئاسايش و ئارامى و ھېمنى و دۇنيايى دادمبارى بەسەريانا، خۇشيان شارمزاى رېگەى راستن و خواست و مرازو نيازبان ھاتۆتە دى.

عەبدوللای كورى مەسعوود دىمەرمۇي: كاتى كەنەم ئايەتە، كەنەمە واتاگەى بوو، ھات بۇ پېغەمبەر، بوو بەھۇى سەخلەتى و نېگەرانى بوون بۇ يارانى پېغەمبەر (دروودى خۇاي لەسەربى) و مەترسى ئەوميان لى نىشت كەبەر بەھەرى ئاسايش و ئارامى و دۇنيايى و شارمزا بوون لەرېگەى راست نەكەون، بۇيە گوتيان ئەى پېغەمبەرى خودا! دىمى كى بى لەئىمە كە زۆرو سەم و ناھەقى لەخودى خۇى نەكەربى؟ كەواتە: ئەم موزدەمى بەئىمە چى؟ بەلكوو بەپېچەوانەو ئەمە ھەرەشەيە لەئىمە، چونكە ھەموو كەسى لەئىمە، كەم و زۆر، بەشى خۇمان سەممانكردووە؟

ئەويش (دروودى خۇاي لەسەربى) فەرمۇي: مەبەست ئەومنىيە كە ئىو تىي گەيشتون، بەلكوو مەبەست لەو زولم و زۆرو سەمەيە كەلەم ئايەتەدا باسكراو، شىرك و ھاوبەش دانانە بۇ خودا، لەو چەشنە زولم و سەمەيە كە لوقمان نامۇزگارى كورەكەى خۇي دەكرد كە توخنى نەكەوى، كە قورئان دىگېرېتەووە دىمەرمۇي: {يَا بُنَيَّ لَا تُشْرِكْ بِاللَّهِ إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ} (سورة لقمان-۱۳/۳۱).

واتە: رۆلەى خۇشەويستە! ئەى كورى شىرىنەم! ھەرگىز نەكەى ھەلەى وا گەورە بكەى، كە ھاوبەش و ھاوەل و ھاوپى بۇخودا بىرپار بەدى، چونكى زولم و زۆرو سەم و ناھەقى پېشەى ملھووړو خودا نەناسەكانە، ھاوبەش دانانىش بۇ خودا گەورەترىن زولم و زۆرو سەمە.

(۵۸) باب: تجاوز الله عن حديث النفس والخواطر بالقلب إذا لم تستقر
جاووشی دهکری له خوتورات و توویتی ناو دل به مهرجی جی به جی نهکری،
نه به کردن، نه به گوتن

۷۹- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «إِنَّ اللَّهَ تَبَارَكَ وَتَعَالَى تَجَاوَزَ لَأُمِّي مَا حَدَّثْتُ بِهِ أَنْفُسَهَا مَا لَمْ يَتَكَلَّمُوا أَوْ يَفْعَلُوا بِهِ»^(۷۹).

نه بو هورمیره (رمزای خودای لی بی) فه رمووی: خو شه ویست (دروودی
خودای له سهر بی) دمفه رمووی: (خودای پاک و پیرو زو گه وره، له به رخاتری من
جاووشی دهکا لهو خوتورات و مسومسهی که دیت به دلی نه ته وهی نیسلامی
مندا، به مهرجی به کرده وه پیادهی نه کهن، یا به زمان نه یلین).

(۵۹) باب: إذا همَّ العبدُ بحسنةٍ كتبت وإذا همَّ بسينةٍ لم تكتب
که سی نیازی هه بوو چاکه یی بکاو نه یکرد، چاکه یه کی بو ده نووسری، نه کهر
ویستی خراپه یی بکاو نه یکرد به چاکه یی بو ده نووسری

۸۰- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَخْبَرَهُ أَنَّهُ سَمِعَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: (إِذَا أَسْلَمَ الْعَبْدُ فَحَسَنَ إِسْلَامُهُ يُكَفِّرُ اللَّهُ عَنْهُ كُلَّ سَيِّئَةٍ كَانَ زَلَفَهَا وَكَانَ بَعْدَ ذَلِكَ الْقِصَاصُ الْحَسَنَةُ بَعْشَرِ أَمْثَالِهَا إِلَى سَبْعِ مِائَةِ ضِعْفٍ وَالسَّيِّئَةُ بِمِثْلِهَا إِلَّا أَنْ يَتَجَاوَزَ اللَّهُ عَنْهَا)^(۸۰).

نه مه دمقی مختصر صحیح البخاریه، ژماره (۳۹).

^(۷۹) مختصر صحیح مسلم/۱، ژماره: ۶۸ = شیخا: ۳۳۲. تجرید البخاری/۲، ژماره: ۱۰۸۶.

بخاری/۲۵۲۸، ۵۲۶۹، ۶۶۶.

^(۸۰) ته جریدی بوخاری/۱، ژماره: ۳۹. بخاری/۴۲ مسلم ترقیم الشیخ خلیل مأمون شیخا -

شیخا: ۳۳۴.

ئەبوسەئىدى خۇدرى (رەزى خۇاى لى بىن) فەرمۇى: لە پىغەمبەرم
 بىست دىفەرمۇو: (كاتى بەندىمىي مۇسۇلمان بوو، لەسەر شىۋمىيەكى جوان، ئىتر
 ھەرچى گوناھى لەومپىش لەھالى بى بىرواىى دا كىردوۋىيەتى، گەورەو بىچوۋكى
 خوا لىي خۇش دىبى، جا لەومدوا ھەركارى بكا بەپىي خۇي تۆلەي ھەيە، لەسەر
 ئەم شىۋمىيە: چاكە لەيەك بەدموۋ تا يەك بەھەوت سەد بۆي دىنۇوسرى،
 خراپەش يەك بەيەك بۆي دىنۇوسرى، مەگەر خودا چاوپۇشى لى بكاو
 لەسەرى نەنۇوسى).

راقە و شىكردنەو:

ئەم فەرمۇدىمىيە موعەللەقە، لەبوخارى دا لەھىچ شىۋىنىكا بەموتتەسىلى
 رىوايەت نەكراو، بۆيە بەمۇعەللەق دادەنرى چۈنكە رشتە (سەنەد) مەكى
 ئاۋايە: مالىك فەرمۇۋىيەتى: زمىدى كورى ئەسەم ھەۋالى پىم دا كە عەطاي
 كورى يەسار ھەۋالى پى داۋە، كەنەبو سەئىدى خۇدرى ھەۋالى پىداۋە كەلە
 پىغەمبەرم بىست دىفەرمۇو، جا لەبەرئەۋى بوخارى بەخىزەت مالىكى كورى
 ئەنەس نەگەيشتوۋە فەرمۇودىمەكە بەمۇعەللەق دادەنرى، بەلام ومكوو دىبىنىن
 شىخى بوخارى (رەزى خۇاى لى بىن) بەسەفەتى جەزم رىۋايەتى كىردە لەبەر
 ئەۋەى بوخارى بەخىزەت مالىكى كورى ئەنەس نەگەيشتوۋە فەرمۇودەكە
 بەمۇعەللەق دادەنرى، بەلام نەسائى و ھەسەنى كورى سۇفىيان و ئىسماعىلى
 بەمەۋسولى گىراۋىيەنەتەۋە. كىردەۋى چاكەى سەردەمى بى بىرواىى كۆپر
 نابىتەۋە، دىخىتە سەر كىردەۋى چاكەى كاتى مۇسۇلمانەتى، لەبوخارى و
 مۇسلىم دا ھەيە كە پىغەمبەر (دروودى خۇداى لەسەر بىن) بەھەكىمى كورى
 حىزام دىفەرمۇى: (لەسەر بىناغەيەكى چاك و باش ئىسلام بوۋىت). تەماشاي

بەرگی شه شه می تاجول نوصول، لاپه ره ۷۸ بکه، فهرمووده ی (۱۱) و (۱۲) = (ت) ۶
 ل/ ۷۸ ف/ ۱۱ + ف/ ۱۲ = تاج/ ۴ ز/ ۹ ژ/ ۲۸۸۵، ۲۸۸۶) لهه موو شوینیکی تریش نه م
 هیمایانه به م مه به ستهن.

۸۱- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِيمَا
 يَرَوِي عَنْ رَبِّهِ عَزَّ وَجَلَّ قَالَ قَالَ إِنَّ اللَّهَ كَتَبَ الْحَسَنَاتِ وَالسَّيِّئَاتِ ثُمَّ بَيَّنَ ذَلِكَ فَمَنْ
 هَمَّ بِحَسَنَةٍ فَلَمْ يَعْمَلْهَا كَتَبَهَا اللَّهُ لَهُ عِنْدَهُ حَسَنَةً كَامِلَةً فَإِنْ هُوَ هَمَّ بِهَا فَعَمِلَهَا كَتَبَهَا
 اللَّهُ لَهُ عِنْدَهُ عَشْرَ حَسَنَاتٍ إِلَى سَبْعِ مِائَةٍ ضِعْفٍ إِلَى أَضْعَافٍ كَثِيرَةٍ وَمَنْ هَمَّ بِسَيِّئَةٍ فَلَمْ
 يَعْمَلْهَا كَتَبَهَا اللَّهُ لَهُ عِنْدَهُ حَسَنَةً كَامِلَةً فَإِنْ هُوَ هَمَّ بِهَا فَعَمِلَهَا كَتَبَهَا اللَّهُ لَهُ سَيِّئَةٌ
 وَاحِدَةٌ. (۸۱)

ئیبنو عباس (رهزای خوا له خوئی و بابی بی) فهرمووی:
 نه فهرمووده یه کی قودسی دا، که پیغه مهر (دروودی خوای له سه ر بی)
 دحیگیریت هوه له خودای گهوره و پیروزموه، فهرمووی: خودای گهوره دم فهرمووی:
 خودا هه موو چا که یه ک و هه موو خراپه یه کی له (لوح المحفوظ) نویسه و به م
 سنوویه روونی کردۆته وه، بۆ هه موو که سی: نه گهر که سی ویستی چا که یی بکا و
 بۆی نه گرا، نه وه خودا له لای خوئی چا که یه کی ته وای بۆ دنوسی، و نه گهر
 که سی ویستی چا که یی بکا و له هه مان کاتدا کردی نه وه خودای سهردار و سه رومر
 نه لای خوئی له ده چا که وه تا جهوت سه د چا که، تا نه و منده ی خودا خوئی
 حمزدمکا چا که ی بۆ دنوسی، و نه گهر که سی ویستی خراپه یی بکات به لام
 نه یکرد نه وه خودا له لای خوئی چا که یه کی ته وای بۆ دنوسی، و نه گهر که سی

“ ته جرید/ ۵، ژماره: ۲۰۱۹. بخاری/ ۶۴۹۱. مختصر صحیح مسلم/ ۱، ژماره: ۶۷ = شیخا: ۳۲۲،

ویستی خراپه یی بکا، و مگردی، نه وه خودا به یهك خراپه دمینووسی له سهری.
(ریاض/ ۱/ ز/ ۱/ ژ/ ۱۱/ ۱۶-ش. باسی: نیازو نیاز پاکی...).

(۶۰) باب: الوسوسة فی ایمان وما یقول من وجدها

دلہ راوکی له باوهره، که سی توووسی دلہ راوکی بوو چی بلیت

۸۲- عن أبي هريرة (رضي الله عنه) قال: قال رسول الله (صلى الله عليه وسلم): (يأتي الشيطان أحدكم فيقول من خلق كذا من خلق كذا حتى يقول من خلق ربك؟ فإذا بلغه فليستعذ بالله ولينته).^(۸۲)

نه بوهورمیره (رمزای خوی لی بی) فهرمووی: پیغه مبهه (دروودی خوی له سهر بی) فهرمووی: (شهیتان دی به لای یه کیکتانه وه، ده چیته بن کلیشهی و خته ختهی ددهاو ده لی: کی نه مهی دروست کردووه؟ کی نه وهی دروست کردووه؟ ههتا بهرمبهه ده لی: نهی کی خودای تووی دروست کردووه؟ که کار گه یشت بهم رادمیه پهنا بگرن به خوداو، واز بینن لهم جوړه ووتو ویرمیه (ش/د-تاج/ ۱/ ل ۲۸- ز- ۳- ف- ۲. باسی باوهر زیادو کهم دمکاو و مسومسه زیانی پیناگه یه نی).

له پوختهی موسلیما/ ۱، ژماره: ۱۷ اب ناوایه:

نه بو هورمیره (رمزای خودای لی بی) فهرمووی: پیغه مبهه (دروودی خودای له سهر بی) فهرمووی: (نهو خه لکه ههر پرسپارتان لی ده کهن سه بارمت به زانست ههتا بهره بهره ده لیتن: دهی باشه نهوا خودا نی مهی دروست کردووه، نهی کی خودای دروست کردووه). گوئی: لهم کاته دا نه بو هورمیره دهستی

^(۸۲) مختصر . صحيح البخاری/ ۳، ژماره: ۱۳۲۲. بخاری: ۳۲۷۶. مختصر صحيح مسلم/ ۱، ژماره:

۱۷ - آ. مسلم/ شیخا: ۳۲۸، ۲۵۰ + مختصر صحيح مسلم/ ۱، ژماره: ۱۷ - ب. شیخا: ۳۴۷.

بیاوئکی گرتبوو دمیفرموو: خواو پیغهمبهر راستیان فهرموو، نهومتا ههتا نیستا یهك كهس ئهم پرسیارهی لی کردوو، نهوا بهمهوه بوون به دوان!.

له مختصر صحیح مسلم/۱، ژماره: ۱۷ – ا ئاوايه:

ئهبو هورمیره (رمزای خودای لی بی) فهرمووی: پیغهمبهر (دروودی خودای لهسهر بی) فهرمووی: (بهردموام خهكك پرسیارتان لی دمکهن، لهبارهی زانستهوه، تهناهت کاردهگاته نهوه، شهیتان دهچی بهلای کهسیکتانهوه، تا تهمفری بدا، دهچیته بن کلیشهیهوه، خته ختهی دمداو دهلی: باشه نهوا خودا نهمهوه نهوهی دروست کردوو، نهی کی خودای دروست کردوو؟).

فهرمووی: جاری له مزگهوت بووم، لهوهمهه، چهند عارمبیکي سارانشین هاتن بۆلام، گوتیان: نهی ئهبو هورمیره! باشه نهوا خودا نهمهوه ئهم بوونهومرهی دروست کردوو، نهی کی خودای دروست کردوو؟!

راوی دهمفرمووی: ئهبو هورمیریش مشتئ چهوی ههنگرتو تی گرتن، نهوجا فهرمووی: ههئسن ههئسن، دهورم چۆلکهن، ئیوه لهوانهن که پیغهمبهر فهرمووی پیمان: شهیتان دهچیته بن کلیشهیان ... تاد. نهوجا ئهبو هورمیره فهرمووی: (دۆستی نازیزی خوشهویستم، پیغهمبهری خودا (سلاوو دروودی خودای لهسهر بی)، راستی فهرموو که فهرمووی ئهم جوړه پرسیارمتان لی دمکهن، نهوا لییان کردین).

روونکردنهوه:

پوختهی تهرجهمهوه گیرانهوهکه، له ههموو نهترافو گیرانهوهکانی موسلیم و بوخاری و مرگپراوه، لهبهرنهوه جیگهی بتمانیه، مهبهستی سهرمی بهنده تیگمیانندی خوینهری کورده له مهبهست و کورۆك و ناومرۆکی

فهرموودمکان (بروانه: فتح الباری/۶/۳۳۶، رقم/ ۳۳۷۱. بدء الخلق = تهجرید/۳/۴۵۰، ژماره: ۱۳۲۲ + تهجرید/۵/۳۷۱، ژماره: ۲۱۱۹).

۸۳- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): لَنْ يَبْرَحَ النَّاسُ يَتَسَاءَلُونَ حَتَّى يَقُولُوا: هَذَا خَلَقَ اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ فَمَنْ خَلَقَ اللَّهُ.

ئەنەسى كۆرى مالىك -رمزى خودای لى بى- فهرموودەى: خووشەوېست (دروودى خودای لەسەر بى) فهرمووى: (ئەو خەلکە ھەر بەرمبەرە پرسىار لەدوا پرسىار لەم شت و لەوشت دىمکەن) تابەرمبەرە سەردەمكىشى بۆ ئەو دەلین: باشە ئەو خودا ئەم خەلک و جیھان و بوونەومرەى ھەموو دروست کردووھو ھەمووشتى ئەو دروستکاریەتى، ئەى كى خودای دروست کردووھو؟ (تاج/ ۱/ ل/ ۲۸ ژ/ ۳+۴+۵ - ش).

(۶۱) باب: وَعِيدٌ مَنْ اقْتَطَعَ حَقَّ مُسْلِمٍ بِيَمِينٍ فَاجْرَةٌ

ھەردەشەى سەخت لەوکەسە کە بەسۆیندى درۆ، مافى موسولمانى، بەناردەوا دەبچرى بۆ خووى

۸۴- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): « مَنْ حَلَفَ يَمِينَ صَبْرٍ لِيَقْتَطَعَ بِهَا مَالَ امْرِئٍ مُسْلِمٍ ، لَقِيَ اللَّهَ وَهُوَ عَلَيْهِ غَضَبَانٌ » . فَأَنْزَلَ اللَّهُ تَصْدِيقَ ذَلِكَ (إِنَّ الَّذِينَ يَشْتَرُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَأَيْمَانِهِمْ ثَمَنًا قَلِيلًا أُولَئِكَ لَا خَلَاقَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ) إِلَى آخِرِ الْآيَةِ . قَالَ فَدَخَلَ الْأَشْعَثُ بْنُ قَيْسٍ وَقَالَ مَا يُحَدِّثُكُمْ أَبُو عَبْدِ الرَّحْمَنِ قُلْنَا كَذَا وَكَذَا . قَالَ فِي أُنْزِلَتْ كَانَتْ لِي بَشْرٌ فِي أَرْضِ ابْنِ عَمٍّ لِي قَالَ النَّبِيُّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - « بَيْتُكَ أَوْ يَمِينُهُ » فَقُلْتُ إِذَا يَخْلِفُ

يَا رَسُولَ اللَّهِ . فَقَالَ النَّبِيُّ - صلى الله عليه وسلم - « مَنْ حَلَفَ عَلَى يَمِينٍ صَبْرٍ يَنْقُطُ بِهَا مَالٌ أَمْرِي مُسْلِمٌ وَهُوَ فِيهَا فَاجِرٌ ، لَقِيَ اللَّهَ وَهُوَ عَلَيْهِ غَضَبَانٌ »: (۸۴)

عەبدوللای کورپی مەسعود (پرمزای خوای لی بئی) فەرمووی:
 ینگەمبەر (دروودی خوای لەسەر بئی) فەرمووی: (کەسێ بەناھەق سوێند بخوای،
 ھەتا بەو سوێنە ناپەرەوایە مانی کەسیکی تر بپچرپێنی بۆ خوای، ئەو کاتی
 ددجیتە دیوانی خودا لەروژی ژینەومدا، خودای گەورە زۆر تورمێە لێی). جا
 خودا بۆ پشتیوانی ئەم فەرموودمێە ئەم ئایەتە ی ناردە خواریوە:

﴿إِنَّ الَّذِينَ يَشْتَرُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَأَيْمَانِهِمْ ثَمَنًا قَلِيلًا أُولَٰئِكَ لَا خَلَاقَ لَهُمْ فِي
 الْآخِرَةِ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ وَلَا يَنْظُرُ إِلَيْهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾
 ئالی عیمران ۷۷/۳}. واتە: (ئەو کەسانە ی کە پەیمانی خودا و سوێندی خوایان
 دەفرۆشن بەبەھایەکی کەمی دنیایی دەیانگۆرنەو، ئەوانە لەروژی پاشەرۆژدا،
 بێ بەشو بارەن لەھەموو خۆشیەکی قیامت، وەخودای گەورە قسەیان لەگەڵ
 ناکا. بەچاوی میھرو رحمتەتیشەو تەماشایان ناکات، وەرپووی خۆشیان ناداتی و
 پاکیان ناکاتەو و تارێفیان ناکا، سەرپرای ئەو مێش سزای سەختیان بۆ
 نامادەمکراوە).

جا ئەشعەشی کورپی قەیس ھات گوتی: (ئەو باوکی عەبدورەحمان –
 واتە: ئیبنو مەسعود چیان بۆ باس دەفرەمو؟ ئەم ئایەتە پیرۆزە، ھۆی ھاتنی
 مَن بـووم، داسـتانەکە ئاوابوو: بیریـکم ھەبوو، لەزمو ی
 ناموزایەکە بوو ئاموزاکەم حاشای لی کرد، بۆ دادگایی بردم بۆ خزمەتی
 ینگەمبەر (دروودی خوای لەسەر بئی) فەرمووی: (کوا شایەتەکان ت نامادەیان
 بکە) گوتە: شایەتە نییە، فەرمووی: (دە سوێندی بدە) عەرزیە کرد: قوربان!

سویند دهخوات دمر بهستی سویند نایی، ئیتر پیغه مبه‌ر (دروودی خوی له‌سه‌ر بئ) نه‌م فه‌رموودمیه‌ی فه‌رموو. له‌پاشاش خوی گه‌وره بو پش‌تیوانی فه‌رموودم‌گه‌ی پیغه مبه‌ر نایه‌ته‌گه‌ی نارد).

راڤه‌و روون‌کردنه‌وه:

۱- به‌پیی بنه‌مای (الحديثُ يفسرُ بعضُهُ بعضاً) بو و مرگ‌یرانه‌که به‌هره له‌گ‌یرانه‌وه و نه‌طرافه‌کانی فه‌رموودم‌گان و مرده‌گیرئ. بو نموونه له‌طه‌ره‌فی ژماره (۲۵۱۵) دا، ئه‌شعه‌ث، سه‌بارمت به‌متانه‌کردن به‌سویندو قسه‌ی ناموزاکه‌ی، سه‌بارمت به‌م بابته‌ته عه‌رزی پیغه مبه‌ر ده‌کا: (إِذَا يَحْلِفُ وَلَا يُبَالِي) به‌لام له‌گ‌یرانه‌وه‌ی ئیرمدا هو‌ی سوین‌خواردنه‌گه‌ی روون نه‌کراومه‌وه.

۲- ئه‌شعه‌ثی کو‌ری قه‌یس له‌هو‌زی کیندییه، که‌سناوی: (باوکی موحه‌مه‌ده): (أبو محمد) ، له‌سائی ده‌ی کو‌چیدا له‌گه‌ل شاندیکی حه‌فتا که‌سیدا، له‌هو‌زی کینده‌هاتن بو خزمه‌تی پیغه مبه‌ر (دروودی خوی له‌سه‌ر بئ) که‌ ئه‌و سه‌روکیان بوو، ئیسلام بوونی خو‌یان راگه‌یاند، یه‌کی بوو له‌پادشاکانی کینده، له‌پاش دمرچوونی حه‌زرت له‌جیهان له‌گه‌ل زو‌ر که‌س له‌هو‌زی کینده له‌ئیسلام پاشگه‌ز بوونه‌وه، به‌دیلی هینایان بو‌لای ئه‌بویه‌گر، داوای لی‌ کرد که‌نه‌یکو‌ژی، و سه‌وودی لی‌ و مرگ‌یرئ له‌شه‌رمانی ناینده‌ی دا، هه‌روه‌ها داوای له‌ئه‌بویه‌گر کرد که‌خوشکیکی خو‌ی لی‌ مارم‌بکا، ئه‌بویه‌گریش به‌گو‌یی کردو فه‌روه‌ی کچی ئه‌بوقوحافه‌شی لی‌ مارم‌کرد، جارئ جهریرو ئه‌شعه‌ث ناماده‌ی سه‌رته‌رمئ بوون، ئه‌شعه‌ث جهریری پیش خو‌ی خست، وتی: چونکه‌ من پاشگه‌ز بوومه‌وه، به‌لام تو پاشگه‌ز نه‌بوویته‌وه.

عبداللّای کوپری عه‌مر (پرمزای خوای لی بی) فهرمووی: خوشه‌ویست
فهرمووی: (ه‌ر که‌سی له‌س‌ر مالی خو‌ی بکو‌زری نه‌وه شه‌هیده). (ریاض/۳،
زنجیره: ۲۳۵، ژماره: ۱۳۵۴).

ئەبو ھورەيرە (رمزى خوداى ئى بى) ھەرمووى: پىاوى ھاتە خەزمەتى
 ھەزەمت (دروودى خوداى لەسەر بى) گوتى: ئەى پىغەمبەرى خودا! پىم
 بھەرموو ئەگەر زەلامى ھات ويىستى بەزۇر مالى ھەلالى خۇم ببات بۇ خۇى من
 چى بگەم؟ ھەرمووى: (مالى خۇتى مەدمرى!) گوتى: ئەى پىم بھەرموو ئەگەر
 ئەو كابرايە لەسەر ئەو ھەگزام؟ ھەرمووى: (تۆيش بچۇ بەگزیدا) گوتى:
 ئەى پىم بھەرموو ئەگەر لەم ھالەدا ئەو منى کوشت، ھىگەم کوپىھە و پايمە

(۸۵) تهجريد/۳، ژماره: ۱۰۷۳. بخاری: ۲۴۸۰. مسلم: ۱۴۱. شیخا: ۳۵۸ = مختصر صحيح مسلم/۳،
ژماره: ۱۰۸۶ - مسلم تخريج و ترفيم محمد فؤاد عبدالباقي + تخريج شيخ خليل مامون
شیخا.

چىيە؟ فەرموۋى: (تۆ شەھىدىت و جىگەت بەھەشتە). گوتى: ئەي پىم فەرموۋى ئەگەر لەھالى وادا مەن ئەوم كۆشت، لەھەل و مەرجى ئاۋادا ئەو جىگەى كۆيە؟ فەرموۋى: (ناۋ كۆرەى دۆزەخە!). {رياض/۳، زنجيرە: ۲۳۵، ژمارە: ۱۳۵۷} + {تجريد/۳، ژمارە: ۱۰۷۳ = ۲۴۸۰}.

(۶۳) باب: استحقاق الوالى الغاشى لرعىته النار

سەركردەىى فېل و كزى لە كۆمەلەى خۆى بكا شايستەى دۆزەخە

۸۶- عَنِ الْحَسَنِ قَالَ: عَادَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ زِيَادٍ مَعْقِلَ بْنَ يَسَارٍ الْمَزْنِيَّ فِي مَرَضِهِ الَّذِي مَاتَ فِيهِ، فَقَالَ مَعْقِلٌ: إِنِّي مُحَدِّثُكَ حَدِيثًا سَمِعْتُهُ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، لَوْ عَلِمْتُ أَنَّ لِي حَيَاةً مَا حَدَّثْتُكَ بِهِ، إِنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: « مَا مِنْ عَبْدٍ يَسْتَرْعِيهِ اللَّهُ رَعِيَّةً يَمُوتُ يَوْمَ يَمُوتُ وَهُوَ غَاشٌّ لِرَعِيَّتِهِ، إِلَّا حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ ».^(۸۶)

ئەمە دەقى پوختەى موسلىمە، ژمارە (۱۳۱۱) ئەمەيش و مرگەراۋمگەيەتى: حەسەنى بەصرى (رەحمەتى خوداى لى بى) فەرموۋى: مەعقىلى كۆرى يەسارى ئەلوزەنى، كە ھاۋەلى پىغەمبەر بوو، لەنەخۆشى سەرە مەرگا، عوبەيدوللاى كۆرى زياد (كە ئەو سەردەمە فەرمانرەۋاى بەصرە بوو) چوو بۆلاى بۆ سەرخۆشى لىكردى، مەعقىل پى فەرموۋ: گۆى بگرە فەرموۋدىمەكى پىغەمبەرت بۆ بگىرپمەۋە، كە خۆم لىيم بىستوۋە، ئەگەر بمزانىبايە دەزىم بۆم نەدەگىرپايتەۋە، فەرموۋى (دروۋدى خوداى لەسەر بى): (ھەر بەندەمى، لە بەندەكانى خودا، خودا بىكا بەكاربەدەست و بىكا بە گەۋرەى كۆمەلنى لە

^(۸۶) مختصر صحيح مسلم/۳، ژمارە: ۱۳۱۱ = شىخا: ۳۶۱. تجريد/۵، ژمارە: ۲۱۰۶. بخارى: ۷۱۵۱ +

موسولمانان و گزی و ناپاکیان لی بکاو، لهسەر ئهو حاله بهردهوام بی تادهمری،
ئهو به بیگومان که خودای گهوره لهسەر ئهو ناپاکیه بهههشتی لی قهدهغه
دمکا). {تاج/۲، زنجیره: ۱۰۶، ژماره: ۲۴۳۲، ج/۴}.

روونکردنهوه:

مهعقیلی کوری یهسار (رهزای خودای لی بی) لهپیش روژی خودمیبیهدا
موسولمان بوو، نامادهی پهیمانی خوشنوودی (بیعة الرضوان) بوو، فهرموودهی
له سهحیحهین و سونهنی ئهربهعهدا ههیه، له بهصره نیشتهجی بوو، ئهم
زاتانه و کهسانی تریش فهرموودمیان لهووه گیراوتهوه: عهمری کوری
مهمیوونی ئهزدی و ئهبو عوسمانی نههدی و حهسهنی بهصری، دوو فهرموودهی
له بوخاری پیرۆزدا ههیه، لهناخرو ئۆخری جینشینی موعاوییهدا مهرگ بوو
بهمیوانی (رهزای و رحمهتی خودایان لی بی).

(۶۴) باب: رفع الأمانة والإيمان من بعض القلوب وعرض الفتن على القلوب
نهمانی سپاردهو سڕینهوهی باوهرو ئیمان لهههندی دل، ناشووب و نازاوهو
سهرلیشیوان تووشی دل دهبن

۸۷- عَنْ حُذَيْفَةَ قَالَ حَدَّثَنَا رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- حَدِيثَيْنِ قَدْ رَأَيْتُ
أَحَدَهُمَا وَأَنَا أُنْتَظِرُ الْآخَرَ حَدَّثَنَا « أَنَّ الْأَمَانَةَ نَزَلَتْ فِي جِذْرِ قُلُوبِ الرِّجَالِ ثُمَّ نَزَلَ
الْقُرْآنُ فَعَلِمُوا مِنَ الْقُرْآنِ وَعَلِمُوا مِنَ السُّنَّةِ ». ثُمَّ حَدَّثَنَا عَنْ رَفْعِ الْأَمَانَةِ قَالَ « يَنَامُ
الرَّجُلُ النَّوْمَةَ فَتَقْبِضُ الْأَمَانَةُ مِنْ قَلْبِهِ فَيَظِلُّ أَثَرُهَا مِثْلَ الْوُكْتِ ثُمَّ يَنَامُ النَّوْمَةَ
فَتَقْبِضُ الْأَمَانَةُ مِنْ قَلْبِهِ فَيَظِلُّ أَثَرُهَا مِثْلَ الْمَجْلِ كَجَمْرِ دَخَرَجْتُهُ عَلَى رِجْلِكَ فَتَنْفِطُ
فَتَرَاهُ مُنْتَبِرًا وَلَيْسَ فِيهِ شَيْءٌ - ثُمَّ أَخَذَ حَصَاةً فَدَخَرَجَهَا عَلَى رِجْلِهِ - فَيُصْبِحُ النَّاسُ
يَتَبَايَعُونَ لَا يَكَادُ أَحَدٌ يُؤَدِّي الْأَمَانَةَ حَتَّى يُقَالَ إِنَّ فِي بَنِي فُلَانٍ رَجُلًا أَمِينًا. حَتَّى

يُقَالُ لِلرَّجُلِ مَا أَجْلَدُهُ مَا أَظْرَفُهُ مَا أَعْقَلُهُ وَمَا فِي قَلْبِهِ مِثْقَالُ حَبَّةٍ مِنْ خَرْدَلٍ مِنْ إِيمَانٍ
«وَلَقَدْ أَتَى عَلَى زَمَانٍ وَمَا أَبَالِي أَيْكُمْ بَايَعْتُ لِسُنِّ كَانَ مُسْلِمًا لِيَرُدَّنَّهُ عَلَيَّ دِينُهُ
وَلَنْزِنْ كَانَ نَصْرَانِيًّا أَوْ يَهُودِيًّا لِيَرُدَّنَّهُ عَلَيَّ سَاعِيهِ وَأَمَّا الْيَوْمَ فَمَا كُنْتُ لِأُبَايِعَ مِنْكُمْ إِلَّا
فُلَانًا وَفُلَانًا»^(۸۷)

خودمیفه‌ی کوری یه‌مان (رمزای خودای لی بی) فه‌رمووی: خوشه‌ویست
(دروودی خودای له‌سهر بی) دوو فه‌رمایشتی له‌بارهی سپارده‌وه پیمان فه‌رموو،
یه‌گیکیانم به‌چاوی خوّم دی هاته‌دی، که بریتی بوو، له هاتنی سپارده
(ئه‌مانه‌ت) وه چاومروانی نه‌وی تریشیانم که‌بیته دی، که بریتییه له نه‌مانی
ئه‌مانه‌ت. واته: سپارده. فه‌رمایشتی یه‌که‌م نه‌ومبوو فه‌رمووی پیمان: (ئه‌مانه‌ت
— واته: سپارده — که هاته خوارده‌وه له‌ناخی دلی پیاو چاکانا، رمگو ریشه‌ی
داکوتاو جیگه‌ی خوی گرت، به‌ره به‌ره قورئانیش دمه‌اته خوارده‌وه، هه‌روا
سوننه‌تی پیغه‌مبه‌ریش له‌دوا قورئان دمه‌ات، ئیتر نه‌وانیش به‌ فی‌ربوونی
قورئان و به‌زانینی شه‌ریعت و یاسا نامه‌ی خودا، سپاردمیان به‌ باشی و به‌جوانی
په‌رومرده ده‌کرد).

فه‌رمایشتی دووهم: نه‌وه بوو که باسی نه‌مانی ئه‌مانه‌تی بو کردین.
فه‌رمووی: (دروودی خودای له‌سهر بی): (کاتی ئه‌مانه‌ت هه‌ل ده‌گیری، به‌رمبه‌ره
نامینی و شوینه‌واری کویر دمبیته‌وه، پیاو دمبی خه‌وی لی ده‌که‌وی و له‌و خه‌وه‌دا
سپارده له دلی ومردم‌گیریته‌وه، به‌ره به‌ره شوینه‌که‌شی له‌ناو دلا کویر دمبیته‌وه
له‌سهر ئه‌م شیومه‌یه:

^(۸۷) مختصر صحیح مسلم/۳، ژماره: ۲۰۲۵ = شیخا: ۳۶۵. تجرید البخاری بالكوردی/۵، ژماره:

نەمجار شوپنەكەى وەك نیتكەپەكى رمش دەمپنیتەو، دوومجار كەخەوى
 لى دەكەوى ئەومیشى ماوہ لە دلیا ئەویش دەرپراو هیچی نامپنن. ئیت
 شوپنەكەى وەك تلۇقى لى دى. نوورى ئەمانەت (واتە: رووناكى سپاردە) كاتى لە
 دل باردەكا، وەك ئەو پشكۆپە وایە بینیت بە قاچى خۇتاو، شوپنەكەى
 ھەلتۇقى، تەماشا دەكەیت قاچت بلۇق دەكاو بلۇقەكەو شوپن بلۇقەكە ھەتا
 ماومپ دەمپنن، بەلام پشكۆكە نەماوہو سكلەكە دیار نیپە، ئەمانەتیش كە لەدل
 بارى كرد ئاواپە!

نەوجا بۇ پتر رونکردنەوہى مەبەستەكە، چەوپكى ھەلگرت و تلانیەوہ
 بەسەر قاچى خۇپا، نیشانیدا كە پشكۆكە ئاوا بنى بە قاچى خۇپدا، فەرمووی:
 (ئیت بەرمبەرە كەس متمانە بە كەس ناك، تاواى لى دى خەلك مامەلەو سەودا
 لەگەل پەگرتى دەكەن، بەلام خەريك دمپن كە كەس ئەمانەت بەجى نەھپنن،
 تاواى لى دى پیاوی ئەمپندارو دەست پاك واكەم دمپن، دەلپن: لەناو فیسارە
 خیلدا پیاوپكى دەست پاكى ئەمپندار ماوہ!

واى لى دى دمپن بە پاشا گەردانیپەكى وا، قسەو بەلپن و گوتاریان باپەخى
 نامپنن، پیاوی وا پەیدا دمپن سەنگى دەنكە خەرتەلەپى چپپە، باومرو ئیمان
 لەدلیدا نیپە، كەچى پپى دەلپن: ئای لەم شا پیاوہ، چەندە ژىرو تیز بیرو
 ھۆشیارە، یا چەندە سەلارو ناسكو نازدارە، یا چەندە بە جەرگو رەشىدو
 نازاپە! (بەراستى ئیستا رپك واپە: ۲۰۱۰/۱۱/۱۰)

حوزیفە (رمزای خودای لى بپ) فەرمووی: ئەو سەردەمە بەسەر چوو،
 كەمن دەرپەست نەبووم كە لەگەل ھەركامپكتانا مامەلەو سەودام بگرداپە
 دەرپەست نەبوومو مەترسپم نەبوو، چونكە مامەلەكارەكە ئەگەر خۇى
 موسلمان بوایە، ئەوا ئاپپن و دینەكەى نەپدەھپشت كە گزى و ناپاكپم لى بكا، خۇ

ئەگەر گاورو جوولەكەيش بوايه، سەرکارمەكەى سەرى، بەرپرسە موسلمانەكەى سەرى، نەیدەهیشت كە گزى و ناپاكیم لى بكا!.

بەلام ئەمڕۆ مەگەر لەگەڵ فیسارە كەس و ئەو فیسارە كەسدا، بتوانم مامەلەو سەودا بكەم و لیان دلتیابم، كە ناپاكیم لەگەڵدا ناكەن! {تاج/٥، زنجیرە: ١٨، ژمارە: ٥٢١٧ - باسى سپاردە هەڵ دەگیرى = ریاض/١، زنجیرە: ٢٥، ژمارە: ٢٠٠}. {بەروانە: ژمارە: (١٩٩٠) لە پوختەى موسلیم + ریاض/٤، زنجیرە: ٣٧٠، ژمارە: ١٨٦١}.

(٦٥) باب: بیان أن الإسلام بدأ غريباً وسيعود غريباً وأنه يازر بين المسجدين
نیسلام لەسەرەتاوه غەریب بوو، بەتاك و تەرا دەستى پێكرد، هاكا غەریب
كەوتەوهو كشیاهوه بو نیتوانى دوو مزكەوتەكەى پێخەمبەر لە مەككەو
لە مەدینە

٨٨- عَنْ حُذَيْفَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (كُنَّا جُلُوسًا عِنْدَ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ فَقَالَ أَيُّكُمْ يَحْفَظُ قَوْلَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي الْفِتْنَةِ قُلْتُ أَنَا كَمَا قَالَ قَالَ إِنَّكَ عَلَيْهِ أَوْ عَلَيْهَا لَجَرِيءٌ قُلْتُ فِتْنَةُ الرَّجُلِ فِي أَهْلِهِ وَمَالِهِ وَوَلَدِهِ وَجَارِهِ تَكْفُرُهَا الصَّلَاةُ وَالصَّوْمُ وَالصَّدَقَةُ وَالْأَمْرُ وَالنَّهْيُ قَالَ لَيْسَ هَذَا أُرِيدُ وَلَكِنَّ الْفِتْنَةَ الَّتِي تَمُوجُ كَمَا يَمُوجُ الْبَحْرُ؟ قَالَ لَيْسَ عَلَيْكَ مِنْهَا بَأْسٌ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ إِنَّ بَيْنَكَ وَبَيْنَهَا بَابٌ مُغْلَقٌ قَالَ أَيَكْسَرُ أَمْ يُفْتَحُ؟ قَالَ يُكْسَرُ قَالَ إِذَا لَا يُغْلَقُ أَبَدًا قُلْنَا أَكَانَ عُمَرُ يَعْلَمُ الْبَابُ قَالَ نَعَمْ كَمَا أَنَّ دُونَ الْعِدِّ اللَّيْلَةَ إِنِّي حَدَّثْتُ بِحَدِيثٍ لَيْسَ بِالْأَغَالِيطِ فَهَبْنَا أَنْ نَسْأَلَ حُذَيْفَةَ فَأَمَرَنَا مَسْرُوقًا فَسَأَلَهُ فَقَالَ الْبَابُ عُمَرُ).^(٨٨)

^(٨٨) تەجرید/١، ژمارە: ٣١٠. بخاری: ٥٢٥، ١٤٣٥، ١٨٩٥. مسلم: ١٤٤ - ٣٦٩ شیخا + مختصر صحيح

مسلم/١، ژمارە: ٧٢. شیخا: ٣٧١. تجرید/٢، ژمارە: ٨٦١. بخاری: ١٨٦١.

حوزمیفه (پرمزای خوای لئی بئی) فەرمووی: لەخزمەتی عومەردا دانیشتبووین، فەرمووی: کێتان فەرمایشتەکە ی پێغەمبەری (دروودی خودای لەسەر بئی) لەبارە ی ئازاوە و فەرتەنەکانە وە لەبەرە؟ منیش گوتم: من لەبەرە دمی وەك خۆی فەرموویەتی، عومەر فەرمووی: بەراستی تۆ کۆی ئی ناکەیتە وە چاوەترسی دوورنییە لەخۆتە وە سەبارەت بەفەرتەنەکان شتی بڵیی! منیش عەرزیم کرد: حەزەرت (پرمزای خوای لئی بئی) دمی فەرموو: ئەو ناشووب و ئازاومیە کەتووشی پیاو دمی، بەهۆی کەس و کار و مال و منال و هاوسی و دراوسیوە، نوێژ و رۆژ و خێرکردن و فەرمانکردن بەچاکە و نە ی کردن لەخراپە، دمی بەکەفارمەتی و پاکی دمی نە وە.

عومەر (پرمزای خوای لئی بئی) فەرمووی: مەبەستم ئەمەنییە، بەلکۆ و لەو فیتنە و ئازاومیە دمی سەم کە وەك شەپۆلی دمی شەپۆل دەدا، گوتم: قوربان! ئەو میان زانی بۆتۆنایی، ئەو وە والەپشتی دمی گایەکی داخراوە وە، ئەو دمی گایە و لەنیوانی تۆ و ئەو، تانە و دمی گایە داخراپی ئەو ئازاومیە روونادا.

عومەر فەرمووی: جانیای ئەو دمی گایە دمی کێر ئی یادمی کێتە وە؟ گوتم: دمی کێر. فەرمووی: کەواتە هەتا هەتایە داخکێتە وە. بێژرا: ئایا عومەر دمیانی مەبەست لەو دمی گایە چییە؟ حوزمیفه فەرمووی: بەلئ زۆرباش ئەو دمی دمیانی، وەك سوور دمیانی کەرۆژ رۆشت شەو دادی، ئاواشی دمیانی کە مەبەست لەو دمی گایە چییە، چوونکە من فەرموودمیەکی دروست و قسە یەکی دۆغری وام بۆی گێرایە وە کە هەلە شەو پەلە شەو تیکەل و پیکەل نەبی! جا لەحوزمیفه پرسیار کرا: ئەو دمی گایە کێ بوو؟ فەرمووی: عومەر خۆی بوو، واتە: هەتا عومەر لەزیاندایی ئازاوە سەر هەل نادا. (ت/ ۷۲/ ۵).

ئەمەیش ژمارە (۸۶۱) ی تەجریدی بوخارییە لەم بارمە وە:

ئەبو ھورمىرە (رمزى خىۋى لى بى) لەخۇشەۋىستەۋە (دروودى خىۋى لەسەر بى) دىمقەرمۇي: ۋەكۈۋ چۆن مار كە زۆرى بۇ ھات دىخىزىتەۋە ناۋ كۈنى خىۋى ۋە پەكەي تىا دىخوات، لەبەر بى دىمرتانى، ئىسلامەتىش بە تايىبەتى لەئاخر زىمانا ناۋما تەنگى پى ھەلدەچىرىۋ ناۋما دىكشىتەۋە بۇ ناۋ مەدىنەۋ گىرمۇلەي تىا دىخوات. (تاج/۲/۲۷۷/۴ ز/۱۳۸ - ش/ت).

راقەۋ شىكىردنەۋە:

ئەم قەرمۇدەيە بەلگەيە لەسەر ئەۋە كە دروستە شتى باش تەشبىھ بىرىۋ بەشتى خىراپەۋە، مادەم تەشبىھەكە دىمىۋ بەھۋى رۈنكىردنەۋەي مەبەست، ۋە واتاى واپە كە مەرج نىيە موشەببەھۋ بىيە، لە ھەمۇۋ رۈۋىيەكەۋە ۋەكۈۋ يەك بىن، بەلگۈۋ ئەۋەندە بەسە كە لەرۈۋىيەكەۋە لەيەك بىچىن.

ئەمەيش ژمارە (۷۲)ى پۈختەي مۇسلىمە سەبارەت بە غەرىبى مۇسۇلمان: ئىبىنو عومەر (رمزى خىۋى لى بى) قەرمۇۋى: خۇشەۋىست (دروودى خىۋى لەسەر بى) دىمقەرمۇي: (ئىسلام لە سەرمەۋە غەرىب بوۋ، بە تەك ۋ تەرا دەستى پىكىرد، مۇسۇلمان لەناۋ كۆمەلە ۋەك ناۋارەۋ نامۇۋ ۋابوۋ، ھەتا بەرە بەرە پەرى سەندۈ سەركەۋت ۋ بوۋ بەزۆرىنە، بەلام ھاكا غەرىب كەۋتەۋەۋ بوۋەۋە بەتەك ۋ تەرا لەناۋ كۆمەلە، ۋەك يەكەم جارى. رۇزى دى ۋەكۈۋ چۆن مار لە كۈنەكەي بۇ مۇۋ مۇۋش دىمىدەچى، بەلام كە مەترىيەكى بوۋ، دىخىزىتەۋە ناۋ كۈنى خىۋى ۋە پەكەي تىا دىخوات، لەبەر بى دىمرتانى، ئىسلامەتىش (بەتايىبەتى لە ئاخىر زىمانا) ناۋما تەنگى پى ھەلدەچىرىۋ، ناۋما دىكشىتەۋە بۇناۋ مەدىنەۋ بۇ نىۋانى دۈۋ مەزگەۋتەكەي پىغەمبەر لە مەدىنەۋ مەزگەۋتى حەرام لە مەككەۋ، لەم نىۋانەدا گىرمۇلەي تىا دىخوات).

٨٩- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «إِنَّ الْإِيمَانَ لِيَأْرِزُ إِلَى الْمَدِينَةِ كَمَا تَأْرِزُ الْحَيَّةُ إِلَى جُحْرِهَا».^(٨٩)

ئەبو ھورەیرە (رمزای خودای لی بێ) لە خۆشەویستەوه (دروودی خودای لەسەر بێ) دمفەرموی: (وەکوو چۆن مار کە زۆری بۆهات دەخزیتەوه ناو کونی خۆی و پەپکەیی تیا دەخوات، لەبەر بێ دمرەتانی، ئیسلامەتیش ئاومەها بـە تایبەتی لە ئاخر زەمانا— تەنگی پێ ھەلەدەچنرئو، ئاومەها دەکشیتەوه بۆ ناو مەدینەو، گرمۆلەیی تیا دەخوات و پەنای بۆ دەبات). (تەجرید/٨٦١/٨٧٦، بەرگی/٢/٢٥٦ + تاج/٢/٢٧٧، زنجیرە: ١٢٨، ژمارە: ١٧٢٩ ج-٤).

روونکردنەوه:

مەبەست دوو شتی سەرەکی:

١- مەدینەیی نازدار، شارە پاک و پیرۆزەگەیی پێغەمبەری خۆشەویست و نازیز، ھەر لەسەردەمی پێغەمبەرەوه، ھەتا رۆژی قیامەت کانگاو سەرچاوەی نوورو رحیمەت و پیت و بەرمکەت و زانست و نووری شەریعەت بووو و دەبێ، ئیتەر ئەو پیت و ھەرو بەرمکەتە لە زۆر رووومویە، وەک ئەو ھەمیشە زانای گەورەو مەرجیعی دینی گەورە، لە ھەموو سات و چاخیکا تیا بوو، وەک ئەو گۆری پیرۆزی پێغەمبەر والەوئ، ھەروا (مَشَاهِدِي) پێغەمبەر و ئاسەوارو شوئینەواری ئەو زاتەو ھاوئە نازدارو نازیزەکانی وا لەوئ، کە ھەمیشە سەرچاوەی پیت و فەرن بۆ گەلی ئیسلام، بەتایبەتی بۆ زانایان و پیاو چاکان و خوا ناسان، جا بەم

^(٨٩) مختصر صحيح مسلم/١، ژمارە: ٣٨. شیح: ٣٧٢. تجرید/٢، ژمارە: ٨٦١ بروانە: ژمارە:

(٨٨) کە لەپێشەوه رابورد.

هۆيانهوه، هه موو کاتى له هه موو لايهكى جيهانى ئيسلاميهوه، جيگهى نيازو
مرازو هامو شوو مهقصه دى زانايان و خوا ناسان و پياو چاگان بووه!
٢- ههر وهك چۆن مار، بۆ بژيوى خۆى له كون دمردهچى و بهملاو لادا
بلاو دمبىتهوه، بهلام کاتى شتى زۆرى بۆ دهينى، بهرمو گونهگهى خۆى
دمگهريتهوه و لهويدا پهپکه دهخوات، ناومهش بهره بهره، به تايبهتى له پيش
هاتنى قيامهتدا، ئيسلام وهك ههوه لاجارى غهريب دمبىتهوه و دمبىتهوه به تاك و
تهراو، له هيچ كوييهك نامينى له مهدينه نهى!

(٦٧) باب: الاستسار بالايان للخائف

نهگه مهترسى هه بوو، دروسته موسولمانهتى په نهان بى

٩٠- عَنْ حَدِيثَةٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ):
(اَكْتُبُوا لِي مَنْ تَلَفَّظَ بِالْإِسْلَامِ مِنَ النَّاسِ) فَكَتَبْنَا لَهُ أَلْفًا وَخَمْسَ مِائَةٍ رَجُلٍ فَقُلْنَا نَخَافُ
وَنَحْنُ أَلْفٌ وَخَمْسُ مِائَةٍ فَلَقَدْ رَأَيْنَا ابْتُلِينَا حَتَّى إِنَّ الرَّجُلَ لَيُصَلِّي وَحْدَهُ وَهُوَ
خَائِفٌ). (٩٠)

حوزميفه (پهزاي خواى لى بى) فهرمووى: پيغه مبهه (دروودى خواى
له سهه بى) فهرمووى: (ئهوانهى كه موسولمان بوون ناويانم بۆ بنووسن) كاتى
ناومكانمان نووسى ههزارو پينج سهه پياو بوون له ناو خو مانا دهمانگوت: تازه
نيمه له دوژمن بترسين، وه ل حال ههزارو پينج سهه كهس بين، بهلام له وهدوا خودا
تووشى تافيكردنه و ميهكى واى كردين ته نانهت پياو به ته نهائيش نويزى بگردايه
ههر دمترسا، كه پيى بزنان و تووشى نازاوه و فه رته نهى بكه ن.
ئه مهيش دمقى ژماره (٧١) ي پوختهى موسليمه:

(٩٠) ته جريد/٢، ژماره: ١٢٤٧. بخارى/٣٠٦٠. مختصر صحيح مسلم/١، ژماره: ٧١. شيجا: ٣٧٥.

حوزمیفه (رمزای خودای لی بی) فهرمووی: پیغه مبه ر (دروودی خودای له سهر بی) فهرمووی: (ئهوانه ی که موسولمان بوون، سهرژمیریان بکه ن و ناویانم بو بنووسن، تا بزانی ژماره ی موسولمانان چهنده؟). فهرمووی: عهرزمان کرد: قوربان! بوچی مه ترسیت لیمان هه یه، که دوژمن زال بیت به سهرمانا، وه لجال ژماره مان له نیوانی شهش سهد کهس، هه تا جهوت سهد کهس ده بیت؟ واته: نیمه له م لایه نه وه ترسمان له دوژمن نه ماوه. به لام فهرمووی (دروودی خودای له سهر بی): (ئیوه نازانن، کی ده لی که تووشی فهرته نه و ناشووب نابن و تووشی تاقیکردنه وه ی خوایی و نه زموونی روژگار نابن!!). فهرمووی: (جاوا گیرۆده بووین و وا تووش بووین، ته نانهت هه مان بوو به دزیه وه نویژی دمکرد!).

روونکردنه وه:

ئه م فهرموودمیه سهرچاومیه کی روونه بو سهرژمیری شارستانی و سهرژمیری سوپایی و هه موو سهرژمیرییه کی تری رهوای سووود به خش.

(٦٨) باب: تَأْتِي قَلْبُ مَنْ يَخَافُ عَلَى إِيمَانِهِ لِيُضَعِفَهُ وَالنَّهْيُ عَنِ الْقَطْعِ بِالْإِيمَانِ

مِنْ غَيْرِ دَلِيلٍ قَاطِعٍ

نۆموسولمانو باوه ر لاواز ده لاوینرین هه تا باوه ریان ته واو دابه زری، شایه تی

باوه ری ساخ، یا بیباوه ری ته واو، به بی به لکه، بو کهس نادری

٩١- عَنْ سَعْدِ بْنِ أَبِي وَقَّاصٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (أَعْطَى رَهْطًا وَسَعْدٌ جَالِسٌ فَتَرَكَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَجُلًا هُوَ أَعْجَبُهُمْ إِلَيَّ فَقُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ مَا لَكَ عَنْ فُلَانٍ فَوَاللَّهِ إِنِّي لَأَرَاهُ مُؤْمِنًا فَقَالَ أَوْ مُسْلِمًا فَسَكَتُ قَلِيلًا ثُمَّ عَلَنِي مَا أَعْلَمُ مِنْهُ فَعُدْتُ لِمَقَالَتِي فَقُلْتُ مَا لَكَ عَنْ فُلَانٍ فَوَاللَّهِ إِنِّي لَأَرَاهُ مُؤْمِنًا فَقَالَ

أَوْ مُسْلِمًا فَسَكَتَ قَلِيلًا ثُمَّ غَلَبَنِي مَا أَعْلَمُ مِنْهُ فَعَدْتُ لِمَقَالَتِي وَعَادَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ثُمَّ قَالَ يَا سَعْدُ إِنِّي لَأُعْطِي الرَّجُلَ وَغَيْرُهُ أَحَبُّ إِلَيَّ مِنْهُ خَشْيَةً أَنْ يَكْبَهُ اللَّهُ فِي النَّارِ. (٩١)

سه‌دی کوری نه‌بو ومقاص (پرمزای خوای لی بی) فه‌رمووی: من خۆم دانیشتبووم له‌وکاته‌دا پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) به‌شی ده‌سته‌یه‌کی دا، به‌لام به‌شی پیاویکی نه‌دا، به‌لای منه‌وه نه‌و پیاوه باشت‌رینیان بوو، له‌به‌ر نه‌وه گوتم: قوربان! نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خودا! نه‌وه بۆچی فیساره‌که‌ست بوارد، خۆیه‌خودا من به‌پرواداری دهمزانم، فه‌رمووی: به‌لکوو بلی به‌موسولمانی دهمزانم و له‌حالی وادا شایه‌تی باوم، که شتی‌که واله‌ناو دل دا بۆئهم جوړه که‌سه‌ی مه‌ده) جا منیش که‌می بیدمگ بووم، هه‌تا نه‌وه‌ی دهمزانی له‌باره‌ی موسولمانه‌تی نه‌و پیاوه‌وه زۆری بۆ هینام له‌به‌ر نه‌وه پرسیاره‌که‌مم دووباره کرده‌وه، پیغه‌مبه‌ریش هه‌ر فه‌رمایشته‌که‌ی پیشووی دووباره کرده‌وه، له‌به‌ر نه‌وه که‌میکی تریش بی دهمگ بوومه‌وه، هه‌تا له‌به‌ر هه‌مان هۆی پیشوو پرسیاره‌که‌مم بۆ جاری سییه‌م دووباره کرده‌وه، پیغه‌مبه‌ریش (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) دیسانه‌وه هه‌ر فه‌رمایشته‌که‌ی پیشووی دووباره کرده‌وه، له‌دوایی دا فه‌رمووی: (نه‌ی سه‌عد! که‌لی جار من به‌ش دهمم به‌هه‌ندی که‌س، هه‌یشه له‌وم خوشت‌ر ده‌وی و به‌شیشی نادم، دهمزانی نه‌وه‌بو؟ چونکه هه‌ندی که‌س نو موسولمانن، یا‌چاو‌چنۆکن، دهمه‌وی به‌به‌ش پیدان بیان لای‌نم و بیانکه‌م به‌دۆستی نیسلام، نه‌بادا بجیته‌وه ناو بی پروایی و خودا له‌ناو ناگری دۆزه‌خ دا

(٩١) تجرید/١، ژماره: ٢٦. بخاری: ٢٧، ١٤٧٨. مختصر صحیح مسلم/١، ژماره: ٧١. شیخا: ٣٧٥.

سهرنگرتی بکا، بهلام ههیه خۆی موسولمانی ساغه، پێویستی بهلاواندنهوه
(نیه).

راقه و شیکردنهوه:

سهعد لهعهشهره‌ی موبه‌ششهرمه، واته: لهو ده کهسهیه که پێغه‌مبهر
(دروودی خودای له‌سهر بـ) مژده‌ی به‌هه‌شتی پێداون، له‌موسولمانه
ههره‌پیشینه‌گانه، له‌ته‌مه‌نی چوارده سالی دا ئیسلام بوو، ناماده‌ی غه‌زای به‌در
بووه، هه‌روا هی غه‌زاگانی تری پاش به‌در بووه، نزای گیرابوو، یه‌که‌م که‌س بوو
که‌یه‌که‌م تیری له‌پێگه‌ی خودا دا هاویشته، له‌کۆچهره هه‌ره پێشینه‌کان بوو،
دووسه‌دو حه‌فتا فهرمووده‌ی هه‌یه، له‌بوخاری دا بیستی هه‌یه، له‌موسلیم دا
بیستو سێی هه‌یه، یازده‌یان په‌سه‌ندی هه‌ردوو‌لایه، له‌سه‌رده‌می ئیمامی
عومه‌ردا له‌سهر ده‌ستی سه‌عددا مه‌دائین فه‌تخ کرا، کووفه‌ی دروست کرد،
عومه‌ر کردی به‌فه‌رمانداری ولاتی عێراق، له‌په‌نجاو حه‌وتی کۆچی دا مردووه،
له‌به‌قیع به‌خاک سپێردراوه، دواترین که‌سه له‌عه‌شهره‌ی موبه‌ششهره که
مردووه: (تاج/ ۵/ ل ۸۶ = تاج/ ۲/ ل ۶۰۹ ز/ ۱۲/ ژ ۲۳۲۶ هه‌تا ۲۳۳۱ ج/ ۴) له‌م شوینه‌دا
له‌تاجول ئوصول دا مناقبی سه‌عد نووسراوه.

(۶۹) باب: زیاده طمانینه القلب بتظاهر الأدله

به هوی روونی و زوری به لکموه دل زیاتر نارامو دامه زراو ده بی

۹۲- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (نَحْنُ أَحَقُّ بِالشُّكِّ مِنْ إِبْرَاهِيمَ إِذْ قَالَ: ﴿رَبِّ ارْنِي كَيْفَ تُخَيِّ الْمَوْتَى قَالَ: أَوْ لَمْ تُؤْمِنْ قَالَ: بَلَى وَلَكِنْ لِيَطْمَئِنَّ قَلْبِي﴾ وَيَرْحَمُ اللَّهُ لَوْ طَا لَقَدْ كَانَ يَأْوِي إِلَى رُكْنٍ شَدِيدٍ وَلَوْ لَبِثْتُ فِي السِّجْنِ طَوْلَ مَا لَبِثَ يُوسُفُ لَأَجَبْتُ الدَّاعِيَ).^(۹۲)

ئه بو هورمیره (رمزای خودای لی بی) فهرمووی: خو شه ویست (دروودی خودای لی بی) فهرمووی: (گریمان نه گهر من له فه رزی مه حالدا، گومان و دوودلیم له زیندوو بوونه و مدا هه بی ئیبراهیم شتی وای نه بووه، به لام ئهم گو فتو گوئی ئیبراهیمه، که له م نایه ته دا، خوا باسی فهرمووه بو مان، ته نیا بو ئه وه بووه که به هوی دیتن به چاوی سهرموه، ته و او دل ئه ستوورو دلنیا بی، و مکوو چۆن ئیمه به بیستن بو مان دمرکه و تووه، که دمریای گه وره گه وره هه یه، به لام کاتی به چاوی سهر ئه و دمریایانه دمبینین، هه رچه ند زانست و عیلمه کو نه که مان، که له ریگه ی ژنه و تنه وه بووه، هیج پترنابی، به لام پته و ترو دامه زراوتر دمبی، ته نانه ت نه گهر یه کی له وه دوا بلی دمریا و و جوودی نییه، ئیمه بر وای پی ناکه یین.

نایه تی گو فتو گوکه ئه مه یه: ﴿رَبِّ ارْنِي كَيْفَ تُخَيِّ الْمَوْتَى قَالَ: أَوْ لَمْ تُؤْمِنْ قَالَ: بَلَى وَلَكِنْ لِيَطْمَئِنَّ قَلْبِي﴾ به قهره (۲/۲۶۰).

واته: ئیبراهیم فهرمووی: په رومردگاری من! ئه ی خاومنی هه ردوو جیهان! نیشانم بده ئهم خه لکه که دهمرن و سائه های سال دمبنه وه به خاک و ئه ندامه کانی له شیان دمرزین و دمبن به خۆل و خاشاک و بای پوژگار، به

ئارمىزوى خۇى شەن و كەويان دەكاو، پەخش و پرشيان دەكا لە وولاتا، چۆن
چۆنى تۆ لە قىامەتا زىندوويان دەكەيتەو، بەجى شىومىيى ئەو پارچە پەرتو
بلاوانە يەك دەخەيتەو؟

خودا لەو ئەلامى ئىبراھىم دا فەرمووى: ئەى ئىبراھىم! ئايا تۆ ھىشتا
باومرپ نەھىناو بەو كەمن دمتوانم مردوو زىندوو بکەمەو؟ عەرزى کرد: با،
بەخودا زۆر باش ئەو دەزانم و باومرپ بەو ھەيە، بەلام دەمەوئى كە دلم ئاو
بخواتەو و ھا دابەزى، كەئىتر دلەپراوگى و پىگەى سووسەى سووسەبای
و سواس و پاراپى و دوو دلى نەفس و دموون لە دل و ناخى مندا نەمىنى و،
ئەوئى كە بەدل باومرپ پىي کردوو، بە چاوى سەرىش ببىينم!!

خوداى مەزن بۆ خۇى دىزانى كە ئىبراھىم ئەمە دەزانى، وەلى بۆيە ئەم
پرسىارەى ئى کرد تا بىسەرەن و ئەلامەكەى ئىبراھىم ببىستن!). تاج/ ٦ ل/ ٤٨ ف/ ٥٦
ز/ ٣- تەفسىرى سوورمتى بەقەرە).

پىغەمبەر (دروودى خوداى لى بى) فەرمووشى: پەحمەتى خودا لە لووط
پىغەمبەرى، لەسەرچى بىرو باومرپ فەرموويەتى: ﴿لَوْ أَنَّ لِي بِكُمْ قُوَّةً أَوْ آوِي
أَلَى رُكْنٍ شَدِيدٍ﴾ واتە: ھەزەرتى لووط پىغەمبەر، كاتى ھۆزەكەى پەلامارى
مىوانەكانىيان داو، ھەولتى لەگەڵياندا دا كەوازبىين و رووزمردى بەسەر خۇى و
مىوانەكانى نەھىن و ھەولەكەى سوودى نەبوو، پاش ئەمە فەرمووى: كاشكى
ياخوم ھىزىكم ببوايە، ھەتا چارەى ئەم بى شەرمى و نامەردى و زىادەمردى ئىو
مەپى بکردايە، ياخود لە پەناى زاتىكى تەواناو بەھىزدا دەبووم، تا ئەو
چارەسەرى ئەم بى شەرمىيەى ئىو بکردايە! پىغەمبەر (دروودى خوداى لى
بى) فەرمووى: چۆن وادەفەرموئى، خۆ ئەو واتە: ھەزەرتى لووط لە راستىدا لە
پەناى زاتىكى تەواناو بەھىزدا بوو، كە خوداى تەوانايە، ئىتر چۆن وا

دمفهرموی. له لایه کی تریشه وه ئافهریم بۆ چه زرمتی یووسف، بۆ خوئی و بۆسه بری و بۆ خوگرتنی، به راستی مهردو به سه برو نازاو به پشو بوو، نه وه بوو، پاش نهو هه مکه چه پس و زیندانییه، کاتی پاشا ناردی به شوینی دا، که بجی بۆ لای، نهو نه چوو، وه ویستی له پیش دا بیسه لینی که نهو به نارهوا به ند کراوه، بۆیه به فروستاده کهی پاشای فهرموو: برۆ عهرزی پاشا بکه، فهرمان بدا، نهو ژنانه که دمستی خویمان لهت و پهت کرد، له گهل ژنی ومزیردا، له کاتی دموعمه کهدا، کویمان بکاته وهو لییان بپرسی: حالی نهوان چۆن بووه و حالی منیش چۆن بووه؟ تا پاک و پیس دمر بکهوئ بۆ هه مو لای، نهوسا من دیم بۆ لای پاشا، وهلئ نه گهر من له جیگه ی یووسف بوومایه و نهومندهی نهو، وا زۆر له به ندیخانه دا بمایه ته وه ههرکه دههاتن به دوامدا، گورج به بی چهندو چوون دهچووم له گهلایان بۆ لای پاشا. تاج/ ۶ ل/ ۲۴۳ ز/ ۱۲ ف/ ۵ - باسی تهفسیری سوورمتی هوود.

(۷۰) باب: وَجُوبُ الْإِيمَانِ بِرِسَالَةِ نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِلَى جَمِيعِ النَّاسِ، وَنَسْخُ الْمَلَلِ بِمِلَّتِهِ

باوه به وه که په یامی پیغه مبهری نیسلام بۆ سه رجه می مروقه، وه هه موو

نایینه کانی تر به هاتنی نایینی نیسلام کوژاونه ته وهو کاریان پی ناگری

۹۳- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «مَا مِنَ الْأَنْبِيَاءِ مِنْ نَبِيٍّ إِلَّا قَدْ أُعْطِيَ مِنَ الْآيَاتِ مَا مِثْلُهُ آمَنَ عَلَيْهِ الْبَشَرُ، وَإِنَّمَا كَانَ الَّذِي أُوتِيَتْ وَحْيًا أَوْحَى اللَّهُ إِلَيْ، فَأَرْجُو أَنْ أَكُونَ أَكْثَرَهُمْ تَابِعًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ» (۹۳)

(۹۳) مختصر صحيح مسلم/ ۱، ژماره: ۱۹. مسلم: ۱۵۲ - شيحا: ۳۸۳. ته جريد/ ۴، ژماره: ۱۷۲۲.

نه‌بو هورمیره (رمزای خودای لی بی) فهرمووی: پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سهر بی) فهرمووی: (هه‌موو پیغه‌مبه‌ری، له‌کاتی خویدا، نیشانه‌ی گه‌وره گه‌ورمو موعجیزیه‌کی وه‌های پی دراوه، که ئاده‌میزاده‌کانی سه‌رده‌می خوی به‌هوی نه‌و نیشانه گه‌وران‌ه موعجیزانه‌وه، نیمان و باوم‌ریان پی هی‌ناوه، به‌لام نه‌و موعجیزیه‌ی که خه‌لاتکراوه به‌من نه‌م قورنانه پیرۆزمیه، که خودا به‌وه‌حی و سروش بوی ناردووم، که لایه‌نی نیعجازه‌کی نه‌براویمیه و هه‌میشه به‌رده‌وامه، وه‌ک موعجیزه‌کانی پیغه‌مبه‌ره‌کانی تر نییه، که تایبه‌ت بن به‌ خه‌لکی سه‌رده‌می خویانه‌وه و پاش خویان کاریگه‌ری یان نه‌می‌نی، بویه ئومیدم گه‌ورمیه که له رۆزی قیامه‌تدا، من له هه‌موو پیغه‌مبه‌ره‌کانی تر ئۆمه‌تم زیاتر بی).

۹۴- عَنْ صَالِحِ بْنِ صَالِحِ الْهَمْدَانِيِّ، عَنِ الشَّعْبِيِّ، قَالَ: رَأَيْتُ رَجُلًا مِنْ أَهْلِ خُرَّاسَانَ سَأَلَ الشَّعْبِيَّ فَقَالَ: يَا أَبَا عَمْرٍو! إِنَّ مِنْ قِبَلِنَا مِنْ أَهْلِ خُرَّاسَانَ يَقُولُونَ فِي الرَّجُلِ، إِذَا أَعْتَقَ أُمَّتَهُ ثُمَّ تَزَوَّجَهَا فَهُوَ كَالرَّائِبِ بَدَنَتُهُ. فَقَالَ الشَّعْبِيُّ: حَدَّثَنِي أَبُو بُرْدَةَ بْنُ أَبِي مُوسَى، عَنْ أَبِيهِ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «ثَلَاثَةٌ يُؤْتَوْنَ أَجْرُهُمْ مَرَّتَيْنِ: رَجُلٌ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ آمَنَ بِنَبِيِّهِ وَأَدْرَكَ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَأَمَّنَ بِهِ وَاتَّبَعَهُ وَصَدَّقَهُ، فَلَهُ أَجْرَانِ، وَعَبْدٌ مَمْلُوكٌ أَدَّى حَقَّ اللَّهِ تَعَالَى وَحَقَّ سَيِّدِهِ، فَلَهُ أَجْرَانِ، وَرَجُلٌ كَانَتْ لَهُ أُمَةٌ فَغَدَاَهَا فَأَحْسَنَ غَدَاءَهَا، ثُمَّ أَدْبَهَا فَأَحْسَنَ أَدْبَهَا، ثُمَّ أَعْتَقَهَا وَتَزَوَّجَهَا، فَلَهُ أَجْرَانِ». ثُمَّ قَالَ الشَّعْبِيُّ لِلْخُرَّاسَانِيِّ: خُذْ هَذَا الْحَدِيثَ بِغَيْرِ شَيْءٍ، فَقَدْ كَانَ الرَّجُلُ يَرْحَلُ فِيمَا دُونَ هَذَا إِلَى الْمَدِينَةِ.^(۹۴)

(۹۴) مختصر صحيح مسلم/۱، ژماره: ۲۲ = شيخا: ۳۸۵ = مسلم/ ۱۵۴. ته‌جريد/۱، ژماره: ۸۲.

ئەمە دەقى غەربى ئەم فەرموودمىيە، لە پوختەى موسلىما، لەبەرئەۋەى سوودى
پەترە نووسىمان، ئەمەيش لەدواۋە وەرگەرپاۋمگەيەتى:

صالحى كۆرى صالحى ھەمەدانى فەرموۋى: پياۋىكى خۇراسانىم بىنى، لە
شەعبى پىرسى، گوتى: ئەى باۋكى غەمرا! خەلكى خۇراسانى لاي ئىمە، بازىكىيان
دەلتىن: ئەو پياۋەى گەنيزمگەكى خۆى ئازاد بكاۋ پاشان بۆخۆى مارەى بكا،
ئەۋە كارىكى باش ناكا، چونكە لەكەسەى دەچى كە وشترى بكا بە ديارى بەيتو
دوايى لىي پەشىمان بېيتەۋە، يا شتى بكا بەخىرو دوايى بە بەھايەكى كەم
بىكرپتەۋە لە ھەزارمگە؟

شەعبىش فەرموۋى: وانىيە، چونكە مەن ئەبو بورىدى كۆرى ئەبو
مووساى ئەشعەرى، لە ئەبو مووساى باۋكىيەۋە گىراپەۋە بۆم: كە پىغەمبەر
(دروودى خۇداى لەسەر بى) فەرموۋى: (ئەم سى كەسە دوو پاداشتى باشيان بۆ
ھەيەۋ، لە دوۋلاۋە خىرىكى گەورمىيان دىمگات: يەكەم پياۋى، يا ژنى، كە لەسەر
نايىنى جوۋلەكە يا گاور بى، پاشان موسولمان بىي و شوپن پىغەمبەر بىكەۋى و
باۋمىر بە پەيامەكەى بىكات، ئەمە دوو پاداشتى باشى بۆ ھەيە، دوۋم: كۆيلەيى
كە ھەم مافى خۇداۋ ھەم مافى ئاغاكانى بەجۋانى بەجىي بھىنى، ئەمەش دوو
پاداشتى باشى بۆ ھەيە، سىيەم: پياۋى گەنيزمكىكى ۋاي ھەيى، كە كۆيلەيىيى،
ۋاتە: مولكى يەمىنى بى و بۆى ھەلال بى، بەجۋانى بەخىۋى بكاۋ، بەجۋانى
تەمى و پەرومردەى بكاۋ، فىرى خويندەۋارى و زانىستى بكا، ئەۋجا ئازادى بكاۋ
مارەى بكا بۆ خۆى، ۋە مەبەستى لەم كارمىش ساخ رىزامەندى خۇدا بى،
ئەمەش دوو پاداشتى بۆ ھەيە!).

ئەۋجا شەعبى (رەحمەتى خۇداى لى بى) بە پياۋە خۇراسانىيەكەى
فەرموۋ: ئەم فەرموودمىيە بە ھاسانى و بەبى ھىچ ئەركى، وەرگەرە بۆ خۆتو

له بهری بکه، جاران زاناکان وا ویل بوون به دواى فهرموودهدا، بۆ و مرگرتنى فهرموودمى، که پلهو پایه ی نه دمگه یشته پلهو پایه ی نه م فهرموودمیهش لیرومه به سواری ولاخ ده چوون بۆ مه دینه ی نازدار بۆ فیئر بوونی). (تاج/۳/ ۸۳ = تاج-۲ ز-۳۴ ژ-۲۱۰۱ ج-۴ = چاپی چواره م).

(۷۱) باب: نزول عیسی ابن مریم حاکما بشریعة نبینا محمد (صلی الله علیه وسلم) عیسی کوری مه ریه م له ناسمان دیته خواری، کارو هوکم به یاسا نامه ی نیسلام ده کات

۹۵- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) أَنَّهُ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- « وَاللَّهِ لَيَنْزِلَنَّ ابْنُ مَرْيَمَ حَكَمًا عَادِلًا فَلْيَكْسِرَنَّ الصَّلِيبَ وَلْيَقْتُلَنَّ الْخَنَزِيرَ وَلْيَضَعَنَّ الْحِزْيَةَ وَلْيَتَرَكََنَّ الْقِلَاصُ فَلَا يُسْعَى عَلَيْهَا وَلْيَذْهَبَنَّ الشُّحْنَاءُ وَالتَّبَاغُضُ وَالتَّحَاسُدُ وَلْيَدْعُوَنَّ إِلَى الْمَالِ فَلَا يَقْبَلُهُ أَحَدٌ ».^(۹۵)

نه مه دمقی عهرمبی پوخته ی موسلیمه، ژماره: (۲۰۵۹):

نه بو هورمیره (رمزای خودای لی بی) فهرمووی: خو شه ویست (دروودی خودای له سهر بی) فهرمووی: (به خودا هیچ گومانی تیادا نییه، که له ناخر زه مانا، عیسی کوری مه ریه م (سلاوی خودا له خو ی و له دایکی) له ناسمان دیته خواره وه بۆ ناوتان، پیشه واکه تان له خو تانه که موحه ممه دی مه هدییه، عیسا له ناوتانا نه ی گه لی نیسلام! دهبی به داد پرسیکی داد په رومرو به ناو بژیوانیکی هه قانی، به پیی یاسا نامه ی خودا، که شه ریعه تی نیسلامه، له نگه ری حه ق و عه دالته و داد راده گری، به لام وه ک فهرمانداری له فهرماندارانی نه م گه لی نیسلامه، نه ک وه ک پیغه مبه ری که ئایینی پیروزی نیسلام بسرپه وه و ئایینی

^(۹۵) مختصر صحیح مسلم/۵، ژماره: ۲۰۵۹ - مسلم: ۱۵۵ = شیخا: ۳۸۹. ته جرید/۴، ژماره: ۱۳۷۴.

تر له جیگهی دابنئ، به لککوو نهویش نایینی پیروزی ئیسلام قه بوول دمکا، له بهرنه وه خاج (صه لیب) دمشکینئ و خاج په رستی قه دمغه دمکا و بهس نایینی ئیسلام له خه لک قه بوول دمکا، به راز دمکوژی و، سه رانه هه ل دمگری، چونکه بیباومر یا دمبی موسولمان ببی یا دمیکوژی!

وه له بهر زوری و لیشاوی سامان و له بهرنه وه که کهس دلی به دنیا خوش نابئ له بهر نزیکه وه بوونی قیامت، له بهر نه هویانه مال و سامان و مها دمیپزری کهس لی ناپرسی، و شتری گه نچ که باشتین سامانه به ره لالا دمگری و له بهر زوری مال کهس کاری پپی نییه، له لایه کی تریشه وه له و سه رده مه دا، قینه بهری و رقه بهری و به خیلی نامینئ و دوژمنایه تی و چه سوودی نامینئ، عیسا (دروودو سلاوی خودای لی بی) خه لک گاز دمکا که سامان و مالیان پپی بدا، به لام کهس نایه وی و وری ناگری!). {تاج/۵، زنجیره: ۱۱۵، ژماره: ۳/۵۶۲۹ – پاشه کی...}.

۹۶- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- قَالَ « كَيْفَ أَنْتُمْ إِذَا نَزَلَ فِيكُمْ ابْنُ مَرْثَمَ فَأَمَّاكُمْ مِنْكُمْ ». فَقُلْتُ لِابْنِ أَبِي ذَنْبٍ إِنَّ الْأَوْزَاعِيَّ حَدَّثَنَا عَنْ الزُّهْرِيِّ عَنْ نَافِعٍ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ « وَإِمَامُكُمْ مِنْكُمْ ». قَالَ ابْنُ أَبِي ذَنْبٍ تَدْرِي مَا أَمَّاكُمْ مِنْكُمْ قُلْتُ تُخْبِرُنِي. قَالَ فَأَمَّاكُمْ بِكِتَابِ رَبِّكُمْ وَسُنَّةِ نَبِيِّكُمْ.^(۹۶)

ئهبو هورمیره (پرمزای خودای لی بی) فهرمووی: خوشه ویست (دروودی خودای له سه ر بی) فهرمووی: (ئهو کاته ی که عیسای کوری مه ریهم، له ئاسمانه وه دپته خواری بۆ ناوتان و بی شه واییتان بۆ دمکا، دمشی ئهو روژگاره ئیوه حالتان چۆن بی؟؟).

(۹۶) مختصر صحيح مسلم/۵، ژماره: ۲۰۶۰. شیعاه: ۳۹۲. ته جرید/۴، ژماره: ۱۳۷۴.

وھلیدی کورپی موسلیم کە مامۆستای مامۆستای شیخی موسلیمە فەرمووی:
 ەرزى مامۆستاگەى خۆم کرد کە ئیبنو ئەبى ذئبە: (تۆ ئەم رستەيە ئاوا
 دەگىرپتەو: (فَأَمَّكُمْ مِنْكُمْ) بەلام ئىمامى ئەوزاعى لە ئىمامى زوھرييەو، لە
 نافيەو لە ئەبو ھورەيرەو ئاوا گىرپايەو بۆمان: (وَأَمَّكُمْ مِنْكُمْ). واتە: (ئەو
 سەردەمە کە عيسا لە ئاسمانەو دێتە خوارەو بۆ ئاوتان، پيشەواکەتان کە
 موھەممەدى مەھدييە لە خۆتانە کە گەلى ئيسلامن، دەبێ ئەو کاتە ئيوە
 ھاياتان چۆن بێ؟). وھلید فەرمووی: کە ئەم پرسىارەم لە ئیبنو ئەبى ذئب
 کرد، فەرمووی: ئايا دەزانى کە (أَمَّكُمْ مِنْكُمْ) واتای چيیە؟ گوتم بھەرموو پيەم
 بلى واتای چيیە، فەرمووی: واتە: بەپيى قورئانى نامەى خودای گەورەو بە پيى
 سوننەتى پيغەمبەر، پيشەواييتان بۆ دەگا و ولات دەبا بەرپو. {تاج/۵، زنجيرە:
 ۱۱۵، ژمارە: ۵۶۲۸ - پاشەکی} + {تاج/۵، زنجيرە: ۱۱۵، ژمارە: ۵۶۲۷ - پاشەکی
 (پايانى - خاتيمەيى)}.

ئەمەيش گىرپانەو مەيەکی ترى موسليمة بۆ ئەم فەرموودەيە:
 عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ قَالَ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ -صلى الله عليه وسلم- يَقُولُ: « لَا
 تَزَالُ طَائِفَةٌ مِنْ أُمَّتِي يُقَاتِلُونَ عَلَى الْحَقِّ ظَاهِرِينَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ - قَالَ: فَيَنْزِلُ
 عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ - عَلَيْهِ السَّلَامُ - فَيَقُولُ أَمِيرُهُمْ: تَعَالَى صَلِّ لَنَا. فَيَقُولُ: لَا. إِنَّ بَعْضَكُمْ
 عَلَى بَعْضٍ أَمْرَاءٌ. تَكْرِمَةً لِلَّهِ هَذِهِ الْأُمَّةَ ». {الحديث: ۳۹۳ = ۴۰۷ فم}:

جابیری کورپی عەبدوللا (پەزای خودای لی بێ) فەرمووی: ژنەوتم لە
 خۆشەويست (دروودی خودای لەسەر بێ) دەیفەرموو: (کۆمەلێ لە ئۆمەتم ھەر
 خەبات دەگێرن و بە ناشکراو بەبێ پەروا لە پیناوی ھەق و راستیدا، ھەر جەنگ
 دەکەن و خودايش ھەر سەريان دەخا بەسەر دوژمنی خۆياندا، تا نزیکى رۆژى
 قیامت).

پېغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) فەرمووی: (جا کاتێ عیساى کورێ مەریەم (دروودی خودا لە خۆی و لە دایکى) لە ئاسمان دێتە خوارى، فەرمانپەرەى ئەو کاتەى موسولمانان، کە موحەممەدى مەھدیە عەرزى عیسا دمکا: وەرە تۆ پێش بکەووە بەر نوێژیە کەمان بۆ بکە. عیسایش (سلأوى خودای لەسەر بێ) دمفەرموئ: نا من بەرنوێژیتان بۆ ناگەم، خۆت پێش نوێژیان بۆ بکە، چونکە ئێوە کە گەل موحەممەدن، خۆتان لەناو خۆتاندا، فەرمانبەر و فەرمانپەرەى یەکتەین و دمشێ نیمام و بەرنوێژو پێشەواو ئەمانەتان لەخۆتان بێ، ئەمە برپاری خودایە و کردوویەتی بە دەستى رێزو قەدر و لەم ئۆمەتەى ناوە). {تاج/۵، زنجیرە: ۱۰۵، ژمارە: ۵۶۰۲ - کۆمەڵێ لە موسولمانان....}.

روونکردنەوه:

جابیری کورێ عەبدوڵلا خۆی و عەبدوڵلاى باوکى ھاوڕێ پېغەمبەر بوون، ئەنصارین، جابیریش وەك عائیشە یەكێكە لەو شەش ھاوہلانە، كە فەرموودەى زۆرتریان گێراوتمەوہ، ھەزارو پێنج سەدو چل فەرموودەى گێراوتمەوہ، دوو سەدو دمیان ھى بوخارى و موسلیم، پەنجاو ھەشتیان پەسەندى ھەردوو لایە، كە شیخی بوخارى و شیخی موسلیم، بیستو شەشیان ھى بوخارییە، لای موسلیم نییە، سەدو بیستو شەشیان بەتەنھا ھى موسلیمە، لە بوخاریدا نییە، کاتێ جابیر مرد کوێر بوو بوو، لە رۆژى ئوھوددا باوكى شەھید بوو، جابیر دوا ھاوہلی پېغەمبەر بوو، كە لە مەدینە مردووە، لەتەمەنى نەوھدو چوار سالیدا مردووە، ابانى كورێ عوسمان نوێژى تەرمى لەسەر كرد. (بروانە: تاج/۵/۱۸۱، زنجیرە: ۵۰ تاج-۳ ژ-۳۴۷۹ ج-۴ + تەجرید/۱/۱۷، ژمارە: ۴).

(۷۲) باب: بیان الزمن الذي لا يقبل فيه الإيمان

باسی ئەو سەردەمەى كە باوەرھێنان تیایدا سوودی نییە

۹۷- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم): « لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى تَطْلُعَ الشَّمْسُ مِنْ مَغْرِبِهَا فَإِذَا طَلَعَتْ وَرَأَاهَا النَّاسُ آمَنُوا أَجْمَعُونَ ، وَذَلِكَ حِينَ لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِيْمَانُهَا ثُمَّ قَرَأَ الْآيَةَ ».(۹۷)

ئەبو ھورەیرە (رمزای خودای لی بئی) ھەرمووی: خۆشەویست (درودی خودای لەسەر بئی) ھەرمووی: (رۆژی دواڕۆژ، کە ناسراوە بە قیامت ھەلناسی، ھەتا رۆژ نەگەرێتەووەو خۆر لە خۆرئاواوە ھەلنەییّت!!

جا کەخۆر لەخۆرئاواوە ھەلھاتو خەلک بەچاوی خۆیان ئەومیان بینی، ئەوسا ھەموو ئیمان و باوەر دھێنن، بەلام ئەوە ئەو کات و سەردەمەیه، کە ئەو جۆرە ئیمان و باوەرھێنانە، ھیچ سوودی نابەخشی، وەك لەم ئایەتەدا دھەرمووی: { لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِيْمَانُهَا - الأنعام: ۱۵۸ } . واتە: لەو رۆژدا کە ئەو بازە نیشانەى ھەلسانی رۆژی قیامت دێت، باوەرھێنان و موسوڵمان بوونی ئەو کەسانەى سوودی نییە، کە لەو مەپیش ئیمان و باوەرێ نەھێنابێ، بەلام لەو مەپیش ئەگەر تەنیا باوەرێ رووتی ھێنابێ، با ھیچ کردەومیەکی چاکەیشی نەبێ، ئەوە لەو رۆژدا، سوودی دەبێ بۆی، بەلام ئیمان و کردەومی چاکە، کە لەپاش ھاتنی ئەو رۆژە دیژوارە روو بدەن، داد ناخۆن و سوودیان نییە، بۆ کەسێ کە لەپیشانا موسوڵمان بووبێ. (تاج/۴، ژمارە: ۲۸۶۴، ۲۸۶۳).

ئەمەیش ھەرموودمیەکی ترە لەم بابەتە:

ئەبو ھورەیرە (رمزای خوای لی بئی) ھەرمووی: ھەزرت (درودی خوای لەسەر بئی) ھەرمووی: ئەم سێ شتانە کاتێ کە پروویان دا ئیتر ئەو رۆژگارمە

که خودای گه ورمو سهرور له م ئایه ته دا پروونی کردۆته وه که دمفه رموی: {يَوْمَ يَأْتِي بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِيْمَانُهَا لَمْ تَكُنْ آمَنَتْ مِنْ قَبْلُ أَوْ كَسَبَتْ فِي إِيْمَانِهَا خَيْرًا قُلِ انتَظِرُوا إِنَّا مُنْتَظِرُونَ} (سورة الأنعام- ١٥٨/٦).

واته: لهو رۆژدا که ئه وه بازه نیشانه ی هه ئسانی رۆژی قیامهت دیت، باومر هینان و موسولمانبوونی ئه وه که سانه سوودی نییه که له ومپیش ئیمان و باومریان نه هینابی، به لām له ومپیش نه گهر که سێ ته نیا باومری رووتی هینابی، با هیج کردمویه کی چاکهشی نه بی، نه وه ئه وه باومر هینانه ی لهو رۆژدا سوودی دمبی بۆی، وه لئ ئیمان و کردموی چاکه که له پاش هاتنی ئه وه رۆژه رووبدن داد ناخۆن و سوودیان نییه بۆ که سێ که له پیش دا، ناموسولمان بووبی. ئه مه ئه وسێ شته یه، که پیغه مبه ر فه رمویه تی هه ر کاتی روویان دا ئیتر باومر هینان سوودی نییه:

١- هه له اتنی خۆر له خۆر ئاواوه.

٢- سه ره له دانی جه جال. (بر: ژماره/ ٢٠٤١ هه تا ٢٠٥٧).

٣- دمر جوونی دابه ته لئه رض (بر: ٢٠٣٧). (تاج/ ٤: ز: ٧: ژ: ٢٨٦٥).

٩٨- عَنْ أَبِي ذَرٍّ أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ يَوْمًا « أَتَذَرُونَ أَيْنَ تَذْهَبُ هَذِهِ الشَّمْسُ؟ ». قَالُوا اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ. قَالَ: « إِنَّ هَذِهِ تَجْرِي حَتَّى تَنْتَهِيَ إِلَى مُسْتَقَرِّهَا تَحْتَ الْعَرْشِ فَتَخِرُّ سَاجِدَةً وَلَا تَزَالُ كَذَلِكَ حَتَّى يُقَالَ لَهَا: ارْتَفِعِي ارْجِعِي مِنْ حَيْثُ جِئْتِ جِئْتِ فَتَرْجِعُ فَتُصْبِحُ طَالِعَةً مِنْ مَطْلِعِهَا ثُمَّ تَجْرِي حَتَّى تَنْتَهِيَ إِلَى مُسْتَقَرِّهَا تَحْتَ الْعَرْشِ فَتَخِرُّ سَاجِدَةً وَلَا تَزَالُ كَذَلِكَ حَتَّى يُقَالَ لَهَا ارْتَفِعِي ارْجِعِي مِنْ حَيْثُ جِئْتِ جِئْتِ فَتَرْجِعُ فَتُصْبِحُ طَالِعَةً مِنْ مَطْلِعِهَا ثُمَّ تَجْرِي لَا يَسْتَكْبِرُ النَّاسُ مِنْهَا شَيْئًا حَتَّى تَنْتَهِيَ إِلَى مُسْتَقَرِّهَا ذَاكَ تَحْتَ الْعَرْشِ فَيُقَالَ لَهَا: ارْتَفِعِي أَصْبِحِي طَالِعَةً مِنْ مَغْرِبِكَ تَحْتَ الْعَرْشِ فَتُصْبِحُ طَالِعَةً مِنْ مَغْرِبِهَا ». فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ

وَسَلَّمَ) « أَتَذُرُونَ مَتَى ذَاكُمْ؟ » ذَاكَ حِينَ « لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِيْمَانُهَا لَمْ تَكُنْ آمَنَتْ مِنْ قَبْلُ أَوْ كَسَبَتْ فِي إِيْمَانِهَا خَيْرًا ».(۹۸)

ئەمە دەقى غەربى پوختەى موسلىمە، ژمارە: (۲۱۳۸).

ئەبو دەر (رەزى خەلىلى بى) فەرەمۇى: لەكەتى ئاۋابوۋنى خۇردا، رۇزى لەمىزگەۋەت لەخىزەتى خۇشەۋىست دا بوۋىن، فەرەمۇى پەيمان: ئايا دەزانن كەئەم خۇرە بۇكۇى دەچىۋ لەكۇى ئاۋا دەبى؟ گوتيان: خۇداۋ پەغەمبەرى خۇدا خۇيان دەزانن. فەرەمۇى: ئەم خۇرە ھەروا دەرواۋ ھەمۇو رۇزى ئەمە ئىشىەتى دەچىت لەزىر ھەرشا كورنۇۋوش نوۋچ دەباۋ، داۋا لەخۇدا دەكەتەۋە: كە دىسانەۋە رىگەى پى بداتەۋە تا لەشۋىنى ئاساى رۇزانەى خۇيەۋە ھەلبىتەۋە، ھەر لەكورنۇۋوش دا دەبى ھەتا خۇدا رىگەى پى دەداۋ پى دەفەرەمۇى: بەرزەۋە بە لەكورنۇۋوش لەجىگەى ئاساى خۇتەۋە ھەلبىرەۋە، ئىتر ۋەك جارى جاران لەشۋىنى خۇيەۋە ھەلبىتەۋە، جا بەردەۋام رۇزانە ئەمە ئىشىەتى، ۋە خەلك شىكى ئاساى لى نابىنن، ھەتا رۇزى خۇر دەچى ۋەك جارى جارانى لەزىر بارەگا (ھەرش) دا، لەئارامگاگەى خۇى دا، كورنۇۋوش دەباۋ، داۋاى مۇلەت دەكا كەۋەك جاران لەشۋىنى خۇيەۋە ھەلبىتەۋە، خۇدا رىگەى پى نادات ۋە دەفەرەمۇى پى: بەرزەۋەبە لەزىر بارەگاۋە بەسەر شۇپى خۇتا رىك بگەرپەرەۋە داۋە، لەو شۋىنەۋە ھەلبى كە لى ئاۋا بوۋى، ئىتر خۇر لەخۇرئەۋە ھەلبى خۇشەۋىست (دروۋدى خەلىلى بى) فەرەمۇى: ئايا دەزانن كەئەمە كەى دەبى؟ ھەرخۇى ۋەلامى خۇى دايەۋەۋ فەرەمۇى: ئەمە ئەو كاتەپە، كە خۇدا لەقورئانا، لەبارمىەۋە دەفەرەمۇى: { لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِيْمَانُهَا لَمْ تَكُنْ آمَنَتْ مِنْ

(۹۸) مختصر صحيح مسلم/۵، ژمارە: ۲۱۳۸ = مسلم: ۱۵۹، شىخا: ۳۹۷. تجريد البخارى/۳، ژمارە:

قَبْلَ أَوْ كَسَبَتْ فِي إِيمَانِهَا خَيْرًا { (سورة الأنعام- ٦/١٥٨). (تاج/٤ زنجير/٥/٧
 ز/٢٨٦٤) + (تاج/٤ زنجير/٥/١٩ زماره/٤٠٦٠ + زماره/٥: ٢١٦٠).

(٧٣) باب: بَدْءُ الْوَحْيِ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)

سهره تاي هاتنی سرووش (نیگا - وهی) ی بو پیغه مبهه (دروودی خودای
 له سهر بی)

٩٩- عَنْ عُرْوَةَ بْنِ الزُّبَيْرِ أَنَّ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) زَوْجَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَخْبَرَتْ أَنَّهَا قَالَتْ: كَانَ أَوَّلُ مَا بُدِيَ بِهِ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مِنَ الْوَحْيِ الرُّؤْيَا الصَّادِقَةُ فِي النَّوْمِ، فَكَانَ لَا يَرَى رُؤْيَا إِلَّا جَاءَتْ مِثْلَ فَلَقِ الصُّبْحِ، ثُمَّ حُبِّبَ إِلَيْهِ الْخَلَاءُ، فَكَانَ يَخْلُو بَغَارٍ حِرَاءٍ يَتَحَنَّنُ فِيهِ (وَهُوَ التَّعَبُّدُ) اللَّيَالِي أَلَاتِ الْعَدَدِ قَبْلَ أَنْ يَرْجِعَ إِلَى أَهْلِهِ. وَيَتَزَوَّدُ لِذَلِكَ، ثُمَّ يَرْجِعُ إِلَى خَدِيجَةَ فَيَتَزَوَّدُ لِمِثْلِهَا. حَتَّى فَجَنَّهُ الْحَقُّ وَهُوَ فِي غَارٍ حِرَاءٍ، فَجَاءَهُ الْمَلَكُ فَقَالَ: اقْرَأْ، قَالَ: مَا أَنَا بِقَارِئٍ، قَالَ: فَأَخَذَنِي فَغَطَّنِي حَتَّى بَلَغَ مِنِّي الْجَهْدَ، ثُمَّ أَرْسَلَنِي فَقَالَ: اقْرَأْ، قُلْتُ: مَا أَنَا بِقَارِئٍ، فَأَخَذَنِي فَغَطَّنِي الثَّانِيَةَ، حَتَّى بَلَغَ مِنِّي الْجَهْدَ، ثُمَّ أَرْسَلَنِي، فَقَالَ: اقْرَأْ، فَقُلْتُ: مَا أَنَا بِقَارِئٍ، قَالَ: فَأَخَذَنِي فَغَطَّنِي الثَّالِثَةَ، حَتَّى بَلَغَ مِنِّي، ثُمَّ أَرْسَلَنِي، فَقَالَ: (اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ. خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ. اقْرَأْ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ. الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ. عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ). فَرجَعَ بِهَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) تَرْجُفُ بَوَادِرُهُ، حَتَّى دَخَلَ عَلَى خَدِيجَةَ فَقَالَ « زَمِّلُونِي زَمِّلُونِي ». فَرَمَلُوهُ حَتَّى ذَهَبَ عَنْهُ الرَّوْعُ، ثُمَّ قَالَ لِخَدِيجَةَ: (أَيُّ خَدِيجَةَ مَا لِي؟) وَأَخْبَرَهَا الْخَبَرَ، قَالَ: « لَقَدْ خَشِيتُ عَلَى نَفْسِي ». فَقَالَتْ لَهُ خَدِيجَةُ: كَلَّا، أَبَشِرْ فَوَاللَّهِ لَا يُخْزِيكَ اللَّهُ أَبَدًا، إِنَّكَ لَتَصِلُ الرَّحِمَ، وَتَصْدُقُ الْحَدِيثَ، وَتَحْمِلُ الْكَلَّ وَتَكْسِبُ الْمَعْدُومَ، وَتَقْرِي الضَّيْفَ، وَتُعِينُ عَلَى نَوَائِبِ الْحَقِّ، فَانْطَلَقَتْ بِهِ خَدِيجَةُ حَتَّى أَتَتْ بِهِ وَرَقَةَ بْنَ نَوْفَلٍ بْنِ أَسَدِ بْنِ عَبْدِ الْعُزَّى وَهُوَ ابْنُ عَمِّ خَدِيجَةَ أَخِي أَبِيهَا وَكَانَ امْرَأً تَنْصَرَفَ فِي الْجَاهِلِيَّةِ، وَكَانَ يَكْتُبُ الْكِتَابَ

العَرَبِيَّ، وَيَكْتُبُ فِي الْإِنْجِيلِ بِالْعَرَبِيَّةِ مَا شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى أَنْ يَكْتُبَ، وَكَانَ شَيْخًا كَبِيرًا قَدْ عَمِيَ، فَقَالَتْ لَهُ خَدِيجَةُ: أَيُّ عَمٍّ. اسْمَعْ مِنْ ابْنِ أَخِيكَ. قَالَ وَرَقَّةُ: يَا ابْنَ أَخِي مَاذَا تَرَى؟ فَأَخْبَرَهُ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) خَبْرَ مَا رَأَى، فَقَالَ لَهُ: هَذَا النَّامُوسُ الَّذِي نَزَلَ عَلَى مُوسَى بْنِ عِمْرَانَ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَا لَيْتَنِي فِيهَا جَدَعًا، لَيْتَنِي أَكُونُ حَيًّا حِينَ يُخْرِجُكَ قَوْمُكَ. قَالَ: رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «أَوْمُخْرِجِي هُم؟». قَالَ وَرَقَّةُ: نَعَمْ، لَمْ يَأْتِ رَجُلٌ قَطُّ بِمَا جِئْتَ بِهِ إِلَّا عُودِي، وَإِنْ يُدْرِكُنِي يَوْمُكَ أَتُصْرِكَ نَصْرًا مُؤَزَّرًا).^(٩٩)

عورووی کورپی زوبهیر (بروانه: تهجریدی بوخاری ب/۲، لاپهړه: ۲۰۲ = ژماره: ۱۶۴۳/۷۸۴) فهرمووی: عائیشهی هاوسهری پیغه مبهړ (دروودی خودا له سهر پیغه مبهړو رمزای خودا له عائیشه بی) که پووری من بوو، فهرمووی: له سهرمتاوه که سرووش (وه حی - نیگا) دمستی پیکرد بو پیغه مبهړ (دروودی خودای له سهر بی) خهونی باش بوو، پیغه مبهړ (دروودی خودای له سهر بی) ههر خهونیکی دمدی، به وینهی شهبهقی بهیان دهاته دی، له پاشا بهره بهره حهزی له تهنه پای و گوشه گیری و خه لوه کی شان بوو، جا دمست دهکا به خه لوه کی شان له نه شکوه تی حیراءدا، وه له وی هه موو جارئ چهند شه وی به ژماره دهمایه وه و دمبرا بو خوا (واته: خوا په رستی و په رستی دهگرد) وه له و ماومیه دا تاسه و نه لهای که سوکاری نه ده گردو نه ده چوو وه بو لایان، وه بو نه مهیش تویشی له گه ل خویا دمبرد، نه و جا ده گه رایه وه بو ماله وه بو لای خه دیجه ی هاوسهری و سهرله نوئ تویشی نه وه منده ی تریشی ده گرد وه و ده گه رایه وه بو نه شکوه ته که، جا ناوا هه تا ماومین له سهر نه م حاله دموامی کرد،

^(۹۹) مختصر صحیح مسلم/۱، ژماره: ۷۳ = مسلم: ۱۶۰. شیخا: ۴۰۱. تهجرید/۱، ژماره: ۲.

بەتايىبەتى لە مانگى رەمەزانا، ھەتا لەپەر، لەناكاو، لە ئەشكەوتى حىراءدا، بەم شىۋىيە سىرووش (وہى) بۇھات، فرىشتەگە ھاتە خىزمەتى و پىي دەفەرموى: بخوینە، پىغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) فەرمووى: گوتم: من خویندەوار نىم، نىتر چۆن بخوینم، جا جوبرائىل گرتى و گوشىمى بە سنگى خۇيەو، ھەتا ھىزى ئى بىرىم، ئەو جا بەرىدام و فەرمووى: بخوینە، ھەزرىت (دروودى خودای لەسەر بى) فەرمووى: گوتم: چى بخوینم خۇ من خویندەوار نىم، دىسانەو گرتى و گوشىمى بە خۇيەو ھەتا وزەم ئى برا و تەواو شەكەت بووم، دىسان بەرى دامەو و فەرمووى: بخوینە، گوتمەو: من خوینەوار نىم، دىسانەو بۇ جارى سىيەم گرتى و گوشىمى بە خۇيەو تا تاقەتم ئى برا، ئەو جا بەرى دامەو و فەرمووى: {اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ، خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ، اقْرَأْ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ} بخوینە بە يارمەتى و پىرۆزى ناوى پەرومردگارى خۇتەو، ھەموو شتى ئەو دروستى کردو، مروقى دروستکردو ھە تىنۆكى خوین و لە پارچەيى خوینپارە، ھە لە تىنۆكى تۆمەو پەيدا دەيى، بخوینە و بزەنە ھە خودای تۆ خودايەكى وايە ھە لە ھەموو كەسى بەخسندە ترە).

ئەنجا ھەزرىت (دروودى خودای لەسەر بى) بەم نايەتانەو دەمگەرپتەو بۇ مائەو و سام دای دەگرى و دلى دەلەرزى و تەپىزە دەلەرزى و دەرواتەو بۇلاى خەدىجەى كچى خوومىلىد، ھە يەكەم زنى بوو، دەفەرموى: دامپۇشن، دامپۇشن، ئەوانىش دای دەپۇشن، تا ترسو سامەكەى دەنىشپتەو، ئەو جا ئەم باسە دەگىرپتەو بۇ خەدىجەو دەفەرموى: بەخودا مەترسىم لەخۇم كرد ھە بىرم ئەومندە سامى گرانم ئى نىشت، خەدىجەيش (رەزى خودای ئى بى) دەفەرموى: دووربا شتى وا مەفەرموو، بەلكو بە پىچەوانەو موزدەت ئى بى، بەخودا ھەرگىز خودا شتى وا ناکا و تۆ رىسوا ناکا، چونكە بەھرمورى تۆ

بئ وئنهيه، تۆ پياويكى خزم دۆستى، خزمەتى خزم و خویش دەكەيت و راستگۆۋ قسە راستىت، پياوى كۆلى و دىسەوسان دەگريته مل خۆت و بارى نازارى خەلك دەخەيته سەرشانى خۆت و دالدى بئ نەواو ھەژارانىت و خاومن نان و ديوەخانیت و شتى وا چاك دىمەخشیت، بە ھەموو كەسى نابدەخشىرئ و ميوانداری بە ميوان دىكەيت و يارىدى لىقەوماوان دىدى، يارمەتى مەردووم دىدى و بە كورتى و پوختى: پياومتى و چاكە و كۆمەكيت كىردوۋە بە پىشە و بە ئەركى سەر شانى خۆت. ئەوجا خەدىجە لە خزمەتیدا دەچئ بۆلای و مەرقەى كۆرى نەوفەلى كۆرى ئەسەدى كۆرى عەبدول عوززا، كە ئامۇزای خەدىجەى كچى خوومىلىدى كۆرى ئەسەدى كۆرى عەبدولعوززا بوو، چونكە نەوفەلى باوكى و مەرقە بىراى خوومىلىدى باوكى خەدىجە بوو، وە ئەم و مەرقەيە لەسەردەمى نەزانىدا بوو بوو بە مەسىحى، وە نووسىنى عەرمبى و عىبرانى دىزانى، ئەومەندەى وىستى خودای لەسەربى، ئىنجىلى بە عەرمبى و بە عىبرى دىنووسى، خۆى پىرە مېردىكى ئىختىيار بوو كۆپر بوو بوو، جا خەدىجە پىي دەلى: ئامۇزا! گۆى لە برازاكەت بگرە بزانه دەلى چى، و مەرقەش دەلى: ئەى كۆرى بىرام! ئادەى پىم بلى چى دىبىنىت؟ پىغەمبەرىش (دروودى خودای لەسەر بى) چى دىبوو بۆيگىپراپەو، و مەرقە پىي دەلى: ئەمە ھەمان فرىشتەيە كە ئەمىندارو پىرۆزە، كە لەكاتى خۆيا خۆى گەورە ناردىبووى بە پەيامى ئاسمانىيەو بۆلای موساى كۆرى عىمران (دروودو سلاوى خۆى لەسەر بى)، ھەروا بۆلای عىساى كۆرى مەريەم (دروودو سلاوى خودای گەورەى لەسەر بى) ئەو جوبرائىلە ئەمىندارى سىرووشە (امین الوحى) ناسراو لەناو خاومن نامەكانا بە نامووسى ئەكبەر، واتە: رازگرى ھەرە گەورە، لە بابەتى خىرو چاكەدا، خۆزگەم لەكاتى ئاشكراوونى پىغەمبەرايەتى تۆدا من جەھىل دىبووم و ھەرمەتى لاویم دىبوو،

خۆزگەم ئەو سەردەمە مەن دەمام، بىر يا نەدەمەردم، تا ئەو رۆژگارەى كە گەلەكەت
لە مەككە دەتكەنە دەرەو، ھەتا باشتىن كۆمەكى و يارمەتيم بىدايتايە.
پىغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) دەفەرموى: بۆچى خزمانى مەشتى و
دەكەن و لە مەككەى زىدى خۆم دەمكەنە دەرەو؟ وەرمقە دەلى: بەلى، چونكە
ھەر پىاويك داوايەكى وەكوو ئەم داوا رەوايەى تۆى ھىنابى، مەسۆگەر گىچەلىان
پى كەردوو و دوزمنايەتيان تى بەستوو، ئەگەر مەن فرىاي ئەو رۆژە پىرۆزەت
دەكەوتەم، كە بانگەوازەكەت ئاشكرا دەكەى، يارمەتییەكى زۆر باشم دەداى!
ئىتر وەرمقە (رەحمەتى خودای لى بى) ئەو مەندەى نەبرد كە مەردو بە
رەحمەتى خودا بوو، ئىتر لەدوا ئەمجارە ھەتا ماوەى سى سالى سەرووش (وەحى =
نىگا) وەستاو كە بوو، لەو ماومىيەدا جوبرائىل نەھاتەو بە خەزمەت پىغەمبەر
(دروودى خودای لەسەر بى). { (تاج/۴، لاپەرە: ۲۹۱ = تاج-۳ ل-۴۳۴ ز-۹۸ ژ-۳۱۴۷
ج-۴).

روونكردنەو:

خەدىجەى كچى خوومىلىد (رەزاي خودای لى بى) يەكەم ھاوسەرى
پىغەمبەر بوو، لە پىشتەو بە چوار پىشت دەگاتەو بە پىغەمبەر، بە پىنى نژادو
رەگەزو خەزمایەتى نزیكترین ژنیەتى لىیەو، لەسەر راي جەماوەر، تەمەنى
پىغەمبەر، بىست و پىنج سالى بوو، كە خەدىجەى ھىناو، خەدىجەىش تەمەنى
چل سالى بوو، خوومىلىدى باوكى لىى مەرگەرد، لەپىشدا ژنى ئەبوھالە بوو،
لەپاش ئەو شووى كەرد بە عەتىقى كورپى عائىز، پاش ئەو شووى كەرد بە
پىغەمبەر، وە لەلای پىغەمبەر ما ھەتا مەرد، بەر لە پازدە سالى لە
پىغەمبەرەيتى شووى كەرد بە پىغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) ژنىكى
داراي دەولەمەندى جوانى خانەدان بوو، يەكەم كەس بوو كە ئىسلام بوو، زۆر

زۆر دڭنهوايى پيغه مبهري دهكرد، دلى دمايه وه، هانى دما له سهر خوگري و
تيكوشان و په خشي داواكهى، هه ميشه پشتيوانيكى جوان بوو بۇ پيغه مبهري، له م
لايه نه وه نه وه سهر دمهى پيغه مبهري له نه شكه وتى حيراء، له پيش سهر دمهى
پيغه مبهريه تى، خه لوهى دهكيشاو خوا په رستى له سهر نايينى ئيبراهيم دهكرد،
خه ديجه نان و ناوى بۇ دمبدر.

دهلئىن: پازده سال له پيغه مبهري گه ورمتر بووه، له ته مهنى چل ساليديا،
شوى پيكر دووه، هه موو مناله كانى پيغه مبهري (درودى خوداي له سهر بى)
به بى راجيانى له خه ديجه ن، بيجه له دوا منالى، كه ئيبراهيمه، كه له ماريه
قيبطيه بوو، كه كه نيزى پيغه مبهري بوو، كه مقوقس پادشاي نه سكه ندمريه،
له سالى هه وتى كوچيدا به ديارى ناردى بۇ پيغه مبهري، له گه ل خوشكيكا كه
ناوى شيرين بوو، له گه ل براييه كيانا كه كويله بوو، ئيختيارى بوو، ناوى مهنبوور
بوو، ماريه و خوشكه كهى هه له سهر متاوه ئيسلام بوون، به لام براكهى پاش
ماومى له مهدينه له سهر دمهى پيغه مبهري خويا موسولمان بوو، ماريه ما هه تا
سهر دمهى جينشيني عومهر، نه بوبه كرو عومهر ژيوار (نمفهق) يان بۇ بريبووه،
له مانگى موهر رهمى سالى شازدهى كوچى، ماريه فهرماني هه قى به جيھينا، له
مهدينه مرد، عومهر خوى خه لكى كۆده كروه كه نامادهى سهر تهرمه كهى بن،
وه خوى نويزى مردووى له سهر كرد، وه له گورستانى به قيع كه وا له پال
مزگه وته كهى پيغه مبهريدا له مهدينه، به خاك سپردرا، ئيبنو مهنده دهلئى:
ماريه به پينج سال پاش پيغه مبهري ومفاتى كردووه.

خه ديجه بيست و چوار سال له گه ل پيغه مبهريدا ژياوه، به كووى دمنگ
پيغه مبهري له خه ديجه چوار كچى بووه، كه هه چواريان ئيسلام بوون و كوچيان
كردووه له گه ليا، له مهكه وه بۇ مهدينه، كه فاطيمه و زمينه بو روقيه و ئوم

كه لئووم بوون، به كۆي دمنگ كورپكيشي لئي بووه ناوي قاسم بووه، له بهر نه وه به پيغه مبهريان دهگوت: نه بولقاسم، واته: باوكي قاسم.

ههتا خه ديجه له ژيانا بوو، پيغه مبهري ژني تري نه هيناوه، له پيش كۆچدا به سئ سال كۆچي دوايي كردوو، له مانگي رهمه زانا، له مهككه وهفاتي كردوو، له پيش فهرزبووني نويزدا، بهر له پهيدا بووني كردني نويزي مردوو، له سههر تهرم، ته مهني شهست و پينج سال بوو، له مهككه له هه جوون نيژراوه، ده لئين: مهركي خه ديجه له پاش مهركي نه بو طاليب به سئ رۆژ بووه، پيغه مبهري خوي جووه ناو گۆر مهكي و دايه يلايه ناو گۆر مهكيه وه، گۆر مهكي ههتا نيستا له مهككه ماوه، به خزمهت گۆري پيرۆزي گه يشتووم، وا به قهه لا پاليكه وه، گۆر ستانهكه ناوي گۆر ستاني خه ديجهي كوברהيه، گۆر مهكي تانيستا دهناسري.

فهرموود مهكي زۆر سهبارمهت به فهزل و بههره مهندي خاتوو خه ديجه ههيه. (بروانه: ته جريدي بوخاري ژماره: ۱۵۰۰، ۱۴۹۹، ۱۴۹۸، ۱۴۶۲، ۶۱۶. ههروا بروانه: تاج/۵، لا په ره: ۱۴۹، زنجيره: ۳۶، ژماره: ۱، ۲، ۳، ۴، ۵ — تاج- ۳ — ۳۴۲۵ ههتا ۳۴۲۹ + تاج/۴، لا په ره: ۲۹۱).

۱۰۰- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ الْأَنْصَارِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) وَهُوَ يُحَدِّثُ عَنْ فِتْرَةِ الْوَحْيِ فَقَالَ: فِي حَدِيثِهِ: قَبِينَا أَنَا أَمْشِي إِذْ سَمِعْتُ صَوْتًا مِنَ السَّمَاءِ فَرَفَعْتُ بَصْرِي، فَإِذَا الْمَلِكُ الَّذِي جَاءَنِي بِحِرَاءٍ جَالِسٌ عَلَى كُرْسِيِّ بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ فَرَعَبْتُ مِنْهُ فَرَجَعْتُ فَقُلْتُ: زَمَلُونِي زَمَلُونِي، فَأَنْزَلَ اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى: (يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ قُمْ فَأَنْذِرْ وَرَبَّكَ فَكَبِّرْ وَثِيَابَكَ فَطَهِّرْ وَالرُّجْزَ فَاهْجُرْ). فحمى الوحى وتتابع. (۱۰۰)

جابيري كوري عهبدوللاي نه نصاري (رهزاي خواي لي بي) باسي نهو ماوميهي دهگيرايه وه كه سروش بران بوو، سروش نه دههات بو پيغه مبهري

(دروودی خودای لهسهر بئ) گوتی: پیغه مېهر (دروودی خودای لهسهر بئ) فهرمووی: نهوا بهرپړوم دمړوم، لهپر دمنگیکم بهر گوئ کهوت له ناسمانه وه دمها، کهسهرم هه لپری روانیم وا نهو فریشته ی که له نه شکوه تی حیراء هات بولام، لهسهر کورسییه که له بهینی ناسمان و زهوی دا دانیشته وه، جوبرائیل بوو به حه واوه دانیشته بوو بانگی کردم و فهرمووی: نهی موحه ممه دا نیتر منیش له وه توفیم و گه پرامه وه بۆ ماله وه و گوتم: دامپوژن، دامپوژن! نه وانیش دایان پوژیم هه تا ترسه که م رهوییه وه، نه و جا خوی گه وره نه م نایه تانه ی نارد خواره وه فهرمووی: (یا ایها المدثر، قم فأنذر، وثیابک فطهر، والرجز فأهجر) (۵۱/۷۴) واته: نهی ره مېهری که خوت به نوینی ناومال پیچاومه وه، هه لسه تی کو شه، که ی کاتی نووستن و پالکوه تنه، راپه ر نه و خه لکه بی ناگایه بیدار که ره وه، له سزای خوا بیانتر سین، ته نیا خودای خوت به گه وره بگره، هر نه و به خودای خوت بزانه، وه جل و بهرگی خوت پاک و ته میز رابگره، وه وه که هه می شه و تاسهر واز له بت و بتکاری بینه، یا دمست له گونا هه لگره. نیتر له وه به دوا سرووش به گهرمی دمها و په یتا په یتا به رودا دمها ته خواری.

رافه و شیکردنه وه:

جابر خوی و عه بدوللای باوکی هاوړپی پیغه مېهر بوون، نه می ش وه که عائیشه په کی که له و شه ش هاوړپییه ی که فهرمووه ی زورتریان گیراومه وه، هه زارو پینج سه دو چل فهرمووده ی گیراومه وه، دوو سه دو دمیان هی بوخاری و موسلیم، په نجاو هه شتیان په سندی هه ردوولایه، بیست و شه شیان هی بوخاری یه، سه دو بیست و شه شیان به ته نها هی موسلیمه، کاتی مرد کویر بوو بوو، ته مهنی نه وه دو چوار سال بوو، دوا هاوړپی پیغه مېهر بووه که له مه دینه

مردووه، نهم فهرموودمیه پی ی دمگوتری موعه اللهق، واته: به ته علیق ریوایهت کراوه، ته علیق نهومیه سه رمتای رشته ی فهرمووده که کرتینرابی، ته علیق صه حیجی بوخاری هه مووی موسنده، واته: به رسته ی ساخ و به نیسانی صه حیج ریوایهت کراوه، یا له لایه ن بوخاری خویه وه یا له لایه ن فهرمووده زانیکی تری متمانه پیکراووه، بوخاری رسته ی نهم فهرموودمیه ی له نه دمبو له ته فسیردا له م زاتانه وه دمیگیرپته وه تاده گاته وه سه ر پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بی): له یه حیاو، له له یته وه، له عوقه یله وه، له نیبنو شه هابه وه، له نه بوسه له مه وه، له جابیرموه، له پیغه مبه روه: (تاج/ ۴ ل/ ۲۹۴ ز/ ۹۸ ز/ ۳۱۴۸، ۳۱۴۷ تاج/ ۳ چاپی/ ۴) + (ت/ ۵ ل/ ۸۱).

۱۰۱- عَنْ یَحْیَی قَالَ: سَأَلْتُ أَبَا سَلَمَةَ: أَيْ الْقُرْآنَ أُنْزِلَ قَبْلُ؟ قَالَ: (يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ) فَقُلْتُ: أَوْ (اقْرَأْ)؟ فَقَالَ: سَأَلْتُ جَابِرَ بْنَ عَبْدِ اللَّهِ: أَيْ الْقُرْآنَ أُنْزِلَ قَبْلُ؟ قَالَ: (يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ)، فَقُلْتُ: أَوْ (اقْرَأْ). قَالَ: جَابِرٌ: أَحَدْتُكُمْ مَا حَدَّثَنَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «جَاوَرْتُ بِحِرَاءِ شَهْرًا، فَلَمَّا قَضَيْتُ جَوَارِي نَزَلْتُ فَاسْتَبَطَنْتُ بَطْنَ الْوَادِي فَتَوَدَّيْتُ، فَتَطَرْتُ أَمَامِي وَخَلْفِي وَعَنْ يَمِينِي وَعَنْ شِمَالِي فَلَمْ أَرِ أَحَدًا، ثُمَّ تَوَدَّيْتُ، فَلَمْ أَرِ أَحَدًا، ثُمَّ تَوَدَّيْتُ، فَرَفَعْتُ رَأْسِي فَإِذَا هُوَ عَلَى الْعَرْشِ فِي الْهَوَاءِ، يَعْنِي جِبْرِيلَ عَلَيْهِ السَّلَامُ، فَأَخَذَنِي مِنْهُ رَجْفَةً شَدِيدَةً، فَأَتَيْتُ خَدِيجَةَ فَقُلْتُ: دَثُرُونِي، فَدَثُرُونِي، فَصَبُّوا عَلَيَّ مَاءً، فَأَنْزَلَ اللَّهُ (يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ) قُمْ فَأَنْذِرْ. وَرَبُّكَ فَكْبَرُ. وَيُنَادِيكَ فَطَهَّرْ. وَالرُّجْزَ فَاهْجُرْ».^(۱۰۱)

نهمه دمقی عه رمبی پوخته ی موسلیمه، ژماره (۷۴):

یه حیا فهرمووی: له نه بو سه له مه م پرسى: (کامه ی قورنان یه که مچار دابه زی و هاته خواریوه بو پیغه مبه ر؟). فهرمووی: سوورمتی {يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ}.

گوتم: ئه‌ی وا مه‌شهووره که سه‌رمته‌ی سوورمه‌ی عه‌له‌ق یه‌که‌مه‌جار هاته‌ته خوارموه، که‌به (اقرأ) ده‌ست پێ ده‌کا؟ فه‌رمووی: من له‌م بارمه‌یه‌وه پرسیارم له جابیری کوری عه‌بدوڵلا کرد: کامه‌ی قورئان یه‌که‌مه‌جار دابه‌زی و هاته‌ خوارموه بۆ پیغه‌مبه‌ر؟ فه‌رمووی: {يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ} منیش گوتم: ئه‌ی وا به‌ناوبانگه که (اقرأ) یه‌که‌م قورئانی دابه‌زیوه؟ جابیر فه‌رمووی: من ئه‌ومتان بۆ ده‌ئیم که پیغه‌مبه‌ر باسی کردووه بۆ ئیمه، فه‌رمووی (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ): (ماوه‌ی مانگی له‌ ئه‌شکه‌وتی حیرادا خه‌لوه‌م ده‌کیشا به‌ تاقی ته‌نیاو خوا په‌رستیم ده‌کرد، کاتی خه‌لوه‌که‌م ته‌واو کرد له‌ چیاکه دابه‌زیم، تا گه‌یشتمه ناو شیومه‌که، ئه‌وه‌نده‌م زانی یه‌کێ بانگم ده‌کا، منیش سه‌یری ئه‌ملاو لاو به‌رده‌م و پشت و راست و چه‌پی خۆم کرد که‌چی که‌سم نه‌دی، دیسان یه‌کێ بانگی ئێ کردمه‌وه، که ته‌ماشام کردمه‌وه دیسان که‌سم نه‌دی، هه‌م‌دیسانه‌وه یه‌کێ بانگی ئێ کردمه‌وه، ئه‌مه‌جاره که سه‌رم به‌رزکردمه‌وه ته‌ماشام کرد و جوبرائیل له‌سه‌ر باره‌گا و ته‌ختیکه‌ و به‌ هه‌واوه! ئیتر له‌رزیکێ واگران دایگرتم نه‌بیته‌وه، به‌ده‌م ئه‌و له‌رزموه چوومه‌وه بۆلای خه‌دیجه‌ و گوتم: دامپۆشن، ئه‌وانیش دایان پۆشیم و هه‌ندێ ئاویان پیا‌دا کردم، ئینجا خودای گه‌وره‌و سه‌روهر ئه‌مه‌ی نارده‌ خوارموه: {يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ، قُمْ فَأَنذِرْ، رَبِّكَ فَكْبَرُ، وَتِيَابِكَ فَطَهَّرْ}. (تاج/٤، لاپه‌ره: ٢٩٥، زنجیره: ٩٨، ژماره: ٣ = تاج-٣ ژ-٢١٤٩ ل-٤٣٨ ج-٤).

(۷۴) باب: الإِسْرَاءُ بِرَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِلَى السَّمَوَاتِ وَفَرْضِ الصَّلَوَاتِ

بردنی پیغمه مبهرا (دروودی خودای له سهر بی) بو نیسراو شه وروی بو
ناسمانه کان و فره زکردنی بیتج نویژه کان

۱۰۲- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (كَانَ أَبُو ذَرٍّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) يُحَدِّثُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ فَرَجَ عَنْ سَقْفِ بَيْتِي وَأَنَا بِمَكَّةَ فَنَزَلَ جِبْرِيلُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَفَرَجَ صَدْرِي ثُمَّ غَسَلَهُ بِمَاءٍ زَمْزَمَ ثُمَّ جَاءَ بِطَسْتٍ مِنْ ذَهَبٍ مُمْتَلِئٍ حِكْمَةً وَإِيمَانًا فَأَفْرَغَهُ فِي صَدْرِي ثُمَّ أَطْبَقَهُ ثُمَّ أَخَذَ بِيَدِي فَعَرَجَ بِي إِلَى السَّمَاءِ الدُّنْيَا فَلَمَّا جِئْتُ إِلَى السَّمَاءِ الدُّنْيَا قَالَ جِبْرِيلُ لِخَازِنِ السَّمَاءِ افْتَحْ قَالَ مَنْ هَذَا قَالَ هَذَا جِبْرِيلُ قَالَ هَلْ مَعَكَ أَحَدٌ قَالَ نَعَمْ مَعِيَ مُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ أَوْ أُرْسِلَ إِلَيْهِ قَالَ نَعَمْ فَلَمَّا فَتَحَ عَلَوْنَا السَّمَاءَ الدُّنْيَا فَإِذَا رَجُلٌ قَاعِدٌ عَلَى يَمِينِهِ أَسْوَدَةٌ وَعَلَى يَسَارِهِ أَسْوَدَةٌ إِذَا نَظَرَ قَبْلَ يَمِينِهِ ضَحِكَ وَإِذَا نَظَرَ قَبْلَ يَسَارِهِ بَكَى فَقَالَ مَرْحَبًا بِالنَّبِيِّ الصَّالِحِ وَالْإِبْنِ الصَّالِحِ قُلْتُ لِجِبْرِيلَ مَنْ هَذَا قَالَ هَذَا آدَمُ وَهَذِهِ الْأَسْوَدَةُ عَنْ يَمِينِهِ وَشِمَالِهِ نَسَمُ بَنِيهِ فَأَهْلُ الْيَمِينِ مِنْهُمْ أَهْلُ الْجَنَّةِ وَالْأَسْوَدَةُ الَّتِي عَنْ شِمَالِهِ أَهْلُ النَّارِ فَإِذَا نَظَرَ عَنْ يَمِينِهِ ضَحِكَ وَإِذَا نَظَرَ قَبْلَ شِمَالِهِ بَكَى حَتَّى عَرَجَ بِي إِلَى السَّمَاءِ الثَّانِيَةِ فَقَالَ لِخَازِنِهَا افْتَحْ فَقَالَ لَهُ خَازِنُهَا مِثْلُ مَا قَالَ الْأَوَّلُ فَفَتَحَ قَالَ أَنَسٌ فَذَكَرَ أَنَّهُ وَجَدَ فِي السَّمَوَاتِ آدَمَ وَإِدْرِيسَ وَمُوسَى وَعِيسَى وَإِبْرَاهِيمَ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ وَلَمْ يُنَبِّ كَيْفَ مَنَازِلُهُمْ غَيْرَ أَنَّهُ ذَكَرَ أَنَّهُ وَجَدَ آدَمَ فِي السَّمَاءِ الدُّنْيَا وَإِبْرَاهِيمَ فِي السَّمَاءِ السَّادِسَةِ قَالَ أَنَسٌ فَلَمَّا مَرَّ جِبْرِيلُ بِالنَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِإِدْرِيسَ قَالَ مَرْحَبًا بِالنَّبِيِّ الصَّالِحِ وَالْأَخِ الصَّالِحِ فَقُلْتُ مَنْ هَذَا قَالَ هَذَا إِدْرِيسُ ثُمَّ مَرَرْتُ بِمُوسَى فَقَالَ مَرْحَبًا بِالنَّبِيِّ الصَّالِحِ وَالْأَخِ الصَّالِحِ قُلْتُ مَنْ هَذَا قَالَ هَذَا مُوسَى ثُمَّ مَرَرْتُ بِعِيسَى فَقَالَ مَرْحَبًا بِالنَّبِيِّ الصَّالِحِ وَالْأَخِ الصَّالِحِ قُلْتُ مَنْ هَذَا قَالَ هَذَا عِيسَى ثُمَّ مَرَرْتُ بِإِبْرَاهِيمَ فَقَالَ مَرْحَبًا بِالنَّبِيِّ الصَّالِحِ وَالْإِبْنِ الصَّالِحِ قُلْتُ مَنْ هَذَا قَالَ هَذَا إِبْرَاهِيمُ صَلَّى

اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ ابْنُ شِهَابٍ فَأَخْبَرَنِي ابْنُ حَزْمٍ أَنَّ ابْنَ عَبَّاسٍ وَأَبَا حَبَّةَ الْأَنْصَارِيِّ
كَانَا يَقُولَانِ قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ثُمَّ عَرَجَ بِي حَتَّى ظَهَرْتُ لِمُسْتَوَى أَسْمَعُ
فِيهِ صَرِيْفَ الْأَقْلَامِ قَالَ ابْنُ حَزْمٍ وَأَنْسُ بْنُ مَالِكٍ قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
فَفَرَضَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ عَلَى أُمَّتِي خَمْسِينَ صَلَاةً فَرَجَعْتُ بِذَلِكَ حَتَّى مَرَرْتُ عَلَى مُوسَى
فَقَالَ مَا فَرَضَ اللَّهُ لَكَ عَلَى أُمَّتِكَ قُلْتُ فَرَضَ خَمْسِينَ صَلَاةً قَالَ فَارْجِعْ إِلَى رَبِّكَ فَإِنَّ
أُمَّتَكَ لَا تُطِيقُ ذَلِكَ فَارْجَعْتُ فَوَضَعَ شَطْرَهَا فَرَجَعْتُ إِلَى مُوسَى قُلْتُ وَضَعَ شَطْرَهَا
فَقَالَ رَاجِعْ رَبِّكَ فَإِنَّ أُمَّتَكَ لَا تُطِيقُ فَارْجَعْتُ فَوَضَعَ شَطْرَهَا فَرَجَعْتُ إِلَيْهِ فَقَالَ ارْجِعْ
إِلَى رَبِّكَ فَإِنَّ أُمَّتَكَ لَا تُطِيقُ ذَلِكَ فَارْجَعْتُ فَقَالَ هِيَ خَمْسٌ وَهِيَ خَمْسُونَ لَا يُبَدَّلُ
الْقَوْلُ لَدَيَّ فَرَجَعْتُ إِلَى مُوسَى فَقَالَ رَاجِعْ رَبِّكَ فَقُلْتُ اسْتَحْيَيْتُ مِنْ رَبِّي ثُمَّ انْطَلَقَ
بِي حَتَّى انْتَهَى بِي إِلَى سِدْرَةِ الْمُنْتَهَى وَغَشِيَهَا أَلْوَانٌ لَا أَذْرِي مَا هِيَ ثُمَّ أَدْخَلْتُ الْجَنَّةَ
فَإِذَا فِيهَا حَبَائِلُ اللَّوْلُؤِ وَإِذَا ثَرَابُهَا الْمِسْكُ). (۱۰۲)

نه نه سی کوری مالیک (رہزای خوای لی بی) فہر مووی: جاران نہ بوذمر
(رہزای خوای لی بی) دمیگپرایہ وہ: کہ پیغہ مبہر (دروودی خودای لہ سہر بی)
دمیفہر موو: (ہیشتا لہ مہ ککہ بووم بنمیچی مالہ ککہ شہق بوو، جوہر مئیل
لہ شہ قہ ککہ وہ دابہ زی، سلاوی خودای لی بی، سینگی لہت کردم و بہ ناوی زہم زہم
شوردیہ وہ، نہوسا تہ شتیکی زپرنی ہینا، پر بوو لہ دانایو باومر، واتہ:
لہ حیکمہت و نیمان، تہ شتہ پرہ کہی خالی کردہ ناو سینگمہ وہ، نہوجا قہ پاتی
کردہ وہ. ننجہ دمستی گرتہ و سہری خستم بو ناسمانی یہ کہم.

کاتی کہ یشتینہ ناسمانی یہ کہم، جوہرائیل بہ دمرکہوانی ناسمانی فہر موو:
دمرگا کہ مان بو بکہرہ وہ، نہویش فہر مووی: نہوہ کی یہ؟ فہر مووی: منم
جوہرائیل، فہر مووی کہ سی ترت لہ گہ نہ؟ فہر مووی: بہ لی: موحہ ممہ دم

لهگه ئدايه، فهرمووی: دياره نيردراوه به شوينيدا؟ فهرمووی: به ئی، جا دمرگاکی بۆمان کردموو سهرکه وتينه سهرئاسمانی يه کهم، سهرنجم دا واپايوی دانیشتوو، له راست و له چهپه وه، پۆل پۆل تارمایی ی عه شامات دیارن، پیاوکه که سهیری لای راستی خوی دهرگد، له خۆشیدا پی دمهکنی، به لام که سهیری لای چهپی خوی دهرگد، له خهفه تانا، دهرگیا، فهرمووی مهرحهبا له پیغه مبهری باش و له کورپی باشم، گوتم: نهی جوبرائیل! نه مه کییه؟ فهرمووی: نه مه باوه ئادهمه، نه وتارمایی عه شاماتانهش کهوان له راست و چهپه وه، گیانگهلو رهوانگهل (نهرواح) ی وه چهو نهوه گانیهتی، نهوانه یان کهوان له لای راستیه وه نهوانه بهههشتین، به لام نهوانه یان کهوان له لای چهپه وه نهوانه دۆزهخین، جابویه کهتهماشای لای راستی دهکا پی دمهکنی و کهتهماشای لای چهپی دهکا دهرگی.

نهوجا سهیری خستم بۆ ئاسمانی دووهم، به دمرکهوانه که ی فهرموو: دمرگا که بکه رهوه، نهو پرسیارو وه لامه ی که له نیوانی جوبرائیل و دمرکهوانی يه کهم دا رووی دا، له نیوانی جوبرائیل و دمرکهوانی ئاسمانی دوهمیش دا رووی دا، نهوجا دمرگا که ی کرده وه).

نه نهس فهرمووی: نه بوژمپ باسی نهوه ی فهرموو که پیغه مبهر (دروودی خودای له سه ر بئ) له ئاسمانه کان نه م پیغه مبه رانه ی دیوه: ئاده م و ئیدریس و مووسا و عیسا و ئیبراهیم - دروودی خودای گهرمیان ئی بئ - به لام جیگه و شوینی هه موویانی دیاری نه کرد، ته نیا باسی نه و منده ی کرد که له ئاسمانی يه کهم به ئاده م دهگا و، له ئاسمانی شه شه م به ئیبراهیم.

نه نهس خوی دمیغه ره موو: کاتی جوبرائیل پیغه مبهر دهبا بۆلای ئیدریس، پیغه مبهر رۆژباشی ئی دهکا و سلاوی ئی دهکا، ئیدریسیش پیی دمه فهرموئ: مهرحهبا له پیغه مبهری باش و له برای باش، (جا به جوبرائیلیم گوت: نه مه کی

یە؟ فەرمووی: ئەمە ئیدریس پێغەمبەرە، ئینجا گەیشتم بەمووسا، فەرمووی: مەرحەبا لە پێغەمبەری باش و لەبرای باش، گوتم: ئەمەکیە؟ فەرمووی: ئەمە مووسایە، ئەوجا گەیشتم بەعیسا، فەرمووی: خوشەتەن پێشکەش دەکەم بە برای باش و بە پێغەمبەری باش، گوتم: ئەمە کیە؟ فەرمووی: ئەمە عیسا، ئەوجا گەیشتم بەئیراهیم، فەرمووی: مەرحەبا لە پێغەمبەری باش و لەگۆری باشم، گوتم: ئەمە کیە؟ فەرمووی: ئەمە ئیراهیم بوو (سەلامی خۆی لێ بێ).

ئیبنو شىهاب (کەناودارە بەزۆھری) دەرەرمووی: ئەبوبەگری کۆری موحەممەدی کۆری عەمری کۆری حەزەم ھەوالی پێم دا: کەئیبنوعەباس و ئەبوحەببەى ئەنصارى فەرموویانە: پێغەمبەر (دروودی خۆداى لەسەر بێ) فەرمووی: (پاشتر بەرەو ژوورتریش برام تاگەیشتمە سەرناستی لەوێوە گویم لەجیرەى قەلەمى فریشتەگان بوو). ئیبنوشىهاب (پەزى خۆى لێ بێ) دەرەرمووی: ئەبوبەگری نەوھى ئیبنوحەزەم لەپیر (شیخ) ى خۆیەو، ئەنەسى کۆری مالیک لەئەبوزەرەو (پەزى خۆى لێ بێ) دەرەرموون: پێغەمبەر (دروودی خۆداى لەسەر بێ) فەرمووی: (ئەوجا خۆدا شەو و رۆژى پەنجا نوێژى لەسەر گەلى ئىسلامم دانا، منیش بەم فەرمانەو گەرامەو، ھەتا چوومەو لای مووسای کۆری عیمران، فەرمووی: خۆدا چى بۆدانای لەسەر نەتەوئەمەت؟ گوتم: لەھەموو شەو و رۆژىکا پەنجا نوێژى داناو لەسەر ھەموو موسوڵمانى، فەرمووی: من لەتۆ زیاتر شارمەزاییم ھەيە لەپەشتارى ئەو خەلکە، چونکە من لەپیش تۆدا ئەرکى زۆرم لەم بارمەو لەگەل گەل خۆم دا، کەنەوھى ئیسرائیلن، کیشاو، بەراووردەم کردوون و ئەزموونى باشم ھەيە لەم بوارەدا، جابۆیە دەرەم کە ئۆمەت (نەتەو) ى تۆ تەوانای ئەو میان نییە، کەواتە بگەرێرەو بۆلای خۆداى پەرەمەردگارت، داواى لى بکە کەئەم نوێژانە لەسەر نەتەوئەمەت سووک بکا، منیش

گەرامەوۈ بۇ خزمەتى پەرۋەردىگار، بۇئەو شۆينەى كەيەكەمجار گوفتوگۇم
 لەخزمەتيدا كىردو، داۋاى ئەوۈم ئى كىردو، ئەویش ژمارمىەكى ئى لابرەن،
 دىسان گەرامەوۈ بۇلاى مووسا، حالەكەم پى گوت، ئەویش فەرموۋى بگەرپەروە
 بۇلاى پەرۋەردىگارت، چۈنكە نەتەۋەكەت تواناى ئەم ژمارە داشكاۋەشىيان نىيە،
 جا چوۋمەوۈ بۇ خزمەتى و دىسان ژمارمىەكى تىرى ئى داشكاند، ئەویش
 دىسانەوۈ فەرموۋىيەوۈ: بچۆرەوۈ بۇ خزمەتى پەرۋەردىگارت چۈنكە نەتەۋەكەت
 تواناى ئەم ژمارە تازەشىيان نىيە، ئەم ژمارمىش كەماۋە ھىشتا ھەر زۆرە،
 ئەمجارمىيان كەچوۋمەوۈ خزمەتى فەرموۋى: خۇيان بەكردن ژمارمىيان پىنج
 نوپۇزە، بەلام خىرو پاداشى پەنجا نوپۇزىيان ھەيە، ئەى موخەممەد! ئەمەدوا
 فەرمامىشتەو گۇرانى بۇ نىيە، وئىتر لەمەزىاتىر ژمارەى نوپۇزىكان كەم ناكەمەوۈ،
 بەلام بۇتۇۋ بۆھەموۋ نوپۇزكەرىكى ئۆمەتى تۆ ھەيە لەجىياتى كىردى ئەم پىنج
 نوپۇزمىە، خىرو پاداشى پەنجا نوپۇزكەى پىشوو. دىسانەوۈ گەرامەوۈ بۇلاى
 موسا، ھەمدىسانەوۈ فەرموۋىيەوۈ: بچۆرەوۈ بۇ خزمەتى پەرۋەردىگارت، بەلام
 گوتە: ئەم خىرەم قەبوۋلەو كارى خۇم داىە دەست خودا، ئىتر شەرم دەكەم لە
 پەرۋەردىگار كەبىرۇمەوۈ بۇلاى و داۋاى كەم كىردنەوۈى ژمارەى پىنج نوپۇزەى ئى
 بکەم).

ھەروا بىردىمىيان ھەتا گەياندىمىيانە لاى سىدرەتولونتەھا (واتە: دارمۇردى
 ھەرە ئەۋپەر، بۇيە ۋاى پى دەبىژرى چۈنكە زانىارى فرىشتەكان ھەتا ئەۋى بىر
 دەكا، جگە لەيەزدانى پاك كەس نازانى لەولاتر چى ھەيە) سەرنجەم دا چەندەھا
 رەنگى سەپرى زۆرى جۇراۋ جۇر دايپۇشىبوۋ، مەگەر خودا بۇخۇى بزانى كەچى
 بوۋن و چۇن بوۋن و چەند بوۋن!

پاشتر برامه ناو بههشتهوه، کهتهماشام کرد پره لهگومهزی مرواری و خاکهگهیشی مسکه). (ت/ ۴ / ۲۹۹ / ۱، ت/ ۱ / ۸۰ / ۱ = تاج- ۲ ز- ۱۰۰ ژ- ۳۱۵۵ + تاج- ۱ ز- ۴۳ ژ- ۳۲۲).

روونکردنهوه: نهه بههرانه لهه فهرموودهیه ومردمگیرن:

- ۱- نیسراو میعراج دوو رووداوی جیان.
 - ۲- پیغهمبهر لهنهوهی ههزرمتی ئیبراهیمه (سهلامی خوی لی بی).
 - ۳- بهههشت و دۆزهخ ئیستا دروست کراون و هه.
 - ۴- گیانی چاکان دمبیرن بو ئاسمان.
 - ۵- پیغهمبهران بهراستی زیندوون، بهکاری باشی نهوهو نهتهومیان دلخۆش دمبن، بهکاری خراپیان دلگران دمبن.
 - ۶- مهرحهباو چاکوچۆنی و بهخیرهاتن لهکاتی بهیهک گهیشتن دا سوننهته. (ت/ ۴ / ۲۹۹ / ۱ + ت/ ۱ / ۸۰ / ۱).
- ئههههسی کورپی مالیک (رمزای خودای گهورهی لی بی) فهرمووی: خۆشهویست (دروودی خودای لهسهه بی) فهرمووی: شهوی نیسرا، ولاحیکی سپیان هیئا بۆم، له هیستر بچکۆله ترو له گویدریژ گهورمتر بوو، ناوی بوراق بوو، چونکه دهچریسکایهوهو لهبهه خیرایی دمتگوت بهرقه، واته: بروسکه، چهنده چاوی بری دمکرد دمیکرد بهیهک ههنگاو، جا سواری نهو ولاحه بوومو لهگهه جوبرائیلدا رۆیشتم ههتا گهیشتینه بهیتولهقدیس، واته: خانهی خاوین و پاک و پیرۆز. فهرمووی: جا لهوی بوراقم بهستهوه بهو ئهلقهیهوه، که پیغهمبهران (دروودی خودایان لی بی) لهکاتی سهردانی بهیتولهقدیسدا، ولاحهکانیان دمبهستهوه بهو ئهلقهیهوه. فهرمووی: جا چوومه ناو ههرمهی

مزگه و ته كه وه دوو ركات نوږزى سوننه تم تپادا كرد، نه و جا هاتمه دمره وه، جا جوبرائيل (سلاوى خوداى له سهر بى) قاپى مهى و قاپى شيرى بوم هينا، منيش جامه شيره كه م لى و مرگرت و خواردمه وه، جوبرائيل فهرمووى: نه م شيره كه تو هه لت بزارد، نه و سرووشته پاك و پيرؤزهيه، كه خوت و نومه تت وان له سهرى).

نه و جا به رزى كردينه وه بو ناسمان، له گه ل جوبرائيلدا رويشتم هه تا گه يشتینه ناسمانى يه كه م، له وى جوبرائيل داواى كردنه وهى دمرگاي كرد، له ناو وه گوترا: نه وه كييه له دمرگا دمدا؟ فهرمووى: جوبرائيل، گوترا: كيت له گه ل دايه؟ فهرمووى: موحه ممهد، گوترا: نيردراوه به شوينيا كه بيت بو نيسراو ميعراج؟ فهرمووى: به لى، بانگ كراوه كه بيت بو گه شتى ناسمانه كان، گوترا: به خير بى و هاتنه كهى خيرى پيوميه، جا دمرگا كرايه وه بومان و رويشتم زووره وه، كاتى گه يشتمه جى له ناسمانى يه كه م، دمروانم وا ئادهم ته شريفى وا له وى، جوبرائيل (دروودى خوداى له سهر بى) فهرمووى: نه مه چه زرمتى ئادهمى باوكته، بفهرموو سلاوو چاك و چوئى له گه لا بكه، منيش سلاوو روژ باشيم ليكرد، نه و يش وه لامى سلاومه كهى دامه وه، له پاشا فهرمووى: خوش هاتى نهى كورى شيرينم! مهره بات لى بى، نهى كورى باشم و نهى پيغه مبهرى باش و خاس! وه نزاى باشى بو كردم، نه و جا سهر كه وتين بو ناسمانى دووهم، جوبرائيل له دمرگاي دا، گوتيان: نه وه كييه له دمرگا دمدا؟ جوبرائيل فهرمووى: جوبرائيل. گوترا: كيت له گه له؟ فهرمووى: موحه ممهد، گوتيان: نيردراوه به شوينيا؟ فهرمووى: به لى. فهرمووى: جا دمرگا كرايه وه بومان، روانيم واعيساى كورى ميره م و يه حياى كورى زمكه ريا، كه دوو پيغه مبهرن و پورزاى يه كترين، وان له وى، جا نه و انيش به خير هاتنيان لى كردم و نزاى باشيان بوم كرد.

ئەوجا سەرگەوتىن بۇ ئاسمانى سىيەم، جوبرائىل داۋاي كىرگەنەمۇ دەرگاي
 كىر، گوترا: تۇ كىيىت؟ فەرموۋى: جوبرائىل، گوتيان: كىيىت ۋا لەگەلە؟ فەرموۋى:
 موحەممەد، گوترا: نىردراۋە بەشۋىننىيا؟ فەرموۋى: بەلئى، دەرگايان بۇ كىرگەنەمۇ،
 دەرۋانم ۋا يۈسۈف پىغەمبەر ۋالەۋى، كە نىۋەى جوانى دراۋە بەۋ، ئەۋىش
 بەخىرەتەنى كىرەم ۋا نىزى باشى بۇم كىر، ئەوجا بەرزەۋە بوۋىن بۇ ئاسمانى
 چۈرەم، جوبرائىل لە دەرگاي دا، گوترا: ئەۋە كىيە؟ فەرموۋى: جوبرائىل،
 گوترا: كىيىت ۋا لەگەلە؟ فەرموۋى: موحەممەد، گوترا: نىردراۋە بەشۋىننىيا؟
 فەرموۋى: بەلئى، دەرگايان بۇ كىرگەنەمۇ، لەۋىش پىغەمبەر نىدىرىسم بىنى،
 بەخىرەتەنىكى گەرمى لىكردەم ۋا نىزى باشى بۇ كىرەم، خوا لە قورئانا
 دىفەرەمۇ، سەبارەت بە بەرزەۋە بوۋىنى نىدىرىس بۇ ئاسمان دىفەرەمۇ:
 {وَرَفَعْنَاهُ مَكَانًا عَلِيًّا} ۋاتە: نىمە پىغەمبەر نىدىرىسمان بەرزەۋە كىرە بۇ شۋىن ۋا
 پاىيەكى زۆر بەرزەۋە بىلەن.

ئەوجا سەرگەوتىن بۇ ئاسمانى پىنجەم، جوبرائىل، لە دەرگاي، گوتيان:
 كىيە؟ فەرموۋى: مەنم جوبرائىل، گوترا: كىيىت ۋا لەگەلە؟ فەرموۋى:
 موحەممەد، گوترا: نىردراۋە بەشۋىننىيا؟ فەرموۋى: بەلئى، دەرگامان بۇ كىرەمۇ،
 ھارۋون پىغەمبەر لەۋى بوۋ، بەخىرەتەنى كىرەم ۋا نىزى خىرى بۇ كىرەم، ئەوجا
 بەرزەۋە كىرەن بۇ ئاسمانى شەشەم، جوبرائىل لە دەرگاي دا، گوترا: كىيە؟
 فەرموۋى: جوبرائىل، گوترا: كىيىت ۋا لەگەلە؟ فەرموۋى: موحەممەد، گوترا:
 نىردراۋە بەشۋىننىيا؟ فەرموۋى: بەلئى، دەرگامان بۇ كىرەمۇ، پىغەمبەر مۇسا
 تەشەرىفى لەۋى بوۋ، چاك ۋا چۈنى ۋا بەخىرەتەنى لەگەلە كىرەم ۋا نىزى باشى بۇ
 كىرەم، ئەوجا بەرمۇ زورۇر بىردىن بۇ ئاسمانى ھەۋتەم، جوبرائىل لە دەرگاي دا،
 گوترا: ئەۋە كىيە؟ فەرموۋى: جوبرائىل، گوترا: كىيىت لەگەلە؟ فەرموۋى:

موحه ممهه، گوترا: نیردراوه به شوینیدا؟ فهرمووی: به ئی، لهوئ به خزمه تی
 ئیبراهیم گه یشتم، پشتی دابوو به بهیتوله عموور (خانه ی ناوهدان) موه، که له
 جوهرائیلیم پرسی، فهرمووی: نه مه بهیتوله عمووره که له قورئاندا، له سه رمته ی
 سوورمه تی طوور موه، خودا سویندی پی ده خواو ده فهرمووی: {وَالْيَتِ الْمَعْمُورِ} .
 هه موو رۆژئ حه فته هه زار فره یشته ده چنه ناوی بۆ خوا په رسته ی و نوێژی تیا
 ده که ن، که چوونه ده ره وه لی، ئیتر جارێکی تر ناگه رپنه وه بۆی، سه ردان و
 دینی ئه م مائی ناوهدانه، دوانه رکی ئایینی سه ر شانیه نه.

نه و جا برده می بۆ سیدر مه تولونه ها، واته: دار مۆردی هه ره ئه و په ر، که نه و
 دره خته یه، زانسته فره یشته کان هه تا نه وئ برده کاو له وئ کۆتایی دی، وه که س
 ئه و په ری نه که وه تووه و لی رته نه بووه، بیجگه له پتفه مبه ر (دروودی خودای
 له سه ر بئ) که ته ماشایم کرد وا که لاکانی وه ک گوێچکه ی فیل وابوون، وه ده نکه
 مۆردهکانی واته: به ره که ی، به قه د کوپه له ی گوندی هه جه ر که وه ره بوون، که نه م
 جۆره کوپه یه ناسراو بوون لای گوێگران، فهرمووی: (جا کاتی دره خته که نه و
 حالته دایپۆشی، که خودا له سووورمه تی (والنجم) دا، ئاوا باسی ده کات: {إِذْ يَغْشَى
 السَّدْرَةَ مَا يَغْشَى} گۆرانیکی واهات به سه ریدا، که هیج که س له دروستکراوانی
 خودا نه توانی وه سفی جوانیه که ی بکات، نه وسا نه و سرووشه ی که خودا له
 سوورمه تی (والنجم) دا ئاوا باسی ده کا: {فَأَوْحَىٰ إِلَىٰ عَبْدِهِ مَا أَوْحَىٰ} نه و سرووشه ی
 بۆ ناردم. نه نجا له لایه نی خودا وه په نجا نوێژ له سه ر خۆم و په که یه که ی که لی
 ئیسلام دانرا، له ماوه ی هه موو شه وو رۆژیکا، جا به ره مودوا که پامه وه بۆ خواره وه
 هه تا گه یشتمه وه لای مووسا، فهرمووی: چی نه رکی له سه ر خۆت و گه له که ت
 دانرا؟ گوتم: په رومردگارم په نجا نوێژی رۆژانه له سه رمان دانا، فهرمووی: من
 له تۆ باشتر شارمزییم هه یه له ره فتهاری نه و خه لکه، چونکه من له پیش تۆدا

زۆر بە زەحمەت خەریکی نەوادی ئیسرائیل بوومو بەراووردم کردوون، جا بۆیە
دەزانم کە ئۆمەتی تۆ تەوانایی ئەومیان نییە، کەواتە: بگەرپرەووە بۆلای خودا،
داوای ئی بکە کەنەم نوێزانە لەسەر ئۆمەتت سووک بکا).

منیش گەرپامەووە داوای ئەووم لیکردو ئەویش پینجی ئی داشکانن، جا
گەرپامەووە بۆلای مووسا و پیم گوت: کە پینج نوێزی ئی داشکاندن، بەلام دووبارە
وەک جاری پێشوی پێ فەرمووم، فەرمووی: نیتەر هەروا لە نیوانی پەرورمردگاری
پیرۆزو گەرماو لەنیوانی مووسادا دەهاتم و دەچووم بەرە بەرە خودای گەرە
ژمارە نوێزەکانی لە پەنجاوە کرد بە پینج، ئەوجا فەرمووی: ئەی موحەممەد!
خۆیان پینج نوێزن، لە هەموو شەوو رۆژیک، بەلام هەر نوێزە خیری
دەنوێزی هەیه، جا کەوابوو دەکاتەو پەنجا نوێزەکە!!). وە هەر وەها خوای
گەرە فەرمووی پیم: (وەهەر لەم بابەتەیه، کە چاکەیهک بەدەیه، کە هەرکەسێ
نیازی هەبوو کە چاکەیی بکا، بەلام نەیکرد، ئەو لەسەر نیازە پاکەکە
چاکەیهکی بۆ دەنووسری، بەلام ئەگەر کردی ئەو بە دەقات بۆی دەنووسری
ئەگەر کەسیکیشت ویستی خراپەیی بکا، وەنەیکرد ئەو هێچی لەسەر
نانووسری، بەلام ئەگەر خراپەکە کرد، ئەو وەک خۆی بەیهک خراپە بۆی
دەنووسری).

فەرمووی: ئەوجا دابەزیمەووە بۆلای مووسا و هەوالەکەم پێ گووت، دیسان
فەرموویەووە بچۆرەووە بۆلای پەرورمردگارت و داوای بار سووکی لێکە).

پێغەمبەریش (دروودی خودای لەسەر بێ) فەرمووی: عەرزییم کرد:
(بەرستی ئەوئەندە دووبارە و سیبارە لەم بارمیهووە چوومەتەووە خزمەتی
پەرورمردگارم و سەبارمت بەم کارە داوای بارسوکییم لیکردووە، نیتەر شەرم دەکەم

كه رووى لى بنيم و لهرووم نايى و شهرم دمكه بجمه وه خزمه تي). (بروانه: ته جريد/٤، لاپهره: ٢٠٣، ژماره: ١٥١٣).

١٠٣- عَنْ مَالِكِ بْنِ صَعَصَعَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ نَبِيَّ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) حَدَّثَهُمْ عَنْ لَيْلَةِ اسْرِي بِهِ بَيْنَمَا أَنَا فِي الْحَطِيمِ وَرُبَّمَا قَالَ: فِي الْحِجْرِ مُضْطَجِعًا إِذِ اتَانِي ابْنُ فَهْرٍ فَقَالَ: وَسَمِعْتُهُ يَقُولُ فَشَقَّ مَا بَيْنَ هَذِهِ إِلَى هَذِهِ قَالَ الرَّاهِطِيُّ: مِنْ ثَغْرَةٍ نَحَرِهِ إِلَى شِعْرَتِهِ فَاسْتَخْرَجَ قَلْبِي ثُمَّ أَتَيْتُ بِطُسْتٍ مِنْ ذَهَبٍ مَمْلُوءَةٍ إِيْمَانًا فَقِيلَ قَلْبِي ثُمَّ حُشِيَ ثُمَّ أُعِيدَ ثُمَّ أَتَيْتُ بِدَائِبَةِ دُونَ الْبُغْلِ وَفَوْقَ الْحِمَارِ أبيض فَقَالَ الرَّاهِطِيُّ: هُوَ الْبَرَّاقُ يَضَعُ خَطْوَهُ عِنْدَ أَقْصَى طَرَفِهِ فَحُمِلْتُ عَلَيْهِ .

فَانْطَلَقَ بِي جِبْرِيلُ حَتَّى أَتَى السَّمَاءَ الدُّنْيَا فَاسْتَفْتَحَ فَقِيلَ: مَنْ هَذَا؟ قَالَ: جِبْرِيلُ قِيلَ: وَمَنْ مَعَكَ؟ قَالَ: مُحَمَّدٌ قِيلَ: وَقَدْ أُرْسِلَ إِلَيْهِ ، قَالَ: نَعَمْ ، قِيلَ: مَرْحَبًا بِهِ فَنِعْمَ الْمَجِيءُ جَاءَ فَفَتَحَ فَلَمَّا خَلَصْتُ فَأَذَا فِيهَا أَدَمُ فَقَالَ: هَذَا أَبُوكَ أَدَمُ فَسَلَّمَ عَلَيْهِ فَسَلَّمْتُ عَلَيْهِ فَرَدَّ السَّلَامَ ثُمَّ قَالَ: مَرْحَبًا بِالابْنِ الصَّالِحِ وَالنَّبِيِّ الصَّالِحِ ثُمَّ صَعِدَ بِي حَتَّى أَتَى السَّمَاءَ الثَّانِيَةَ فَاسْتَفْتَحَ قِيلَ: مَنْ هَذَا؟ قَالَ: جِبْرِيلُ قِيلَ: وَمَنْ مَعَكَ؟ قَالَ: مُحَمَّدٌ قِيلَ: وَقَدْ أُرْسِلَ إِلَيْهِ قَالَ: نَعَمْ قِيلَ: مَرْحَبًا بِهِ فَنِعْمَ الْمَجِيءُ جَاءَ فَفَتَحَ فَلَمَّا خَلَصْتُ إِذَا يَحْيَى وَعِيسَى وَهُمَا ابْنَا الْخَالَةِ قَالَ: هَذَا يَحْيَى وَعِيسَى فَسَلَّمَ عَلَيْهِمَا فَسَلَّمْتُ فَرَدَّا ثُمَّ قَالَا مَرْحَبًا بِالْإِخِ الصَّالِحِ وَالنَّبِيِّ الصَّالِحِ .

ثُمَّ صَعِدَ بِي إِلَى السَّمَاءِ الثَّالِثَةِ فَاسْتَفْتَحَ قِيلَ: مَنْ هَذَا؟ قَالَ: جِبْرِيلُ قِيلَ: وَمَنْ مَعَكَ؟ قَالَ: مُحَمَّدٌ قِيلَ: وَقَدْ أُرْسِلَ إِلَيْهِ قَالَ: نَعَمْ قِيلَ: مَرْحَبًا بِهِ فَنِعْمَ الْمَجِيءُ جَاءَ فَفَتَحَ فَلَمَّا خَلَصْتُ إِذَا يُوسُفُ قَالَ: هَذَا يُوسُفُ فَسَلَّمَ عَلَيْهِ فَسَلَّمْتُ عَلَيْهِ فَرَدَّ ثُمَّ قَالَ: مَرْحَبًا بِالْإِخِ الصَّالِحِ وَالنَّبِيِّ الصَّالِحِ ثُمَّ صَعِدَ بِي حَتَّى أَتَى السَّمَاءَ الرَّابِعَةَ فَاسْتَفْتَحَ قِيلَ: مَنْ هَذَا؟ قَالَ: جِبْرِيلُ قِيلَ: وَمَنْ مَعَكَ؟ قَالَ: مُحَمَّدٌ قِيلَ: أَوْ قَدْ أُرْسِلَ إِلَيْهِ قَالَ: نَعَمْ قِيلَ: مَرْحَبًا بِهِ فَنِعْمَ الْمَجِيءُ جَاءَ فَفَتَحَ فَلَمَّا خَلَصْتُ إِلَى إِدْرِيسَ قَالَ:

هَذَا اذْرِيسُ فَسَلِّمْ عَلَيْهِ فَسَلِّمْتُ عَلَيْهِ فَرَدَّ ثُمَّ قَالَ: مَرْحَبًا بِالْآخِ الصَّالِحِ وَالنَّبِيِّ الصَّالِحِ .

ثُمَّ صَعِدَ بِي حَتَّى آتَى السَّمَاءَ الْخَامِسَةَ فَاسْتَفْتَحَ قِيلَ: مَنْ هَذَا؟ قَالَ: جِبْرِيلُ قِيلَ: وَمَنْ مَعَكَ؟ قَالَ: مُحَمَّدٌ ، قِيلَ: وَقَدْ أُرْسِلَ إِلَيْهِ؟ ، قَالَ: نَعَمْ قِيلَ: مَرْحَبًا بِهِ فَنِعْمَ الْمَجِيءُ جَاءَ فَلَمَّا خَلَصْتُ فَأَازَا هَارُونَ قَالَ: هَذَا هَارُونَ فَسَلِّمْ عَلَيْهِ فَسَلِّمْتُ عَلَيْهِ فَرَدَّ ثُمَّ قَالَ: مَرْحَبًا بِالْآخِ الصَّالِحِ وَالنَّبِيِّ الصَّالِحِ ثُمَّ صَعِدَ بِي حَتَّى آتَى السَّمَاءَ السَّادِسَةَ فَاسْتَفْتَحَ قِيلَ: مَنْ هَذَا؟ قَالَ: جِبْرِيلُ قِيلَ: مَنْ مَعَكَ قَالَ: مُحَمَّدٌ قِيلَ: وَقَدْ أُرْسِلَ إِلَيْهِ قَالَ: نَعَمْ قَالَ: مَرْحَبًا بِهِ فَنِعْمَ الْمَجِيءُ جَاءَ فَلَمَّا خَلَصْتُ فَأَازَا مُوسَى قَالَ: هَذَا مُوسَى فَسَلِّمْ عَلَيْهِ فَسَلِّمْتُ عَلَيْهِ فَرَدَّ ثُمَّ قَالَ: مَرْحَبًا بِالْآخِ الصَّالِحِ وَالنَّبِيِّ الصَّالِحِ فَلَمَّا تَجَاوَزْتُ بَكَى قِيلَ لَهُ: مَا يُبْكِيكَ قَالَ: ابْنِي لَأَنْ غُلَامًا بُعِثَ بَعْدِي يَدْخُلُ الْجَنَّةَ مِنْ أُمَّتِهِ أَكْثَرُ مِمَّنْ يَدْخُلُهَا مِنْ أُمَّتِي .

ثُمَّ صَعِدَ بِي إِلَى السَّمَاءِ السَّابِعَةِ فَاسْتَفْتَحَ جِبْرِيلُ قِيلَ: مَنْ هَذَا؟ قَالَ: جِبْرِيلُ قِيلَ: وَمَنْ مَعَكَ؟ قَالَ: مُحَمَّدٌ قِيلَ: وَقَدْ بُعِثَ إِلَيْهِ قَالَ: نَعَمْ قَالَ: مَرْحَبًا بِهِ فَنِعْمَ الْمَجِيءُ جَاءَ فَلَمَّا خَلَصْتُ فَأَازَا إِبْرَاهِيمَ قَالَ: هَذَا أَبُوكَ فَسَلِّمْ عَلَيْهِ قَالَ: فَسَلِّمْتُ عَلَيْهِ فَرَدَّ السَّلَامَ قَالَ: مَرْحَبًا بِالْأَبْنِ الصَّالِحِ وَالنَّبِيِّ الصَّالِحِ ثُمَّ رُفِعْتُ إِلَى سِدْرَةِ الْمُتَهَيَّي فَأَازَا نُبُقَهَا مِثْلُ قِلَالٍ هَجَرَ وَأَازَا وَرَقَهَا مِثْلُ إِذَانِ الْفِيلَةِ قَالَ: هَذِهِ سِدْرَةُ الْمُتَهَيَّي وَأَازَا أَرْبَعَةَ الْهَارِ نَهْرَانِ بَاطْنَانِ وَنَهْرَانِ ظَاهِرَانِ فَقُلْتُ مَا هَذَانِ يَا جِبْرِيلُ قَالَ: أَمَّا الْبَاطْنَانِ فَنَهْرَانِ فِي الْجَنَّةِ وَأَمَّا الظَّاهِرَانِ فَالْثَّلِيلُ وَالْفُرَاتُ ثُمَّ رُفِعَ لِي الْبَيْتُ الْمَعْمُورُ يَدْخُلُهُ كُلُّ يَوْمٍ سَبْعُونَ أَلْفَ مَلَكٍ ثُمَّ آتَيْتُ بَآءًا مِنْ خَمَرٍ وَأَآءًا مِنْ لَبَنٍ وَأَآءًا مِنْ عَسَلٍ فَأَخَذْتُ اللَّبَنَ فَقَالَ: هِيَ الْفِطْرَةُ الَّتِي آتَتْ عَلَيْهَا وَأَمَّا تِلْكَ .

ثُمَّ فُرِضَتْ عَلَيَّ الصَّلَوَاتُ خَمْسِينَ صَلَاةً كُلَّ يَوْمٍ فَرَجَعْتُ فَمَرَرْتُ عَلَى مُوسَى فَقَالَ: بِمَا أَمَرْتُ قَالَ: أَمَرْتُ بِخَمْسِينَ صَلَاةً كُلَّ يَوْمٍ قَالَ: إِنْ أَمَّاكَ لَا تَسْتَطِيعُ

(۱۰۳). (۳۴۳۰.

جیاوازی ههیه له گهڵ ئەصله‌که به‌لام سوودی پتری واتیادا:

مالیکی کوپری صہ صہ صہ (رمزای خودای لی بی) فہرمووی: پیغہ مہر

٤٣٠

بهرمووسلدانم، ومدئيان دمرهينام و به ناوى زمزمه شوردianeوهو نهجا پر
 پريان كرد له حيكهت و له ئيمان و زانست، نهوجا نايانهوه شوینی خوی.
 جا ولاخیکی سپیان هینا بۆم، لههیستر بچکۆلهترو لهگویدریژ گهورمتر
 بوو، ناوی بۆراق بوو، چونکه دهچریسکایهوهو لهبهر خیرایی دمتگوت بهرقه،
 واته: بروسکه، چهنده چاوی بری دمکرد دمیکرد بهیهك ههنگاو، جاسواری نهو
 ولاخه بووم و لهگهڵ جوبرائیل دا رۆیشتم ههتا گهیشتی نه ناسمانی یهکه، جا
 جوبرائیل داواي کردنهوهی دمرگای کرد، لهناوموه گوترا: نهوهکییه؟ گوترا:
 جوبرائیل گوترا: کیت لهگهڵ دایه؟ فهرمووی: موحهممهد، گوترا: نیردراوه به
 شوینیدا؟ فهرمووی: بهئێ: گوترا: بهخیر بێ و هاتنهکهی خیری پێومبێ، جا
 دمرگا کرایهوهو رۆیشتی نه ژوورهوه. کاتێ گهیشتمه جی لهناسمانی یهکه،
 دمروانم وا ئادهم تهشریفی والهوی، جوبرائیل فهرمووی: نهمه چهزرمی ئادهمی
 باوکت، بهفرموو سلاوو چاک و چۆنی لهگهلا بکه، منیش سلاو و رۆژ باشیم ئی
 کرد، نهویش وهلامی سهلاوهکهی دامهوه، لهپاشا فهرمووی: خوش هاتی نهی
 کورێ شیرینم! مهرحهبات ئی بێ نهی کورێ باشم و نهی پێغهمبهری باش و
 خاس! (لهگیرانهومیهکی تاج دا دمهفرمووی: کاتێ سهرکهوتینه سهر ناسمانی
 یهکه، تهماشام کرد واپیاویکی نوورانی والهوی، له راست و لهچهپیهوه پۆل
 پۆل تارمایی عهشامات دیارن، پیاوهکه کهسهیری لای راستی خوی دمکرد
 پیدمهکنی، بهلام کهسهیری لای چهپی خوی دمکرد دهگیا، فهرمووی بهمن:
 مهرحهبا له پێغهمبهری باش و له کورێ باشم، گوتم: نهی جوبرائیل! نهمه
 کییه؟ فهرمووی: نهمه باوه ئادهمهو نهو تارمایی و عهشاماتهیش کهوان له
 راست و له چهپیهوه، گینانگهلی وه چهکانیهتی، نهوانهیان کهوان لهلای
 راستیهوه نهوانه بهههشتین، بهلام نهوانهیان کهوان لهلای چهپیهوه نهوانه

دۆزه‌خین، جا بۆیه که تهماشای لای راستی دمکا، له خوشیانا پیدمکه‌نی،
که‌تەماشای لای چه‌پی دمکا، له خەم و خەفەتا دەگری).

ئەوجا سەرکەوتین بۆ ئاسمانی دووهم، لەدەرگای دا، گوتیان: ئەوکییه؟
فەرمووی: جوبرائیل، گوتیان: کێت لەگەڵ دایە؟ فەرمووی موحەممەد، گوتیان:
نێردراوە بە شوینیاکە تەشریف بهێنێ بۆ مێعراج و بۆ گەشت کردن بەناو
ئاسمانەکاندا؟ فەرمووی: بەئێ، گوتیان: بەخێربێ و خێر و خوشی هینابی،
دەرگایان کردووە، لەوێش چوووە لای عیساو یەحیا، کە دوو پێغەمبەرن و
پوورزای یەکتەین، فەرمووی: ئەمە یەحیا و عیسا، سلاو و رۆژ باشی یان ئێ
بکە، منیش سلاوم ئێ کردن و ئەوانش وەلامی سلاومکەیان دامەووە ئەوجا
فەرموویان: مەرحەبا لە بۆی چاک و لە پێغەمبەری چاک. ئەوجا بەرزەووە
بووین بۆ ئاسمانی سییەم، داوای کردنەووەی دەرگای کرد، گوترا: کێیه؟
فەرمووی: جوبرائیل، گوترا: کێت وا لەگەڵ دا؟ فەرمووی: موحەممەد، گوتیان:
نێردراوە بە شوینی دا...؟ فەرمووی: بەئێ، گوتیان: بەخێربێ، لەوێ رۆیشتەم
بۆلای یوسف و سلاوم ئێ کرد وەلامی سلاومکەیی دامەووە، فەرمووی: مەرحەبا
لەبرای باش و لە پێغەمبەری باش. ئەوجا بەرزەووە بووین بۆ ئاسمانی چوارەم،
داوای کردنەووەی دەرگای کرد، گوترا: کێیه؟ فەرمووی: جوبرائیل، گوترا: کێت وا
لەگەلا؟ فەرمووی: موحەممەد؟ گوترا: نێردراوە بە شوینی دا؟ فەرمووی: بەئێ،
گوترا: بەخێربێ، هاتنەکەیی خێری پێوهمی، دەرگا کرایەووە لەوێ گەیشتم بە
ئیدریس، فەرمووی: ئەمە ئیدریس، سلاوی ئێبکە، سلاوم ئێ کرد، وەلامی
دایەووە فەرمووی: مەرحەبا لە بۆی باش و لە پێغەمبەری باش .

ئەوجا سەرکەوتین بۆ ئاسمانی پێنجەم داوای کردنەووەی کرد گوتیان:
ئەووە کێیه؟ فەرمووی جوبرائیل. گوتیان: کێت وا لەگەڵ دا؟ فەرمووی:

موحه مەد، گوتیان: نێردراوه بەشوینی دا؟ فەرمووی: بەلێ گوتیان: بەخێربێ، لەوێ چووین بۆ لای پێغەمبەر هاروونی برای پێغەمبەر موسا (سەلامی خۆی ئێ بێ) فەرمووی: ئەمە هاروونە، سلاوی ئێ بکە، سلاوم ئێ کرد، وەلامی دامەوێ . ئەوجا فەرمووی: مەرحەبا لەبرای باش و لە پێغەمبەری باش .

ئەوجا سەرکەوتین بۆ ئاسمانی شەشەم، داوای کردنەوی دەرگای کرد، گوترا: کێیە؟ فەرمووی: جوبرائیل. گوترا: کێی وا لەگەڵ تا؟ فەرمووی: موحه مەد، گوترا: نێردراوه بەشوینی دا؟ فەرمووی: بەلێ، گوترا: بەخێربێ و خێرو خۆشی هێنابی، لەوێ گەیشتم بە موسا فەرمووی: ئەو موسایە، سلاوی ئێ بکە، سلاوم ئێ کرد، وەلامی سلاوی دامەوێ ئەوجا فەرمووی: مەرحەبا لە برای باش و لە پێغەمبەری باش، کاتی لەموسا تێ پەر بووم دەستی کرد بەگریان، گوترا: ئەو بەدەگریت؟ فەرمووی: بۆ ئەو دەگریم، کە ئەم کۆرە جەهێلە کە لە پاش من پەوانە کراوە بە پێغەمبەر، لە ئۆمەتی ئەو زیاتر دەچنە بەهەشت هەتا لە ئۆمەتی من.

ئەنجا چووین بۆ ئاسمانی حەوتەم گوترا: ئەوە کێیە؟ فەرمووی: جوبرائیل، گوتیان: کێت وا لەگەڵ دا؟ فەرمووی: موحه مەد، گوتیان: نێردراوه بەشوینی دا؟ فەرمووی: بەلێ. گوترا: بەخێربێ، لەوێ چوویم خزمەتی بابە ئیبراهیم، فەرمووی: ئەمە ئیبراهیمی باوکتە سلاوی ئێ بکە، فەرمووی: سلاوم ئێ کرد، وەلامی سلاوەکە دامەوێ فەرمووی: مەرحەبا لە کۆری باش و لە پێغەمبەری باش ئینجا بەیتولەعموور (خانەی ئاوەدان)یان پێ نیشان دام، کە لە جوبرائیل پرسی، فەرمووی: ئەمە بەیتولەعموورە کە لە قورئان دا، لەسەر مەنای سوورمەتی طوورمەوێ خودا سوێندی پێ دەخواو دەر فەرمووی: ﴿وَالْبَيْتَ الْمَعْمُورَ﴾ هەموو رۆژی هەفتا هەزار فریشتە نوێزی تیا دا دەکەن، کە لێی جووونە

دمرموه ئىتر جاريكى تر ناگه پېنەوۈ بۆى، وسەردان و دېنىيى ئەم مالى ئاۋەدانە
دوا ئەركى سەرشانىانە.

ھەروا سىدرمتول مونتەھام بۇ دمرخرا، واتە: دارمۆردى ھەرە ئەۋپەر،
كە ئەو درەختەيە، زانستى فرىشتەكان ھەتا ئەۋى بېردەكاۋ لەۋى كۆتايى دى،
ۋەكەس ئەۋ پەرى نەكەۋتوۋە و لىي رەت نەبوۋە بېجگە لە پېغەمبەر (دروودى
خوداى لى بى) كە تەماشام كرد وا دىنكە مۆردەكانى واتە: بەرەكەى بە قەد
كوۋ پەلەى گوندى ھەجەر گەورە بوون، كە ئەم جۆرە كوۋپەيە ناسراۋ بوون
لاى گوپگران، ۋەگەلاكەى ۋەك گوپچكەى فيل وابوو، ۋە چوار روبرار لەبنيەۋە
ھەل دىقۇلان، دوانيان دەچوونەۋە بەناۋادۋ دمرنەدەكەۋتن، ۋە دوانيان بەدمرموۋە
بوون، لە جوبرائىل پەرسى: ئەمانە چىن؟ فەرموۋى: ئەۋ دوو جۆگەيەيان كە
دمرۆنە ناۋمۋە ئەۋە دوو جۆگەن وان لە بەھشتا، ۋە ئەم دوو جۆگەيەيان كەۋان
بەدمرموۋە دوو روبرارى نىل و فوراتن، نىل وا لە ناۋخاكى مىسراۋ فورات والە ناۋ
خاكى عېراقدا .

(لە گېرآنەۋمىيەكا، كەۋا لە (التاج الجامع للاصول في احاديث الرسول) دا
دەفەرموۋى: ئەنجا بەرزكرامەۋە بۆ شوينى كەۋا لەسەرۋوى ھەۋت
ئاسمانەكانەۋە، ھەروا ۋا لەسەرۋوى سىدرە تولونتەھاشەۋە، گوپم لەجېرەى
قەلەمەكان بوو، كە چارەنوۋسى ھەموو شتىكىيان دىنوۋسى، كە روۋدەمدەن لە
لەۋحول مەحفوظ، لەلاى كورسى، لە نزيك تەخت و بارمگا (عەرش)ى خوداى
گەۋرمو مىھرمبان، ئەنجا لە لايە نى خوداۋە، فرىشتەكان قاپى شىرو قاپى مەى و
قاپى ھەنگوئىنيان بۆم ھىنا منىش قاپە شىرەكەم و مرگرت و خواردمەۋە،
جوبرائىل فەرموۋى: (ئەم شىرە ئەۋ سىروشتە پاك و پىرۋزمىيە، كە خۆت و
ئۆمەتت وان لەسەرى).

(ئەنجا لە لایەنی خوداوە پەنجا نوێژ لە سەر خۆم و یەكە یەكە گەل
ئیسلا م دانرا، لەماوەی هەموو شەو و پوژیکا، جا بەرمو دوا گەرامەو هەتا
گەیشتمەو لەی مووسا، فەرمووی: چ ئەركیكت لەسەر دانرا؟ گوتم: پەنجا نوێژم
لەسەر فەرزكراوە، لەماوەی هەموو شەو و پوژیکا. فەرمووی: من لە تۆ باشتر
شارمزايم هەيە لە پەفتاری ئەو خەلكە، چونكە من لە پيش تۆدا زۆر بە
زەحمەت خەركی نەوێ نیسرائیل بووم و، بەراوورد م كردوون، جا بۆيە دمزانم
كە ئۆمەتی تۆ تەوانایی ئەومیان نیه، كەواتە: بگەرێرمو بۆ لای خودا، داوی ئی
بکە كە ئەم نوێژانە لەسەر ئۆمەت سووك بکا.

منیش گەرامەو و داوی ئەوێم ئی كردو ئەویش لەپەنجاوێ كردنی بەجل
نوێژ، جا گەرامەو بۆ لای مووسا و دووبارە وەك جاری پیشووی پێ فەرموو،
جا چۆومەو بۆلای پەرومردگارم، جا دمنوێژی تری ئی داشكانن و كردنی بە
سیی نوێژ، دیسان گەرامەو بۆلای مووسا دیسان هەمان شتی فەرموو، جا
هەمدیسان گەرامەو بۆلای پەرومردگار، دیسان دەی تری ئی داشكانن و كردنی بە
بیست نوێژ، دیسان گەرامەو بۆ لای مووسا و چوار بار وەك جاری پیشووی
فەرموو، ئینجا خودا كردنی بە دمنوێژ.

دیسانەو گەرامەو بۆلای مووسا و هەم دیسان وەك جاری پیشووی
فەرموو: ئەنجا خودا كردنی بەپینج نوێژ، دیسان كەچوومەو بۆلای مووسا
فەرمووی: هاجیت كرد؟ گوتم: كردنی بە پینج نوێژ دیسان مووسا فەرمووی:
نەتەوێ تۆ توانای ئەومیشی نییه، چونكە من لەم بارمیهو خاون ئەزموونم و
بەتایبەتی لەگەل گەلی خۆما كەنەتەوێ جوولەكەيه، كە ناسراون بە نەوێ
نیسرائیل، واتە: پۆلەكانی یەعقوب پێغەمبەر بەراودی زۆرم هەيە، كەواتە
دیسانەو بپۆرمو بۆ لای پەرومردگارت و داوی بار سووكی و كار ئاسانی ئی بکە،

بۆ نەتەۋەكەت منىش گوتەم: بەرپاستى ئەۋەندە دووبارە سىبارە لەم بارمىيەۋە لە
پەرۋەردگارم داۋام كىردۈۋە ئىتر شەرم دەكەم كەروۋى لى نىم و لەرۋوم نايەت،
بەلام رازىم بەمەۋ كارى خۆم دەسپىرم بەخۋا فەرمۋى: جاگاتى لەۋى تى
پەرۋوم، بانگكەرى بانگى كىرد: ۋافەرزى خۆم بىرپار دا، ۋەبارى بەندەكانى
خۆم سووك كىردو ئەركى سەرشانم سووك كىردن). (تاج/ ۴/ ز/ ۱۰۰/ ل/ ۲۹۸/ ف/ ۱-
باسى : شەۋرەۋى پىغەمبەر (درودى خوداى لى بى) .

رۋونكىردنەۋە:

ئەم فەرمۋەدەيە بەھرى زۆرى ۋاتىادا، لىكۆلىنەۋمىيەكى وردى دوورو
درىزى دەۋى مامۇستاي عەينىۋ مامۇستاي عەسقىلانى لەم بارمىيەۋە درىغى يان
نەكىردۈۋە، خودا پاداشى باشيان بداتەۋە، بەروۋنى ئەم بەھرىۋ سوۋدانه لەم
فەرمۋەدەيەداۋ لە فەرمۋەدەكانى صەحىيەين و پەراۋە گەۋرەكانى تىرى
صەحىيى سۈننەتدا رىنگ دەدەنەۋە:

۱- پىغەمبەران و پىۋاچاكان لەژيانى بەرزەخدا زىندوون، ۋە پەيۋەندى
بەيەكترى يەۋە دەكەن، ھاموشۋى ئاسمانەكان و شۋىنانى تردەكەن، ھەرۋەك
پەيۋەندىيان بەگۆرەكانىيەۋە دەمىنى، ۋە ھەرۋەھا بەشدارى لە بۆنەۋ رۋوداۋە
گىرنگەكانى جىھاندا دەكەن، لەجىھانى دوو ھەمىشا ھەست بەخۋشى و ناخۋشى
خۋىيان و گەلەكانىيان دەكەن، بەخۋشىۋ باشى نەتەۋەكانىيان شادمان دەبن،
بەكزى و بى نازى و كەساسى و لاۋازى يان دلگران دەبن، كەيفخۋش دەبن، توۋرە
دەبن، پىدەكەنن، دەگرىن، ئاگايان لە ھالى ئوممەتيان ھەيە.

لە ژيانى بەرزەخا، خۋاپەرستى و پەرستش و عىبادەتى جۇراۋ جۇر
دەكەن، ۋەك نوپۇزۋ جەماعەت و ھەج و تەۋافى بەيت و زىكرى خوداۋ نىزى

باش و نامۆزگاری خیرو سلاوو پۆز باشی و چاکۆ چۆنی له یهکتری و وهلام دانهوهی سلاو. ومزۆر له پهمتارو خوو وعادمت و باوی کۆمهلایهتی جوانی دنیایی لهناو یان دهمینۆ و پهیرموی دمکهن، وهک نهوه ئادهم و ئیبراهیم شانازی بهوموه دمکهن که کورپی خانهدان و نهجیبزادمو پایه بهرزى وهک موحهممهدیان ههیه، وهک دمستووری بهیهکتری ناسین، وهک گریان و خهم خواردن بۆ جیماوی و کهساسی گهلی خۆت، وهک پینشوازی و چوون بهپیری میوان و چاک و چۆنی، ههروا مردوو دمتوانۆ پهیومندی و قسهو گفتوگۆو چاک و چۆنی و تهفاهوم لهگهڵ زیندوو بکا، وهجیاوازیی زمان و پهگهزو نیشتمان و نهتهوه، نابۆ بهپریگر له تیگهیشتن له یهکتری، ومردوو له ژيانی بهرزهخیدا جۆره پهیومندییهکی دهمینۆ به گۆرمکهیهوه.

له فهرموودمیهکی ئیمامی موسلیما: پیغهمبهر (دروودی خودای لى بى) دمفهرموئ: (ئهو شهوه که چووم بۆ ئیسرا، لهلای مووساوه پمت بووم، لهشام له لای تهپۆلکه له سوورمهکهدا بوو، لهناو گۆرمکهیدا راوستابوو، بهپێوه نوێژی دمکرد). (پروانه: تاج/ ۴ ل ۳۸۲ ف/ ۲).

لهههمان کاتدا زۆر به ناسانی دمتوانن گۆرمکهیان بهجۆ بهیئلن و بۆکاری شیاو خۆیان بۆ ئەم لاو لا برۆن، وهک نهوهحهزرمتی مووسا له ههمان شهو له مهسجیدو لئهقضا نوێژی بهجهماعهت لهگهڵ پیغهمبهردا کرد، وه لهههمان شهویشاله ناسمانی شهشم چوو بهپیری پیغهمبهرموه، وه پراویژو نامۆزگاری و گفتوگۆیهکی به سوودی لهگهڵ پیغهمبهردا، سهبارمت به ژمارهی نوێژه فهرزمکان، نهجامدا، که پیغهمبهرو نهتهوهی نیسلام سوودیان لهو فهرمایشتا نهی چهزرمتی مووسا (سهلامی خواى لى بى) ومرگرت، وه زۆر شتی تری لهم بابته له سوننهتی ساخی پیغهمبهردا ههیه، که بهلگه و نیشانهی نهومن که

پێغه‌مبه‌ران و شه‌هیدان و ئەولیاکانی خودا له هەردوو جیهانا جیگه‌ی قه‌درو
 رێزی خودان و شیاوی ئەوەن که خودابیان کات به‌مایه‌ی خێرو خوشی و
 رەحمەت بوو خه‌لکی سەرزمو‌ی ﴿وَمَا ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ بَعِیْزٌ﴾. (بروانه: به‌رگی
 یه‌که‌م، لاپه‌ره: ١٧٨، فهرمووده‌ی ژماره: ١٥٩ ته‌جرید= ٢١٦ فه‌تحو‌لباری + تاج/٤
 ل/٢٧٨ ف/٤ + ل/٢٨١ ف/٢ + ل/٢٨٢ ف/١ + ٢ + ل/٢٨٧ ف/١).

٢- مالیکی کوری سه‌عه‌سه‌هه‌ ئەنصاریه‌، له‌مه‌دینه‌ نیشته‌جی بوو،
 داستانی ئیسراو میعراجی له‌ پێغه‌مبه‌رموه‌ گێراوته‌وه‌، که ئەم فهرمووده‌یه‌ له
 بورخاری دا، ئیمامی موس‌لیمیش گێراویه‌ته‌وه‌، عه‌سقه‌لانی له‌ فه‌ت‌ح دا
 دم‌فهرمو‌ی: (له‌ بوخاری و له‌ غه‌یری بوخاریدا هەر ئەم فهرمووده‌یه‌ هه‌یه‌ و
 به‌س، جگه‌ له‌ ئەنه‌سی کوری مالیکیش، نه‌زانراوه‌ که که‌سێ‌تر ر‌یوایه‌تی
 لێ‌ومبکات) به‌غه‌ویش له‌سه‌ر فهرمایشی ئیصابه‌ دم‌فهرمو‌ی له‌مه‌دینه‌ نیشته
 جی بوو، ته‌نیا دوو فهرمووده‌ی له‌ پێغه‌مبه‌رموه‌ هه‌یه‌). خه‌تی‌بیش له
 موبه‌ه‌ماتا دم‌فهرمو‌ی: (ئەم مالیکی کوری سه‌عه‌سه‌هه‌یه‌، ئەو پیاویه‌ که
 پێغه‌مبه‌ر کردبووی به‌سه‌رکاری سه‌رخه‌یبه‌رو دوا‌یی پتی فهرموو: (اکل تمر
 خیر ه‌کذا؟).

٢- کورت‌و پوخت: (زۆرشت له‌ جیهانی دووه‌مه‌دا به‌ پێومری ئەم جیهانی
 یه‌که‌مه‌ ناپیوری، بگه‌ر زۆر شت له‌و جیهان ر‌یک به‌ پێچه‌وانه‌ی پێومر‌مکانی ئەم
 دنیا‌یه‌!). (بروانه: ژماره: ٩٨٨ ته‌جرید= ٢٢٠١ فه‌ت‌ح = به‌رگی ٢/ ل/٥٤).

٤- زۆر له‌م وشانه‌و وێنه‌ی ئەم وشانه‌ که‌له‌م فهرمووده‌یه‌ و له‌وێنه‌ی ئەم
 فهرمووده‌یه‌دا هه‌یه‌، که‌قه‌سه‌ له‌ باسوخواسی جیهانی بالا و جیهانی به‌رزخ و
 ئەو جیهانی ترو جیهانی غه‌یب ده‌کا، وه‌ک وشه‌ی ته‌شت و دمر‌گا‌کردنه‌وه‌و
 شۆردنی دل و..تاد، زۆر له‌م وشانه‌ و له‌ وێنه‌یان له‌بازنه‌ی ئەم فهرمایشته‌ی

مامۆستای عەسقەلانی دا دەبی لایان تی بگهین و واتایان بکهین، که دمفەر موئ
 لهم جیگهیهدا: (وجیع ماورد من شق الصدر واستخراج القلب وغير ذلك من
 الامور الخارقة للعادة، مما يجب التسليم له دون التعرض لصرفه عن حقيقته، لصلاحيّة
 القدرة، فلاستحیل شيء من ذلك). واتە: هەموو ئەو وشەو بیژمەو دەربرپنانەیی
 کە لەم فەرموودمیهدا هاتوون، وەک: لەتکردنی سینگ و دەرھێنانی دل و شتی تری
 لەم بابەتە، لەوشتانەن کە سنووری باری ئاسایی دەبەزێنن و، لەبارودوخی
 ئاسایی دا شتی وا ستمەو کاری نەکردنییە، ئەمانە هەموو بیویستە بەبی
 چەندوچوون فەبوولیان بکهین و باوەریان پێ بکهین، نابێ لە واتای راستەقینەیی
 خوێان، لایان بدەین، بە تەئویل و شتی وا، چونکە ئەم جوۆرە شتانە لەسەر
 پرووی راستی و لەسەر وەجھێ حەقیقەت لە توانای خوادا هەن، وە هیچ شتی
 لەمانە بو توانایی خودا نەستەمن و نەموستەحیل).

بەندە لەم لایەنەو گوتوومە:

بەبێ شایای تەواوی تەواو
 لە دەریای بێ پەس قەت مەنن هەنگاو
 جیھانی غەیب و جیھانی بەرزەخ
 جیھانی بالاو بەهەشت و دۆزەخ
 دەریای بێ پەین، فیکر و هۆش تیایا
 کۆل و داماون، ناچن بەلایا!!
 پازنی خودایی لە ژمارە نایە
 زیاتر لە کەفسی ئاوی دەریایە
 چەندی و چۆنی یان، یاساکە جیایە
 بەپێچەوانە کاسی دنیا یە

رازو نهینس و تهلیسمس نساو ژین
 ههروا ههوالی ههردوو دنیا و دین
 مه لهژیرخاکا پهیس پس بهرین
 نیمه تا نههرین زور بس خه بهرین!
 لهپه پس دالت لهجیکه دهفته
 بنووسه بلان (الله اکبر!)
 فارمايشتی خوا، قسه پیغه مبه
 بهی چن وچوون، وهک تاجی گه وه
 ده نیمه بان چاو، ده نیمه سه سه
 قسه یی ده کهم بیکه به پیو
 له بهری بکه وهک شیعری زیو
 به قهه نیسکیکه دیسکی کوپیته
 به قهه سه سه لا عیلمی وا له بهر!

۱۰۴- عن ابن عباس (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ:
 (رَأَيْتُ لَيْلَةَ أُسْرِي بِي مُوسَى رَجُلًا آدَمَ طَوَالًا جَعْدًا كَأَنَّهُ مِنْ رِجَالِ شَنْوَاءَ وَرَأَيْتُ
 عِيسَى رَجُلًا مَرْبُوعًا مَرْبُوعَ الْخَلْقِ إِلَى الْحُمْرَةِ وَالْبَيَاضِ سَبَطَ الرَّأْسِ وَرَأَيْتُ مَالِكًا
 خَازِنَ النَّارِ وَاللَّجَّالَ فِي آيَاتٍ أَرَاهُنَّ اللَّهُ إِيَّاهُ فَلَا تَكُنْ فِي مِرْيَةٍ مِنْ لِقَائِهِ).^(۱۰۴)

ئیبنو عه عباس (پهزای خویان لی بئ) ههرمووی: پیغه مبه (دروودی
 خوی له سه بئ) ههرمووی: (ئهو شهوهی که بر دمیان بو شهو رهوی که ناسراوه
 به شهوی ئیسراو، پیغه مبه مووسام بینی، پیاوکی گهنم رنگی دریزی قر

^(۱۰۴) مختصر صحيح البخاری/۳، ژماره: ۱۳۰۸. بخاری: ۳۲۳۹، ۳۲۹۶. مسلم: ۱۶۵ = شيجا: ۴۸.

لووله، له گهنم رهنگی و درېژی دا دق له پیاوړی هژی شهنوونه دهکات،
 ومېځه مېر عیسا شم بېنی پیاوړکی مامناو مندییه نه زور کورت وه نه زور
 درېژه، نه زور کراوه و پان و پور، رهنگی سوورو سپی دمینواند قزی خاو بوو،
 مالیکی سهروکی و مردیانه کانی دوزه خم بېنی، ههروها جهالیم بېنی، ههروها
 چهن دین نیشانه ی گه وره گه ورم بېنی، که خودا نه وانه ی به من پیشان دا.
 پېځه مېر (دروودی خوی له سر بې) پاش نه م فه رمایشتانه ی فه رمووشی: نه ی
 موسولمان! له هاتن و بېنېنی جهال گومانن نه بې) (تاج/۴، لاپهړه: ۲۸۴ زنجیره:
 ۱۱۷، ف-۲ باسی گه ورمی عیسا + تاج/۴، لاپهړه: ۲۷۸، زنجیره: ۱۱۵ - گه ورمی
 هندی له پېځه مېر. ف-۴ + تاج/۴، لاپهړه: ۳۰۶، زنجیره: ۱۰۰، ف-۳ باسی
 (نیسراء).

۱۰۵- عَنْ مجاهد قال: كُنَّا عِنْدَ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، فَذَكَرُوا الدَّجَالَ
 أَنَّهُ قَالَ: (مَكْتُوبٌ بَيْنَ عَيْنَيْهِ كَافِرٌ) فَقَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ: لَمْ أَسْمَعْهُ وَلَكِنَّهُ قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى
 اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (أَمَّا مُوسَى: كَأَنِّي أَنْظَرُ إِلَيْهِ، إِذْ انْحَدَرَ فِي الْوَادِي يُلَبِّي).^(۱۰۵)

موجاهید (رهجه تی خودای لی بې) فه رمووی: له خرمه تی ئیبنو
 عه عباس دا بووین، باسی جهالیان کرد، که پېځه مېر (دروودی خودای له سر
 بې) فه رموویته: (له ناوچاوانی جهال نووسراوه: کافر) ئیبنو عه عباس
 فه رمووی: (نه ورم له پېځه مېر نه بیستوو، به لام لییم بیست دهمفه رموو:
 ده لئی ئیستایش له برچاومه که مووسا سهلامی خودای لی بې، که له شهوی
 ئیسرا دا دیم، له ددانه ی یاله گه وه دادمپه ری، دوو په نجه ی دانابوو له ناو دوو

^(۱۰۵) ته جرید/۲، ژماره: ۷۴۷. بخاری/۱۵۵۵. مسلم/۱۶۶ = شېخا: ۴۲۰ = مختصر صحیح مسلم/۱،

کونه گویچکهی خویدا، لهناو نهم شیوموه رادمبور دو، هاواری دمکرد لهخوداو
دمنگی لهببهیکهکردنی بهبهرزى دهات.....).

نهمهیش گیرانهوى ژماره (۷۷) ی پوختهی موسلیمه بو نهم
فهرموودمیه:

عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: سَرْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بَيْنَ مَكَّةَ وَالْمَدِينَةِ، فَمَرَرْنَا بِوَادٍ فَقَالَ: أَيُّ وَادٍ هَذَا؟ فَقَالُوا: وَادِي الْأَزْرَقِ، فَقَالَ: كَأَنِّي أَنْظُرُ إِلَى مُوسَى (عَلَيْهِ السَّلَامُ)، (فَذَكَرَ مِنْ لَوْنِهِ وَشَعْرِهِ شَيْئًا لَمْ يَحْفَظْهُ دَاوُدُ) وَاضِعًا إصْبَعِيهِ فِي أُذُنَيْهِ لَهُ جُؤَارٌ إِلَى اللَّهِ تَعَالَى بِالتَّلْبِيَةِ مَارًّا بِهَذَا الْوَادِي، قَالَ: ثُمَّ سَرْنَا حَتَّى أَتَيْنَا عَلَى ثَنِيَّةٍ، فَقَالَ: أَيُّ ثَنِيَّةٍ هَذِهِ؟ قَالُوا: هَرَشَى، أَوْ لِفَتْ. فَقَالَ: كَأَنِّي أَنْظُرُ إِلَى يُونُسَ عَلَى نَاقَةٍ حَمْرَاءَ عَلَيْهِ جُبَّةٌ صُوفٍ، خِطَامُ نَاقَتِهِ لَيْفٌ خُلْبَةٌ، مَارًّا بِهَذَا الْوَادِي مُلَبِّيًا». (م/۱/۹۹ - ۱۰۱). {الحديث/۴۲۰. إيمان. بخاري. حج: ۱۵۵۵، ۳۳۵۵، ۵۹۱۳. مسلم. إيمان: ۴۲۱}.

ئیبنو عبباس (رمزای خودا لهخوی و بابی) دهمرموی: جاری پیغممبه
(دروودی خودای لهسهر بی) له مهدينهوه دهروی بو مهککه، من خوم له
خرمهتیاندا بووم، گهیشینه شیوی، فهرمووی: (نهم شیوه کوپیه؟) گوتیان:
نهمه وادیلنه زرمقه، واته: شیوه شینه. فهرمووی: دهلیی نیستاش وا لهبه رچاوم
که مووسام (دروودی خودای لهسهر بی) که لهشهوی نیسرادا دیم، له دانهکهوه
دادمپه ری و دوو په نجهی خوی دانابوو له ههر دوو کونه گویداو به ههموو
دمنگی هاواری دمکرد له خوداو دمنگی لهببهیکه کردنی به بهرزى دهات و له
شیوموه تیپه ر بوو. گوتی: نیتر له خرمت خوشه ویستا (دروودی خودای
لهسهر بی) ریشتن، ههتا گهیشینه مله یی، فهرمووی: (نهم مله یه کوپیه؟)
عهرزیان کرد: نیتره دانه ی ههر شایه، مله ی ههر شایه، ههر شاکویچکه دمکه ویته

سەر رینگەى شام كە بچىت بۇ مەدىنە، لە جەحەفەو نەزىكە. يا عەرزيان كرد:
ئەمە ملەى ليفتە. فەرمووى (دروودى خوداى لەسەر بى): (دەلئىي ئىستاش وا
لەبەرچاوم كە يوونسى كورى مەتتا (دروودى خوداى لەسەر بى)، كە لەشەوى
ئىسرادا بىنىم، بە سواری وشتە مېيەكى سوورى قەلەوى پەرگۆشت بوو،
جەبەيەكى خوورى لەبەردا بوو، ھەوسارى وشتەمكەى گورزمىي گۆش بوو،
سەرگەرمى لەبەيكە كردن بوو، لەم شىوودە بە لەبەيكە كردن تىپەر بوو).
{تاج/۴، لاپەرە: ۲۸۷، ژمارە: ۱، زنجیرە: ۱۷۸ = تاج-۳ ژ-۳۲۱۴ ج-۴}.

روونکردنەو:

- ۱- بۇ تىگەيشتنى تەواو لە ژيانى پىغەمبەران لە قەبردا، واتە: لەبەرزەخا.
 - ۲- بېروانە: (تەجىرىدى بوخارى/۱، لاپەرە: ۱۷۲، ژمارە: ۱۵۹ + تەجىرىدى
بوخارى/۲، لاپەرە: ۱۴۳ ھەتا ۱۵۱، ژمارە: ۷۲۱).
 - ۳- ئىمامى نەوۋى دەفەرموئ: (پىغەمبەران لە ژيانى بەرزەخدا وەك
شەھىدان زىندوون، لەبەرنەوۋە لەماوۋى مانەوۋى جىھانا، ھەتا جىھان
تەواو دەبى، دەتوانن ھەج و نوپۇز پەرستش و خوا پەرستى بکەن، وە
فەرموودەى ساخ لەم بارمىەو ھەيە).
- ۱۰۶- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «حِينَ أُسْرِيَ بِي لَقِيتُ مُوسَى عَلَيْهِ السَّلَامُ، فَتَعَتَهُ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَإِذَا رَجُلٌ حَسْبُهُ قَالَ: مُضْطَرَبٌ، رَجُلُ الرَّأْسِ، كَأَنَّهُ مِنْ رَجَالِ شَوْعَةٍ، قَالَ: وَلَقِيتُ عِيسَى، فَتَعَتَهُ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، «فَإِذَا هُوَ رَبْعَةٌ أَحْمَرُ كَأَنَّمَا خَرَجَ مِنْ دِيْمَاسٍ»، يَغْنَى حَمَامًا، قَالَ: وَرَأَيْتُ إِبْرَاهِيمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ، وَأَنَا أَشْبَهُ وَلَدِهِ بِهِ، قَالَ: فَأَتَيْتُ بِإِنَاءَيْنِ فِي أَحَدِهِمَا لَبَنٌ وَفِي الْآخَرِ خَمْرٌ، فَقِيلَ لِي: خُذْ أَيُّهُمَا شِئْتَ، فَأَخَذْتُ اللَّبَنَ

فَشْرَبْتُهُ، فَقَالَ: هُدَيْتَ الْفِطْرَةَ، أَوْ أَصَبْتَ الْفِطْرَةَ، أَمَا إِنَّكَ لَوِ أَخَذْتَ الْخَمْرَ غَوْتَ أُمَّتَكَ»^(۱۰۶)

ئەمە دەقى عەرمبى پوختەى موسلىم، ژمارە (۷۸) بوو ئەمەيش كوردىيەكەيەتى:

ئەبو ھورمىرە (رمزى خوداى ئى بى) فەرمووى: پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) فەرمووى: (لە حىجرى ئىسماعىل بووم لەپەنا كابدە، قورمىش ھەندى پرسىارىيان ئى كردم، لەبارەى شەورەى كردنى منەو، لە مەككەو بۆ شارى قودس و لەوێشەو بۆ گەشتى ئاسمانەكان، جا بازي شتيان ئى پرسىم، رموانم نەبوون، ئىتر زۆر زۆر خەم و خەفەت و پەزارمىەكى وا دايگرتەم، كە ھەرگىزاو ھەرگىز خەم و پەزارەى وا دايەگرتووم، چونكە ئەوان شارمزاى تەواويان ھەبوو، لە قودس و لە بەيتولەقدىس، بەھۆى سەفەر و ھاموشۆو، جا خوداى گەورە بەيتولەقدىسى بۆم دەرخست، بەچاوى خۆم بەبى پەردە تەماشايىم دىمكردو ھەر ناوئىشان و ھەر شتىكيان لەبارمىەو ئى دىمپرسىم، زۆر بەجوانى وەك خۆى وەلامم دەدانەو، وەك باسى دەرگاكانى و نىشانەكانى، ھەتا بەناچارى تەسلىم بوون و گوتيان: ناوئىشانەكانى راستە. لەوئى لە بەيتولەقدىس تەماشام كرد واوام لەناو كۆمەلئى لە پىغەمبەرەكاندا، كە سەرنجەدا، وا مووسا لەوێيە، بە راوستانەو نوێژ دىمكا، مووسا پياوێكى دال گوشتى موو تەنكى موو كرژە، دەلئى لە پياوانى ھۆزى شەنوئەيە، كە ناسراون بە دال گوشتى و قەدو بالا ناومنجىەو).

^(۱۰۶) پوختەى موسلىم، ۱، ژمارە: ۷۸ = مسلم. شىخا: ۴۲۳. تەجرىد/۴، ژمارە: ۱۳۶۹. بوخارى/

فەرمووی: (گەیشتم بە عیسای کۆری مەریەمیش، ئەویش لەوئ بوو (دروودی خودای لەسەر بئ)، راوەستابوو نوێژی دەکرد، پیاویکی دەستەى ناومندى بوو، نە زۆر کورت و نەزۆر درێژ بوو، رەنگى سوورو سپی بوو، وەك لە گەرماو دەرچوو بئ وابوو، لەهەموو گەسئ شیوەى زیاتر لە عوروەى کۆری مەسعوودی ئەل ئەقەفى دەچوو، گە شیوەى عوروە زۆر رێك و پێك و جوان بوو، وە لەناو گوێگرانا ناسراو بوو، لەسەردەمى پێغەمبەردا بە شەهیدى کوزرا).

هەروا فەرمووی: (حەزەرتى ئیبراھیمیش دى، ئەویش لەوئ بوو (دروودی خودای لەسەر بئ)، راوەستابوو نوێژی دەکرد، زیاتر لە هەموو کەسێكى تر شیوەى لەمن دەچئ، لەناو ئەوەو وەجەگەیدا، کەسیان وەك من لەو (ناچئ).

كاتئ كەنوێژ بوو من بەرنوێژیم بۆکردن، جا كە لەنوێژمە بوومەو وە یەكئ گوتئ: ئەى موحەممەد! ئەمە مالىكە، كە كلیل بەدەستى دۆزەخە سلاوى ئى بكە، كە ئاوێرم دايمەو، ئەو دەستپێشكەرى كردو لەپێش مندا سلاوى ئى كردم. جوبرائیل (دروودی خودای لەسەر بئ) قاپئ شىرو قاپئ بادەى بۆم هێنا، گوترا پێم: كامیان وەرمەگريت كەيفى خۆتە، منیش قاپە شىرەمەم وەرمەگرت و خواردمەو. جوبرائیل فەرمووی: ئەم شىرە پاك و خاوێن و حەلāl و خوش نۆشە ئەو سرووشتە خوا كرده پاك و پیرۆزمیە، كە خودا خۆت و گەلەكەتى رێنمایى كردووە لەسەرى، ئەو بەزانە خوا نەخواست ئەگەر مەیهكەت وەرمەگرتایە گەلى ئىسلامى تۆ سەر ئى شیواو و گومرا دىبوون). (تاج/۴، لاپەرە: ۲۰۶، زنجیرە: ۱۰۰، ژمارە: ۳ + زنجیرە: ۱۱۵، لاپەرە: ۲۷۸، ژمارە: ۴ = تاج-۳ ژ-۳۱۵۵-۳۱۵۷ ج-۴ + ژ-۱۱۵ ژ- (۲۲۰۵).

(۷۵) باب: فِي ذِكْرِ الْمَسِيحِ ابْنِ مَرْيَمَ وَالْمَسِيحِ الدَّجَّالِ

باسمِ مَسیحی ناسراو به عیسی کوری مہریمو باسی جہ جال، کہ ناسراوہ به

مہسیحی دہ جال

۱۰۷ - ۳۴۳۹ - حَدَّثَنَا إِبْرَاهِيمُ بْنُ الْمُنْذِرِ حَدَّثَنَا أَبُو ضَمْرَةَ حَدَّثَنَا مُوسَى

عَنْ نَافِعٍ قَالَ قَالَ عَبْدُ اللَّهِ ذَكَرَ النَّبِيُّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - يَوْمًا بَيْنَ ظَهْرَيِ النَّاسِ الْمَسِيحَ الدَّجَّالَ ، فَقَالَ « إِنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِأَعْوَرَ ، أَلَا إِنَّ الْمَسِيحَ الدَّجَّالَ أَعْوَرُ الْعَيْنِ الْيُمْنَى ، كَأَنَّ عَيْنَهُ عِنَبَةٌ طَافِيَةٌ » . (۱۰۷)

له ژماره (۱۰۸) دا واناو شهرحه که ی به ته وای دیت.

۱۰۸ - عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: ذَكَرَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى

اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَوْمًا بَيْنَ ظَهْرَانِي النَّاسِ، الْمَسِيحَ الدَّجَّالَ، فَقَالَ: إِنَّ اللَّهَ تَبَارَكَ وَتَعَالَى لَيْسَ بِأَعْوَرَ، أَلَا إِنَّ الْمَسِيحَ الدَّجَّالَ، أَعْوَرُ عَيْنِ الْيُمْنَى، كَأَنَّ عَيْنَهُ عِنَبَةٌ طَافِيَةٌ، قَالَ: وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): « أَرَأَيْي اللَّيْلَةَ فِي الْمَنَامِ عِنْدَ الْكَعْبَةِ فَإِذَا رَجُلٌ آدَمُ، كَأَحْسَنِ مَا تَرَى مِنْ أَذْمِ الرِّجَالِ، تَضْرِبُ لِمَتِّهِ بَيْنَ مَنَكِبَيْهِ، رَجُلٌ الشَّعْرُ، يَقْطُرُ رَأْسُهُ مَاءً، وَاضِعًا يَدَيْهِ عَلَى مَنَكِبَيْ رَجُلَيْنِ، وَهُوَ بَيْنَهُمَا يَطُوفُ بِالْبَيْتِ، فَقُلْتُ: مَنْ هَذَا؟ فَقَالُوا: الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ، وَرَأَيْتُ وَرَاءَهُ رَجُلًا جَعْدًا قَطَطًا أَعْوَرَ الْعَيْنِ الْيُمْنَى، كَأَشْبَهِهِ مَنْ رَأَيْتُ مِنَ النَّاسِ بَابِنِ قَطْنٍ، وَاضِعًا يَدَيْهِ عَلَى مَنَكِبَيْ رَجُلَيْنِ، يَطُوفُ بِالْبَيْتِ، فَقُلْتُ: مَنْ هَذَا؟ قَالُوا: هَذَا الْمَسِيحُ الدَّجَّالُ » . (۱۰۸)

عہ بدوللای کوری عومہر (رمزای خودایان لی بی) فہرمووی: روژی

پیغہمبہر (دروودی خودای لہ سہر بی) لہناو مہردومہ کہدا، بہ ناشکرای

(۱۰۷) بروانہ ژماره (۱۰۸) لہدوا نہم ژمارمہوہ.

(۱۰۸) مختصر صحیح مسلم/۱، ژماره: ۷۹ - مسلم/شیخا: ۴۲۵. تہجریدی بوخاری/۴، ژماره:

دانیشتبوو، باسی جه جالی بۆیان کرد، فهرمووی: (جه جال کهداوی خوایه تی دهکا، یه کله چاوه، چاوی راستی کویره، دیاره که شتی وا عهیبو نهنگه و عهیبو نهنگیش نیشانهی که می و ناته و اوویه، شتی وایش له گهل داوی خوایه تیدا ناگونجی، بیگومان که خودای گه وره پاک و بی گه رده و دووره له رموش و سیفه تی ناشیرنی و مکوو کویری و که موکوو ری! نهو چاوهی جه جال که کویره وهک دمنکه تریی زمهی قوقزی له بۆل دمر په ریو وایه).

فهرمووی: (ئه مشه ویش له خهوما له لای که عبه دا بووم، که ته ماشام کرد: وا پیاوئیکی سه وزهی گهنم رمنگ، له لاما بوو، تابلئی سه وزمیه کی زۆر زۆر جوان بوو، له پیاواندا گهنم رمنگی واجوان نه بینراوه، پرچیکی زۆر جوانی هه بوو، دمیدا له ناو شانی، به جوانی پرچه کهی داهینابوو، سه ری ئاوی لی دمتکا، وهک له گه رماو دمر چوو بی، ئاوا پاک و خاوین بوو، هه ردوو دمستی له سه ر شانی دوو پیاو دانا بوو، ته وافی به یتی دمکرد، پرسیم: ئه مه کییه؟ گوتیان: ئه مه عیسیای مه سیحی کو ری مه ری مه.

له پاشا پیاوئیکم دی، سه ری لوول بوو، قزی کرژبوو، چاوی راستی کویربوو، له هه موو که سی زیاتر شیوهی له ئیبنو قه طهن ده چی، که پیاوئیکی ناسراو بوو له هۆزی خوزاعه، جه جال هه ردوو دمستی له سه ر هه ردوو شانی پیاوئ دانا بوو، ته وافی به یتی دمکرد، گوتم: ئه مه کییه؟ گوتیان: جه جالی هه لاتبازه). {ته جرید/ ٤، لاپه ره: ٥٧، ژماره: ١٣٧٠}.

دیسان نهو، له گیرانه و میه کی تر دا فهرمووی: نه به خوا، پیغه مبه ر (دروودی خودای لی بی) به عیسیای نه فه رموو سوورو سپیه، به لام فهرمووی: (جاری نووستبووم له خه و ماته ماشام کرد وا ته وافی کابه تۆللا دمکه م، ته ماشام کرد وا پیاوئیکی سه وزهی گهنم رمنگ، والهوی، له نیوانی دوو پیاودا، به لاره

سهنگی دەرۆیی، قزیکێ خاوی هه‌بوو، سه‌ری ئاوی ئی دمتکا، یافه‌رمووی: سه‌ری ئاوی ئی نه‌چۆرايه‌وه. گوتم: نه‌مه‌کێیه؟ گوتیان: نه‌مه‌ عيسای کورێ مه‌ریه‌مه له‌پاشا که ئاوړم دايه‌وه وا پیاویکی سوورفلی فیله‌ته‌نی زه‌به‌لالا‌حی که‌ته‌ی قزلوولی قز کرزی، یه‌کلّه‌ چاوی، چاوی راست کویر واله‌وی. گوتم: نه‌ی نه‌مه کێیه؟ وتیان: نه‌مه‌ جه‌جالّه‌، له‌هه‌موو که‌سی زیاتر شیوه‌ی له‌ ئیبنو قه‌طه‌ن ده‌چی!) (تاج/ ۱۰/ ل ۳۱۶/ ز ۱۱۲/ ف ۳ = تاج/ ۵، زنجیره: ۱۱۲ - چ/ ۴ = باسی نیشانه‌کانی جه‌جال..).

روونکردنه‌وه:

باسی جه‌جال به‌دووړو دریزی له تاجولئصولا وا له به‌رگی پینجه‌مدا، له‌عه‌رمبیه‌که‌ی دا، له‌ومرگه‌پراوه کوردییه‌که‌شیدا، وا له‌به‌رگی ده‌یه‌م دا، لا‌په‌ره ۲۰۵هه‌تا لا‌په‌ره/ ۳۳۳ = تاج/ ۵/ ص ۲۳۵-۲۵۷ پێشه‌وا زوه‌ری (ره‌حه‌متی خودای لی بی) ده‌فه‌رموی: ئیبنو قه‌طه‌ن پیاوی بوو، له‌سه‌رده‌می جاهیلییه‌تا مردوو. ۱۰۹- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّهُ سَمِعَ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: (لَمَّا كَذَّبْتَنِي قُرَيْشٌ قُمْتُ فِي الْحِجْرِ فَجَلَا اللَّهُ لِي يَيْتَ الْمُقَدِّسِ فَطَفِقْتُ اخْبِرُهُمْ عَنْ آيَاتِهِ وَأَنَا أَنْظَرُ إِلَيْهِ). (۱۰۹)

جابیری کورێ عه‌بدوللا (ره‌زای خودای لی بی) فه‌رمووی: ژنه‌وتم له پێغه‌مبه‌ر (دروودی خودای لی بی) ده‌یفه‌رموو: (کاتی که قورمیش بۆ مه‌سه‌له‌ی نيسراء (واته: شه‌ورموی) باومریان پێ نه‌کردم، له‌ حيجری ئيسماعيلا پراوستام، که شوينیکه ده‌که‌وێته ئاستی پل‌ووسکی ره‌حه‌مت، له‌رووی شامه‌وه له‌ حه‌وشه‌ی که‌عه‌دا، ئیتر خودا به‌یتوله‌قدیس (خانه‌ی پیروزی)ی به‌ته‌واوی و به‌بی

(۱۰۹) ته‌ج‌رید/ ۴، ژماره: ۱۵۱۲. بخاری/ ۳۸۸۹. مسلم: ۱۷۰ = شیخا: ۴۲۷.

پەردەھێناپە بەرچاوم، نیتەر نیشانە بە نیشانە و شوین بە شوینی، وەك
بەموجەسسەمی لەبەر چاوم بێ، ئاوا بەچاوی خۆم تەماشام دەکرد و باس و
وەصفیم دەکرد بۆیان (تاج/ ٤/ ز/ ١٠٠/ ل/ ٣٠٥/ ف/ ٢- باسی: ئیسرا) .

پوونکردنەوێ:

كاتێ پێغەمبەر (دروودی خودای لی بێ) تەشریفی چوو بۆ ئیسراو ھاتەوێ
باسی ئەوێ بۆ خەلکی مەككە كرد، خەلكەكە بوون بەسێ بەشەوێ: بەشی
یەكەم باومریان پێ كردو گوتیان: محمد پێغەمبەری خودایە، پێغەمبەرو درۆیان
نەگوتوێ، یەكێ لەم زاتانە ئەبو بەكری صەدیق بوو، بەشی دووێ: یەكسەر
ئەمەیان بەدرۆیەکی پەتی زانی و گوتیان: شتی وا جیگە ی باومرانییە، بەشی
سێیەم: گوتیان ئێمە شارمزی بەیتولەقدیسین، موحەمەد لەم بابەتەدا
نەشارمزیی ھەیە، نەچووێ بۆ قودس، كەواتە: ئێمە داواى ناوێشان و شتی واى
لێدەكەین، ئەگەر زانی ئەوێ دیارە راست دەكاو شتی وايش واتای واى
كە موحەمەد پێغەمبەرە .

جا چەند پرسیارێکیان لە پێغەمبەر (دروودی خودای لی بێ) كرد،
پێغەمبەر (دروودی خودای لی بێ) لەسەرتاوە نەیزانین، زۆر بۆ ئەمە پەرۆش و
خەمبار بوو، بەلام دواى خودا پەردەى لەنیوانى پێغەمبەر و بەیتول مەقدیس
دا ھەلگرت، باسى ھەرچییان لێ دەپرسی رێك وەك خۆی پێی دەگوتن، وەك
بەچاوی سەر تەماشای بەیتولەقدیس و كۆن و قوزبى بكە. جا ئەم فەرموودە
پێرۆزمیە ئەم ھەلویستە روون دەكاتەوێ!

(٧٦) باب: فِي ذِكْرِ سِذْرَةِ الْمُنْتَهَى

باسی سیدره توولونتهها

١١٠- عَنْ الشَّيْبَانِيِّ قَالَ: سَأَلْتُ زُرَّ بْنَ حُبَيْشٍ عَنْ قَوْلِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ: (فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَى) فَقَالَ: حَدَّثَنَا ابْنُ مَسْعُودٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) رَأَى جِبْرِيلَ عَلَيْهِ السَّلَامُ لَهُ سِتْمِائَةٌ جَنَاحٍ. (١١٠)

شهیبانی دمهرموی پرسیارم له زیر کرد، له فهرموودی خودای گهوره { فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَى، فَأَوْحَى إِلَى عَبْدِهِ مَا أَوْحَى، مَا كَذَبَ الْفُؤَادُ مَا رَأَى - ٩/٥٣ } واته: ومها له پیغه مبهز نزیك بوویه وه، كه نیوانیان به قهه دوو كه وان دمبوو یا كه متریش، جا لهو شوینه دا وه حی و سرووشی کرد بۆلای بهندهی خو شه ویستی خودا، كه موحه ممه ده، نهو سرووش و وه حی، هه قانیق و ته فاصیل و رازو نهینیه گهی، ههز خودا و پیغه مبهز خو یان زۆر به جوانی دمرانن كه چییه و چی نییه، نه وهی كه موحه ممه د به چاوی سهز بینی به چاوی دلش بینو و ههست و هوش له بۆنی رهحمهت و له رمفعی زهحمهت مهست بوون و چاوو دل بۆیه گهتری بوون به شایهتی داوای یه گهتری!.

شهیبان فهرمووی: كه بۆ مه بهست له م نایه ته له زیره م پرسی، له وه لاما فهرمووی: له م بارمه وه عه بدو لای گوری مه سهوود هه والی به نئیمه داوه: كه پیغه مبهز (دروودی خودای له سهز بی) له م جیگه یه دا جو برانیلی دیوه، (دروودی خودا له سهز هه ردو وکیان بی)، شهش سه د بالی بووه! (تاج/٧، لاپه ره: ١٦٣، زنجیره: ٣٦ تاج-٤ ش/ت).

عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: (مَا كَذَبَ الْفُؤَادُ مَا رَأَى). (وَلَقَدْ رَأَاهُ نَزْلَةً أُخْرَى)، قَالَ: رَأَاهُ بِفُؤَادِهِ مَرَّتَيْنِ. (م/١ - ١٠٩). {الْحَدِيثُ / ٤٣٦. إِيْمَانُ}.

ئىبنو عەبباس (رمىزى خودا لى خۇي و باوكى) فەرموۋى: (لەم دوو ئايەتەدا ئەۋەى واتىادا: كە پىغەمبەر بەچاۋى دىل نەۋەك بەچاۋى سەر دووجار خوداى خۇي دىۋە).

روونكردنهۋە:

ئەم بابەتە زۆر گرنگو پىچىدىمە، ۋە راى جىا جىاى واتىادا. لە فەتھولبارىدا دىفەرموۋى: (ئەۋ زانايانەى كە دىفەرموۋن پىغەمبەر بەچاۋى دىل پەرومردگارى خۇي دىۋە، مەبەستىان ئەۋمىيە: ھەروەك چۆن شت بەچاۋى سەر دىمىنرى، بەچاۋى دىلىش شت بەھەمان شىۋە، بەبى زىادو كەم دىمىنرى، چۈنكە خودا دىتوانى ھىزى بىننن لە ھەموو ئەندامىكا دروست بىكات، ئىتر ئەۋ ئەندامە چاۋبى، دىل بى، دىست بى دىمى).

(۷۷) باب: معنى قول الله عز وجل: {وَلَقَدْ رَأَاهُ نَزْلَةً أُخْرَىٰ} وَهَلْ رَأَى النَّبِيُّ

(صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) رَبَّهُ لَيْلَةَ الْإِسْرَاءِ

واتاى فەرماشتى يەزدانى پاك و پىروز: {وَلَقَدْ رَأَاهُ نَزْلَةً أُخْرَىٰ} ۋە نايا

پىغەمبەر (دروۋدى خوداى لەسەر بى) شەۋى نىسراۋ شەۋرەۋى، خوداى خۇي

بىنىۋە يانا؟؟

۱۱۱- عَنْ مَسْرُوقٍ قَالَ: كُنْتُ مُتَكِنًا عِنْدَ عَائِشَةَ فَقَالَتْ: يَا أَبَا عَائِشَةَ: ثَلَاثٌ

مَنْ تَكَلَّمَ بِوَاحِدَةٍ مِنْهُنَّ، فَقَدْ أَعْظَمَ عَلَى اللَّهِ الْفِرْيَةَ، قُلْتُ مَا هُنَّ؟ قَالَتْ: مَنْ زَعَمَ أَنَّ

مُحَمَّدًا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) رَأَى رَبَّهُ فَقَدْ أَعْظَمَ عَلَى اللَّهِ الْفِرْيَةَ، قَالَ: وَقَدْ كُنْتُ

مُتَكِنًا فَجَلَسْتُ، فَقُلْتُ: يَا أُمَّ الْمُؤْمِنِينَ أَنْظِرِيْنِي وَلَا تَعْجَلِيْنِي، أَلَمْ يَقُلِ اللَّهُ تَعَالَى:

(وَلَقَدْ رَأَاهُ بِالْأَفْقِ الْمُبِينِ) (وَلَقَدْ رَأَاهُ نَزْلَةً أُخْرَىٰ)؟ فَقَالَتْ عَائِشَةُ: أَنَا أَوَّلُ هَذِهِ الْأُمَّةِ

سَأَلَ عَنْ ذَلِكَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَقَالَ: إِنَّمَا هُوَ جِبْرِيلُ عَلَيْهِ

السَّلَام، لَمْ أَرَهُ عَلَى صُورَتِهِ الَّتِي خُلِقَ عَلَيْهَا غَيْرَ هَاتَيْنِ الْمَرَّتَيْنِ، رَأَيْتُهُ مُنْهَاطًا مِنَ السَّمَاءِ سَادًّا عِظَمُ خَلْقِهِ مَا بَيْنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ، فَقَالَتْ: أَوْلَمْ تَسْمَعْ أَنَّ اللَّهَ تَعَالَى يَقُولُ: (لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ وَهُوَ يُدْرِكُ الْأَبْصَارَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ) أَوْلَمْ تَسْمَعْ أَنَّ اللَّهَ يَقُولُ: (وَمَا كَانَ لِنَبِيٍّ أَنْ يَكَلِّمَهُ اللَّهُ إِلَّا وَحْيًا أَوْ مِنْ وَرَاءِ حِجَابٍ أَوْ يُرْسِلَ رَسُولًا) إِلَى قَوْلِهِ: (عَلَىٰ حَكِيمٍ)؟ قَالَتْ: وَمَنْ زَعَمَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) كَتَمَ شَيْئًا مِنْ كِتَابِ اللَّهِ فَقَدْ أَغْطَمَ الْفِرْيَةَ، وَاللَّهُ يَقُولُ: (يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَّغْتَ رِسَالَتَهُ). قَالَتْ: وَمَنْ زَعَمَ أَنَّهُ يُخْبِرُ بِمَا يَكُونُ فِي غَدٍ فَقَدْ أَغْطَمَ الْفِرْيَةَ، وَاللَّهُ يَقُولُ: (قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ). وَزَادَ دَاوُدُ قَالَتْ: وَلَوْ كَانَ مُحَمَّدٌ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) كَاتِمًا شَيْئًا مِمَّا أُنْزِلَ عَلَيْهِ لَكَتَمَ هَذِهِ الْآيَةَ (وَإِذْ تَقُولُ لِلَّذِي أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَأَنْعَمْتَ عَلَيْهِ أَمْسِكْ عَلَيْكَ زَوْجَكَ وَاتَّقِ اللَّهَ وَتُخْفِي فِي نَفْسِكَ مَا اللَّهُ مُبْدِيهِ وَتَخْشَى النَّاسَ وَاللَّهُ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَاهُ).^(۱۱)

نهمه دمقی عهرمبی ژماره (۸۴) ی پوختهی موسلیمه:

مهسرووق (رهحمهتی خودای لی بی) فهرمووی: جاری له‌لای عانیشه دانیشتبووم که هاوسهری پیغه‌مبهره، شانم دادابوو، فهرمووی پییم: نهی نه‌بو عانیشه! ههرکه‌سی یه‌کی له‌م سی قسه‌یه بکا، نه‌وه به‌راستی هه‌لاتیکی گه‌لی گه‌ورمو زل هه‌ل دمه‌ستی به‌دهم خوداوه، گوتم: نه‌وانه چی و چین؟ فهرمووی: یه‌که‌م: نه‌وه‌ی بلئی: موحه‌مه‌د (سهر و مال و منال هه‌مووی به‌قوربانی گه‌ردی سهر گوژی پیروزی بی) نه‌وه‌ی بلئی: موحه‌مه‌د خودای خوئی به‌چاوی سهر دیوه، نه‌وه به‌راستی درویه‌کی گه‌لی زلی هه‌لبه‌ستوو به‌دهم خوداوه،

^(۱۱) مختصر صحیح مسلم/۱، ژماره: ۸۴. شیخا: ۴۲۸. مسلم: ۱۷۷. بخاری: ۴۸۵۵. ته‌جرید/۴،

مهسرووق فهرمووی: که عانیسه وای گوت منیش پال کهوتبووم، ریک دانیشتم و گوتم: ئەه دایکی موسولمانان! مۆلەتم بدمو پەلەم ئی مەکه، ئەه ئەوه نییه خودای گهوره دمفرموئ: {وَلَقَدْ رَأَاهُ بِالْأُفُقِ الْمُبِينِ - ۲۱/۸۱}. واته: موحه ممهه (دروودی خودای لهسهر بی) به چاوی سهر له کهناری ئاسماندا بهروونی ئەهوی بینی و چاوی پپی کهوت).

ئەه ئەوه نییه له ئایهتیکێ تردا دمفرموئ: {وَلَقَدْ رَأَاهُ نَزَّلَةً أُخْرَى - ۱۳/۵۳}. واته: له گهەل ئەوهدا که جاریکی تریش، له داپه‌پرنیکی دیکه‌دا، له‌لای دره‌ختی سیدرمتولونته‌ها‌دا، چه‌زرت ئەهوی بینی، له ژووری ئاسمانی چه‌وته‌مه‌وه.

که‌واته تۆ چۆن وا ده‌ئیت و ده‌ئیت موحه‌مه‌ه خودای نه‌دیوه، ئەه چی ده‌که‌یت له‌م دوو ئایه‌ته؟ جا عانیسه فهرمووی: من خۆم یه‌که‌م که‌س بووم له‌م گه‌لی ئیسلامه، که ئەم پرسیاره‌ی تۆم له چه‌زرت کرد، فهرمووی: (ئەوه‌ی که له‌م دوو ئایه‌ته‌دا، ئاماژه‌ی بۆ کراوه، که‌من دیومه، ئەوه جوبرائیل بوو، ته‌نیا ئەم دوو جاره له‌سهر شیوه‌ی خۆی دیومه. واته: له‌سهر ئەو صورته‌و شیوه‌یه‌ی که خودا له‌سهرمه‌تاوه له‌سهری دروستی کردووه‌! به‌لام له‌سهر شیوه‌ی تر زۆری دیوه، وه‌ک ئەوه‌ی گه‌لی جار له‌سهر شیوه‌و شکلی دیحیه‌ی ئەه‌ل که‌لبی ده‌بینی، که ده‌هات بۆلای سرووشی بۆ ده‌هینا، چه‌زرت (دروودی خودای له‌سهر بی) فهرمووی: جوبرائیل بینی له ئاسمانه‌وه داپه‌ری، قه‌لافه‌تی ئەوه‌نده گه‌وره بوو، وه له‌شو لاری ئەوه‌نده زل بوو، ناومندی ئاسمان و زه‌وی داگرتبوو!).

عانیسه فهرمووی: ئەه‌ی نابینی که خودای گه‌وره دمفرموئ: {لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ وَهُوَ يُدْرِكُ الْأَبْصَارَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ - ۱۰۳/۶}. واته: له‌به‌ر ناسکی و نازداری و ورشه ورشی رووی نازداری چاوی سهر، وه هه‌روه‌ها چاوی تری دنیا‌یی

که بهس مادده دمبینی، نهو نابینئو نایگاتی، بهلام خودا خوئی دهرکی چاوان و خاومن چاوان دهکا، چونکه خوئی ناسک و نازداره و بهناگاو ناگاداره).

له لایه کی تریشه وه نهومتا دمبینی خودای گه وره له م بارمیه وه دمه رموی:
 {وَمَا كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ يُكَلِّمَهُ اللَّهُ إِلَّا وَحْيًا أَوْ مِنْ وَرَاءِ حِجَابٍ أَوْ يُرْسِلَ رَسُولًا فَيُوحِيَ
 بِإِذْنِهِ مَا يَشَاءُ إِنَّهُ عَلِيُّ حَكِيمٌ - سورة الشوری ۴۲/۵۱}:

نهبووه بۆ نادهمیزاد که خودا قسه ی له گه لا بفرموی، مه گهر بهیه کی له م سی شیوهیه:

یه گه م: له سهر شیوهی وه حی و سرووشی راسته وخو له خوداوه بۆ بهندهی خوئی، به بیئ نهوهی که سی له نیواندا بیئت.

دووهم: له سهر شیوهی دوو به دوو به بیئ میانگه ریی که سی کی تر به لام له پستی به رده وه نه وه ک روو به روو.

سییه م: خودا فریشته یی، وه ک جوبرائیل دهکا به فرووستاده و دمینی ری، نهو فروستاده یه قسه و گوشتوگوؤ به فرمانی خودا، له گه ل که سی مه به ست دهکا، له هه ندی کاروبار ناگاداری دهکا، له سهر شیوهی سرووش و نیگای خواپی).

عائیشه فهرمووی: دووهم: ههرکه سی بلئ گوایه پیغه مبه ری خودا شتیکی هه شارداوه له و قورئان و سوننه ته ی که به سرووش بۆی هاتوو، نهوه بیگومان درویه ک و هه لاتیکی گه وره ی هه لبه ستوو به دهم خوداوه، چونکه نهومتا خودای گه وره له م نایه ته پیروژدها، فرمان دهکا به پیغه مبه ر، که نهو قورئان و وه حییه ی که بۆی هاتوو به ته واوی رابگه یه نی و ههرمه ی نهوه ی لی دهکا، نه گهر به نه رکی سهرشانی خوئی هه ل نه ستی له م لایه نه وه به رپرسیاره، که دمه رموی:
 {يَا أَيُّهَا الرُّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَغْتَ رِسَالَتَهُ -
 ۶۷/۵}. واته: نه ی پیغه مبه ری نازدارو خوشه ویست! ههرچی به سرووش و

وہی، من ناردوومہ بۆ تۆ، لہ قورئان و سوننہت، دہبی رابگہیہنی بہو
خەلکەو تەبلیغیان بکە، ئەگینا بزانیہ کەتۆ پەيامی پیرۆزی خودای خۆت
پێیان رانەگەیاندووہ).

عائیشہ فەرمووی: سێیەم: ھەرکەسێ باومری وابێ کە موحمەد عیلمی
غەیبی بووہو لہخۆیہوہ بہبی سرووش و نیگای خودایی دەیزانی کە سبەینی
چی دہبی، ئەوہ دیارہ کە درۆیەکی زلی بەدەم خوداوہ ھەل بەستووہ، چونکە
خودا دمفەرموئ: {قُلْ لَّا يَعْلَمُ مَن فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ -
٦٥/٢٧}. واتە: ئەہی خۆشەویست، ئەہی موحمەد، ئەہی پێغەمبەری
خۆشەویستی من! بفرموو: ئەوہی کەلە ئاسمانەکان و لہ زەویدا عیلمی غەیبی
ھەبی بەس خودا خۆیەتی و کەسی تر غەیبزان نییە).

نیمامی موسلیم ئەم فەرموودەییہ بہ دوو رشتە -واتە: بہ دوو سەنەد- لہ
داوودی کوری ئەبوھیندەوہ دمردەھینی: جاری یەکەم: لہ زوھەیری کوری
حەربەوہ، لہ ئیسماعیلی کوری ئیبراھیمەوہ، کە ناسراوہ بہ ئیبنو عولەییہ،
لەداوودی کوری ئەبو ھیندەوہ، فەرموودەکە لێرەدا کۆتایی دی، جاری دووھەم
دمری دہھینی: لہ موحمەد عیلمی کوری موسەنناوہ، لہ عەبدولوھابەوہ، لہ
داوودی کوری ئەبو ھیندەوہ، لەم گێرانیہوہی دووھەمدا، داوود ئەمەہی ئی پتر
کردووہ:

عائیشہ فەرمووشی: گریمان ئەگەر پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر
بی) شتیکی لہو سرووشەہی کە بۆی ھاتبوو بشاردایەتەوہ، ئەم ئایەتەہی
دشاردەوہ:

{وَإِذْ تَقُولُ لِلَّذِي أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَأَنْعَمْتَ عَلَيْهِ أَمْسِكْ عَلَيْكَ زَوْجَكَ وَاتَّقِ اللَّهَ
وَتُخْفِي فِي نَفْسِكَ مَا اللَّهُ مُبْدِيهِ وَتَخْشَى النَّاسَ وَاللَّهُ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَاهُ} . (تاج/٦،
لاپەرە: ١٥٨، ژمارە: ٨ = تاج-٤ ژ-٣٨٥٩ ز-٧٤).

روونکردنەوه:

١- ئەم باسی بینینی خودایە بەچاوی سەر لەم جیهانەدا، پرسیکە لەناو
زانایاندا راجیایی واتیادا، هەردوو رایەکەیش زۆر بەهێزن، مەروە باومەری بە
هەرم کام لەو دوو رایە هەبێن دروستە و قەیدی نییە.

٢- ئەوەی کە لەتاجدا، لەبەرگی شەشی کوردییەکەدا، لە لاپەرە/١٥٩دا
نووسراوە کە مەسرووق خوشکەزای حەزەرتی عایشەییە ئەوە هەڵەییە، نە
عایشە پووری مەسرووقە و نە مەسرووق خوشکەزای عایشەییە یا لەهەر
شوێنێکی تردا شتی وا نووسرابوووە لەچاپی چوارەم دا چاک کراوە (تاج-٤ ز-٧ ژ-
٣٨٥٩).

مەسرووقی کۆری ئەجدەع پیاویکی خوا ناسی گەورە بوو، فەرمووە
زانێکی گەورە بوو، نازناوی ئەبو عایشە بوو، بەخزمەت زۆر لە هاورپێانی
پێغەمبەر، لە ژنان و لە پیاوان گەیشتوو، وەک ئەبوبەکر و عومەر و عەلی و
عایشە و کەسانی تریش، خەڵکیکی زۆر فەرموودمیان لەو وەرگرتوو، هەمیشە
سەرگەرمی وەرگرتنی زانست بوو، لەو زاتانە بوو کە سوننەتیان فێری مەردوم
دەکرد، جاری تەشریفی چوو بۆ حەج هەتا ئەو حەجەیی تەواو کرد، ئەومندە
سەرگەرمی پەرستش و شەو نوێژ بوو، هەر لەناو سەجدەدا دەخەوت و بەس
هەتا حەجەکەیی تەواوکرد، ئەومندەیی شەو نوێژ کردبوو، قاچەکانی پەنەما
بوون، جاری شیعریکیان لێ پرسی، فەرمووی: (حەزناکەم شیعەر لەنامەیی
کردارما هەبێ). یەکی بوو لە فەقیحانی عەبدوللای کۆری مەسعوود، مەردومی

دەقی فەرموودەگە لە موسڵیما بەم شیۆمیە سەرەو بوو، لە بوخاریدا،
لەژمارە/ ٤٨٥٥ بوخاریدا ئاواہ:

مه‌سرووق (ره‌حمه‌تی خودای ئی بی) فه‌رمووی: گوتم به عائیشه‌ی
هاوسه‌ری پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودا له‌سه‌ر پیغه‌مبه‌رو رمزای خودا له‌هه‌موو
هاوسه‌رو هاوه‌لانی) نه‌ی دایکی نازیزم! ئایا موحه‌مه‌د که پیغه‌مبه‌ری خودایه،
خودای خو‌ی دیوه‌ یانا؟ عائیشه‌ فه‌رمووی: مووی سه‌رم گرژبوو له‌سامی ئه‌م
پرسیاره‌ی تۆ، خودا چۆن دهبینری؟! چۆن ئه‌م سێ پرسه‌ نازانی، دهبوو شتی وا
له‌تۆ به‌نه‌هان نه‌بی:

یه که هم: نه وهی که بلّی: موحه ممه د خودای خوئی به چاوی سهر بینووه،
نه وه به راستی درۆدما. نه و جا عانیسه بو پشتیوانی دروستی نه م بو چوونهی
خوئی، نه م نایه تهی خوینده وه، که دمفه رموی: {لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ وَهُوَ يُدْرِكُ
الْأَبْصَارَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ - ۱۰۳/۶}. وه عانیسه نه م نایه تهی تریشی
به هه مان مه به ست خوینده وه، که دمفه رموی: {وَمَا كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ يُكَلِّمَهُ اللَّهُ إِلَّا
وَحْيًا أَوْ مِنْ وَرَاءِ حِجَابٍ - سورة الشوری ۵۱/۴۲}:

دووهم: ههرکەسێ باوەری وابێت کە موحەممەد عیلمی غەیبی بووە و لەخۆیەوه بەبێ سرووش و نیگای خودایی دەیزانی کە سبەینێ چی دەبێ، ئەوه دیاره کە درۆیهکی زلی بەدەم خوداوه هەل بەستوووه، ئەوجا عانیشه بۆ پشتیوانی دروستی ئەم خالی دووهمه ئەم نایەتهی تری خوێندەوه: {وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ مَّاذَا تَكْسِبُ غَدًا - لقمان : ۳۴} واتە: هیچ کەسێ، بێجگە لەخودا، نازانی کە سبەینێ چی روو دەدا، یا چی دەکا.

سێهەم: ههرکەسێ بلێ گوايه پێغه‌مبەری خودا، شتیکی حەشارداوه لەو قورئان و سوننەت و یاسانامە ی خودایە، کە بەسرووش بۆی هاتوو، ئەوه بێگومان کە درۆیهک و هەلاتیکی گەورە ی هەلبەستوووه بەدەم خوداوه، ئەوجا عانیشه بۆ پشتیوانی راستی و دروستی قەسەکی خۆی ئەم نایەتهی خوێندەوه: {يَا أَيُّهَا الرُّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَّغْتَ رِسَالَتَهُ وَاللَّهُ يَفْصِلُكَ مِنَ النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ - المائدة : ۶۷}. ئەوجا عانیشه، پاش روونکردنەوهی ئەم سێ پرسە، گەراپەوه بۆ سەر پرسیارەکی مەسرووق و فەرمووی: بەلام پێغه‌مبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) دووجار جووبرائیلی لەسەر شێوهی راستەقینە ی خۆی دیوه، کە نایەتی {مَا كَذَبَ الْفُؤَادُ مَا رَأَى ﴿النجم : ۱۱﴾} و نایەتی {وَلَقَدْ رَأَوْهُ نَزْلَةً أُخْرَى - ۱۳/۵۳}. باسی ئەو دووجارە دەکەن.

۱۱۲- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ مَنْ زَعَمَ أَنَّ مُحَمَّدًا رَأَى رَبَّهُ فَقَدْ أَغْظَمَ وَلَكِنْ قَدْ رَأَى جِبْرِيلَ فِي صُورَتِهِ وَخَلْقِهِ سَادُّ مَا بَيْنَ الْأُفُقِ. (۱۱۲)

ئەوئى بىلەن مۇھەممەد (دروودى خۇاى لەسەر بىن) خۇداى خۇى بەچاۋى
سەر دىۋە، ئەۋە بەراستى درۋىيەكى گەلى زى ھەئبەستوۋە، بەدەم خۇداۋە،
چۈنكە خۇدا بۇ خۇى دىمفەرمۇئ: ﴿لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ وَهُوَ يُدْرِكُ الْأَبْصَارَ﴾
چاۋانى سەر خۇدا نابىنن و دىرگى كۈنھى و چىيەتى ئەۋ ناكەن، بەلام خۇدا زۇر
باش دىرگى چاۋان و خاۋەن چاۋان دىمكا، تا ئەۋئ كە مەسروق دىمفەرمۇئ: كە
عائىشە ۋاى فەرمۇۋ مەنىش رىك دانىشتەم و گۈتەم: ئەى دايكى مۇسۇلمانان
مۇلەتەم بىدەم پەلەم لى مەكە، ئەى ئەۋە نىيە كە خۇدا دىمفەرمۇئ: ﴿وَلَقَدْ رَأَهُ
نَزْلَةً أُخْرَى﴾ - ۱۳/۵۳- ۋاتە: لەگەل ئەۋەدا كە جارىكى دىكەش لەدەپەرىنىكى
دىكەدا، لەلاى دىرەختى سىدىرەتولونتەھادا، ھەزەرت ئەۋى بىنى، لەژوۋوروى
ئاسمانى ھەۋتەمەۋە، ئەى ئەۋە نىيە خۇا دىمفەرمۇئ: ﴿وَلَقَدْ رَأَهُ بِالْأُفُقِ الْمُبِينِ﴾
۲۳/۸۱- ۋاتە: مۇھەممەد(دروودى خۇاى لەسەر بىن) بەچاۋى سەر لەگەنارى
ئاسماندا بەروۋنى ئەۋى بىنى و چاۋى پىي كەۋت. كەۋاتە ئەى دايكە عائىشە! تۇ
چۇن ۋادەئىت؟ عائىشەش فەرمۇۋى: مەن خۇم يەكەم كەس بوۋم كە ئەم
پىرسىارەى تۇم لەھەزەرت كەرد، فەرمۇۋى(دروودى خۇاى لەسەر بىن) : (ئەۋەى
كە مەن چاۋم پىكەۋتوۋە جوبرائىل بوۋ، تەنبا ئەم دوۋ جارى لەسەر شىۋەى
خۇى جوبرائىلەم دىۋە، ۋاتە: لەسەر ئەۋ ۋورەت و شىۋەيەى كە خۇدا
لەسەرەتەۋە لەسەرى درۋستى كەدوۋە!).

پښه مېر (دروودی خوای له سهر بڼ) فهرمووی: جوېر مئيلم دی
له ناسمانه وه داپه ری، قه لافه تی نه ومونده گه وره بوو وه له شو لاری نه ومونده زل

بوو، ناومندی ناسمان و زهوی داگرتبوو) (بروانه: تاج/۶- ۱۵۸ ف- ۸ ز - ۷ - سوورمتی نه‌نعام).

(۸۰) باب: إنبات رؤية المؤمنين في الآخرة ربهم سبحانه وتعالى

به به‌لکه چه‌سپاوه که باوه‌رداران له‌دوا رڤژدا خودای خوځان ده‌بینن

۱۱۳- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ قَيْسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ جَنَّاتٍ مِنْ فِضَّةٍ اِنْتُهُمَا وَمَا فِيهِمَا وَجَنَّاتٍ مِنْ ذَهَبٍ اِنْتُهُمَا وَمَا فِيهِمَا وَمَا بَيْنَ الْقَوْمِ وَبَيْنَ أَنْ يَنْظُرُوا إِلَى رَبِّهِمْ إِلَّا رِذَاءَ الْكَبِيرِ عَلَى وَجْهِهِ فِي جَنَّةٍ عَدْنٍ. (۱۱۳)

عه‌بدوللای کوړی قه‌یس (رمزای خودای لی بی) فهرمووی: پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای لی بی) فهرمووی: (هموو خوا پی‌داوئ له‌ناو به‌هه‌شت دا دوو به‌هه‌شتی همیه، که قاپو قاجاخ و تفاقای ناویان هممووی له زیون وه دوو به‌هه‌شتیشی همیه، که قاپو قاجاخ و تفاقای ناویان هممووی له زیړن، به‌هه‌شتیه‌کان وان له‌ناو به‌هه‌شتی عهدن دا، که به‌راستی جیگای چه‌وانه وهو نیشته‌جی بوونه، هموو ناواتیکیان هاتوومته دی، ته‌نیا نه‌و تافه ناواته‌یان ماوه که ته‌ماشای زاتی خودا بکه‌ن، نه‌گهر له‌بر تارای مه‌زناهی وپه‌رده‌ی گه‌ورمیو شکو‌مه‌ندی نه‌بی، که به‌سهر زاتی پاکی خوداومیه، نه‌و ناواته‌شیان ده‌هاته دی و به‌چاوی سهر چاویان ده‌که‌وت به زاتی خودای په‌رومردگاری خوځان). (تاج/۷ ز/۲۸ ل/۱۷۴ ژ/۲- سوورمتی په‌حمان).

(٨١) باب: معرفة طريق الرؤية

باسمى جُونَيْتِي رِيكِي زَانِينِي بِنِينِي خُوداي كِهَوَرِه

١١٤ - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ أَنَسًا قَالُوا لِرَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): هَلْ نَرَى رَبَّنَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ؟ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «هَلْ تَمَارُونَ فِي الْقَمَرِ لَيْلَةَ الْبَدْرِ؟ قَالُوا: لَا يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَالَ: «هَلْ تَمَارُونَ فِي الشَّمْسِ لَيْسَ ذُوْنَهَا سَحَابٌ؟ قَالُوا: لَا، قَالَ: «إِنَّكُمْ تَرَوْنَهُ كَذَلِكَ، يَجْمَعُ اللَّهُ النَّاسُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، يَقُولُ: مَنْ كَانَ يَعْبُدُ شَيْئًا فَلْيَتَّبِعْهُ، فَيَتَّبِعُ مَنْ كَانَ يَعْبُدُ الشَّمْسَ الشَّمْسَ، وَيَتَّبِعُ مَنْ كَانَ يَعْبُدُ الْقَمَرَ الْقَمَرَ، وَيَتَّبِعُ مَنْ كَانَ يَعْبُدُ الطَّوَاغِيتَ الطَّوَاغِيتَ، وَتَبْقَى هَذِهِ الْأُمَّةُ فِيهَا مُنَافِقُوهَا، فَيَأْتِيهِمُ اللَّهُ تَعَالَى فِي صُورَةٍ غَيْرِ صُورَتِهِ الَّتِي يَعْرِفُونَ. يَقُولُ: أَنَا رَبُّكُمْ، فَيَقُولُونَ: نَعُودُ بِاللَّهِ مِنْكَ، هَذَا مَكَانُنَا حَتَّى يَأْتِيَنَا رَبُّنَا فَإِذَا جَاءَ رَبُّنَا عَرَفْنَاهُ. فَيَأْتِيهِمُ اللَّهُ فِي صُورَتِهِ الَّتِي يَعْرِفُونَ، يَقُولُ: أَنَا رَبُّكُمْ، فَيَقُولُونَ: أَلَيْتَ رَبُّنَا فَيَتَّبِعُونَهُ، وَيَضْرِبُ الصِّرَاطَ بَيْنَ ظَهْرِي جَهَنَّمَ، فَأَكُونُ أَنَا وَأُمَّتِي أَوَّلَ مَنْ يُجِيرُ، وَلَا يَتَكَلَّمُ يَوْمَئِذٍ إِلَّا الرُّسُلُ، وَدَعَا الرُّسُلُ يَوْمَئِذٍ: اللَّهُمَّ سَلِّمْ سَلِّمْ، وَفِي جَهَنَّمَ كَلَالِبُ مِثْلُ شَوْكِ السَّغْدَانِ، هَلْ رَأَيْتُمُ السَّغْدَانِ؟ قَالُوا: نَعَمْ يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَالَ: فَإِنَّهَا مِثْلُ شَوْكِ السَّغْدَانِ غَيْرَ أَنَّهُ لَا يَعْلَمُ مَا قَدَرَ عَظَمُهَا إِلَّا اللَّهُ، تَخْطِفُ النَّاسَ بِأَعْمَالِهِمْ، فَمِنْهُمْ الْمُؤْمِنُ بَقِيَ بِعَمَلِهِ، وَمِنْهُمْ الْمُجَازِي حَتَّى يُنَجِّي. حَتَّى إِذَا فَرَّغَ اللَّهُ مِنَ الْقَضَاءِ بَيْنَ الْعِبَادِ، وَ أَرَادَ أَنْ يُخْرِجَ بِرَحْمَتِهِ مَنْ أَرَادَ مِنْ أَهْلِ النَّارِ أَمَرَ الْمَلَائِكَةَ أَنْ يُخْرِجُوا مِنَ النَّارِ مَنْ كَانَ لَا يُشْرِكُ بِاللَّهِ شَيْئًا مِمَّنْ أَرَادَ أَنْ يَرْحَمَهُ، مِمَّنْ يَقُولُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ فَيَعْرِفُونَهُمْ فِي النَّارِ، يَعْرِفُونَهُمْ بِأَثَرِ السُّجُودِ، تَأْكُلُ النَّارُ مِنْ ابْنِ آدَمَ إِلَّا أَثَرَ السُّجُودِ، حَرَّمَ اللَّهُ عَلَى النَّارِ أَنْ تَأْكُلَ أَثَرَ السُّجُودِ، فَيَخْرُجُونَ مِنَ النَّارِ وَقَدْ امْتَحَشُوا فَيُصَبُّ عَلَيْهِمْ مَاءُ الْحَيَاةِ فَيَنْبُتُونَ مِنْهُ كَمَا تَنْبُتُ الْحَبَّةُ فِي حِمْلِ السَّيْلِ، ثُمَّ يَفْرُغُ اللَّهُ مِنَ الْقَضَاءِ بَيْنَ الْعِبَادِ، وَيَبْقَى رَجُلٌ مُقْبِلٌ بَوَجْهِهِ عَلَى النَّارِ، وَهُوَ آخِرُ أَهْلِ لِبْنَةِ دُخُولِ الْجَنَّةِ، يَقُولُ: أَيُّ

رَبِّ اصْرِفْ وَجْهِي عَنِ النَّارِ فَإِنَّهُ قَدْ قَشَبَنِي رِيحُهَا وَأَحْرَقَنِي ذُكَاؤُهَا، فَيَدْعُو اللَّهَ مَا شَاءَ
 اللَّهُ أَنْ يَدْعُوهُ ثُمَّ يَقُولُ اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى: هَلْ عَسَيْتَ إِنْ فَعَلْتَ ذَلِكَ بِكَ أَنْ تَسْأَلَ
 غَيْرَهُ؟ فَيَقُولُ: لَا أَسْأَلُكَ غَيْرَهُ، وَيُعْطِي رَبَّهُ مِنْ عُهُودٍ وَمَوَائِقَ مَا شَاءَ اللَّهُ فَيَصْرِفُ اللَّهُ
 وَجْهَهُ عَنِ النَّارِ، فَإِذَا أَقْبَلَ عَلَى الْجَنَّةِ وَرَأَاهَا، سَكَتَ مَا شَاءَ اللَّهُ أَنْ يَسْكُتَ، ثُمَّ يَقُولُ:
 أَيُّ رَبِّ قَدَمْنِي إِلَى بَابِ الْجَنَّةِ، فَيَقُولُ اللَّهُ لَهُ: أَلَيْسَ قَدْ أُعْطِيتَ عُهُودَكَ وَمَوَائِقَكَ لَا
 تَسْأَلُنِي غَيْرَ الَّذِي أُعْطَيْتَكَ، وَيَلِكُ يَا ابْنَ آدَمَ مَا أَغْدَرَكَ! فَيَقُولُ: أَيُّ رَبِّ! وَيَدْعُو اللَّهَ،
 حَتَّى يَقُولَ لَهُ: فَهَلْ عَسَيْتَ إِنْ أُعْطَيْتَكَ ذَلِكَ أَنْ تَسْأَلَ غَيْرَهُ؟ فَيَقُولُ: لَا وَعِزَّتِكَ،
 فَيُعْطِي رَبَّهُ مَا شَاءَ اللَّهُ مِنْ عُهُودٍ وَمَوَائِقَ فَيَقْدُمُهُ إِلَى بَابِ الْجَنَّةِ، فَإِذَا قَامَ عَلَى بَابِ
 الْجَنَّةِ إِنْفَهَقَتْ لَهُ الْجَنَّةُ فَرَأَى مَا فِيهَا مِنَ الْخَيْرِ وَالسُّرُورِ، فَيَسْكُتُ مَا شَاءَ اللَّهُ أَنْ
 يَسْكُتَ، ثُمَّ يَقُولُ: أَيُّ رَبِّ أَذْخَلَنِي الْجَنَّةَ، فَيَقُولُ اللَّهُ لَهُ: أَلَسْتَ قَدْ أُعْطِيتَ عُهُودَكَ
 وَمَوَائِقَكَ أَنْ لَا تَسْأَلَ غَيْرَ مَا أُعْطِيتَ؟ وَيَلِكُ يَا ابْنَ آدَمَ مَا أَغْدَرَكَ! فَيَقُولُ: أَيُّ رَبِّ
 لَا أَكُونُ أَشَقَى خَلْقِكَ، فَلَا يَزَالُ يَدْعُو اللَّهَ حَتَّى يَضْحَكَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ مِنْهُ، فَإِذَا
 ضَحِكَ اللَّهُ تَعَالَى مِنْهُ، قَالَ: ادْخُلِ الْجَنَّةَ، فَإِذَا دَخَلَهَا قَالَ اللَّهُ لَهُ: تَمَنَّى، فَيَسْأَلُ رَبَّهُ وَ
 يَتَمَنَّى، حَتَّى إِنَّ اللَّهَ لَيَذْكُرُهُ مِنْ كَذَا وَكَذَا، حَتَّى إِذَا انْقَطَعَتْ بِهِ الْأُمَانِيُّ قَالَ اللَّهُ تَعَالَى:
 ذَلِكَ لَكَ وَمِثْلُهُ مَعَهُ. قَالَ عَطَاءُ ابْنُ يَزِيدَ وَأَبُو سَعِيدٍ الْخُدْرِيُّ مَعَ أَبِي هُرَيْرَةَ لَا يَرُدُّ
 عَلَيْهِ مِنْ حَدِيثِهِ شَيْئًا، حَتَّى إِذَا حَدَّثَ أَبُو هُرَيْرَةَ أَنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ قَالَ لِذَلِكَ الرَّجُلِ:
 (وَمِثْلُهُ مَعَهُ) قَالَ أَبُو سَعِيدٍ: وَعَشْرَةُ أَمْثَالِهِ مَعَهُ يَا أَبَا هُرَيْرَةَ. قَالَ أَبُو هُرَيْرَةَ: مَا حَفِظْتُ
 إِلَّا قَوْلَهُ: (ذَلِكَ لَكَ). (وَمِثْلُهُ مَعَهُ). قَالَ أَبُو سَعِيدٍ: أَشْهَدُ أَنِّي حَفِظْتُ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ
 (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَوْلَهُ: «ذَلِكَ لَكَ وَعَشْرَةُ أَمْثَالِهِ» قَالَ أَبُو هُرَيْرَةَ (وَذَلِكَ
 الرَّجُلُ آخِرُ أَهْلِ الْجَنَّةِ دُخُولًا) (١١٤)

(١١٤) تهجدريد/١، ژماره: ٤٣٧ = بخاری: ٨٠٦، ٦٥٧٢، ٧٤٣٧. مسلم: ٦٧٥ = شیعہ: ٤٥٠ = مختصر

ئەبو ھورمىرە (رمزى خوداى گەورەى لى بى) ھەرمووى: پاران ەرزى
خۆشەويستىان كىرد: قوربان! ئەى پېغەمبەرى خودا! نايلا ھە رۆزى قىيامەتا، ئىمە
خوداى خۇمان بەچاوى سەر دەبىنن؟!

خۆشەويست (دروودى خوداى لەسەر بى) ھەرمووى: (شەوى چواردەى
مانگ، كە سايەقەى سامال بى و ئاسمان ساف بى و ھەورو ھەلەى نەبى، بۇ دىتنى
مانگ ھىچ زەحمەت دەكىشن، ھەك لەسەرى مانگا، بۇ دىتنى مانگى يەكشەو
زەحمەت دەكىشن و بە وردى بۆى دەگەرپن؟!) ھەرموويان: نە، ئەى پېغەمبەرى
خودا! ھەرمووى: (ئەى بە رۆزى نىومرۇ، ئاسمان ساف بى، بۇ بىننى خۆر بە
ئاسمانەو ھىچ ئەركى، يا زەحمەت دەبىنن؟!). ھەرموويان: نەخەير، بۇ ئەمە
تووشى ھىچ ئەركى نابىن. ھەرمووى: (دەى ئىو بەوچەشە، ئاوا بەبى شەك و
گومان بە ئاسانى خوداى خۇتان بەچاوى سەرتان دەبىنن. لەرۆزى دوارۇژدا،
خوداى گەورە ئەو خەلكە ھەموو كۆدەكاتەو، سەرجەم مەردوم ھەشەر دەكرىن،
بە ھەرمانى خودا بانگەواز دەكرى: ھەركەسى لە جىھانا بۇ كى بەندەى و
پەرسشى كىردووە و چى پەرسىتووە، با ئىستا شوینى ئەو بەكەوى، ئىتر ئەو
خۆرى پەرسىتووە شوین خۆر دەكەوى، ئەو ھەى مانگى پەرسىتووە شوین مانگ
دەكەوى، ئەو ھەى بى پەرسىتووە شوین بى دەكەوى، ئەو ھەى ھەرسىتىكى پەرسىتى
لە دىنیدا، بىجگە لە خودا، شوین ئەو شە دەكەوى، ئەوانىش بەرمە ناگرى
دۆزەخ دىيان بەن!! دەمىننەو ئەم گەلى ئىسلامە بە پاك و ناپاكىانەو، ئەو
ناپاكەنى كە بەدەم موسولمانن و بە دل بىباومر ئەوانەشيان لەناودايە،
ئەو ھەلە خودا لەسەر شىویمى دىت بۆلايان، كە ئەوان لەسەر ئەو شىویمە
ناپاسنەو، چونكە لەشەرىعتى پىرۇژدا شتى وایان نەبىستووە، جا خودا پىيان
دەفەرموى: مەن خوداى ئىو. دەلئىن: نە، تۆ خوداى ئىمە نىت، پەنا دەگرىن

بەخودا لەتۆ، كە لەم دوا تاقىکردنەماندا زمفەرمان پى نەبىنىت! ئەمە جىگەمانە ھەتا خوداى خۇمان دىت بۇلامان، ھەركاتى خوداى خۇمان ھات دەيناسىن، ئىتر خوداى گەورەو بىچوون لەسەر ئەو شىومىيەى كە لە ياسانامەى خودادا بۇيان روونكراوتەو دە بۇلايان و دەيناسنەو، دەفەرموئى: من خوداى ئىو، دەلین: بەلئى تۆ خوداى ئىمەى، ئەوجا شوپنى دەكەون، ئەوجا پردى سىرات - كە لەموو بارىكترو لە شمشىر تىزترە - بەسەر پىشتى دۆزەخدا رادەكىشرى، من و ئۆمەتم يەكەم كەس دەبىن كە بەسەريا دەپەرپنەو، وەمن يەكەم كەس دەبىم لە پىغەمبەران كە ئۆمەتم لەو پردەو دەپەرپنەو. لەبەر سام و ترسو بىم، ئەو خەلكە وەك زمانىان بەستراپى واىە، زمانىان گۇناگا، بەس پىغەمبەرەگان (دروودو رحمت و سەلام و سەلات و بەرمەكتى خوداى گەورەو مەزنىان لى بى) بەس ئەوان زات دەكەن كە قەسە بكەن، داواى ئەو رۆژە سەخت و دژوارەى پىغەمبەرانىش ھەر ئەومىيە: خووش خووش دەفەرموون: خودايە! بەخووشى، خودايە! بەبىو، خودايە! بەسەلامەتى، خودايە! نەگلىن).

لە دۆزەخدا جۆرە قولاپ و قەلەنگى ھەيە، قەلەبدارن، قەلەبەكانىان وەك دىر كە كەلەوئ واىە، خو بەجاوى خۇتان دىر كە كەلەوئتان دىو، فەرموويان: ئا، ئەى پىغەمبەرى خودا! دىومانە. فەرمووى: دىر كە وەك دىر كى كەلەوئ وان، بەلام خودا بۇخوئ نەبى كەسى تر نازانى كە ئەو قەلەبانە چەندە گەورەو زلو قەبەو زۇرن، جا ئەو قەلەبانە خەلك دىر فەينن بەپى خراپى كىردەمىيان، جا كاتى خەلكەكە دەيانەوئ بەسەر پردى سىراتا بپەرپنەو و بپۆن بۆ بەھەشت، ئەو قولاپانە لەمبەرو ئەوبەرى پردى سىراتەو پىريان پىادەكەن و پەلامارىيان دەمدن و بەھوئ كىردەموى خراپى خۇيانەو دەمىان فەينن بۆ ناو دۆزەخ، جا ھەيانە بەھوئ كىردەموى نالەباريانەو بە فەتارەت دەچن، ھەيشيانە لەبەر

کردموی بهدی خویان قولاپه‌گان نه‌نجن نه‌نجنیان ده‌گهن، له‌پاشا رزگاریان
دمبی، بازی‌کیش به‌چنگه کرئ و په‌له پرووزه ههرچوئی بی خویان دمرباز
ده‌گهن و خودا لهو مه‌ینه‌ته فوتاریان ده‌گا، هه‌تا کاتی خودا دادگایی و
مه‌حکمه‌ی به‌نده‌گان ته‌واو ده‌گا، به‌هه‌شتی بۆ جیی خوی و دۆزه‌خی بۆ جیی
خوی، وه‌کاتی نه‌وه دئ که یه‌زدانی پاک دمی‌ه‌وئ به‌ میهرمبانیی خوی زۆر
که‌سان، له‌ بر‌واداران، له‌ دۆزه‌خ دمربه‌یئنی، فەرمان به‌ فریشته‌ گهل دهدا: که
ئه‌وانه‌ی هیچ هاوبه‌شییان بۆ خودا دانه‌ناوه و له‌و دمسته‌یه‌ن که ده‌لئین: (لَا إِلَهَ
إِلَّا اللَّهُ) و خودا به‌ مهرحه‌مه‌تی خوی ویستی خیری پێیان هه‌بیئت، فەرمان دهدا
به‌ فریشته‌گان که ئه‌وانه له‌ ئاگر دمربینن، فریشته‌گان به‌شوینه‌واری
کور‌نووشدا، له‌ناو ئاگردا، دمیان ناسنه‌وه، چونکه هه‌موو ئه‌ندامی‌کی مرؤف
ئاگری دۆزه‌خ دمیخوات بیجگه له‌و ئه‌ندامانه‌ی که له‌کاتی سه‌جده‌دا ده‌که‌ونه
سه‌ر زه‌وی، نه‌و جه‌وت ئه‌ندامه خودا قه‌دمغه‌ی کردوون له‌سه‌ر ئاگری دۆزه‌خ،
کاتی له‌ دۆزه‌خ دمرده‌چن بوون به‌ سووته‌مه‌رۆ، نه‌وجا ئاوی ژیانیان پیاده‌کری،
جا به‌و ئاوه وه‌کتۆمه‌ی ناو لیوه‌ی لافاو سه‌وز دمبه‌نه‌وه، ئیتر خودا به‌ته‌واوی
له‌داد پرسیی به‌نده‌گان ئی دمبیته‌وه، ته‌نها پیاوئ دمبینیته‌وه که دواهه‌مین
به‌هه‌شتیه که ده‌چپته ناو به‌هه‌شت، رووی له‌ ئاگری دۆزه‌خه، ده‌لئ: خودایه‌!
به‌ میهرمبانیی خۆت رووم له‌م ئاگره وه‌رگی‌په‌، به‌پراستی هه‌وا بۆکه‌نه‌که‌ی
پرووکاندووومی و تینه‌که‌ی سووتاندووومی و شه‌راو بلێسه‌که‌ی برژاندووومی، ئیتر
چه‌نده خودا جه‌زده‌گا ئه‌ومنده له‌خودا ده‌پارێته‌وه. نه‌وجا خودای گه‌وره‌و
پیرۆز دمفه‌رموئ: خۆ ئه‌گه‌ر نه‌مه‌ت له‌گه‌ل بکه‌م به‌ته‌مانیت داوای شتی ترم ئی
بکه‌ی؟ ده‌لئ: بیجگه له‌وه داوای هیچی ترت لیناکه‌م، ئه‌ومنده‌ی خودا مه‌یلی
له‌سه‌ری بی، به‌لئین و په‌یمان به‌خودا دهدا، که‌له‌وه زیاتر داوای شتی تر نه‌گا،

ئەوگاتە خودا رووی لە ناگرمکە دوور دەخاتەووە و روودەگاتە بەهەشت و خوشی و گەشی و ناسک و نازداری ناو بەهەشت لەدوورمەو دەبینی، چەندەى گە خودا مەیلی لەسەر بى ئەومندە بى دمنگ دەبی، لەپاشدا دەلی: خودایە! ئەى پەرەمردگارم! توخوا بمبەرە بەردەرگای بەهەشت، خودایش پى دەفەرموی: خانەخراپ! ئەى تۆ بەلین و پەیمانەت بەمن ئەدا گە لەومزیاتەر داوای هیچی ترم لی نەکەى، ئەى نادەمیزاد! چەندە بى پەیمانی، دەلی: ئەى خودایە! ئەمە واو ئەى خودایە! ئەو وە، وە زۆر دەپارێتەو، تا خودا دەفەرموی پى: خو بەتەما نیت گە ئەمەم پى بەخشیت داوای شتی ترم لی بکەى؟ دەلی: خەیر! بە گەورمى تۆ، ئەومندەى خودا ویستی لەسەربى بەلین و پەیمانی تر بەخودا دەدا، گە لەومزیاتەر داوای هیچی تر نەکا. جا خودا دەباتە بەردەم دەرگای بەهەشت، جا کاتی لەبەر دەرگای بەهەشت رادەوێستى، بەتەواوای نازداری و خوشی و باشی و گەشی بەهەشتی بۆ دەرەمکەو، دیسان ئەومندەى خودا مەیلی لی بى ئەومندە بى دمنگ دەبی، پاشان دەلی: ئەى خودایە! بمبەرە ناو بەهەشت، خودای گەورەم پى دەفەرموی: ئەرى تۆ ئەو هەمکە بەلین و پەیمانەت بەمن ئەدا، گە لەومزیاتەر داوای هیچی تر نەکەى!؟ خانە خراپ! مەوێکی چەندە پەیمان شکینى!

دەلی: ئەى خودای من! ئومید دەکەم گە نەبم بە بەدبەختترین دروستکراوانی تۆ گە لەدۆزەخ دەرچوون، نیت ئەومندە لە خودا دەپارێتەو هەتا خودای پىروۆز گەورە پى پیدەکەنى و رەکەى دەنیشیتەو بەزمى پىادا دەیتەو پى دەفەرموی: بچۆرە بەهەشتەو. کاتی بەندەکە دەچیتە ناو بەهەشتەو، خودا پى دەفەرموی: حەزت لەچییە، بەبى قەید و شەرت داوای بکە، داوایەکی زۆر لەخودا دەکا و دلی بۆهەرچی بچى ئاواتی بۆ دەخوازى، خودا

خۆشى رېنمايى دەكاو مامۇستايى دەكاو دەمىخاتە سەردەمى كە داۋاي ئەۋەدو ئەۋمبەكە لەۋ بەھرمو نازو نىعمەتانەي كە بەندەكە خۆي نەيبىستون، ھەتا ھىچ تەمەنناو خۆزگە و ئاۋاتىكى نامىنى، ئەۋ ھەلە خوداي گەۋرە پېيى دەفەرمۇي: ھەموو ئەۋانەي كە داۋايانت كەردوۋە ئەۋمىندەي تىرىش بۇ تۇ!!

عەطاي كۆرى يەزىدى لەيىنى (كە تابىئىيە، كە ئەم فەرموۋدەمىيە لە ئەبو ھورمىرە دەمگىرپىتەۋە) دەفەرمۇي: لەم كاتەدا كە ئەبو ھورمىرە ئەم فەرموۋدەمىيە گىرپايەۋە، ئەبو سەئىدى خودى لەۋى دانىشتىۋو، ھەتا ئىرە ھىچ رەخنەۋ قەسەيەكى نەبوۋ، بەلام لىرەدا فەرموۋى: شاھەتى دەدەم و خودا دەكەم بەشاھىت كەم ئەم وتەيەي دواۋەم لەدەمى پىغەمبەر خۆي ئاۋا لەبەركەردوۋە: (ئەۋەد دە ئەۋمىندەي تىرىش بۇ تۇ).

ئەبو ھورمىرە (رەزاي خوداي لى بىن) فەرموۋى: مەن ھەر ئەۋەم لەبەركەردوۋە، كە ئىستا گوتەم، كە ھەزەمت دەفەرمۇي: (ئەۋەي داۋات كەردوۋە ئەۋمىندەي تىرىش بۇ تۇ).

ئەبو ھورمىرە فەرموۋى: (ئەۋ پىاۋە دوا كەسە كەدەچىتە ناۋ بەھەشت).
 {تاج/۱۰، لاپەرە: ۴۲۰، زنجىرە: ۱۳۲، ژمارە: ۱+۲+۳+۴ - تاج ۵-ژ ۵۷۰-۵۷۰-۵۷۰-ج ۴} +
 {تەجرىدى بوخارى/۱، لاپەرە: ۴۱۵، ژمارە: ۸۰۶/۴۳۷، ۶۵۷۳، ۷۴۳۷}.

۱۱۵ - عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ قَالَ قُلْنَا يَا رَسُولَ اللَّهِ هَلْ نَرَى رَبَّنَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ قَالَ « هَلْ تُضَارُونَ فِي رُؤْيَةِ الشَّمْسِ وَالْقَمَرِ إِذَا كَانَتْ صَاحُوا ». قُلْنَا لَا . قَالَ « فَإِنَّكُمْ لَا تُضَارُونَ فِي رُؤْيَةِ رَبِّكُمْ يَوْمَئِذٍ ، إِلَّا كَمَا تُضَارُونَ فِي رُؤْيَيْهِمَا - ثُمَّ قَالَ - يُنَادِي مُنَادٍ لِيَذْهَبَ كُلُّ قَوْمٍ إِلَى مَا كَانُوا يَعْبُدُونَ . فَيَذْهَبُ أَصْحَابُ الصَّلِيبِ مَعَ صَلِيبِهِمْ ، وَأَصْحَابُ الْأَوْثَانِ مَعَ أَوْثَانِهِمْ ، وَأَصْحَابُ كُلِّ آلِهَةٍ مَعَ آلِهَتِهِمْ حَتَّى يَبْقَى مَنْ كَانَ يَعْبُدُ اللَّهَ مِنْ بَرٍّ أَوْ فَاجِرٍ ، وَغُيِّرَاتٍ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ ، ثُمَّ يُؤْتَى بِجَهَنَّمَ

تُعْرَضُ كَالْهِيَ سَرَابٌ فَيَقَالُ لِلْيَهُودِ مَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ قَالُوا كُنَّا نَعْبُدُ عُزَيْرَ ابْنِ اللَّهِ .
فَيَقَالُ كَذَبْتُمْ لَمْ يَكُنْ لِلَّهِ صَاحِبَةٌ وَلَا وَلَدٌ فَمَا تُرِيدُونَ قَالُوا نُرِيدُ أَنْ نَسْقِيَنَّ ، فَيَقَالُ
اشْرَبُوا فَيَتَسَاقَطُونَ فِي جَهَنَّمَ ثُمَّ يُقَالُ لِلنَّصَارَى مَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ فَيَقُولُونَ كُنَّا نَعْبُدُ
الْمَسِيحَ ابْنَ اللَّهِ . فَيَقَالُ كَذَبْتُمْ لَمْ يَكُنْ لِلَّهِ صَاحِبَةٌ وَلَا وَلَدٌ ، فَمَا تُرِيدُونَ فَيَقُولُونَ
نُرِيدُ أَنْ نَسْقِيَنَّ . فَيَقَالُ اشْرَبُوا . فَيَتَسَاقَطُونَ حَتَّى يَبْقَى مَنْ كَانَ يَعْبُدُ اللَّهَ مِنْ بَرٍّ أَوْ
فَاجِرٍ فَيَقَالُ لَهُمْ مَا يَخْبِسُكُمْ وَقَدْ ذَهَبَ النَّاسُ فَيَقُولُونَ فَارْقَانَهُمْ وَنَحْنُ أَخَوُجُ مِنَّا إِلَيْهِ
الْيَوْمَ وَإِنَّا سَمِعْنَا مُنَادِيًا يُنَادِي لِلْحَقِّ كُلُّ قَوْمٍ بِمَا كَانُوا يَعْبُدُونَ . وَإِنَّمَا نَنْتَظِرُ رَبَّنَا -
قَالَ - فَيَأْتِيهِمُ الْجَبَّارُ . فَيَقُولُ أَنَا رَبُّكُمْ . فَيَقُولُونَ أَنْتَ رَبَّنَا . فَلَا يَكْلَمُهُ إِلَّا الْأَنْبِيَاءُ
فَيَقُولُ هَلْ يَنْتَكُمُ وَيَتَنَّهُ آيَةٌ تَعْرِفُونَهُ فَيَقُولُونَ السَّاقُ . فَيَكْشِفُ عَنْ سَاقِهِ فَيَسْجُدُ لَهُ
كُلُّ مُؤْمِنٍ ، وَيَبْقَى مَنْ كَانَ يَسْجُدُ لِلَّهِ رِيَاءً وَسُمْعَةً ، فَيَذْهَبُ كَيْمَا يَسْجُدُ فَيَعُودُ ظَهْرُهُ
طَبَقًا وَاحِدًا ، ثُمَّ يُؤْتَى بِالْجَسْرِ فَيُجْعَلُ بَيْنَ ظَهْرِي جَهَنَّمَ » . قُلْنَا يَا رَسُولَ اللَّهِ وَمَا
الْجَسْرُ قَالَ « مَذْحِضَةٌ مَرَّلَةٌ ، عَلَيْهِ خَطَاطِيفُ وَكَلَالِيبُ وَحَسَكَةٌ مُفْلَطْحَةٌ ، لَهَا شَوْكَةٌ
عَقِيفَاءُ تَكُونُ بِنَجْدٍ يُقَالُ لَهَا السَّغْدَانُ ، الْمُؤْمِنُ عَلَيْهَا كَالطَّرْفِ وَكَالْبَرْقِ وَكَالرَّيْحِ
وَكَأَجَاوِيدِ الْخَيْلِ وَالرَّكَّابِ ، فَنَاجٍ مُسَلَّمٌ وَنَاجٍ مَخْدُوشٌ وَمَكْدُوشٌ فِي نَارِ جَهَنَّمَ ،
حَتَّى يَمُرَّ آخِرُهُمْ يُسْحَبُ سَحْبًا ، فَمَا أَنْتُمْ بِأَشَدَّ لِي مُنَاشِدَةً فِي الْحَقِّ ، قَدْ تَبَيَّنَ لَكُمْ
مِنْ الْمُؤْمِنِ يَوْمَئِذٍ لِلْجَبَّارِ ، وَإِذَا رَأَوْا أَنَّهُمْ قَدْ نَجَوْا فِي إِخْوَانِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا إِخْوَانُنَا
كَانُوا يُصَلُّونَ مَعَنَا وَيَصُومُونَ مَعَنَا وَيَعْمَلُونَ مَعَنَا . فَيَقُولُ اللَّهُ تَعَالَى اذْهَبُوا فَمَنْ
وَجَدْتُمْ فِي قَلْبِهِ مِثْقَالَ دِينَارٍ مِنْ إِيْمَانٍ فَأَخْرِجُوهُ . وَيُحَرِّمُ اللَّهُ صُورَهُمْ عَلَى النَّارِ ،
فَيَأْتُونَهُمْ وَبَعْضُهُمْ قَدْ غَابَ فِي النَّارِ إِلَى قَدَمِهِ وَإِلَى أَنْصَافِ سَاقِيهِ ، فَيُخْرِجُونَ مَنْ
عَرَفُوا ، ثُمَّ يَعُودُونَ فَيَقُولُ اذْهَبُوا فَمَنْ وَجَدْتُمْ فِي قَلْبِهِ مِثْقَالَ نِصْفِ دِينَارٍ فَأَخْرِجُوهُ .
فَيُخْرِجُونَ مَنْ عَرَفُوا ، ثُمَّ يَعُودُونَ فَيَقُولُ اذْهَبُوا فَمَنْ وَجَدْتُمْ فِي قَلْبِهِ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ مِنْ
إِيْمَانٍ فَأَخْرِجُوهُ . فَيُخْرِجُونَ مَنْ عَرَفُوا » . قَالَ أَبُو سَعِيدٍ فَإِنْ لَمْ تُصَدِّقُونِي فَأَقْرَأُوا (

إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ وَإِنْ تَكَ حَسَنَةً يُّضَاعِفْهَا) « فَيَشْفَعُ النَّبِيُّونَ وَالْمَلَائِكَةُ وَالْمُؤْمِنُونَ فَيَقُولُ الْجَبَّارُ بَقِيَتْ شَفَاعَتِي . فَيَقْبِضُ قَبْضَةً مِنَ النَّارِ فَيُخْرِجُ أَقْوَامًا قَدِ امْتَحَشُوا ، فَيُلْقُونَ فِي نَهْرٍ بِأَفْوَاهِ الْجَنَّةِ يُقَالُ لَهُ مَاءُ الْحَيَاةِ ، فَيَنْبُتُونَ فِي حَافَتِهِ كَمَا تَنْبُتُ الْجِبَّةُ فِي حَمِيلِ السَّيْلِ ، قَدْ رَأَيْتُمُوهَا إِلَى جَانِبِ الصَّخْرَةِ إِلَى جَانِبِ الشَّجَرَةِ ، فَمَا كَانَ إِلَى الشَّمْسِ مِنْهَا كَانَ أَخْضَرَ ، وَمَا كَانَ مِنْهَا إِلَى الظِّلِّ كَانَ أَبْيَضَ ، فَيَخْرُجُونَ كَأَنَّهُمُ اللَّوْلُؤُ ، فَيُجْعَلُ فِي رِقَابِهِمُ الْخَوَاتِيمُ فَيَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ فَيَقُولُ أَهْلُ الْجَنَّةِ هَؤُلَاءِ عِتْقَاءُ الرَّحْمَنِ أَدْخَلَهُمُ الْجَنَّةَ بِغَيْرِ عَمَلٍ عَمِلُوهُ وَلَا خَيْرٍ قَدَّمُوهُ . فَيَقَالُ لَهُمْ لَكُمْ مَا رَأَيْتُمْ وَمِثْلُهُ مَعَهُ » .^(١١٥)

ئەبو سەعیدی خودری (رمزای خودای لی بی) فەرمووی: گوتمان: ئەو پیغەمبەری خودا! ئایا لەڕۆژی دوا روژدا، کە ناسراوە بەڕۆژی ژینەووە و قیامت، خودای خوێمان دەبینن، یان؟ فەرمووی: (بەئێ دەبینن) لەپاشدا فەرمووی: (ئایا بەڕۆژی نیومڕۆ ئاسمان سایەقەیی سامال بی و دەنگ هەوری پێوە نەبی، لەبینینی خۆدا هیچ ئەرکی، زەحمەتی دەبینن، یاخود ئایا شەوی چوار دەی مانگ کە ئاسمان سایەقەیی ساف بی، هیچ هەورو تەم و مژی نەبی، بۆ چاوپێکەوتنی مانگ هیچ ئەرکی دەکێشن؟ گوتمان: نەخەیر، ئەو پیغەمبەری خودا! بەئێکۆو لەبارودۆخی وادا، خۆر یا مانگ بە ئاسانی دەبینن.

فەرمووی: دەی بەبی ئەرک و کێشە و بەرە، وەک چۆن لەجیهانا ئەم دوانە، لەم کاتانەدا بە ئاسانی دەبینن، لەڕۆژی دوا روژیشدا، بەچاوی سەر بەخۆشی و بە ئاسانی خودای خۆتان دەبینن، کە خودایەکی پاک و پیرۆزو گەورمیه، جا کە روژی دوا روژ هات، بانگکەری بانگەواز هەڵ دەدا و جار دەدا: هەموو گەلی لەجیهاندا چی پەرستوو بە شۆینی ئەوە بەکەوی، ئیتر ئەوانە کە

بت و ئەم جۆرە شتانەيان پەرستوۋە جگە لەخودا شتىكى تريان پەرستوۋە و پەيكەرى بەردو داريان کردوۋە بەخودا پەرستوويانن، ھەموو دىمكەونە ناو دۆزەخەو، ھەتا دىمىنىتەو ئەوانەى كە خودايان پەرستوۋە: لە چاك و لەخراپ و لە پاشماۋى خاۋن نامەكان، كە ناسراون بە ئەھلى كىتاب، ئەوجا بانگى جوولەكەكان دىمكەن و پىيان دەلەين: ئىۋە كىتان دىمپەرست؟ دەلەين: عوزمىرى كورى خودامان دىمپەرست. پىيان دەلەين: درۆدىمكەن، خودا نە ھاوسەرو نە مىندالى بووۋە نە ھاوسەرو مىنالى دىمى، دەى چىتان دىمى؟ دەلەين: ئەى خوداىە! توونىمانە، ئاومان پى بدە بىخۆينەو، پىيان دەلەين: بچن ھۆ بۆ ئەۋىۋە ناو بخۆينەو، جا بەرمو ئاگرر خپيان دىمكەنەو دىمانتەپىننە ناۋى، ئاگرەكە لەدوورمەو دەلەى بەردە خۆىيەو لەدوورمەو لەوان واىە كە ئەۋە ئاۋە، بەلام ئاۋ نىيە، بەلكوۋ ئاگرە، بلىسەو نىلە نىل و كلىپە كلىپە لەگەل خۆيدا شەردىكا، ئىتر ھەموويان دىمكەونە ناۋى، ئەمجا بانگى فەلەۋدىانەكان دىمكەن و پىيان دەلەين: ئەى ئىۋە چىتان دىمپەرست؟ دەلەين: عىساي كورى خودامان دىمپەرست، پىيان دىمفەرموۋن: درۆدىمكەن خودا نە ھاوسەرى ھەيەو نە مىندال، ۋەك لە قورئاندا فەرموۋىيەتى: {وَأَنَّهُ تَعَالَى جَدُّ رَبَّنَا مَا اتَّخَذَ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا - الجن : ۳/۷۲} .

دەى چىتان دىمى؟ دەلەين: ئەى پەرۋەردىگارى ئىمە! تىنومانە ئاومان بىدمىرى بىخۆينەو، پىيان دەلەين: بىرۆن بۆ ئەۋىۋە لەۋى ئاۋ بخۆينەو، ئەوجا مۆلىيان دىمدەن بەردە دۆزەخ، ئاگرەكە لەلەى ئەوانەو دەلەى بەردە تراۋىلكەيە لەبەرئەۋە لەوان واىە ئاۋە، بلىسەكەى لەگەل خۆيدا كۆلەكە دىمە! دىمەپىنە ناۋ ئاگرەكەو، تا دواكەسيان، ھەتا بەس ئەوانە دىمىننەو كە ھەر خوداى گەۋرەيان پەرستوۋە بە چاك و بەخراپىانەو، ئەوجا پەرۋەردىگارى ھەردوۋ جىهان كە پاك و پىرۆزو بى خەۋش و بىگەردو گەۋرمىە، لەسەر شىۋىمى دى بۆ

لايان، كه لهو شيوميهدا نايناسنهوه دمفهرموئ: ئهوه چاومپرواني چى دهكهن؟
 ئهومتاني ههموو ميللهتي چى پهريستووه شويى ئهوه كهوتووه، جا دهليين: ئه
 خودايه! خوت ئاگات ليه كه ئيمه لهجيهاندا لهبهر خاترى تو دستمان له
 كهسوكارو نازيزاني خومانو له خهلكاني ترش ههنگرتو هاوپرتييمان
 نهدهكردن، له كاتيكا كه زور كارمان پييان ههبوو، كهوابوو فريامان بكهوه، له
 سهخلهتیه رزگارمان بكه، خودايش دمفهرموئ: من خوداي ئيوهم، دهليين: پهنا
 دهگرين بهخودا لهتو، ئيمه هيچ هاوبهشو هاوهل دانانيين بو يهزداني پاك، تا
 دووجار، يا سىجار، ئهم گفتوگويه دووباره دهكهنهوه، تهنانهت ههنديكيان
 خهريك دمبي، لهنايين ومربگهريين، چونكه ههلويست ئهوهنده ئالوزو شلوق
 دمبي، جا خودا دمفهرموئ: ناي لهنيواني ئيوهم ئهوا هيچ نيشانهيهك ههيه كه
 بهو نيشانهيه بيناسنهوه؟ دهليين: بهلي: ههيه، نهوكاته خودا دمروويان لي
 دهكاتهوه، نهجا ههموو موسولمانن كورنووشي بو دمبا، وهلي ئهوانهيه كه
 لهجيهاندا بو خوقوتاركردن و بو چاوه رووپامايي و ناوبانگ كورنووشييان
 بردووه دميتنهوهوه لهپاش ئهوان دهچن كه كورنووش ببهن بو خودا، بهلام
 لهخوداوه پشتيان رهق دمبي و دمبي بهيهك پارچه تهخته و ههرجي ههول
 دهمدن ناتوانن كورنووش ببهن، لهپاشا موسولمانهكان سهه لهكورنووش
 ههلهدمبرن دمبينن خودا چوووتهوه سهه شيوه راستهقينهكهيه خوي و دمفهرموئ:
 من خوداي ئيوهم، دهليين: بهلي تو خوداي ئيمهيت، جا شويى دهكهن، ئهوجا
 پردى سيرات بهسهه پشتي دوزهخدا ههله دمدرئ، ئهمجا كاتي تكاكردن دادئ،
 ئهوانهيشي كه تكا دهكهن نهوكاته خوش خوش ههردهليين: خودايه! بهخوشي،
 خودايه! به بيوهي، خودايه! به سهلامهتي، گوترا: ئهيه پيغمبهرى خودا! دمبي
 ئهوه پرده چون پردئ بي؟ فهرمووي: پرديكي خزو خليسكانه، چنگال و قولابو

دېرگه ناسنینهی زۆری پېومیه، ئەو جوړه دېرگه لهنهجد زۆره پېی دهلین:
خوشر خوار (ئەبو سەعید دمه‌رموئ: ژنه‌وتوومه که ئەو پرده له‌موو
باریکتره، له شمشیر تیزتره). خوشه‌ویست (دروودی خودای له‌سەر بئ)
فه‌رمووی: جا دمست دمکری به رابووردن و گوزمرکردن به‌سەر پردمه‌که‌دا،
موسولمانی وا هه‌یه تیز تی دمپه‌ری به چاو ترووکانی به‌سهریدا دمپه‌رپته‌وه،
هه‌یه وهک برووسکه‌و چه‌خماخه، هه‌یه وهک بای تیژو خیرا، هه‌یه وهک مه‌ل
فرکه‌ی لی دمکا، هه‌یه وهک ماینی رمه‌نی چاک به‌سهریدا تیی دمه‌تقینی، هه‌یه
وهک سواری وشتری باش تی دمپه‌ری، جا هه‌یه به‌ساخ و به‌سه‌لامه‌تی قوتاری
دمبی، هه‌یه به زاماری و رووشاوی به‌ره‌لای دمکه‌ن و رزگاری دمبی، هه‌یشه
دمته‌پیته‌ ناو دۆزه‌خه‌وه، موسولمانان ئەم سئ چه‌شنه‌یان هه‌یه، جا جوړی
یه‌که‌م و جوړی دوومه‌یان، که خویان له ناگری دۆزه‌خ رزگاردمبن و له
دمربازبوونی خویان دلنیادمبن، ئەوحه‌له بیرى برادمره موسولمانه‌کانیان
دمکه‌نه‌وه، که‌وان له‌ناو دۆزه‌خدا، به‌وه‌که‌سه که گیانی منی به‌دمسه، که خودای
تاق و ته‌نیای بئ که‌سه، وهک چۆن نیوه له‌جیهاندا ئەگەر کاریکى ئالۆزاوتان
هه‌بی، سه‌ری لی دمرنه‌که‌ن، به‌گول و به‌دل له‌خودا دمپه‌رپته‌وه که رووی راستیتان
له‌و کارمدا بۆ دمریخت، ئەوانیش له‌و رۆژمدا ئاوا پر به‌دل له‌خودا داوادمکه‌ن که
ره‌حم به‌حالی په‌ریشانی ئەو برادمرانه‌یان بکا، که‌وان له‌ناو دۆزه‌خدا، تکیان بۆ
دمکه‌ن، باسی چاکه‌کانیان دمکه‌ن، تا خودا به‌هۆی ئەو چاکانه‌یانه‌وه ره‌حمیان
پئ بکا، دمه‌رموون: ئەی په‌رومردگاری نیمه‌! خۆت ئاگاداری که ئەوانیش وهک
نیمه‌ رۆژوویان ده‌گرت، نوێزیان ده‌کرد، چه‌جیان ده‌کرد، ئەم چاکه‌یان ده‌کردو
ئەو چاکه‌یان ده‌کرد، هه‌تا خودا تکه‌که‌یان گیرا دمکا و پێیان دمه‌رموون: کئ
دمناسن برۆن له‌دۆزه‌خ دمریان به‌یئن، جا له‌به‌ره‌ئه‌وه‌ی ئەوان یه‌زدان په‌رست

بوون و شیومی یەزدان پەرستیش خودا بۆخوی قەدەمغەى کردووە لە ئاگرى دۆزەخ كە بىخوات و شیومیان تىك بدا، كە دەچن بۆ لایان بەشیومیاندا باش دمیانسانسەووە خەلكىكى زۆر لەدۆزەخ دمردهیئن، هی وایان هەیه تا نیوہى پوووزى ئاگر گرتووہیتەووە، هەیانە تا هەردوو ئەزىنۆى دىگرى، ئەوجا دەچنەووە خزمەتى خودا عەرزى دەكەن: ئەى خودایە! ئەوانەى كەتۆ فەرمووت پیمان دەرمان هیئان لەئاگر، دىفەرموئ: بڕۆنەووە لەدلى هەركەسىكا بەقەد سەنگى دینارى چاگەتان بىنى دىرى بهیئن، دەچنەووە خەلكىكى گەلى زۆرى تر دمردهیئن و ديسان دەچنەووە خزمەتى و عەرزى دەكەنەووە: ئەوانەى تریشمان لەسەر فەرمانى تۆ لەئاگر دمرهینا، دىفەرموئ: ديسانەووە بگەرپنەووە ئەوہى كە سەنگى نیو دینار خیرتان لەناو دلیدا بىنى دىرى بهیئن، هەمديسان خەلكىكى زۆرى تر دمردهیئن و دەلین: خودایە! وەك تۆ فەرمووت پیمان ئەوانەى تریشمان هیئایە دمرەووە، دىفەرموئ: هەمديسانەووە بگەرپنەووە ئەوہى بەقەد تۆزقالت، بەقەد ئەو تۆزو گەردەى كە لەناو تیشكى خۆرى ناو دەلاقەدا هەیه، خیرتان لەناو دلیدا دۆزیبەووە زیاد لەئیمان دىرى بهیئن، هەمدیس دەچنەووە خەلكىكى زۆرى تر دمردهیئن و دەلین: خودایە! هیچمان تىادا نەهیشت، دۆزەخمان لەوانە پاك كردهووە بەقەد تۆزقالت چاگە لەناو دلیدایى.

ئەبو سەعیدى خودرى (رمىای خودای لى بى) فەرمووی: ئەگەر بۆ راست و دروستى ئەم فەرموودمىه، دەتانەوئ لەمن دلئىابن، حەز دەكەن فەرموون، ئەم ئایەتە بخویننەووە كە دىفەرموئ: {إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ وَإِنْ تَكُ حَسَنَةً يُضَاعِفْهَا وَيُؤْتِ مِنْ لَدُنْهُ أَجْرًا عَظِيمًا - النساء : ٤٠/٤} :

واتە: لەراستیدا خودا بەقەد مسقالتە زەرمیى زۆرو ستەم لەكەس ناكە، سەنگى گەردى، بەقەد بالى میشوولەى ناھەقى، نارەوایى، بى دادى، لەھیچ شتى

ناکا، گریمان کەسێ بەقەد سەنگی گەردو کیشی گەردیلەیی چاکەى هەبێ، لەلای
خودا ون نابێ، وه خودا بۆی دمکا بەچەند قاتو، بە میهرمبانی خۆی پاداشی
باشی گەورەى خاومنهکەى دمداتهوه).

ئەوجا کووورەى رحەمت و سۆزى خودای میهرمبان، بەجاری دەجووشی،
ئەو زاتە بالا دمست و شکۆمەندە دمفەرموێ: فریشتەکان تکای خۆیان کرد،
موسولمان و برواداران و خاترداران – هەرگەسەیان بەپێی پایە و پلەى خۆیان –
تکای خۆیان کرد، مایەوه سەرخۆم، مایەوه سەر خەلاتی هەرە مەزنى خودا
خۆی، کە لەهەموو بەرپەحمێ بەرپەحمترە، دیارە کە خەلاتەکەشى لەهێ هەموان
گەورەتر و زۆرترە!

جا خودای گەورەو میهرمبان چنگێ لە دانیشتوانی ناو دۆزەخ دەگرێ، بەو
چنگە کۆمەڵیکى زۆر زۆرى ئی دمردهینێ، کە جگە لەباومر بەخودا، ئەوهى پێی
بگوترێ ئەو کۆمەڵە، قەت چاکەیان نەکردووه، لەناو دۆزەخا بوون بە کلۆی
خەلووز، ئەوجا هەلێان دمداته ناو رووبارى ژیانەوه، کەوا لەناو دمرۆوى
بەهەشتا، نێتر وەك چۆن تۆمەى ناو لیوهى باران، کە لافاو هەلێ دمرگرێ و
دمیهینێ، تا لەکوێی ئاوهکەدا، لەپال بەردیكا، یا لەپال داریکا، دمگیرسیتهوه،
ئەوسا خێرا سەوز دمبێ، ئەوانیش ئاوا بەو رەنگە زوو بەزوو لەمبەر و ئەوبەرى
روبارى ژیانەوه دمرپۆنەوهو گورج سەر دمردهینێ! دەق ئاوا بەبێ کەم و زیاد،
خۆ دمبینن لەکاتى شینایی وادا، هێ بەر سیبەر، رەنگى سپیواشه، بەلام هێ بەر
خۆر زەرد باوو سەوزکەلەو بەشەوقە!

یاران (رەزای خودایان ئی بێ) عەرزیانکرد: قوربان! دیارە لەدەشت و دەر،
شوانیت کردووه، بۆیە وا شارمزای لەم جوۆرە بوارو دیاردەمیانە! خۆشەویست
(دروودى خودای لەسەر بێ) فەرمووی: (ئەوجا وەك چۆن مروارى لە سەدمف

دیتە دەرموه، ئەوانیش ناوا پاک و بیگەرد لە چۆمەکه دینە دەرئ، پارچە خسلئ، وهك نیشانە، وا لەگەردنیاندا، نیشانە و مۆری یەکتایی خودایە، خەلکی ناو بەهەشت بەو ناویشانەیه دمیان ناسنەوه و پێیان دەلێن: ئەمانە نازادکراوهکانی خودای گەورەن، ئەمانە ئەوانەن کەخودا بەخواستی خوێ خستوونیهته بەهەشتەوه، بەبێ ئەوهی کە کردەومیەکی باشیان کردبێ، یا چاکەیهکیان لەپیش خۆیانەوه رهوانەکردبێ، لەدوایدا، خودا دمفەرموئ: بچنە ناو بەهەشت، هەرچیتان بەرچاوکهوت بۆ خۆتان، دەلێن: ئەی خودایە! نای لەم بەشە باشە، شتی وا نایابت بە کەسی تر نەداوه، دمفەرموئ: لەمەیش باشترم لەلایە بۆ ئێوه، دەلێن: ئەی خودایە! دەبێ لەمە باشتر چی بێ! دمفەرموئ: رمزامەندی خۆمە. نیتەر هەتا هەتایە لێتان عاجز نابم).

(۸۲) بَابُ: إِبْثَاتُ الشَّفَاعَةِ وَإِخْرَاجُ الْمُوَحِّدِينَ مِنَ النَّارِ

تاککردن راستەو بەبەلگە چەسپاوه، تاکبەرستانیش کەهەر خودایان بەخودا

زانێوه، لەنەنجاما لەدۆزەخ دەردەکرین

۱۱۶- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (يَدْخُلُ أَهْلُ الْجَنَّةِ الْجَنَّةَ وَأَهْلُ النَّارِ النَّارَ ثُمَّ يَقُولُ اللَّهُ تَعَالَى أَخْرِجُوا (مِنَ النَّارِ) مَنْ كَانَ فِي قَلْبِهِ مِثْقَالُ حَبَّةٍ مِنْ خَرْدَلٍ مِنْ إِيْمَانٍ فَيُخْرَجُونَ مِنْهَا قَدْ اسْوَدُّوا فَيُلْقَوْنَ فِي نَهْرِ الْحَيَاةِ فَيَنْبُتُونَ كَمَا تَنْبُتُ الْحَبَّةُ فِي جَانِبِ السَّيْلِ أَلَمْ تَرَ أَنَّهَا تَخْرُجُ صَفْرَاءَ مُلْتَوِيَةً). (۱۱۶)

لەئەبوسەعیدی خودریهوه لە پیغەمبەرەوه (دروودی خودای لەسەر بێ) دمفەرموئ: (بەهەشتی یەکان دەچنە بەهەشت و دۆزەخییەکانیش دەچنە ناو

دۆزەخ، لەپاشا خۆی گەورە بەفریشتەکان دەفەرموێ: ھەرکەسێ بەقەد سەنگی
 دمنکە خەرتەلەیی ئیمان و باومر لەناو دلی دا بووبی لەدۆزەخ دەریکەن، جاکاتی
 دۆزەخییەکان لەدۆزەخ دینە دەرەو بوون بەسووتە مەرۆو رمش رمش بوون،
 ئەوسا ھەلیان ددمنە ناو رووباری ژیانەو، جا وەك تۆمەى قەراخ سیلاو خیرا
 سەوز ددمنەو ئەژینەو، دیارە دیوتانە کەکاتی تۆمەدەتەقی و چەکەرە دما
 چەندە گەشو زەرد باوو ناسک و نازدارەو بەرە بەرە بەدەم سروەى باوە شەشەن
 دماو کەرویشکە دما، ئەوانیش کەلەرۆوبارمە دینە دەرەو ناوا ناسک و نازدارو
 بە کەیفن! : (تاج/ ۵/ ل ۴۰۰/ ز ۲۳۱) + (ب/ ۱۰/ ز ۱۳۲/ ل ۴۲۶/ ف ۲/ = تاج/ ۵/ ز ۱۳۲
 ژ/ ۵۷۰۵/ ل ۷۲۱/ چ ۴).

رافە و شیکردنەو:

ئەم فەرموودمە بەلگەى ئەومیە کەباومر بەھیزو بی ھیزی ھەیه،
 وئەو ھەى لەسەر موسولمانەتى بمری زوو یادرمنگ دەچیتە بەھەشت، ھەر وەك
 نامازە بۆ ئەو دما کەمەعنەویات وەك باومر کردار سەنگ و کیشیان ھەیه،
 لەم سەردەمەدا تەرازوو و پێومر چەشنى زۆرو سەیری ھەیه، مەرج نییە کەھەر
 شتی تەندار بکیشری، شتی بی تەنیش (وەك کارمبا، موقناتیسى، پلەى سەرماو
 گەرما، رادەى شی، خاسییەت و تایبەتمەندی شت، ئەمانە ھەموو گەرچى ماددەو
 جەوھەر نین و عەرەمض و رووکەشن، بەلام لەگەل ئەو ش دا ھەریەکی لەمانە)
 پێومر خۆى ھەیه، ئیتر تەعبیر لەو حەقیقەتە بەھەر وشەیی بی دمی، ناوی
 دمنی ی تەرازوو، یان مەتر، ئەو لەجەوھەرى بابەتەکە ھیچ ناگۆری!
 نابینی لەرەى دمنگ، تیری و کالی رمنگ، خوشی و ناخوشی و چۆنییتی و
 چەندییتی ی تام و بۆ، ئەمانە ھەموو شەپۆل و مەوجەى خۆیان ھەیه، ئیستا

بەپېئومرى تايبەتى، ئەو شەپۇل و لەرانە لەپەك جيا دەگرېنەو، لەسەر شەریت و نەوار تۆمار دەگرېن و ھەركاتى وىستيان ئەو دەنگ و رەنگە وەك خۇيان دووبارە دەكەنەو.

حەز دەكەم ئەم راستىيە تۆمار بکەم: ئیمە گەموسولمانین باومرمان وایە گەئىسلام تاقە ئایینی راست و دروستى خوايە، وئەوہى پېئويست بى بۇ پیادە کردن و گەشە پیکردن و بەردەوام بوونی ئەم ئایینە خودای گەورە فەراھەمى ھیناوە، جا لەسەر ئەم بنیاتە خودای گەورە لەژېر چاودېرى خۇیدا، لەپیش پیادە کردنى ئىسلام دا، ئەم زمانى عەرمبىيەى گەقورئان و حەدیشى پى تۆمار کراو، پەرورمردە کردووە، ئەوئەتا بەرپک و پېكى تەعبیری لەمەبەستەکانى خودا پى دراومتەو، ئەمەش بەباومرى من بەشیکە لەئىرھاص، ئىرھاصیش: کارىكى ئاناسایى یە لەپیش ھاتنى لەدایکبوونی پېغەمبەرپک دا روو دەدا، ھەتا ببى بەنیشانەى دروستى ی پەيامەگەى، یەکى لەو بنەمایانەى گەبوون بەھوى سەرەکى پاراستنى ئایینی پېرۆزى ئىسلام بنەمای تەوفىق و پشتگیری خودایى یە، راستە گەپېئويستە لەسەر موسولمان لەھەول و کۆشش و کار و کردەوہ سارد نەبنەوہ و ئەوہى ھوى سەربەرزى دىین و دنیاىە ھەولى بۇ بدەن، بەلام تەوفىقى خوايى سەرو ھەموو ئەمانەيە، دىنا کارمساتى گەورەى وا بەسەر مېللەتى ئىسلام دا ھاتووە ئەگەر پشتگیری خوايى نەبوايە ئىستا ناوى ئىسلام سىراپۆو.

ئەمەیش دەقى ژمارە (۸۷) ی پوختەى موسلىمە، گە لایەنیکى ترى ئەم فەرموودمىہ روون دەکاتەو:

ئەبو سەعیدى خودرى (رەزای خودای لى بى) فەرمووی: خۆشەويست (دروود و سلاوى خودای گەورەى لەسەر بى) فەرمووی: ئەو دۆزەخیانەى گە بە

هه‌ندێ له ئامادەبووانی ناو گۆڕەگە فەرمووی: دەئێی پیڤه‌مبەر (دروودی خودای له‌سەر بێ) زۆر له‌ دهمشت و دمر ژیاوه، بۆیه‌ وا به‌م شیۆمیه‌ شارمزیای چاکێ له‌ چۆنیتییی حالی که‌ژو کێو هه‌یه‌! (تاج/۱۰، لاپه‌ره‌: ۱۲۷، زنجیره‌: ۱۳۲، ژماره‌ی فەرمووده‌: ۴. چایی په‌که‌م = تاج-۵ ژ-۵۷۰۶ ج-۴).

(۸۲) باب: آخر اهل النار خرجا

ناخر کهس که له دوزخ دهرده چی

۱۱۷- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- «إِنِّي لأَعْلَمُ آخِرَ أَهْلِ النَّارِ خُرُوجًا مِنْهَا وَآخِرَ أَهْلِ الْجَنَّةِ دُخُولًا الْجَنَّةَ رَجُلٌ يَخْرُجُ مِنَ النَّارِ حَبْوًا يَقُولُ اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى لَهُ اذْهَبْ فَادْخُلِ الْجَنَّةَ فَيَأْتِيهَا فَيُخَيَّلُ إِلَيْهِ أَنَّهَا مَلَأَى فَيَرْجِعُ يَقُولُ يَا رَبِّ وَجَدْتُهَا مَلَأَى. يَقُولُ اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى لَهُ اذْهَبْ فَادْخُلِ الْجَنَّةَ - قَالَ - فَيَأْتِيهَا فَيُخَيَّلُ إِلَيْهِ أَنَّهَا مَلَأَى فَيَرْجِعُ يَقُولُ يَا رَبِّ وَجَدْتُهَا مَلَأَى يَقُولُ اللَّهُ لَهُ اذْهَبْ فَادْخُلِ الْجَنَّةَ فَإِنَّ لَكَ مِثْلَ الدُّنْيَا وَعَشْرَةَ أَمْثَالِهَا أَوْ إِنَّ لَكَ عَشْرَةَ أَمْثَالِ الدُّنْيَا - قَالَ - يَقُولُ أَتُسَخَّرُ بِي - أَوْ أَتُضْحَكُ بِي - وَأَنْتَ الْمَلِكُ » قَالَ لَقَدْ رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- ضَحِكَ حَتَّى بَدَتْ نَوَاجِذُهُ. قَالَ فَكَانَ يُقَالُ ذَاكَ أَذْنَى أَهْلِ الْجَنَّةِ مَنَزَلَةً. (۱۱۷)

نه مه دمقی نه م فهرموودمیهیه، له موخته صهری صه حیچی موسلیما، له ژماره: ۸۸ له بهرگی یه کهم، گهرچی نه مه ی وا له م کتیبه دا دمقی ژماره: (۶۵۷۱) ی صه حیچی بوخارییه.

نه نه سی کوری مالیک (رمزای خودای لی بی) فهرمووی: ئیبنو مه سعوود (رمزای خودای لی بی) فهرمووی: خوشه ویست (دروودی خودای له سهر بی) فهرمووی: (دواترین کهس که ده چیته به ههشت، بیاویکه به سکه خشکی و چنگه کرپی و گاگولکه و هه لسوکه و وتو په له پرووسکی ده که ویتته ری هه تا خوی له دوزخ رزگار بکا، به دهم ریگه وه ناگره که شالو دمبا بو ده موچاوی و ده موچاوی هه ل ده کور و وزینی، رووی دمبی به سووته مه پړو، که له ناگری دوزخ رزگاری دمبی خیسه یه کی لی ده کاو ده لی: پیروزو به فهره نه و خودایه ی که منی له چنگی

تۆ قوتار کرد، ئای لەم بەشە باشەى کە خودا بەمنى داو، لە پېشىنان و پاشینان بەگەسى ترى ئەداو، ئەوجا دەروانى وا شىخەلئ لەدوورمەو ديارە، دەلئ: ئەى پەرەردگار! لەو درەختە نزیکم بکەرەو، هەتا لەبن سىبەرەگەيدا وچانئ بگرم و لەناوى کانیاوگەى بنى نۆش بکەم! خودای بالا دەست و شکۆمەندیش دەفەرموئ: ئەى نەوێ نادەم! رەنگە ئەگەر ئەومت پئ بدەم داواى شتى تریشم ئى بکەى؟ دەلئ: خەیر، ئەى پەرەردگار! بەلئین و پەیمانى دەداتئ کە داواى هیچى ترى ئى نەکا، خودایش بەزمى پىادا دیتەو، چونکە دەیبینئ ئۆقرەى ئى هەلگیراوە بۆ سىبەرە بەهرەى ئەو شىخەلە. ئەوجا دەمباتە بنى و لە سىبەرەگەيدا دادەنیشئ و لەناوى کانیاوگەى بنى دەخواتەو، ئەوجا درەختىكى جوانتر لە درەختى پىشوو دەبینئ، لەپاش هەمان گوشتوگۆو بەلئین و پەیمان، ئەویش دەداتئ، ديسان درەختىكى جوانتر لە دوو درەختەگەى پىشوو لەبەردەم دەرگای بەهەشتا دەبینئ و داواى دەکاو، لەدوا هەمان رازو گلەیی و پەیمانى پىشوو ئەویش دەداتئ، کە دەچیتە ئەوئ گوێی لەدەنگى بەهەشتیەکان دەبئ، دەلئ: ئەى پەرەردگارى من! توخوا بمبەرە ژوورمەو بۆناو بەهەشتا!

خودایش دەفەرموئ: ئەى نادەمیزادا! چەندە وركن و پەلپگرو بیبارو بئ پەیمانىت، بەچى لە گۆلم دەبیتەو، ئەرئ بەو رازى دەبیت و بەرۆکم بەردەمدیت و گۆتایی بەداواکانت دەهینئ، ئەگەر بەقەد دوو ئەومەندەى جیهانت لەناو بەهەشتا پئ بدەم؟ ئەویش شتى وا بەزۆر دەزانئ، بۆیە دەلئ: ئەى خودایە! خۆتۆ لای خۆت خوداوەندى هەردوو جیهانى کەچى مەزاق بەهەژاریكى داماوێ وەك من دەکەى!!

ئەبنو مەسعوود پیکەنى و فەرمووی: بۆچى لیم ناپرسن کە لەبەرچى پئ دەکەنم؟ گوتیان: لەبەرچى پیدەکەنى؟ فەرمووی: پێغەمبەرىش (دروودى

خودای لهسەر بئ) ئاوا پئیکه‌نی، یارانیش عەرزیا‌ن کرد (رمزاو خو‌شنوودی
 خودایان ئی بئ) فەرموویان پئی: قوربان! ئە‌ی پئغه‌مبەری خودا! بە‌چی
 پئدە‌مکە‌نی؟ فەرمووی: بە‌و پئدە‌مکە‌نم کە ئە‌و پیاو‌ه عەرزى خودا دە‌کا: خو‌تۆ
 لای خو‌ت خودای هە‌موانی، خواو‌مندی هە‌ردوو جی‌هانی، کە‌چی مە‌زاق و شو‌خی
 بە‌داماوئیکى وە‌ک مە‌کە‌ی، خواو‌مندی سە‌یری لە‌م قسە‌ قوتە‌ی دئ و لە‌ قسە‌کە‌ی
 پئ دە‌کە‌نئ! خودایش د‌فە‌رموئ پئی: مە‌ن شو‌خی و مە‌زاق بە‌تۆ ناکە‌م و
 مە‌بە‌ستم راستە‌قینە‌یە نە‌ک گال‌تە‌، بە‌لام کە‌س بالا‌ دە‌ستی مە‌ن نی‌یە، ئە‌و‌ه‌ی
 ئارمە‌زووی بکە‌م د‌میکە‌م!}. {تاج/۱۰، لاپەرە: ۵۱۶، زنجیرە: ۱۵۸، ژمارە: ۴ + ریاض
 صالحین/۴ — تاج-۵ ژ- ۵۷۹۲ ج-۴ — ۱۸۸۴/۵، زنجیرە/۳۷۲}.

ئە‌مە‌یش دە‌قی وەرگە‌راوی ژمارە: (۶۵۷۱) ی صە‌حیحی بو‌خارییە، لە
 (کتاب الرقائق، باب آخر اهل النار خروجاً):

عە‌بدوللای کور‌ی مە‌سعوود (رمزای خودای ئی بئ) فە‌رمووی:
 خو‌شە‌ویست (دروودی خودای له‌سەر بئ) فە‌رمووی: (ئە‌و‌کە‌سە‌ی کە‌لە‌دوا
 هە‌موو کە‌سئ لە‌دۆزە‌خ د‌مردە‌جئ و لە‌دوا هە‌موو کە‌سی‌کیش دە‌جئتە‌ بە‌هە‌شت
 د‌مزانم کئ‌یە‌ و حالئ چۆ‌نە‌، پیاوئیکە‌ بە‌ گاو‌لکە‌ لە‌دۆزە‌خ د‌مردە‌جئ، خودای
 پ‌رۆ‌زو گە‌ورە‌ د‌فە‌رموئ: ب‌رۆ‌ بجۆ‌رە‌ بە‌هە‌شتە‌و ئە‌و‌یش دە‌جئ بە‌لام بە‌
 خە‌یا‌ل و د‌مزانئ کە‌ لە‌بە‌هە‌شتا جئگە‌ی نە‌ماو‌ه و هە‌مووی پ‌رپو‌وه‌ جئگە‌ی ئە‌و
 نابئتە‌وه‌، لە‌بەرئە‌وه‌ د‌مگەرئتە‌وه‌ و دە‌ئئ: پ‌ەرور‌دگارم! چو‌وم جئگە‌م دە‌ست
 نە‌کە‌وت، هە‌موو پ‌رپو‌و، خودای پ‌رۆ‌زو گە‌ورە‌یش د‌فە‌رموئ: ب‌رۆ‌ بجۆ‌رە‌
 بە‌هە‌شت، ئە‌و‌یش د‌يسان دە‌جئتە‌وه‌، بە‌لام د‌يسان و بە‌خە‌یا‌ئیدا دئ کە‌ بە‌هە‌شت
 پ‌ر، د‌يسانە‌وه‌ د‌مگەرئتە‌وه‌ و دە‌ئئ: ئە‌ی خودایە‌! د‌مب‌ینم هە‌مووی پ‌رپو‌وه‌. خودا
 پئی د‌فە‌رموئ: مە‌ن پئت دە‌ئئیم ب‌رۆ‌ بجۆ‌رە‌ بە‌هە‌شت، بە‌قە‌د دنیاو دە‌ ئە‌و‌م‌ندە‌ی

تريش بۆ تۆ، يا دمفهرموى: ده نه ومندهى جيهان بۆ تۆ، پياومكەيش - لەدلى
خۆيدا - دەلى: من چەندجار چووم جيگە نەماوە، خودايش هەروا دمفهرموى،
وادپارە گالتهم پى دەكا بۆيە - عەرزى خودا دەكا: تۆ پادشاى هەمووانى بۆ
گالته بەداماويكى وەك من دەكەى، يا فەرمووى: دەلى: كەتۆ پادشاى بۆ تەلفىسى
بەمن دەكەى! عەبدوللای راوى ئەم فەرموودمىه فەرمووى: سەيرم كرد
پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) لە عەنتىكەى قسەى ئەو پياوە
واپىكەنى ددانە پىشىنەكانى وەدمرکەوتن، چونكە خودا ئەو هەموو خەلاتەى
دەكا، كەچى ئەويش ناوا قسەى لەروو، فەرموودەگىرەو دەمفهرموى: (جاران وا
باوبوو: دەيانگوت: كە ئەم پياوە لەناو بەهەشتىيەكاندا پایەى لەهەمووان
كەمترە!).

(٨٤) باب: أدنى أهل الجنّ منزلة فيها

پله نزمترین كەس لەبەهەشتا

١١٨ - عَنْ أَنَسٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ - «يَجْمَعُ اللَّهُ النَّاسَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَيَقُولُونَ لَوْ اسْتَشْفَعْنَا عَلَى رَبِّنَا حَتَّى يُرِيحَنَا
مِنْ مَكَانِنَا . فَيَأْتُونَ آدَمَ فَيَقُولُونَ أَلَيْتَ الَّذِي خَلَقَكَ اللَّهُ بِيَدِهِ ، وَتَفَخَّ فَيْكَ مِنْ رُوحِهِ ،
وَأَمَرَ الْمَلَائِكَةَ فَسَجَدُوا لَكَ ، فَاشْفَعْ لَنَا عِنْدَ رَبِّنَا . فَيَقُولُ لَسْتُ هُنَاكُمْ - وَيَذْكُرُ
خَطِيئَتَهُ وَيَقُولُ - ائْتُوا نُوحًا أَوَّلَ رَسُولٍ بَعَثَهُ اللَّهُ . فَيَأْتُونَهُ فَيَقُولُ لَسْتُ هُنَاكُمْ -
وَيَذْكُرُ خَطِيئَتَهُ - ائْتُوا إِبْرَاهِيمَ الَّذِي اتَّخَذَهُ اللَّهُ خَلِيلًا . فَيَأْتُونَهُ ، فَيَقُولُ لَسْتُ هُنَاكُمْ
- وَيَذْكُرُ خَطِيئَتَهُ - ائْتُوا مُوسَى الَّذِي كَلَّمَهُ اللَّهُ فَيَأْتُونَهُ فَيَقُولُ لَسْتُ هُنَاكُمْ ، فَيَذْكُرُ
خَطِيئَتَهُ - ائْتُوا عِيسَى فَيَأْتُونَهُ فَيَقُولُ لَسْتُ هُنَاكُمْ ، ائْتُوا مُحَمَّدًا - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ - فَقَدْ غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ وَمَا تَأَخَّرَ فَيَأْتُونِي فَأَسْتَأْذِنُ عَلَى رَبِّي ، فَإِذَا رَأَيْتُهُ
وَقَعْتُ سَاجِدًا ، فَيَدْعُنِي مَا شَاءَ اللَّهُ ، ثُمَّ يُقَالُ ارْفَعْ رَأْسَكَ ، سَلْ تُعْطَى ، وَقُلْ يُسْمَعُ

، وَاشْفَعْ تُشَفِّعْ . فَأَرْفَعُ رَأْسِي ، فَأَحْمَدُ رَبِّي بِتَحْمِيدِ يَعْلَمُنِي ، ثُمَّ أَشْفَعُ فَيَحْدُ لِي حَدًّا ، ثُمَّ أَخْرِجُهُمْ مِنَ النَّارِ ، وَأَدْخِلُهُمُ الْجَنَّةَ ، ثُمَّ أَعُوذُ فَأَقْعُ سَاجِدًا مِثْلَهُ فِي الثَّالِثَةِ أَوْ الرَّابِعَةِ حَتَّى مَا بَقِيَ فِي النَّارِ إِلَّا مَنْ حَبَسَهُ الْقُرْآنُ » . وَكَانَ قَتَادَةُ يَقُولُ عِنْدَ هَذَا أَيْ وَجَبَ عَلَيْهِ الْخُلُودُ .^(١١٨)

تمهواوى واتاى نهم ژماره (١١٨) ميه له ژماره (١٢٠) دا له دواوه ديت.

١١٩ - حَدَّثَنَا أَنَسُ بْنُ مَالِكٍ قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدٌ (صلى الله عليه وسلم) قَالَ: « إِذَا كَانَ يَوْمُ الْقِيَامَةِ مَاجَ النَّاسُ بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ فَيَأْتُونَ آدَمَ فَيَقُولُونَ لَهُ اشْفَعْ لِدَرِّتِكَ . فَيَقُولُ لَسْتُ لَهَا وَلَكِنْ عَلَيْكُمْ يَا إِبْرَاهِيمَ - عَلَيْهِ السَّلَامُ - فَإِنَّهُ خَلِيلُ اللَّهِ . فَيَأْتُونَ إِبْرَاهِيمَ فَيَقُولُ لَسْتُ لَهَا وَلَكِنْ عَلَيْكُمْ يَا مُوسَى - عَلَيْهِ السَّلَامُ - فَإِنَّهُ كَلِيمُ اللَّهِ . فَيُؤْتِي مُوسَى فَيَقُولُ لَسْتُ لَهَا وَلَكِنْ عَلَيْكُمْ يَا عِيسَى - عَلَيْهِ السَّلَامُ - فَإِنَّهُ رُوحُ اللَّهِ وَكَلِمَتُهُ . فَيُؤْتِي عِيسَى فَيَقُولُ لَسْتُ لَهَا وَلَكِنْ عَلَيْكُمْ يَا مُحَمَّدٌ - صلى الله عليه وسلم - فَأُوتَى فَأَقُولُ أَنَا لَهَا . فَأَنْطَلِقُ فَأَسْتَأْذِنُ عَلَى رَبِّي فَيُؤْذَنُ لِي فَأَقُومُ بَيْنَ يَدَيْهِ فَأَحْمَدُهُ بِمَحَامِدِ لَا أَقْدِرُ عَلَيْهِ إِلَّا أَنْ يُلْهِمَنِيهِ اللَّهُ ثُمَّ أَخِرُّ لَهُ سَاجِدًا فَيَقَالُ لِي يَا مُحَمَّدُ ارْفَعْ رَأْسَكَ وَقُلْ يُسْمَعُ لَكَ وَسَلْ تُعْطَى وَاشْفَعْ تُشَفِّعُ فَأَقُولُ رَبِّ أُمْتِي أُمْتِي . فَيَقَالُ انْطَلِقْ فَمَنْ كَانَ فِي قَلْبِهِ مِثْقَالُ حَبَّةٍ مِنْ بَرٍّ أَوْ شَعِيرَةٍ مِنْ إِيْمَانٍ فَأَخْرِجْهُ مِنْهَا . فَأَنْطَلِقُ فَأَفْعَلُ ثُمَّ أَرْجِعُ إِلَى رَبِّي فَأَحْمَدُهُ بِتِلْكَ الْمَحَامِدِ ثُمَّ أَخِرُّ لَهُ سَاجِدًا فَيَقَالُ لِي يَا مُحَمَّدُ ارْفَعْ رَأْسَكَ وَقُلْ يُسْمَعُ لَكَ وَسَلْ تُعْطَى وَاشْفَعْ تُشَفِّعُ . فَأَقُولُ أُمْتِي أُمْتِي . فَيَقَالُ لِي انْطَلِقْ فَمَنْ كَانَ فِي قَلْبِهِ مِثْقَالُ حَبَّةٍ مِنْ خَرَدَلٍ مِنْ إِيْمَانٍ فَأَخْرِجْهُ مِنْهَا . فَأَنْطَلِقُ فَأَفْعَلُ ثُمَّ أَعُوذُ إِلَى رَبِّي فَأَحْمَدُهُ بِتِلْكَ الْمَحَامِدِ ثُمَّ أَخِرُّ لَهُ سَاجِدًا فَيَقَالُ لِي يَا مُحَمَّدُ ارْفَعْ رَأْسَكَ وَقُلْ يُسْمَعُ لَكَ وَسَلْ تُعْطَى وَاشْفَعْ تُشَفِّعُ فَأَقُولُ يَا رَبِّ أُمْتِي أُمْتِي . فَيَقَالُ لِي

الطَّلِقُ فَمَنْ كَانَ فِي قَلْبِهِ أَدْنَى أَدْنَى مِنْ مِثْقَالِ حَبَّةٍ مِنْ خَرْدَلٍ مِنْ إِيْمَانٍ فَأُخْرِجَهُ مِنَ النَّارِ فَأُطْلِقُ فَأَفْعَلُ». هَذَا حَدِيثُ أَنَسٍ الَّذِي أَتَيْنَا بِهِ فَخَرَجْنَا مِنْ عِنْدِهِ فَلَمَّا كُنَّا بظَهْرِ الْجَبَانِ قُلْنَا لَوْ مِلْنَا إِلَى الْحَسَنِ فَسَلَّمْنَا عَلَيْهِ وَهُوَ مُسْتَخْفٍ فِي دَارِ أَبِي خَلِيفَةَ - قَالَ - فَدَخَلْنَا عَلَيْهِ فَسَلَّمْنَا عَلَيْهِ فَقُلْنَا يَا أَبَا سَعِيدٍ جِئْنَا مِنْ عِنْدِ أَخِيكَ أَبِي حَمْزَةَ فَلَمْ نَسْمَعْ مِثْلَ حَدِيثِ حَدَّثَنَا فِي الشَّفَاعَةِ قَالَ هِيَ. فَحَدَّثَنَاهُ الْحَدِيثَ. فَقَالَ هِيَ. قُلْنَا مَا زَادَنَا. قَالَ قَدْ حَدَّثَنَا بِهِ مُنْذُ عِشْرِينَ سَنَةً وَهُوَ يَوْمِئِذٍ جَمِيعٌ وَلَقَدْ تَرَكَ شَيْئًا مَا أَذْرِي أَنَسَى الشَّيْخُ أَوْ كَرِهَ أَنْ يُحَدِّثَكُمْ فَتَكَلَّمُوا. قُلْنَا لَهُ حَدَّثْنَا. فَضَحِكَ وَقَالَ خُلِقَ الْإِنْسَانُ مِنْ عَجَلٍ مَا ذَكَرْتُ لَكُمْ هَذَا إِلَّا وَأَنَا أُرِيدُ أَنْ أُحَدِّثَكُمْوهُ « ثُمَّ أَرْجِعْ إِلَى رَبِّي فِي الرَّابِعَةِ فَأَحْمَدُهُ بِتِلْكَ الْمَحَامِدِ ثُمَّ آخِرُ لَهُ سَاجِدًا فَيَقَالُ لِي يَا مُحَمَّدُ ارْفَعْ رَأْسَكَ وَقُلْ يُسْمِعْ لَكَ وَسَلْ تُعْطَ وَاشْفَعْ تُشَفَّعَ. فَأَقُولُ يَا رَبَّ الدُّنْيَا لِي فِيمَنْ قَالَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ. قَالَ لَيْسَ ذَاكَ لَكَ - أَوْ قَالَ لَيْسَ ذَاكَ إِلَيْكَ - وَلَكِنْ وَعِزَّتِي وَكِبْرِيَانِي وَعَظَمَتِي وَجَبْرِيَانِي لِأُخْرِجَنَّ مَنْ قَالَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ».

مهعبه دی کوری هیلال (رحمهتی خودای لی بی) فهرمووی: سابیتی
کوری بونانیمان کرد بهتکاگاریو چووین بولای نههسی کوری مالیک (رمزای
خودای لی بی) کاتی گهیشینه خزمهتی، نویژی چیشتهنگاوی دهکرد، سابیت
روخسهتی خواست بومان، چووینه ژوورهوه بو خزمهتی، سابیتی لهلای خویدا
لهسر کورسییهکهی جیکردهوهو دانیشتین. سابیت عهرزی کرد: نهی باوکی
حهمره! نههم برادمره بهصرمیپانه، که هاتوون بولای تو، دمیانهوئی
فهرموودهکهی تکاو شفاعهتیان بو بگپریتهوه، نههس (رمزای خودای لی بی)
فهرمووی: موحهمهه (دروودی خودای لهسر بی) فهرمووی: (کاتی روژی
قیامهت بوو، خه لک دهورووژین بهناویهکاو تاس دمیانباتهوهو دهشهلهژینو
هاوار دمهبن بو نادهمو پیی دهلین: تکابکه بو وهچهو نهوهکهت دمهفرموی: نهوه

بۆمىن دەست نادا، بېرۇن بۆلای ئىبراهيم (دروودى خودای لەسەر بى) چونکە ئەو دۆستى ئازىزى خودايە، کە دەچنە خزمەتى، دەفەرموى: ئەو بۆمىن دەست نادا، بېرۇن بۆلای مووسا، کە ھاوۋاۋى خودايە، کە دەچنە لای مووسا دەفەرموى: ئەو بۆمىن دەست نادا، بېرۇن بۆلای عيسا (دروودى خودای لەسەر بى) کە گيانىكى پېرۇزە لەلایەنى خوداۋەو بە فەرموودەى (گن فيگون - بېه و دەبى) ى خودا خۇى پەيدا بوو، کە دەچنە لای عيسا (دروودى خودای لەسەر بى) دەفەرموى: ئەو بۆمىن دەست نادا، بەلام بېرۇن بۆلای موخەممەد (دروودى خودای لەسەر بى) کە ھاتنە لای من، دەلیم: ئەمە بۆمىن باشەو من بۆ ئەمە باشم. جا دەرپۆم داۋای مۆلەت و پېگا دەکەم بۆلای پەرورەدگارم، رېگەم پى دەدرى، لەخزمەتى خودا رادەۋەستەم، بەجۆرېكى تايبەتى، سوپاس و ستايشېكى ۋەھای دەکەم، کە ئىستا توانای ئەو جۆرە سوپاس و ستايشەم نىيە، بەلام لەۋکاتەدا خودا دەپخاتە ناو دلمەۋە، سوپاس و ستايشېكى ناۋای دەکەم کە ئىستا يارای ئەۋەم نىيە، لەدوايىدا لەپەو روو کورنۋوشى بۆدەبەم، پېم دەگوتىرى: ئەى موخەممەد! سەرت ھەلپە، قسەبکە، قسەت رەۋايە، گوئى بۆ قسەت شل دەگرى، فەرموو داۋابکە، ھەموو داۋايەکت دەدرى پېت، فەرموو تکابکە تکای تۆ قەبوۋل دەگرى، ئەۋجەلە منىش دەلیم: خودايە! بەزمىيت بەئومەتى مندا بېتەۋە، خودايە! بەزمىيت بە ئومەتى مندا بېتەۋە، خودايە! بەزمىيت بەئومەتى مندا بېتەۋە، جا دەگوتىرى: بېرۇ ھەرکەسى بەقەد سەنگى دەنکە جۆيى، باۋمرو ئيمان لەناو دلیا بى، لەدۆزەخ دەرى بەيئە، منىش دەچم ئەۋانە گشتيان لەناگر دەردەھيئەم، ديسانەۋە دەگرېمەۋە بۆ خزمەتى پەرورەدگارم، بەدەستوورى جارى پېشوو، سوپاس و ستايش و کورنۋوش و داۋای سۆزو رەحمەت و ۋەلام لەنیاۋانمانا روودەدا ئەۋجا لەسەر فەرمانى پەرورەدگارم، ھەرکەسى بەقەد گەردیلەيى، يا بەقەد

دمنگی خه رته له یی، نیمان و باومر له دلیدابن، له دۆزه خ دمری دههینم. نه نجا له سهری جاری سییه ما، پیم دهگوتری: بچۆ هه رکه سی به قه د گه لی گه لی که متر، له سهنگی دمنکه خه رته له یی باومر به خودا له دلیا هه بی، له دۆزه خ دمری بهینه. جا دهچم نه وانیش له دۆزه خ دمر دههینم. جا له سهری جاری چواره ما، له پاش سوپاس و پرسیارو وه لام، ده لیم: نه ی په رومردگاری نازدارم! مؤلهم بده: که هه رکه سی گوتوو یه تی: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ = هه ر خودا خودایه و به س، بیجگه له یه زدانی پاک خودای تر نییه) له دۆزه خ دمری بهینم و بیبه م بۆ ناو به هه شت؟ خودا دمفه رموی: (به گه ورمیی و شکۆمه ندی خوُم، هه روا به کیرییاو مه زنا یه تی خوُم، نه وه ی گوتوو یه تی: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) خوُم له دۆزه خ دمری دههینم. (تاج/ ٥، زنجیره: ١٣٠، ژماره: ٥٦٩٥).

١٢٠- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: أَتَى رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِلَحْمٍ فَرَفَعَ إِلَيْهِ الذَّرَاعُ وَكَانَتْ تُغْبِئُهُ فَتَهَشُّ مِنْهَا نَهْشَةً ثُمَّ قَالَ: (وَإِنَّا سَيِّدُ النَّاسِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَهَلْ تَذَرُونَ مِمَّ ذَلِكَ؟ يَجْمَعُ اللَّهُ النَّاسَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ فِي صَعِيدٍ وَاحِدٍ يُسْمِعُهُمُ الدَّاعِيَ وَيَنْفِذُهُمُ الْبَصَرَ وَتَذَوُّو الشَّمْسُ فَيُلْغُ النَّاسُ مِنَ الْقَمِّ وَالْكَرْبِ مَا لَا يُطِيقُونَ وَلَا يَحْتَمِلُونَ فَيَقُولُ النَّاسُ: أَلَا تَرَوْنَ مَا قَدْ بَلَغَكُمْ أَلَا تَنْظُرُونَ مَنْ يَشْفَعُ لَكُمْ إِلَى رَبِّكُمْ؟ فَيَقُولُ بَعْضُ النَّاسِ لِبَعْضٍ عَلَيْكُمْ بَادِمٌ فَيَأْتُونَ آدَمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ فَيَقُولُونَ لَهُ: أَلَيْتَ أَبُو الْبَشَرِ خَلَقَكَ اللَّهُ بِيَدِهِ وَنَفَخَ فِيكَ مِنْ رُوحِهِ وَأَمَرَ الْمَلَائِكَةَ فَسَجَدُوا لَكَ اشْفَعْ لَنَا إِلَى رَبِّكَ أَلَا تَرَى إِلَى مَا نَحْنُ فِيهِ أَلَا تَرَى إِلَى مَا قَدْ بَلَغَنَا؟ فَيَقُولُ آدَمُ إِنَّ رَبِّي قَدْ غَضِبَ الْيَوْمَ غَضَبًا لَمْ يَغْضَبْ قَبْلَهُ مِثْلَهُ وَلَنْ يَغْضَبَ بَعْدَهُ مِثْلَهُ وَأَنَّهُ قَدْ نَهَانِي عَنِ الشَّجَرَةِ فَعَصَيْتُهُ نَفْسِي نَفْسِي أَذْهَبُوا إِلَى غَيْرِي أَذْهَبُوا إِلَى نُوحٍ.

فَيَأْتُونَ نُوحًا فَيَقُولُونَ: يَا نُوحُ إِنَّكَ أَنْتَ أَوَّلُ الرُّسُلِ إِلَى أَهْلِ الْأَرْضِ وَقَدْ سَمَّاكَ
 اللَّهُ عَبْدًا شَكُورًا اشْفَعْ لَنَا إِلَى رَبِّكَ لَا تَرَى إِلَى مَا نَحْنُ فِيهِ؟ فَيَقُولُ: إِنَّ رَبِّي عَزَّ
 وَجَلَّ قَدْ غَضِبَ الْيَوْمَ غَضَبًا لَمْ يَغْضَبْ قَبْلَهُ مِثْلَهُ وَلَنْ يَغْضَبَ بَعْدَهُ مِثْلَهُ وَأَنَّهُ قَدْ كَانَتْ
 لِي دَعْوَةٌ دَعَوْتُهَا عَلَى قَوْمِي نَفْسِي نَفْسِي نَفْسِي اذْهَبُوا إِلَى غَيْرِي اذْهَبُوا إِلَى إِبْرَاهِيمَ
 فَيَأْتُونَ إِبْرَاهِيمَ فَيَقُولُونَ يَا إِبْرَاهِيمُ أَنْتَ نَبِيُّ اللَّهِ وَخَلِيلُهُ مِنْ أَهْلِ الْأَرْضِ اشْفَعْ لَنَا إِلَى
 رَبِّكَ لَا تَرَى إِلَى مَا نَحْنُ فِيهِ؟ فَيَقُولُ: لَهُمْ إِنَّ رَبِّي قَدْ غَضِبَ الْيَوْمَ غَضَبًا لَمْ يَغْضَبْ
 قَبْلَهُ مِثْلَهُ وَلَنْ يَغْضَبَ بَعْدَهُ مِثْلَهُ وَأَنِّي قَدْ كُنْتُ كَذِبْتُ ثَلَاثَ كَذِبَاتٍ فَذَكَرْهُمْ أَبُو
 حَيَّانَ فِي الْحَدِيثِ نَفْسِي نَفْسِي نَفْسِي اذْهَبُوا إِلَى غَيْرِي اذْهَبُوا إِلَى مُوسَى فَيَأْتُونَ
 مُوسَى فَيَقُولُونَ: يَا مُوسَى أَنْتَ رَسُولُ اللَّهِ فَضْلَكَ اللَّهُ بِرِسَالَتِهِ وَبِكَلَامِهِ عَلَى النَّاسِ
 اشْفَعْ لَنَا إِلَى رَبِّكَ لَا تَرَى إِلَى مَا نَحْنُ فِيهِ؟ فَيَقُولُ: إِنَّ رَبِّي قَدْ غَضِبَ الْيَوْمَ غَضَبًا لَمْ
 يَغْضَبْ قَبْلَهُ مِثْلَهُ وَلَنْ يَغْضَبَ بَعْدَهُ مِثْلَهُ وَأَنِّي قَدْ قَتَلْتُ نَفْسًا لَمْ أَوْمَرْ بِقَتْلِهَا نَفْسِي
 نَفْسِي نَفْسِي اذْهَبُوا إِلَى غَيْرِي اذْهَبُوا إِلَى عِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ.

فَيَأْتُونَ عِيسَى فَيَقُولُونَ يَا عِيسَى أَنْتَ رَسُولُ اللَّهِ وَكَلِمَتُهُ الْقَاهَا إِلَى مَرْيَمَ وَرُوحُ
 مِنْهُ وَكَلِمَتُ النَّاسِ فِي الْمَهْدِ صَبِيًّا اشْفَعْ لَنَا إِلَى رَبِّكَ لَا تَرَى إِلَى مَا نَحْنُ فِيهِ فَيَقُولُ
 عِيسَى إِنَّ رَبِّي قَدْ غَضِبَ الْيَوْمَ غَضَبًا لَمْ يَغْضَبْ قَبْلَهُ مِثْلَهُ قَطُّ وَلَنْ يَغْضَبَ بَعْدَهُ مِثْلَهُ
 وَلَمْ يَذْكُرْ ذُلًّا نَفْسِي نَفْسِي نَفْسِي اذْهَبُوا إِلَى غَيْرِي اذْهَبُوا إِلَى مُحَمَّدٍ فَيَأْتُونَ مُحَمَّدًا
 فَيَقُولُونَ: يَا مُحَمَّدُ أَنْتَ رَسُولُ اللَّهِ وَخَاتَمُ الْأَنْبِيَاءِ وَقَدْ غَفَرَ اللَّهُ لَكَ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ
 وَمَا تَأَخَّرَ اشْفَعْ لَنَا إِلَى رَبِّكَ لَا تَرَى إِلَى مَا نَحْنُ فِيهِ؟

فَانْطَلِقُ فَاتِي تَحْتَ الْعَرْشِ فَأَقْعُ سَاجِدًا لِرَبِّي عَزَّ وَجَلَّ ثُمَّ يَفْتَحُ اللَّهُ عَلَيَّ مِنْ
 مَحَامِدِهِ وَحُسْنِ الثَّنَاءِ عَلَيْهِ شَيْئًا لَمْ يَفْتَحْهُ عَلَيَّ أَحَدٌ قَبْلِي ثُمَّ يُقَالُ: يَا مُحَمَّدُ ارْفَعْ
 رَأْسَكَ سَلِّ نَعْمَةً وَاشْفَعْ تُشَفِّعْ فَارْفَعْ رَأْسِي فَأَقُولُ: آمَنِي يَا رَبَّ آمَنِي يَا رَبَّ آمَنِي يَا
 رَبَّ فَيُقَالُ: يَا مُحَمَّدُ ادْخُلْ مِنْ أَمْتِكَ مَنْ لَا حِسَابَ عَلَيْهِمْ مِنَ الْبَابِ الْإِيمَنِ مَنْ

أَبْوَابِ الْجَنَّةِ وَهُمْ شُرَكَاءُ النَّاسِ فِيمَا سِوَى ذَلِكَ مِنَ الْأَبْوَابِ ثُمَّ قَالَ: وَالَّذِي نَفْسِي
بِيَدِهِ إِنَّ مَا بَيْنَ الْمَصْرَاعَيْنِ مِنْ مَصَارِيعِ الْجَنَّةِ كَمَا بَيْنَ مَكَّةَ وَحِمَيْرَ أَوْ كَمَا بَيْنَ مَكَّةَ
وَبُصْرَى). (۱۲۰)

ئەبوھورمیرە (رمزای خودای لی بئی) فەرمووی: رۆژیک مەرگەى
گۆشتیان بۆپێغەمبەر هینا پێغەمبەر (دروودی خودای لی بئی) حەزى لەگۆشتى
دەست بوو لەبەر ئەو دەستتیکیان بۆدانا، قەپالتیکى لی گرت و فەرمووی:
(لەدوارپۆژدا، لەقیامەت دا خۆم گەورەو سەرورەى بەرەى ئادەمیزادەم، ئایادەزان
ئەو بۆ؟ لەرۆژى دوارپۆژدا خودا پێشینان و پاشینانى مەردووم، لەیەك دەشتى
تەختى پان و بەرىندا كۆدەكاتهو، بانگكەرى بانگیان بكا، هەمویان گۆییان
لێیەتى و دەمنگى یەك كەس بەگۆیى هەموویان دەگات، كەسێكىش تەماشایان بكا
هەمویان دەبینى، خۆریان لی نزیک دەبیتەو تەواو تەواو تینى هەتەو كە زۆریان
بۆ دینى، (بەر: تاج/ ۱۰- ۳۶۴ ز- ۱۲۰ ژمارە: ۲) + (تاج/ ۶ ل/ ۸ ز/ ۲ ژمارە: ۳)
مەردووم دەكەوێتە خەم و پەژارە و تەنگانەیهكى واو، نە وزمیان لەبەردا دەمیتى
ومنە بەرگەى ئەو دەگرن، لەناو خۆیان بەیەكترى دەلێن : ئایا خۆدەمین لەج
تەنگانەیهك داین، ئادەى بەلكو كەسێك بدۆزینەو لەلای خودای پەرورەدگار
تكامان بۆ بكات، لەم سەخەلتى یە رزگارمان بكات.

دەلێن : بابجین بۆ خزمەت باو و ئادەم، دەچنە خزمەتى (سەلامى خۆای لی
بئی) پێى دەلێن : ئەى ئادەم تۆ باوكى هەموو بەرەى ئادەمیزادى، خودا بەدەستى
خۆى دروستى كردووی، لەگیانى خۆى كردووە بەبەرتا، فەرمانى بەفریشتەكان
كرد، كۆرنوشیان بۆ بردیت، كەوابوو تۆ لەلای خودا خاترت هەیه، لەبەر ئەو

(۱۲۰) تەجریدی بوخارى/ ۴، ژمارە: ۱۶۷۰. بخارى: ۴۷۱۲، ۳۳۴۰، ۳۳۶۱. مختصر صحيح مسلم/ ۱،

له خزمهت خوادا تكامان بۆ بكه، ئايانابىنى كه چيمان به سهر هاتوو،
 سهيرناكهى كه تووشى چ رۆژىكى رمش بووين، ؟ ئادهم (سهلامى خواى لى بى)
 دمفهرموئى : ئه مېرۆ پهرومردگارم رقتىكى نهوتوى گرتوو، نه له مه و بهرو نه
 له مه و دوا، نه رقى واى هه لساوه، نه رقى واى هه لدهستى، كاتى خوى خودا
 قه دمهغى لى كردم كه لهو درهخته نه خۆم، به لام من به گويم نه كردو بى
 فهرمانى ئه ووم كرد، من به ته نيا خه مى خۆمه و بهس (نهفسى، نهفسى، نهفسى =
 خۆم، خۆم، خۆم هه قم به سهر كه سى تروه نيه) بچنه لاي كه سىكى تر: برۆنه
 خزمهتى نووح (بروانه : تاج ۱/ ز ۶/ ز ۳/ ل ۲۸).

ئه و جا ده چنه خزمهتى نووح پيغه مبه ر وعه رزى ده كه ن : ئهى نووح ! تۆ
 يه كه م پيغه مبه رى ره وانه گراوى خوداى بۆ سهر خه لگى سهر رووى زه وى، خودا
 له قورئاندا ناوى ناويت به ندهى سوپاس گوزار، وهك دمفهرموئى: ﴿ ذَرِيَّةَ مَنْ حَمَلْنَا
 مَعَ نُوحٍ إِنَّهُ كَانَ عَبْدًا شَكُورًا ﴾ نيسرا - ۳/ ۱۷. كه واته: له بهر ئه وه له خزمهت
 پهرومردگارتا تكامان بۆ بكه، خۆ ده بىنى حالمان چهن په ريشان و په شيوه و
 چيمان به سهر دا هاتوو؟ نوو حيش پييان دمفهرموئى: ئه مېرۆ پهرومردگارم
 رقتىكى سه ختى واى هه لساوه، نه له مه و بهرو نه له مه و دوا، نه رقى واى
 هه لساوه، نه رقى واى هه لدهستى، وهكى تريس من خودا نزا يه كى گى رابوو بى
 خه لات كردم، به لام له جيهاندا ئه و نزا يه مم له گه له كهى خۆم كرد ئيتر رووى
 ئه ووم نه ماوه: (نهفسى، نهفسى، نهفسى = خۆم، خۆم، خۆم) بچن بۆ خزمهتى
 ئيبراهيم (سهلامى خواى لى بى) ده چنه خزمهتى ئه و يش ده لىن : ئهى
 ئيبراهيم ! تۆ هه م پيغه مبه رى خودا يت وهه م خه لى لوللاى، واته : له خه لگى
 سه ررووى زه وى ته نها تۆى هه لى بازاردوو و كر دوويتى به دۆستى ئازيزى خۆى،
 له خزمهت خوداى پهرومردگارتا تكامان بۆ بكه، خۆ ده بىنىت كه چۆن تووشى ئه م

هه مکه خه م و ناخووشی یه بووین، سا به شکوو به زهوی بیته وه پیاماندا وله م تهنگانه یه سه ر فه رازمان به رمووی، دهفه رموی : نه مپو په رومردگارم رقی ته وای هه ئساوه ومبو عوزر خوایی، باسی دروکانی خوئی دهکات که بریتین له سی درو، که نه بوچه بیان، که نه و پراوییه ی نه م فه رموودمیه له نه بوزورعه وه دهگیرپته وه باسی کردوون:

که نه م سی شته ن : ﴿اٰنِیْ سَقِیْمٌ﴾ : من نه خووشم، ﴿بَلْ فَعَلَهُ کِبَرٌهُمْ﴾ : من نه م کردووه گه وره ی بته کان کردوویه تی، (انها اختی) سارا خوشکمه ژنه نیه، - نه و جا ئیبراهیمیش دهفه رموی : نفسی، نفسی، نفسی خه می خوومه و بهس سی جار وا دهفه رموی: برپون بولای که سیکی تر بچن بو خزمه تی مووسا پیغه مبه ر (سهلامی خوای لی بی!) دهلین : نه ی مووسا! تو فرستاده ی نازداری یه زدانی پاکی، خودا به په یام و نامه و گفتوگو له گه ئتا باوی تو ی داوه به سه ر هه موو مه ردووم دا، ده ی له خزمه ت خودادا تکامان بو بکه، خو خوت چاوت له حالمانه که توشی چ گو به ندیک بووین، پییان دهفه رموی: نه وه راسته و وه که دهلین هه مووی وایه به لام نه مپو تکای وا گه وره و گشتی به هه موو کهس ناکری، چونکه نه مپو خودا رقیکی وه های هه ئساوه، سه ره پای نه وه میش، من کاتی خوئی پیاوئیکم له خوومه وه کوشت، خودا فه رمانی پی م نه کردبوو که بیکوژم، ئاوا عوزر خوایی دهکاو دهفه رموی: نه نفسی، نه نفسی، نه نفسی، من ته نها مشووری خو م دهخو م وسی جار نه مه دهفه رموی. برپون بولای که سیکی تر، برپون بو خزمه تی عیسا (سهلامی خوای لی بی!) دهچن عه رزی دهکه ن : نه ی عیسا! تو هه م پیغه مبه ر ی خودای، هه م به ساوایی له بی شکده قسه و گفتوگو ت له گه ن مه ردووم دا ده کرد، هه م نه و وشه پیروژه یه زدانیه ی که خودا بوخوئی گه یانیدی به مه ریه می دایکی تو، هه م گیانیکی پاکی له لایه نی خوداوه، تو له لای خودا گه لی

بەرپىزى، گەوابوو ئادەى بفرمىو لەخزمەت خوداى خۇتا تىكامان بۇ بىكە ولەم
سەخلە تىيە رىزگارمان بىكە، خۇخۇت چاوت لەبارودۇخمانە كەچىمان
بەسەرھاتوو، دىفەرمىو: ئەمىرۇ پەرومردگارم رىقىكى گەورەى واى ھەئساو،
نەفسى، نەفسى، نەفسى = خۇم، خۇم، خۇم، بىرۇن بۇلاى كەسىكى تر بىرۇن بۇ
خزمەت موخەممەد (دروودى خوداى لى بى) ومعىسا (سەلامى خواى لى بى)
باسى گوناھى خۇى ناكات، وەك پىغەمبەرەكانى تر باسى گوناھى خۇيان دەكەن.
جا ئەوجا دىن بۇ لاى من، دەلىن : ئەى موخەممەد! تۇ خاومنى گەلى
بەھرەى گەورە گەورەى وەك ئەوەى پىغەمبەر ى خوداى، دوا ھىنەرى پىغەمبەر
انى و، دوا پىغەمبەرى، خودا لەگوناھى بەرو دوات خۇش بوو، كەواتە:
بفرمىو تىكاو شەفاعەتمان بۇ بىكە لەلاى خوداى خۇت خۇ خۇت دىمىنىت
كەواين لەج گۆبەندىكىدا ئىتر منىش دىردەچىم وخۇم دەگەيەنمە زىر تەخت
وبارەگای خودا، لەوئ كىرەنوشىكى دوورو دىرىزى پىرلەستايشى جوان دىمەم
بۇخوداى خۇم، خودازمىنم دەكاتەو، جۆرە ستايشىكى زۇر ناياب وسوپاسىكى
جوان جوانى خۇيم فىر دەكات و دىخاتە ناو دلمەو، كە لەوەوبەر فىرى كەسى
ترى نەكرد بى، لەپاش دا دىفەرمىو: ئەى موخەممەد! سەرت ھەئىرە، داوا بىكە
ھەر چى داوا دەكەى دەى دەم بەتۇ، تىكا بىكە ھەر تىكايە بىكەى، گەورمىى يان
بچوك گىراى دەكەم..

ئىتر منىش سەرم بەرزەو دەكەم ودەلىم : ئەى خودايە! بەزمىت بەگەلى
مىندا بىتەو، چەند جارىك وا دەلىم، جا دەگوتىرئ : ئەى موخەممەد ! ئەو
خەفتاھەزار كەسانەى كە لىپرسىنەومىيان لەسەر نىە، لەگەلى خۇت، ئەوانە لە
دىرگاكانى لاى راستى بەھەشتەو بەھەرناو بەھەشتەو، ئومەتەكەشت لە
ھەموو دىرگاكانى تىرى بەھەشتىش دا، بۇ چوونە زورەو بۇناو بەھەشت،

ھاوبەشى خەلگەكەى تىرىش بن، ئەوجا فەرمووى : (بەو كەسەى كە گىانى منى بەدمستە، كە ديارە خوداى گەورمىيە، بەينى دوو لاشىپانەكانى دەرگاكانى بەھەشت، بەقەدبەينى مەككەو حىمىيەر دىمبى. يافەرمووى: بەقەد مابەينى مەككەو بوسرا دىمبى) (تاج/۱۰زنجىرە/۳۰ژمارە: ۸/ل/۴۰۴) + (ژمارە: ۷۱ تەجرىد= بەرگى/۲/ل/۱۳۴).

ئەمەيش دىمقى ژمارە (۹۲)ى پوختەى موسلىمە، بەرگى/۱/ ئاوا:

ئەبو ھورمىرە (رمزى خوداى لى بى) فەرمووى: رۇژىك مەرگەى گۆشتيان بۇ پىغەمبەر ھىنا، پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) ھەزى لەگۆشتى دىست بوو، لەبەرئەو دەستىكىان بۇدانا، قەپالىكى لى گرتو فەرمووى: (لە دوارۇژدا، لە قىيامەتدا، خۇم گەرەو سەرورمى بەرەى ئادەمىزادىم، ئايا دىزانن ئەو بۇ؟ لە رۇژى دوارۇژدا خودا پىشىنان و پاشىنانى مەردوم، لەيەك دىشتى تەختى پان و پۇرۇ بەرىندا، كۆدەكاتەو، بانگەرى بانگيان بكا، ھەموويان گوڭيان لىيەتى، دىنگى يەك كەس بەگوڭى ھەموويان دەگات، كەسىكىش لەلاى خۇيەو تەماشايان بكا ھەموويان دىمىنى، وەك چۇن ئىستا بەھۇى رادىو تەلەفىزىيۇنەو لەھەموو كون و قوژبىنىكى جىھاندا گوڭمان لە دىنگو رىنگى وتارخوڭىن و قسەگەر و يارىكەر و كاركەر ئاوا، خۇريان لى نىزىك دىمبىتەو تەواو تەواو، تىنى ھەتاو كە زۇريان بۇ دىنى (بىروانە: تاج/۱۰، لاپەرە — ۲۴۶، زنجىرە: ۱۲۰، ژمارە: ۳= تاج/۵ ز: ۱۲۰ ژمارە/۵۶۴۹) + (تاج/۶، لاپەرە: ۸، زنجىرە: ۳، ژمارە: ۳= تاج/۴ ز: ۳/۳۶۹۲) مەردوم دىمەنە خەم و پەژارمۇ تەنگانەيەكى واو، نەوزمىان لەبەردا دىمىنى، وەنە بەرگەى ئەو دىگرن، لەناو خۇيانا بەيەكتى دەلىن: خۇ دىمىنن لە چ تەنگانەيەكدىن، ئادەى بەلكوو كەسىك بدۇزىنەو لەلاى خوداى پەرومردگارمان تىكامان بۇ بىكات، سا بەلكوو

لەم تەنگانەییە رزگارمان بکات. لەناو خۆیاندا بەیەکتری دەلێن: بابچین بۆ خزمەت باوە ئادەم، دەچنە خزمەتی (سلاوی خودای ئی)، پێی دەلێن: ئەی ئادەم! تۆ باوکی هەموو بەرهی ئادەمیزادی، خودا بەدەستی خۆی لە قور دەستی کردووی، لەگیاڵی خۆی کردووە بە بەرتا، فەرمانی کردووە بە فریشتەکانی، کورنووشیان بۆ بردیت، کەوابوو تۆ لەلای خودا خاترت هەیە، لەبەرئەووە لە خزمەت خودادا تکامان بۆ بکە، ئایا نابینی کەچیمان بەسەر هاتوو، سەیرناکە کە تووشی چ رۆژیکی رمش بووین؟

ئادەم دافەرموئ: ئەمڕۆ پەرورمردگارم رقیکی وای هەتساو، نە لەمەوبەر و نە لەمەودوا، نەرقی وای هەتساو، نەرقی وای هەتساو، کاتی خۆی لە بەهەشتا، خودا درەختیکی ئی فەدەمە کردووم، فەرمووئ: {وَقُلْنَا يَا آدَمُ اسْكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ وَكُلَا مِنْهَا رَغَدًا حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِمِينَ} ئاوا فەرمانی پێ کردم کە لەو درەختە نەخۆم، بەلام من بەگویم نەکردو بئ فەرمانی ئەوم کردو لە درەختەکەم خوارد، من تەنیا خەمی خۆمەو بەس (نەفسی، نەفسی، نەفسی = خۆم، خۆم، خۆم، هەقم بەسەر کەسی ترەووە نییە). بچنە لای کەسیکی تر، بڕۆنە خزمەتی نوح (بروانە: تاج/١، زنجیرە: ٦، ژمارە: ٣٦، لاپەرە: ٢٨).

ئەوجا عەشاماتە لێقەوماوەکە دەرۆنە خزمەتی نوح پێغەمبەر(دروودی خودای لەسەر بئ) عەرزی دیکەن: ئەی نوح! تۆ یەکەم پێغەمبەری رەوانەکراوی خوای، بۆسەر خەلکی سەر رووی زەوی، خودا لەقورئاندا ناوی ناویت بەندە سۆپاسگوزار، وەک دافەرموئ: {ذُرِّيَّةَ مَنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ إِنَّهُ كَانَ عَبْدًا شَكُورًا - سورة الإسراء/١٧/٣}. کەواتە: لەبەرئەووە لەخزمەت پەرورمردگارتا تکامان بۆبکە، خۆدەبینی حالمان چەن پەڕێشان و پەشیووە

چيمان به سهرهاتوو؟ نوو حيش پتيان دمفهرموئ: ئهمرؤ پهرومردگارم رقيكى
سهختى واى هه ئساوه، نه له مهوبهرو نه له مهودوا، نه رقى واى هه ئساوه، نه
رقى واى هه ئدهستى، وهكى تريش من خودا نزيهكى گيرابووى پى خهلات كردم،
بهلام من په لهم كردو له جيهاندا نهو نزيههم له گه له كهى خؤم كرد، نيترووى
تهكليضم نه ماوه (نهفسى، نهفسى، نهفسى = خؤم، خؤم، خؤم) برؤن بؤلاى
ئيراهيم (سلاوى خوداى گهوره لسهه بى).

دهچنه خزمهتى نهوئيش دهئىن: ئهئى ئيراهيم! تو ههم پيغه مبهري
خودايت و ههم خهليلوئلاى. واته: له خهلكى سهر رووى زموى تهنه ههر توئى
هه ئبازاردووو كردووئى به دؤستى ئازيزى خؤى، له خزمهت خوداى
پهرومردگار تا تكامان بؤ بكه، خؤ دمبينيت كهچؤن تووشى ئهم ههمكه خهمو
ناخؤشيه بووين، سا بهشكوو بهزهوى بيتهوه پياماناو لهم تهنكانهيه
سهرفرزمان بفهرموئ. دمفهرموئ: ئهمرؤ پهرومردگارم رقى تهواوى هه ئساوه،
كه نه له مهوبهرو نه له مهودوا رقى واى هه ئنهساوه و هه ئناسى، وه بؤ پؤزشو
عوزرخوايى باسى سى درؤكهى خؤى دهكات، كه ئهم سى شتهن: ١- (ائى سقيم)
بؤئهوهى كه دهورى چؤلكهن تا بتهكان بشكىنى، دهئى: من پهتادارم، كهدهورى
چؤل دهكهن و بتهكان دمشكىنى، ٢- كهدينهوه دهئىن: بؤ ئهم بتانمت شكندووو؟
دمفهرموئ: (بَلْ فَعَلَهُ كَبِيرُهُمْ) من نهيانم شكندووو، شهريان بووه لهناو خؤيانا،
گه ورهكهيان شكندوونى!! ٣- زؤردارى ديهوئ سارا خاتوون له حهزرمتى
ئيراهيم بسىنى، پيى دهئى ئهم ژنه چيته؟ دهئى: ئهمه خوشكمه ژنم نيه
(بروانه: تهجريد، ژماره: ٢٢١٧/٩٩٣ فهتج = بهرگى/٣، لاپههه: ٥٨ + بهرگى/٤،
لاپههه: ٢٦، ژماره: ٣٣٥٨/١٣٤٩).

ئەوجا ئىبراھىم دىمفەرمۇئ: نەفسى، نەفسى، نەفسى، خەمى خۇمەو بەس،
سى جار وادىمفەرمۇئ، وە دىمفەرمۇئ: بىرۇن بۇلاى كەسىكى تر، بىچن بۇ خىزمەتى
مۇوسا پىڭمەبەر (سلاوى خوداى لەسەر بى)، دەچن بۇ خىزمەتى و دەلىن: ئەى
مۇوسا! تۇ فروستادى نازدارى يەزدانى پاكى، خودا بە پەيام و نامە و گىفتوگۇ
لەگەلتا باوى تۇى داوہ بەسەر ھەموو مەردومدا، دەى لە خىزمەت خودادا تىكامان
بۇ بىكە، خۇ خۇت چاوت لە ھالمانە كە تووشى چى گۇبەندىك بووين، پىيان
دىمفەرمۇئ: ئەوہ راستەو وەك ئىوہ دەلىن وايە، بەلام ئەمىرۇ تىكاى وا گەورەو
گىشتى بەھەموو كەسى ناكىرى، چونكە ئەمىرۇ خودا رىقىكى وەھى ھەلساوە، قەت
رقى واى ھەلنەساوە، سەرمىراى ئەومىش مەن كاتى خۇى پىاوىكىم لەخۇمەوہ
كوشت، كە خودا فەرمانى پى ئەكرىبوم كە بىكوژم، ئاوا پۇژش دىمىنىتەوہو
دىمفەرمۇئ: نەفسى، نەفسى، نەفسى: مەن تەنھا مشوورى خۇم دەخۇم و بەس. سى جار
وادمفەرمۇئ. ئەوجا دىمفەرمۇئ: بىرۇن بۇلاى كەسىكى تر، بىرۇن بۇ خىزمەتى
عيسا (سلاوى خواى ئى بى) دەچن عەرزى دەكەن: ئەى عيسا! تۇ ھەم
پىڭمەبەرى خوداى، ھەم بەساواىى لە بىشكەدا قسەو گىفتوگۇت لەگەل مەردومدا
كردووە، ھەم ئەو وشە پىرۇزە يەزدانىيەى كە خودا بۇخۇى گەياندى بە
مەرىمەى دايكى تۇ، ھەم گىيانىكى پاكى لەلايەنى خوداوە، تۇ لەلاى خودا گەل
بەرىزى، كەوابوو ئادەى بىفەرمۇو لە خىزمەت خوداى خۇتا تىكامان بۇ بىكەو لەم
سەخلەتییە رىزگارمان بىكە، خۇ خۇت چاوت لەبارودۇخمانە، كە چىمان
بەسەرھاتووە، دىمفەرمۇئ: ئەمىرۇ پەرومردگارم رىقىكى گەورەى واى ھەلساوە، نە
لەمەوبەر و نە لەمەودوا رقى واى نەھەلساوەو نەھەلنەسى، نەفسى، نەفسى،
نەفسى = خۇم، خۇم، خۇم. بىرۇن بۇلاى كەسىكى تر، بىرۇن بۇلاى موخەممەد
(دروودو سلاوى خوداى لەسەر بى).

عیسا (سلاوی خوی لى بى) باسی گوناھ ناکا، وەك پیغەمبەرەکانی پېش
نەو، بۇ عوزر خوایی، باسی گوناھەکانی خوڤان دەکرد.

پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بى) فەرمووی: جا ئەوجا دىن بۆلای
من، دەلین: ئەى موحەممەد! تۆ خاومنى کۆمەلێ بەهرەو شانازی گەرە
گەرە، وەك ئەو پيغەمبەری خودای، دواھینەری پیغەمبەرانى و دوا
پیغەمبەری و لەدوا تۆ پیغەمبەری تر نەھاتوو، خودا لە گوناھى بەرودوات
خۆش بوو، گەواوو بفرموو تکاو شەفاعەتمان بۆیکە لەلای خودای خۆت، خۆ
خۆت دەبینیت گەواين لە چ مەینەتیک، ئیتەر منیش دمرەچم و خۆم دەگەيەنمە
ژیر تەخت و بارەگای خودا، لەوئ کړنوشیکى دوورو دريژی پر لەستایشی
جوان دەبەم بۆ خودای خۆم، خودا زەینم دەکاتەو، جۆرە ستایشیکى زۆر
نایاب و سوپاسیکى جوان جوانى خۆیم فیردەمکات و دەیخاتە ناو دلمەو،
کە لەو وەبەر فییری کەسى تری نەکردبى، لەپاشدا خودا دفرموی: ئەى
موحەممەد! سەرت ھەلبرە لە کورنوو، داواکە لەخودا ھەرچى داوا دەکەى
دەیدەم بەتۆ، تەکاىکە ھەرتکایى تۆ بیکەیت، گەورمبى، یا بچووک، گیرای دەکەم.
ئیتەر منیش سەرم بەرزموو دەکەم و دەلیم: ئەى خودایە! بەزەویت بەگەلى
موسولمانى مندا بێتەو، چەند جارێک وا دەلیم، جا دەگوترى: ئەى
موحەممەد! ئەو حەفتا ھەزار کەسانەى کە لیپرسینەو میان لەسەر نییە، لەگەلى
موسولمانى خۆت، ئەوانە لە دەرگاگانى لای راستى بەھەشتەو و بێرە ناو
بەھەشتەو، ئومەتەگەشت لەھەموو دەرگاگانى تری بەھەشتا، بۆ چوونە زورموو
بۆناو بەھەشت، ھاوبەشى ئەو خەلکەى تری. ئەوجا فەرمووی (دروودی
خودای لەسەر بى): بەوکەسە کە گیانى منى بەدەسە، کە دیارە کە خودای
گەورمە، بەینى دوو لاشیپانەکانى دەرگاگانى بەھەشت، بەقەد بەینى مەککە و

حیمیه دمی. یا فەرمووی: بەقەد مابەینی مەککە و بوسرا دەبی (گێڕانەوێ نێرە دمفەرموئ: بەقەد نیوانی مەککە و هەجەر دەبی). (تاج/۱۰، زنجیرە: ۱۳۰، ژمارە: ۸ = ژمارە/۵۶۹۱ بەرگی/۵ ج/۴، لاپەرە: ۴۰۴) + (ژمارە: ۷۱ تەجرید = ۱۴۷۴ فتح الباری = بەرگی/۲، لاپەرە: ۱۳۴).

(۸۶) باب: اخْتِباءُ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دَعْوَةُ الشَّفَاعَةِ لِأُمَّتِهِ

هەموو پیغەمبەری پارانەوێهەکی تایبەتی گێرابووێ هەیه

۱۲۱- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «لِكُلِّ نَبِيٍّ دَعْوَةٌ مُسْتَجَابَةٌ، فَتَعَجَّلْ كُلُّ نَبِيٍّ دَعْوَتَهُ، وَإِنِّي اخْتِيبْتُ دَعْوَتِي شَفَاعَةً لِأُمَّتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ، فَهِيَ نَائِلَةٌ إِنْ شَاءَ اللَّهُ مَنْ مَاتَ مِنْ أُمَّتِي لَا يُشْرِكُ بِاللَّهِ شَيْئًا»^(۱۲۱).

ئەمە دمقی عەرمبی ژمارە (۹۵)ی مختصر صحیح مسلمە:

ئەبو هورمیرە (رمزای خودای ئی بی) فەرمووی: پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بی) فەرمووی: (هەموو پیغەمبەری نزاو پارانەوێهەکی تایبەتی هەیه، کە خودا قەبوولی دەکا لێ، هەموو پیغەمبەرەکانی تر، نزاکەیی خۆیانیان بەزویی لەدنیا دا کردوو و نزاکەیان گێرا بوو، بەلام من نزاکەیی خۆم هەلگرتوو بۆ رۆژی قیامەت، لەوێ تکای پێ دەکەم بۆ ئۆمەتەم، ئێتر ئەوێ لە ئۆمەتەم لەسەر ئیمان و باومری راست بمری و هیچ هاوبەش بۆ خودا پەیدانەکا، خودا حەزکا ئەو کەسە بەرئەم تکاو شەفاعەتەیی منە دەکەوێ). (تاج/۴، لاپەرە:

^(۱۲۱) تەجرید/۵، ژمارە: ۱۹۷۵. بخاری: ۶۷۰۴، ۷۴۷۴. مسلم: ۱۹۸ = شیخا: ۴۹۰ = مختصر صحیح

۲۷۷، زنجیرە: ۹۱ - ش/ت) + (تەجریدی بوخاری/۵/۲۳۹. ژمارە: ۱۹۷۵ تەجرید = ۶۳۰۴، ۷۴۷۴ - فتح).

۱۲۲ - حدیث انس عن نَبِيِّ اللَّهِ - صلى الله عليه وسلم - قَالَ « كُلَّ نَبِيٍّ سَأَلَ سُؤلاً، لِكُلِّ نَبِيٍّ دَعْوَةٌ يَدْعُوهَا فَإِنَّا أُرِيدُ إِذْ شَاءَ اللَّهُ أَنْ أَخْتَبِيَ دَعْوَتِي شَفَاعَةً لِّأُمَّتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ ».(۱۲۲)

لە ئەبو ھورمیرەو (رمزای خوای لی بئ) لە پیغەمەرەو - دروودی خوای لەسەر بئ - دەفەرموی: ھەموو پیغەمەرێ نزاو پارانە و دیەکی تایبەتی خوای ھەبە، کە خودا گیرای دەکا لئی، ھەموو پیغەمەرەکانی تر نزاکی خۆیانیان بەزوویی لە دنیا دا کردوو و نزاکیان قەبوولکراوە، بەلام من نزاکی خۆم ھەلگرتوو و بۆ رۆژی قیامت، لەوێ تکای پێ دەکەم بۆ ئۆمەتەم، ئیتر ئەوێ لە ئۆمەتەم لەسەر ئیمان و باومری راست بمرێ و ھیچ ھاوبەش بۆ خودا پەیدا نەکا - خودا ھەزکا - ئەو ئەو کەسە بەر ئەم تکاو شەفاعەتە منە دەکەوێ. (تاج/۴/ ۲۷۷/ل ۹۱/ز ۱/ - باسی دلسۆزی پیغەمەر بۆ گەلی خوای).

(۸۹) باب: فِي قَوْلِهِ تَعَالَى: {وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ - الشعراء : ۲۱۴} باسی فەرماشتی یەزدانی پاك: ئەو موحەممەد! خزمە نزیکەکانی خۆت ھۆشیار بکەرەو و لە تۆلە سەرپێچی لە فەرمانی خودا بیانترستە ۱۲۳ - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) حِينَ أَنْزَلَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ ﴿وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ﴾ قَالَ: يَا مَعْشَرَ قُرَيْشٍ أَوْ كَلِمَةً نَحْوَهَا اشْتَرُوا أَنْفُسَكُمْ لَا أُغْنِي عَنْكُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا يَا بَنِي عَبْدِ مَنَافٍ لَا أُغْنِي عَنْكُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا يَا عَبَّاسُ بْنُ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ لَا أُغْنِي عَنْكَ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَيَا صَفِيَّةُ

عَمَّةَ رَسُولِ اللَّهِ لَا أُغْنِي عَنْكَ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَيَا فَاطِمَةُ بِنْتُ مُحَمَّدٍ سَلِّينِي مَا شِئْتُ مِنْ مَالِي لَا أُغْنِي عَنْكَ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا). (۱۲۳)

ئەبوھورمیرە (رەزای خوای لی بێ) فەرمووی: کاتێ خودای گەورە ئەم نایەتە ی ناردە خواریوە: ﴿وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ﴾ - الشعراو/ ۲۶-۲۱۴.

واتە: ئەو موخەممەد! خزمە ھەرە نزیکەکانت ھۆشیار بکەرەوە و بیانترسێنە لەقارو غەزەبی خودا، کاتێ ئەم نایەتە ھاتە خواریوە ھەزەرت (دروودی خوای لەسەر بێ) روشت لەسەر تەپۆلکە ی صەفا راوستا، بەدەنگی بەرز، فەرمووی: ئەو ھۆزی قورمیش نەفسی خۆتان لەخودای گەورە بکرنەو، من لەلای خودا ھیچ سودێ بەئێوە ناگەیەنم، ئەو نەوێ عەبدومەناف! من لەلای خودا ھیچ سودێ بەئێوە ناگەیەنم، ئەو عەبباسی کوری عەبدولوطەلیب! ئەو مامە ی پیغەمبەر! من لەلای خودا ھیچ سوودی بە تۆ ناگەیەنم، ئەو صەفیە ی پووری پیغەمبەر ی خودا! من لەلای خودا ھیچ سوودی بە تۆ ناگەیەنم، ئەو فاطیمە ی گچی پیغەمبەر! ئەگەر داوای مائی دنیا دیکە ی ئیستا بیکە، ھەتا بەشت بدم دما لەقیامەتدا من ھیچ سوودی بەتۆ ناگەیەنم. (تاج/ ۷/ ۷۴-ف ۳-۹، ریاض/ ۱/ ۳۲۹-ل ۲۶۴-ز ۴۰).

راڤە و شیکردنەو:

ئەم جوړە فەرموودمە لەسەر ئەم شیوہ رەھایە، کە پیغەمبەر (دروودی خوای لەسەر بێ) لەقیامەتدا دەسلاتی ھیچی نەبێ بۆکەس، چ خزم، چ بیگانه، جوړە کیشە و دزایەتیەك، لەگەڵ چەند فەرموودە ی تری صەحیحا دروست

(۱۳۳) تەجرید/ ۳، ژمارە: ۱۱۴۰. بخاری: ۳۷۵۳، ۳۵۲۷، ۴۷۷۱. مسلم: ۲۰۴ - مسلم/ شیخا: ۵۰۰ =

مختصر صحیح مسلم/ ۱، ژمارە: ۹۸.

دەگا، چونكە پېغەمبەر(دروودی خوی لەسەر بێ) لەدنیاو قیامەتا رحمةتە بۆ
 ھەموان، بەتایبەتی لەرۆزی دوارۆژدا گەورەترین پشت و پەنایە -لەپاش خودا-
 بۆ باومرداران، خامنی شەفاعەتی کوبرایە، بەتکای ئەو بەمەلایین تاوانبار عەفو
 دەکڕن، بەمەلایین مەلایین، پایەو پلەو موسوڵمانان و باومرداران بەرزەو دەبی،
 کەواتە:

۱- ئەمە بەر لەو مەو و کە خودا ئاگاداری بکاتەو کە لە قیامەتدا خامنی
 شەفاعەتول کوبرایە، و مەرومەھا لەدنیادا سوودی زۆری جۆراو جۆری بۆ
 موسوڵمانان ھەیە.

۲- یا مەبەست ھەر مەشو چاوترساندن و ھۆشیار کردنەومیە.

۳- یا مەبەست ئەومیە کەئەگەر باومر نەھینن سوودی نابێ بۆیان.

۴- بۆ ئەو بەھیزی فەرموودەکانی پێچەوانەو ئەم فەرموودەییە بزانێ
 کە بەئەگەری روون و ناشران لەسەر سوودی پېغەمبەر(دروودی خوی لەسەر بێ)
 لەھەردوو جیھاندا بۆ باومرداران فەرموو بپروانە:

أ- بەرگی دووھم، لاپەرە/۱۱۱ف-۶۷۸+ل-۹۵ف-۶۷۰+ل-۱۴۷ مەسەلەو نوێزی
 قەزای حاجەو کردنی پېغەمبەر بەتکاگەر لەلای خودا، بەئەکوو گشت باسەکە
 بەتەواوی.

ب- تاج/۱۰/۲۸۸ زنجیرە/۱۲۹بەتەواوی باسی تکا کردنی پېغەمبەر(دروودی
 خوی لەسەر بێ) دەگا، ھەروا زنجیرە/۱۳۰. لەلاپەرە/۲۸۹ وە ھەتا(۴۰۹) ھەروا
 زنجیرە/۱۳۱-۴۰۹ ھەتا/۴۲۰+تاج/ص۲۸۳.

ج- ریاض الصالحین/۱-۲۱۷ز-۳۰+ریاض/ل-۱۳۶۱ف-۵۹.

د- عمدة القاري/ج/۲۵ص+۱۲۷+۱۲۳حدیث/۶۵.

ه- فتح الباری ج/۱۳ص ۴۷۳ حدیث رقم: ۷۵۰۹+۷۵۱۰+۷۵۱۷ص ۴۵۲-ص ۴۶۱.

تییینی:

(ص و ج) نیشانه‌ی نه‌صله‌ی عه‌رمربیه‌کانی (تاج و ریاض و ته‌جرید و فیه‌ی ناسان) ه. ج- جلد، ص- صه‌حیفه، ل- لاپه‌ره، نیشانه‌ی و مرگه‌راوه کوردییه‌که‌یانه. ز= زنجیره، ژ= ژماره. نه‌مه له‌هه‌موو شوینی وایه.

۱۲۴- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: صَعِدَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) الصَّفَا ذَاتَ يَوْمٍ فَقَالَ: يَا صَبَا حَاهُ فَاجْتَمَعَتْ إِلَيْهِ قُرَيْشٌ قَالُوا: مَا لَكَ؟ قَالَ: (ارَأَيْتُمْ لَوْ اخْبَرْتُكُمْ أَنَّ الْعَدُوَّ يُصَبِّحُكُمْ أَوْ يُمَسِّكُمْ أَمَا كُنْتُمْ تُصَدِّقُونِي؟ قَالُوا: بَلَى قَالَ: ﴿فَإِنِّي نَذِيرٌ لَكُمْ بَيْنَ يَدَيْ عَذَابٍ شَدِيدٍ﴾ فَقَالَ أَبُو لَهَبٍ: تَبَا لَكَ الْهَذَا جَمَعْتَنِي؟ فَأَنْزَلَ اللَّهُ ﴿تَبَّتْ يُدَا ابْنِي لَهَبٍ﴾. (۱۲۴)

نه‌مه دمقی عه‌رمبی ژماره (۱۶۸۷) ی ته‌جریدی بوخارییه:

ئیب‌نوعه‌بباس (رمزای خودایان لی بئ) فه‌رمووی: کاتی نایه‌تی: ﴿وانذر عشیرتک الاقربین﴾ نه‌ی موحه‌مه‌ده! خزم و خویشانی خوت، یه‌ک له‌دوای یه‌ک بترسینه، له‌نزیک ترین یانه‌وه دمست پی بکه. کاتی نه‌م نایه‌ته هاته خواره‌وه، که‌نایه‌تی (۲۶/۲۱۴) دووسه‌دوو چواردمی له سوورمتی شوعه‌را، که‌سوورمتی بیست وشه‌ش هه‌مه له‌سوورمه‌کانی قورئان.

ئیب‌نوعه‌بباس فه‌رمووی: کاتی نه‌م نایه‌ته هاته خواره‌وه، پوژیک پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای لی بئ) پویشته سه‌ر ته‌پۆلکه‌ی سه‌فا، له‌وی راوستا و به‌دمنگی به‌رز هاواری کرد: نه‌ی هاوار له‌م به‌یانی پوژی رمشه. نیت قورمیش هه‌موو به‌دمنگی نه‌م هاواره وه، چوون وله‌دهوری کۆ بوونه‌وه وگوئیان : نه‌وه چیه، چی قه‌وماوه؟ فه‌رمووی: (نه‌ری پی‌م بلین : نه‌گه‌ر هه‌وائتان پی

(۱۲۱) ته‌جرید/۴، ژماره: ۱۶۸۷. بخاری: ۴۸۰۱، ۱۳۹۴، ۳۵۲۵، ۳۵۲۶، ۴۷۷۰، ۴۹۷۱، ۴۹۷۲، ۴۹۷۳.

بدەم كە لەشكرى دوژمن سەر لەبەيانى، يا سەر لەئىوارە پەى دا دەبى و لەناكاو
 دمدا بەسەرتانا، ئايا باومرەم پىدەكەن يان نا؟ گوتيان بەللى باومرەت پى دەكەين،
 چونكە هەتا ئىستا درۆمان لەتۆ نەبىستوو! فەرمووى : (دەسا چاوتان
 بكەنەوهو خاس و خراپى خۆتان بزائن، من خودا كروومى بە ترسىنەر بۆ ئىوه،
 هەتا ئاگادارتان بكەمەوه: ئەگەر لەفەرمانى من دەرچن وبە گويم نەكەن، كە
 پىغەمبەرى خودام، ئەوا بەزووى لە گەل تۆلەيهكى سەختى خودايىدا ڕووبەرۆ
 دەبنەوه، ئىتر كەيفى خۆتانە، بەئىقتىباس لەم ئايەتە دىفەرموو: ﴿ فَأَنذِرْ
 لَكُمْ بَيْنَ يَدَيَّ عَذَابٍ شَدِيدٍ ﴾.

جا ئەبۆلەهەبى مامى پى گوت: هەى لەناوچىت، دەستەكانت گۆدو
 شەلەل بن و عەمرت نەمىنى، ئا بۆئەمە ئىمەت كۆكردوومەوه، گوتمان دەبى
 چى قەوما بى! دواى ئەوه پىغەمبەر (دروودى خوداى لى بى) هەلسا و ڕۆشت،
 ئەوجا خوداى گەوره سوورمى: ﴿ تَبَّتْ يَدَا أَبِي هَبٍ وَتَبَّ ﴾ ي لەزەم و هەجوى
 ئەبۆلەهەبدا ناردە خوارمە. (تاج/ ۷ ز/ ۹ ل/ ۷۴ ژ/ ۳- سوورمى شوعەرە، تاج/ ۷
 ز/ ۸۹ ژ/ ۱ ل/ ۲۶۹- سوورمى مەسەد = تەببەت يەدا) + (تجرید/ ۱ ل/ ۲۷۰ ژ/ ۱۱۴۰
 = ۲۷۵۳ فتح).

ئەمەيش لەدواوه دەفیکى تری ئەم فەرموودمە، ژمارە (۹۸) ی پوختەى
 موسليم:

ئەبو ھورەیرە (رمزای خودای لى بى) فەرمووى: کاتى ئەم ئايەتە هاتە
 خوارمە { وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ - سورة الشعراء / ۲۱۴ } . (واتە: ئەى
 موخەممەد! خزمە ھەرە نزیکەكانت ھۆشیار بكەرەوهو بیانترسىنە لەقارو
 غەزەبى خودا) ھەزرمەت (دروودى خودای لەسەر بى) قورمىشى بانگ كرد، كە
 كۆبوونەوه خۆشەويست (دروودى خودای لەسەر بى) ھەم بەشیوہى گشتى و

ھەم بەشىۋەى تايىبەتى مەترسى دىنانە بەرو ھۇشيارى دەگردنەو، يەكە يەكە و
 كۆمەل كۆمەل ناوى ھىنان و بۇ نموونە فەرمووى: ئەى نەوۋى كەعبى كورى
 لوئەيى! خۇتان لەناگرى سوورى دۆزەخ، بەئىمان ھىنان، رزگارگەن، ئەى نەوۋى
 موررەى كورى كەعب، ئەى نەوۋى عەبدو شەمس، ئەى نەوۋى عەبدومەناف،
 ئەى نەوۋى ھاشم، ئەى نەوۋى عەبدولوتتەلىب خۇتان رزگارگەن لەناگرى
 دۆزەخ! ئەى فاتىمەى كچى موخەممەد خۇت رزگارگە لەناگرى دۆزەخ! بزانن
 كەمن لەلاى خودا دىسەلاتى ھىچم نىيە كە بىكەم بۇ ئىو، ئەومندە ھەيە
 لەندىادا مافى خزمایەتیتان بەجى دەھىنم). {رياض/۱، لاپەرە: ۲۶۴، زنجیرە: ۴۰،
 ژمارە: ۲۲۹/۱۸} + {تاج/۷، لاپەرە: ۷۴، زنجیرە: ۹، ژمارە: ۳ - تاج-۴ ژ-۴۰۹ ج-۴}.

روونگردنەو:

بەكۆى دىنگ زاناكان دىفەرموون، پىغەمبەر (دروودى خودای لەسەر
 بى) لەجىهان و لەدوا رۇژدا، سوودى ھەيە بۇ موسولمان، وە مەبەست لەم
 فەرموودمىە و وینەى ئەم فەرموودمىە ئەمەيە: (ئەگەر كەسنى موسولمان نەبى و
 لەسەر بى برۋاىى بمرى، نە لەجىهان و نە لەدوا رۇژدا، پىغەمبەر سوودى نابى
 بۆى، چونكە كلىلى رزگارى كە باومرە بە پەيامى ئىسلام نىيەتى). {برۋانە
 فەرموودەى ژمارە: ۹۹ و ۱۰۰ ى پوختەى موسلىم}.

(٩٠) بَابُ: شَفَاعَةُ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لِأَبِي طَالِبٍ وَالتَّخْفِيفُ عَنْهُ

بِسَبَبِهِ

تکای پیغه مبهەر (دروودی خودای له سهەر بی) بۆ نه بو تالیبی مامهی، ده بی
به هوی سووکبوونی نیش و نازارو سزای

١٢٥- عَنِ الْعَبَّاسِ بْنِ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ أَنَّهُ قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ هَلْ نَفَعَتْ أَبَا طَالِبٍ بِشَيْءٍ فَإِنَّهُ كَانَ يَحُوطُكَ وَيَغْضَبُ لَكَ؟ قَالَ: « نَعَمْ هُوَ فِي ضَخْضَاخٍ مِنَ النَّارِ، وَلَوْلَا أَنَا لَكَانَ فِي الدَّرَكِ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ ». (١٢٥)

عهباسی کوری عهبدولوتته لیب، که حهق مامهی پیغه مبهەر بوو، عهززی کرد: ئه ی پیغه مبهیری خودا! ئایا هیج که لکی، سوودیکت هه بوو بۆ نه بو تالیبی مامهت، چونکه به پراستی نهو زاته له کاتی خۆیدا، ههتا له ژایانا بوو، دالدهی توی دهماو، له سهیری دهگردیتتهوه؟ خوشه ویست (دروودی خودای له سهەر بی) فهرمووی: (به لئ و له ناو ته نکاوی ناگره کهدا، خو ئه گهر من نه بوو مایه جیگهی بن بنهوه ی ناخی دۆزهخ دهبوو). { تاج/٦، لاپه ره: ٢١٣، زنجیره: ١٠، ژماره: ٢٢ - تاج-٤ ژ-٣٩١٣ - باسی سوورمتی ته و به }.

روونکردنه وه:

عهباسی کوری عهبدولوتته لیب مامهی ههقی پیغه مبهیره، نازناوی ئه بو لفه ضله، دوو سال له پیغه مبهیر گه ورمتر بوو، به منالی بزر ده بی، دایکی ئاه (نه زر) دهکا، ئه گهر دۆزییه وه بهرگی ئاوریشم بۆ که عبه بکا، وه ئه یدۆزیتته وه، جا نه زره که ی جی به جی دهکا، نهو یه کهم کهس بووه که بهرگی بۆ که عبه کردووه، له غهزای به دردا دیل دهکری، به سهرا نه موسو ئامانه کان ئازادی دهکهن،

(١٢٥) تجرید/٤، ژماره: ١٥١٠. بخاری: ٢٨٨٣، ٦٢٠٨، ٦٥٧٢. مسلم: ٢٠٩. شیخا: ٥٠٩ - مختصر

به لām لهو ماوهیهدا نیسلام دهبی، وه لهپیش نازادکردنی مهککهدا، کۆچ دهکا بۆ مهدينه، له غهزای فهتحي مهککهدا بهشداری دهکا، له رۆژی حونهیندا، یهکێ بوو لهو موسولمانانهی که ههڵ نههاتن و دهووری پێغه مبهریان چۆل نهکردو پێغه مبههر دمیفهرموو: (عهباس پارچهیه که له من و من پارچهیه کم له عهباس).

پێغه مبههر (دروودی خودای لهسهه بێ) دمیفهرموو: (هههرکهسێ نازاری عهباس بدا، نهوه نازاری من دهدا، چونکه مامی مروڤ له جیگهی باوکیتی).

عهباس گۆمه ئێ فهرموودهی له پێغه مبههرموه گیراوتهوه، له سهحیحهینا فهرموودهی ههیه، له بوخاریدا پێنج فهرموودهی ههیه، عهباس زۆر سهخی بوو، زۆر خزم دۆست بو، لهپاش ئهبو تالیب، لهناو مامهکانی پێغه مبههردا، که یازده مامهی بووه، عهباس لهوانی تریان زیاتر یاریدهی پێغه مبههری نهدا، پێغه مبههر زۆر ریژی عهباسی دهگرت، دمیفهرموو: (عهباس مامه مه، هاوخه ئفی باوکه). عهباس هۆشمه ند بوو، نزی گیرا بوو، له سائی حهقه دی کۆچیدا، بێ بارانی بوو، عومه ره لهخوا داوای کرد که له بهر خاتری عهباسی مامهی پێغه مبههر بارانیان بۆ ببارین، وه خودا بارانی بۆ باران (ژماره: ۵۲۰، بهرگی/ ۴۹۵/۱).

عهباس پیاوێکی بالā بهرزی سپیکه لهی جوان بوو، له ته مه نی (۸۷) سائیدا، له مانگی رهجهب، یا ره مه زاندا له مه دینه، مه رگی خودایی، بوو به میوانی، له نیستی عابا دمه رموئ: (عهباس پیاوێکی جوانی سپی و سووری لهش ناسکی بالā ناومنجی بوو، دوو په لکه ی هه بوو ... له مه دینه، له رۆژی هه ییندا، له شهوی دوا زدهی رهجهبدا، لهپیش شه هید بوونی ئیمامی عوسماندا به دوو سال، به مردنی خوا مردووه). هه ندئ ده ئین: له ره مه زانی سائی سیی و دووی کۆچی، له ته مه نی (۸۸) سائیدا کۆچی دوا یی کردووه، له به قیع نیژراوه،

نیمای عوسمان نویژی مردووی لهسهر تهرمهکهی کردوو، سیو دوو سال لهسهردهمی نیسلامدا ژیاوه، لهسهردهمی نهزانشدا پهناو شش سال ژیاوه، که دهگاته: (۵۶ + ۳۲ = ۸۸) سال، عهبدوللای کوری دایهیلایه ناو گۆرهکهیهوه. (بروانه: بهرگی/۳/۳۴۴، ژماره: ۱۳۸ + بهرگی/۴/۲۰۰، ژماره: ۱۵۱۰ تهجرید + تاج/۵، زنجیره: ۱۷، لاپهړه: ۱۰۳ + تاج/۵، زنجیره: ۲۱، لاپهړه: ۱۲۱ + تهجرید - ژماره: ۷۲۱، ۷۶۱، ۷۸۸).

۱۳۶- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّهُ سَمِعَ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَذَكَرَ عِنْدَهُ عَمُّهُ فَقَالَ لَعَلَّهُ تَنْفَعُهُ شَفَاعَتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَيُجْعَلَ فِي ضَحْضَاحٍ مِنَ النَّارِ يَلُغُ كَعْبِيهِ يَغْلِي مِنْهُ دِمَاغُهُ. (۱۲۶)

ئهبو سهعیدی خودری (رهزای خودای لی بئ) فهرمووی: له خزمهتی پیغهمبهردا، باسی ئهبو تالیبی مامهی کرا، گویم لی بوو فهرمووی: (هیوام وایه که له روژی زینهوودا تکاو شفاعهتی من سوودی ههبی بو، سابهشکوو بخریته ناو ناگریکی تهنکهوه، دهگاته قولهپی، میشکی دمکولی پی). (تاج/۶ ز/۱۰ ف/۲۱ ل/۲۱۳- ش.)

(۱۳۶) تهجرید/۴، ژماره: ۱۵۱۱. بخاری: ۲۸۸۵، ۶۵۶۴. مسلم: ۲۱۰ = مختصر صحیح مسلم: ۵، ژماره: ۱۹۷۸ = مسلم/شیخا: ۲۰۳۶ = تهجریدی بوخاری/۵، ژماره: ۲۰۳۶ = بخاری/۶۵۶۲.

(٩١) باب: أَهْوَنُ أَهْلِ النَّارِ عَذَابًا

نەو کەسەى لە دۆزەخدا، کە لەهەمووان ئازارى کەمترە

١٢٧- عَنِ النَّعْمَانِ بْنِ بَشِيرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «إِنَّ أَهْوَنَ أَهْلِ النَّارِ عَذَابًا مَنْ لَهُ نَعْلَانِ وَشِرَاكَانِ مِنَ النَّارِ، يَغْلِي مِنْهُمَا دِمَاعُهُ، كَمَا يَغْلِي الْمَرْجُلُ، مَا يَرَى أَنَّ أَحَدًا أَشَدَّ مِنْهُ عَذَابًا، وَإِنَّهُ لَأَهْوَنُهُمْ عَذَابًا»^(١٢٧).

ئەمە دەقی عەرەبی پوختەى موسلیمە، ژمارە (١٩٧٨):

نوعمانی کورپی بەشیر (رمزای خودای ئی بی) فەرمووی: خوشەوێست (دروودی خودای لەسەر بی) فەرمووی: (ئەو دۆزەخییە کە ئیش و ئازاری لەهەموو کەسێ سووکترە، کابرایە کە جووتی پێلاوی ئاگرینی لەپێدايە، جووتی قەیتانی ئاگرینی پێومە، مۆخی ناو کاسەى سەرى وەك مەنجه‌لى سەر ئاگر، بەو پێلاوانە دەکوئ، لەخۆی وایە کەس لەو ئازاری قورسو سەختەر نییە، بەلام لەچاو خەلکی تردا، لەگشت کەسێ ئازاری سووکترە!). {تاج/٥، زنجیرە: ١٥٥، ژمارە: ٥٧٨٢} + {ریاض/١، زنجیرە: ٥٠، ژمارە: ٣٩٨ – ترسان لەقاری خوا}.

روونکردنەوه:

نوعمانی کورپی بەشیر خۆی و باوکی و دایکی سەحابەى پێغەمبەر بوون، ئەنصارییە، لە هۆزی خەزرجە، دایکی ناوی عەمریە، خوشکی عەبدوڵلای کورپی رەواحیە، یەكەم مندالی ئەنصارە کە لەپاش كۆچ لەدايك بووه، سەدو چوارده فەرمووده‌ى گێراوته‌وه، لە دەستەى عەبدوڵلای کورپی زوبەیر بوو، سەرکاری ئیبنو زوبەیر بوو لەسەر شاری حیمص، لەو ماوه‌دا کە خەلکی

^(١٢٧) مختصر صحيح مسلم/٥، ژمارە: ١٩٧٨. مسلم/شیخا: ٥١٥، تەجرید/٥، ژمارە: ٢٠٣٦. بخاری:

حیمص هه‌لگه‌پانه‌وه ئه‌و هه‌لهات، به‌لام له رۆژه‌که‌ی واسیطدا کوژرا، له سالی شه‌ست و پینجی کۆچیدا، ته‌مه‌نی ده‌وری شه‌ست و سێ سال بوو، (رمزای ره‌حمه‌تی خودای گه‌وره‌ی ئی بێ).

(۹۳) باب: مَوَالِدَةُ الْمُؤْمِنِينَ، وَمَقَاطِعُهُ غَيْرُهُمْ وَالْبَرَاءَةُ مِنْهُمْ

باسی دۆستایه‌تی موسولمانان و په‌یوه‌ندی برین له‌که‌ل که‌سانی تردا

۱۲۸- عَنْ عَمْرِو بْنِ الْعَاصِ، (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، جَهَارًا، غَيْرَ سِرٍّ، يَقُولُ: «أَلَا إِنَّ آلَ أَبِي... (يَعْنِي فَلَانًا) لَيْسُوا لِي بِأَوْلِيَاءَ، إِنَّمَا وَلِيُّيَ اللَّهُ وَصَالِحُ الْمُؤْمِنِينَ وَلَكِنْ لَهُمْ رَحْمٌ أَبْلَاهَا بِبُلَاهَا). يَعْنِي: أَصْلُهَا بِصَلَّتِهَا. (۱۲۸)

عه‌مری کوپی عاص (رمزای خودای ئی بێ) دمفه‌رموی: به‌ گوپی خۆم به‌ ناشکرا، به‌ دمگی به‌رز، نه‌ک به‌ نه‌ینی و له‌ژێر لی‌وه‌وه، له‌ زاری پی‌رۆزی پی‌غه‌مبه‌رم بیست دمفه‌رموو: (خانه‌واده‌ی نه‌وه‌ی فیساره‌ که‌س، که‌ ره‌گه‌زو نه‌زادو که‌س وگاری منن، پشتیوان و سه‌روم‌ری من نین، پشت و په‌ناو سه‌روم‌رو پشتیوانی من ته‌نیا خودایه‌و به‌س، له‌دوا خودا که‌سو پشت و په‌نای من هه‌موو موسولمانی‌کی خواناسی باشه، که‌ له‌کاتی پی‌ویستدا دم‌بن به‌ پارێزهرانی ئایینی پی‌رۆزی ئیسلام). نه‌ومنده هه‌یه خزم و که‌سوکار مافی خزمایه‌تیان له‌سه‌رم هه‌یه، هه‌تا خۆم ماوم له‌ دنیا‌دا، به‌پێی شه‌رعی خودا، سیله‌ی ره‌حمیان به‌جێ ده‌هێنم. (ریاض/ ۱/ ل ۲۶۵/ ژ ۳۳۰/ ز ۴۰-ش).

(۱۲۸) ته‌ج‌رید/ ۵، ژماره: ۱۹۷. بخاری: ۵۹۹۰. مسلم: ۲۱۵ = شیخا: ۵۸ - مختصر صحیح مسلم/ ۱،

مەبەست لەم فەرموودەییە جەخت کردنە لەسەر ئەم سێ شتە :

۱. پێغەمەر - دروودی خۆی لەسەر بێ- کەسایەتی یەکی خێلەکی نییە، کە بە کەسوکار و ھۆزی خۆیەو بەنازی.

۲. ھەمیشە خۆدای گەورە پشتیوانی ئایینی پیرۆزی ئیسلامە، وە بە پێی بە ئێنی خۆی: وَاللّٰهُ مُتِمُّ نُورِهِ لَمَكَاتِی پێویستدا پشتیوانی ئەم ئایینە پیرۆزە دەکا، ھەروەھا موسوڵمانان بە شیوەی گشتی.

بە جێ ھینانی سیلە ی رحیم رەفتاریکی بەرز ی ئیسلامی، وە پێغەمەر خۆی لەو باردا سەرمەشق و پێشەوا یە. {ریاض/۱، لاپەرە: ۲۶۵، زنجیرە: ۴۰، ژمارە: ۳۳۰ - ش. تەجرید: ۱۹۸}.

روونکردنەو:

عەمر ی کور ی عاص (رەزای خۆدای ئی بێ) لە پێش ئازادکردنی مەككەدا موسوڵمان بوو، پیاویکی بلیمەت بوو، پێغەمبەر ریزی تایبەتی ئەوی دەگرت، چونکە داناو زاناو ئازا بوو، ئەو قەسری ئازادکرد، عومەر کردی بە حوکمداری قەلەستین. لە ئازادکە ی نێوانی عەل و موعاوییەدا، عەمر لایەنگیری موعاوییە بوو، لە پاشا موعاوییە کردی بە فەرماندە ی سوپایەکی گەورەو ناردی بۆ میسر، ھەتا لە رۆژی جەزنی رەمەزانا لەوئ مرد، لە تەمەنی نەو دە سالیدا، لە (المقطع) نێژرا، عەبدوللای کور ی نوێژی لەسەر کرد، ئەو جا گەرا یەو نوێژی جەزنی بۆ خەلکەکە کرد، وە لە شوێنی باوکی بوو بە حوکمداری سەر میسر، عەمر شاعیریکی جوان بوو.

(٩٤) باب: الدليل على دخول طوائف من المسلمين الجنة بغير حساب ولا عذاب

كۆمەلانىڭ ئۆسۈپ چىقىشى، بەئىي لىتىرىسىنىڭ سىزادان دەپنە بىلەن

١٢٩- حَدَّثَنِي سَعِيدُ بْنُ الْمُسَيَّبِ أَنَّ أَبَا هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - يَقُولُ « يَدْخُلُ الْجَنَّةَ مِنْ أُمَّتِي زُمْرَةٌ هِيَ سَبْعُونَ أَلْفًا ، تُضِيءُ وُجُوهَهُمْ إِضَاءَةُ الْقَمَرِ لَيْلَةَ الْبَدْرِ » . فَقَامَ عُكَّاشَةُ بْنُ مِحْصَنٍ الْأَسَدِيُّ يَرْفَعُ ثِمَرَةً عَلَيْهِ قَالَ اذْغُ اللَّهُ لِي يَا رَسُولَ اللَّهِ أَنْ يَجْعَلَنِي مِنْهُمْ . فَقَالَ « اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ مِنْهُمْ » . ثُمَّ قَامَ رَجُلٌ مِنَ الْأَنْصَارِ فَقَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ اذْغُ اللَّهُ أَنْ يَجْعَلَنِي مِنْهُمْ . فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ « سَبَقَكَ عُكَّاشَةُ » . (١٢٩)

ئىبنوئەباس - رىمزى خۇدايان لىتىرى - فەرمۇۋى: پېغەمەر - دروودى خۇداي لەسەر - رۆزى لەمال دەرچوۋ ھات بۇ ناۋ مان فەرمۇۋى: (لەخەوما نەتە ۋە ھەكەنم يەكە يەكە پىي نىشان دران و رانويىنران لەبەرچاۋم. ديارە كەخەۋى پېغەمەرانىش ھەقەۋ راستەۋ دروستە، تەماشام كىرد: پېغەمەرى ۋا ھەبۋو، نىزىكەى دەپياۋى لەگەل بوۋ، ۋە ھەبۋو دوۋ پياۋى لەگەل دا بوۋ، ۋە پېغەمەرى ۋا ھەبۋو كەيەك پياۋى لەگەل دا بوۋ، ۋە ھەبۋو گەلەكەيان بىرىتى بوۋن لەۋ چەند كەسە، يالەۋ دوۋپياۋە، يالەۋ تاقە زەلامە! ھەتا پېغەمەرى ۋا ھەبۋو كەتە شىرىفى بەبەردەمما رەت دەبوۋ، كەسى لەگەل نەبوۋ، چۈنكە لەدنيدا لەگەلەكەى كەس باۋمىرى پىي نەھىتابوۋ!

ھەتا لەدۋاى ئەۋان تارمايى ۋە ەشاماتىكى زۆرم بىنى، تا چاۋپرگا ئاسۋيان داگرتىبوۋ، گۈتم دەمى ئەم گەلە زۆرە كىيى، تۆ بلىي گەلى ئىسلامى من بى؟ دەى خۇادا ئەۋان بن. بەلام پىم گۈترا ئەمە موۋساۋ گەلى موۋسان. ئەنجا پىم گۈترا:

(١٢٩) تەجريد/٥، ژمارە: ١٨٧٦. بخارى: ٥٧٠٥، ٣٤١٠، ٥٧٥٢، ٦٤٧٢، ٦٥٤١. مسلم: ٢٢٠. شىخا: ٥٢١ +

ئادەى تەماشى ئۆرمۈە بىكە و چاوبىگىرە بە ئاسۋى ئاسمانا كاتى تەماشام كىرد
تارمايى عەشاماتىكى زۆرم دى، ھەتا چاۋ بىركا ئاسۋى داپۋشى بوۋ، دىسان
گوتيانەۋە پىم: ئادەى تەماشى ئەم لاۋلاى خۇشت بىكە، جا دىسان كەتەماشام
كىرد تا چاۋبىركا بەراست و بەچەپا، بەھەر چوارلادا، تارمايى عەشاماتى بىشمار
ئاسۋى داگرتبوۋ پىم گوترا.. ئەمە ھەموۋى نەتەۋە (ئوممەت)ى تۆن، لەمانە
ھەفتا ھەزار كەسىان بەبى لىپرسىنەۋە دەچنە بەھەشت).

جا لەپىش ئەۋمدا كەپىغەمەر - درودى لەسەر- باسى ئەۋھەفتا ھەزار
كەسەيان بۇ بىكا، كەكۆن و كۆن نىن و چ كارەن، خۇى رۆيشتەۋە بۇ مالىەۋە،
يارانىش بلاۋمىيان لىكرد، ۋەلەناۋ خۇيانا كىردىان بەمقۇمقۇ و گوتيان:

بىۋ نەبى ئەۋانە ئىمەين، چونكە ئىمە بەردى بناغەى ئىسلامان
دامەزراند: بىرومان ھىنا بەخودا و پەيرەۋى پىغەمەرەكەيمان كىرد، ھەندىكى
تريان گوتيان: ئىمە ھەرچەند باۋمىرمان ھىناۋە بەخوداۋ، بەپىغەمەرى خودا،
لەم رۋوۋە شايانى ئەۋمىن كەئىۋە دەمىلن، بەلام لەبەر ئەۋەى كەئىمە
لەسەردەمى فرە خودايى (شرك) دا لەدايك بوۋىن، رەنگ بى لەبەرئەۋە ئەۋانە
ئىمە نەبىن، بەلگۈۋ ئەۋانە نەتەۋەى ئىمە بن، كەپەكسەر لەئىسلامەتيدا
لەدايك بوۋن. جاكاتى ئەم وتوۋىژە گەيشتەۋە بەپىغەمەر - درودى لەسەر-
تەشرىفى ھات، فەرموۋى: (ئەۋانە كەسانىكىن لەنەتەۋەى ئىسلام، كە
نوۋشتەناكەن و نوۋقلانەى خراب لى نادەن و لەبەر ھەندى نەخۇشى كەۋا باۋە
خەلگى تر ھەندى شوپنى تايبەتى خۇيان بەنىيازى چارە سەرو دەرمان خۇيان
داخ دىكەن، ئەۋان ئەۋمناكەن و خۇيان لەبەرشتى واداخ ناكەن، بەلگۈ ھەمىشە
بۇ جىبەجى بوۋنى كارو فرمانيان پىشت بەلوتفۋ كەرەم و بەخشى خودا
دەبەستەن و بەس!).

جا عهككاشه‌ی كورپی میحصه‌ن — رمزای خوای لی بی- هه‌لسا فه‌رمووی: ئه‌ی
پێغه‌مه‌ری خودا! ئایا من لهم ده‌سته‌یه‌م یانا؟ فه‌رمووی: (به‌لێ تۆ له‌وانی)
پیاویکی تریش هه‌لسا گو‌تی: ئه‌ی پێغه‌مه‌ری خودا! ئایا من له‌وانم یانا؟
فه‌رمووی: (وه‌كاشه‌ ده‌سته‌پێشكه‌ری لی‌كردی و ئه‌و به‌هره‌ گه‌ورمه‌یه‌ی بۆ‌خۆی برد)
(بر: تاج/ ۴ ز/ ۸۰ ل/ ۲۴۰ ز/ ۱) + (ریاض صالحین/ كوردی/ ۱ ز/ ۱۰ ز/ ۷۴ ل - ۸۷-
چاپی دووهم).

روونکردنه‌وه:

یه‌گه‌م: وه‌ك له‌فه‌رمووده‌ی تری زۆری سه‌حیحه‌وه‌ دهرده‌كه‌وئ:
كه‌نوشته‌كردن به‌ئایه‌ته‌كانی هورئان و به‌ناوه‌ جوانه‌كانی خوداو به‌ پارانه‌وه‌ی
ریکی شه‌رع دروسته‌، یاخۆ داخكردن له‌به‌ره‌هه‌ندی نه‌خۆشی دروسته‌، وه‌ك
داخكردنی لاجانگی منال، به‌موورووی ئافقیق، یادا‌خكردنی دوگمه‌ی مه‌یاسیری و
زۆر شتی تری لهم بابه‌ته‌، بر‌وانه‌: ژماره‌: ۱۰۰۶ تجرید= ۲۲۷۶
فه‌تحو‌لباری= به‌رگی/ ۳ ل- ۸۱ + تاج/ ۴ ز- ۷۳ ل- ۲۱۳).

دووهم: عو‌ككاشه‌ی كورپی میحصه‌ن — رمزای خودای لی بی- له‌موسو‌ل‌مانه‌
پێشینه‌كانه‌، پیاویکی زۆر جوان بوو، سوارچاکی وه‌ك خۆی نه‌بوو، له‌كو‌چكارانه‌،
ناماده‌ی جه‌نگی به‌درو جه‌نگه‌كانی تری پاشی بووه‌، پال‌ه‌وانانه‌ له‌جه‌نگی به‌دردا
ده‌جه‌نگئ، شمشیره‌كه‌ی له‌ده‌سته‌یدا ده‌شكئ، چونكه‌ زۆرینه‌ی جه‌نگاو‌مره‌كانی
ئهو رۆژگاره‌ زریه‌ی ئاسنین و مه‌تالیان له‌به‌ردابوو، كاتئ شمشیر به‌توندی به‌ری
ده‌كه‌وت وه‌ك بیکئشی به‌ئاسن و به‌رددا وابوو، چاپیغه‌مه‌ر — دروودی خوای
له‌سه‌ر- بر‌مه‌دارێکی فه‌وی ده‌داتئ و پئی ده‌فه‌رموئ: (به‌مه‌ جه‌نگ بکه‌) ئیتر
له‌خواوه‌ ئه‌و بر‌مه‌داره‌ ده‌بی به‌شمشیرێکی درێژی پشت ئه‌ستووری سپی ئیتر

و مگاشه شەرى پى دەکا هەتا خودا سەريان دەخات، لەو مودايش ئەم شمشىرە لەلای و مگاشە دەمىنى، هەتا لەشەرى هەلگەر او مگانا، کەناودارە بە حوروبى رىدە، لەبوزاخە، لەسەردەمى جىنشىنى ئەبوبەگرى سەدىقا بە دەستى تولىچەى كورى خوومىلىد كوزرا، ئەم تولىچەى ئەوگاتە لافى پىغەمەرئىتى لىدەدا، بەلام لەئەنجاما موسولمان بوو، وە موسولمانىكى دروستى لى دەرچوو، و مگاشە لەم شەپەدا، لەگەل سابىتى كورى ئەقەرمەدا، پىش قەرەوئى نىمامى خالىدى كورى وەلىد بوون، تولىچە و سەلەمەى براى ھەر دووگيان كوشتن، لەشوىنى كەناوى بوزاخە بوو، لەولاتى يەمامە، كەوا لەيەمەن. لەئىستىعابا دەلى: (كاتى پىغەمەر - دروودى لەسەر - مەرگ بوو بەمىوانى عوگاشە، تەمەنى چل و چوار سال بوو، سالى لەو مودا شەھىدكرا). لەسالى دوازدەى كۆچىدا شەھىد بوو، ديارە كە گۆرمەكەى لەو دەفەرمىيە، لەگەل گۆرى شەھىدەكانى ترى حوروبى رىدەدا،

لىرەدا شتى ھەيە شايانى روونکردنەو مەيە، ئەو پىش ئەو مەيە: كە لەزۆر شوىن خزن و گۆرى پىرۆزو شەخس ھەيە بەناوى (و مگاشە) وە، وەخەلگى ئەو دەفەرە، بەتايبەتى رەشەخەلك و خەلگى عەوام، خاومنى ئەوگۆر و قسنانە بەم حەزەرتى عەكاشەيە دەزانن لەبەرئەو زۆر بەچاوى رىزو خۆشەو پىستىيەو تەماشای شەخسى ناو ئەو گۆرپانە دەكەن و بەگەرمى سەردانىان دەكەن، هەتا مەلاو زانايانىش بەشداری لەم ھەستو سەردانانەدا دەكەن.

و مەن بەچاوى خۆم دوو مەرقەدم دىو بەم ناو، كە يەككىيان وا لەقەراخ، وا لەنىوانى برايم او وەپگىنەدا، لەبەھارانا خەلگىكى زۆر لەھەموو جىنى، لەزن و پىاو، لەگەورەو منال، لەشىخ و مەلاو ئۆمى، لەرۆزى چوارشەمەدا، لەم گوندانەو، هەتا ئىستاش دىن بۆسەردانى ئەم و مگاشەيە، وەچەندىن گۆرى

تری وەكاشە ناوی تریش لەشویانی تریش هەیه. گۆرێکی تریشم بەم ناوە
لەناوچەی شوان، لەپاریزگای كەرکووك دیوە، لەبەهارانا بەتایبەتی لەم
گوندانەوه دین بۆنەم وەكاشە کەوا لەپال هەرگینەدا: لە قەراخ: لەتیمارو
گەرمزێل و گەزمردەو قەلا سوورەو سەرزەل و داریکەلی و تەنگی سەرو فیکە
دەروو برایماوە و هەرگینەو کانی رۆشنایی و هالدمرە و چەندین گوندی تری
ئەم دەرەو، سەرچەم خەلکی ئەم گوندانە، بەخا و خیزانەوه، دەهاتن
بۆسەردانی گۆری وەكاشە.

لەپاش مەراسیمی زیارت، دەرەو بەسەیران، هەبوو هەل دەپەرین،
هەبوو نیشانان دناوە، ئێتر هەرکەسە بەجۆرێ تالەدوا نوێژی عەسر،
دوو بارە زیارمتیان دەکردەو و ئەوجا بلامیان لێ دەکرد. وەمن بەچاوی خۆم
دیومە کەشیخ محمودی مەلیک و عایشە خانی خیزانی، لەگەڵ کۆمەلێ
چەگداری خۆیان لەبەهاران، لەداریکەلییەوه، هاتبوون بۆ زیارت و سەیران بۆ
سەرئەم وەكاشەیه! ئامینە خانی سەرزە لیشیان لەگەڵدا بوو، کەژنێکی شازنی
خاوەن دیوەخان و هەلۆیستی مەردانەبوو لەزۆر کەسی خەلکی برایماوە و
خەلکی سەرزەلو مەلاکانی ئەوناوچەیه م بیستوو: کە کۆمەلێ پەیدا بوو بوون،
دزایەتی گۆری پیاوچاکیان دەکرد، ئەم جۆرە مەرقەدەپیرۆزیان دەرووخان،
و مەیاندمهیش خەلک سەردانیان بکا، گوتیان: یەکی لەو کۆمەلە ناوی بەکر بوو
کورێ مەلا رەنۆفی هەرگینەبوو، کەواله پال مەرقەدەکەدا، ئەو گۆری ئەم
وەكاشەیه تێک داو، بێ ریزی پێ کرد، گوتیان: سالت و مەرنەگەرا، کەبەر موشەکی
کەوت، یەك پەنجەیان بەئەنگوستیلەکەیهوه دۆزییەوه، کەبەهۆی ئەوپەنجەیهوه
خوشکیکی ناسییەوه!!

وڤكاشهكهی تریش له ناوچهی شوان، حیزبی به عس رووخاندی، له گهل
 نهوگونده كوردانهی كه لهو ناوچهیه بوون، گوایه موخه ریبین نهو مهرقهده بو
 خویان دمهكن به بنكهو بارهگا، نهگهر نهروو خینری، وه حیزبی به عس
 بهههزاران مزگهوتو مهرقهدی پیاوچاك و شوینی پیرۆزیان لهكوردستان
 رووخاند، تهناهت زۆر له مهلاو زمیوان و خزمهتگوزارانیه وشوینه
 پیرۆزانهشیان كوشت، لههه مووی سهیرتر نیستا كهسانی ههن، بو نهو رژیمه
 خوینرپژو خوینمژه دهگرین و خۆزگهی بۆدهخوازن، بیگومان كه چارمنووسی
 نهمانیش وهك چارمنووسی حیزبی به عس دهبی، نهگهر خراپتریش نهبیكه
 نهویش هه موومان دزمانین كهچی به سههرهاتا. وه وهكوو بیستوومه لهكهسی
 متمانه پیکراو، خزنی وڤكاشه ناوی تریش ههیه بهههمان ناوو نیشان، وه نهمانه
 هه موویان گۆری پیاو باشانن وه هیچیان گۆری نهو وڤكاشهیه نین كه لهو
 فهرموودمیه دا ناوی ههیه.

نه مهش دمقی ته رجهمه ی فهرموودهكه ی نیرمیه:

نه بو هومیرمیره (رمزای خودای لی بی) فهرمووی: له پیغه مبهرم بیست
 دمیفهرموو (درودی خودای له سه ر بی): (تاقم له نه ته وه ی نیسلامی من، كه
 ههفتا ههزار كهسن، دهچنه بهههشت روخساریان گهشو روشنه، وهك مانگی
 شهوی چوارده).

نه بو هومیرمیره فهرمووی: عوكاشه ی كوری میحصه نی نهل نه سه دی
 خهرقهیه کی رنگ پلنگی له به رابوو، هه لی بری و گوتی: نه ی پیغه مبهری خودا!
 له خودا بپارپهوه كه بمكا بهیه کی لهو كۆمه له، فهرمووی: (نه ی خودایه
 عهكاشه بكه بهیه کی لهوان).

نهوجا پياوڻيکي نه نصاريش هه ٿسا، گوتي: نهى پيڻه مبهري خودا! له خودا داوابكه، كه منيش لهوان بم، فهرمووى: (وهكاشه دستپيشكهرى ٿي كردى و نهو بههره گهرميهى برد بو خوى!).

۱۳۰- عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ « لِيَدْخُلَنَّ الْجَنَّةَ مِنْ أُمَّتِي سَبْعُونَ أَوْ سَبْعُمِائَةَ أَلْفٍ - لَا يَدْرِي أَبُو حَازِمٍ أَيُّهُمَا قَالَ - مُتَمَاسِكُونَ ، آخِذٌ بَعْضُهُمْ بَعْضًا ، لَا يَدْخُلُ أُولَهُمْ حَتَّى يَدْخُلَ آخِرُهُمْ ، وَجُوهُهُمْ عَلَى صُورَةِ الْقَمَرِ لَيْلَةَ الْبَدْرِ » . (۱۳۰)

نهمهيش دمقى فهرموودهكهى ٿيرميه، كه دمقى ژماره (۶۵۵۴)ى صهحيحى بوخاريه:

سههلى كورى سهعد فهرمووى: پيڻه مبهري (درودى خوداى لهسهر بئ) فهرمووى: (لنهتهوهى ٿاينى من حهفتا هزار كهس) يا فهرمووى: (حهوت سهد هزار كهس دهچنه بهههشت). فهرمووده گيرهوه نهيدمزانى كه پيڻه مبهري (درودى خوداى لهسهر بئ) فهرموويهتى: (حهفتا هزار) يا فهرموويهتى: (حهوت سهد هزار) فهرمووى: (نهم خودا پيداوانه كاتى دهچنه ناو بهههشت، بهريز دهستى يهكترىيان گرتووه، دهست لهيهكترى بهرنادن، ههتا بهرودوا ههموويان دمرونه ناو بهههشتهوه، روويان گهشو گهشاوميه، لهسهر شيوهى مانگى شهوى چوارده).

۱۳۱- عَنْ حُصَيْنِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ قَالَ: كُنْتُ عِنْدَ سَعِيدِ بْنِ جُبَيْرٍ فَقَالَ: أَيُّكُمْ رَأَى الْكَوْكَبَ الَّذِي انْقَضَ الْبَارِحَةَ؟ قُلْتُ: أَنَا. ثُمَّ قُلْتُ: أَمَا إِنِّي لَمْ أَكُنْ فِي صَلَاةٍ، وَلَكِنِّي لُدِغْتُ. قَالَ: فَمَاذَا صَنَعْتَ؟ قُلْتُ: اسْتَرْقَيْتُ، قَالَ: فَمَا حَمَلَكَ عَلَى ذَلِكَ؟ قُلْتُ: حَدِيثٌ حَدَّثَنَا الشَّعْبِيُّ، قَالَ: وَمَا حَدَّثَكُمْ الشَّعْبِيُّ؟ قُلْتُ: حَدَّثَنَا عَنْ بُرَيْدَةَ بْنِ

حُصَيْنِبِ الْأَسْلَمِيِّ أَنَّهُ قَالَ: لَا رُقِيَّةَ إِلَّا مِنْ عَيْنٍ أَوْ حُمَةٍ، فَقَالَ: قَدْ أَحْسَنَ مَنْ انْتَهَى إِلَى مَا سَمِعَ، وَلَكِنْ حَدَّثَنَا ابْنُ عَبَّاسٍ عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «عُرِضَتْ عَلَى الْأُمَمِ، فَرَأَيْتُ النَّبِيَّ وَمَعَهُ الرَّهِيظُ، وَالنَّبِيُّ وَمَعَهُ الرَّجُلُ وَالرَّجُلَانِ، وَالنَّبِيُّ لَيْسَ مَعَهُ أَحَدٌ، إِذْ رُفِعَ لِي سَوَادٌ عَظِيمٌ فَظَنَنْتُ أَنَّهُمْ أُمَّتِي، فَقِيلَ لِي: هَذَا مُوسَى وَقَوْمُهُ، وَلَكِنْ انْظُرْ إِلَى الْأُفُقِ، فَتَنَظَرْتُ فَإِذَا سَوَادٌ عَظِيمٌ فَقِيلَ لِي: انْظُرْ إِلَى الْأُفُقِ الْآخَرِ، فَتَنَظَرْتُ فَإِذَا سَوَادٌ عَظِيمٌ، فَقِيلَ لِي: هَذِهِ أُمَّتُكَ، وَمِنْهُمْ سَبْعُونَ أَلْفًا يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ بِغَيْرِ حِسَابٍ وَلَا عَذَابٍ، فَقَالَ بَعْضُهُمْ: فَلَعَلَّهُمُ الَّذِينَ صَحَبُوا رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، وَقَالَ بَعْضُهُمْ فَلَعَلَّهُمُ الَّذِينَ وَلِدُوا فِي الْإِسْلَامِ، وَلَمْ يُشْرِكُوا بِاللَّهِ، وَذَكَرُوا أَشْيَاءَ فَخَرَجَ عَلَيْهِمْ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ: مَا الَّذِي تَخُوضُونَ فِيهِ؟ فَأَخْبَرُوهُ، فَقَالَ: هُمُ الَّذِينَ لَا يَرْقُونَ وَلَا يَسْتَرْقُونَ، وَلَا يَتَطَيَّرُونَ، وَعَلَى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ، فَقَامَ عُكَاشَةُ بْنُ مِحْصَنِ، فَقَالَ: ادْعُ اللَّهَ أَنْ يَجْعَلَ لِي مِنْهُمْ، فَقَالَ: أَنْتَ مِنْهُمْ، ثُمَّ قَامَ رَجُلٌ آخَرُ فَقَالَ: ادْعُ اللَّهَ أَنْ يَجْعَلَ لِي مِنْهُمْ، فَقَالَ: سَبَقَكَ بِهَا عُكَاشَةُ».^(١٣١)

نهمه دمقی ژماره (١٠١) ی پوختهی موسلیمه، زیادهی زووری واتیادا:

حوصهینی کوری عهبدوره حمان فهرمووی: له خزمهتی سهعیدی کوری جوبهیردا بووم، فهرمووی: دوینی شهو کی نهستیږه کشانه کهی بینی؟ گوتم: من. له پاشا گوتم: له راستیدا له وکاته درمنگه ی شهودا خه ریکی شهونویژ نه بووم، به لام شت پیوهی دابووم. فهرمووی: نهی چیت کرد؟ گوتم: نوو شتم کردو دووعاو نزام به سهردا خویند، فهرمووی: چی نهوهی پیکردیت و هو ی کردنی نهو نوو شته کردنه چی بوو؟ گوتم: فهرمایشتی که شهعی بو ی گیراینه وه، فهرمووی: نهو فهرموودمیه چی بوو که شهعی گیرایه وه بو تان؟ گوتم: شهعی

^(١٣١) مختصر صحیح مسلم ١/، ژماره: ١٠١. مسلم/شیخا: ٥٢٦. تجرید البخاری/٤، ژماره: ١٨٧٦ =

فهرمووی: بورمیدهی کوری حوصهیبی ئەسلەمی ئەم فەرمايشتهی پیمان
فهرموو: (نووشتووی فرە تەواو ئەومیه که بۆ چاومزاری، یا بۆ چاره‌ی ژاری
گەزەندەو جانەومری ژمەردار بێ!).

سەعید فهرمووی: (بەراستی کارێ جوانە، که مرۆف پابەندی بەو
فهرموودەو فەرمايشته‌و، که لەزانیانی دەبیستی!).

بەلام نێمە ئێبنو عەباس گێڕایەو بەمان، که پێغەمبەر (دروودی خودای
لەسەر بێ) روژی لەمال دەرچوو، هات بۆناومان و فهرمووی: (لەخەوما
نەتەوێکەم یەکە یەکە پێ نیشاندران و رانویژان لەبەرچاوم، دیارە که خەوی
پێغەمبەرانیش هەقەو راستەو دروستە، تەماشام کرد: پێغەمبەری وا هەبوو،
نزیکی دە پیاویکی لەگەڵدا بوو، وە هەبوو دوو پیاوی لەگەڵدا بوو، وە
پێغەمبەری وا هەبوو که یەک پیاوی لەگەڵدا بوو، وە هەموو گەلەکەیان بریتی
بوون لەوچەند کەسە، یا لەو دوو پیاو، یا لەو تاقە زەلامە!! هەتا پێغەمبەری
وابوو که تەشریفی بە بەردەمما رەت دەبوو کەسی لەگەڵ نەبوو، چونکە لە
دنیا دا لە گەلەکە ی کەس باومری پێی نەهینا بوو!!)

هەتا لەدوای ئەوان تارمایی و عەشاماتیکی زۆرم بینی، تا چاو بڕکات
ناسۆیان داگرتبوو، گوتم: دەبێ ئەم گەلە زۆرە کێ بن، تۆ بۆی گەلی ئیسلامی
من بێ؟ زەمینم بۆئەو چوو که ئەوان بن، بەلام پێم گوترا: ئەمە مووسا و گەلی
مووسان، ئەنجا پێم گوترا: ئادە ی تەماشای ئێرەو بکە و چاو بگێرە بە ناسۆ
ناسمانا، کاتی تەماشام کرد تارمایی عەشاماتیکی زۆرم دی، هەتا چاو بڕکا
ناسۆی داپۆشی بوو، دیسان گوتیانەو پێم: ئادە ی تەماشای ئەملاو لای خۆت
بکە و سەیری ناسۆ لەهەموو لایەکەو بکە، جا دیسان که تەماشام کرد، هەتا
چاوبڕکا بەراست و بەچەپا، بەهەر چوارلادا، تارمایی عەشاماتی بێشمار ناسۆی

داگرتبوو، پیم گوترا: ئەمە ھەمووی نەتەو (ئۆمەت)ی تۆن و ئەمانە گەل
ئىسلامى موحەممەدن! لەمانە ھەفتا ھەزار کەسیان بەبێ لێپرسینەو دەچنە
بەھەشت).

جا لەپیش ئەویدا کە پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) باسی ئەو
ھەفتا ھەزار کەسیان بۆ بکا، کە کۆن و کۆن و چ کارەن، خۆی روشتەو بۆ
مالەو، یارانیش بلامیان لێ کردو لەناو خۆیان کردیان بە مقۆ مقۆ گوتیان:
بێ و نەبێ، ئەوانە ئێمەین، چونکە ئێمە بەردی بناغەى ئىسلاممان دامەزراند:
بروامان ھێنا بەخودا و پەپرەوی پێغەمبەرە گەیمان کرد، ھەندیکى تریان
گوتیان: ئێمە ھەرچەند باومرمان ھێناو بەخودا، بە پێغەمبەری خودا، بەلام
لەبەرئەوێ کە ئێمە لەسەردەمى فرە خودایی (شەرك)دا لە دایک بووین، رەنگ
بێ لەبەرئەوێ ئەوانە ئێمە نەبین، بەلکۆ ئەوانە نەتەوێ ئێمە بن، کە
یەكسەر لە ئىسلامەتیدا لەدایک بوون و ھەرگیز ھاوبەشیان بۆ خودا دانەناو، وە
ھەندێ تر ھەندێ بۆ چوونی تریان ھەبوو. جا کاتێ ئەم وتوو وێژە گەشتەو
بە پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) تەشریفى ھات بۆ ناویان، فەرمووی:
(ئەو مقۆ مقۆ چیتانە؟ عەرزیان کرد: کە باسی ئەویمان دەکرد، فەرمووی:
(ئەوانە کەسانیکن لە نەتەوێ ئىسلام، کە خۆیان نووشتە ناکەن و داوی
نووشتە کردنیش لەکەس ناکەن و نوقلانی ھى خراپ لێ نادەن و (لەبەر ھەندێ
نەخۆشی، وەك مایەسیری، کەوا باو ھەندێ کەس، ھەندێ شوینی تایبەتى
خۆیان، بە نیازی چارەسەر و دەرمان، ئەو شوینەیان، داخ دەکەن، ئەوان ئەو
ناکەن و خۆیان لەبەر شتى وا داخ ناکەن) بەلکۆ ھەمیشە بۆ جێبەجێ بوونی
کار و فرمانیان پشت بە لوتف و کەرەم و بەخشش و ویستی خودا دەبەستن و
بەس).

جا وهكاشه (عهككاشه)ی كورپی میحصهن (رمزای خودای لی بئی) ههلسا
 فهرمووی: نهی پیغه مبهری خودا! نایا من لهم دمسته یه یانا؟ وه نزام بو بکه
 له لای خودا که من یه کئی بم له وان. فهرمووی: (به لئی تو له وانی). پیاویکی
 تریش ههلسا گوتی: نهی پیغه مبهری خودا! نزام بو بکه له لای خودا که منیش
 بکا به یه کئی له وان. فهرمووی: (وهكاشه دمسیشکهری لی کردی و نهو بههره
 گهورمیهی برد بو خوئی). {بروانه: تاج/٢، زنجیره: ٨٠، لاپه ره: ٣٨٦، ژماره:
 ٢٠٦٣/١ + زنجیره: ٧٣ ههتا زنجیره: ٧٥ - باسی دووعاو نووشته} + {ریاض
 صالحین/کوردی/١، زنجیره: ١٠، ژماره: ٧٤، لاپه ره: ٨٧ - چاپی دووهم} +
 {تهجریدی بوخاری = مختصر صحیح البخاری/کوردی/٥، لاپه ره: ١٦٨، ژماره:
 ١٨٧٤ = ٥٧٠٥ فتح الباری و تهرمهفه کانی، که نهه ژمارانهی ترن: ٣٤١٠، ٥٧٥٢، ٦٤٧٢،
 ٦٥٤١}.

روونکردنهوه:

١- وهك له ژماره (٩٧)دا روونکرایه وه خهونی پیغه مبههر ههقه و بهشیکه
 له سرووش (وهحی). (بروانه: تهجرید/کوردی/١، لاپه ره: ١٢، ژماره: ٣/٣ و
 تهرمهفه کانی).

٢- له تهجریدا، بهرگی سی کوردی ژماره: ٢٢٧٦/١٠٠٦. باسیکی جوانم
 لهبارهی نووشته و دووعاو نووسیوه، گهر بفرمووی سهرمنجی بدهی بئی سوود
 نابئی. له بهرگی پینجیشدا، ژماره: ٥٧٠٥/١٨٧٦ ژیننامهی حهزرمتی وهكاشه م زور
 به جوانی نووسیوه، له گه ل چهند سهرنجیکا سهبارمت به وهكاشه و مهرقه ده
 زورمه کانی، دیسان ته ماشای مایه ی رحمهت و پیت و فهره. ههروا ژیننامهی
 سه عیدی کورپی جوبه پیریشم له تهجریدا، بهرگی پینجی کوردی ژماره:

۵۵۱۵/۱۸۳۳ زۆر به جوانی نووسیوه، له گهڵ چه‌ند سه‌رنجی‌کا، خویندنه‌وه‌ی هۆی پیت و فه‌ره‌.

۱۳۲- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: كُنَّا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي قُبَّةٍ نَحْوًا مِنْ أَرْبَعِينَ رَجُلًا، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «أَتَرْضَوْنَ أَنْ تَكُونُوا رُبْعَ أَهْلِ الْجَنَّةِ؟ قَالَ: قُلْنَا: نَعَمْ، فَقَالَ: «أَتَرْضَوْنَ أَنْ تَكُونُوا ثُلُثَ أَهْلِ الْجَنَّةِ؟» فَقُلْنَا: نَعَمْ، فَقَالَ: وَالَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ، إِنِّي لَأَرْجُو أَنْ تَكُونُوا نِصْفَ أَهْلِ الْجَنَّةِ، وَذَلِكَ أَنَّ الْجَنَّةَ لَا يَدْخُلُهَا إِلَّا نَفْسٌ مُسْلِمَةٌ، وَمَا أَنْتُمْ فِي أَهْلِ الشَّرْكِ إِلَّا كَالشَّعْرَةِ الْبَيْضَاءِ فِي جِلْدِ الثَّوْرِ الْأَسْوَدِ. أَوْ كَالشَّعْرَةِ السَّوْدَاءِ فِي جِلْدِ الثَّوْرِ الْأَحْمَرِ» (۱۳۲).

عه‌بدوللای کوری مه‌سعوود (رمزای خودای ئی بی) فه‌رمووی: له‌ناو خپومتیکا بووین، ده‌وری چل پیاوی دمبووین، له‌ خزمه‌تی پیغه‌مبه‌ردا بووین، پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) فه‌رمووی: (ئه‌دی رازی دم‌بن که ئیوه‌ی گه‌لی موسولمان چواریه‌کی خه‌لکی به‌هه‌شت بن؟). فه‌رمووی: گوتمان: ئه‌ری، رازی دم‌بن، فه‌رمووی (دروودی خودای له‌سه‌ر بی): ئه‌ی رازی دم‌بن که ئیوه‌ی سییه‌کی خه‌لکی به‌هه‌شت بن؟ گوتمان: به‌ئێ، فه‌رمووی (دروودی خودای له‌سه‌ر بی): (به‌وه‌که‌سه‌ که گیانی موحه‌مه‌دی به‌ده‌سه‌، که خودای تاک و ته‌نایه‌، من ئومید ده‌که‌م که ئیوه‌ نیوه‌ی خه‌لکی به‌هه‌شت بن، چونکه‌ ئه‌وه‌ی که موسولمانه‌ ده‌جیته‌ به‌هه‌شت، ناموسولمان ناچیته‌ به‌هه‌شت، ده‌ی ئیوه‌ له‌چاو بته‌په‌رست و هاوبه‌ش په‌یدا که‌رانا، وه‌ک تاقه‌ ته‌ئێ مووی سپی وایه‌، به‌ پیستی گایه‌کی ره‌شه‌وه‌، یاوه‌ک ته‌ئێ مووی ره‌ش وایه‌ له‌ پیستی نۆبه‌نگایه‌کی

سووردا). تاج/۶/۲۶۶، ژماره: ۷، زنجیره: ۱۸ - تاج-۴ ژ ۳۹۲۱ + تاج/۷/۳۰، زنجیره: ۵،
ژماره: ۱ - تاج-۴ ژ ۳۹۹۵ + تاج/۱۰/۲۶۶، ژماره: ۵، ۶}.

(۹۶) باب قَوْلِهِ « يَقُولُ اللَّهُ لَأَدَمَ أَخْرَجَ بَعَثَ النَّارَ مِنْ كُلِّ أَلْفٍ تِسْعِمِائَةٍ وَتِسْعَةٍ وَتِسْعِينَ »

خودا به ئادهم دهفه رموی: نیردهی دۆزهخ جیابکهرهوه، لههه موو هه زاری،
نۆسه دو نه وه دو نووی بو دۆزهخه

۱۳۳- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): « يَقُولُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: يَا آدَمُ، فَيَقُولُ: لَبَّيْكَ وَسَعْدَيْكَ، وَالْخَيْرُ فِي يَدَيْكَ، قَالَ: يَقُولُ: أَخْرَجَ بَعَثَ النَّارَ، قَالَ: وَمَا بَعَثَ النَّارَ؟ قَالَ: مِنْ كُلِّ أَلْفٍ تِسْعِمِائَةٍ وَتِسْعَةٍ وَتِسْعِينَ، قَالَ: فَذَلِكَ حِينَ يَشِيبُ الصَّغِيرُ (وَتَضَعُ كُلُّ ذَاتِ حَمَلٍ حَمْلَهَا وَتَرَى النَّاسَ سُكَارَى وَمَا هُمْ بِسُكَارَى وَلَكِنَّ عَذَابَ اللَّهِ شَدِيدٌ) . قَالَ: فَاشْتَدَّ ذَلِكَ عَلَيْهِمْ، قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ وَإِنَّا ذَاكَ الرَّجُلُ؟ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): أَبْشِرُوا فَإِنَّ مِنْ يَأْجُوجَ وَمَأْجُوجَ أَلْفًا وَمِنْكُمْ رَجُلٌ، قَالَ: وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ إِنِّي لَأُطْمَعُ أَنْ تَكُونُوا رُبْعَ أَهْلِ الْجَنَّةِ، فَحَمِدْنَا اللَّهَ تَعَالَى وَكَبَّرْنَا، ثُمَّ قَالَ: وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ إِنِّي لَأُطْمَعُ أَنْ تَكُونُوا ثُلُثَ أَهْلِ الْجَنَّةِ، فَحَمِدْنَا اللَّهَ وَكَبَّرْنَا، ثُمَّ قَالَ: وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ إِنِّي لَأُطْمَعُ أَنْ تَكُونُوا شَطْرَ أَهْلِ الْجَنَّةِ، إِنَّ مَثَلَكُمْ فِي الْأُمَمِ كَمَثَلِ الشَّعْرَةِ الْبَيْضَاءِ فِي جِلْدِ الثَّوْرِ الْأَسْوَدِ أَوْ الرُّقْمَةِ فِي ذِرَاعِ الْحِمَارِ. » (۱۳۳)

ئهبو سه عیدی خودری (رمزای خودای لی بئی) فه رمووی: خو شه ویست
(دروودی خودای له سه ر بئی) فه رمووی: (خودای گه وره و سه رومر دهفه رموی:
ئهی ئادهم! ئادهم (دروودی خودای له سه ر بئی) دهفه رموی: بهفه رموو ئهی

(۱۳۳) مختصر صحيح مسلم/۱، ژماره: ۱۰۳ - مسلم. شيحا: ۴۳۱. ته جريد/۴، ژماره: ۱۳۴۲. بخاری:

پەرومردگارم! وام لەخزمەتتا، فەرمانت بەچی ھەيە ھەتا جێبەجێی بکەم، ھەتا خوشنوویدی و رمزامەندی تۆ دەر دەست دەکەم، خێروچاکە وا لە دەستی تۆداو ھەموو چاکەیی بە دەستی تۆیە).

خودای گەورە پێی دەفەر مووی: (ئەي ئادەم! بەشی دۆزەخ لەنەوێ لەخۆت جیاوەکە، بابروڤ بۆ ناوی). ئادەمیش عەرزی دەکا: (خودایە! بەشی دۆزەخ لەنەوێ من چەند لەچەندە؟). دەفەر مووی: (لەگشت ھەزار کەسێ نۆسەدو نەوێ نۆی بەشی ناگری دۆزەخە، وە تاقە یەکیکی بەشی بەھەشتە!).

فەر مووی: ئەمە ئەو کاتە یە کە منال پیر دەبی وەك لە قورئانا دەفەر مووی: {يَوْمَ تَرُوتُهَا تَذْهَلُ كُلُّ مُرْضِعَةٍ عَمَّا أَرْضَعَتْ وَتَضَعُ كُلُّ ذَاتِ حَمْلٍ حَمْلَهَا وَتَرَى النَّاسَ سُكَارَى وَمَا هُمْ بِسُكَارَى وَلَكِنَّ عَذَابَ اللَّهِ شَدِيدٌ}.

وہ ھەموو ناوس و دووگیانی خورپەي ئی دەکەوێ و سەکەکەي لەبار دەچێ و بەچکەکەي فەر دەدا، دەبی بەفەر تەنەو بشیویەکی وا کەس سەرکەسی ناپەرژێ، کە تەماشای مەردووم دەکەي، لەتۆ وایە کە مەست و سەرخۆش و نارەق و بادەنۆش، وا حەپەساو و شلەزاو و پەرۆش، وەگێژ و ورن، بەلام سەرخۆش و مەستی چی؟ کێ دەپەرژێتە سەرشتی وا، نەئ نەئ، مەست و سەرخۆش نین، بەلام سزای سەخت و توندی ئەو رۆژە واگێژ و وری کردوون، دەئیی سەرخۆش.

فەر مووی: جا موسولمانەکان زۆر سەخ لەت بوون و دەستیان کرد بە گریان و عەرزی حەزەرتیان کرد: جا ئەي پێغەمبەري خودا! دەبی ئەو تاقە کەسە کامان بێت؟ پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) فەر مووی: (موژدەتان ئی بێ، شتەکە خۆی ئاوايە، نەوێ وەك ئەوێ کە ئیوێ بۆی دەچن:

له ئىۋە يەك كەس بۇ بەھەشت و لە يەنجوج و مەنجوج ھەزار كەس بۇ دۆزەخ
دەپ.)

ئەوجا خۆشەويست فەرموۋى: (سۆيىندم بەو تاقە خودايە كە گيانى من وا
لەدەستى توانايى ئەودا، من ئومىد دەگەم كە ئىۋە دەستەى ئيمانداران
چواريەكى خەلكى بەھەشت بن). ئىمەيش لەخۇشيانا ئەللاھو ئەكبەرمان
بەدەنگى بەرزگرد، بۇ دەرپرېنى خۇشى و شادى، بە بۆنەى ئەم موزدەى
پىغەمبەرەو. ھەزرىت (دروودى خوداى لەسەر بى) فەرموۋى: (دەى من
ئومىد دەگەم كە ئىۋە سىيەكى خەلكى بەھەشت بن). ئىمە ديسان لەخۇشيانا
دەستمان كرد بە (اللە اكبر) كردن.

خۆشەويست (دروودى خوداى لەسەر بى) فەرموۋى: (دەى من ئومىد
دەگەم كە ئىۋە نىۋە دانىشتوانى بەھەشت بن). ئىمە ديسانەو دەستمان
كردەو بە (اللە اكبر) كردن. ئەوسا خۆشەويست (دروودى خوداى لەسەر بى)
فەرموۋى: (رېزەى ئىۋە لەچاو ئەو خەلگەى تردا، وەك تاقە موۋىيەكى سېى
وايە لە پىستى گايەكى رەشدا، يا وەك ئەو پوولەكەيە وان كەوا بە دىۋى
ناوۋەى رەفيسكى گويدريژمە!). {بىروانە: كۆتايى فەرموۋەى ژمارە (۱۰۲)ى
پوختەى موسليم}.

۲- کِتَابُ الطَّهَارَةِ

نامه‌ی پاک‌ی و خاوینی

(۲) باب: وَجُوبُ الطَّهَارَةِ لِلصَّلَاةِ

پاک‌ی و خاوینی مه‌رجه‌و بی‌ویسته بو‌کردنی نویژ

۱۳۴- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) يَقُولُ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (لَا تُقْبَلُ صَلَاةٌ مَنْ أَخَذَتْ حَتَّى يَتَوَضَّأَ قَالَ رَجُلٌ مِنْ حَضْرَمَوْتَ مَا أَلْحَدْتُ يَا أَبَا هُرَيْرَةَ قَالَ فُسَاءٌ أَوْ ضَرَّاطٌ). (۱۳۴)

ئه‌بو هورمیره (رمزای خوای لی بئی) فه‌رمووی: پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سهر بئی) فه‌رمووی: (هه‌رکه‌سی ده‌ست‌نویژی شکا تاده‌ست‌نویژ نه‌گریته‌وه نویژی دروست نییه) بی‌اوئیکی هه‌ضره‌مه‌وتیش گوتی: ئه‌ی ئه‌بوهورمیره! ده‌ست‌نویژ به‌چی ده‌شکی؟ فه‌رمووی: به‌بالیبوونه‌وه و ترو تسو شتی وا).

ئه‌مه ده‌قی گێرانه‌وه‌ی پیشه‌وا موسلیمه بو‌ ئه‌م فه‌رموودیه، ئه‌مه‌یش ده‌قی ژماره (۱۰۴) بوخته‌ی موسلیمه:

موسعه‌بی کورپی سه‌عد فه‌رمووی: عه‌بدو‌للای کورپی عومه‌ر چوو بو‌لای ئیب‌نو عامیر، بو‌هه‌وال پرسینی، چونکه نه‌خۆش بوو، ئیب‌نو عامیر به‌ ئیب‌نو عومه‌ری گوت: ئه‌ی ئیب‌نو عومه‌ر! بو‌ له‌خودا ناپارێتیه‌وه بو‌م؟ فه‌رمووی: بو‌خۆم له‌ پیغه‌مبه‌رم بیست (دروودی خودای له‌سهر بئی) ده‌یفه‌رموو: (خودای

(۱۳۴) ته‌ج‌رید/۱، ژماره: ۱۰۹. بخاری: ۱۲۵، ۶۹۵۴. مسلم: ۲۲۵ - ۵۳۱. شیخا - مختصر صحیح

مسلم/۱، ژماره: ۱۰۴. شیخا: ۵۳۴.

گهوره نه نوپژ بهېږ دمنويزو پاکی گيرا دهکاو، نه خپړ له گزی و دزی و فزی
قه بوول دمکا).

دهی تویش فهرانداری سهر شاری به صره بوویت. {بروانه: تاج/۱،
لاپهړه: ۲۰۸، زنجیره: ۵۲، ژماره: ۳۹۰/۱}.

نه وهوی دمه رموی: دوعاو نزاو پارانه وه بؤ به دکارو ناموسولمان دروسته،
وه پیغه مبهرو یارانی شتی وایان کردووه و پیشینان و پاشینانیش شتی واده مکن،
که خودا هیدایه تی ناموسولمانان بداو ته وبه به نسیمی تاوانبار بکا، که واته:
مه بهستی نیبنو عومهر له م گوتیه سهرکونه ی نیبنو عامیر بووه، هه تا واز له
نافهرمانی خودا بینی و ته وبه بکا.

(۳) باب: صفة الوضوء وکماله

چونیتی ده سنويزو نه وای ده سنويز

۱۳۵- عَنْ عُثْمَانَ بْنِ عَفَّانَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّهُ: (دَعَا بِإِنَاءٍ فَأَفْرَغَ عَلَى كَفِّهِ
ثَلَاثَ مِرَارٍ فَمَسَحَ بِرَأْسِهِ ثُمَّ غَسَلَ رِجْلَيْهِ ثَلَاثَ مِرَارٍ إِلَى الْكَعْبَيْنِ
ثُمَّ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَنْ تَوَضَّأَ نَحْوَ وُضْؤِي هَذَا ثُمَّ صَلَّى
رَكَعَتَيْنِ لَا يَحْدِثُ فِيهِمَا نَفْسَهُ غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ. وفي رواية: أَنَّ عُثْمَانَ (رَضِيَ
اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: أَلَا أُحَدِّثُكُمْ حَدِيثًا لَوْلَا آيَةُ مَا حَدَّثْتُكُمْوه سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ يَقُولُ لَا يَتَوَضَّأُ رَجُلٌ يُحْسِنُ وُضْوءَهُ وَيُصَلِّي الصَّلَاةَ إِلَّا غُفِرَ لَهُ مَا بَيْنَهُ وَبَيْنَ
الصَّلَاةِ حَتَّى يُصَلِّيَهَا قَالَ عُرْوَةُ الْآيَةُ إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أُنْزِلَنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ). (۱۳۵)

(۱۳۵) ته جريد/۱، ژماره: ۱۲۶. بخاری: ۱۹۵. مسلم: ۲۲۶ = ۵۲۷ شیخا = مختصر صحيح مسلم/۱،

حومرانی نۆكەرى عوئمان (رەزای خوای لى بى) فەرمووی: عوئمان
 (رەزای خوای لى بى) داوای ئاوی دەستنویژی کردو ئاوا لەسەر ئەم شیومیە
 دەستنویژی گرت: لەپیشا ئاوی کرد بەهەردوو دەستی خۆیدا، هەردوو دەستی
 تاهەردوو مووچەکانی سى جار شۆرد، ئنجا دەستی راستی کرد بەناو دەفرەگەداو
 سى جار ئاوی لەدەمی و لەلووتی راداو هنگی کرد، ئنجا سى جار دەم و چاوی
 شۆرد، ئەنجا سى جار دەستی راستی هەتا ئانیشکی شۆرد، ئینجا سى جار
 بەوچەشنە دەستی چەپیشی شۆرد، ئینجا دەستی تەری هیئا بەسەر سەریداو،
 سەری خۆی مەسح کرد، ئینجا قاجی راستی هەتا هەردوو قاپە رەقەلەى سى
 جار شۆرد، ئینجا سى جار بەوچەشنە قاجی چەپیشی شۆرد، لەپاشا عوئمان
 فەرمووی بەچاوی خۆم پێغەمبەرم (دروودی خودای لەسەر بى) دى وەك ئەم
 دەستنویژەى من گرتەم لەبەرچاوی ئیو، ئاوا دەستنویژی گرت و ئەوجا فەرمووی
 (دروودی خودای لەسەر بى) هەرکەسى دەستنویژی بگرى لەچەشنی ئەم
 دەستنویژەى کەئىستا من گرتەم، ئنجا هەلسى دوو رکات نوێژی پوختی دوور
 لەخەيالى کاروبارى دنيایى بکا، ياپتر لەدوو رکات بکا بەهەمان شیو، ئیتر
 خودای گەورە لەگوناهى لەوچەپیشی خۆش دەبى) لەگىرپانەومیەکا: عوئمان (رەزای
 خوای لى بى) فەرمووی: ئاگادار بن بائەم فەرموودمیەتان پى بلىم، بەخودا
 لەبەر ئەو ئایەتە نەبى کەهەرپەشە لەشاردنەوێ زانستی ئایینی دەکا،
 بەپێویستم نەدەزانی کەبۆتانی بگىرپەو، بەگوێی خۆم لەزاری پیرۆزی
 خۆشەویستم بیست، دمیفرموو (دروودی خودای لەسەر بى): (هەرکەسى
 دەستنویژی بەجوانی بگرى، ئەوجا نوێژی لەپینچ فەرزەکان بکا، مسۆگەر
 کەخودا لەگوناهى ئەو ماومیەى هەتا نوێژە فەرزەکەى تری دوا ئەو نوێژە،
 خۆش دەبى). (ت / ۱ / ۱/۳۵ ز- ۲۸ ژ- ۲۳۳). عورووی کورى زوبەیر دەفەرموی:

(مه بهست لهه ئايهتهى كه عوئمان لهه شوينهده ئاماژهى بۆ دهكا ئايهتهى سهدهو په نجاو نۆى سورمتى به قهرميه كه دمفه رموى: { إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالْهُدَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّاهُ لِلنَّاسِ فِي الْكِتَابِ أُولَٰئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ وَيَلْعَنُهُمُ اللَّاعِنُونَ } واته: (ئهو كه سانهى كه نهو به لگهو نيشانه روئشانه حه شار دهمه، كه خوادى گه ووهو سهرومر ناردوونى و له نامه ئاسمانى په كاندا روونى كردوونه ته وه بۆ مهردووم، ئهم جوړه كه سانه له سهه ئهم جوړه تاوانه گه وراڼه، كه بريټى په له شار د نه وهى زانستى ئاييڼى، هه موو نه فرمتكه رى نه فرمت و له عنه تيان ئى دهكه ن!).

روونكردنه وه:

گه رچى ئهم ئايه ته پيرۆزه دمه هق به خاومن نامه كان هاتۆته خواره وه به تاي به ته، به لام بايه خو عيرمت به گشتايه تهى ي بيژميه، عيرمت به عومومى له فظه، نهك به هوپه تاي به ته كه، كه واته: هه ركه سى زانستى ئاييڼى حه شار بده، سهه به هه ر ئاييڼى بى، بهر هه ر شهى ئهم ئايه ته دهكه وى، فه رمانه ر وهى سييه مى موسوئمانان ئيمامى عوئمانى كورى عه ففان، دايكى ناوى (اروى) په كچى پوورى باوكى پيغه مبه ره له پيغه مبه ر منالتره، ناودميرى به: ذو نورمين، واته: دوو نوور، چوونكه دوو كچى پيغه مبه رى هيئاوه له پيشا روقيه هى هيئاوه، كه روقيه دمه رى ئومموكه لئووم دهيني، روقيه و ئومموكه لئووم كچى پيغه مبه ر بوون، دروودى خوا له پيغه مبه رو رمزاي خودا له وان بى، سهدهو چلو شهش فه رموودهى له كتيبه ناودارمكاني سووننه تدا ههيه، پيشه وا بوخارى يازده يانى گيراومته وه.

لهپاش شههید بوونی نیمامی عومەر، لهیهکه م روژی موحه پرمی سالی
 بیست و چواری کۆچی دا کرا به جی نشینی سییه م، دهولته تی نیسلام لهسهر
 دمستی نهودا تهواو تهواو دامه زراو رووبه ری فراوان بوو، سامان نهوقی دایه وه،
 مال زۆر زۆر بوو، وای لی هاتبوو خه لک که نه یز مکیان دهگری سه ربه سه ر به پاره،
 گرنه گرتین و ناودارترین کاری نیمامی عوتمان جه معی قورنان بوو، له ته مه نی
 هه شتاو دوو سالی دا، له فهر ته نه یه کی کوپرانه دا، له پروژی هه ینی دا، ری که وتی
 هه ژده ی مانگی قوربانی سالی (۲۵) کۆچی، له کاتی دمور کردنه وه ی قورنان دا،
 نه سومدی ته جیبی شه هیدی کرد، قورنانه که له باومشی دا بوو خوینه که ی پزا
 به سه ر نه م نایه ته دا: (فسیکفیکهم الله) هه زار رحمه ت له نیمامی جه زمری که له
 (ذات الشفا) دا دمفه رموی:

فَذبحوه تـالـی القـرآن

بین یدیـه المـصـحف العـثمـانی!

به کوردی واته:

وهـک بهـرخ سهـر بری، سهـر برا عوتمان

کاتی شه هید بوون، قورنان له سه ر پان

(پروانه: تاج/ ۵ / ۳۳۱ / ۱ = تاج- ۴ ز- ۹۴ ژ- ۳۸۴ هه روا تاج / ۵ / ۴۵ ز - ۸ هه تا ف

- ۱۶ تاج- ۳ ز- ۸ ژ- ۳۲۷۲ هه تا ۳۲۸۷).

نه مه ییش دمقی موسلیمه بو نه م فه رموودمیه:

حومرانی نوکه ری نیمامی عوسمان (رمزای خودای لی بن) فه رمووی:

عوسمان (رمزای خودای لی بن) داوای ناوی دمسنوژی کردو ناوا له سه ر نه م

شیومه دمسنوژی گرت: له پشا له دمفره که ناوی کرد به هه ردوو دمستی

خویدا، هه ردوو دمستی تا هه ردوو مووچه گانی سی جار شوو، ئینجا دمستی

راستی کرد به‌ناو دمفرمه‌ک‌داو س‌ج‌ار ناوی له‌ده‌می و له‌لووتی راداو هنگی کرد، ئینجا س‌ج‌ار د‌مو‌چ‌اوی شو‌رد، ئینجا س‌ج‌ار د‌م‌ستی راستی ه‌تا ئه‌نیشکی شو‌رد، ئینجا س‌ج‌ار به‌و‌چ‌ه‌شنه د‌م‌ستی چه‌پیشی شو‌رد، ئه‌نجا د‌م‌ستی ته‌ری ه‌ینا به‌سه‌ر سه‌ری‌دا، سه‌ری خو‌ی مه‌سح کرد، ئینجا پ‌یی راستی ه‌تا ه‌ه‌ردوو قاپه‌ ره‌قه‌له‌ی س‌ج‌ار شو‌رد، ئینجا س‌ج‌ار به‌و‌چ‌ه‌شنه ق‌اچی چه‌پیشی شو‌رد، له‌پاشا عوسمان فه‌رمووی: به‌چ‌اوی خو‌م پ‌یغه‌مبه‌رم دی، وه‌ك ئه‌م د‌م‌سنو‌یژه‌ی من گ‌رت‌م له‌به‌رچ‌اوی ئ‌یوه، ئاوا د‌م‌سنو‌یژی گ‌رت‌و، ئه‌وجا فه‌رمووی (د‌روودو س‌لاوی خودای گ‌ه‌وره‌ی له‌سه‌ر ب‌ی): (ه‌هرکه‌س‌ی د‌م‌سنو‌یژی ب‌گ‌ری له‌چه‌شنی ئه‌م د‌م‌سنو‌یژه‌ی که ئ‌یستا من گ‌رت‌م، ئه‌وجا ه‌ه‌لس‌ی دوو رک‌ات نو‌یژی پ‌وختی دوور له‌ خه‌یالی کاروباری دنیا‌ی ب‌کا، یا پ‌تر له‌دوو رک‌ات ب‌کا به‌هه‌مان شیوه، ئ‌یتر خودای گ‌ه‌وره له‌ گ‌ونا‌هی له‌وه‌پ‌یشی خو‌ش د‌م‌ب‌ی). (ت‌اج/١، زنجیره: ٢٨، ژماره: ١).

ئ‌یبنو شه‌هاب فه‌رمووی: (زانایانی ئ‌یغه‌مبه‌رموون: ئه‌مه نموونه‌ی ت‌یرو ته‌سه‌ل‌ترینی د‌م‌سنو‌یژی نو‌یژه، بۆکه‌س‌ی ب‌یه‌وی د‌م‌سنو‌یژی ته‌واو ب‌گ‌ری).

(٧) باب: فِي وُضُوءِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)

باسی چۆن‌یت‌ی ده‌سنو‌یژی پ‌یغه‌مبه‌ر (د‌روودی خودای له‌سه‌ر ب‌ی)

١٣٦- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ زَيْدٍ بْنِ عَاصِمٍ الْأَنْصَارِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ)، وَكَانَتْ لَهُ صُحْبَةٌ، قَالَ: قِيلَ لَهُ: تَوَضَّأَ لَنَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَدَعَا بِإِنَاءٍ فَأَكْفَأَ مِنْهَا عَلَى يَدَيْهِ فَغَسَلَهُمَا ثَلَاثًا، ثُمَّ أَدْخَلَ يَدَهُ فَاسْتَخْرَجَهَا، فَمَضْمَضَ وَاسْتَنْشَقَ مِنْ كَفِّ رَاحِدَةٍ فَقَعَلَ ذَلِكَ ثَلَاثًا، ثُمَّ أَدْخَلَ يَدَهُ فَاسْتَخْرَجَهَا، فَغَسَلَ وَجْهَهُ ثَلَاثًا، ثُمَّ أَدْخَلَ يَدَهُ فَاسْتَخْرَجَهَا، فَغَسَلَ يَدَيْهِ إِلَى الْمِرْفَقَيْنِ مَرَّتَيْنِ، ثُمَّ أَدْخَلَ يَدَهُ فَاسْتَخْرَجَهَا

فَمَسَحَ بِرَأْسِهِ، فَأَقْبَلَ بِيَدَيْهِ وَأَدْبَرَ، ثُمَّ غَسَلَ رِجْلَيْهِ إِلَى الْكَعْبَيْنِ. ثُمَّ قَالَ: هَكَذَا كَانَ رُضْوُ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ).^(۱۳۶)

ئەمە دەقی ژمارە (۱۲۵) ی پوختە ی موسلیمە:

عەبدوللای کۆری زەمیدی کۆری عاصیمی ئەنصاری (رەزای خودای ئی بێ) که یەکی بوو لە هاوەڵانی پێغەمبەر پیاوی پێی گوت: ئایا دەتوانی که پیشانمان بەدی که پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) چۆن دەسنوێژی دەگرت؟ عەبدوللای فەرمووی: بە ئی باشە، جا داوای ئاوی کردو جامی ئاویان بۆ هینا، جامەکە ی لار کردەوهو بە لیوی جامەکە ئاوی کرد بە دەستی خۆیداو سێ جار هەردوو دەستی خۆی لەدەرەوهی جامەکە بەو شیومیە شۆرد، ئەوجا دەستی کرد بە جامەکەداو لویچی ئاوی هەلگرت و لەوتاقە لویچە هەم ئاوی لەدەمی راداو هەم لە لووتی و هنگی کرد، سێ جار ئاوی کرد، ئەوجا بەسێ مشت ئاو دەموچاوی شۆرد، ئەوجا دەستی کردەوه بە دەرەکه‌داو هەردوو دەستی تا هەردوو ئانیشکی دووجار دووجار شۆرد، ئەوجا دەستی کردەوه بەناو ئاوەکه‌داو دەستی دەرەیناوەوه دەستی تەری هینا بەسەر سەریدا، لەپیشا لە پیشە سەریەوه دەستەکانی بردن بۆ پشته سەری، لەسەرەتاوه هەردوو دەستی بەتەری لە پیشی سەریەوه خشان بەسەر سەریدا هەتا پشته ملی، ئەوجا بەرەودوا بەسەر سەریدا، بەگێشی کردن هەتا ئەو شوینە ی که لەویۆه دەستی پیکرد، ئەوجا هەردوو پێی هەتا هەردوو قاپەرە قەلە ی شۆرد. ئەوجا فەرمووی: ئەمە شیۆه ی دەسنوێژی پێغەمبەر بوو (دروودی خودای لەسەر بێ).

^(۱۳۶) مختصر صحيح مسلم/۱، ژمارە: ۱۲۵ - شیح: ۵۵۴. تجرید/۱، ژمارە: ۱۲۹. بخاری: ۷۵.

روونکردنهوه:

عهبدوڼلای کورې زمید نه نصارییه، ئو خودییه، بهدری نییه، واته: نامادهی غهزای ئو خود بووه، هاوبهشی تیادا کردووه، له ریزی له شکرې ئیسلاما، بهلام به شداری له غهزای به دردا نه کردووه، عهبدوڼلای خوی و باوکی و دایکی (رمزای خودایان لای بی) هاوړی پیغه مبه ر بوون، چلو ههشت فهرموودهی ههیه، ههشتیان په سندی ههردوو پیرن، واته: هه م شیخی بوخاری و هه م شیخی موسلیم نه و ههشت فهرموودمیان گپراوتمه وه، په کیکیان نه م فهرموودمیهیه که واین له خزمه تیدا، که له بوخاریدا له ههشت جیگه دا، به ههشت بونه وه دووباره بۆته وه، ناوا: ۱۸۵، ۱۸۶، ۱۹۱، ۱۹۲، ۱۹۷، ۱۹۹. به شداری له کوشتنی موسه یله مهی که زابا کردووه. نه م زاتانه فهقی بوون بۆ گپرا نه وهی فهرموودمکانی: عهبادی کورې ته میم که برازای بوو، له گهل یه حیای کورې عه ماره و کهسانی تریش. له ته مه نی هه فتا سالیدا، له مانگی قورباندا، له شه رکه ی رۆزی هه رردا، که له (۶۳) ی کوچیدا بوو، شه هید کرا (رمزاو ره حمه تی خودای لای بی).

نهمهیش ژماره (۱۳۹) ی تجریده:

پیاوی به عهبدوڼلای کورې زمیدی گوت: نایا دمتوانی که پیشانم بدهی که پیغه مبه ر (دروودی خودای له سهر بی) چۆن دهنویژی دهگرت؟ عهبدوڼلای فهرمووی: به لای باشه، جاداواوی ناوی کردو لای کرد به ههردوو دمستی داو دوو جار ههردوو دمستی ههتا هه ر دوو مووچی خوی شۆرد، ئینجا ناوی له ده می و له لووتی رادا، نه و جا سی جار روخساری خوی شۆرد، نه و جا ههردوو دمستی خوی ههتا ههردوو ئانیشکی دوو جار دوو جار شۆرد، ئینجا به ههردوو دمستی سهری خوی ته رکرد، له پیا لپیشا له پیا شه سهریه وه بردنی بۆ پشته سهری،

لهسهرمتاوه ههردوو دمستی لهپیشی سهریهوه بهتهری خشان بهسهر سهریدا ههتا پشتهملی، نهوجا بهرمودوا بهسهر سهری دا بهکیشی کردن ههتا نهو شوینهی کهلهوئوه دمستی پیکرد، نهجا ههردوو پیی شۆرد).

(٨) باب: الإِيتَارُ فِي الإِسْتِنَارِ وَالِإِسْتِجْمَارِ

١٣٧- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ قَالَ: (مَنْ تَوَضَّأَ فَلْيَسْتَنْثِرْ وَمَنْ اسْتَجْمَرَ فَلْيُوتِرْ). (١٣٧)

نهبوهورمیره (پرمزای خوای لی بئ) فهرمووی: پیغهمبر (دروودی خودای لهسهر بئ) فهرمووی: (ههرکهسی دمستنوێژ دهگری باهنگ بکاو ناو لهلوولتی رابدا، وهههرکهسی بهبهردو شتی وا تارات دهگری، بابهچهند بهردیکی تاک خوی پاک بکاتهوه، وهک سی یاپینج یاحهوت.وه ههروها). (ش/ت/ن- تاج/١/١٣٤/١ ز-٢٨ ژ-٢٣٣).

١٣٨- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (إِذَا اسْتَقْبَضَ أَحَدُكُمْ مِنْ مَنَامِهِ فَتَوَضَّأَ فَلْيَسْتَنْثِرْ ثَلَاثًا فَإِنَّ الشَّيْطَانَ يَبِيتُ عَلَى خِشْمِهِ). (١٣٨)

نهبوهورمیره (پرمزای خوای لی بئ) فهرمووی: لهخۆشهویستهوه(دروودی خوای لهسهر بئ) دمفهرمووی: (کاتی لهخه وخهبرتانه دمیتهوه دمستنوێژی بشۆرن، ومسی جار هنگ بکهن و ناو له لووتدان رادمن، تالووتان لهنازار پاک بیتهوه، چونکه شهیتان لهناو سهرووی کونه لووتی نووستوودا شهو دمکاتهوه!).

(١٣٧) تهجرید/١، ژماره: ١٢٧. بخاری: ١٦١. مسلم: ٢٣٧ = ٥٦١ شیخا.

(١٣٨) تهجرید/٣، ژماره: ١٣٢٨. بخاری: ٣٢٩٥. مسلم: ٢٣٨ = ٥٦٣. شیخا = مختصر صحیح

(۹) باب: وجوب غسل الرجلین بکمالهما

له کاتی دهستنوئزگرتندا بیتویسته ههردوو بیتیهکان بهتهواوی بشوئین

۱۳۹- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: (تَخَلَّفَ عَنَّا النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي سَفَرَةٍ سَافَرْنَاهَا فَأَذْرَكْنَا وَقَدْ أَرْهَقَتْنَا الصَّلَاةُ وَنَحْنُ نَتَوَضَّأُ فَجَعَلْنَا نُمَسِّحُ عَلَى أَرْجُلِنَا فَنَادَى بِأَعْلَى صَوْتِهِ وَيْلٌ لِلْأَعْقَابِ مِنَ النَّارِ مَرَّتَيْنِ أَوْ ثَلَاثًا). (۱۳۹)

عهبدوللای کوری عهمر (رمزای خودا لهخوی و لهباوکی بئ) فهرمووی: لهسهفهريکا لهخزمهت پیغهمبهردا بووین، پیغهمبهر (دروودی خودای لهسهر بئ) کهوته دواوه، کهپیمان گهیشتهوه گهرمهی نوئز بوو، ئیمهیش سهرگهرمی دمستنوئز گرتن بووین، بهلام قاجمان پشيله شوږ دمکرد، وهک دمستی تهري پیاپینی ئاوا، کاتی پیغهمبهر (دروودی خودای لهسهر بئ) نهوهی بینو بهمهی زانی، سی جار بهههموو دمگی خوی بانگهوازی ههئداو ههرمووی: (واي لهدهستی ئاگری دۆزهخ بو ئهوه کهسهی کهبهباشی پاژنهی پیی لهکاتی دمستنوئزگرتنا، بهباشی نهشوئی!) (ت/۱، زنجیره: ۲۸ ژماره: ۲۴۲).

۱۴۰- حَدَّثَ أَبُو هُرَيْرَةَ - وَكَانَ يَمُرُّ بِنَا وَالنَّاسُ يَتَوَضَّأُونَ مِنَ الْمِطْهَرَةِ - قَالَ أَسْبَغُوا الْوُضُوءَ فَإِنَّ أَبَا الْقَاسِمِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ « وَيْلٌ لِلْأَعْقَابِ مِنَ النَّارِ ». (۱۴۰)

جاری نهبو هورمیره (رمزای خودای لی بئ) دمستهیهکی بینو لهدمستشوږمکه دمستنوئزیان دهگرت، گوئی: بهتهواوی، بهجوانی دمستنوئز بگرن، چونکه بهگوئی خۆم گویم لی بوو که خۆشهویست (دروودی خودای لهسهر بئ) دهیغهرموو: (ئهه هاوار! بو ئهوهکهسانهه که لهکاتی

(۱۳۹) تهجرید/۱، ژماره: ۵۴. بخاری: ۶۰. مسلم: ۲۴۱ = شیخا: ۵۷۱، ۵۷۵، ۵۷۲.

(۱۴۰) بخاری. وضوء: ۱۶۵. مسلم/شیخا، طهارة: ۵۷۱، ۵۷۵، ۵۷۲.

دمستنوئیزگرتیاننا، بهباشی شادهمارمکهی سهر قنگه پاژنهیان ناشۆرن! نهی هاوار لهدمست نهو ناگرهی کهبۆ نهوانه نامادهگراوه).

لهگیرانهومیهکا: (وای لهدمستی ناگرهی دۆزهخ بۆ نهوکهسهی که بهباشی پاژنهی پێی ناشۆری، لهکاتی دمستنوئیزگرتندا). (تاج/۱، زنجیره: ۲۸، ژماره: ۱۴۲).

(۱۲) باب: استحبابِ إِطَالَةِ الْغُرَّةِ وَالتَّخْجِيلِ فِي الْوُضُوءِ

دهموچاو نوهرانی و چاره شیرینی بههوی دهسنوئیزی تیروپرهوه

۱۴۱- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ إِنَّ أُمَّتِي يُدْعَوْنَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ غُرًّا مُحَجَّلِينَ مِنْ آثَارِ الْوُضُوءِ فَمَنْ اسْتَطَاعَ مِنْكُمْ أَنْ يُطِيلَ غُرَّتَهُ فَلْيَفْعَلْ).^(۱۴۱)

نهبوهورمیره فهرمووی: له پیغهمبهرم بیست دمیفرموو: (لهپوژی قیامت دا نوممتم پێیان دمگوتری: مارۆی چوارپهل سپی، چونکه نهو شوینانهی نهندامیان کهناوی دمستنیز دمیانگریتهوه سپی و گهشو جوانن، بههوی نهسهر و شوینهواری دمستنوئیزموه، دهی بۆ بهدمستهینانی نهه بههره کهورمه لهکاتی دمستنوئیز گرتن دا چهندهی دمتوانن قهشی و گهشی ی خۆتان زۆرتر بکهن). (ریاض - ۸۲۴/۳ + تاج/۱۰/ ۵۶ ژ- ۶۹ ز- ۹).

نهمه ژماره (۱۱۰)ی تجرید بوو، نهمهیش ژماره (۱۲۸)ی پوختهی موسلیمه:

نوعهیمی کوری عهبدوللای نهلموجمیر (رهحمهتی خودای ئی بی) فهرمووی: بۆ خۆم نهبو هورمیره بینی، ئاوا دمسنوئیزی دهگرت: لهپیشا

^(۱۴۱) تهجرید/۱، ژماره: ۱۱۰. بخاری: ۱۳۶. مسلم: ۲۴۶ = ۵۷۸ شیخا + مختصر صحیح مسلم/۱،

روخسارى خۆى شۆرد، زۆر بە تىرو پىرى، ئەوجا دەستى راستى شۆرد، لە ئانىشكى تىپەران، ھەنى لە قۆلى لەگەتيا شۆرد، ئەوجا دەستى چەپى شۆرد، ھەتا گەشتە قۆلى، ئەنجا دەستى بەتەرى ھىنا بەسەر سەرىدا، ئەوجا قاچى راستى شۆرد ھەتا لاقى، ئەوجا قاچى چەپى شۆرد ھەتا لاقى، ئەوجا ئەبو ھورمىرە بەمنى فەرموو: (ئەى نواعىم! ئا بەم شىومىيە پىغەمبەرم دىوہ دەسنوئىزى گرتوۋە).

ئەبو ھورمىرە فەرموۋى: پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) فەرموۋى: (ئىوہى گەل ئىسلامى من، لە رۆژى قىامەتا، روخسار گەش و نوورىن دەبنو، چوارپەل سىپى و نەخشىن دەبن، چونكە ئەو شىوئانەتان كەناۋى دەسنوئىز دىيانگىرتەوہ، سىپى و گەش و درموشاۋەن، بەھۋى ئاسەۋارى دەسنوئىز تەۋاۋى تىرو تەسەلەوہ، كەۋاتە بۆ مسۆگەر كەردنى ئەم بەھرە گەورمىيە، لەكاتى دەسنوئىز گرتندا، چەندە دەتوانن قەشى روخسارو گەشىي دەست و پىي خۇتان زۆرتەر بىكەن).

(۱۵) باب: السَّوَالِ

باسى سىۋاك

۱۴۲- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «لَوْلَا أَنْ أَشَقَّ عَلَى النَّاسِ {أَوْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَفِي حَدِيثٍ زُهَيْرٍ: عَلَى أُمَّتِي} لَأَمَرْتُهُمْ بِالسَّوَالِ عِنْدَ كُلِّ صَلَاةٍ».^(۱۴۲)

^(۱۴۲) مختصر صحيح مسلم/۱، ژمارە: ۲۷۰ - مسلم/شيخا: ۵۵۸. بخارى: ۸۸۷، ۷۲۴۰ مسلم. سۋاك:

ئەبو ھورەيرە (رمزى خوداى لى بى) دىمفەرموى: خۇشەويست (دروودى خوداى لەسەر بى) دىمفەرموى: (نەبادا نازارو زەحمەتى موسولمانان و ئۆمەتم بىدەم، دىمنا فەرمانىم بى دىمگىردن كە بۇ ھەموو نوپۇزى سىواك بىكەن). {تاج/۱، لاپەرە: ۱۳۱، زنجىرە: ۲۷، ژمارە: ۲۲۳ چاپى دوووم + تاج/۱، لاپەرە: ۲۳۴، زنجىرە: ۶۵، ژمارە: ۴۳۹ ھەروا لە ژمارە: ۴۳۷ ھەتا ۴۴۲}.

ئەمەيش دىمقى ئەم فەرموودىيە لەبوخارىدا، لە سواكا:

ئەبو ھورەيرە (رمزى خوداى لى بى) فەرمووى: پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) دىمفەرموى: (نەبادا نازارو دىمردى سەرى ئۆمەتم بىدەم، ئەگىنا بۇ گىرتنى ھەموو دىمستىنوپۇزى فەرمانىم بى دىمگىردن بە سىواككردن). (تاج/۱، ژمارە: ۲۲۳، زنجىرە: ۲۷).

۱۴۳- عَنْ أَبِي مُوسَى (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (أَتَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَوَجَدْتُهُ يَسْتَنْ بِسِوَاكِ يَدِهِ يَقُولُ أَعْ أَعْ وَالسَّوَاكُ فِي فِيهِ كَأَنَّهُ يَتَهَوَّغُ).^(۱۴۳)

ئەمە دىمقى گىپرانەھەدى بوخارىيە:

ئەبوموسا (رمزى خواى لى بى) فەرمووى: جارى چووم بۇ خىزمەتى پىغەمبەر (دروودى خواى لى بى) دار سىواكىكى لەدەستا بوو، سىواكى بى دىمگىرد، دىمفەرموو: (ئوع، ئوع) وَهَكَذَا بِرَشِيَّتِهِ وَهَذَا ۱۴۴- عَنْ حُذَيْفَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا قَامَ مِنَ اللَّيْلِ يَشْرُصُ فَأَهُ بِالسَّوَاكِ).^(۱۴۴)

ئەمە دىمقى ئەم فەرموودىيە، لە تەجىرىدى بوخارىدا (ژمارە: ۱۷۶):

^(۱۴۳) تەجىرىد/۱، ژمارە: ۱۷۵. بخارى: ۲۴۴. مسلم: ۲۵۴ - ۵۹۱ شىخا. تاج/۱، زنجىرە: ۶۵، ژمارە:

۴۲۸. رياض الصالحين/۳، زنجىرە: ۲۷، ژمارە: ۱۲۰۱. فيقهى ئاسان/۱، لاپەرە: ۲۳، زنجىرە: ۷.

^(۱۴۴) تەجىرىد/۱، ژمارە: ۱۷۶. بخارى: ۲۴۵، ۸۸۹، ۱۱۳۶. مسلم: ۲۵۵ - ۵۹۲ شىخا.

خودمیفه (رمزای خوی لی بی) فهرمووی: (جاران پیغه مبه ر (دروودی
خودای له سهر بی) گه شه و له خه و هه لدهسا بو شه ونویژ، یا بوهه ر شتی تر،
سیواکی له ده می خوی رادهداو سیواکیکی ته وای ده کرد).

(۱۶) باب: خصال الفطره باسی رهفتاره سروشتیه کان

۱۴۵- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ:
«الْفِطْرَةُ خَمْسٌ، أَوْ خَمْسٌ مِنَ الْفِطْرَةِ: الْخِثَانُ وَالْإِسْتِحْدَادُ وَتَقْلِيمُ الْأُظْفَارِ وَتَشْفُ الْإِبْطِ
وَقَصُّ الشَّارِبِ».^(۱۴۵)

نه بو هورمیره (رمزای خودای لی بی) فهرمووی: پیغه مبه ر (دروودی
خودای له سهر بی) فهرمووی: (نهم پیئجه له سروشتی پاکن: خو سونه تکردن،
به رتاشین، نینوک کردن، هه لکیشانی مووی بنبال، به رسمیل کردن و قرتاندنی
مووی سمیل).

۱۴۶- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ:
« خَالِفُوا الْمُشْرِكِينَ، وَقَرُّوا اللَّحْيَ وَأَحْفُوا الشَّوَارِبَ ».^(۱۴۶)

ئیبنو عومه ر (رمزای خودایان لی بی) دمه رمووی: پیغه مبه ر (دروودی
خودای له سهر بی) دمه رمووی: (به پیئجه وانه ی بت به رستان و فره خوا
به رستان بکه ن، به م رهنکه: نیوه به پیئجه وانه ی نه وانه وه ریش ته واو به یلنه وه و

^(۱۴۵) مختصر صحیح مسلم/ ۱، ژماره: ۱۸۱ = شیخا: ۵۹۶. بخاری: ۵۸۸۹، ۵۸۹۱، ۶۲۹۷. ریاض/ ۳،

ژماره: ۱۲۰۸.

^(۱۴۶) ته جرید/ ۵، ژماره: ۱۹۰۴. بخاری: ۵۸۹۲. مسلم: ۲۵۹ = مختصر صحیح مسلم/ ۱، ژماره: ۸۴.

شیخا: ۶۰۱.

سمیل ته‌واو کورت بکه‌نه‌وه). {تاج/۴، لاپه‌ره: ۱۳۷، زنجیره: ۴۲ ژ ۲۸۵۸-
ش/د/ت/ن}.

۱۴۷- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ): « اَتَهَكُّوا الشَّوَارِبَ ، وَأَعْفُوا اللَّحَى »:
واتاکه‌ی له‌ژماره‌ی پێش خۆیدا رابورد.

(۱۷) بَابُ: الإِسْطَابَةِ

باسی تاراتکرتن و خۆپاککردنه‌وه

۱۴۸- عَنْ أَبِي أَيُّوبَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ:
«إِذَا أَتَيْتُمُ الْغَائِطَ فَلَا تَسْتَقْبِلُوا الْقِبْلَةَ، وَلَا تَسْتَدْبِرُوهَا، بِيُولٍ وَلَا غَائِطٍ، وَلَكِنْ
شَرِّقُوا أَوْ غَرِّبُوا». قَالَ أَبُو أَيُّوبَ: فَقَدِمْنَا الشَّامَ فَوَجَدْنَا مَرَايِضَ قَدْ بُنِيتْ قِبَلَ
الْقِبْلَةِ، فَتَنَحَّرَفْنَا عَنْهَا، وَتَسْتَغْفِرُ اللَّهُ^(۱۴۸).

ئه‌بو ئه‌ییوبی ئه‌نصاری (رمزای خودای لی بێ) فه‌رمووی: پێغه‌مبه‌ر
(دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) فه‌رمووی: (که ده‌چنه سه‌رپێشاو نه‌ رووبکه‌نه
رووگه (قیبله) وه نه‌پشتی تی بکه‌ن، به‌لام رووبکه‌نه ئه‌ملاو ئه‌ولا).
ئه‌بو ئه‌ییوب دمی‌فه‌رموو: له‌وه‌دوا که چووینه ولاتی شام، دمبینین ئاودمه‌ست
هه‌یه رووه‌و رووگه دروست کراوه، که ده‌چووینه ئه‌وجۆره ئاودمه‌ستانه‌وه، به‌پێی
توانا، رووی خۆمان له‌ ناستی رووگه ومرده‌چه‌رخانو له‌گه‌ڵ ئه‌ومشا داوای
لی‌بوورنمان له‌ خودا ده‌کرد، که لی‌مان نه‌گرێ. {تاج/۱/۱۱۹، زنجیره: ۲۴، ژماره:
۱۹۱/۱۰}.

^(۱۴۸) مختصر صحيح مسلم/۱، ژماره: ۱۰۹ = مسلم: ۲۶۴ = ۶۰۸ שיحا. تجريد/۱، ژماره: ۱۱۷.

۱۴۹- عَنْ وَاسِعِ بْنِ حَبَّانَ قَالَ: كُنْتُ أُصَلِّي فِي الْمَسْجِدِ، وَعَبَدُ اللَّهِ بْنُ عَمْرِ مُسْنِدُ ظَهْرِهِ إِلَى الْقِبْلَةِ، فَلَمَّا قَضَيْتُ صَلَاتِي انْصَرَفْتُ إِلَيْهِ مِنْ شَقِي، فَقَالَ عَبْدُ اللَّهِ: يَقُولُ نَاسٌ: إِذَا قَعَدْتَ لِلْحَاجَةِ فَلَا تَقْعُدْ مُسْتَقْبِلَ الْقِبْلَةِ، وَلَا بَيْتَ الْمَقْدِسِ، قَالَ عَبْدُ اللَّهِ: وَلَقَدْ رَقِيتُ عَلَى ظَهْرِ بَيْتٍ. فَرَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَاعِدًا عَلَى لَبَتَيْنِ مُسْتَقْبِلًا بَيْتَ الْمَقْدِسِ، لِحَاجَتِهِ {^(۱۴۹)}.
 (۱۴۹)

واسعی کوری حەبیان فەرمووی: لە مزگەوت نوێژم دەکرد، عەبدوڵلای کوری عومەر پشتی دابوو بە دیوارەکەی رووی قیبلەو، کە نوێژمەم تەواوکرد، لەلاکەی خۆمەو جوم بۆلای، عەبدوڵلا فەرمووی: کەسانی هەن دەلێن: کاتی لەسەر پێشاو دانیشتی بۆ سەراوکردن، رووبەرۆوی قیبلە، یا رووبەرۆوی بەیتولەقدیس دامەنیشە. بەلام من جاری ئیشم هەبوو، جومە سەر سەربانەکەی حەفصەیی خوشکم، کە هاوسەری پێغەمبەر بوو، پێغەمبەرم دی خەریک بوو دەستی بەئاو دەگەیاندا، لەسەر دوو خشتی کال رووبەرۆوی شام دانیشیبوو، کە بەیتولەقدیس والەو، پشتی لەرووگە بوو، سەراوی دەکرد {^(۱۴۹)}.
 (۱۴۹)

۱۵۰- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: ارْتَقَيْتُ فَوْقَ ظَهْرِ بَيْتِ حَفْصَةَ لِبَعْضِ حَاجَتِي، فَرَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقْضِي حَاجَتَهُ مُسْتَدْبِرَ الْقِبْلَةِ مُسْتَقْبِلَ الشَّامِ: {^(۱۵۰)}.
 (۱۵۰)

عەبدوڵلای کوری عومەر (ڕەزای خاویان لێ بێ) فەرمووی: کەسانی هەن دەلێن: کاتی لەسەر پێشاو دانیشتن بۆ سەراوکردن رووبەرۆوی قیبلە، یارووبەرۆوی بەیتولەقدیس دامەنیشە. بەلام من جاری ئیشم هەبوو جومە سەر سەربانەکەی حەفصەیی خوشکم کەژنی پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر

(۱۴۹) مختصر صحيح مسلم، ۱/ ژمارە: ۱۱۰ - ۲۶۶ = ۶۱۰ شیعاً. تجرید/ ۱، ژمارە: ۱۸. بخاری/ ۱۴۵.

(۱۵۰) تەخریجەکەی لەژمارە پێشوو دا راوورد.

بئ) بوو: پیغهمبهرم دی خهړیک بوو دمستی بهناو دمگه یاند، لهسهر دووختی
کال پروو بهرووی شام دانیشتبوو، پستی له پرووگه بوو، سهراوی دمکرد. (ش/د/ ۱ ن
/ ن - تاج/ ۱ / ۱۲۰ / ۱۱ ز- ۲۴ ژ- ۱۹۲).

(۱۸) باب: النُّهْيُ عَنِ الْإِسْنِجَاءِ بِالْيَمِينِ جله وگیری له تارنگرتن به دهستی راست

۱۵۱- عَنْ أَبِي قَتَادَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ: رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
(إِذَا شَرِبَ أَحَدُكُمْ فَلَا يَتَنَفَّسْ فِي الْإِنَاءِ وَإِذَا أَتَى الْخَلَاءَ فَلَا يَمَسُّ ذِكْرَهُ يَمِينِهِ وَلَا
يَتَمَسَّحُ يَمِينِهِ).^(۱۵۱)

نهبوقه تاده (پرمزای خوای لی بئ) دمفرموئ: حه زمرت (دروودی خودای
لهسهر بئ) دمفرموئ: (کاتی شت دمخونه وه لهناو جامه کهدا هه ناسه مه دمن،
که سهراویش دمگن به دهستی راستان چووکتان مه گرن، هه روا تاراتیش
به دهستی راستان مه گرن). (ش/د/ ت/ ن - تاج/ ۱ / ۱۲۰ / ۱۳ = ز- ۲۴ ژ- ۱۹۴).

روونکردنه وه:

نهبوقه تاده ناوی حاریث، یا نوعمان، یاعه مری کوری ره بیعی یه، نازناوی
(فارس رسول الله) یه. واته: شاسوارمکه ی پیغهمبهری خودا، له خزمهت
حه زمرتدا (دروودی خودای لهسهر بئ) ناماده ی غه زای ئو خودو غه زای
خه ندمق و غه زاکانی تری پاش خه ندمق بووه، به لام واناودارمکه ناماده ی بهدر
نهبوو، سه دوحه فتا فهرمووده ی هه یه، یازدمیان په سهندی ههردوو پیرن، دوو
فهرمووده ی تری له بوخاریدا هه یه جگه لهو یازدمیه ی که په سهندی ههردوو پیرن

^(۱۵۱) تجرید/ ۱، ژماره: ۱۲۱. بخاری: ۵۳. مسلم: ۲۶۷ = ۶۱۲ - مختصر صحیح مسلم/ ۱، ژماره: ۱۱۴.

ههشت فهرموودهی تری لهسه حیجی موسلیم دا ههیه، واته: کۆی
 فهرموودمکانی لهبوخاریدا دهکاته: $۱۱+۲=۱۳$ فهرمووده، و مگۆی فهرموودمکانی
 له موسلیم دا دهکاته یازده لهگهڵ ههشت دا یهگسانه بهنۆزده، سه رجه می
 فهرموودمکانی لهبوخاری و موسلیم دا دهکاته: $۱۱+۲+۸=۲۱$ فهرمووده. راجیایی
 ههیه له شوینی مردنیدا ههندی دمه فرموون: له مه دینه مردوو، ههندی دهلین:
 له کووفه مردوو، له سالی په نجاو چواری کۆچی دا له ته مه نی حمفتا سالیدا
 فهرمانی ههقی یهزدانی به جی هیناوه رمزای خودای لی بی. له زانستی
 فهرمووده دا زانینی زیدو شوینی مهرگو و چه ندیتی ته مه ن و سالی مهرگی
 فهرموودمزان (راوی) و جیگه ی دانیشتنی و ناوی ناسیاوی، بایه خیکی چاکی
 ههیه، زۆر جار دمی به سه رچاوه بۆ روون گردنه وهی فهرمووده که، یابۆ له باری و
 ناله باری پرشته که ی. بۆ نمونه: به پی ی مهرچی بوخاری به یه ک گه یشتنی
 فهقی و مامۆستا، بۆ گێرانه وهی فهرمووده له لایه نی نه و فهقی یه وه له و
 مامۆستایه وه پیویسته، دمی ههردوولا هاوچه رخ بن، وه کی تریش ئیمامی
 حه مزه له غه زای ئو خوددا شه هید بووه، که واته که سی له وه وه داستانی غه زای
 خه نده ق بگێرپته وه راست ناکا، به لام داستانی غه زای به در بگێرپته وه دمی و
 قسه که ی ری ی تیده چی، چونکه ئیمامی حه مزه یه کی ک بووه له پاله وانه کانی
 غه زای به در، که له سالی دووه می کۆچی دا رووی داوه، له غه زای ئو خوددا شه هید
 بووه که له سالی دووه می کۆچی دا روی داوه، ده ی چۆن نه قل دیگری که ئیمامی
 حه مزه داستانی غه زای خه نده ق بگێرپته وه که له سالی چواره می کۆچیدا رووی
 داوه.

بیجگه له م نه بوقه تادمیه له ناو یارانی پیغه مبه ردا که سیکی ترنیه
 که سناوی نه بوقه تاده بی، که واته: نه گه ر یه کی فهرموودمی بداته پال

نهبوقه تادمیه کی تر له هاورپییانی پیغه مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بئ) قسه‌که‌ی جیگه‌ی گومانیکی گهورمیه، بگره‌ دروویه‌کی پرووته، چوونکه به‌پیچه‌وانه‌ی فهرماشت و رای پسپۆرانی ئەم زانسته‌ومیه.

(۱۹) باب: التَّيْمُنُ فِي الطَّهْوَرِ وَغَيْرِهِ

پینخشتنی لای راست له‌کاری په‌سه‌ندا

۱۵۲- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: (كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُعْجِبُهُ التَّيْمُنُ فِي تَنْعُلِهِ وَتَرْجُلِهِ وَطَهْوَرِهِ وَفِي شَأْنِهِ كُلِّهِ).^(۱۵۲)

عائیشه (پرمزای خوای لئ بئ) دمه‌رمووی: خو‌شه‌ویست (دروودی خودای له‌سه‌ر بئ) (تابو‌ی بکرایه له‌گشت کاروباریکی خو‌ی دا‌هزی له‌ومبوو که‌لای راست پئیش بخات، وه‌ک پئلاو له‌پئ کردن و سه‌رده‌هینان و مووشانه‌کردن و دمستنو‌یز گرتن و گشت کاروباریکی بایه‌خداری تر). (ش/ د/ ت/ ن - تاج/ ۸/ ۴/ ۱۵۴ تاج- ۱ ز- ۲۲ ژ- ۲۸۰ + تاج/ ۴/ ۱۴۰ / ۴).

(۲۱) باب: الإِسْتِنْجَاءُ بِالْمَاءِ مِنَ التَّبَرُّزِ

تارانگرتن به‌ناو له‌دوا سه‌راو

۱۵۳- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا خَرَجَ لِحَاجَتِهِ أَجْبَى أَنَا وَغُلَامٌ مَعَنَا إِدَاوَةً مِنْ مَاءٍ يَعْنِي يَسْتَنْجِي بِالْمَاءِ). وفي رواية: من ماء وعذرة، يستنجي بالماء.^(۱۵۳)

ئهنه‌س (پرمزای خودایان لئ بئ) فه‌رمووی: پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بئ) که‌ده‌چوو بو‌سه‌راو، من و کورپکی تر، جه‌ومندمی ناومان

^(۱۵۲) تجرید/ ۱، ژماره: ۱۲۹. بخاری: ۱۶۸. مسلم. طهارة: ۲۸۶ = ۶۱۶ شیخا.

^(۱۵۳) تجرید/ ۱، ژماره: ۱۲۰. بخاری: ۱۵۰. مسلم: ۲۷۱ = ۶۱۹ شیخا.

هه‌ئە‌دە‌گرت و شوینی دە‌که‌وتین، واتە: بە‌و‌نا‌وه‌ تاراتی دە‌گرت، لە‌گێ‌ر‌انه‌‌ومی‌ه‌کا: من و کورپکی تر لە‌سێ‌ری مندا، که پێ‌غه‌م‌به‌ر (دروودی خودای لە‌سه‌ر بێ) دە‌چوو بۆ سه‌راو جه‌‌ه‌ن‌ده‌می ناومان بۆ دە‌ب‌رد، به‌و ناوه‌ تاراتی دە‌گرت، و‌نه‌‌ه‌یزه‌که‌ی‌ش‌مان له‌گه‌‌ل خو‌مان دە‌ب‌رد، پێ‌غه‌م‌به‌ر (دروودی خودای لە‌سه‌ر بێ) دا‌یده‌‌چه‌‌قاندو دە‌یک‌رد به‌به‌ربه‌ست (سو‌تره‌) له‌کاتی نوێ‌ژدا). (ش/ د/ ت - تاج/ ١/ ١٢٢/ ١ ز - ٢٥ ژ ٢٠١).

١٥٤- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا تَبَرَّزَ لِحَاجَتِهِ أَتَيْتُهُ بِمَاءٍ فَيَغْسِلُ بِهِ). (١٥٤)

ئە‌نه‌سی کورپی مالیک (پ‌م‌زای خودایان لێ بێ) ده‌فه‌رموێ: (حه‌زه‌ت (پ‌م‌زای خ‌وای لێ بێ) کاتی ده‌رده‌چوو بۆ‌سه‌راو، من ناوم بۆی ده‌ب‌رد، له‌پاش ته‌واوب‌وونی سه‌راو‌مه‌کی، تاراتی پێ ده‌گرت و شوینه‌که‌ی ده‌ش‌و‌رد پێی). (ته‌ج‌ری‌د/ ١، ژماره‌: ٦٠).

(٢٢) باب: الْمَسْحُ عَلَى الْخُفَّيْنِ ده‌ستی ته‌ره‌هێنان به‌سه‌ر خو‌ف‌دا

١٥٥- عَنْ جَرِيرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّهُ بَالَ ثُمَّ تَوَضَّأَ وَمَسَحَ عَلَى خُفَّيْهِ ثُمَّ قَامَ فَصَلَّى فَسُئِلَ فَقَالَ رَأَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ صَنَعَ مِثْلَ هَذَا قَالَ إِبْرَاهِيمُ فَكَانَ يُعْجِبُهُمْ لِأَنَّ جَرِيرًا كَانَ مِنْ آخِرِ مَنْ أَسْلَمَ). (١٥٥)

(١٥٤) مسلم. ش‌ی‌ح‌ا: ٦٢٠. بخاری: ١٥١ = ته‌ج‌ری‌د/ ١، ژماره‌: ١٦٠.

(١٥٥) ته‌ج‌ری‌د البخاری/ ١، ژماره‌: ٢٤٧. بخاری: ٢٨٧. مسلم: ٦٢١ = مختصر صحیح مسلم/ ١، ژماره‌:

هه‌مام (ره‌حه‌تی خودای ئی بی) فه‌رمووی: جه‌ریری کو‌ری عه‌بدوللا جاری گمیزی کردو خو‌ی پاک کرده‌وه و نه‌وجا ده‌ست‌نو‌یژی گرتو، له‌باتی شو‌ردنی قا‌چه‌گانی ده‌ستی ته‌ری به‌سه‌ر سو‌له‌کانیدا که له‌پیدا بوون هینا، نه‌وسا هه‌لسا به‌سو‌له‌کانیه‌وه نو‌یژی کرد، جا پیاو‌ی ره‌خه‌ی ئی گرتو لی‌ی پرس‌ی: چو‌ن شتی واده‌گه‌ی، پیت ناشو‌ری و به‌پیل‌اوه‌وه نو‌یژ ده‌گه‌ی؟! فه‌رمووی: بو‌نایکه‌م، من به‌چاو‌ی خو‌م دیومه که پی‌غه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) هه‌مان شتی کردووه.

ئه‌عه‌ش که یه‌کی‌که له‌ پیاوانی رسته‌ی ئه‌م فه‌رمووده‌یه فه‌رمووی: نی‌را‌هیم که مام‌وستای ئه‌عه‌شه له‌م رسته‌یه‌دا، فه‌رمووی: موس‌ولمانان ئه‌م فه‌رمووده‌ی جه‌ریریان زو‌ر به‌دل بوو، چو‌نکه جه‌ریر له‌دوا هاتنی نایه‌تی ده‌ست‌نو‌یژ که‌وا له‌ سو‌ورمتی مانیده‌دا، ئی‌سلام بووه، ئه‌مه‌یش واتای وایه ده‌سته‌ینان به‌ سو‌لدا، که له‌پیش هاتنی ئه‌م نایه‌ته‌دا هه‌بووه نه‌سخ نه‌بو‌ته‌وه به‌هاتنی ئه‌م نایه‌ته.

٥٦- عَنْ أَبِي وَائِلٍ قَالَ: كَانَ أَبُو مُوسَى يُشَدُّ فِي الْبَوْلِ، وَيَبُولُ فِي قَارُورَةٍ وَيَقُولُ: إِنَّ بَنِي إِسْرَائِيلَ كَانَ إِذَا أَصَابَ جِلْدَ أَحَدِهِمْ بَوْلٌ قَرَضَهُ بِالْمَقَارِيزِ، فَقَالَ حَدِيثُهُ لَوَدِدْتُ أَنَّ صَاحِبَكُمْ لَا يُشَدُّ هَذَا التَّشْدِيدَ، فَلَقَدْ رَأَيْتُنِي أَنَا وَرَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نَتَمَاشَى، فَأَتَى سُبَاطَةُ قَوْمٍ خَلْفَ حَائِطٍ، فَقَامَ كَمَا يَقُومُ أَحَدُكُمْ فَبَالَ، فَأَنْتَبَذْتُ مِنْهُ، فَأَشَارَ إِلَيَّ، فَجِئْتُهُ فَقُمْتُ عِنْدَ عَقِبِهِ حَتَّى فَرَعْتُ. زَادَ فِي رِوَايَةٍ: (فَتَوَضَّأَ فَمَسَحَ عَلَى خُفَيْهِ).^(٥٦)

^(٥٦) مختصر صحيح مسلم/١، ژماره: ١٣٧ - مسلم: ٢٧٣ = شيخا: ٦٢٣. ته‌جريد/١، ژماره: ١٦٣.

ئەبو وانىل فەرموۋى: ئەبو مووساى ئەشعەرى خۇي زۇر دىپاراست لەكاتى
مىزگردنا، تەنانەت مىزى دەگردە شووشەو مەبادا پرىشكى بەرگەوئ، بۇ
پاساۋى ئەم توندرەۋىيەى لەم بارمىەو دىفەرموو: ئەگەر كەسى لەنەوەى
ئىسرائىل، واتە: لە ملەتى جوولەكە، ئەگەر مىز لە لەشيان بگەوتايە،
ئەوجىگەيەى بە مەقەست دىمېرى، چونكە بە ئاوو شتى وا پاك نەدمېۋە.
حوزمىفەيش فەرموۋى: خۇزگەم ئەبو مووساى برادمرتان، لەم بارمىەو ئەومندە
بەتوندى نەيگرتايە، چونكە شتى وا بەپىچەوانەى سوننەتى پىغەمبەرەومىە،
چونكە جارى لە خزمەت پىغەمبەردا پىكەو دوو بەدوو دىرۋىشتىن، پىغەمبەر
(دروودى خوداى لەسەر بى) چووە سەر سەرانگوۋىلكى ھۇزى، لەپەنا دىۋارىكا
بوو، وەك چۇن ئىۋە بە راۋەستانەو لەسەر پى گمىز دەكەن، ئەۋىش ئاۋا لەسەر
ئەو سەلوۋىنكە بە پىۋە وىستام گمىزى كرد، منىش وىستم لەكاتى گمىز
كردنەكەدا لىى دوور بگەومەو، بەلام ئامازەى بۆكردم كە لىى نرىك بىمەو،
ھەتا بىم بە حەشارگە بۆى و خەلكەكە لەسەر ئەو شىۋمىە نەبىبن، منىش وام
كرد، چووم لەلاى قنگە پاژنەيدا راۋەستام خۇم كرد بە پەردە ھەتا گمىزەكەى
تەۋاۋ كرد. {تاج/۱/۱۲۰ - ش/د/ت/ن} لە گىرآنەومىەكا: (ئەنجا دىستىۋىزى
گرتو مەسحى دوو سۆلەكەى پىى كرد).

روونگردنەو:

ۋا دىردەكەوئ كە پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) لەم
سەراۋگردنەدا مەھانەى رەۋاى بووبى، وەك نەپەرژان و خۇپاراستن لە بۇن و
پىسى زىلدانەكە، لەھەمان كاتدا بەلگەى ئەۋمىشە بە پىۋە گمىزگردن، لەبەر
ھەندى ھۇ دروستەو ناپەۋا نىيە، گەرچى پىغەمبەر نەىى گردوۋە لە مىزگردن
بە پىۋە.

۱۵۷- عَنْ الْمُغِيرَةِ بْنِ شُعْبَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّهُ كَانَ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي سَفَرٍ وَأَنَّهُ ذَهَبَ لِحَاجَةٍ لَهُ وَأَنَّ مُغِيرَةَ جَعَلَ يَصُبُّ الْمَاءَ عَلَيْهِ وَهُوَ يَتَوَضَّأُ فَغَسَلَ وَجْهَهُ وَيَدَيْهِ وَمَسَحَ بِرَأْسِهِ وَمَسَحَ عَلَى الْخُفَّيْنِ).^(۱۵۷)

ئەمە دەقی تەجریدی بوخاری بوو، ئەمەیش کوردییەکیەتی:

موغیرە کوری شوعبە (رمزای خوای لی بی) فەرمووی: پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بی) چوووە دەرەووە رویشت بووسەراو، منیش بەجەوهندی ئاوووە شوینی کەوتە، جالەسەراووەکی لی بوووە ئاووەکەم کرد بە دەستیو دەسنوێژی گرت، وە لەجیاتى شۆردنى پێى دەستى تەرى هینا بەسەر هەردوو سۆلەکانیدا، سۆل: واتە: خوف). (ش/ د/ ت/ ن - تاج/ ۱/ ۱۴۰ = ۲۹-ژ-۲۴۷).

۱۵۸- عَنْ الْمُغِيرَةِ بْنِ شُعْبَةَ، قَالَ: كُنْتُ مَعَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ذَاتَ لَيْلَةٍ فِي مَسِيرٍ، فَقَالَ لِي: أَمْعَكَ مَاءً؟ فَقُلْتُ: نَعَمْ، فَتَزَلَّ عَنِ رَاحِلَتِهِ، فَمَشَى حَتَّى تَوَارَى فِي سَوَادِ اللَّيْلِ، ثُمَّ جَاءَ، فَأَفْرَغْتُ عَلَيْهِ مِنَ الْإِدَاوَةِ، فَغَسَلَ وَجْهَهُ، وَعَلَيْهِ جُبَّةٌ مِنْ صُوفٍ، فَلَمْ يَسْتَطِعْ أَنْ يُخْرِجَ ذِرَاعَيْهِ مِنْهَا، حَتَّى أَخْرَجَهُمَا مِنْ أَسْفَلِ الْجُبَّةِ، فَغَسَلَ ذِرَاعَيْهِ، وَمَسَحَ بِرَأْسِهِ، ثُمَّ أَهْوَيْتُ لَأَنْزِعَ خُفَّيْهِ، فَقَالَ: دَعُهُمَا فَإِنِّي أَدْخَلْتُهُمَا طَاهِرَتَيْنِ». وَمَسَحَ عَلَيْهِمَا^(۱۵۸).

ئەمە دەقی ژمارە (۱۳۷) ی پوختە بوخارییە:

موغیرە کوری شوعبە (رمزای خودای لی بی) فەرمووی: لەسەفەرێکدا، شەوی ئە خەزمەتی پێغەمبەردا بووم، فەرمووی پێم: ئاوت پێیە؟ گوتە: بەئێ. لە وڵاخەکی دابەزی و رویشت بو سەراوکردن، هەتا لەتاریکی شەووەکەدا

^(۱۵۷) تەجرید/ ۱، ژمارە: ۱۳۷. بخاری: ۱۸۲ مسلم وچوو: ۶۲۵، ۱۷۸۶.

^(۱۵۸) تەجرید/ ۱، ژمارە: ۱۳۷. بخاری: ۲۰۲. مختصر صحيح مسلم/ ۱، ژمارە: ۱۲۸ = شیح: ۶۲۰.

لهبه رچاو وون بوو، له پاشا هاته مووه ویستی دمستنو یژ بگری، منیش له جه و منده که ناوم کرد به دمستیدا، جا دموچاوی شورد، جبهیه کی خوری لهبه ردا بوو، ویستی قۆله کانی هه لمالی، به لام قۆلی جبهه که تهسک بوو، بۆی هه لئه مالرا، هه تا قۆله کانی داکه ندو له ژیر جبهه که وه هه ردوو باسکی شورد، دمستی ته ری هیئا به سه ریدا، دانه ویمه وه که سۆله کانی له پی داکه نم هه تا پییه کانی بشوات، فه رمووی: (وازیان لی بیئه، به دمستنو یژموه له پیم کردوون، پیویست به شوردن ناکا). نه و جا له حیاتی شوردنی پیی دمستی ته ری هیئا به سه ر هه ردوو سۆله کانیدا، سۆل واته: خوفف. (تاج/۱/۱۴۰، ژماره: ۱ - ش/ن).

۱۵۹- عَنْ عُرْوَةَ بْنِ الْمُغِيرَةِ عَنْ أَبِيهِ (رضی الله عنه) قَالَ: كُنْتُ مَعَ النَّبِيِّ (صلى الله عليه وسلم) ذَاتَ لَيْلَةٍ فِي سَفَرٍ فَقَالَ « أَمْعَكَ مَاءً ». قُلْتُ نَعَمْ . فَنَزَلَ عَنْ رَاحِلَتِهِ ، فَمَشَى حَتَّى تَوَارَى عَنِّي فِي سَوَادِ اللَّيْلِ ، ثُمَّ جَاءَ فَأَفْرَغْتُ عَلَيْهِ الْإِدَاوَةَ ، فَغَسَلَ وَجْهَهُ وَيَدَيْهِ ، وَعَلَيْهِ جُبَّةٌ مِنْ صُوفٍ ، فَلَمْ يَسْتَطِعْ أَنْ يُخْرِجَ ذِرَاعِيهِ مِنْهَا حَتَّى أَخْرَجَهُمَا مِنْ أَسْفَلِ الْجُبَّةِ ، فَغَسَلَ ذِرَاعِيهِ ، ثُمَّ مَسَحَ بِرَأْسِهِ ، ثُمَّ أَهْوَيْتُ لِأَنْزِعَ خُفَيْهِ فَقَالَ « دَعُهُمَا ، فَإِنِّي أَدْخَلْتُهُمَا طَاهِرَتَيْنِ ، فَمَسَحَ عَلَيْهِمَا »: (۱۵۹)

موغیره ی کوری شوعبه (رمزای خودای لی بی) فه رمووی: له سه فه ری کا پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بی) له له شکره که دواکه وت، منیش له خزمه تیدا دواکه وت، جوو دمستی به ئاو گه یاندو فه رمووی: (ئایا ناوت پییه؟) گوتم: به لی. جا مه تاره که م بۆ برد، له ئاوی مه تاره که هه ردوو دمستی هه تا مووچه کانی شورد، ئینجا روخساری شورد، نه نجا ویستی قۆله کانی هه لمالی، به لام قۆلی جبهه کی تهسک بوو بۆی هه لئه مالرا، بۆیه له ژیر جبهه که وه قۆلی دهره ئناو جبهه که یدا به سه ر شانیاو هه ردوو باسکی شوردو، مه سحی پی شه

سهری و سهر میژمرمگهی کرد، ههروا مهسحی سۆلهکانی کرد لهباتی شۆردنی قاجهکانی. ئەنجا سواری و لاخهکهی بوو، منیش سواری و لاخهکهی خۆم بووم و شوینی کهوتم و رۆشتین ههتا گهیشتی نهوه به خهکهکه، روانیمان دهستیان کردوو به نوێژ، عهبدوهرهحمانی کوپی عهوف بهرنوێژییهکهی بۆ دهکردن، رگاتیکی پی کردبوون، کاتی ههستی بههاتنی پیغهمبهر کرد، ویستی بێته دواوه و شوینهکهی چۆل بکا بۆ پیغهمبهر (دروودی خودای لهسهر بێ) بهلام پیغهمبهر (دروودی خودای لهسهر بێ) ئاماژهی بۆکرد، که له شوینی خۆی بمینێ و نوێژمهکیان بۆتهواو بکا، نهویش وایکردو تهواوی نوێژهکهی بۆمان کرد، من و پیغهمبهر (دروودی خودای لهسهر بێ) که هاتین، لهپشت عهبدوهرهحمانهوه نوێژمان دابهست، جا کاتی که نهو سلاوی نوێژی دایهوه، پیغهمبهر سلاوی نه دایهوه، بهلکوو ههلسا نهو رگاتهی کرد که لهپیش ئیمهوه نهوان کردبوویان، نهو جا سلاوی دایهوه، جا منیش ههلسام پیغهمبهر چی کرد منیش ههمان شتم کردو سلاوم دایهوه}.

(۲۷) باب: حُكْمُ وَلُغَةِ الْكَلْبِ

برپاری شوین دهم و دهم تینانی سهگ

۱۶۰- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (إِذَا شَرِبَ الْكَلْبُ فِي إِنَاءٍ أَحَدِكُمْ فَلْيَغْسِلْهُ سَبْعًا).^(۱۶۰)

ئه‌بوهورمیره (پرمزای خوای لی بێ) فهرمووی: پیغهمبهر (دروودی خودای لهسهر بێ) فهرمووی: (کاتی سهگ، یان بهراز دهمی نایه ناو حاجه‌ت و

^(۱۶۰) ته‌جریدی بوخاری = مختصر صحیح البخاری به‌کوردی، ۱/ ژماره: ۱۳۲. بخاری: ۱۷۲.

قاپتانه وه هه رچی تیدایه بیرپژن، ئینجا ههوت جار به ناو بیشتورن).
له گپرانه وهی (۶۴۹) ی موسلیم ته رقیم شیخادا: (یه که میان به خولاو).
له گپرانه وهیه کی تر دا: (جاری ههوته میان به خولاو). (ش/ د/ ت/ ن - تاج/ ۱/
۱۰۹/ ۴ = ز- ۲۴- ژ- ۱۶۲).

(۲۸) باب: النهی عن البول في الماء الراكد.

جله وگیری له میزکردن له ناو ناوی راوه ستاودا

۱۶۱- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنَّهُ قَالَ:
(لَا يُؤَلَّنُ أَحَدُكُمْ فِي الْمَاءِ الدَّائِمِ الَّذِي لَا يَجْرِي ثُمَّ يَغْتَسِلُ فِيهِ).^(۱۶۱)

ئه بهوهورمیره (رەزای خوای لئ بئ) فهرمووی: خو شه ویست (دروودی
خودای له سهر بئ) فهرمووی: (کهستان گمیز مه که نه ناو ناوی راوه ستاوده وه،
که له بهری نه روا له پاشیشا بجیت خوئی تیا دا بشوات). (تاج/ ۱/ ۱۰۵ = تاج/ ۱/
لا په ره: ۱۰۵، زنجیره: ۲۱، ژماره: ۱۵۱/۶).

(۳۰) باب: وجوب غسل البول وغيره من النجاسات إذا حصلت في المسجد وأن

الأرض تطهر بالماء من غير حاجة إلى حفرها.

ئه که ره ناو مزکه و تا، بیسی روی دا، وهک میزو شتی تری وا، بیویسته که بشوړی
بو شوړدن ی زهوی نه وه نده ی به سه که ناوی بیا بکری، بیویست به هه لکه نندن
ناکات

۱۶۲- عَنْ أَنَسُ بْنُ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: بَيْنَمَا نَحْنُ فِي الْمَسْجِدِ، مَعَ
رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِذْ جَاءَ أَعْرَابِيٌّ فَقَامَ يُبُولُ فِي الْمَسْجِدِ، فَقَالَ
أَصْحَابُ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): مَهْ مَهْ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ

^(۱۶۱) تجرید/ ۱، ژماره: ۱۷۱. بخاری: ۲۳۹. مسلم: ۲۸۲ - ۶۵۲، ۶۵۵ شیخا.

عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): « لَا تُزْرِمُوهُ دَعْوَهُ » فَتَرَكُوهُ حَتَّى بَالَ، ثُمَّ إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دَعَاهُ فَقَالَ لَهُ: « إِنَّ هَذِهِ الْمَسَاجِدَ لَا تَصْلُحُ لِشَيْءٍ مِنْ هَذَا الْبَوْلِ وَلَا الْقَدَرِ، إِنَّمَا هِيَ لِذِكْرِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ، وَالصَّلَاةِ وَقِرَاءَةِ الْقُرْآنِ » أَوْ كَمَا قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ). قَالَ: فَأَمَرَ رَجُلًا مِنَ الْقَوْمِ، فَجَاءَ بِدَلْوٍ مِنْ مَاءٍ فَشَنَّهُ عَلَيْهِ. (۱۳۲)

نهمه دمقی مختصر صحیح مسلم، ژماره (۸۶) بوو، سوودی زوری واتیادا،
بویه نووسیمان:

نهنه سی کوری مالیک (رمزای خودای لی بی) فهرمووی: جاری له خزمه تی
پیغه مبهردا بووین، (دروودی خودای له سهر بی)، له ناو مزگه وته که ی
پیغه مبهردا، له مه دینه، له خزمه تیدا دانیشتبووین، له ناواو اهرمبیک
دمشته کی هات، هه لسا له ناو مزگه وته که دا، له بهر چاوی نیمه به پیوه راو هستاو
دهستی کرد به میزگردن!

هاورپیانای پیغه مبه ریش (دروودی خودای له سهر بی) تپیان خوری:
کورده! نه که ی، کورده! نه که ی. پیغه مبه ریش (دروودی خودای له سهر بی)
فهرمووی: (میزه که ی پی مه برن، وازی لی بینن، با میزه که ی ته واو بکا).

نه وانیش وازیان لی هیئا هه تا میزه که ی ته واو کرد. نه و جا پیغه مبه ر
(دروودی خودای له سهر بی) کابرای میزه که ی بانگ کرد بولای خوپی و پی
فهرموو: (مزگه وت خانه ی خودایه، جیگه ی پاک و خاوپنیه، جیگه ی میز
لیکردن و هیچ جوړه پیسییه کی تر نییه، به لکوو جیگای زیکرو یادی خودای
که ووه و سهر و مره، جیگای نوپژره، جیگه ی قورنان خویندن و شتی وا پیروزه).

فهرمووی: پیغه مبه ر (دروودی خودای له سهر بی) یا ناوای پی فهرموو،
یا فهرمایشتیکی تری ناوای پی فهرموو. فهرمووی: نه و جا پیغه مبه ر (دروودی

خودای لهسەر بڼ) فهرمانی کرد به پیاوښ، سه‌تلښ ناوی هیڼا، به‌ره به‌ره کردی به‌سەر جڼ میز مه‌کە‌ی کاب‌رادا). {تاج/۱۰/۱۱۰، زنجیره: ۲۳ تاج-۵ چ-۴ ز-۲۳-ش/د/ت/ن}.

روونکردنه‌وه:

۱- راگرتنی پاک و خاویڼی مزگه‌وتو، گسکدان و پاک‌کردنه‌وه‌ی له‌هه‌موو جوړه پیسییه‌ک، مزگه‌وت جڼگه‌ی خوا په‌رستی و یادو زی‌کری خوداو ده‌ورو دهرسی قورن‌ان و سوننه‌ت و زانسته شه‌رعیه‌کانه، دهرست نادا بو شتی تر، وه‌ک شتی پیس و کاری ناشه‌رعی و نا‌په‌واپی، نه‌رم و نیانی له‌گه‌ل نه‌زان و نه‌قام و نه‌م جوړه که‌سانه‌دا، کاریکی زوړ په‌سه‌نده، خراپیش پله پله‌یه، که‌واته: ری‌گه به‌کردنی خراپ دهری، هه‌تا خراپ‌تر روونه‌دات، که‌شتی وا له‌شه‌رعا پیی ده‌گوتری: ده‌فعی نه‌قبه‌ح به‌قه‌بیح.

له ته‌دریبی راویدا، به‌رگی/۱، لاپه‌ره: ۵۳۸. ده‌فه‌رموئ: (وَيَنْبَغِي لِلرَّايِ بِالْمَعْنَى أَنْ يَقُولَ عَقِيْبُهُ: أَوْ كَمَا قَالَ، أَوْ نَحْوَهُ، أَوْ شِبْهُهُ، أَوْ مَا أَشْبَهَ هَذَا مِنَ الْأَفْظَانِ): واته: بو که‌سئ فه‌رموودمه‌که، به‌مه‌عنا ری‌وايه‌ت ده‌کا، ده‌بی یه‌کسه‌ر له‌دوايه‌وه بلئ: پی‌غه‌مبه‌ر یا ناوای فه‌رموو، وه‌ک نه‌مه‌ی که‌ نیستا من گی‌رامه‌وه، یا شتیکی تری ناوای فه‌رموو، که نه‌مه واتا که‌ی بوو!).

(۳۱) باب: حکم بول الطفل الرضيع وكيفية غسله.

برياری میزی منالی شیر خوره چیهو چۆن نه شؤریت؟

۱۶۳- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: كَانَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يُؤْتِي بِالصَّبِيَّانِ فَيَدْعُو لَهُمْ ، فَأَتِي بِصَبِيٍّ قَبَالَ عَلَى ثَوْبِهِ ، فَدَعَا بِمَاءٍ فَأَتْبَعَهُ إِيَّاهُ ، وَلَمْ يَغْسِلْهُ . (۱۶۳)

عائشه (رمزای خودای لی بی) فهرمووی: کورپکی ساوای مهکه خورمیان هینا بو خرمهتی پیغمبر (درودی خودای لهسر بی) مندالهکه میزیکرد بهکوشی پیغمبردا، جا پیغمبر (درودی خودای لهسر بی) داوای ناوی کردو ناومکهی کرد بهسر جیگهی میزمکهداو بهس، بهلام نهیشورد. (تاج/۱، زنجیره: ۲۳، ژماره: ۱۶۷).

۱۶۴- عَنْ أُمِّ قَيْسٍ بِنْتِ مِخْصَنٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) ، أَنَّهَا أَتَتْ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِابْنِ لَهَا لَمْ يَبْلُغْ أَنْ يَأْكُلَ الطَّعَامَ ، قَالَ عُبَيْدُ اللَّهِ: أَخْبَرْتَنِي أَنَّ ابْنَهَا ذَاكَ بَالَ فِي حِجْرِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ، فَدَعَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِمَاءٍ فَنَضَحَهُ عَلَى ثَوْبِهِ وَلَمْ يَغْسِلْهُ غَسْلًا . (۱۶۴)

نوم قهیسی کچی میحصن (رمزای خودای لی بی) فهرمووی: کورپکی کورپهم ههبوو، نانه خوره نهبوو بوو، بو موبارمکی و پیروزی بردم بۆلای پیغمبر (دروودی خودای لهسر بی) پیغمبر (دروودی خودای لهسر بی) له کوشی خۆیدا داینیشاندا، منالهکه میزی کرد به جلهکانیدا، پیغمبر (دروودی خودای لهسر بی) داوای ناوی کردو ناومکهی له جلهکهی پرژاند، ئیتر نهیشورد. {تاج/۱/۱۱۱/۴ ژ- ۱۶۶ ج- ۴- ش/د/ت/ن}.

(۱۶۳) مسلم شیخا: ۶۶۰، بخاری: ۶۳۵۵.

(۱۶۴) تجرید/۱، ژماره: ۱۶۲، بخاری: ۲۲۳، مختصر صحیح مسلم/۱، ژماره: ۸۲ - شیخا: ۶۶۵.

روونکردنهوه:

نوم قهیس خوشکی ومکاشه‌ی کورې میحصه‌نه، له موسولمانه پېشینه‌کانه، له مه‌ککه نیسلام بووه، وه کۆچی کردووه بۆ مه‌دینه، بیستو چوار فهرمووده‌ی له پېغه‌مبه‌رموه گېراومه‌وه، له سه‌حیحه‌یندا دوو فهرمووده‌ی هه‌یه، زۆر ته‌مه‌ن درېژ بووه، نیمامی نه‌سائی، به‌رشته‌ی خوی ده‌گېرېته‌وه که نوم قهیس ده‌فه‌رموی: کورېکم مرد، زۆر بۆی په‌رۆش بووم، به‌ مردوو شوړمکه‌م گوت: ته‌رمی کورمکه‌م به‌ ناوی سارد مه‌شوړه‌ دمیکوژیت، ومکاشه‌ی برام ئه‌مه ده‌گېرېته‌وه بۆ پېغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بئ) ده‌فه‌رموی: (ئه‌وه چیه‌تی واده‌کا، ته‌مه‌نی درېژبئ). ئه‌بولحه‌سه‌ن که ئه‌م فهرمووده‌یه له نوم قهیس‌وه ده‌گېرېته‌وه، ده‌فه‌رموی: به‌ پېرۆزی ئه‌و نزایه‌ی پېغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بئ) ژنیک‌ی تر گومان نابهم که به‌قه‌د ئه‌و ته‌مه‌ن درېژبیت).. {بېروانه: ته‌جریدی بوخاری/۵/۱۶۸، ژماره: ۱۸۷۶ = ۵۷۰۵ و ئه‌ترافه‌کانی: ۳۴۱۰، ۵۷۵۲، ۶۴۷۲، ۶۵۴۱ فه‌تحولباری}.

(۲۲) باب: حکم المنی

باسی بریاری تۆماو

۱۶۵- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) فَقَالَتْ: سَأَلْتُ عَائِشَةَ عَنِ الْمَنِيِّ يُصِيبُ الثَّوْبَ فَقَالَتْ كُنْتُ أَغْسِلُهُ مِنْ ثَوْبِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ، فَيَخْرُجُ إِلَى الصَّلَاةِ وَأَثَرُ الْغَسْلِ فِي ثَوْبِهِ يَقَعُ الْمَاءُ: ^(۱۶۵)

^(۱۶۵) مختصر صحيح مسلم/۱، ژماره: ۱۸۸ = شيخا: ۶۷۲، مختصر صحيح البخاري = تجريد/۱،

ژماره: ۱۶۶، بخاری: ۲۲۹، مسلم: ۲۸۹ = ۶۶۷ شيخا.

پرسىارگرا له عائىشەى ھاوسەرى پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى)
سەبارەت بەتۆماوى پىاو ئەگەر بەر جل و بەرگ بکەوى دىمۆرى يانا؟ فەرمووى:
جارى وادىبوو تۆماو بەجلەکانى پىغەمبەرەو ھەبوو دىمۆرى، کەدەچوو بۆ
نۆيز بۆ مزگەوت ھىشتا جىگە شۆراوگە تەر بوو، وەك پەلەيى لەرەنگىكى تر
بەجلەگەپەو ە ديار بوو (تاج/۱، زنجیرە: ۲۳، ژمارە: ۱۷۴ - ش/د/ت/ن).

ئەمەيش دەقى ژمارە (۱۸۸) ى پوختەى موسلىمە:

عەبدوئەللاى كورى شەھابى خەولانى (رەحمەتى خوداى ئى بى) فەرمووى:
لەلای عائىشە (رەزى خوداى ئى بى) مەوان بووم، دوو لۆ جەم لەبەردا بوو،
لەخەوا شەيتانى بووم، ھەردوو جەلگەم ھەلکەشا لە ئاوو شۆردەن،
کارەگەرىكى عائىشە، ئەم ھالى جەل شۆردەنى مەن دەيىنى، وە دەچى ھەوالى
ئەمە دەدا بە عائىشە، عائىشە ناردى بەشويىنما، چووم بۆلای، فەرمووى:
خەربوو وە جەلگەکانى خۆت شۆردوو، ھۆى ئەو ە چى بوو؟ مەيش گوتە: لەخەوا
شەيتانى بووم، کەشتى وە بۆ نووستوو کارى ئاسايە کە جەلگەى بشوات. عائىشە
فەرمووى: ئاىا تۆماوت بەو دوو جەلەو ەيىنى؟ گوتە: ئە. فەرمووى: گرىمان
ئەگەر تۆماويان پىو ەوايە باومەرت وەبوو کە تۆماوگە پيسە و لەبەرئەو
پىويستە جەلگەن بشۆرىن و لەبەرئەو دمتشۆرىن؟ چۆن شتى وە دەکەيت و کەى
شتى وە پيسە، لە کاتىکا کە مەن بەخودى خۆم تۆماوم دەدى بەجلەگەى
پىغەمبەرەو، کە وشکەو ەبوو بە نىنۆك دەمکەران و ئىتر نەيم دىمۆرى،
پىغەمبەرىش بەو ە ئىکتىفای دەکرد و فەرمانى نەدەکرد کە بيشۆرىن، کەواتە:
تۆماو پاکە).

(۳۳) باب: نجاسة الدم وكيفية غسله

خوین پیسه، چوئیتی شوردنی خوین

۱۶۶- عَنْ أَسْمَاءَ بِنْتِ أَبِي بَكْرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَتْ: جَاءَتْ امْرَأَةً إِلَى النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَتْ: إِحْدَانَا يُصِيبُ ثَوْبَهَا مِنْ دَمِ الْحَيْضَةِ كَيْفَ تَصْنَعُ بِهِ؟ قَالَ: «تَحْتُهُ، ثُمَّ تَقْرُصُهُ بِالْمَاءِ، ثُمَّ تَنْضَحُهُ، ثُمَّ تُصَلِّي فِيهِ».^(۱۶۶)

ئەسمای کچی ئەبوبەکر (رمزای خودایان لی بن) فەرمووی: ژنیك هاته خزمەتی پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) عەرزى کرد: ئەگەر خوینی بێنویژى بەر جلەکانمان کەوت چى لی بکەین؟ فەرمووی: (بى وولن و بى کړینن و ئەوجا به ئاو هەلى گوئوفن و دەستى تى بخەن، لەپاشا پاک بيشورن، ئیتر نوێژى پێوه بکەن). {تاج/۱/۱۱۰، زنجیره: ۲۳، ژماره: ۱۶۳ - ش/د/ت/ن}.

روونکردنەوه:

ئەسماء کچی ئەبوبەکرى صديقە، خوشكى باوكى عانىشەى هاوسەرى پيغەمبەرە، خوشكى دايك و باوكى عەبدوڵلای كۆرى ئەبوبەکرە، ژنى حەزەرمەتى زوبەيرە، (بروانە ژمارە: ۸)، ناودارە بە (ذات النطاقين) لەپيش كۆچدا بە بيست و حەوت ساڵ لەدايك بووه، هەژدەهەم كەس بووه كە موسولمان بووه، پەنجاو شەش فەرموودەى گێراومتەوه لە پيغەمبەرەوه (دروودی خودای لەسەر بێ) هەژدە فەرموودەى لە بوخارىدا هەيە، هەژدەميشى لە موسليماندا هەيە، چواردەميان پەسەندى هەردوو لايە، كەواتە سەرجهمى فەرموودەكانى لە بوخارى و موسليماندا، دمكاته: ۱۴ + ۴ + ۲۲ فەرموودە، لەپاش شەهيد بوونى عەبدوڵلای كۆرى، لە مەككە، لەسالى حەفتاو سێى كۆچيدا، لە تەمەنى سەد

^(۱۶۶) تجريد البخارى/۱، ژماره: ۱۶۴، بخارى: ۲۲۷، مسلم: ۳۳۳ - ۶۷۳ ترفيم شيخا = مختصر

سائیدا، به مردنی خوا، کۆچی دواپی کرد، که مرد هیچ ددانی نهکهوتبوو،
نهقلیشی ساغو تهواو بوو، (رمزای خودای ئی بی). {بروانه ژماره: ۷۸۴
تهجرید/۲، لاپه‌ره: ۲}.

روونکردنه‌وه‌یه‌کی گرنگ

له‌به‌رئه‌وه‌ی که نوێژ کۆله‌که‌ی دینه، وه زۆرینه‌ی خوینه‌رانیش هیزیان
به فامی ته‌واوی زۆر له فهرموودمگان ناشکی، له‌به‌رئه‌وه به‌پێی سه‌رچاو‌مگانی
به‌رده‌ست، به‌تایبه‌تی شه‌رحی نه‌وه‌وی و فه‌تحولباری، برپاره شه‌رعیه‌کان له
فهرموودمگان روون دمکه‌ینه‌وه، هه‌تا سه‌ر له‌خوینه‌ر نه‌شیۆی. ئیتر به‌پشتی
خوداو خودا یاریده‌رمان بی.

(۲۴) باب: الدلیل علی نجاسة البول ووجوب الاستبراء منه

به‌لگه‌ی بیسی گمیز، له‌گه‌ڵ پێویستبوونی خۆپاراستن له گمیز

۱۶۷- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رضی الله عنهما) قَالَ: مَرَّ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ) عَلَى قَبْرَيْنِ، فَقَالَ: «أَمَّا إِنَّهُمَا لَيُعَذَّبَانِ، وَمَا يُعَذَّبَانِ فِي كَبِيرٍ، أَمَّا أَحَدُهُمَا
فَكَانَ يَمْشِي بِالنَّمِيمَةِ، وَأَمَّا الْآخَرُ فَكَانَ لَا يَسْتَتِرُ مِنْ بَوْلِهِ». قَالَ: فَدَعَا بِعَسَبٍ رَطْبٍ
فَشَعَّهُ بَالْتَيْنِ. ثُمَّ غَرَسَ عَلَى هَذَا وَاحِدًا وَعَلَى هَذَا وَاحِدًا، ثُمَّ قَالَ: «لَعَلَّهُ أَنْ يُخَفَّفُ
عَنْهُمَا مَا لَمْ يَنْبَسَا».^(۱۶۷)

ئیبینو عه‌باس (رمزای خودایان ئی بی) فهرمووی: جارێ پێغه‌مبه‌ر
(دروودی خودای له‌سه‌ر بی) له‌مه‌دینه، یا له مه‌که، به‌لای باخه خورمایه‌کا

^(۱۶۷) تهجرید/۱، ژماره: ۱۵۹، بخاری: ۲۱۶، مختصر صحیح مسلم/۱، ژماره: ۱۱۳ = ۲۹۲ = شیخا:

رابورد، گویى لهدمىكى دوو مروڤ بوو، كه تازه مردبوون، لهناو گۆرهمكانياندا سزا دمدران. پيڭهمبهر (دروودى خوداى لهسهر بى) فهرمووى: (خاومنى ئەم دوو گۆره سزا دمدريڻ، لهسهر شتى سزا دمدريڻ كه خويان له ژيانيانا به گهورمو گرانيان دانهناره، بهبى نرخيان زانيوه، بهلام ئەو شته لهلاى خودا، گوناھو تاوانىكى گەلى گهورميه، پهككيان لهسهر ئەوه نازار دمدري كه له دنيايدا قسه چين بوو، دوو زمانى دمكرد، قسهى دمهيناو دمبهر، بۆ تيكبهردانى خەلك لهيهكترى، ئەويتريشيان لهسهرئەوه نازار دمدري، چونكه لهحالى ژيانيدا خوى له گمىزى خوى نهدمباراستو، لهكاتى ميژگردندا خوى لهپال شتىكدا هشار نهدمدا).

ئەنجا خوشهويست (دروودى خوداى لهسهر بى) داواى پهلكه دارخورمايهكى تهرى كردو كردى بهدوو لهتهوهو، ههركهترهه لهسهر گۆرپكيان داچهقاند.

عەرزىان كرد: ئەى پيڭهمبهرى خودا! ئەمەت بۆچى كرد، بۆ وات كرد؟ فهرمووى: (چونكه گياو دارى سهوزو درهختى تهرى سهر گۆر، تاوشك دهبىو تهرايى تيادا ناميني، دمبارينهوه بۆ مردوومكه، جا كهوابوو بهشكوو ئەم دوولهته پهلكه خورما سهوزميه لهم روانگهيهوه، بارى نازاريان سووك بكهن، ههتا ئەوكاتهى كه وشك دهبىو له تهسبيحات كردن دمكهون بۆيان ببن بهمايهى رهمەت). {تاج/۱/۱۱۰، زنجيره: ۲۳، ژماره: ۱۶۶/۳ - ش/د/ت/ن - بوخارى و موسليم و ئەبو داوود و تهرمهزى و نەسانى - پر گۆره پيروزمكانيان له رهمەتى خودا بى}.

ئەمەيش ژماره (۱۵۹) ى تهجریده:

ئىبنوعەبباس (رەزىي خۇدايان لى بى) فەرمووى: جارى پىغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) لەمەدینە، یالەمەككە، بەلای باخە خورمايەكا رابورد، گوئى لەمدنگى دوو مەرۆف بوو، لەناو گۆرەگانیان دا سزا دەدران، پىغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) فەرمووى: (خاومنى ئەم دوو گۆرە سزا دەدرىن، لەسەر شتى سزا دەدرىن كەخۆيان لەژيانيانا بەگەورەو گرانیان دانەناوە، بەبى نرخيان زانیوە، بەلام ئەو شتە لەلای خودا، گوناھو تاوانىكى گەلى گەورمىە، يەكێكيان لەسەرئەو نازار دەدرى چونكە لەحالى ژيانى دا خۆى لەگمىزى خۆى نەدەپاراستو، لەكاتى مىزكردن دا خۆى لەپال شتىك دا حەشار نەدەدا، ئەوئىتریشيان قسەچىن بوو، دووزمانى دەكرد، قسەى دەهیناو دەبرد بۆ تىكەردانى خەلك لەیەكترى!).

ئەنجا حەزرمەت (دروودى خودای لەسەر بى) پەلكە دارخوارمايەكى سەوزى ھەلگرتو كردى بەدوو لەتەووەو، ھەركەرتەى لەسەر گۆرێكیان داچەقاند. گوتیان: ئەى پىغەمبەرى خودا! ئەمەت بۆچى كرد؟ فەرمووى: (چونكە گياو دارى سەوزو درەختى تەرى سەرگۆر، تاوشك دەبى و تەرايى تىدا نامىنى دەپارىتەووە بۆ مردووگە، جاكەوابوو بەشكوو ئەم دوولەتە پەلكە خورما سەوزمىە لەم روانگەيەو، بارى نازاريان سووك بكەن، ھەتا ئەوكاتەى كەوشك دەبنو لەتەسبیحات كردن دەكەون!) (تاج/ ۱/ ۱۱۰/ ۳ = ز-۲۳ ژ-۱۶۵ ش/ د/ ت/ ن).

روونکردنەوھيى:

بريار (حوكم)ە كانى شەرىعت لەسەرچاوە گەورەكانى شەرىعت وەردەگيرىن، پىويستە لەسەر ھەموو موسولمانى، لەكاروبارى نايىنى دا، وەك پيشىنانە باشەكان، چاويان لەدەمى زانا گەورەكان بى، وەك شىخى ئەزھەر، وەك

جهنابی مامۇستا مەلاعەبدولكەرىمى مودمپىس، وەك ھەموو مەلا گەورمەكانى تىرى جىھانى ئىسلام. وەلەكاتى پىۋىست دا موراجەئەى كىتەبە گەورمەكانى شەرع بىكرى.

بەلام بەداخەو، لەولاتى ئىمەدا، بەتایبەتى لەكوردستانى ئازىزدا، شىرازى كاروبار تىكچو، كەسانى وا خۇيان بەمەلا ناگۇرئەو ھەقىى تەواویش نىن، خۇزگا بەخۇزگایى خودا، لایەنە ئىسلامىيەكان ھەقىان بەسەر بابەتە ھىقەھەكانەو نەبوايە، دىمورى قازى و مەلاو موھتىان نەبىنىبايە، چونكە ئەرکى پىرۇزى سەرشانى ئەوان پىشتىگىرى شەرىعەتە، نەشرى دىمەوتە، بىمرگى يە لەئىسلام، ھەولدان و تىكۇشانە بۇ پىادەمكىردى دىمەلتى قورئان!

ئەومى من بەچاوى خۇم مېبىنەم كارساتىكى زۇر دلتەزىنە، كەنەویش ئەمەيە: رەشەخەلكىكى جەھىلى وا دروست بوون باومپىان بەلایەنەكەى خۇيان زىاتەر ھەيە تابەفەرمايشتى توحفەو ئوممى شافىعى و صەحىجى بوخارى، ھەتا ئىوارى تۇبلىى لەمىنھاجى ئەومى دا وادەفەرموى، ئەو خەلكە سەرلەشپاۋە شتى وابەبىدەمت دادەننى، تەنانەت دووبەرمكى و راجىايى يەكى گەورمى وا دروست بوو، لەناو پىزى نوپۇزى جەماعەتدا، دىزانرى نوپۇزكەرمكە لەچ لایەنىكەو سەربەكى يە! زوربەى ئەمانە لاوى غەربزەدمو كۇنە پىرى عىلمانىن! بەداخەو لایەنە نەپارمەكانى ئىسلام ئەم ھەلە گەورمىان قۇستۇتەو، يەك بەھەزار لەگىرفانى خۇيانەو لىى زىاد دىمەن و، ئەومندەى تر ئاگرى ئازاۋە لەنىۋان لایەن و گورۇپ و گورۇھە ئىسلامىيەكان دا خۇش دىمەن!

من لەم كىتەبە پىرۇزەدا عەرزى ئازىزانى خۇم دىمەم: نابى لایەنگىرانى ئەو لایەنانە خۇيان لەتىكراى موسولمانان جىا بىكەنەو، وەدەبى پەپرمى مەزھەبى خۇيان بىكەن، نابى ھەندى بابەت و مەسائىلى خىلاقى بىكەن بەماركە

موسەججەلە بۇخۇيان، منىش لەگەل ئەومدام كەپەپرەوى سوننەت بەتئىگەشتەنەو لەپىشترو باشترە لەپەپرەوى كەردنى كۆپرانەى مەژھەب! بەلام شتى وا بەرنامەيەكى هەيدى و دورودريزى دموئ، كەلەخودا بەزىاد بى ئىستا ئەو بەرنامەيە لەگەشەكەردن داپە، ومبەهيچ جۆرى پىويستى بەپشگوئ خستنى ئەم مەژھەبە گەورانە نيپە، بەلكوو خواياربى ھەميشە كۆششى باشى پاشينانى نەتەووى ئىسلام دىمبى بەتەواوكەرى كۆششى پىرۆزى پىشيانانى ئەم نەتەومىيە، رەحمەت لەوكەسە، لەولايەنە، لەومەلايە، لەو موسولمانە كەقسەى خىر بۇ موسولمانان دىكا، رىزەكانى موسولمانان يەك دىخا، گوئ بۇ قسەى ھەق دىگرئ.

جا وامن لىرەدا لەبابەت ئەم فەرمودەيەو، بۇ كەسى خۆى ئەم چەند خالە روون دىكەمەو:

- ۱- دىنى و سەردانى گۆرو گۆرستان سوننەتئىكى گەورمىە، بۇ پىاوو ژن سوننەتە، رەحمەت لەوكەسەى بەپى شەرىعەت سەردانەكەى ئەنجام دىدا.
- ۲- پىشەوا نەووى (پەزى خواى لى بى) لەبەرگى سىيەمى شەرحى صەحىحى موسلىما، لەلەپەرە (۲۰۲ ژ ۶۷۵ شىخا) دا، لەباسى (الدليل على نجاسة البول ووجوب الاستبراء منه) دا، بەدەق دىفەرەموى: (واستحب العلماء قراءة القرآن عند القبر لهذا الحديث، لأنه إذا كان يرجى التخفيف بتسبيح الجريد فتلاوة القرآن أولى والله أعلم) واتە: زاناکان دىفەرەموون: خوئىندى قورئان لەسەر گۆر بەپى ئەم فەرمودەيە سوننەتە، چوونكە لەشوئى بەهوى پىتو فەرى تەسبىحات كەردنى پەلكە خورماى سەوزمەو، سزای مردوو سووك بى، ديارە كەبەهوى قورئانخوئىندى موسولمانەو بەشتر سزای سووك دىبى).

۳- عەللامەى عەینیش (رەزای خۆای لى بى) ھەمان را لەخەططا بىيەو
 راگويز دەکاو دەفەرموئ: (ئەم مەسەلەيە راجىايى تىادايە، ئەبو حەنەيفەو
 ئەحمەد (رەزای خۆايان لى بى) رايان وايە کە پاداشى خويندنى قورئان دەکا
 بەمردوو، بەپى ي ئەو فەرموودمىيە کەوا ئەبو بەکرى نەجار لەگتیبى (السنن)
 دا، لەعەلى کورپى ئەبو طاليبەو دەگيرپتەو: پيغەمبەر (دروودى خۆداى لەسەر
 بى) دەفەرموئ: (ھەرکەسى لەگۆرستانەو رەت بى و يازدەجار (سورمتى قل هو
 الله أحد) بخوينى، ئەو جا پاداشەکەى ببەخشى بەمردووگان، بەقەد ژمارەى
 مردوگان پاداشى پى دەدرى).

۴- لەکاتى خويندنى قورئانا سەکینەو مايەى ئارامى و فرىشتەى رەحمەت
 دادەبارن، بوخارى و موسلىم و تيرمىزى (رەزای خۆدايان لى بى) دەگيرنەو:
 بەراء (رەزای خۆای لى بى) فەرمووى: شەوئ ئوسەيدى کورپى حوزمير سوورمتى
 کە هەف دەخوينى، لەوکاتەدا مايەنەکەى لەلایەو بەدوو گوريس بەسرا بۆو، پەلە
 ھەورئ دەدا بەسەرياو دەگيرتە ناوو، دەست دەکا بەگەر خواردن بەدەوریداو لى
 نزيك دەبیتەو، مايەنەکەشى کە ئەمە دەبينى سلى لى دەکاو، ھەل
 دەسەلەمیتەو، جا بۆبەيانى ھاتە لای پيغەمبەر (دروودى خۆداى لەسەر بى)
 ئەمەى بۆ گيرپايەو، فەرمووى (دروودى خۆداى لەسەر بى): (ئەو فرىشتەى
 ئارامى و مايەى رەحمەت و ئاسايش بوون لەبەر خاترى قورئانەکە داباريون!)

۵- مەعقيلى کورپى يەسار (رەزای خۆای لى بى) لە پيغەمبەرەو (دروودى
 خۆداى لەسەر بى) دەفەرموئ: (ياسين دلى قورئانە، ھەرکەسى ئەم سورمتە ساخ
 بۆ رەزای خۆدا بخوينى، بەنيازى پاداشى باشى ئەو جىهان، مسۆگەر خۆدا لى
 خۆش دەبى، سوورمتى ياسين لەسەر مردووى خۆتان بخوين: (نەسائى و

نەحمەدو ئىبنوماجە گىراۋيانەتەۋە ئىبنوحىيىبان بەفەرموودمىيەكى دروستى
داناۋە). واتە: بەھەدىپىيىكى سەھىجى داناۋە.

۶- دەقى ئايەتو فەرموودەى زۆر ھەيە لەسەرئەۋە كەمردوو سوودو
بەھرە لەكردەۋى كەسىكى تر وەردمگىرى. ۋەك:

أ- قورئان دەفەرمۇئ: (وكان أبرهما صالحاً) ۋە دەفەرمۇئ: (ربنا اغفر لنا
ولإخواننا الذين سبقونا بالإيمان) ۋە دەفەرمۇئ: (من يشفع شفاعة حسنة يكن له
نصيب منها) ۋە دەفەرمۇئ: (والذين آمنوا واتبعتهم ذريتهم بإيمان ألحقنا بهم
ذريتهم).

ب- نزاۋ پارانەۋەى زىندوو بۆ مردوو سوودى ھەيە بۆى، نوئىز لەسەر
مردوو سوودى ھەيە بۆى، بەپىي فەرموودەى ساخ، كەشەيخەين گىراۋيانەتەۋە
حەزرىت (دروودى خوداى لەسەر بى) دەفەرمۇئ: (كەسى بمرئ و رۆژوۋى
لەسەربى، كەسوكارى دمتوانن لەباتى ئەۋ بەرۆژوو بن) ۋەك دروشمىيىكى گشتى،
بۆ قەزاگىرپانەۋە بۆ مردوو پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) دەفەرمۇئ:
(فدين الله أحق أن يقضى). حەجىش بۆ مردوو قەزا دەكرىتەۋە، فەرموودە لەسەر
ئەمە لەبوخارى و موسلىم و تىرمىزىدا ھەيە، خىرى ۋەقەف دەگا بەمردوو،
لەفەرموودەى ساخ دا دەئى: پياۋى گوتى: ئەى پىغەمبەرى خودا! دايكم مردوو،
ئايا سوودى ھەيە بۆى ئەگەر من ئىستا خىرى بۆ بكم؟ فەرموۋى (دروودى
خوداى لەسەر بى): (بەئى). قەرزدانەۋەمىش بۆ مردوو سوودى ھەيە.

۷- نوئىزى مردوو لەسەر گۆر دروستە، پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر
بى) خۆى لەپاش ھەشت سال نوئىزى مردوۋى لەسەر شەھىدەكانى ئوحدو كىرد،
ئەۋمىش مەعنای واپە كە پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) قورئانى
لەسەر مردوو خويندوۋە، چونكە فاتىحەى لەۋ نوئىزەدا خويندوۋە (بىروانە: ۴۶۱).

۸- نیمامی تیرمیذی بهرشتهیهکی جوان دمیگپرپتهوه: ئیبنوعههیباس (پرمزای خویان لئ بئ) دمفهرموئ: جاری پیاوئ لهپارانی پیغهمبهر (دروودی خودای لهسهر بئ) نازانی چاتولهکهی لهسهر گوڤرئ ههئدمدات، کهگوئ دمگرئ والهناو گوڤرمکهدا یهکئ سوورمئی (تبارک الذي بيده الملك) دهخوینئ تاتهواوی دهکا، جادهچپته خزمهتی ههزرمهت (پرمزای خوی لئ بئ) ههزری دهکا: قوربان! ئهی پیغهمبهری خودا! نهمزانی چاتولهکههم لهسهر گوڤرئ ههئ دابوو، کهچی مرؤفیکی تیا بوو، کهلهو گوڤرمدا نیژرابوو، سوورمئی تهبارمکی خویند ههتا تهواوی کرد، جا پیغهمبهر (دروودی خودای لهسهر بئ) ههزرمووی: ئهو سوورمه شوورمو بهرژینهو کهسئ بیخوینئ دمبئ بهفریارمسی و رزگاری دهکا له سزاو ئیش و نازاری گوڤ).

۹- زۆر لهو عیبادمهتانهی که پیغهمبهران و بهنده باشهکانی خودا لهپاش مردنیان کردوویانه یادیهکهن و بهنده لهصهحیحی سونهتدا بهرچاوم کهوتوون لهئورجوزهی (بین یدی کتاب الله) دا تۆمارم کردوون وهک ئهم چهن بابمهتانهی وان لهم چهن ههئبهستهدا دهی ئهم جوړه شتانه ئهوه دهگهیهنن، کهلهپاش مردنیش خیری کردهوی باش دهکا بهخواهنی، ومعهلاقهو پهپوهندی لهنیوان مردوان و زیندواندا بهتهواوی نهپچراوه. ئهمه چهند نموونهیهکه.

لحافظ (الملک) الذی یتلوها
فی کل یوم نال ما یرجوها
تنجیه من عقوبة القبر
وتشفیع وله لدى القبر
وجاء فی الخبر أن المیتا

قراها في قبره، قس يا فتى!
 لو لم يقد هذا، فهذا الرجل
 ما كان في دار الثواب يعمل
 وبعض الأنبياء بعد الموت
 تعبداً قد طاف حول البيت
 وبعضهم بالحج قد أهلاً
 وبعضهم في قبره قد صلى
 أمهم الرسول بالمصلى
 لما سرى في قدسنا المعلى!
 قد اقتدى الأصوات بالأحياء
 إذ أمهم أحمد في الإسراء
 هذا من التكريم للخيار
 فلا مجال فيه للشرار!
 أن نلهم التسبيح حين نخلد
 يثبت أن الله دوماً نعبد
 والحمد والتسبيح والسجود؟

۱۰- له چوار چيوى نهم روونكر دنه وميه دا بهنده له كتيبي (بين يديه كتاب

الله) دا گوتوومه:

ياسمين تقرا على السموات
وجارة لسورة الصفات
قرآن ربى قلبه ياسمين
فقلب تاليها بها يلين
وقبر من تتلى عليه يهمل
إذ المسكينة عليه تنزل
ومن ختمها على المحتضر
وذكر ما يدعوه للتذكر!
يا زائر القبور كن مسلماً
وداعياً لهم بخير واعلموا:
خير هدية من الزوار
(قراءة القرآن والأذكار)
إن الجريد الأخضر إذ يذكر
على القبور ذنبها قد يغفر
بختم ياسمين القبور عطروا
أقرض بأنك الجريد الأخضر!
ليس لتفريح الكروب مثلها
وكل ليل قبل نوم قاتلها
إن الممدار على الإخلاص
وقوة السيقين في الإخلاص

ئەمەش چەن شیعەرێکە لەو پێرستە کە بە حیسابی ئەبجداد ژمارەى
سورمەکان لەناو شیعەرەکاندا، لەسەر ئەم شیومیە تۆمارکراوە: (لو - زل) - ٣٦
کە دەگاتە ژمارەى سوورمى یاسین. زل = ٣٧ کە دەگاتە ژمارەى سوورمى صافات،
کە یەكسەر والەدوا یاسینەو، ئیتەر هەروا، لەهەمان کاتدا خودى شیعەرەکەیش
مەعنا یەکی جوانى ئاسایی تری هەیە:

هـود و یوسف و عـد سـور
لَمَزَهَا (یا بیجـی) نـعم الصـور!
بـالفـکر سـبـر غـورە تـمـیـط
بـکـف مـریم العـلا (یـد یـط)
(کـطـل) غـیـث فـی حـقـول الفـوم
العـنـکـبـوت فـی جـوار الـروم
(لا - لب) لی إن لم أـقل یا هـانی + (لـقـمان قـبل سـجـدة القرآن)
یاسین والـصـافات قـد تـقـاسـموا + (لو - زل) عـالـمٌ لـز لـعـالـمٌ
عـیـنی لـقـلـبی فـی فـداه (مـزحم!)
مـحـمـد فـی فـتـداه (ص) مـکـرم
لـو! هـدـی الـمـرحـمـن یـسـا حـنـون
فـی الوـاقـعـة بـشـدة (نـهـون)
بـسـورة الحـدیـد نـصـف الـسـور
قـسـد إـنتـهـی عـددها فـی نـظـمـی
عـد نـصـف الـقـسـر الـقـرآن
جـمـع (الحـدیـد: زن) بـل نـقـصان!

وعدددي (وز) بسسين ادرجوا
 رقوم تحريم وملك يذرج
 إلى المعارج بعينه اشـ
 في (جد نوح) رقوم نوح قد سطر!
 والنازعات جـارة لـبس
 (عطـف) الجوار منهم تأسـس!
 (لـن) لتكـوير ولا نـظـار
 (نـبـل) رزقـتم منهـ يا صـغار!
 (فـج) هـوى المـطفـفين مـن مـلك
 بالانـشـاق (دـف) يـمـن مـمـلـك
 (فـهـ) بـالـبروج (وـف) هـا تبـيـل
 ورتـلـن يـاطـار قـأ تـرتـل

بروانه شهرحى نهوموى لهسر صهحيحى موسليم ج/٣ ص ٢٠٢، ج/ ١٨ ص
 ١٤٤، ج/ ٦ ص ٨١، ص ١٠١، ص ٢١٩، عمدة القارى ج/٢٠ ص ٣١، ص ٣٥ ج/٢ ص ١٨
 ج/٦ ص ١٨، ج/ ١٦ ص ١٣٥، ج/ ٨ ص ١٥٢، ص ١٥٦، ج/١٧ ص ١٤١، ص ٦٤، ص ١٦٥،
 تاج الاصول ج/١ ص ٨٦، ص ٣٧٧، ص ٣٧٩، ص ٢٨١، ص ٣٨٣، ج/٢ ص ٢٨٠، ج/ ٤ ص
 ١٤، ص ٢١، ص ٢٣، مغنى المحتاج/١/ ٣٦٤ / ٣٦٨ ج/٣ / ٦٨-٧٠. الفقه الميسر/١/ ٢٩٥
 ج/٣٠١/٢-٣١٠. فيقهى ناسان/١/ ٢٨٩، ٤٠٠-٤١٢. (نامهى زانين لهم كتيبـه پـروژه،
 فهرموودمى ژماره: (٢٧٥) + تاج/١ ص ٢٩٢ حـلـكـردنى چـهـن شـيـعـرى لهـم شـيـعـرانـهـى
 سـهـرمـوه: قـورنـان (١١٤) سـوـورمـته، نـيـوهـى دـمـكـاته: (٥٧) كـهـرـيك دـمـكـاته كـوى
 پـيـتهـكـانى (الـحـديـد) كـهـسـورمـتى ژماره (٥٧) ي قـورنـانـه: أ= ١ ل= ٣٠ ح= ٨ د= ٤ ي=

۱۰ د = ۴ هه موو دمکاته: ۱ + ۳ + ۸ + ۴ + ۱۰ + ۴ = ۵۷. سوورمتی مه عاریج ژماره که ی
(۷۰) یه، عه ینیش که یه کی که له پیتیه گانی (المعارج) به حیسابی جومهل دمکاته
(۷۰) (فج) هوی الخ، ای قسما بسورة الانشقاق من سلك طريق أهواء المطففين
الجائرة في المعاملات ذف - ای استأصل ونسف - بركة ماله. او المعنى هكذا: من
سلك طريق أهواء المکتالین المحتالین محق الله بركة ماله، بسبب الشقاق والمنازعة
مع الذین غشهم بالتطفیف ونحوه، وضمن هذا المعنى يشير (فج=۸۳) إلى رقم
السورة المطففين و (دف=۸۴) إلى رقم سورة الانشقاق، واته: ناوکه وانه کان، له سه ر
نه و ریزه ی که وان له شیعرمه که دا وه ک (فه=۸۵) ژماره ی برووجه (وف=۸۶) ژماره ی
سوورمتی طاریقه وه هه روه ها - و مرگێر.

۲- کتاب الحيض

نامه‌ی بینویژی (سوری مانگانه‌ی ژنانه)

(۱) باب: مباشرة الحائض فوق الإزار

خۆنیکەل کردن له‌گەڵ هاوسەری بینویژدا له‌سەر په‌رده‌وه

۱۶۸- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: كَانَ إِحْدَانَا إِذَا كَانَتْ حَائِضًا، أَمَرَهَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنْ تَأْتِرَ فِي فَرْجِ حَيْضَتِهَا، ثُمَّ يُبَاشِرُهَا، قَالَتْ وَأَيْكُمْ يَمْلِكُ إِرْبُهُ كَمَا كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَمْلِكُ إِرْبُهُ. ^(۱۶۸)

عائیشە‌ی هاوسەری پێغەمبەر (دروودی خودا له‌ پێغەمبەر و رمزای خودا له‌وبێ)، فەرمووی: ئەگەر یەکن له‌ نێمە‌ی هاوسەران‌ی پێغەمبەر، بینویژ بوا‌یه، تەنانه‌ت ئەگەر له‌ گەرمە‌ی بینویژیشدا بوا‌یه، ئەگەر پێغەمبەر (دروودی خودای له‌سەر بێ) بیویستایه‌ له‌وکاتی بینویژییه‌دا، دەستی له‌گەڵ تیکە‌ل بکا، فەرمان‌ی پێدەدا، بەرکۆشیک‌ی دەدا بە نێوان‌ی ناوکی و ئەژنۆیدا، ئەوجا له‌سەر ئەو بەرکۆشە‌وه دەستی بۆی دەبردو له‌گە‌لیدا خۆی تیکە‌ل دەکردو خۆشی لێ وەردەگرت، تاراده‌ی رەحەتبوون، بە‌لام بە‌بێ دروستبوون و تیخستن. عائیشە فەرمووی: بە‌لام کێ له‌ نێوه‌ دمتوانێ، له‌کاتی وا ناسکا، یارۆی خۆی بۆ زەوت بکری، وه‌ک پێغەمبەر (دروودی خودای له‌سەر بێ) یارۆی خۆی بۆ زەوت دەکراو له‌ جینگە‌ی حەرام که دامە‌ن و شەرمگایه‌، دەپاراست. {بپروانه: ژماره: ۱۷۳ له‌دواوه}.

۱۶۹- حَدِيثٌ مِمُّونَةٌ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - إِذَا أَرَادَ أَنْ يُبَاشِرَ امْرَأَةً مِنْ نِسَائِهِ أَمَرَهَا فَاتَّرَتْ وَهِيَ حَائِضٌ. ^(۱۶۹)

مەیموونەى ھاوسەرى پېغەمبەر (درودى خودا لەسەر پېغەمبەر و رمزای خودا لە مەیموونە بى) فەرمووی: جاران ئەگەر پېغەمبەر (درودى خودای لەسەر بى) بیویستایە، لەگەڵ یەكی لەژنەکانیدا، راکشی و لەزمت و خوشی ئی وەربگرێ، ئەگەر ژنەكەى لەبێنویژیدا بوايە، فەرمانی پى دەکرد كە بەركۆشى بگریتەو، نیتەر لەسەر ئەو بەركۆشەو دروست دەبوو لەگەڵیدا، بەبى لاقەکردن).

روونکردنەو:

مەیموونەى كچی حاریث، دایكى موسوئمانان، لەسالى شەش، یا حەوتى كۆچى، لەسەریف پېغەمبەر هیئای، لەهەمان شوین لەسالى (۵۱) ى كۆچى مردوو، هەندى دەفەرموون لە (۶۶) ى كۆچیدا لەوشوینە كۆچى دواى كردوو، ئیبنو عەبباس، كە خوشكەزای بوو نوێژى تەرمى لەسەر كردو لەگەڵ دوو خوشكەزای تریدا دایانەئیلایە ناو گۆرمكەیهو، مەیموونە لەپیشا ناوى (بەرە)بوو، پېغەمبەر ناوەكەى گۆرى و ناوى نا مەیموونە. واقیدى دەفەرموی: (دوا هەمین ژنى پېغەمبەر بوو كە مردوو).

(۲) باب: الإضطجاع مع الحائض في الحاف واحد

راكشان لەگەڵ ھاوسەرى بێنویژدا لەناو یەك نویتندا

۱۷۰- عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ أُمِّ الْمُؤْمِنِينَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: (بَيْنَا أَنَا مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مُضْطَجِعَةً فِي خِمِصَةٍ إِذْ حِضْتُ فَأَسَلْتُ فَأَخَذْتُ ثِيَابَ حِضَّتِي قَالَ أَلْفِئْسَتْ؟ قُلْتُ نَعَمْ فَدَعَانِي فَاضْطَجَعْتُ مَعَهُ فِي الْخِمِيلَةِ).^(۱۷۰)

^(۱۶۹) صحیح مسلم ترفیم شیخ خلیل مأمون شیخ: ۶۷۹، بخاری: ۳۰۳.

^(۱۷۰) تجرید/۱، ژمارە: ۲۰۱، بخاری: ۲۹۸، مسلم: ۲۹۶ = شیخ: ۶۸۱.

نومموسه له مهی هاوسهری پیغه مبهه (دروودی خودای له سهر بئ) که یه گیکه له دایکانی موسولمانان، فهرمووی: جاری له گهل پیغه مبهه را له ژیر جاجمیکي بازوودا پالکه وتبووم، له ناگاو لهو دمه دا که وتمه بئ نویژی یه وه، نیر خوم له ژیر جاجمه که دزی یه ووه، چووم خوم گوری و جلی بینویژی یه که مم له بهر کرد. فهرمووی: (ئه وه تیکه وتیت؟) گوتم: به ئی. نه و جا بانگی کردم وه، چوومه وه له گهل یا له ژیر مه وجه که دا راکشامه وه.

روونکردنه وه:

نوم سه له مه (رمزای خودای ئی بئ) هاوسهری پیغه مبهه، (۳۷۸) فهرمووده ی هیه، سیازدمیان په سهندی هه ردوو بیر، دوو کۆچ و رموی له پیناوی نیسلا ما کردوو، کۆچئ بۆ حبه شه، کۆچئ بۆ مه دینه، له مانگی شه شه لانی سالی چواری کۆچیدا، پیغه مبهه (دروودی خودای له سهر بئ) هیناویه تی، له تمه منی هه شتاو چوار سالی دا، له به هاری سالی شه ست و چواری کۆچیدا، له مه دینه کۆچی دوا یی کردوو، ئه بو هورمیره نویژی مردووی له سهر کرد، له گورستانی به قیع به خاک سپردرا. {تاج/۳، لاپه ره: ۶۷۳، زنجیره: ۳۷، ۳۸، ۳۹، ۴۰، ۴۱}.

۱۷۱- حدیث أم سلمة قالت: وَكُنْتُ أُغْتَسِلُ أَنَا وَالتَّبِيُّ - صلى الله عليه وسلم - مِنْ إِيَّاءِ وَاحِدٍ مِنَ الْجَنَابَةِ. (۱۷۱)

نوم سه له مه ی هاوسهری پیغه مبهه (دروودی خودا له سهر پیغه مبهه و رمزای خودا له هه موو هاوسهرو له گشت هاوهل و په یره وانی هه تا رۆزی دوا یی) فهرمووی: جاران من و پیغه مبهه (دروودی خودای له سهر بئ) به یه که وه خومان

دمشۆرد لهیهك دمفر، هەردوو لاشمان لەشمان گران بوو، واتە: لەشمان پیسبوو.

(تاج/۱، زنجیرە: ۲۱، ژمارە: ۱۵۲ + زنجیرە: ۳۱، ژمارە: ۲۶۹).

(۲) باب: جواز غسل الحائض رأس زوجها وترجيله

سەرشارەکردن و سەر شۆردنی مێرد لەکاتی بێتوێزیدا

۱۷۲- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: إِنْ كُنْتُ لَأَدْخُلُ الْبَيْتَ لِلْحَاجَةِ، وَالْمَرِيضُ فِيهِ، فَمَا أَسْأَلُ عَنْهُ إِلَّا وَأَنَا مَارَّةٌ، وَإِنْ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لِيَدْخُلَ عَلَى رَأْسِهِ وَهُوَ فِي الْمَسْجِدِ فَأَرْجُلُهُ، وَكَانَ لَا يَدْخُلُ الْبَيْتَ إِلَّا لِحَاجَةٍ، إِذَا كَانَ مُعْتَكِفًا^(۱۷۳).

ئەمە دمقی ژمارە (۲۰۲)ی تەجرییدی بوخارییە، بەهرە پتری تیادیە،

لەدمقی ئەصلەکە:

عائیشە (رمزای خودای ئی بئ) فەرمووی: جاری وادمبوو خۆم لەناو مزگەهوتا خەلۆم دمکیشا، کە لە زاراوی شەری پیرۆزدا پێی دمگوتری: (اعتکاف)، جا بۆ کاروباری تایبەت دەچوومەوه بۆ مائەووم، بەلام زۆر بە پەلە کارمەمم ئەنجام دەداو دمگەپامەوه بۆ مزگەوت، تەنانەت پێی دمکەوت: نەخۆشی ئی بوو، هەواپەرسی دوورو درێژم لەگەڵ ئەنجام نەدەدا، بەلکوو هەر بەدەم رێگەوه، بەسەر پێوه هەواڵم دمپرسی و بەس، یەکسەر دمگەپامەوه بۆ خەلۆمگاگەم لە مزگەوت.

هەروا عائیشە دمفەرموی: جاران پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بئ)

کە لەناو مزگەهوتا خەلۆم دمکیشا، لە دەرگای هۆدمکە ی خۆمەوه، کە لەسەر

^(۱۷۳) مختصر صحيح مسلم/۱، ژمارە: ۱۷۴ = ۶۸۳ شیخا، تجرید البخاری: ۹۲۸ = بخاری: ۲۰۲۹،

مالی مزگهوتا بوو، من لهناو هۆدمکهی خوډا بووم، لهسهر نهو حاله قژه سهریم شانه دمکرد، وه چهزرمته (دروودی خودای لهسهر بئ) بو سهراویش نهبوايه، لهکاتی خهلوه کيشانا، نهدمهاتهوه بو مالهوه. {تاج/۲/۱۴۶، زنجیره: ۷۵، ژماره: ۱۴۶۳ ج/۴ - ش/د/ت/ن}.

۱۷۳- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: (كُنْتُ أَغْتَسِلُ أَنَا وَرَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مِنْ إِثْنَاءٍ وَاحِدٍ كَلَانَا جَنْبًا، وَكَانَ يَأْمُرُنِي فَأَتُرُّ، فَيَبْأِشُرُنِي وَأَنَا حَائِضٌ وَكَانَ يَخْرُجُ رَأْسُهُ إِلَى وَهُوَ مَعْتَكِفٌ فَأَغْسِلُهُ وَأَنَا حَائِضٌ) وَفِي رِوَايَةٍ عَنْهَا (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: (كَأَنِّي إِذَا كَانَتْ حَائِضًا فَأَرَادَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ يَبْأِشِرَهَا أَمَرَهَا أَنْ تَتَرَّرَ فِي فُورٍ حِضَّتِهَا ثُمَّ يَبْأِشِرُهَا قَالَتْ وَأَيُّكُمْ يَمْلِكُ إِرْبَهُ كَمَا كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَمْلِكُ إِرْبَهُ): (۱۷۳)

عائیشه (پرمزای خوای لی بئ) فهرمووی: جاری وادمبوو خوډو پیځه مبهه پیکهوه لهیهک دمفر خوډمان دمشورد، ههردوو کمانیش لهشمان پیس بوو. ههندی جاریش بئ نویژ دهبووم، پیځه مبهه (دروودی خودای لهسهر بئ) فهرمانی پی دمکردم، بهرکوښم دهپوښی، نهوجا لهسهر نهو بهرکوښهوه دمستی لهگهلهما تیکهله دمکردو خوښی لی ومردهگرتم، زورجاریش لهناو مزگهوتا خهلوه دهکیشا، لهناو مزگهوتهکهوه سهری خوډی دهینایه ناو هۆدهکهی منهوه، کهبهتهنیشتی مالی مزگهوتهوه بوو، منیش سهریم دمشورد لهوکاتهیشدا بینویژ بووم.

لهگیرانهومیهکی ترده عائیشه دهفهرموئ: نهگهر یهکی لهئیمه هاهوسهرانی پیځه مبهه (دروودی خودای لهسهر بئ) لهگهرمه بینویژیدا بوايه، نهگهر پیځه مبهه بیویستایه لهوکاتهدها دمستی لهگهله دا تیکهله بکا، فهرمانی دمدا

بەرگۆشیکى دىدا بەنیوانى ناوکی و ئەژنۆی دا، ئەوجا لەسەر ئەو بەرگۆشەو دەستی بۆ دەبردو لەگەڵیدا خۆی تیکەڵ دەکردو خۆشی لى وەردەگرت بەلام بەبى دروست بوون. عائیشە فەرمووی: بەلام کى لەئێوە دەتوانى کە وەك پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بى) ئارمەزووی خۆی بۆ زەوت بکرى و سنوور نەبەزینى.

۱۷۴- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: (كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَتَكَبَّرُ فِي حَجْرِي وَأَنَا حَائِضٌ ثُمَّ يَقْرَأُ الْقُرْآنَ).^(۱۷۴)

عائیشە (پەزای خۆای لى بى) فەرمووی: جارى وادەبوو پێغەمبەرى خوا (دروودی خودای لەسەر بى) سەرى لەسەر کۆشەم دادەنا، لەوکاتەدا من بێنویژ بووم، وەلەسەر ئەو حالە قورئانى دەخویند.

روونکردنەو:

ژنى بێنویژ پاكە، ئاوو نانى دەستی حەلالە، لیکەوتنى دروستە چونکە پاكە، نەوموى (پەزای خۆای لى بى) دەفەرموى: ئەم فەرموودمى بەلگەى ئەومىە کەخویندنى قورئان لەکاتى راکشان و پالکەوتنا دروستە، هەروا لەنزىکى جیگەى پيسايشەو. شىخى عەینى (پەزای خۆای لى بى) دەفەرموى: (ئەمەى نەوموى دەفەرموى: کەلەنزىکى جیگەى پيسايشەو خویندنى قورئان دروستە جیگەى سەرنجە، چونکە بەم قەسەیهى نابى خویندنى قورئان بەرابەر بەئاودەست ناباشى (کەراھەتى) ى هەبى، بەلام پێویستە کەکارى واناباش بى،

^(۱۷۴) تەجرید: ۲۰۰ = ۲۹۷، ۷۵۴۹، مسلم: ۳۰۱ = ۶۸۰، ۶۹۱، شىخا = مختصر صحيح مسلم/ ۱، ژمارە:

له بهر خاتری پێزگرتنی قورئان، چونکه دهوروبه‌ری شت حوكم و بپریاری نه‌و شته‌ی هه‌یه‌).

(٤) باب: الهذی

بپریاری مه‌زی له یاسانا مه‌دا

١٧٥- عَنْ عَلِيٍّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: كُنْتُ رَجُلًا مَذَّاءً، فَكُنْتُ أَسْتَحْيِي أَنْ أَسْأَلَ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لِمَكَانِ ابْنَتِهِ، فَأَمَرْتُ الْمُقَدَّادَ بْنَ الْأَسْوَدِ، فَسَأَلَهُ، فَقَالَ: «يَغْسِلُ ذَكَرَهُ وَيَتَوَضَّأُ».^(١٧٥)

ئیمامی عه‌لی (رمزای خودای لی بی) فه‌رمووی: مه‌زیم زۆر بوو، شه‌رمیشم ده‌کرد بۆ خۆم راسته‌وخۆ له پێغه‌مبه‌ر بپرسم، چونکه فاطیمه‌ی کچی خێزانم بوو، جا به‌ میقدادی کوری نه‌سوهدم گوت که بۆ ئه‌مه‌ لێی بپرسی، که‌لێی پرسی بوو فه‌رموو بووی: (چووکی بشۆری و ده‌ستنوێژ بگری، چونکه دهرچوونی مه‌زی ده‌ستنوێژ ده‌شکێنی، به‌لام شتی وا خوشۆردن (غوسل) پێویست ناکا، چونکه له‌ش بیس ناکات). {تاج/١/١١٣ - ش/د/ت/ن = بوخاری و موسلیم و نه‌بو داود و ته‌رمه‌زی و نه‌سائی ئه‌م فه‌رموودمیان گیراومه‌وه‌}.

روونکردنه‌وه‌:

١- مه‌زی وشه‌یه‌کی عه‌رمبییه‌، ئاوێکی روونی سپی لینجه‌، له‌کاتی ده‌ستبازی و ماچ و مۆچ و وروژانی ئارمژوودا دهرده‌چێ، به‌بێ خوشی و به‌بێ هه‌لقولین و دهرپه‌رین، چووکیشی پێ سست نابێته‌وه‌، زۆرجار هه‌ست به‌ دهرچوونی ناکری، له‌ژنا زۆرتره‌ هه‌تا پیاو، رۆلی چه‌ورکردن ده‌بینی له‌ کرداری

^(١٧٥) مختصر صحيح مسلم/١، ژماره‌: ١٤٤ = شيخا: ٦٩٣، تجريد/١، ژماره‌: ١٠٦، بخاری: ١٣٢، ١٧٨،

جووت بووندا. به پئی شهرع پیسه بهر ههرکوی بکهوئ، پیویسته نهو جیگه بشوئ، دمستنویژ دمشکینن به لام دمرچوونی لهش پیس ناکات.

۲- رمفتاری شیرین لهگهل مالی خه زورانا سوننه ته، ههروا لهگهل خیلّی زاوادا، وا سوننه ته میرد لهگهل خیلّی خه زوورانا باسی سه رجیی و شتی وا نهکا کهبونی شتی وای لییی.

کاتی فهقی بووم، لهگه رهکی خو مان، له مزگه وتی قهره چیوار، لهگه رهکی چوارباخ، له سلیمانی، ماموستا مهلا موحه ممه دی حافظ، که خه لکی نهو پشت کیوه بوو گیرایه وه، گوتی:

(جاری له گوندی لای نیمه، کابراین کچیکی خوی دابوو بهزه لامی، دیکه یهک حهوزی هه بوو، زورجار کابرای زاوا له بهرچاوی خه زووری و خه لکی دیکه خوی رووت دمکرده وه غوسلی لهش پیسی دمردمکرد، روژی له ناو حهوزمکه دا، خه زورمکه ی به خه نجهر دایگرت و کوشتی و گوتی: ئاوا دمتکوژم، چه ندیم پی گوتیت شهرمت هه بی، شهو چی له کچیم دمکه ی به روژ باسی مهکه، ههروازت نه هیئا، دمبخو دمردت بیت!!).

(۶) باب: جواز نوم الجنب واستحباب الوضوء له

خهوتن بو له شپیس دروسته به لام باش وایه دهستنویژ بگری

۱۷۶- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِذَا كَانَ جُنْبًا فَأَرَادَ أَنْ يَأْكُلَ أَوْ يَنَامَ، تَوَضَّأَ وَضُوءَهُ لِلصَّلَاةِ. (۱۷۶)

عائشه (رمزای خودای لی بنی) فہرمووی: (پیغہمبہری خودا (دروودی خودای لہسہر بنی) کاتی لہشی پیس بواہیہ، کہ دمیویست شت بخوات، یا بخہوی، دستنویژیکی دمگرت وہک دستنویژی نویژ).

۱۷۷- عَنْ ابْنِ عُمَرَ أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ سَأَلَ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - أَيْرُقَدُّ أَحَدُنَا وَهُوَ جُنْبٌ قَالَ « نَعَمْ إِذَا تَوَضَّأَ أَحَدُكُمْ فَلْيَرْقُدْ وَهُوَ جُنْبٌ ».^(۱۷۷)

ئیبینو عومہر (رمزای خودا لہخوی و لہباوکی بیٹ) فہرمووی: باوکم عومہری کورپی خہتاب لہ پیغہمبہری پرسى: ئہی پیغہمبہری خودا! ئایا دروستہ بہلہشی پیسہوہ بخہوین؟ فہرمووی: (بہئی دروستہ، بہلام وایاشہ لہکاتی وادا دستنویژی بگرن ئہوسا بخہون!).

۱۷۸- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ دِينَارٍ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ أَنَّهُ قَالَ ذَكَرَ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ لِرَسُولِ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - أَنَّهُ تُصِيبُهُ الْجَنَابَةُ مِنَ اللَّيْلِ ، فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - «تَوَضَّأَ وَاغْتَسَلَ ذَكَرَكَ ثُمَّ نَمَ».^(۱۷۸)

عہبدوللای کورپی عومہر (رمزای خودایان لی بنی) فہرمووی: عومہری کورپی خہتاب عہرزی پیغہمبہری کرد: گہئی جارپی دہکەوی، لہشہودا لہشم پیس دہبی، لہکاتی وادا چی باشہ؟ پیغہمبہر (درودی خودای لہسہر بنی) فہرمووی پیی: (لہپیسا دستنویژی بگرہ، وہ چووکت بشورہ، ئہوسا بخہوہ).

ئہمہیش لہدواوہ دہقی ژمارہ (۱۶۳)ی پوختہی موسلیمہ، لہم بارمہوہ: عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي قَبِيْسٍ قَالَ: سَأَلْتُ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) عَنْ وَثْرِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) (فَذَكَرَ الْحَدِيثَ) قُلْتُ: كَيْفَ كَانَ يَصْنَعُ فِي الْجَنَابَةِ، أَكَانَ يَغْتَسِلُ قَبْلَ أَنْ يَنَامَ أَمْ يَنَامُ قَبْلَ أَنْ يَغْتَسِلَ؟ قَالَتْ: كُلُّ ذَلِكَ كَانَ يَفْعَلُ، رِيًّا اغْتَسَلَ فَنَامَ،

^(۱۷۷) بروانہ ژمارہ (۱۷۶) بۆ تہخریجہکەیی.

^(۱۷۸) بخاری: ۲۹۰، مسلم: ۷۰۲.

وَرَبَّمَا تَوَضَّأَ فَنَامَ، قُلْتُ: الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي جَعَلَ فِي الْأَمْرِ سَعَةً. {الحديث/ ٧٠٣. مسلم.
حيض}:

عهبدوئلاى كورى ئه‌بو قوبه‌يس فهرمووى: پرسىارم له‌ عانىشه‌ كرد،
(رمزای خودای لى بى) سه‌بارمت به‌گردنى ومترى پىغه‌مبه‌ر خوى، كه‌ چه‌ندو
كه‌ى و چۆن بووه‌، جا كه‌ وه‌لامى ئه‌مه‌ى دامه‌وه‌، عه‌رزىم كرد: ئه‌ى جاران
پىغه‌مبه‌ر (دروودى خودای له‌سه‌ر بى) له‌كاتى له‌شپىسىدا چى ده‌كرد؟ ئايا
له‌پىشا خوى دهمشۆردو ئه‌وجا دمنووست، يا له‌پىشا ده‌خه‌وت، له‌پاشا خوى
دهمشۆرد؟ عانىشه‌ فهرمووى: هه‌ردوو لايانى ده‌كرد: جار جاره له‌پىشا خوى
دهمشۆردو ئه‌وجا دمنووست، يا له‌پىشا ده‌خه‌وت، له‌پاشا خوى دهمشۆرد، جار
جاره‌يش به‌س دهمستونىژى ده‌گرتو ده‌خه‌وت. قسه‌ گىڤه‌وه‌ كه‌ عه‌بدوئلاى كورى
قه‌يسه‌ ده‌ئى: منيش گوتم: سوپاس بو ئه‌و خودايه‌ى كه‌ ئه‌م كارى ئاوا گوشاد
كردووه‌. {تاج/ ١٥٦/١ ژ ٢٨٥ ج ٤ - م/د/ت/ن}.

١٧٩- عَنْ أَنَسُ بْنُ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
يَدُورُ عَلَى نِسَائِهِ فِي السَّاعَةِ الْوَاحِدَةِ مِنَ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُنَّ إِحْدَى عَشْرَةَ وَفِي رِوَايَةٍ:
تِسْعُ نِسْوَةٍ. قِيلَ: لِأَنَّهُ أَوْكَانَ يُطِيقُهُ قَالَ كُنَّا نَتَحَدَّثُ أَنَّهُ أُعْطِيَ قُوَّةَ ثَلَاثِينَ).^(١٧٩)

ئه‌مه‌ ده‌قى ژماره‌ (١٨٨)ى تجرىدى بوخارىيه‌:

ئهنه‌س (رمزای خواى لى بى) فهرمووى: سه‌رده‌مى پىغه‌مبه‌ر (دروودى
خودای له‌سه‌ر بى) يازده‌ ژنى هه‌بوو، جارى واده‌بوو له‌يه‌ك تاودا، به‌شه‌و
يابه‌پۆژ، دهمپۆشته‌لاى هه‌ر يازده‌يان و يه‌كه‌ يه‌كه‌ له‌و ماوه‌يه‌دا دروست دهبوو
له‌گه‌ليان. له‌گىڤرانه‌وه‌يه‌كا: نوژنى هه‌بوو. گوترا: جا ئايا تواناي ئه‌وه‌ى هه‌بوو
له‌كاتىكى وا كه‌ما له‌گه‌ل ئه‌ومنده‌ هاوسه‌ردا دروست ببى؟ ئهنه‌س فهرمووى:

بهائی، نیمه قسهی نهوه مان لی دمکرد: که پیغمبر (دروودی خودای لهسهر بی) لهم لایه نهوه توانای سیی پیاوی پی دراوه. (ت/۱/۱۵۶/۱۰ ز- ۲۲ ژ- ۲۸۶ - ش/د/ت/ن).

(۷) باب: وجوب الغسل على المرأة بخروج المنى منها

ژنیش وهك پیاو شهیتانی دهبی و خوشوردنی له شیبسی دهکویتته سهر
ههركاتی ناوی هاتهوه

۱۸۰- عَنْ إِسْحَاقَ بْنِ أَبِي طَلْحَةَ، عَنْ أَنَسٍ قَالَ: جَاءَتْ أُمُّ سُلَيْمٍ وَهِيَ جَدَّةُ إِسْحَاقَ، إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَتْ لَهُ، وَعَائِشَةُ عِنْدَهُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ الْمَرْأَةُ تَرَى مَا يَرَى الرَّجُلُ فِي الْمَنَامِ، فَتَرَى مِنْ نَفْسِهَا مَا يَرَى الرَّجُلُ مِنْ نَفْسِهِ؟ فَقَالَتْ عَائِشَةُ: يَا أُمُّ سُلَيْمٍ فَضَحَتِ النِّسَاءُ تَرَبَّتْ يَمِينُكَ، فَقَالَ لِعَائِشَةَ: « بَلْ أَنْتِ فَتَرَبَّتْ يَمِينُكَ، نَعَمْ فَلْتَفْتَسِلْ يَا أُمُّ سُلَيْمٍ إِذَا رَأَتْ ذَلِكَ ». (۸۰)

نهمه دمقی ژماره (۱۵۴) ی پوختهی موسلیمه، که نهمه تهرجه مهکویه تی:
نیسحاقی کوری نهبو طه لحه فهرمووی: نه نهسی کوری مالیک (رهزای خودای لی بی) فهرمووی: نوم سولهیم، که دایکی نه نهس بوو، وه نهنکی نهم نیسحاقه بوو، که ناوی تهواوی: نیسحاقی کوری عهبدوللای کوری نهبو طه لحه بوو، نوم سولهیم هات بو خزمهتی پیغمبر (دروودی خودای لهسهر بی) لهوکاته دا عایشه لهوی بوو، نوم سولهیم به پیغمبره فهرموو: (نهی پیغمبره خودا! خودا لهگوتنی قسهی رهوا شهرم ناکا، وه قسهی رهوا پی خوشه، دهی چون پیاو لهخه ونا شهیتانی دهبی، ژنیش ریک وهک نهو لهخه ونا شهیتانی دهبی و رحمت دهبی و ناوی دپتهوه، جا لهکاتی وادا نهگهر ژنی

(۸۰) تجرید/۱، ژماره: ۱۰۵، بخاری: ۱۳۰، مسلم: ۳۱۳، مختصر صحیح مسلم/۱، ژماره: ۱۵۴ - ۷۰۷.

شەيتانى بوو خوشۆردنى لەسەرە يانا؟ حەزرىتى عانىشە كەلەوى بوو، پېي
فەرموو: ئەى ئوم سولەيم! واوات ئى بى، ئەم پەرسىيارە ناشىرىنە چى بوو كەردت،
حەيائى ژنانت برد، ئافەرماتانت ريسوا كەرد، چونكە نەينى ئەوانت ئاشكرا كەرد)،
پېغەمبەرىش بە عانىشەى ھاوسەرى فەرموو: (بەلكوو تۆ واوات ئى بىت، ئەم
پەرسىيارەى ئوم سولەيم جىگەى خۆيەتى، پەرسىيارىكى رەوايە، هيج عەيىبى
نەيە) ئەوجا حەزرىت بە ئوم سولەيمى فەرموو: (بەئى ئەى ئوم سولەيم،
ئەگەر ژن خەونى واى بىنى و شەيتانى بوو، ئەو بە شەرى لەشى پەيس دەبى و
خوشۆردنى لەشپەيسى لەسەرە، كەواتە باخۆى بشۆرى و لەشپەيسى خۆى دەربكا).
{تاج/۱/۱۴۶، زنجیرە: ۳۰۰، ژمارە: ۵}.

روونکردنەو:

ئەسحاق كۆرى عەبدوللای كۆرى ئەبو طەلحە، ئەبو طەلحە مێردى ئوم
سولەيمى دايكى ئەنەسى كۆرى مالیکە، كە مامى دايكى ئەسحاقە و براى دايكى
عەبدوللای كۆرى ئەبو طەلحە، كە عەبدوللای باوكى ئەسحاقە.

ئەبو طەلحە زەبەبى ئەنەسى كۆرى مالیکە، مێردى ئوم سولەيمە.
{بەروانە: تەجرید/۳/۴۴، ژمارە: ۶۱۷ = ۱۲۸۵ فەتەح}.

ئەمەیش گێرپانەوئەى ژمارە (۱۰۵)ى تەجریدە:

ئوم سەلەمەى ھاوسەرى پېغەمبەر (دروودى خودا لەسەر پېغەمبەر و
پەزای خودا لەو بى) فەرموو: ئوم سولەيمى دايكى ئەنەسى كۆرى مالیک هات
بۆلای پېغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) گوتى: ئەى پېغەمبەرەى خودا!
خودا لەگوتنى قەسەى رەوا شەرم ناکا، كەوابوو نایا ئەگەر ئافەرت شەيتانى بوو
خۆشتنى لەسەرە يانا؟ پېغەمبەر فەرموو: بەئى، ئەگەر ئاوى بێتەوئەو هەستى
پى بكا. ئوم سەلەمەش رووى خۆى داپۆشى و فەرموو: ئەى پېغەمبەرەى خودا!

بۆچی ئافرمیش شهیتانی دهبی؟ فهرمووی (دروودی خودای لهسهر بی):
ههزارۆکه! نهی چۆن؟ نهی نهگهر شهیتانی نابیت و ناوی نایهتهوه نهی بهچی
شیومیئ منالهکهی ئی دهچی؟. (تاج ۱- فە ۵- ز- ۲۰ = ژ- ۲۶۲ ج- ۴- د/ش).

(۹) باب: صفة غسل الجنابة

باسی چۆنیستی خوشۆردنی لهشپیسى

۱۸۱- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) زَوْجِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) (أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ إِذَا اغْتَسَلَ مِنَ الْجَنَابَةِ بَدَأَ فَعَسَلَ يَدَيْهِ ثُمَّ يَتَوَضَّأُ كَمَا يَتَوَضَّأُ لِلصَّلَاةِ ثُمَّ يُدْخِلُ أَصَابِعَهُ فِي الْمَاءِ فَيَخْلُلُ بِهَا أَصُولَ شَعْرِهِ ثُمَّ يَصُبُّ عَلَى رَأْسِهِ ثَلَاثَ غُرَفٍ بِيَدَيْهِ ثُمَّ يُفِيضُ الْمَاءَ عَلَى جِلْدِهِ كُلِّهِ).^(۸۱)

عائیشهی هاوسهری پیغهمبهر (دروودی خودا لهسهر پیغهمبهرو رمزای
خودا لهسهر هاوسهرهکانی) فهرمووی: دمستوری پیغهمبهر وابوو کهبو لهشپیسى
خوی دمشۆرد، لهپیشا ههردوو دمستی خوی دمشۆرد، تامووچهکانی، ئینجا
بهدمستی راست ناوی دمکرد بهدمستی چهپیداو، ناوگهلی دمشۆرد، نهوجا دهق
وهك دمسنوئیزی نوئیز دمسنوئیزیکی دمگرت! ئنجا ناوی ههئدهمگرت و پهنجهی
دهخسته بن مووهکانی سهری، تادمیزانی کهوا تهواو تهرپوون، نهوجا سی مشت
ناوی دمکرد بهسهر سهریدا، لهپاشا سهراپا باقی مهندهی لهشی خوی دمشۆرد،
لهپاشان ههردوو قاجیشی دمشۆرد. (ت/۱/۱۵۲/۲- ز- ۲۲- ژ- ۱۷۹- ش/ د/ت/ ن).

۱۸۲- عَنْ مَيْمُونَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) زَوْجِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَتْ:
(تَوَضَّأَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَضوءَهُ لِلصَّلَاةِ غَيْرَ رِجْلَيْهِ وَغَسَلَ فَرْجَهُ وَمَا

^(۸۱) تجرید/۱، ژماره: ۱۷۹، بخاری، ۲۴۸، مسلم: ۳۱۶ = ۷۱۶، ۷۶۵، مختصر صحیح مسلم: ۱۵۵.

أَصَابَهُ مِنَ الْأَذَى ثُمَّ أَفَاضَ عَلَيْهِ الْمَاءَ ثُمَّ نَحَّى رِجْلَيْهِ فَعَسَلَهُمَا هَذِهِ غُسْلُهُ مِنْ
الْجَنَابَةِ. (۸۲)

مەیموونەى ھاوسەرى پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) فەرمووی:
ئاوی خوشۆردنى دانا بۆ پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) لەپیشا دووجار
ياسى جار ھەردوو دەستی خۆى شۆرد، ئینجا ئاوی کرد بە دەستی چەپیداو،
ناوگەلى خۆى شۆرد، لەپاشا بەزەویەكە دەستی خۆى سەرى، ھەتا بەتەواوى
شۆینەوارى تارات گرتنەكە بە دەستی ھەمەوا ھەموو لەشى خۆى
شۆرد، ئنجا لەشۆینەكەى خۆى گواستى ھە، ئنجا ھەردوو قاچى خۆى شۆرد،
لەگىرپانە ھەمەوا: ئنجا سى جار سەرى خۆى شۆرد. واتە: لەپیش شۆردنى
لەشیدا. لەگىرپانە ھەمەواكى تردا: جامنىش پەرۆیەكەم بۆھینا كەخۆى بى وشك
بكاتە ھە بەلام پەرۆكەى نەویستو، ئاوەكەى بە دەستی لە لەشى تەكاند.
(ت/۱/۱۵۲- ز- ۲۲- ژ- ۲۷۷ = ش/د/ت/ن).

ئەمە ھى ژمارە (۱۸۰)ى تجرىد بوو، ئەمەيش ژمارە (۱۵۵)ى پوختەى
موسلىمە:

مەیموونەى ھاوسەرى پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) فەرمووی:
ئاوی خوشۆردنى لەشپیسیم، بۆ پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) دانا،
لەپیشا دووجار، يا سى جار ھەردوو دەستی خۆى لە دەرەوى دەرەكەدا شۆرد،
ئەوجا دەستی کرد بەناو دەرەكەداو ئاوی کرد بە دەستی چەپیداو، ناوگەلى
خۆى بە دەستی چەپى شۆرد، لەپاشا بە زەویەكە دەستی خۆى زۆر باش سەرى و
شۆینەوارى چەپەلێكەى لى كەردەو، ھەتا بەتەواوى شۆینەوارى تاراتگرتنەكە
بە دەستی ھەمەوا، ئەوجا دەستنوێژكى گرت وەك دەستنوێژى نوێژ، ئەوجا

دەستى كەرد بە خۇشۇردىن و لەپىشا سى مەشتى كەرد بەسەر سەرى خۇيدا، كە
 ھەرمەشتى پەر ھەردو و لوپچە، ئەوجا ھەموو لەشى خۇى شۇرد، ئەوجا
 شۇينەكەى خۇى گۇرى و لە جىگە تازەكەيدا ھەردو قاچى شۇرى. ئەوجا
 مەنىش خاۋلىيەكەم ھىنا بۇى، كەخۇى پى و شك بىكاتەو، بەلام خاۋلىيەكەى
 نەويست). {تاج/۱/، زنجىرە: ۳۲، ژمارە: ۱ ژ-۲۹۰ ج-۴}.

ئەمەيش دەقى فەرموودەكەى ئىرمەيە:

قَالَتْ مَيْمُونَةُ: صَبَبْتُ لِلنَّبِيِّ (صلى الله عليه وسلم) غُسْلًا ، فَأَفْرَغَ بِمِائِنِهِ عَلَى
 يَسَارِهِ فَعَسَلَهُمَا ، ثُمَّ غَسَلَ فَرْجَهُ ، ثُمَّ قَالَ بِيَدِهِ الْأَرْضَ فَمَسَحَهَا بِالْثَرَابِ ، ثُمَّ غَسَلَهَا ،
 ثُمَّ تَمَضَّمُضَ وَاسْتَنْشَقَ ، ثُمَّ غَسَلَ وَجْهَهُ ، وَأَفَاضَ عَلَى رَأْسِهِ ، ثُمَّ تَخَيَّ فَعَسَلَ قَدَمَيْهِ ،
 ثُمَّ أَتَى بِمِندِيلٍ ، فَلَمْ يَنْفُضْ بِهَا:

مەيموونەى ھاۋسەرى پىغەمبەر (درودى خودای لەسەر بى) فەرموۋى:
 ئاۋى خۇشۇردىنم دانا بۇ پىغەمبەر (درودى خودای لەسەر بى) لەپىشا دووجار،
 يا سى جار ھەردو دەستى خۇى شۇرد، ئاۋەكەى بەدەستى راستى دەگرد بەسەر
 دەستى چەپى خۇيداۋ ئەوجا دەيشۇردن، ئەوجا ئاۋى كەرد بەدەستى چەپى
 خۇيداۋ ناۋگەلى شۇرد، لەپاشا بەزمەيپەكە دەستى خۇى سىرى، ھەتا بەتەۋاۋى
 ئەسەرۈ شۇينەۋارى تاراتگرتنەكەى پىۋە نەمىنى، ئەوجا دەستى شۇرد، ئىنجا
 ئاۋى لەدەم و لوۋتى رادا، ئىنجا روخسارو ھەردو دەستى خۇى شۇرد، ئەنجا
 سەرتاپا ھەموو لەشى خۇى شۇرد، ئىنجا لەشۇينەكەى خۇى گۇستىيەو، ئەوجا
 ھەردو قاچى خۇشى شۇردن! ئەنجا خاۋلىيەكەم ھىنا بۇى كەخۇى پى و شك
 بىكاتەو). {تاج/۱/، زنجىرە: ۳۲، ژمارە: ۲۷۷}.

۱۸۳- عَنْ عَائِشَةَ قَالَتْ كَانَ النَّبِيُّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - إِذَا اغْتَسَلَ مِنْ الْجَنَابَةِ دَعَا بِشَيْءٍ نَحْوِ الْجِلَابِ ، فَأَخَذَ بِكَفِّهِ ، فَبَدَأَ بِشِقِّ رَأْسِهِ الْأَيْمَنِ ثُمَّ الْأَيْسَرِ ، فَقَالَ بِهِمَا عَلَى رَأْسِهِ .

عائیشه (رمزای خودای لی بنی) فہرمووی: (جاران پیغہمبہر (درودی خودای لہسہر بنی) کہہو لہشپیس خوی دہشورد، پر دہوری گوزمیی ناوی داوادمکرد، نہوجا پر مشتی ناوی ہلدمگرتو لہپیشا دمیگرد بہلای راستی سہریدا، نہمجا دمیگرد بہلای چہپی سہریدا، نہنجا بہمست بہہردوو دہستی ناوی دمکرد بہسہر تہوقہ سہری خویدا). (تہجرید/۱، ژمارہ: ۷۵. بخاری: ۲۵۸).

(۱۰) باب: القدر المستحب من الماء في غسل الجنابة

نہو نہندازہ ناوہی کہ بہسہندہ بو خوشوردنی لہشپیس

۷۴- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: (كُنْتُ أَغْتَسِلُ أَنَا وَالنَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْ إِنَاءٍ وَاحِدٍ مِنْ قَدَحٍ يُقَالُ لَهُ الْفَرَقُ).^(۷۴)

عائیشه (رمزای خوای لی بنی) فہرمووی: جاران منو پیغہمبہر (درودی خودای لہسہر بنی) بہیہکہوہ لہیہک دمفر خویمان دہشورد، پییان دمگوت: (فہرمق) شازدہ (رمقل) ناوی دمگرت. لہگیرانہومیہکا: ہہردوو لایشمان لہشمان پیس بوو. (تاج/۱، زنجیرہ: ۲۱، ژمارہ: ۷۲).

۷۵- عَنْ أَبِي سَلَمَةَ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ قَالَ: دَخَلْتُ عَلَى عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) ، أَنَا وَأَخُوهَا مِنَ الرُّضَاعَةِ ، فَسَأَلَهَا عَنْ غُسْلِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مِنَ الْجَنَابَةِ؟ فَدَعَتْ بِإِنَاءٍ قَدَرِ الصَّاعِ ، فَأَغْتَسَلْتُ ، وَبَيْنَنَا وَبَيْنَهَا سِتْرٌ ، وَأَفْرَعْتُ

عَلَى رَأْسِهَا ثَلَاثًا. قَالَ: وَكَانَ أَزْوَاجُ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَأْخُذْنَ مِنْ رُءُوسِهِنَّ، حَتَّى تَكُونَ كَالْوَفْرِ^(۷۵).

ئەبو سەلەمەى كۆرى عەبدورەحمان، كە خوشكەزای شیریی حەزەرمتی عانیشه بوو، چونكە ئوم كولتومی خوشکی شیرى پیدابوو، فەرمووی: (من و برایهکی شیریی عانیشه (رمزای خودای لی بی) رۆیشتین بۆ خزمەتی، برا شیریهکەى، كەناوی عەبدوڵلای كۆرى یەزید بوو، لەبارەى چۆنییتی خوشۆردنی لەشپىسى پێغەمبەرەوه پرسىاری لیکرد، ئەویش داواى نزیکەى صاعى ئاوی کرد، خۆی شۆرد، لە تەوقە سەریهوه دەستی کرد بە ئاوکردن بەسەر خۆیدا، سى مشتی لە ئاوهکە دەرھینا و کردی بەسەر سەری خۆیدا، لەنیوانی ئیمە و لەنیوانی عانیشه دا پەردەیی هەبوو، ئەو شوینانەى لە جەستەى عانیشه شارەدبوو، كە لە لەشى ئافەرمتی خۆی، تەماشاکردنی نادروستە) فەرمووی: لەپاش وفاتى پێغەمبەر، هاوسەرەکانی، قژی سەری خۆیان کورت دەکردەوه، هەتا وەك تۆپەلەى لی دەهات لە دەوری سەریان و لە گوێچکەیان رەت نەدەبوو.

۱۸۶- عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَغْسِلُ أَوْ كَانَ يَغْتَسِلُ بِالصَّاعِ إِلَى خُمْسَةِ أَمْدَادٍ وَيَتَوَضَّأُ بِالْمُدِّ).^(۷۶)

ئەنەس (پەزای خواى لی بی) فەرمووی: گەلى جار وادەبوو پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بی) بەمەن (صاع) یك ئاو خۆی دەشۆرد، یان دەیگەیانده پینج مشت (مودد) جاروباریش بەیەك مشت ئاو دەستنوێژیکی دەگرت! (ت/ ۱ / ۱۳۲ / ۷ ز- ۲۷ ژ- ۲۲۷ - ش / د / ت / ن).

^(۷۵) تجرید/ ۱، ژماره: ۱۸۲، بخاری: ۲۵۲، مختصر صحیح مسلم/ ۱، ژماره: ۱۵۶، شیخا: ۷۲۶.

^(۷۶) تجرید/ ۱، ژماره: ۱۴۸، بخاری: ۲۰۱، مسلم: ۳۲۵ - ۷۲۸، ۷۲۴، ۷۳۵.

راقه و روونکردنه وه:

صاع نه یارمیه که چوار مودد (مست: مشت) دمگرئ، موددیش نه یارمیه کی شهش گۆشهیه، دریزی زلعیکی نزیکه ی (۹/۲) سم. مودد له عهرمبیدا به مشتیش دهگوترئ. جا له حه دیت و له شهرعا، مه گهر نیشانه یه کی لابه ر (قرینه صارفه) هه بی، دهنه مه بهست له مودد مشت مروت نییه، به لکوو مه بهست نه وه نه یاره ناوبراومیه، که زوربه ی و مرگیره کورده کان ته رجه مه یان کردووه به مشت، یابه مست، به لام ته رجه مه که زور سه رکه وتوو نییه، چونکه خه لک به مشت دهمست تی دهگهن.

(۱۱) باب: إستجاب إفاضة الماء على الرأس وغيره ثلاثا

سونه ته که سی جار سه رو جهسته بشوئ، له کاتی خوشوردندا

۱۸۷- عَنْ جَبْرِ بْنِ مُطْعِمٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ: رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (أَمَّا أَنَا فَأَفِضُ عَلَى رَأْسِي ثَلَاثًا). وَأَشَارَ بِيَدَيْهِ كِلْتَيْهِمَا. (۸۷)

جوبه یری کوری موطعیم (پرمزای خوای لی بی) فهرمووی: پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بی) فهرمووی: (له راستیدا من بهش به حالی خوم، سی مشت ناو ده که م به سه رما) جابیر فهرمووی: پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بی) به هه ردوو دهستی نیشانی دا که مه بهست له مشت پر هه ردوو دهسته.

راقه و شیکردنه وه:

جوبه یر له پیاوماقولا نی قورمیش بوو، نوینه ر قورمیش بوو که هاته خزمهت هه زرمهت بو بهردانی دیله کانی غه زای بهدر، له کاتی ئازادکردنی

مەككەدا موسولمان بوو، زاناپەكى بنەچەناس و رمگەز ناسىكى گەورە بوو، لەئەبوبەكرى سەدىقەووە ئەو زانستە فير بوو بوو، شەست فەرموودەى ھەيە، نوپان لەبوخارىدا ھەن، لەمەدىنە لەسالى پەنجاو چواری كۆچيدا مردووە).

۱۸۸- عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ (رَحِمَهُ اللَّهُ) قَالَ: (حَدَّثَنَا أَبُو جَعْفَرٍ أَنَّهُ كَانَ عِنْدَ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ هُوَ وَأَبُوهُ وَعِنْدَهُ قَوْمٌ فَسَأَلُوهُ عَنِ الْغُسْلِ فَقَالَ يَكْفِيكَ صَاعٌ فَقَالَ رَجُلٌ مَا يَكْفِينِي فَقَالَ جَابِرٌ كَانَ يَكْفِي مَنْ هُوَ أَوْفَى مِنْكَ شَعْرًا وَخَيْرٌ مِنْكَ ثُمَّ أَمَّا فِي ثَوْبٍ). (۱۸۸)

ئەبوئىسحاق (پەزى خەي لى بى) فەرمووى: ئەبوجەعفەر موحەممەدى كورپى عەلى كورپى حوسەيىنى كورپى عەلى كورپى ئەبوطالب، كەناسراو بە (ئەلباقى) گىراپەووە بۆمان فەرمووى: من و باوكم لەخزمەت جابىرى كورپى عەبدوئلا دا بووين، كۆمەلى تىرى لەخزمەتدا بوو، لەبارەى خۆشۆردنەووە كەچەندى ئاو بەشى دەكا لىيان پەرسى، فەرمووى: (مەنىكت بەسە!) (مەن = صاع).

پىاوى گوتى: مەنى ئاو بەشم ناكە خۆمى پى بشۆرم. جابىر فەرمووى: مەنى ئاو بۆ خۆشۆردن و غوسل دەرگەردن بەشى پىغەمبەرى دەگەرد، كەلەتۆمووى زۆرتەر بوو، وەلەتۆيش چاكتر بوو، كەواتە: قەسەى وامەكە، لەپاشا كەنوئىز بوو، پىشەوا جابىر (پەزى خەي لى بى) لەيەك لۆجل دا بەرنوئىزى بۆگەردىن.

(۱۲) باب: إستجاب إستعمال المَغْتَسَلَةِ مِنَ الْحَيْضِ فِرْصَةً مِنْ مَسْكِ فِي مَوْضِعِ

الدَّمِ

ژنی بینوئیز، کاتی پاك ده بیتته وه و خوی ده شورئ، وا سوننه ته پارچه یی ميسك
به کار بهیئنی بۆ شوئینی خوئینه که

۸۹- عَنْ عَائِشَةَ أَنَّ أَسْمَاءَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) سَأَلَتِ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَنْ غُسْلِ الْمَحِيضِ؟ فَقَالَ: «تَأْخُذُ إِحْدَاكُنَّ مَاءَهَا وَسِدْرَتَهَا، فَتَطْهَرُ فَتُحَسِّنُ الطُّهُورَ، ثُمَّ تَصُبُّ عَلَى رَأْسِهَا فَتَدْلُكُهُ ذَلِكَ شَدِيدًا حَتَّى تَبْلُغَ شُنُونَ رَأْسِهَا، ثُمَّ تَصُبُّ عَلَيْهَا الْمَاءَ، ثُمَّ تَأْخُذُ فِرْصَةً مُسَكَّةً فَتَطْهَرُ بِهَا» فَقَالَتْ أَسْمَاءُ: وَكَيْفَ أَتَطْهَرُ بِهَا؟ فَقَالَ: «سُبْحَانَ اللَّهِ تَطْهَرِينَ بِهَا». فَقَالَتْ عَائِشَةُ: (كَأَنَّهَُا تُخْفِي ذَلِكَ) تَتَّبِعِينَ أَثَرِ الدَّمِ، وَسَأَلَتْهُ عَنْ غُسْلِ الْجَنَابَةِ؟ فَقَالَ: «تَأْخُذُ مَاءً فَتَطْهَرُ فَتُحَسِّنُ الطُّهُورَ أَوْ تَبْلُغُ الطُّهُورَ، ثُمَّ تَصُبُّ عَلَى رَأْسِهَا فَتَدْلُكُهُ حَتَّى تَبْلُغَ شُنُونَ رَأْسِهَا، ثُمَّ تَفِيضُ عَلَيْهَا الْمَاءَ». فَقَالَتْ عَائِشَةُ: نَعَمْ النِّسَاءُ نِسَاءُ الْأَنْصَارِ لَمْ يَكُنْ يَمْنَعُهُنَّ الْحَيَاءُ أَنْ يَتَفَقَّهَنَ فِي الدِّينِ. { (۸۹)

ئهمه دمقی ژماره (۱۷۲) ی پوخته ی موسلیمه، بههره ی پتری تیادیه:

عائیشه (رمزای خودای لی بی) فهرمووی: ئهسمائی کچی شهکهل، که ژنیکی ئه نصاری بوو، له پیغه مبهری پرسى، له باره ی چوئیتی خوشووردنی بینوئیزی؟ فهرمووی: (هه رکامیکتان له ئیوه ی ژنان، هه رکاتی که ویستی خوی بشوړئ و له شپیسى خوی دهریکا، با له پیشا ئاوو مۆرده که ی ئاماده بکاو خوی پاك بکاته وه و تاراتی جوان بگری، ئینجا دهستنوئیزیکی جوان بگری، ئینجا ئاو بکا به سهر سهریاو دهستی تی بخا، زۆر باش هه لی بگلوڤی تا ئاو دهگاته بنی مووهکانی سهری، ئه و حه له ئاو بکا به سهر خویا سهرپا، ئینجا گو له لۆکه یه کی

میسکاوی، یا گولئ خوری میسکاوی، یا پەرۆیهکی پاکی بۆنخۆش بهیئى خۆی پى
پاك بکاتهوهو تاراتى پى بگرئ!.

ئەسمائىش باش تى نەگەيشت، گوتى: چۆن چۆن خۆی پى پاك بکاتهوهو
تاراتى پى بگرئ؟ فەرمووی: (سوبحانهللا سەیرە بۆ تى ناگەى؟! خۆتى پى پاك
بکەرموهو تاراتى پى بگره و تەوا).

عائىشەيش (رمزای خودای لى بى) فەرمووی: منىش ئەسمام راکىشا بەلای
خۆمەوه، کە کچى شەکل بوو، وه پىم گوت: وەرە من تىت دىگەيمەنم: پەرۆ
بۆنخۆشەکە بهیئە بەشوینى خویئەکەداو، دایبىن لى ناو شەرمتا، تاناو گىانت بۆ
ساردى لى نەيى و بۆنى خۆش بى.

لەکاتى ئەم قسانەدا، کە عائىشە دىویست ئەسماء لە فەرمایشتەکەى
پىغەمبەر حالى بکا، بەچپە دوو بەدوو لەگەل ئەسمادا قسەى دىکرد، بەشویومى
کە هەر ئەسما گوێ لى بى، خەلکەکەى تر قسە شەرماویيەکانى ئەوانى
نەدمبىست.

لەگىرپانەومىيەکا: حەزرىت (دروودى خودای لەسەر بى) سى جار
فەرمووی: پارچەمىيەکی میسکاوی بىنەو، تاراتى پى بگره، ئىتر پىغەمبەر
(دروودى خودای لەسەر بى) شەرم گرتى و رووی کرد بەمولاوه، عائىشە
دىگوت: ژنگەلى یارىدەدەمران (أَنصَار) ژنگەلى چاکن، نافەرىم بۆخۆيان! شەرم و
شکۆ رىگەى ئەوهى لى نەدەگرتن کە بۆخۆيان شارمزاى نایین بکەن).

(۱۴) باب: المستحاضة وغسلها وصلاتها

زنى هه مېشه بېنویژ چۆن چۆنى خۆى ده شۆرى و نويز دهكا

۱۹۰- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: (جَاءَتْ فَاطِمَةُ بِنْتُ أَبِي حُبَيْشٍ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَتْ يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنِّي امْرَأَةٌ أُسْتَحَاضُ فَلَا أَطْهَرُ أَفَأَدْعُ الصَّلَاةَ؟ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): لَا إِنَّمَا ذَلِكَ عِرْقٌ وَلَيْسَ بِحَيْضٍ فَإِذَا أَقْبَلَتْ حَيْضُكَ فَدَعِيَ الصَّلَاةَ؟ وَإِذَا أَذْبَرَتْ فَاغْسِلِي عَنْكَ الدَّمَ ثُمَّ صَلِّي). وقال (ثم ترضأي لكل صلاة، حتى يجي ذلك الوقت) (۱۹۰)

عائشه (پرمزای خوای لی بی) فهرمووی: فاطیمه ی کچی نه بو حوبه یش هات بۆلای پیغه مېهر (دروودی خودای له سهر بی) لی پرسی: نه ی پیغه مېهری خودا! من نافرمتیکم حالم وایه هه مېشه بېنویژم و که تیکه وتم پاک نابمه وه، جا نایا هه تا حالم ناومهابی واز له نويز بهینم یانا؟ فهرمووی: نه، چوونکه نه وه دهماره و خوینی به ربووه، و نه وه خوینی بی نويزی نییه، به لام له وه پېش چهن رۆژ ده که وتیه بی نويزیه وه، نیستاش له حالددا به قهد نه و رۆزانه ی بېنویژری جارانت نويز مه که، نجا خۆت بشۆره و نويزی خۆت به ناسای بکه. له گیرانه وه یه کا: (کاتی سهرمتای بی نويزی یه که ی جارانت دهستی بی کرده وه، نیتر وادابنی که له ویه ده که وتیه بی نويزیه وه، که واته: نیتر نويز مه که هه تا به قهد نه و رۆزانه دپروا، نجا باخوینه که ش نه وه ستی به لام تو وادابنی که پاک بوو یته ته وه، جابه نیازی خوشۆردنی بېنویژری خۆت بشۆره و نه و جا به ناسای نويزی خۆتی لی بکه) وه فهرمووی: (وه بو هه موو نويزیکیش دهنويزیکی تازه بگره وه، هه تا دیسانه وه ده چیه وه کاتی ناوبراوی خۆت نیتر

(۱۹۰) تجرید/۱، ژماره: ۱۶۵ = ۲۲۸، بخاری مسلم: ۳۳۳ - ۷۵۱ + مختصر صحیح مسلم/۱، ژماره:

دووباره وادابنئ کهوا تازه تی دمکهویت و واز له نویژ بهینه ومبهقهه رۆژانی
ببنویژی جارانت، ئیتر ئەمه پیشه‌ی ههمیشه‌ی بی!) (ت/ ١ / ١٦٥+٣ هه‌تا
لاپه‌ره ١٧٠ = ز- ٣٦ ژ- ٣٠٤).

بهمهرمکانی ئەم فهرموودمیه: ١- گوڤتوگۆی پرووبه‌روی ژنو و پیاوی بیانی
له‌باره‌ی کارو باری ئایینی یه‌وه دروسته. ٢- بیستنی دهنگی ژن بۆ پپووستی ی
رموا دروسته. ٣- به‌لگه‌یه له‌سهر پیسی خوین. ٤- به‌لگه‌یه له‌سهر ئەوه ژنی
ههمیشه ببنویژ بۆ ههموو فهرزی دهنویژی سه‌ربه‌خۆ دگرئ. ٥- له‌کاتی
ببنویژیدا نویژ نادرسته.

عائیشه (رمزای خودای لی بی) فهرمووی: ئوم حه‌بیه‌ی کچی جه‌حش،
که ژنخوشکی پێغه‌مبه‌ر بوو، له وه‌خت و ناوه‌ختا دمکه‌وته سه‌ر خوینی
ببنویژی، هات داوای فه‌توای له پێغه‌مبه‌ر کرد، عهرزی کرد: ئەه‌ی پێغه‌مبه‌ری
خودا! من ههمیشه ببنویژم، چارم چیه‌؟

ئهمه گیرانه‌وه‌ی ته‌جرید (ژماره: ١٦٥) بوو، ئهمه‌یش گیرانه‌وه‌ی پوخته‌ی
موسلیم (ژماره: ١٧٩):

فهرمووی (دروودی خودای له‌سهر بی): (ئهو ببنویژی نییه، به‌لکوو
ههمیشه ببنویژی، هه‌یز نییه، استحضه‌یه، چونکه ئهو ره‌گه‌ی تایبه‌ته
خوینی به‌ربووه، که‌واته ههرکاتی به‌پێ ئهو به‌لگه‌و نیشانه‌ی که بۆماوه‌ی
ببنویژی ژنی ههمیشه ببنویژ دانراون، ههرکاتی به‌پێ ئهو به‌لگه‌و نیشانه،
زانیت که واماوه‌ی ببنویژی که‌مت ته‌واو بووه ئیتر خۆت بشۆره‌و له‌شپیی خۆت
دمرکه‌و، ئیتر نویژمکانته به‌نه‌دا به ریکوپیک بکه).

ئیتر ئوم حه‌بیه بۆ ههموو نویژیکی فهرز، له‌کاتی کردنی ئهو نویژدا،
له‌پیش کردنه‌که‌یدا غوسلیکی دمرکرد.

لهیښی کورې سهد، که ماموستای ماموستاکه‌ی شیخی بوخارییه، که نه‌م
فهرموودمیه له نیینو شه‌هابه‌وه دمگیرپته‌وه، نه‌ویش له عورووه دمگیرپته‌وه،
عوروویش له عائیشه‌ی پووریه‌وه دمگیرپته‌وه، نه‌م له‌یښی کورې سهد
دمفهرموی: نیینو شه‌هاب باسی نه‌وه‌ی بؤمن نه‌کردوه که پیغه‌مبهر (دروودی
خودای له‌سهر بئ) فهرمانی به نوم حه‌بیه‌ی کچی جه‌حش کردبئ، که بؤ
هه‌موو نویژئی خوی بشوړئ، به‌لام نه‌مه شتئ بوو که نوم حه‌بیه‌ی خوی
دمیکرد. { بېروانه: به‌رگی ۱/ تاج. زنجیره: ۳۶، ۳۷، ۳۸ }.

۱۹۱- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: اسْتَفْتَتْ أُمَّ حَبِيبَةَ بِنْتُ جَحْشٍ
(رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَقَالَتْ: إِنِّي أَسْتَحَاضُ؟ فَقَالَ:
«إِنَّمَا ذَلِكَ عِرْقٌ فَاغْتَسِلِي ثُمَّ صَلِّي،» فَكَانَتْ تَغْتَسِلُ عِنْدَ كُلِّ صَلَاةٍ. قَالَ اللَّيْثُ بْنُ
سَعْدٍ: لَمْ يَذْكُرِ ابْنُ شِهَابٍ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَمَرَ أُمَّ حَبِيبَةَ بِنْتَ
جَحْشٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) أَنْ تَغْتَسِلَ عِنْدَ كُلِّ صَلَاةٍ، وَلَكِنَّهُ شَيْءٌ فَعَلَتْهُ هِيَ. ^(۸۱)

نه‌مه دمقی عهرمبی ژماره (۱۷۹) ی پوخته‌ی موسلیمه زیاده‌ی به‌سوودی
واتیادا:

عائیشه‌ی هاوسهری پیغه‌مبهر (دروودی خودا له‌سهر پیغه‌مبهر و رمزای
خودا له‌هه‌موو هاوهدل و هاوسهره پاکیزه‌کانی) فهرمووی: نوم حه‌بیه‌ی کچی
جه‌حش، که ژنخوشکی پیغه‌مبهر بوو، هه‌وت سال هه‌میشه بئ نویژبوو،
له‌وه‌خت و ناوه‌ختا هه‌میشه ده‌که‌وته سهر خوینی بئینویژئی، له‌مبارمیه‌وه
پرسیاری له پیغه‌مبهر (دروودی خودای له‌سهر بئ) کرد، نه‌ی پیغه‌مبهری خودا!
من نه‌مه حاله‌م، چارم چییه؟ فهرمووی: غوسلئ خوت دمرکه، وه فهرمووی:
(نه‌وه رمگیکی تایبه‌ته خوینی به‌ربووه!) نیر نوم حه‌بیه بؤ هه‌موو نویژئیکی

^(۸۱) مختصر صحیح مسلم ۱/، ژماره: ۱۷۹، ته‌خریجه‌که‌ی له ژماره: ۱۹۰ دا رویش.

فەرز، لەکاتی کردنی ئەو نوێژمدا، لەپیش کردنەگەیدا غوسلی خۆی دەرەکرد، ئەوجا نوێژمەکی دەکرد.

(۱۵) باب: وجوب قضاء الصوم على الحائض دون الصلاة

ژنی بێنویژ لەکاتی بێنویژییەگەیدا نابێ نوێژ بکاو نابێ رۆژوش بگری، بەلام لەوهدوا، لەکاتی پاکیدا دەبێ رۆژووەکان بگێڕیتەوه، بەلام گێڕانەوهی نوێژی لەسەر نییە

۱۹۲- عَنْ مُعَاذَةَ قَالَتْ سَأَلْتُ عَائِشَةَ، فَقُلْتُ: مَا بَالُ الْحَائِضِ تَقْضِي الصَّوْمَ وَلَا تَقْضِي الصَّلَاةَ، فَقَالَتْ: أَحْرُورِيَّةٌ أَنْتِ؟! قُلْتُ: لَسْتُ بِحَرُورِيَّةٍ، وَلَكِنِّي أَسْأَلُ، قَالَتْ: كَانَ يُصِيبُنَا ذَلِكَ، فَنُؤْمَرُ بِقَضَاءِ الصَّوْمِ، وَلَا نُؤْمَرُ بِقَضَاءِ الصَّلَاةِ. (۱۹۲)

موعازە (رمزای خودای ئی بێ) فەرمووی: لە عایشەم پرسى: گوتم: بۆچی ژنی بێنویژ رۆژووی رەمەزان دەگێڕیتەوه لەوهدوا، کەچی نوێژە فەرمەکان، هێ کاتی بێنویژییەگەیی لەوهدوا ناگێڕیتەوه؟! فەرمووی: بۆ توویش حەروریهیت و لەو خەواريجانەیی کە دەلێن: دەبێ ژن نوێژی کاتی بێنویژیش وەك رۆژو بگێڕیتەوه؟ گوتم: نەخەیر، من لەوان نیم، بەلام پرسیارەو دەیکەم، فەرمووی: چونکە جاران بە سەرینی پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) کە دەکەوتینە بێنویژییەوه، لەپاش پاکبوونەوهو خوشۆردن، پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) فەرمانی پێمان دەکرد کە رۆژو بگێرنەوه، بەلام نوێژ نەگێڕنەوه. {بەروانە: تاج/۱/۱۶۳، زنجیرە: ۵: ۳۵، ژمارە: ۳۲۹۹ ج ۴ - ش/د/ت/ن}.

(۱۹۲) مختصر صحيح مسلم/۱، ژمارە: ۱۸۰ - شیح: ۷۶۱، ۷۵۹ = ۳۳۵ - ترقیم: محمد فؤاد

عبدالباقي لصحيح مسلم + تجريد/۱، ژمارە: ۲۰۹ = بخاری: ۳۲۱.

موعازمی کچی عہدوئلائی عہدہویہ، کہ ناسراوہ بہ ئوم صہہبائی
بہ صریہ، ژنی نہ صیلہی کوپی نہ شیم بوو، لہ پھرموانہ، واتہ: تابعیہ،
گیرانہ وہ لہ عائیشہ و علی و کہسانی ترموہ نہ نجام دمد، لہ شہش کتیبہ کہدا، کہ
ناودارن بہ کوتوبی سیتہ گیرانہ وہی ہیہ، کہ نہم کتیبانہن: بوخاری و
موسلیم و تہبو داوود و تہرمہزی و نہ سائی و ئیبنو ماجہ، ئەمانہیش لہ وہ وہ
گیرانہ وہی فہرموود میان لہ وہ وہ نہ نجام داوہ: ئەبو قہلابہ و قہتادہ و یہزیدی
رمشکو و تہیبوب و عاصمی ئەحوہلو کہسانی تریش.

ژنیکی متمانه پیکراو بوو، یهکئ بوو له فهرمووده زانه گهورمگان، واته:
حوججه بوو له بابته فهرموودمدا، ژنیکی زور خوا بهرست بوو، دهلین:
لهپاش مردنی نهبو صههبای میړدی لهناو نوینا نهخهوتووه لهسهر قالیو
دۆشهك دانهنیشوو ههتا مردوو. نهبو بشیر، که خوا ناسیکی بهصرمیه،
دهلئ: چووم بۆ سهردانی خاتوو موعازه، فهرمووی: سکم دیشئ، دهلین: نهبیزی
جهر (خوشاوی کووپهله) دهرمانی ئهم ژانه سکهی تویه. منیش چووم پر
قابپکم لهو خوشاوه بۆ هیئا، نهویش لهلای خویا دایناو فهرمووی: (خودایه!
خوت ئاگات لییهتی، که من له عانیشهی هاوسهری پیغهمبرهوه ئهم
حهديشهيم گپراوتهوه: که پیغهمبر (دروودی خودای لهسهر بئ) نهیی
کردوو له نهبیزی جهره، خودایه ئهگهر راستم کردوو له گیرانهوی ئهم
فهرموودمیهدا، ئهم خوشاوه له کۆل بখেیتو کاریکی وابکهیت که نهیخۆمهوه
بۆ ئهم ژانه سکه!

ئەبو بشىر فەرموۋى: جاھەر لەخۆيەو قاپەكە قاپەو بوو، خۇشاو كە
ھەمموى رزئا، خودا سىك ئىشەكەي لە كۆل خستو ژانەكەي نەما.

ئىمامى زەھەبى دىمىھەرموئى: موعازە بە شەھەر خەرىكى شەھەر نوپۇزى
تاعەت بوو، ۋە دىمىھەرموئى: سەھىم سۈرۈمىنى، لەچاۋى كە بە شەھەر دىمىھەرموئى،
ئىبىنۇ جەۋزى (رەھىمەتى خۇداي ئى بىن) دىمىھەرموئى: سالى ھەشتاۋ سىيى كۆچى،
مەركى بەھەقى بەجىھىناۋە.

(۱۶) باب: تىستىر المىغىسىل بىتۇب وىنھە

خۇشۋۇر بە پەردەۋ شىۋى ۋا پەردە بۇخۇۋى دەكا

۱۹۳- حَدِيثُ أُمِّ هَانِئٍ بِنْتِ أَبِي طَالِبٍ أَخْبَرَهُ أَنَّهُ سَمِعَ أُمَّ هَانِئٍ بِنْتِ أَبِي طَالِبٍ
تَقُولُ ذَهَبْتُ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - عَامَ الْفَتْحِ ، فَرَجَدْتُهُ يَفْتَسِلُ ،
وَقَاطِمَةُ ابْنَتُهُ تَسْتَرُهُ قَالَتْ فَسَلَّمْتُ عَلَيْهِ فَقَالَ « مَنْ هَذِهِ » . فَقُلْتُ أَنَا أُمُّ هَانِئٍ بِنْتِ
أَبِي طَالِبٍ . فَقَالَ « مَرْحَبًا بِأُمِّ هَانِئٍ » . فَلَمَّا فَرَغَ مِنْ غُسْلِهِ ، قَامَ فَصَلَّى ثَمَانِي
رَكَعَاتٍ ، مُلْتَحِفًا فِي ثَوْبٍ وَاحِدٍ ، فَلَمَّا انْصَرَفَ قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ ، زَعَمَ ابْنُ أُمِّى أَنَّهُ
قَاتِلُ رَجُلٍ قَدْ أَجْرَتْهُ فَلَانَ بْنِ هُبَيْرَةَ . فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - « قَدْ
أَجَرْنَا مَنْ أَجَرْتَ يَا أُمُّ هَانِئٍ » . قَالَتْ أُمُّ هَانِئٍ وَذَلِكَ ضُحًى: (۱۹۳)

ئوم ھانى كچى ئەبو طالېب (رمزى خوداى ئى بىن) ھەرموئى: سالى
نازادکردنى شارى مەككە، پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بىن) لەسەرۋوئى
مەككەۋە بوو، چووم بۇ خزمەتى، پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بىن)
ھەستا چوۋ خۇى بشۇرى، ھاطىمەى كچى پەردىمەكى بۇ گىپراپەۋە، ھەتا لەشى
لەكاتى خۇشۋۇردنەكەيدا دىمىھەرموئى، كاتى ئى بۇۋە جەلەكانى كىردىمۇ بەرى،
ئەۋجا ھەشت رىكات نوپۇزى سۈننەتى چىشتەنگاۋى كىرد، لەھەموۋ دوو رىكاتىكا

(۱۹۳) تىجرىد/۱، ژمارە: ۲۲۴، بخارى: ۲۵۷، مسلم تىرقىم مۇھەممەد ھۇاد: ۳۳۶ - مسلم تىرقىم شىخا:

سلاوی دمدایهوه). {تهجرید/۲۰۷/۱، ژماره: ۱۹۴ = ۲۸۰، ۳۵۷، ۳۱۱۷، ۶۱۵۸ +

تاج/۱/۴۸۵، ژماره: ۹۵۶ ج-۴}.

روونکردنهوه:

بروانه: فهرموودمی ژماره (۳) لهه بهرگه، ژیاننامهی نهبو طالیب، ههروا
بروانه فهرموودمی ژماره: (۳۶) لهه بهرگه، ژیانی نیمامی عهلی که برای نوم
هانیه. نوم هانی چلو شهش فهرموودمی ههیه، دهلین: نهه لهدوا نیمامی عهلی
مردووه، ههق ناموزای پیغه مبهره، نوم هانی ناوی فاخیتیه، خوشکی ههقی
عهلی و عهقیل و جهعفر و طالیه، دایکیان ناوی فاطیمه کیچی نهسهده، نوم
هانی ژنی هوبهیره بوو، له هوبهیره نهه منالانهی بووه: عهمر و هانی و یوسف و
جهعهده. نوم هانی فهرموودمی له شهش کتیه کهدا ههیه، هه دینه کانی نهه نهه
زاتانه دمیگیر نهوه: جهعهده کیچی و یه حیای کیچی جهعهده کیچی و
کوپ مزایه کی تری که ناوی هاروون بووه و نیبنو عهباس که ناموزای بووه، سالی
نازادکردنی مهکه نیسلام بووه.

نهه پوختهی موسلیم (ژماره: ۱۵۷) بوو، نهه مهیش تهجرید (ژماره:

۵(۲۲۴)

نومموهانی کیچی نهبو طالیب (پرمزای خوی لی بی) فهرمووی: سالی
نازادکردنی شاری مهکه، رویشتم بو خزمهتی پیغه مبهره (دروودی خودای
لهسهه بی) که چووم خهریک بوو خوی دمهژرد، فاطیمه کیچی به پارچهیی جل
پهردهی بو کردبوو، فهرمووی: که سلاوم لی کرد، فهرمووی: (نهه ژنه کی یه؟)
گوتم: منم نومموهانی کیچی نهبو طالیه. جافه رمووی: (مهرحهبا
له نومموهانی). جاکاتی لهخوشوردنه کهی لی بووه ههشت رکات نویژی
چیشته نگاوی کرد، لهدوا هه موو دوو رکاتیکهوه سلاوی دمدایهوه، لهکاتی

نویژمه‌که‌دا یه‌ك پارچه جلگی نالان‌دی‌بوو به‌خو‌یه‌وه، که‌سلا‌وی دایه‌وه عه‌رزیم کرد: نه‌ی پی‌غه‌مبه‌ری خودا! عه‌لی برام دمی‌ه‌وئ پیا‌وئ بکو‌ژئ که‌مو‌ری هوبه‌یره‌ی می‌ردی منه، وه‌منیش په‌نایم داوه‌و، نه‌مانم پی‌ی داوه، پی‌غه‌مبه‌ریش (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) فه‌رمو‌وی: (نه‌ی ئوممو‌هانئ! وائه‌مانمان دا به‌هه‌رکه‌سی تو نه‌مانی بدمی‌تی!) ئوممو‌هانئ فه‌رمو‌وی: کاتیش چی‌شته‌نگاو بوو. (ت/۱/۱۴۸، ت/۴/۴۸۵ پروانه: زنجیره‌ی پینجه‌م، فه‌رمو‌وده‌ی ژماره - ۱۹۴) = ۳۱-ژ ۲۶۷ + ۱۷۹-ژ ۹۵۶، له‌ ته‌جری‌دی بوخاری).

(۱۸) باب: جواز الإغتسال عریانا فی الخلوة

مرؤی نه‌نیا خو‌ی دروسته‌ که‌ به‌رونی خو‌ی بشو‌ری

۱۹۴- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ مُحَمَّدٍ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، (فَذَكَرَ أَحَادِيثَ مِنْهَا) وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «كَانَتْ بَنُو إِسْرَائِيلَ يَغْتَسِلُونَ عُرَاءَةً، يَنْظُرُ بَعْضُهُمْ إِلَى سَوَاةِ بَعْضٍ، وَكَانَ مُوسَى عَلَيْهِ السَّلَامُ يَغْتَسِلُ وَحْدَهُ، فَقَالُوا: وَاللَّهِ مَا يَمْنَعُ مُوسَى أَنْ يَغْتَسِلَ مَعَنَا، إِلَّا أَنَّهُ آذَرُ. قَالَ: فَذَهَبَ مَرَّةً يَغْتَسِلُ، فَوَضَعَ ثَوْبَهُ عَلَى حَجَرٍ، فَقَرَأَ الْحَجَرُ بِثَوْبِهِ. قَالَ: فَجَمَعَ مُوسَى عَلَيْهِ السَّلَامُ بِإِثَرِهِ يَقُولُ: ثَوْبِي حَجَرُ! ثَوْبِي حَجَرُ. حَتَّى نَظَرَتْ بَنُو إِسْرَائِيلَ إِلَى سَوَاةِ مُوسَى، وَقَالُوا: وَاللَّهِ مَا بِمُوسَى مِنْ بَأْسٍ، فَقَامَ الْحَجَرُ حَتَّى نَظَرَ إِلَيْهِ، قَالَ: فَأَخَذَ ثَوْبَهُ، فَطَفِقَ بِالْحَجَرِ ضَرْبًا، قَالَ أَبُو هُرَيْرَةَ: وَاللَّهِ إِنَّهُ بِالْحَجَرِ نَدَبٌ: سِتَّةٌ أَوْ سَبْعَةٌ، ضَرْبُ مُوسَى بِالْحَجَرِ.^(۱۹۴)

نه‌بو هورمه‌یره (رمزای خودای لی بی) فه‌رمو‌وی: پی‌غه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) فه‌رمو‌وی: (نه‌وه‌ی ئیسرائیل (که‌ ناسراون به‌ به‌نی

^(۱۹۴) تجرید/۱، ژماره: ۱۹۲، بخاری: ۲۷۸، مسلم: ۳۳۹، محمد فؤاد = مختصر صحیح مسلم/۱،

ژماره: ۱۵۸ = مسلم ترقیم شیخ خلیل مأمون شیخ: ۷۶۸.

ئیسرائیل) بهرووت و قووتی، لهبه رچاوی یه گتری خویان دمشورد، بهلام موسا (سلاوی لی بی) پیاویکی زور به شهرمو شکو بووه، ههمیشه خوی باش دادمپووشی، به رمنگیکی واپیستی لهشی هیچ نهدمبیرا، ومهر بهتهنهاش خوی دمشورد، جا هندی کسین بهم جوره قسه ناشیرینانه نازاری دلی موسایان دماو، دمیانگوت: بی و نه بی بویه موسا بهو شیویه خوی دادمپووشی و بهجیا خوی دشواو لهگهل ئیمه دا خوی ناشوری، دیاره نهنگی به لهشیوه ههیه، سایا بهلکه، یا دمبهو قوره، یا دمردیکی تری ههرهیه).

جا خودای گه وره و سهرومر ویستی ئهم قسه و باسهی ئهوانه بهدرؤ بختاهوه، پاکی و بی نهنگی موسا (سلاوی لی بی) دمرخا، جا بویه رۆزی موسا (سلاوی لهسهر بی) بهتهنیا خوی لهوان کلا کردو رۆشت بؤ چۆلی، لهوی خوی بشوری، جا جلهکانی لهبهرخوی داگهندو، لهسهر بهردی داینان، کاتی که خوی تهواو شورد، چوو بۆلای جلهکانی تا لهبهریان بکاتهوه، بهلام بهفهرمانی خودای گه وره بهردهکه جلهکهی موسای فراند!

موسایش داردستهکهی خوی ههنگرت و نیشته سهربهردهکه و رایکرد بهشوینیداو بانگی کرد: بهردهکه! جلهکانم دانی، بهردهکه! جلهکانم دانی، بهردهکهیش رۆشت، موسایش شوینی کهوت، ههتا گهیشته به کۆمهلی لهنهوهی ئیسرائیل و گشتیان تهماشای لهشی موسایان کرد، به رووت و قووتی و بهچاوی خویان بینیان که لهش و لارو جهسته لهوه جوانترو پاکتر نابی و زور دووره لهو درۆیانهی که ئهوان دمیانی، جا ئهوجا بهردهکه رهق راوهستاو موسایش جلهکهی ههنگرتوهو دمستی کرد به لیدانی بهردهکه، به گۆچانهکهی چهند کوتهکیکی باشی لیدا!

ئەبو ھورەیرە (رمزای خودای ئی بى) دىمفەرموئ: سۆيىندىم بە خودای گەورە، مووسا وا بەتوندى بەردمگەى داپلۆسى بوو، سى يا چوار، يا پىنج، يا شەش، يا حەوت خالى ئى کردبوو، ئاوا قىرئاندىبوو وەك جىگە برىن، ئەمە ئەو داستانەىيە كە خودای گەورە بەم ئايەتە نامازەى بۆ دىمكاو دىمفەرموئ:

{يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ آذَوْا مُوسَى فَبَرَّاهُ اللَّهُ مِمَّا قَالُوا وَكَانَ عِنْدَ اللَّهِ وَجِيهًا - سورة الأحزاب / ۳۳ / ۶۹} :

واتە: ئەى كەسانى كە باومىرتان ھىناوہ بە خوداو بە پىغەمبەرى خودا! وەك ئەوانە مەبن كە ئازارى دلى مووسايان دىمكا، تا خودای گەورە پاكي و بى نەنگى و بى گەردى مووساى دىمخست و قسە ناھەقەكانى ئەوانى بەدرو خستەوہ، لە راستىدا مووسا لەلای خودای گەورە كەلى خاومىن خاترو قەدرو زۆر پايە بەرزو رىزدار بوو). {تاج/۷/۱۰۱ - ۱۹ - ش/ت}.

(۱۹) باب: الاعتناء بحفظ العورة

بايەخدان بە پاراستنى شەرمگا

۱۹۵- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) كَانَ يَنْقُلُ مَعَهُمُ الْحِجَارَةَ لِلْكَعْبَةِ، وَعَلَيْهِ إِزَارُهُ، فَقَالَ لَهُ الْعَبَّاسُ عُمَةُ: يَا ابْنَ أَخِي لَوْ حَلَلْتَ إِزَارَكَ فَجَعَلْتَهُ عَلَى مَنْكِبِكَ دُونَ الْحِجَارَةِ، قَالَ: فَحَلُّهُ فَجَعَلَهُ عَلَى مَنْكِبِهِ، فَسَقَطَ مَغْشِيًّا عَلَيْهِ. قَالَ: فَمَا رَأَى بَعْدَ ذَلِكَ الْيَوْمَ عُرْيَانًا).^(۱۹۵)

جابرى كورى عەبدوللا (رمزای خودای ئی بى) دىمفەرموئ: كاتى ھۆزى قورمىش لەپىش رەوانەكردن (بىعەت)ى پىغەمبەردا، كەعبەيان دروست كەردەوہ، پىغەمبەرو عەباسى مامەى بەيەكەوہ لەگەل خەلكەكەدا بەرديان

(۱۹۵) مختصر صحيح مسلم/۱، ژمارە: ۱۶۰ = شىخا: ۷۷۰، بخارى: ۳۶۴، ۱۵۸۲، ۲۸۲۹ - تجريد/۲۳۱.

دهمینا بۆ دروستکردنه‌وه‌ی کابه، عه‌باس به پێغه‌مبه‌ری فه‌رموو: ئه‌ی کوری
برام! ئه‌ی برازای ئازیزم! تۆیش وه‌ک هاوه‌له‌کانت، شه‌رواله‌که‌ت بکه‌رموه‌و
بیخه‌ره سه‌ر شانت، با به‌رد سه‌ر شانت نه‌با، پێغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر
بێ) که‌وا دمکا شه‌رمگای دمه‌که‌وه‌ی، ئیتر له‌شه‌رمانا دمبووریته‌وه‌و خه‌رب
به‌رده‌میته‌وه‌و دمه‌که‌ویتته سه‌ر زه‌وی، وه‌چاوی له‌ترسی خودا به‌رمو ناسمان
ئه‌بله‌ق دمبی، وه‌ دمه‌هرموئ: (دمه‌پیکه‌م کوانی؟) ئه‌وجا دمه‌پیکه‌ی
له‌به‌رده‌مکاته‌وه، ئیتر له‌وڕۆژه‌وه به‌دواوه به‌رووتی نه‌بینراوه‌).

(۲۱) باب: إِنَّمَا الْمَاءُ مِنَ الْمَاءِ

ئاو له ئاوه‌وه‌یه

۱۹۶- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَرْسَلَ إِلَى رَجُلٍ مِنَ الْأَنْصَارِ فَجَاءَ وَرَأْسُهُ يَقْطُرُ فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَعَلَّنَا أَغْجَلْنَاكَ فَقَالَ نَعَمْ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا أَغْجَلْتَ أَوْ قُحِطَتْ فَعَلَيْكَ الْوُضْوءُ).^(۹۶)

ئه‌بو سه‌عه‌یدی خودری (په‌زای خ‌وای لی بێ) فه‌رموو: جارێ
پێغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) ناردی به‌شوین پیاویکی ئه‌نصاریدا،
که‌هات بۆ خه‌مه‌تی تازه خ‌وی شو‌ردبوو، ه‌یشتا سه‌ری ئاوی لی ده‌تکا، پێغه‌مبه‌ر
(دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) پێی فه‌رموو: (ره‌نگ بێ فریا نه‌که‌وتبێ له‌به‌ر په‌له
په‌ل ئیشه‌که‌ت ته‌واو بکه‌ی؟) گو‌تی: به‌لێ جووتبوونه‌که‌م بۆ ته‌واو نه‌کرا که‌تۆ
ناردت به‌شوینما یه‌که‌سه‌ر خ‌ۆم شو‌ردو ه‌اتم بۆ خه‌مه‌تت. هه‌زه‌رت (دروودی

^(۹۶) ته‌ج‌رید/۱، ژماره: ۱۳۶، بخاری: ۸۰، مسلم ته‌رقیم مه‌مه‌د فه‌واد: ۳۴۵ - مه‌ختصر ص‌حیح

خودای لهسەر بئ) فهرمووی: (ههرکاتئ جووتبوونت بۆ تهواو نهکراو ئاوت نههاتهوه، بهس دمستنوئژت لهسهره، خوشۆردنت لهسهر نيبیه).

روونکردنهوه:

ئهم بریاره لهپیشهوه وابوو، لهکاتی وادا خوشۆردن پئویست نهبووه، بهلام کاتئ ئیسلامهتی بهتهواوی دامهزرا ئهم بریاره ههلومشایهوه، نهوهوی (رمزای خوی لی بئ) دمفهرموئ: یهک گرتن (ئیجماع - کۆدمنگی) ههیه لهسهر نهوه که خوشۆردن پئویسته لهسهر مرووف ههرکاتئ سهری چووک چووبهناو پیش یابهناو پاش دا، ههرچهند هیچ لایهکیشیان ناویان نهیهتهوه: (تاج/ ۱/ ۱۴۵ / ۴ ز- ۲۰ ژ- ۲۶۱).

۱۹۷- حدیث أبی بن کعب أنه قال يا رسول الله إذا جامع الرجل المرأة فلم يُنزل؟ قال: « يغسل ما مس المرأة منه ، ثم يتوضأ ويصلي ».^(۱۹۷)

ئوبهیی کوپی کهعب (رمزای خودای لی بئ) فهرمووی: عهرزی پئغهمبهرم کرد: ئهی پئغهمبهری خودا! پئیم بفرموو: ئهگهر پیاو لهگهڵ هاوسهری خوی جووت ببئو پئکهوه دروست ببئ، بهلام ئاوی نهیهتهوه، ئایا چی لهسهرهو چی بکات؟ فهرمووی (درودی خودای لهسهر بئ): (ئهو شوینهی جهستهی بشۆری که بهر جهستهی ژنهکه کهوتوووه، واته: تارات بگریو ئهوسا ئهگهر ویستی نوئژبکا، ئهوا دمستنوئژ بگریو بهس).

۱۹۸- عن زید بن خالد (رضي الله عنه) أنه: سأل عثمان بن عفان قال قلت: أرأيت إذا جامع فلم يُمن؟ قال عثمان يتوضأ كما يتوضأ للصلاة، ويغسل ذكره. قال

عُثْمَانُ: سَمِعْتُهُ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَسَأَلْتُ عَنْ ذَلِكَ عَلِيًّا وَطَلْحَةَ وَأُبَيَّ بْنَ كَعْبٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ) فَأَمَرُوا بِذَلِكَ).^(۱۸۸)

زمیدی کوپی خالید (پرمزای خوی لی بی) فہرمووی: پرسیم له عوٹمانی کوپی عہفان ، گوتہ: پیم بفہرموو: نہگہر پیاو جووت بوو لہگہل کھسی، بہلام ناوی نہہاتہوہ، بریارمکھی جیبہ، لہشی پیس دہبی یانا؟ عوٹمان (پرمزای خوی لی بی) فہرمووی: (چووی بشوری و دہستونیژی و دہک دہستونیژی نویژ بگری و تہواو). عوٹمان فہرمووی: (نہمہم له پیغہمبہر خوی بیستوہ) زمید فہرمووی: ہہمان پرسیارم لہعہلی و زوبہیرو طہلحہو نوبہیی کوپی کھعب کرد، نہوانیش فہرموویان: چووی بشواو دہسنویژی بہو شیومیہ بگری).

(۲۲) باب: نسخ (الماء من الماء) وجوب الغسل بالتقاء الختانين

نہوہ ہہلوہشاوہتہوہ کہ دہلی: (ناو لہ ناوہوہیہ) بہلکوو کہ خہنجر چوو بہ

کیلانا خوشوردن پیویست دہبی

۱۹۹- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (إِذَا جَلَسَ بَيْنَ شُعْبَيْهَا الْأَرْبَعِ ثُمَّ جَهَّذَهَا فَقَدْ وَجَبَ الْغُسْلُ).^(۱۸۹)

نہبوہورمیرہ (پرمزای خوی لی بی) فہرمووی: پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بی) فہرمووی: (کاتی پیاو لہناو چوارپہلی نافرمتا دانیشت و لہگہلیا دروست بوو، باناویشی نہیہتہوہ، نیتر خوشوردن لہسہر ہہردوولا پیویست دہبی) (ت/۱/۱۴۴ - ز-۲۰ ژ ۲۵۸ = ش/د/ن).

^(۱۸۸) تجرید/۱، ژمارہ: ۱۳۵، بخاری: ۱۷۹، ۲۹۲، مسلم: حیض: ۳۴۵، ترقیم محمد فؤاد: ۷۷۹.

^(۱۸۹) تجرید/۱، ژمارہ: ۱۹۷، بخاری: ۲۹۱، مسلم: ۳۴۳ = ۷۸۱.

ئەمە (ژمارە: ۱۹۷ - تجرید) بوو، ئەمەیش (ژمارە: ۱۵۲ مختصر صحیح

مسلم)ە:

ئەبو مووسا (رمزای خودای ئی بئ) فەرمووی: سەبارەت بەم بابەتە، کۆمەلئ لە گۆچکاران و لە یاریدەدەران، راجیایی گەوتە نیوانیان، یاریدەدەران دمیانگوت: خوشۆردن پئویست نابئ، هەتا ئاو نەیهەتەو، بەلام گۆچکاران دمیانگوت: بەلکو هەركاتی چووك رۆچوو بەشەرمگادا، ئیتر خوشۆردن پئویست دمیئ، فەرمووی: ئەبو مووسا فەرمووی: من چارەى ئەم پرسىارمەتان بۆ دەكەم، فەرمووی: جا هەلسام چووم بۆ خزمەتى دایكە عانیشه، لە دەرگاگەو دەوای رێخواییم کرد، کەبچم بۆ خزمەتى، رێگەم پێدرا، عەرزیم کرد: ئەى دایكە! یا عەرزیم کرد: ئەى دایكى موسولمانان! من دەمەوئ پرسىارىكت ئى بكەم، بەلام شەرمەت ئى دەكەم، فەرمووی: (هەرپرسىارى كە شەرم ناكەى لەو دایكەتى بپرسیت كەلئى بوویت، شەرم مەكە ئەو پرسىارمەش لەمن بكە، خو منیش بە شەرى خوا دایكتم، گوتەم: خوشۆردنى لەش پىسى بەچى پئویست دمیئ؟ فەرمووی: بەراستى لە كەسىكى شارمەزات پرسى، پێغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بئ) فەرمووی: (كاتى پیاو لەناو چوار پەلى ئافەرمەدا، دانیشت و لەگەلئا دروست بوو، با ئاویشى نەیهەتەو، ئیتر خوشۆردن لەسەر هەردوو لا پئویست دمیئ).

(۲۴) باب: نسخ الوضوء مما مست النار

دهستنوئیزگرتن بههوی خواردن و خواردنهوهی شتیکهوه، که بهناگر پوخته کرابی، ههلهوهشاوهتهوه

۲۰۰- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (أَكَلَ كَتِفَ شَاةٍ ثُمَّ صَلَّى وَلَمْ يَتَوَضَّأْ).^(۲۰۰)

عهبدوللای کوری عههباس (رمزای خودا لهخوی و لهباوکی بیئت) فهرمووی: پیغهمبهر (دروودی خودای لهسهر بئ) جارئ لهلای مهیموونهی پوورم گوشتی دمستی مهپیکی خوارد، نهوجا ههلسا نوئیزی کرد، لهپاش خواردنی گوشتهکه دهستنوئیزی تازه نهکردموه.

۲۰۱- عَنْ عَمْرِو بْنِ أُمَيَّةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ أَبَاهُ أَخْبَرَهُ (أَنَّهُ رَأَى رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَحْتَزُّ مِنْ كَتِفِ شَاةٍ فُدِعِيَ إِلَى الصَّلَاةِ فَأَلْقَى السَّكِينَ فَصَلَّى وَلَمْ يَتَوَضَّأْ).^(۲۰۱)

همری کوری ئومهیه (رمزای خوی لی بئ) فهرمووی: پیغهمبهرم دی (دروودی خودای لهسهر بئ) شانی مهپیکی بهدمستهوه بوو، بهچهقوی پارهه پارهه دهکردو دهیخوارد، لهوکاتهدها بانگیان کرد بو نوئیز، ئیتر گوشتو چهقوکهی داناو ههلساو چوو بهرنوئیزی یهکهی بو کردن، بهلام لهبهر خواردنی گوشتهکه دهستنوئیزی نهگرتموه. (ت/ ۴ / ۵۳ / ۱۷ تاج- ۳ ز- ۱۶ ژ- ۲۶۵۲ - ش/ ت) .
له موسلیما ئاوايه: (ژماره: ۱۴۸ مختصر صحیح مسلم):

^(۲۰۰) تجرید/ ۱، ژماره: ۱۵۴، مسلم: ۳۵۴ = ۷۹۴، مختصر صحیح مسلم/ ۱، ژماره: ۱۴۸، مسلم شیخا:

^(۲۰۱) تجرید/ ۱، ژماره: ۱۵۲ = بخاری: ۲۰۸، مسلم: ۳۵۵ = ۷۸۸، مختصر صحیح مسلم/ ۱، ژماره:

جەغفەرى كۆرى غەمىرى كۆرى ئومەيپە ئەل-خەمىرى، لەغەمىرى باوكىيەو، فەرمووى: باوكم فەرمووى: پېغەمبەرم دى (دروودى خوداى لەسەر بى)، شانە مەپكى بەدستەو بوو، بەجەقۇيى پارچە پارچە دەكردو دەيخوارد، لەوكاتەدا بانگيان كرد بۇ نوپۇز، ئىتر گۆشتو جەقۇكەى داناو ھەلساو چوو بەرنوپۇزىيەكەى بۇ كردن، بەلام لەبەر خواردنى گۆشتەكە كە بەناگر دروست كرايوو، دەستنوپۇزى نەگرتەو.

روونكردنەو:

غەمىرى كۆرى ئومەيپە زۆر رەشىدو قسە زان بوو، گەلى جار پېغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) دەينارد بە نوپنەر بۇ كارى گرنگ، نامەيەكى پېغەمبەرى برد بۇ نەجاشى لە حەبەشە، ھەروا پېغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) ناردى بۇ مەككە، لەوئ تەرمەكەى خوبەيى شەھىدى، لەسپدارمەكەى كردموو ھىنايەو، بىست فەرموودەى ھەيە، لە بوخارىدا دوو فەرموودەى ھەيە، ھەتا سەردەمى جېنشىنى موعاويە مابوو، لەمەدينە مردوو.

۲۰۲- عَنْ مَيْمُونَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) (أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَكَلَ عِنْدَهَا كَيْفًا ثُمَّ صَلَّى وَلَمْ يَتَوَضَّأْ).^(۲۰۲)

مەيموونەى ھاوسەرى پېغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) فەرمووى: پېغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) لەلاى من شانى گۆشتى خوارد، ئەوجا ھەلسا نوپۇزى كرد، لەپاش خواردنى گۆشتەكە دەستنوپۇزى نوئ نەكردموو.

^(۲۰۲) تجريد/۱، ژمارە: ۱۵۴، مسلم: ۳۵۶ - شيخا: ۷۹۴ + مختصر صحيح مسلم/۱، ژمارە: ۱۱۷ =

مەیموونەى كچى حارىث، دايكى موسولمانان، لەسالى شەش ياحەوتى
كۆچى، لەسەرىف پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) ھىناى، لەھەمان شوپن
لەسالى (۵۱) ى ك، بىژراویشە لە (۶۶) ى ك مردوو، ئىبنووعەبباسى خوشكەزى
نويزى لەسەر تەرمەكەى كرد.

روونکردنەو:

مەیموونەى كچى حارىث، دايكى موسولمانان، لەسالى شەش، يا حەوتى
كۆچى، لەسەرىف پىغەمبەر ھىناى، لەھەمان شوپن لەسالى (۵۱) ى كۆچى
مردوو، ھەندى دمفەرموون لە (۶۶) ى كۆچىدا لەوشوپنە كۆچى دواىي كردوو،
ئىبنو عەبباس، كە خوشكەزى بوو نويزى تەرمى لەسەر كردو لەگەل دوو
خوشكەزى تریدا دایانھىلایە ناو گۆرەكەىەو، مەیموونە لەپىشا ناوى
(بەرە)بوو، پىغەمبەر ناوھكەى گۆرى و ناوى نا مەیموونە. واقیدی دمفەرموى:
(دوا ھەمین ژنى پىغەمبەر بوو كە مردوو).

۲۰۲- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
شَرِبَ لَبَنًا فَمَضْمَضَ وَقَالَ إِنَّ لَهُ دَسْمًا. (۲۰۲)

ئىبنووعەبباس (پەزى خودایان لى بى) فەرمووی: جارى پىغەمبەر
(دروودى خوداى لەسەر بى) شیرى خواردوو، لەپاشا ناوى لەدەمى رادا،
فەرمووی: شیر چەورى و بەلخی ھەیه).

(۲۰۲) تجرید/۱، ژمارە: ۱۵۵ = بخارى: ۲۱۱، مسلم. حیض: ۲۵۸ = شىخا: ۷۹۶ = مختصر صحيح

(۲۶) باب: الدلیل علی أن من یقن الطهارة ثم شك فی الحدیث فله أن یصلی بطهارته

دنیابوون له پاکی به بۆره گومان هه لئاوه شیته وه

۲۰۴- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ زَيْدٍ الْأَنْصَارِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (أَنَّ شَكَا إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الرَّجُلُ الَّذِي يُخَيَّلُ إِلَيْهِ أَنَّهُ يَجِدُ الشَّيْءَ فِي الصَّلَاةِ فَقَالَ لَا يَنْفَتِلْ أَوْ لَا يَنْصَرِفْ حَتَّى يَسْمَعَ صَوْتًا أَوْ يَجِدَ رِيحًا).^(۲۰۴)

عهبدووللای کوری زهیدی نه نصاری (پرمزای خوای لئ بئ) فهرمووی: له خزمهت چه زرمندا (دروودی خودای له سهر بئ) سکالای نهو حاله کرد که جاری واههیه مروق له ناو دمست نویتزدا واههست دهکا، که تهرای یهک، یا بایهک، یاشتئ، له پیشیه وه یاله پاشیه وه دمرد هچئ، ئایا حوکم و بریاری نهه حاله چی یه؟ دمستنویتز بهشتی وا دمشکئ یانا؟ فهرمووی: (باله کاتی وادا وادانی که دمستنویتزه کهی نه شکاوه و ماوه، له بهرئه وه پیویست ناکا که خوی له نویتزه کهی بدزیته وه نویتزه کهی برئ، به لام هه رکاتی دمنگی بایهکی بیست، یابونی دمرچوویه کی کرد، یا ههستی به دمرچوونی تهرای یهک کرد نه وه دمستنویتزه کهی دمشکئ). (ت ۱۰ / ۱۲۶ ف ۱۰ ز ۳۶-ژ ۲۰۷، ۲۰۸).

راقه و شیکردنه وه:

دمرچوونی توماو (مهنی) راجیایی تیادایه که له دمستنویتز شکینه کانه یانا، نهه فهرموودمیه یاسایه که له یاسا سه رهکییه کانی فیه، که هه موو شتئ له سهر نهصلی خوی دهمینئ، تا به به لگه بارئ تری بۆ دهجه سپئ گومان له کاتی وادا زیانی نییه.

^(۲۰۴) تجرید/ ۱، ژماره: ۱۱۱ - بخاری: ۱۳۷، مسلم. حیض: ۳۶۱، محمد فؤاد = شیخا: ۸۰۲ = مختصر

صحیح مسلم/ ۱، ژماره: ۱۵۰ = شیخا: ۸۰۳.

پیاوانی رشتەى ئەم فەرموودمىه شەش کەسن، رشتەکە خۆى ئاوايه:
(حدثنا علي قال حدثنا سفیان قال حدثنا الزهري عن سعيد بن المسيب عن
عباد ابن تميم عن عمه).

چەند خائىكى گرتگ هەيه لەبابەتى زانستى فەرمووده شوناسى يەوه، ئەم
بۆنەيهەدا ئاماژەى بۆ دەکەين:

۱. ئەم رشتەيه تەحديت و عەنعەنەى تيادايه.

۲. پياوانى ئەم رشتەيه شەش کەسن پينجيان لەپياوانى (الكتب الستة) ن،
کوتوبى سيته ئەم شەش پەراوەن: بوخارى، موسليم، ئەبوداود، تيرمىزى،
نەسائى، ئىبنوماجە، بەلام ئەم شەش کەسە (عەلى) يان لەپياوانى بوخارى و
ئەبوداود و تيرمىزى و نەسائى يەو بەس، چواريشيان مەدينەيين، عەلى
بەسرمى يە، سوفيان مەککەي يە، ئەم رشتەيهەدا صەحابى لەصەحابييه وە
رپوايهت دەکا، لەسەر فەرمايشتى کەسانى کەدەفەرموون عەببەاديش صەحابييه،
عەبدووللاى کورپى زميد ئو خودى يە واتە: ئامادەى غەزای ئو خود بووه، هاوبەشى
تيادا کردووه خۆى و باوکى و دايكى هاوړپى پيغەمبەر بوون، چلو هەشت
فەرموودهى هەيه هەشتيان پەسندى هەردوو پيرن، لەتەمەنى حەفتا سالىدا،
لەمانگى قوربان دا لەشەرمکەى رۆژى حەررەدا، کەلە (٦٢) کۆچيدا بوو شەهيد
کرا.

ئەمەيش دەقى ژمارە (١٥٠)ى مختصر صحيح مسليمه:

ئەبو هورميرە (رەزای خودای لى بى) فەرمووى: پيغەمبەر (دروودى
خودای لەسەر بى) فەرمووى: (جارى وا هەيه کە مرووف وا هەست دەکا، کە
تەراپيەك، يا بايەك، يا هەرشتى کە دەستنويز بشکينى، لە پيشەوه، يا لە

پاشیه‌وه، له‌سکی دمرده‌چئ، به‌لام دوو دلّه له‌وهو دلنیا نییه له روودانی، با له‌کاتی وادا، وا دابنئ که دمستنوئژه‌که‌ی ماوهو نه‌شکاوه، له‌به‌رنه‌وه پئویست ناکا (نه‌گهر) له‌ناو مزگه‌وتدا بوو، مزگه‌وته‌که به‌جئ بهیلئ، یا نه‌گهر له‌ناو نوئژا بوو، نوئژه‌که‌ی بېړئ و خوی بدزیته‌وه. به‌لام ههرکاتی که سوور دمیزانی که‌وا دمستنوئژه‌که‌ی شکا، وهک نه‌وه بایه‌کی ئی بۆوهو گوئی له‌دمنگی بوو، یا بۆنی چوو به‌سه‌ریا، یا هه‌ستی به دمرچوونی دمستنوئژ شکینی له سکی کرد، وه شته‌که‌ی له‌لا روون و ناشکراو بی‌گومان بوو، نه‌وه له‌باری وادا دمستنوئژه‌که‌ی دمشکی، جا نه‌گهر له‌ناو نوئژدا بوو، با نوئژه‌که‌ی بېړئ، نه‌گهر له‌ناو مزگه‌وتا بوو چاومروانی نوئژی ده‌کرد، با دمرچئ و بجئ دمستنوئژه‌که‌ی تازه بکاته‌وه).

(۲۷) باب: طهارة جلود المیتة بالدباغ

که‌ولی مرداره‌وه بوو به خوشه‌کردن پاک ده‌بیته‌وه

۲۰۵- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: تَصَدَّقَ عَلَى مَوْلَاةٍ لِمَيْمُونَةَ بِشَاةٍ فَمَاتَتْ، فَمَرَّ بِهَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ: « هَلَّا أَخَذْتُمْ إِيَّاهَا فَدَبَغْتُمُوهُ فَانْتَفَعْتُمْ بِهِ؟ فَقَالُوا: إِنَّهَا مَيْتَةٌ. فَقَالَ: « إِنَّمَا حَرُمُ أَكْلِهَا ».^(۲۰۵)

ئیبینو عه‌بباس (رمزای خودایان ئی بئ) فهرمووی: جارئ مه‌رئکیان به‌زمکات دابوو به کاره‌که‌رئکی مه‌یموونه‌ی هاوسه‌ری پیغه‌مبه‌ر، که ئازادکراوی مه‌یموونه بوو، مه‌رکه مرداره‌وه بوو، پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بئ) که‌لاکی مه‌رکه‌ی بینئ فرمدرابوو، فهرمووی: (ئه‌ی نه‌وه بۆچی که‌لک‌تان له پیسته‌که‌ی ورنه‌گرتوو؟). گوتیان: ئاخ‌ر ئه‌مه مرداره‌وه بووه، ئیتر چۆن

^(۲۰۵) تجریدی کوردی/ ۲، ژماره: ۷۱۷، ۱۴۹۲، بخاری: مختصر صحیح مسلم/ ۱، ژماره: ۱۱۷ = شیخا:

که لکی ئی و مربگرین؟ فهرمووی: (شتی مردارموه بوو تهنیا خواردنی دروست نییه، واته: دروسته سوود له که وئی مردارموه بوو و مربگری).
روونکردنه وه:

مهیموونه ی کچی حاریث، دایکی موسولمانان، له سالی شهش، یا چهوتی کۆچی، له سهریف پیغه مبهه هینای، له هه مان شوین له سالی (۵۱) ی کۆچی مردوو، هه ندی دمهه رموون له (۶۶) ی کۆچیدا له وشوینه کۆچی دوا یی کردوو، ئیبنو عه بباس، که خوشکه زای بوو نوپزی ته رمی له سهه کردو له گه ل دوو خوشکه زای تریدا دایانه ئیلا یه ناو گۆره که یه وه، مهیموونه له پیشا ناوی (به ره) بوو، پیغه مبهه ناوه که ی گۆری و ناوی نا مهیموونه. واقیدی دمهه رموی: (دوا هه مین ژنی پیغه مبهه بووه که مردوو).

(۲۸) باب: التیمم

باسی نه یه موم

۲۰۶- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) أَنَّهَا قَالَتْ: خَرَجْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي بَعْضِ أَسْفَارِهِ، حَتَّى إِذَا كُنَّا بِالْبَيْدَاءِ، أَوْ بِذَاتِ الْجَيْشِ انْقَطَعَ عَقْدٌ لِي، فَأَقَامَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَلَى التَّمَاسِيهِ، وَأَقَامَ النَّاسُ مَعَهُ، وَلَيْسُوا عَلَى مَاءٍ، وَلَيْسَ مَعَهُمْ مَاءٌ، فَاتَى النَّاسُ أَبَا بَكْرٍ، فَقَالُوا: أَلَا تَرَى مَا صَنَعْتُ عَائِشَةُ؟ أَقَامَتْ بِرَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَبِالنَّاسِ مَعَهُ وَلَيْسُوا عَلَى مَاءٍ وَلَيْسَ مَعَهُمْ مَاءٌ؟ فَجَاءَ أَبُو بَكْرٍ وَرَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَاضِعَ رَأْسَهُ عَلَى فَخِذِي قَدْ نَامَ، فَقَالَ: حَسِبْتَ رَسُلَ اللَّهِ وَالنَّاسَ وَلَيْسُوا عَلَى مَاءٍ، وَلَيْسَ مَعَهُمْ مَاءٌ قَالَتْ عَائِشَةُ: فَعَاتَبَنِي أَبُو بَكْرٍ، وَقَالَ مَا شَاءَ اللَّهُ أَنْ يَقُولَ، وَجَعَلَ يَطْعُنُنِي بِيَدِهِ فِي خَاصِرَتِي، فَلَا يَمْنَعُنِي مِنَ التَّحَرُّكِ إِلَّا مَكَانُ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَلَى

فَخَذَى، فَنَامَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) حَتَّى أَصْبَحَ عَلَى غَيْرِ مَاءٍ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ آيَةَ التِّيمُّمِ، فَتَيَمَّمُوا، فَقَالَ أُسَيْدُ بْنُ الْحَضِرِ رَهْوَرٍ أَحَدُ النِّقَبَاءِ: مَا هِيَ بِأَوَّلِ بَرَكَتِكُمْ يَا آلَ أَبِي بَكْرٍ، فَقَالَتْ عَائِشَةُ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا): فَبَعَثْنَا الْبَعِيرَ الَّذِي كُنْتُ عَلَيْهِ، فَوَجَدْنَا الْعَقْدَ تَحْتَهُ). (٢٠٦)

عائیشه (رمزای خودای ئی بی) فەرمووی: لەخزمەتی پیغەمبەرەدا (دروودی خودای لەسەر پیغەمبەر و رمزای خودا لەهەموو هاوسەرەکانی بی) لەسەفەرێکا، کەوتینەرێ، روشتین تا گەشتینە بەیەدا، یا گەشتینە (ذات الجیش) لەوێ گەردانەیه‌کی من پچرایەوه و گوم بوو، ئیتر پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بی) لەوێ مایەوه بەهیوای دۆزینەوه‌ی ئەو گەردانەیه، خەڵکەکه‌یش لەخزمەتیدا مانەوه، ئەمە لەکاتی‌کا بوو، کە نەشوینەکه ئاوی ئی بوو، وه نەخەڵکەکه ئاویان پی بوو، جا خەڵکەکه چوون بۆلای ئەبوبەکرێ باوکم و گله‌یی دەکەن و دەلێن: نابینی کە عائیشە‌ی کچت چی کرد؟ پیغەمبەر و ئەو عەشاماتە‌ی لەم بیابانە چۆل و بی ئاومدا، بۆ گەردانە‌ی گەل داومته‌وه، ئاویشمان پی نییه! پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بی) خەوتبوو، سەری لەسەر رانم بوو، لەوکاتەدا ئەبوبەکر بە توورپی هات، فەرمووی: پیغەمبەر و ئەم عەشاماتە لەم شوینە چۆل و بی ئاومدا، بە‌ی ئا و گەل داومته‌وه، ماتلێ کردوون بەخوت و خۆپایی، ئەمە ئیش بوو تۆ کردت؟ ئیتر چەندە خودا حەزکا ئەبوبەکر گله‌یی ئی کردم و بۆ تە‌می کردن قەسە‌ی پی گوتم، خوش خوشیش بەسەرە سیخورمە دمی‌کوتایە کەلەکەم، منیش هەرچەندە ئیشم پی گەشتبوو،

(٢٠٦) مختصر صحيح مسلم/١، ژماره: ١٦٥ - شیعاً: ٨١٤، تجريد البخاری/١، ژماره: ٢١٦، بخاری:

بەلام لەبەرئەومى كەسەرى پىڭەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) لەسەر رانم
بوو — جوولەم پى نەدمكرا!

جا پىڭەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) ئەوشەو خەوت تا بەياني،
كاتى كەبەياني ھەستا ئاو نەبوو بۆ دەستنويز، جا خودا نايەتى تەيەممومى
ناردە خوارمەو كە دەفەرموى: {قَلَمْ تَجِدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا
بِرُءُوسِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ مِنْهُ}:

واتە: ئەگەر لەھەموو ئەم شىوہ کارانەدا، كەباسكران بۆتان، ئاونەبوو، بۆ
دەستنويزگرتن و خوشۆردنى لەشكرانى، ئەوا قەستى ھەلگرتنى گليكى پاك
بكەن و، لەباتى دەستنويز، يا لەجياتى خوشۆردنى لەشكرانى، لە تۆزى ئەو گلە
پاكە دەست بەيئن بەروخسارو بەھەردوو دەستاندا، ھەتا ئانیشك، ئيتەر ئەوہ
بريتى دەستنويز، يا لەشپيسى دەرکردن بەئاو دىكەوى). ئيتەر تەيەممومان
كرد. جا بەم بۆنەيەوہ، ئوسەيدى كورى حوزمير (كە لەشەوى پەيمانى
بەيەتول عەقەبەى دوومدا يەكيك بوو لە نەقىبەگان) فەرمووى: ئەى
خانەوادەى ئەبوبەكرى صەديق! بەراستى ئيوہ بنەمالەيەكى پىرۆزن، بۆ ئەم
نەتەومى ئىسلامە بوون بەپيت و فەر و خىرو بەرمكەت و مايەى پىرۆزى، ئەومتا
ئەم داھاتنەى تەيەممومە، كەكار ئاسانيەكى گەورمىە بۆ موسولمانان، بەھوى
ئيوہوہ بوو، چونكە گومبوونى گەردانەكەى عائيشە بوو بەھوى پەيدا بوونى
تەيەمموم، ئەمەيش يەكەم پيت و فەر پى ئيوہ نيە بۆ ئەم نەتەومىە، بەلكوو
پيت و فەر پى ئيوہ لەم بابەتەوہ زۆر زۆرە.

عائيشە (رمزاى خوداى ئى بى) فەرمووى: سەير لەومدا بوو ئەو وشترەى
كەمن لەو سەفەرەدا سواری دىبووم، پالکەوتبوو، كاتى ھەلمان ساند گەردانەكە

لهژیریدا بوو، ئیتر دۆزیمانده {تاج/۱/۱۷۱، ژماره: ۱، زنجیره: ۳۹ + تاج/۵، لاپهړه/ ۱۷۱، زنجیره: ۴۶، ژماره/۱/۳۴۳۲ = تاج-۳ ژ-۲۴۷ ج-۴}.

۲۰۷- عَنْ شَقِيقٍ قَالَ: كُنْتُ جَالِسًا مَعَ عَبْدِ اللَّهِ وَأَبِي مُوسَى، فَقَالَ أَبُو مُوسَى: يَا أَبَا عَبْدِ الرَّحْمَنِ أَرَأَيْتَ لَوْ أَنَّ رَجُلًا أَجْنَبَ فَلَمْ يَجِدِ الْمَاءَ شَهْرًا كَيْفَ يَصْنَعُ بِالصَّلَاةِ؟ فَقَالَ عَبْدُ اللَّهِ: لَا يَتَيَّمُّ، وَإِنْ لَمْ يَجِدِ الْمَاءَ شَهْرًا، فَقَالَ أَبُو مُوسَى: فَكَيْفَ بِهَذِهِ الْآيَةِ فِي سُورَةِ الْمَائِدَةِ: (فَلَمْ تَجِدُوا مَاءً فَتَيَّمُّوا صَعِيدًا طَيِّبًا) فَقَالَ عَبْدُ اللَّهِ: لَوْ رُخِّصَ لَهُمْ فِي هَذِهِ الْآيَةِ لِأَوْشَكَ إِذَا بَرَدَ عَلَيْهِمُ الْمَاءُ أَنْ يَتَيَّمُّوا بِالصَّعِيدِ! فَقَالَ أَبُو مُوسَى لِعَبْدِ اللَّهِ: أَلَمْ تَسْمَعْ قَوْلَ عَمَّارٍ: بَعَثَنِي رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي حَاجَةٍ فَأَجْنَبْتُ فَلَمْ أَجِدِ الْمَاءَ فَتَمَرَّغْتُ فِي الصَّعِيدِ كَمَا تَمَرَّغُ الدَّابَّةُ، ثُمَّ أَتَيْتُ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَذَكَرْتُ ذَلِكَ لَهُ، فَقَالَ: «إِنَّمَا كَانَ يَكْفِيكَ أَنْ تَقُولَ بِيَدَيْكَ هَكَذَا». ثُمَّ ضَرَبَ بِيَدَيْهِ الْأَرْضَ ضَرْبَةً وَاحِدَةً ثُمَّ مَسَحَ الشَّمَالَ عَلَى الْيَمِينِ، وَظَاهَرَ كَفَّيْهِ وَجْهَهُ، فَقَالَ عَبْدُ اللَّهِ: أَوَلَمْ تَرَ عُمَرَ لَمْ يَقْنَعْ بِقَوْلِ عَمَّارٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا)؟^(۲۰۷)

نهمه دمقی عهرمبی ژماره (۱۶۶) ی پوخته ی موسلیمه:

شه قیق (ره حمه تی خودای لی بی) فهرمووی: له خزمهت عه بدوللای کوری مه سعوودو نه بو موسای نه شعهریدا، دانیشتبووم، نه بو موسا به نیبو مه سعوودی فهرموو: نه ی باوکی نه وره حمان! تو رات جییه بو نه م پرسیاره: گریمان پیاوی، له شی بیس بوو، وه ناو نه بوو، ته نانهت نه گهر هه تا مانگیکیش ناوی دمست نه که وئ، که دمست نوئز بگری بو نوئز، چو نوئز بکا؟

نیبو مه سعوود فهرمووی: نابئ ته یه موم بکا، نه گهر مانگیکیش ناوی دمست نه که وئ. نه بو موسا فهرمووی: نه ی نه م نایه ته چو کار ی پی بکری،

که له سوورمتی مانیدمدايه، که دمفهرموئ: {قَلَمٌ تَجِدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا}.

ئيبنو مەسعوود له وهلامی ئەم پرسیارەى ئەبو مووسادا فەرمووی: ئەگەر ئەو خەڵکە بەپێى ئەم نایەتە مۆلەت بدرێن، دوورنێیە هەر کەناو ساردبوو، بچن بەخۆل تەیهەموم بکەن، ئەبو مووسایش بە عەبدوللای کورێ مەسعوودی فەرموو: باشە ئەم فەرموودەیهى عەمماری کورێ یاسرت نەبیستوووە که دمفهرموئ: جارێ پێغهەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) منى نارد بۆ کارى، لەرێ لەشم پیس بوو، خۆشۆردنى لەشپیسیم کەوتە سەر، وه ئاوم دەست نەکەوت بۆ خۆشۆردن، چووم خۆم له خۆلە پەتانییدا گەوزان، وهك چۆن وڵاخ له خۆلا خۆی دەگەوزینى ئاوا، لەپاشا کە هاتەوه بۆ خزمەت پێغهەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) ئەمەم بۆی باسکرد، فەرمووی (دروودی خودای لەسەر بێ): (تەنھا ئاوەهات بەس بوو: کە بەدەست ئاوا بکەى) ئەوجا پێغهەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) هەردوو دەستی خۆی مالى بە زەوییهکەدا یەگجاری، فووی لى کردن، تا تۆزەکەیان تۆزى سووک بێ، ئەوسا بەهەردوو ناولەپى مەسحى دەم و چاوی و هەردوو دەستی خۆی کرد}.

بەلام عەبدوللای فەرمووی: با ئاگام لەم داستانە هەیه، بەلام ئەومبوو ئیمامی عومەر قەناعەتى بەم قسەیهى عەمار نەبوو (تاج/ ۱/ ۱۷۷ ژ- ۳۱۷ ج- ۴).

روونکردنەوه:

کاتی ئاوا نەبوو، یا ئاوا له حوکمی نەبوودا بوو، ئەوه دروستە بۆ لەشپیس، ژن بێ یا پیاو، بەهەر هۆیى لەشى پیس بووبى، لەباتى دەستنویژ تەیهەموم بکا، وه لەجیاتى خۆشۆردن تەیهەموم بکا، بۆ هەموو نوێژى تەیهەمومى دەکا، هەتا بەناو خۆی دەشوا.

دروسته بۆ حەلال و ھاسەر، لەگەڵ یەگرتی دروست ببن، با سووریش
بزانن کە ئاو نییە بۆ خوشۆردن، لەگاتى وادا دمتوانن تەيەمموم بکەن و نوێژ
بکەن.

٢٠٨- عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (جَاءَ رَجُلٌ إِلَى عُمَرَ بْنِ
الْخَطَّابِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) فَقَالَ إِنِّي أَجْتَبْتُ فَلَمْ أَصِبِ الْمَاءَ فَقَالَ عُمَرُ بْنُ يَاسِرٍ لِعُمَرَ
بْنِ الْخَطَّابِ أَمَا تَذْكُرُ أَنَا كُنَّا فِي سَفَرٍ أَنَا وَأَنْتَ فَأَمَّا أَنْتَ فَلَمْ تُصَلِّ وَأَمَّا أَنَا فَتَمَعَّكْتُ
فَصَلَّيْتُ فَذَكَرْتُ ذَلِكَ لِلنَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
إِنَّمَا كَانَ يَكْفِيكَ هَكَذَا فَضْرَبَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِكَفِّهِ الْأَرْضَ وَنَفَخَ فِيهِمَا
ثُمَّ مَسَحَ بِهِمَا وَجْهَهُ وَكَفَّيَهُ). (٢٠٨)

ئەوڕەحمانی کۆری ئەبزا (پەزای خۆی لێ بێ) دھەرموو: پیاوی ھاتە
خزمەت عومەری کۆری خەتاب (پەزای خۆی لێ بێ) عەرزی کرد: لەشم پیسەو
ناوم دمسەت ناکەوئ چارم چییە؟ عەمەماری کۆری یاسریش لەوئ بوو، بەعومەری
کۆری خەتابی ھەرموو: ئایا لەبیرتە کە جارمەگە من و تۆ رەوتەنی بووین، لەو
سەفەرمان لەشمان پیس بوو، کاتئ نوێژمان لێ بوو تۆ نوێژت نەکرد، بەلام من
خۆم لەخۆلا گەوزان و ئەوجا نوێژم کرد، ئەومبوو کەئەمەم بۆ پێغەمبەر
(دروودی خۆدای لەسەر بێ) باس کرد ھەرموو: (تەنھا ئاوەھات بەس بوو)
ئەوجا پێغەمبەر (دروودی خۆدای لەسەر بێ) ھەردوو لەپی خۆی مائی بەسەر
رووی زەویە کەداو، فوووی لێ کردن تاتۆزەکیان تۆزئ سووک بئ، ئەوسا
بەھەردوو ناولەپی مەسحی دھموچاوی و ھەردوو دەستی خۆی کرد. (ت/ ١/
١٧٧/ ١ = ز-٤١ ژ-٣١٧ = تاجول ئوصول بەرگی یەکەم، لاپەرە (١٧٧) ھەرموودە

ژمارمیهکی نهولاپه‌رمیه له‌ومرگه‌راوه کوردی یه‌که‌ی له‌چاپی یه‌که‌م = ز- ۴۱ ژ- ۳۱۷ چاپی چواره‌م).

عه‌بدوره‌حمانی کورپی نه‌بزای خوزاعی خو‌ی و باوکی سه‌حابی بوون (پرمزای خویان لئ بئ). ئیمامی عومه‌ر (پرمزای خوی لئ بئ) له‌په‌سنی جوانی عه‌بدوره‌حمانا دمیفه‌رموو: (عه‌بدوره‌حمانی کورپی نه‌بزای یه‌که‌ی که‌ه‌و به‌هره‌ومرانه که‌خودا به‌هو‌ی زانینی قورئانه‌وه پایه‌به‌رزی کردوون) خو‌ی زو‌رت‌ر فه‌رمووده‌ی له‌ئیمامی عومه‌رو ئوبه‌یه‌ی کورپی که‌عه‌وه دم‌گیرایه‌وه، سه‌عیدو عه‌بدوللا، که‌کورپی خو‌ی بوون له‌گه‌ل موحه‌مه‌دی کورپی نه‌بوله‌جالیدا، فه‌رموودم‌گانی نه‌ویان گیراوه‌ته‌وه، عه‌بدوره‌حمان دمیفه‌رموو: (نو‌یژم به‌جه‌ماعه‌ت له‌پشتی پیغه‌مبه‌رموه کردووه).

۲۰۹- عَنْ عُمَيْرٍ مَوْلَى ابْنِ عَبَّاسٍ أَنَّهُ سَمِعَهُ يَقُولُ: أَقْبَلْتُ أَنَا وَعَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنِ يَسَارٍ مَوْلَى مَيْمُونَةَ زَوْجِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) حَتَّى دَخَلْنَا عَلَى أَبِي جُهَيْمِ بْنِ الْحَارِثِ بْنِ الصَّمَّةِ الْأَنْصَارِيِّ فَقَالَ أَبُو الْجُهَيْمِ: أَقْبَلَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مِنْ نَحْوِ بَنِي جَمَلٍ، فَلَقِيَهُ رَجُلٌ فَسَلَّمَ عَلَيْهِ فَلَمْ يَرُدَّ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَلَيْهِ حَتَّى أَقْبَلَ عَلَى الْجِدَارِ فَمَسَحَ بِوَجْهِهِ وَيَدَيْهِ ثُمَّ رَدَّ السَّلَامَ).^(۲۰۹)

عومه‌یری ئازادک‌راوی ئیب‌نو عه‌باس فه‌رمووی: له‌ ئیب‌نو عه‌باسم بیست فه‌رمووی: من و نه‌وره‌حمانی کورپی یه‌ساری ئازادک‌راوی مه‌یموونه‌ی هاوسه‌ری پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بئ) چووین بو‌لای نه‌بو جه‌همی کورپی حاریشی کورپی صومعه‌ی نه‌نصاری، که‌ هاوه‌لی پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بئ) بوو، که‌ چووینه‌ خزمه‌تی، نه‌بوجه‌هم فه‌رمووی: پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بئ) له‌لای بیری جه‌مه‌له‌وه هات، پیاو‌ی پی‌ی گه‌یشتو

^(۲۰۹) تجرید/ ۱، ژماره: ۲۲۶، بخاری: ۳۲۸، مختصر صحیح مسلم/ ۱، ژماره: ۱۶۷، شیخا: ۸۲۰.

سلاوی لیگرد، پیغهمبهریش (دروودی خودای لهسهر بئ) سلاوهمکهی
 نهسهندهوه، ههتا رووی کرده دیوارمکهو له گهردی سهر بهردی دیوارمکه
 روخساری خووی و ههردوو دمستی ههتا نانیسکهکانی مهسح کرد، نهوجا که
 تهیهمومهمکهی تهواوکرد، وهلامی سلاوی پیاوهمکهی دایهوه). {تاج/۱/ ۱۷۷، ژماره:
 ۳۸ ج ۴}.

ئهم فهرموودمیه له شهرحی بلوغ المرامدا (ژماره: ۲۵۸) ئاوایه:
 وَأَتَّفَقَا عَلَى حَدِيثِهَا فِي قِصَّةِ أَلْبَجَانِيَّةِ أَبِي جَهْمٍ، وَفِيهِ: {فَإِنَّهَا أَلْهَتْنِي عَنْ
 صَلَاتِي}. {تجریدی بوخاری/۱، ژماره: ۲۳۷ = ۳۷۳، ۷۵۲، ۵۸۱۷ فتح الباری.
 بوختهی موسلیم/۲۳۲ = ۱۲۳۹ موسلیم تهرقیمی شیحا = ۵۵۶ موسلیم}:
 ئهمه ئهو فهرموودمیه که لیهدا دانهری (بلوغ المرام) ئاماژهی بو دهکا،
 له بوختهی موسلیما (۲۳۲):

عانیسه (رهزای خودای لی بئ) فهرمووی: پیغهمبهر (دروودی خودای
 لهسهر بئ) ههئسا دمستی کرد بهنوێژکردن، کراسیکی لهسهر خهتی خوری گول
 گوئی لهبهردا بوو، لهناو نوێژهکهیدا سهرنجیکی گول و نهخشهکانی کراسهکهی
 دا، کاتئ له نوێژهکهی بووه، فهرمووی: (گول و نهخشهکانی ئهم کراسه
 خهریکیان کردم و نهپانهیشت لهناو نوێژهکهیدا، باش دل بدهمه نوێژهکه
 کهواته ئهمه ببهنهوه بو ئهبو جههمی کوری حوزهیفه و کراسه ئهنبیجانییه
 سادهمکهی ئهو بهینن بو من). {تاج/۳، زنجیره: ۵۰، ژماره: ۲۹۱۵ ش}.

روونکردنهوه:

ئهبو جههم هاوړنیهکی ناوداری پیغهمبهره، کراسیکی گول گوئی خوری
 بهدیاری ددهدا به پیغهمبهر (دروودی خودای لهسهر بئ) پیغهمبهر (دروودی

خودای لهسەر بئ) لهبەر ئەو ھۆیەى كە لە ڤەرموودمكەدا باسكرا، كراسەكە
دمنیریتەو ە بۆ ئەبو جەھەم، بەلام لەبەرئەو ەى كە بەھۆى گێرآنەو ەى
دیارییەكەى ەو ەو ەى، دگێرنەبئ، داواى ئى دىكا: كە بىگۆریتەو ە بە كراسىكى
سادەى بئ نەخش بۆى.

ئەم ڤەرموودمىە بەلگەى ئەومىە كە ئەو نەخش و نىگار و نووسىن و
وینانەى كەوان بە مىحراپ و دیوارى رووى قىبلەى مزگەوتەو ە، ھەمووى كارىكى
ناباش و ناپەسەندن، نەبوونىان گەلئ چاكرتە، بگرە ئەگەر بكړئ ڤەرش و رایەخ و
بەرمالئ ناو مزگەوتیش ھەتا سادەو بئ نەخش و نىگار بئ باشترە، بەلام
ھەرچۆن بئ بەم جۆرەشتانە نوێژ بەتال نابیتەو ە.

ئەبو جەھەم لە مەسلەمەى ڤەتخە، یەكئ بوو لەپیاو مافوولانى ڤورمیش،
رەگەز ناسىكى چاك بوو، یەكئ بوو لەو چوار كەسە، كە ڤورمیش زانستى
رەگەزو نژادى ئى و مردەگرتن، زۆر تەمەن درىژ بوو، دووچار نامادەى
دروستكردنەو ەى خانووى كەعبە بوو بوو، جارئ لەسەردەمى نەزانیداو، جارئ
لەسەردەمى ئىبنو زوبەیردا، یەكئ بوو لەو چوار كەسەى كە تەرمى ئىمامى
عوثمانیان ناشت، كە ھەكىمى كورپى حزام و جوبەیرى كورپى موطعم و نىارى
كورپى مكرم و ئەبو جەھەم بوون.

ئەبو جەھەم دمیڤەرموو: لە نەزانیدا وازم لەمەینۆشى ھینا، مەبادا بئ
ئەقلم بكا، ناوى لە بوخارى و موسلىمدا ھاتوو ە، ئەمە ئەو ئەبو جەھەمىە، كە
ڤاطیمەى كچى ڤەیس، راوێژى بە پێڤەمبەر (دروودى خودای لهسەر بئ) كرد
لەبارمى ەو ە عەرزىكرد: موعاویيەى كورپى ئەبو سوفیان و ئەبو جەھەم
خوازبىننىیان كردووم، تۆ ڤەرمانت بەچىیە). {بىروانە: تاج/۲، زنجیرە: ۸۰،
ژمارە: ۲۲۸۰ ج/۴} + {بوخارى/۱، زنجیرە: ۹۶، ژمارە: ۵۷۷}.

(۲۹) باب: الدلیل علی أن المسلم لا ینجس

به لنگه له سه رنه وه که موسولمان به زیندوویی و به مردوویی پاکه و بیس نابیی

۲۱۰- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): أَنَّهُ لَقِيَ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي طَرِيقٍ مِنْ طُرُقِ الْمَدِينَةِ وَهُوَ جُنُبٌ، فَاسْتَلَّ فَذَهَبَ فَاغْتَسَلَ، فَتَفَقَّدَهُ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَلَمَّا جَاءَهُ قَالَ: أَيْنَ كُنْتَ يَا أَبَا هُرَيْرَةَ؟ قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ لَقِيتَنِي وَأَنَا جُنُبٌ فَكَرِهْتُ أَنْ أَجَالِسَكَ حَتَّى أَغْتَسِلَ. فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «سُبْحَانَ اللَّهِ إِنَّ الْمُؤْمِنَ لَا يَنْجُسُ».^(۳۰)

ئه مه دمقی ژماره (۱۶۸) ی پوخته ی موسلیمه:

ئه بو هورمیره (رمزای خودای لی بی) فه رمووی: جاری له شم بیس بوو، لهیه کی له ریگه گانی مه دینه تووشی پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بی) بووم، له به رنه وه که له شم گران بوو، خوُم لی شارده وه و چووم خوُم شوَرِدو ئه وسا هاتمه وه بوَ خزمه تی، له و ماومیه دا پیغه مبه ر هه والی منی پرس ی بوو، که ئه بو هورمیره چی لی هات، که گه پامه وه خزمه تی فه رمووی: (ئه ی ئه بو هورمیره! ئه وه له کوئی بووی؟). گوتم: راستیه که ی له شم بیس بوو، له به رنه وه چه زم نه کرد که به له شی ناپاکه وه له خزمه تتا دابنیشم، چووم خوُم شوَرِدو هاتمه وه بوَ خزمه تت. پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بی) فه رمووی: (سوبحانه للّٰه! چه ند سه یریت! موسولمان چوَن بیس دمبیّت! جهسته ی موسولمان به زیندوویی و به مردوویی پاکه بیس نابیّت).

^(۳۰) تجرید/۱، ژماره: ۱۹۵، بخاری: ۲۸۵، مسلم: ۸۲۲، شیخا = مختصر صحیح مسلم/۱، ژماره:

روونکردنه وه:

۱- مه به ست لهم فهرموودميه نهوميه زاتي مروؤف به سروشت پاكه، به هيچ شتى پيس نابى، نه به له شگرانى، نه به كفر، نه به كردنى گوناھو تاوان و نه به چه يزو منالېوون.

۲- به لام نه گهر پيسيهك بهر شوينيكى كهوت، پيوسته كه بيشورى، چونكه نه م پيسيه جيايه له پيسى سروشتى.

له هه مان كاتدا واباشه كه مروؤف به زووترين كات له شپيسى خوئى دمربكاتو به له شى پاك و به شيوهى جوان و ريك و پيكه وه بجيته ناو كوړو مه جاليسه وه.

(۲۲) باب: ما يقول إذا أراد دخول الخلاء

كوتهى كاتى سهراوكردن

۲۱۱- عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِذَا دَخَلَ الْخَلَاءَ قَالَ: «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْخُبْثِ وَالْخَبَائِثِ».^(۳۱)

نه نهس (رمزای خودای ئى بى) دمفه رموى: پيغه مبهه (دروودى خودای له سهه بى) كه دمپويست بجيته ناو ناودمسته وه دميفه رموو: {اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْخُبْثِ وَالْخَبَائِثِ}. واته: نهى خودايه! په نا دمگرم به په ناى تو له شهه پى گوؤل و ديلى شهيتانى چه په ل). {ته جريد/ ۱/ ۱۴۱، ژماره: ۱۴۲/ ۱۱۵. تاج/ ۱/ ۱۸، زنجيره: ۲۴، ژماره: ۱۸۷/ ۵}.

(۳۱) تجريد/ ۱، ژماره: ۱۱۵، بخارى: ۱۴۲، مختصر صحيح مسلم/ ۱، ژماره: ۱۰۸ = ۳۷۵ = ۸۲۹.

(۳۲) باب: الدلیل علی أن نوم الجالس لا ینقض الوضوء

به لگه‌ی نه‌وه که خه‌و به دانیشته‌وه ده‌ستنویژ ناشکینیی

۲۱۲- عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: أُقِيمَتِ الصَّلَاةُ، وَرَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) تَجِيُّ لِرَجُلٍ - وَفِي حَدِيثِ عَبْدِ الْوَارِثِ: وَنَبِيُّ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يُنَاجِي الرَّجُلَ - فَمَا قَامَ إِلَى الصَّلَاةِ حَتَّى نَامَ الْقَوْمُ. ^(۳۳)

نه‌نه‌س (رمزای خودای لی بن) فه‌رمووی: جاری قامه‌ت کرا بو نوپژی
خه‌وتنان، پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بن) له‌وکاته‌دا، له‌گۆشه‌یه‌کی
مزگه‌وته‌دا، له‌گه‌ل پیاویکا دانیشتبوو، دوو به‌دوو چپه‌یان ده‌کردو قسه‌ی نه‌ینی
خویان ده‌کرد، هه‌ر نه‌هات به‌لای نوپژه‌که‌وه هه‌تا هه‌ندی له‌نوپژکه‌ره‌کان خه‌و
بردنیه‌وه‌و خه‌ویان لی که‌وت، نه‌وسا پیغه‌مبه‌ر هه‌لساو هات به‌رنوپژییه‌که‌ی بو
کردین).

^(۳۳) تجرید/۱، ژماره: ۳۶۶ = ۶۴۲، بخاری. مختصر صحیح مسلم/۱، ژماره: ۱۴۵ = مسلم: ۳۷۶ =

۴- کتاب الصلاة

نامه‌ی نویژ

(۱) باب: بدء الاذن

باسی سه‌ره‌تای ده‌ستییگردنی بانگ

۲۱۳- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّهُ قَالَ: كَانَ الْمُسْلِمُونَ حِينَ قَدِمُوا الْمَدِينَةَ يَجْتَمِعُونَ فَيَتَحَيَّنُونَ الصَّلَوَاتِ، لَيْسَ يُنَادَى بِهَا أَحَدٌ، فَتَكَلَّمُوا يَوْمًا فِي ذَلِكَ، فَقَالَ بَعْضُهُمْ: اتَّخَذُوا نَاقُوسًا مِثْلَ نَاقُوسِ النَّصَارَى، وَقَالَ بَعْضُهُمْ: قَرْنَا مِثْلَ قَرْنِ الْيَهُودِ، فَقَالَ عُمَرُ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): أَوَلَا تَبْعَثُونَ رَجُلًا يُنَادِي بِالصَّلَاةِ؟ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «يَا بِلَالُ قُمْ فَنادِ بِالصَّلَاةِ».^(۲۱۳)

عەبدوللای کوری عومەر (رمزای خودایان لی بی) فەرمووی: کاتی موسولمانان کۆچیان کرد بو مه‌دینه، هیشتا بانگ دانەمه‌زرابوو، خۆیان له مزگه‌وت کۆ دهبوونه‌وه و چاودیری کاتی نویژیان دمکردو بۆی کۆدهبوونه‌وه. روژی له‌م بارمه‌یه‌وه دمستیان کرد به‌ راویژو گه‌توگۆ، هه‌ندیکیان فەرموویان: بازمنگی دابننیه‌ی وه‌ک هی نه‌صرانییه‌کان، وه‌ک ئه‌وان له‌کاتی نویژدا نا‌قووس (بۆل) لی بدمین، هه‌ندی تریان فەرموویان: ئه‌ی بۆ ئیمه‌یش وه‌ک جووله‌که‌کان که‌رمانیه‌ک دروست نه‌که‌ین بۆ خۆمان و له‌کاتی نویژا فووی پیا‌بکه‌ین!

عومهریش (رمزای خودای لی بی) فەرمووی: ئه‌ی بۆ پیاوی ناننیرن که‌به‌چی بانگ بدا بۆ نویژ؟ ئیتیر پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) راویژو

^(۲۱۳) ته‌جریدی بوخاری/۱، ژماره: ۲۵۰ = ۶۰۴، بخاری. صحیح مسلم ترقیم محمد فؤاد: ۳۷۷،

مختصر صحیح مسلم/۱، ژماره: ۱۹۰ = ترقیم خلیل مأمون شیخا: ۸۲۵.

پیشنیارمکه‌ی عومهری په‌سه‌ند کردو فهرمووی: (ئه‌ی بیلال! هه‌ئسه بانگ بده
بۆ نوێژ) بیلالیش هه‌ئسا بانگی فهرموو.

(۲) باب: الأمر بشفع الأذن وإيتار الإقامة

**و‌شه‌کانی بانگ جووت ده‌گوترین به‌لام و‌شه‌کانی قامه‌ت تاک تاک
ده‌گوترین**

۲۱۴- عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: أَمَرَ بِلَالٌ أَنْ يَشْفَعَ الْأَذْنَ رُبُوتَ الْإِقَامَةِ -
زَادَ يَحْيَى فِي حَدِيثِهِ عَنْ ابْنِ عُليَّةٍ - فَحَدَّثْتُ بِهِ أُتُوبَ فَقَالَ: إِلَّا الْإِقَامَةَ. (۳۴)

ئهنه‌س (رمزای خودای ئی بێ) فهرمووی: خو‌شه‌ویست (دروودی خودای
له‌سه‌ر بێ) فهرمانی به‌ بیلال کرد، که و‌ته‌کانی بانگ جووته جووته بلی، وه
وته‌کانی قامه‌ت تاک تاک بلی، یه‌حیا که له‌ ئیبنو عوله‌یه‌وه‌ ئهم فهرموودمیه
ده‌گیرپه‌ته‌وه‌، ئهمه‌ی زیاده: ئیبنو عوله‌یه‌ فهرمووی: که ئهم فهرموودمیه‌م
گیراپه‌وه‌ بۆ ئه‌ییوب، ئهمه‌ی ئی پتر کرد: (إِلَّا الْإِقَامَةَ) واته‌: و‌ته‌ی (قَدْ قَامَتِ
الصَّلَاةُ) نه‌بی، به‌لام ئهم و‌ته‌یه‌ له‌ قامه‌تا دووجار بلی). {تاج/۱/۲۲۶/۴۲۱ -
ش/د/ت/ن}.

روونکردنه‌وه‌:

۱- مه‌به‌ست له‌م و‌مرگیران و‌ ته‌رجه‌مه‌یه‌، تیگمیشته‌ له‌مه‌به‌ستی ته‌واوی
فهرموودمکه‌، که له‌رووی فیه‌وه‌ بریاره‌ شه‌رعیه‌کان و‌ چۆنیتی رووداو و
داستانه‌کانه‌وه‌.

(۳۴) مختصر صحيح مسلم/۱، ژماره‌: ۱۹۲ - شیع‌ا: ۸۳۶، تجرید/۱، ژماره‌: ۲۵۱ - بخاری: ۶۰۵،

۲- تیگه‌یشتن و حالیبوون له‌م رسته‌یه: {زَادَ يَحْيَىٰ فِي حَدِيثِهِ عَنِ ابْنِ عَلِيَّةَ فَحَدَّثْتُ بِهِ أُتُوبَ فَقَالَ إِلَّا الْإِقَامَةَ}. پێویستی به‌م شیکردنه‌وه هه‌یه: (رشته‌ی ئەم فەرمووده‌یه له‌ سه‌حیحی موسلیمدا ئیمامی موسلیم له‌دوو شه‌یخی خۆیه‌وه ده‌گێڕێته‌وه، یه‌که‌میان ئیمامی موسلیم (ره‌حه‌متی خودای لی بێ) ده‌فه‌رموی: حَدَّثَنَا خَلْفُ بْنُ هِشَامٍ، حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ زَيْدٍ، عَنْ خَالِدِ الْحَدَّاءِ، عَنْ أَبِي قِلَابَةَ، عَنْ أَنَسٍ، قَالَ: أَمَرَ بِلَالٌ أَنْ يَشْفَعَ الْأَذَانَ، وَيُوتِرَ الْإِقَامَةَ. گێڕانه‌وه‌ی مامۆستای یه‌که‌می موسلیم له‌م گێڕانه‌وه‌یه‌دا که‌ خه‌له‌فه‌، لی‌ره‌دا ته‌واو ده‌بی، گێڕانه‌وه‌ی مامۆستای دووهمی موسلیم ناوایه‌: موسلیم ده‌فه‌رموی: (یه‌حیای کو‌ری یه‌حیا ئەم فەرمووده‌یه‌ی پێمان فەرموو، که‌ ئیسماعیلی ناسراو به‌ ئیبنو عوله‌یه‌یه، ئەم هه‌واله‌ی پێمان فەرموو، له‌ خالیدی کو‌ری هه‌ذانه‌وه‌، له‌ نه‌بو قیلابه‌وه‌، له‌ نه‌سه‌وه‌، فەرمووی: {أَمَرَ بِلَالٌ أَنْ يَشْفَعَ الْأَذَانَ، وَيُوتِرَ الْإِقَامَةَ}. یه‌حیا فەرمووی: ئیبنو عوله‌یه‌یه فەرمووی: که‌ ئەم فەرمووده‌یه‌ی خالیدی هه‌ذانه‌م گێڕایه‌وه‌ بۆ نه‌بیوبی سه‌ختییانی که‌ نه‌ویش شاگردی نه‌بو قیلابه‌یه‌و نه‌بو قیلابه‌ مامۆستای نه‌ویشه‌، وه‌ک مامۆستای خالیدی هه‌ذانه‌م، نه‌بیوب ناوا فەرمووده‌مه‌کی له‌ نه‌بو قیلابه‌وه‌، له‌ نه‌سه‌وه‌ گێڕایه‌وه‌: {أَمَرَ بِلَالٌ أَنْ يَشْفَعَ الْأَذَانَ، وَيُوتِرَ الْإِقَامَةَ إِلَّا الْإِقَامَةَ} به‌ زیاده‌ی وشه‌ی (إِلَّا الْإِقَامَةَ).

(۷) باب: القول مثل قول المؤذن لمن سمعه ثم يصلي على النبي صلى الله عليه وسلم ثم يسأل له الوسيلة

که‌سی کو‌تی له‌بانگ بێ چۆن وه‌لامی بداته‌وه‌

۲۱۵- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (إِذَا سَمِعْتُمُ النَّدَاءَ فَقُولُوا مِثْلَ مَا يَقُولُ الْمُؤَذِّنُ). (الحديث ۶۱۱) وعن معاوية (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) مثله إلى قوله: وأشهد أن محمداً رسول الله. وكما قال: حي

على الصلاة، قال: لا حول ولا قوة إلا بالله وقال: هكذا سمعنا نبيكم (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يقول).^(٢٥)

له تهجريددا (ژماره: ٢٥٥) ئاوايه:

ئەبوسەعیدی خودری (پەزای خوای لی بی) فەرمووی: خوشەوێست (دروودی خودای لەسەر بی) فەرمووی: (کاتی گۆیتان لەبانگ دەبی بانگدەر چ دەلی ئیومیش ئەوه بلیئەوه). (ت/١/٢٣٠/١ ز-٦٣ ژ-٤٢٩ = ش/د/ت/ن).
موعاوییه (پەزای خوای لی بی) جاری گۆیی لەبانگ بوو، لەسەرەتای بانگەوه بانگدەر هەرچی دەفەرموو ئەویش گۆتەکە ی ئەوی دووبارە دەکردەوه، هەتا (واشهد أن محمداً رسول الله) بەلام کاتی بانگدەر گۆتی: (حي على الصلاة) موعاوییه فەرمووی: (لا حول ولا قوة إلا بالله) کاتیکیش بانگدەر گۆتی: (حي على الفلاح) موعاوییه فەرمووی: (لا حول ولا قوة إلا بالله) نێر لەپاش (حي على الفلاح) بانگدەر هەرچی فەرموو موعاوییه ئەوی دووبارە کردەوه، بەبی زیادوکهەم. لەپاشا فەرمووی: لەسەر ئەم شیومیە کەرابووورد وەلامی سەندنەوی بانگ بەگۆیی خۆم ژنەوتوووە لەزاری پیرۆزی پیغەمبەری خوشەوێستی ئیوه. (دروودو سلاوی خودای لەسەربێ).

روونکردنەوه:

یەکهەم: بۆمەشق کردن لەسەر وەرگیرانی زاراوەکانی زانستی فەرمووده، هەروەها بۆ شارمزا بوون بەرمبەرە لەمەرجەکانی هەردوو پیر-کەبوخاری و موسلیم، (رمزاو رەحمەتی خودایان لی بی) دەلێن: پێشەوا عەسقەلانی لەم

^(٢٥) مختصر صحيح مسلم/١، ژماره: ١٩٨، شيجا: ٨٤٧، تجريد/١، ژماره: ٢٥٥، بخاری: ٦١٢، ٦١٣،

شۆینهدا دمه رمۆ: پيشهوا موسليم (رحمه تي خواي لي بي) له عومهرى كورى
خه طابيه وه، فهرموودمىي دمردهيى، وینهى ئهم فهرموودميهى موعاوييهيه،
به لام بوخارى دمرى نههيناوه، چونكه راجيايى ههيه له وهدا كه ئهم فهرموودميهى
عومهره پهيوست (موصول)ه، يا به ره لايه واته مورسه لى سه حابى يه، وهك
پيشهواي فهرموودمناسى گه و ره دارم قوطنى ئماژهى بۆكر دووه. ئهم
فهرموودميهى موعاوييهيش موسليم دمرى نههيناوه، واته: نهگير اومه وه،
چوونكه نهو پتريهى كه جيگهى مه بهسته لهم فهرموودميه به پيى مهرجى
موسليم نيه، چونكه رسته كهى نه ناسيكي تيدايه. واته: زياده مه قصووده كهى
به پيى مهرجى موسليم نيه،

دووه: بانگو قامهت لهم كاتانهدا سوننهتن: له پيش نويزدا، له كاتى
ناونانى منالى ساوادا، له كاتيكا كهسى دهنكى بهرگووى بكهوئى و له جنۆكه و
پهرى و شتى و ا بترسى سوننهته بانگ بدا، ياقامهت بكا، چونكه شهيتان له دهنكى
بانگو قامهت هه لئى، بيسهر هه موو وشه يى، خودى وشه كه يادى كرمه كهى
كه له كاتى بيستنى نهو وشه يه دا دهگوترئ، له پاش بانگدره وه، به شينه يى،
به دهنكى نزم له بهر خو به وه ده لئيه وه، ئهمهش بۆگشت موسولمانى كه گووى
له بانگ بى سوننهته، ته نانهت بۆ بى دمستنويزو له شپيسيش، مه گهر بۆكهسى
كه مه هانهى هه بى، وهك سهراو كهرو نويز كهرو كهسى له گه ل حه لائيدا دروست
بووبى، ئهمانه بۆيان ههيه له پاش تهواو بوونى كاره كه يان به ريز بانگه كه
بسيئنه وه، به مهرجى زۆر به ينى نه كه وتبى! مهرجه بانگدره و قامهت كه
موسولمان بن، مهرجه بانگدره فاميدمى و خاومن ته ميزو هۆش بى و نيئر نهيش
بى، خو يئندى قورئان و ويردو يادمكاني تر، وهك ته سبيحات و سه لاوات، بۆ
سه ننده وهى بانگو قامهت دمه رى. ته سبيحات كردن له پيش نويزى به يانى و

نوڤڙى ھەينى دا دروستە، سەلاۋاتدانىش لەسەر پېڭھەمبەر ھەروا، گەرچى ئەمانە تازە قەلەن و لەسەردەمى پېڭھەمبەردا نەبوون لەبەرئەو ەگرە ئەگەر نەگريڻ باشترە، بەلام کردنيان زيانى نيه. تەرجيع و تەئويب سوننەتن، سوننەتە ومقەو و مستان بەزمنەى رى لەکاتى گوتنى ھەموو (الله اکبر) يکا، بانگدەر ھەموو وشەيى بەسەريەکەو بەيەک ھەناسەبلى، وسوننەتە بۆبانگدەر و قامەتکەر لەپيش بانگو قامەتەکەو سەلاۋات لەسەر پېڭھەمبەر بدمن و نزا ناسراومکە بخوينن کەدمەرموى: (اللهم صل وسلم وبارك على النبي الكريم... الخ) وسوننەتەلەنيوانى بانگو قامەتدا ھەمووکەسى نزاى باش بکا بۆ ئيشى دين و دنيای خوڤى و موسولمانان. (بەروانە: شەرحى نەوھوى، فەتھولبارى، فيقھى ناسان، بەرگى يەکەم، لاپەرە / ۱۴۴ - ۱۴۶).

لە (مختصر صحيح مسلم = پوختەى موسليم ژمارە: ۱۹۵) ئاوايە:

عەبدوڤللاى كورپى عەمرى كورپى عاص (رەزاي خودا لەخوڤى و لە عەمرى باوكى) فەرمووى: ژنەوتم لە خوڤەويست (دروودى خوداي لەسەر بى) دميفەرموو: (كاتى گوڤتان لەبانگ بوو، بانگدەر چى دەلى ئيوەش ئەو ەبلىنەو، لەپاشا كە لەو ەلامى بانگەكە دمبىتەو، سەلاۋات لە ديارى من بدمن، چونكە ھەر كەسى يەك سەلاۋات لەسەر من بىدا، خوداي گەورە لەباتى ئەو ە دە رەحمەت دمپڙى بەسەريدا، لەپاش ئەوميش داواى پايەى (الرسيلة) م لە خودا بۆ بکەن، كە يەكيكە لە پايە ھەرە بەرزەكانى بەھەشت، دانراو ە بۆ بەندميەكى فرە باش لە بەندە ھەرە باشەكانى خودا، و ە بۆ ئەو نەبى بۆ كەسى تر دەست نادا، وەمن ئوميد دەكەم و ھيوام ھەيە كە خوڤم ئەو بەندميە ەم، جا ئەومەيش بزائن ئەو كەسەى كە داواى ئەم پايەى ئەلومسيليە، لەخودا بکا بۆ من، ئيتەر

تكاو شهفاعهتی منیش بۆ ئەو لەروژی قیامەتا سەر دمگريئ). {تاج/۱/ ۲۳۰،
زنجیرە: ۶۲، ژمارە: ۴۲۹}.

روونکردنەوه:

پێشەوا نەمووی دمفەرموئ: (وەلامدانەوهی بانگ لەم کەسانەوه سوننەتە: کەسێ
دمستنوێژی هەبێ، یا نەیبێ، لەشی پاک بێ، یا لەشی پیس بێ، بێنوێژ بێ یا
لەپاکیدا بێ، بۆ هەموو کەسێ لەسەر هەر حالێ بێ، لەهەر بارودۆخێکا بێ
وەلامدانەوه سوننەتە، لەم کاتانەدا نەبێ: لەکاتی سەراوداو لەکاتی جووتبوونی
ژن و مێردداو لەکاتی ئەم جۆرە شتانەدا، هەروا لەناو نوێژدا).

(۸) باب: فضل الأذن وهروب الشيطان عند سماعه

بەهرەى بانگ، هەلھاتنى شەیتان لەکاتی بیستنى بانگا

۲۱۶- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ:
«إِذَا نُودِيَ لِلصَّلَاةِ أَدْبَرَ الشَّيْطَانُ، وَلَهُ ضُرَاطٌ حَتَّى لَا يَسْمَعَ التَّأْذِينَ، فَإِذَا قَضَى
التَّأْذِينَ أَقْبَلَ حَتَّى إِذَا ثُوبَ بِالصَّلَاةِ أَدْبَرَ حَتَّى إِذَا قَضَى التَّشْرِيبَ أَقْبَلَ، حَتَّى يَخْطُرَ
بَيْنَ الْمَرْءِ وَنَفْسِهِ يَقُولُ لَهُ: اذْكُرْ كَذَا، اذْكُرْ كَذَا. لِمَا لَمْ يَكُنْ يَذْكُرُ مِنْ قَبْلُ، حَتَّى
يَظُلَّ الرَّجُلُ مَا يَذَرِي كَمْ صَلَّى»^(۳۱).

ئەبو ھورەیرە (رمزای خودای ئی بێ) فەرمووی: پێغەمبەر (دروودی
خودای لەسەر بێ) فەرمووی: (کاتی بانگ دەدری بۆ نوێژ شەیتان
هەلدمتۆرینێ و جرت ئی دەدا، تا گوێی لە بانگەکە نەبێ، جا کە بانگەکە تەواو

^(۳۱) مختصر صحيح مسلم/۱، ژمارە: ۱۹۶ - שיحا: ۱۲۶۷، محمد فؤاد: ۳۸۹، تجريد/۱، ژمارە:

دمبى، ديسان دېته وه تاقامهت دمكرى بۇ نوپز نهوجا دووباره هه لدمتورپنېته وه، كه قامهت تهواو دمبى ديسان دېته وه، دهچېته بنكلېشهى نوپزكه رموه و پېى دهلئى: بېر له مه بكه رموه و بېر له وه بكه رموه، وه نهوستانهى لهناو نوپزه كه دا ومبېر دېنېته وه كه له وه پېش له بېرى نه بوون، ههتا خه رېكى بكاو دلئى له لای نوپزه كهى نه بى و خوضوع و خوشوعى لى تىك بدا، ههتا بهرادميه كى وا، دلئى بى ناگادما، لهناستى نوپزه كهى، كهنازانى چهن ركات نوپزى كردوه). {تاج/١/٢٢٢، زنجيره: ٥٩، ژماره: ٤١٤}.

(٩) باب: استجاب رفع اليدين حذو المنكبين مع تكبيرة الإحرام والركوع وفي الرفع من الركوع وأنه لا يفعله إذا رفع من السجود

دهست بهرز كردنه وه ههتا ناستى ههردوو سه رشان له م كاتانه دا: له كه ل (الله اكبرى نوپزه دابه ستنداو له كه ل (الله اكبرى چوون بۇ چه مينه وه وه له كه ل نزاى بهرزبوونه وه له چه مينه وه، به لام له كاتى بهرزبوونه وه له كورنووش له كه ل (الله اكبرى دا دهست بهرز ناكريته وه

٢١٧- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِذَا قَامَ لِلصَّلَاةِ رَفَعَ يَدَيْهِ حَتَّى تَكُونَا حَذَوِ مَنْكَبَيْهِ، ثُمَّ كَبَّرَ، فَإِذَا أَرَادَ أَنْ يَرْكُعَ فَعَلَ مِثْلَ ذَلِكَ، وَإِذَا رَفَعَ مِنَ الرُّكُوعِ فَعَلَ مِثْلَ ذَلِكَ وَلَا يَفْعَلُهُ حِينَ يَرْفَعُ رَأْسَهُ مِنَ السُّجُودِ). (٢١٧)

عهبدوللاى كورى عومهر (رمزى خودايان لى بى) فهرموى: خوشه ويست (دروودى خوداى له سهر بى) كاتى هه لدمسا بۇ نوپز دابه ستن، له پېشا بهرمو رووگه دموه ستاو نهوجا ههردوو دهستى بهرز دهكردوه، ههتا پشتى ههردوو

(٢١٧) تجريد/١، ژماره: ٤٠٢ = ٧٣٥، بخارى. مختصر صحيح مسلم/١، ژماره: ٢٧٢ = ٨٦٠ شيحا =

دهستی رِيك دهگه‌یشتنه به‌رابهر هەردوو شانی و سەرپه‌نجه‌گانی دهگه‌یشتنه ناستی نهرمه‌ی گوێکانی، ئاوا له‌سەر ئهو شیومیه‌ رووی هەردوو له‌په‌گانی به‌ردو رووگه‌ بوو، ئه‌وجا به‌ ئه‌للاه‌و ئه‌کبه‌ر نوێژی دادمه‌به‌ست. وه‌کاتی دمیویست که بجیت بۆ چه‌مینه‌وه، دیسان به‌و چه‌شنه‌ دهسته‌گانی به‌رز ده‌کرده‌وه و ئه‌للاه‌و ئه‌کبه‌ری ده‌کردو ده‌چه‌مایه‌وه. کاتی له‌ چه‌مینه‌وه هه‌ل دسایه‌وه دمیفه‌رموو: (سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ) دیسان له‌م کاته‌یشدا هەردوو دهستی به‌هه‌مان چه‌شن به‌رز ده‌کرده‌وه، هه‌تا ناستی هەردوو سەر شانه‌گانی، ئه‌وجا دمیفه‌رموو: (رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ). به‌لام کاتی کوڕنووشی دم‌بردو کاتی سه‌ری له‌ کوڕنووش هه‌ل دم‌بری ئه‌للاه‌و ئه‌کبه‌ری ده‌کرد، به‌لام دهستی به‌رز نه‌ده‌کرده‌وه). {تاج/۱/۲۵۵، زنجیره: ۷۳ چاپی یه‌که‌م. ژماره: ۴۸۶ – ش/د/ت/ن}.

له‌ ته‌ج‌رید (ژماره: ۴۰۲) دا ئاوايه:

عه‌بدو‌للا‌ی کو‌ری عومه‌ر (ره‌زای خوايان لی بی) فه‌رمووی: سه‌رنجه‌م ده‌دا پی‌غه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سەر بی) به‌ئه‌للاه‌وه‌ئه‌کبه‌ر نوێژی دادمه‌به‌ست، وه‌له‌وکاته‌دا هەردوو دهستی به‌رز ده‌کرده‌وه، تاپشتی هەردوو دهستی دهگه‌یشتنه به‌رابهر هەردوو شانی و، سەرپه‌نجه‌گانی دهگه‌یشتنه ناستی نهرمه‌ی گوێکانی وه‌کاتی ده‌چوو بۆ چه‌مینه‌وه دیسانه‌وه ئه‌للاه‌وه‌ئه‌کبه‌ری ده‌کردو دیسان به‌و چه‌شنه‌ دهسته‌گانی به‌رز ده‌کرده‌وه، وه‌کاتی له‌ چه‌مینه‌وه هه‌ل دسایه‌وه دمیفه‌رموو: (سمع الله لمن حمده) دیسان له‌م کاته‌یش دا هەردوو دهستی به‌هه‌مان چه‌شن به‌رز ده‌کرده‌وه تاناستی هەردوو سه‌ر شانه‌گانی، ئه‌وجا دمیفه‌رموو: (ربنا ولك الحمد) به‌لام کاتی کو‌وړنووشی دم‌بردو له‌وکاته‌دا که‌سه‌ری له‌کو‌وړنووش هه‌ل دم‌بری ئه‌للاه‌وه‌ئه‌کبه‌ری ده‌کرد به‌لام دهستی به‌رز نه‌ده‌کرده‌وه. (ت/۱/۲۵۵ ز- ۷۳ ژ- ۴۸۶ ج- ۴).

۲۸- حَدِيثَ مَالِكَ بْنِ الْحُوَيْرِثِ عَنْ أَبِي قِلَابَةَ: أَنَّهُ رَأَى مَالِكَ بْنَ الْحُوَيْرِثِ إِذَا صَلَّى كَبَّرَ وَرَفَعَ يَدَيْهِ ، وَإِذَا أَرَادَ أَنْ يَرْكَعَ رَفَعَ يَدَيْهِ ، وَإِذَا رَفَعَ رَأْسَهُ مِنَ الرُّكُوعِ رَفَعَ يَدَيْهِ ، وَحَدَّثَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) صَنَعَ هَكَذَا: {تجريدی بخاری/۱، ژماره: ۴۰۲ = ۷۳۵، ۷۳۶، ۷۳۸، ۷۳۹. پوختهی موسلیم ۲۷۲ = موسلیم شیخا ۸۶۰ = مسلم ۳۹۰}: (۲۸)

دهقی نهم فهرموودمیه له پوختهی موسلیما:

عهبدوئلائی کوری عومهر (رمزای خودایان لی بی) فهرمووی: خوښه ویست (دروودی خودای لهسهر بی) کاتی هه لدهستا بو نویژ دابهستن، له پینشا بهرمو رووگه رادمووستاو، نهوجا ههردوو دمستی بهرز دمکردموه، ههتا پستی ههردوو دمستی رپیک دمگه یشته بهرابهر ههردوو شانیو، سهر په نجه کانی دمگه یشته ناستی نهرمه ی گوپکانی، ناوا لهسهر نهو شیومیه رووی ههردوو له په کانی بهرمو رووگه بوو، نهوجا به نه للاهونه کبهر نویژی دادمبهست. ومکاتی دمیویست که بجیت بو چه مینه وه دیسان بهو چه شنه دمسته کانی بهرز دمکردنه وه نه للاهونه کبهری دمکردو، دمچه مایه وه، کاتی له چه مینه وه هه لدهسایه وه، دمیفرموو: (سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ) دیسان لهم کاته یشدا، ههردوو دمستی به ههمان چه شن بهرز دمکردموه، ههتا ناستی ههردوو سهرشانه کانی، نهوجا دمیفرموو: (رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ). به لام کاتی کورنووشی دمبردو کاتی سهری له کورنووش هه لدمبری نه للاهونه کبهری دمکرد، به لام دمستی بهرز نه دمکردموه. {تاج/۱ لاپهره ۲۵۵، زنجیره: ۷۳، چاپی په کهم، ژماره: ۴۸۶ چاپی چواره م - ش/د/ت/ن}.

(۲۸) تجرید/۱، ژماره: ۴۰۲، بخاری: ۷۳۵، ۷۳۶، ۷۳۸، ۷۳۹. صحیح مسلم ترفیم محمد فؤاد: ۳۹۰ =

مختصر صحیح مسلم/۱، ژماره: ۲۷۲ - شیخا: ۸۶۰.

وَلَمْ يُسَلِّمْ عَنْ مَالِكِ بْنِ الْحُوَيْرِثِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) نَحْوُ حَدِيثِ ابْنِ عُمرَ، وَلَكِنْ قَالَ: { حَتَّى يُحَاذِيَ بِهِمَا فُرُوعَ أُذُنَيْهِ } . { مسلم شيحا ۸۶۴ = مسلم ۳۹۱ } :

ئەمە ئەم فەرموودەگە لە موسلىمدا:

مالىكى كۆرى حوومىرىت (رەزاي خوداي لى بى) فەرمووى: پىغەمبەر مە بىنى كاتى نوێرى دانەبەست... تا دواى رىك وەك فەرموودەگە ئىبنو عومەر كە لەژمارە (۲۹۰) دن رۆشت.

روونکردنەوه:

۱- جىاوازی فەرموودەگە مالىكى كۆرى حوومىرىت لە فەرموودەگە ئىبنو عومەر ئەوێه: (فەرموودەگە ئىبنو عومەر دەفەرموو: پىغەمبەر لەم سى كاتەدا دەستەكانى تا ئاستى سەرشانەكانى هەلەمبىرى، بەلام فەرموودەگە مالىك دەلى: پىغەمبەر لەم سى كاتەدا دەستەكانى تا ئاستى هەردوو سەرشانى هەلەمبىرىن و سەرپەنجەكانى دەگەشتە ئاستى نەرمەى گوێكانى).

(۱۰) باب: إنبات التكبير في كل خفض ورفع في الصلاة إلا رفعه من الركوع فيقول

فيه: سمع الله لمن حمده

لەگەل هەموو دانەوینەوهو بەرزەوه بونیکا (الله أكبر) هەیه، تەنیا لەگەل سەر بەرزکردنەوه لە چەمىنەوه، نەللاهو نەكەبر ناکرى، دەلى: (سمع الله لمن حمده) ۲۱۹- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ أَنَّهُ كَانَ يُصَلِّي بِهِمْ ، فَيَكْبُرُ كُلَّمَا خَفَضَ وَرَفَعَ ، فَإِذَا انْصَرَفَ قَالَ إِنِّي لِأَشْهَبُكُمْ صَلَاةَ رَسُولِ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم). (۲۱۹)

(۲۸) تجرید/۱، ژمارە: ۴۲۷ - بخاری: ۷۸۹، ۷۸۵، مسلم ترفیم شیحا: ۸۶۶ - مختصر صحیح

ئەبو سەلەمەى كۆرى عەبدورەحمان (رەحمەتى خوداى ئى بىن) فەرمووى: گەلى جار كە ئەبو ھورمىرە بەرنوئىزى بۆ موسولمانان دىمكرد، ھەموو جارى كە دائەنەوى، يا سەرى بەرزەو دىمكرد، ئەللاھوئەكبەرى دىمكرد، جا كاتى كە ئى دىمبۆو لەنوئىزەكە، دىمفەرموو: بەخودا نوئىزى من لەنوئىزى ئىو، زىاتەر لەنوئىزى پىغەمبەر دىمكات).

٢٢٠- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِذَا قَامَ إِلَى الصَّلَاةِ يُكَبِّرُ حِينَ يَقُومُ، ثُمَّ يُكَبِّرُ حِينَ يَرْكَعُ، ثُمَّ يَقُولُ: سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ حِينَ يَرْفَعُ صُلْبَهُ مِنَ الرُّكُوعِ، ثُمَّ يَقُولُ وَهُوَ قَائِمٌ: رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ، ثُمَّ يُكَبِّرُ حِينَ يَهْوِي سَاجِدًا، ثُمَّ يُكَبِّرُ حِينَ يَرْفَعُ رَأْسَهُ، ثُمَّ يُكَبِّرُ حِينَ يَسْجُدُ، ثُمَّ يُكَبِّرُ حِينَ يَرْفَعُ رَأْسَهُ، ثُمَّ يَفْعَلُ مِثْلَ ذَلِكَ فِي الصَّلَاةِ كُلِّهَا حَتَّى يَقْضِيَهَا، وَيُكَبِّرُ حِينَ يَقُومُ مِنَ الْمُنَى بَعْدَ الْجُلُوسِ. ثُمَّ يَقُولُ أَبُو هُرَيْرَةَ: إِنِّي لَأَشْبَهُكُمْ صَلَاةَ بِرَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ). (٢٢٠)

ئەبو ھورمىرە (رمىاى خوداى ئى بىن) فەرمووى: دىستوورى پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بىن) وابوو، كاتى ھەل دىستا بۆ نوئىز، روو رووگەى پىروژ رادەووستا، ئەوجا لەپىش ھەموو شتىكا بە ئەللاھو ئەكبەرى نوئىز دابەستن، نوئىزى دادەبەست، كە دەجووش بۆ چەمىنەو ئەللاھو ئەكبەرى دىمكرد، كاتى لە چەمىنەو پىش پىشى ھەل دىبىرى دىمفەرموو: (سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ: ھەركەسى سوپاسى خودا بكا، خودا سوپاسەكەى فەبوول دىمكا). ئىنجا كە رىك رادەووستا دىمفەرموو: (رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ: ئەى پەروەردگارمان! سوپاس ھەر بۆ تۆيە).

(٢٢٠) تجرید/١، ژمارە: ٤٢٧ - ٧٨٩، مسلم ترقىم شىخا: ٨٦٦ = مختصر صحيح مسلم/١، ژمارە:

ئەوجا كە دائەنەوى بۇ كورنوش، لەكاتەدا دىفەرموو: ئەللاھو ئەكبەر، كاتىكىش كە سەرى لە كورنوش ھەلدمبىرى دىسان ئەللاھو ئەكبەرى دەكرد، دىسان كە دادەنەوى بۇ كورنوشى دووم ئەللاھو ئەكبەرى دەكرد، دىسان كە سەرى لە كورنوشى دووم ھەل دمبىرى دىفەرموو: ئەللاھو ئەكبەر. ئىتر لەھەموو ركاتىكا ئاواى دەكرد، ھەتا نوێژەكەى تەواو دەكرد، لەپاش دانىشتنى تەحياتى يەكەمىش كە لە ركاتى دوومەدا دەخويندري، كە ھەل دەسايەوہ بۇ ركاتى سىيەم ئەللاھو ئەكبەرى دەكرد.

ئەوجا ئەبو ھورمىرە فەرمووى: (من له هەمووتان زياتر ھەول دەدم كە نوێژەكەم لە نوێژى پىغەمبەر بچىت، ھەتا كار بەو فەرموودەيەى پىغەمبەر بكەن كە دەفەرموئ: صَلُّوا كَمَا رَأَيْتُمْنِي أَصَلِّي: وَهَكَذَا خُومَ نوێژ بكەن، كە دەمبىنن لەبەر چاوتان نوێژ دەكەم!).

روونكردنەوہ:

۱. ئەم فەرموودەيە بەلگەيە لەسەر ئەوہ كە تەكبىر كردن و ئەم زىكرانەى تر، دەبىن ھاوكات بن لەگەل ئەم جمو جوولانەداو دريژ بكرىنەوہ لەگەلئانا، لەسەرمەتايانەوہ تا كۆتايان. بۇ نموونە كاتى دەست دمكا بە دانەوين بۇ روكووع ئەللاھو ئەكبەر دمكاو دريژى دمكاتەوہ، ھەتا دمكاتە ھەددى روكووع، ئەوجا وىردى ناو روكووع دەخوينى، ئەوجا لەكاتى سەرمەتاي بەرزموہ بوونا، لە روكووع دەلى: (سمع الله لمن حمده) وە دريژى دمكاتەوہ، ھەتا ريك رادموستى، ئەوجا بەراومستانەوہ وىردى ئىعتىدال دەخوينى، كەلای كەمەكەى ئەمەيە: (رَبَّنَا لَكَ الْحَمْدُ). ئىتر ھەموو ئەللاھو ئەكبەرمەكانى تريش لەسەرمەتاي شوينەكەيانەوہ دەست بى دمكاو دريژى دمكاتەوہ تا كۆتايى شوينەكەيان.

۲. ا- ههموو نوپژیکى دوو رکاتى، یازده ئەللاھو ئەکبەرى واتیادا، که ئەللاھو ئەکبەرى نوپژ دابەستن و هەر رکاتەى پینچ ئەللاھو ئەکبەر.

ب- ههموو نوپژیکى سى رکاتى حەفدە ئەللاھو ئەکبەرى واتیا که ئەللاھو ئەکبەرى نوپژ دابەستن و ئەللاھو ئەکبەرى هەستانەوہ لە تەحیاتى یەکەم و هەر رکاتەى پینچ تەکبیرە.

ج- نوپژى چوار رکاتى بیست و دوو ئەللاھو ئەکبەرى واتیادا.

د- لە پینچ فەرزەمەدا، نەومدو چوار ئەللاھو ئەکبەرى واتیادا.

ه- لەیەك رکاتەکەى وەتریشا شەشى واتیادا.

ز- ئەم ئەللاھو ئەکبەرە هەموویان سوننەتن، جگە لە ئەللاھو ئەکبەرى نوپژ دابەستن، ئەو فەرزو پێویستە.

۳. دانیشتنەکانى ناو نوپژ، که لە زاراوى شەرى پیرۆزدا پێیان دەگوترى (جەلەساتى نوپژ) چوارن:

ا- دانىشتن لەنیوانى دوو کورپنووشدا.

ب- دانىشتنى وچان (جەلسەى ئیستراخە) کەوا لەکۆتایى رکاتا، کە تەحیاتى تیادا نەبى، وە لەپاش تەواو بوونى کورپنووشى دووهم، نوپژکەر لە رکاتى یەکەم و لە رکاتى سێیەمدا، کەمى دادەنیشیت و ئەوسا هەل دەستى بۆ رکاتى دووهم، یا بۆ رکاتى چوارەم.

ج- دانىشتنى تەحیاتى یەکەم، لە نوپژى سى رکاتى و چوار رکاتیدا، یا دانىشتنى تەحیاتى دووهم، یا سێیەم، یا چوارەم لە هەندى کاتى تایبەتیدا، وەك ئەوہ پاش نوپژ دواکەوتوو بى.

د- دانىشتنى تەحیاتى کۆتایى، بەمەرجى کورپنووشى هەلەى تیادا نەبى. وا سوننەتە ئەم دانىشتنە هەموو لەسەر شیوەى إفراش بن، تەنیا دانىشتنى کۆتا

تەحيات نەبى، كە سۈننەتە لەسەر شىۋەى تورك بى، وەك تەحياتى نوپۇزى
بەيانى و تەحياتى كۆتايى نوپۇزە فەرزەكانى تر، يا دواترين تەحيات لە نوپۇزى
سۈننەتدا. تەحياتى كۆتايىش نەگەر كۆرۈنۈشى ھەلەى تيا برد، تەنيا لەنيوانى
كۆرۈنۈشەگە و سلا و دانەودا تورك دىكا.

۲۲۱- حديثِ عِمْرَانَ بْنِ حُصَيْنٍ، عَنْ مُطَرِّفِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ قَالَ: صَلَّيْتُ خَلْفَ
عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَا وَعِمْرَانُ بْنُ حُصَيْنٍ، فَكَانَ إِذَا سَجَدَ كَبَّرَ،
وَإِذَا رَفَعَ رَأْسَهُ كَبَّرَ، وَإِذَا نَهَضَ مِنَ الرَّكْعَتَيْنِ كَبَّرَ، فَلَمَّا قَضَى الصَّلَاةَ أَخَذَ يَدَيَّ
عِمْرَانُ بْنُ حُصَيْنٍ فَقَالَ قَدْ ذَكَّرَنِي هَذَا صَلَاةَ مُحَمَّدٍ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ). أَوْ قَالَ
لَقَدْ صَلَّيْنَا صَلَاةَ مُحَمَّدٍ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (۳۳۱)

عيمرانی كۆرى حوصەين (پرمزای خوای لی بى) لەبەصرە لەپشت نىمامى
ەلى يەوہ (پرمزای خوای لی بى) نوپۇزى بەجەماعەت کرد، لەپاش لىبوونەوہ
عيمران فەرمووى: نەم پياوہ . واتە/ پيشەوا ەلى . چۆنىتى ئەو نوپۇزى
كە لەپشت پىغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) خۆيەوہ بەجەماعەت دەمان
کرد، ئەو چۆنىەتییەى ياد خستينەوہ، ئەو جا باسى ئەوہى کرد كە ھەموو جارئ
كە ھەل دەسايەوہ يا دادمنەويەوہ ئەللا ھونەكبەرى دىكرد، بەلام كاتئ
لەچەمينەوہ ھەلدەسايەوہ (سمع الله) ى دىكرد.

موظەررىفى كۆرى ەبدوللا (رەحمەتى خودای لی بى) فەرمووى: لەگەل
عيمرانی كۆرى حوصەيندا، بە كۆمەلئى (بەجەماعەت) نوپۇزمانکرد، لەپشتى
نىمامى ەلى كۆرى ئەبو گالىبەوہ، كاتئ دەچوو بۆ كړنووش و كړنووشى دىكرد،
ئەللا ھونەكبەرى دىكرد، ھەروا كە سەرى لە كړنووش بەرزموہ دىكرد، ھەروەھا
كە ھەلدەسايەوہ بۆ ركاتى تازە ئەللا ھونەكبەرى دىكرد. جا كاتئ ەلى

بەرنوئىزىيەكەى بۆمان تەواوكرد، عىمرانى كورى حوصەين دەستى گرتەو
فەرمووى:

(بەرەستى ئەم پياوھ كە ئىستا ئەم نوئىزەى بۆمانكرد، چۆنىتى نوئىزى
پىغەمبەرى يادخستەو، كە لەزىانى خۆيدا دەكرد بۆمان). يا عىمران
فەرمووى: (بەخودا پىغەمبەرىش (دروودى خوداى لەسەر بى) جاران رىك ئاوا
نوئىزى بۆدەكردين!).

(۱۱) باب: وجوب قراءة الفاتحة في كل ركعة وأنه إذا لم يحسن الفاتحة ولا أمكنه
تعلمها، قرأ ما تيسر له من غيرها
خويندنى فاتىحا لەهەموو ركاتىكا بىويستە، كەسى فاتىحا نەزانى و بۆشى لەبەر
نەكرى، زىكرى تر دەخوينى هەتا لەبەرى دەكا
۲۲۲- وَعَنْ عَبْدِ بْنِ الصَّامِتِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): {لَا صَلَاةَ لِمَنْ لَمْ يَقْرَأْ بِأَمِّ الْقُرْآنِ} مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ. (۳۳۳)
عوبادەى كورى صاميت (رمزى خوداى لى بى) فەرمووى: پىغەمبەر
(دروودى خوداى لەسەر بى) فەرمووى: (هەر كەسى لەنوئىزدا، لەهەموو ركاتىكا،
سوورەتى فاتىحه نەخوينى نوئىزەكەى دروست نىيە). {تاج: ۱، زنجیرە: ۷۲،
ژمارە: ۴۷۱}.

روونكردەو:

عوبادەى كورى صاميت (رمزى خوداى لى بى) ئەنصارىيە، خەزرجىيە،
ئەنصارەكان كە خەلكى مەدىنە بوون، زۆربەيان لەهۆزى خەزرج و لەهۆزى

(۳۳۳) مسلم تخريج شيخا: ۸۷۲ = تخريج محمد فؤاد: ۳۹۴، تجريدى بوخارى/ ۴۱۱ = ۷۵۶، بخارى

(شەرحى بلوغ المرام من أدلة الأحكام)/ ۱، ژمارە: ۲۹۴ لاپەرە/ ۳۲۳.

ئەوس بوون، عوبادە نامادى پەيمانى عەقەبەى يەكەم دوووم بوو، ھەروا نامادى غەزاي بەدرو جەنگى ئوحوودو پەيمانى خۆشئوودى (بەيەتى ريزوان) و ھەموو شەرگاكانى تىرى پىغەمبەر بوو، لەگەل پىغەمبەر خۇيدا، (دروودى خوداي لەسەر بى).

عوبادە لە پىغەمبەرەو ھەشتاو يەك فەرموودى گىراومتەو، شەشيان پەسەندى ھەردوو پىرن، (واتە: متفق عليه) ين، دوانيان لە بوخارىدا ھەيە، بەلام لە موسلىمدا نىيە، دوانيشيان لەموسلىمدا ھەيە، لەبوخارىدا نىيە، يەكەم كەس بوو كەبوو بەقازى فەلەستىن، پياويكى كەلەگەتى فەويلەى قۇزى بەھرمەند بوو، سالى (۲۴) ى كۆچى مردوو، گۆرەكەى وا لەبەيتولەقدىس، جىگەى زانراو. لەئىستىعابا دىفەرموى: لە فەلەستىن مردوو، لە بەيتولەقدىس نىژراو. وھەتا ئىستا گۆرەكەى ناسراو، سالى (۲۴) سىي و چواری كۆچى، لەتەمەنى (۷۲) ھەفتا دوو سالىدا مردوو. يەك بوو لەو كەسانەى كە لە سەردەمى پىغەمبەردا ھەموو قورئانيان لەبەر بوو. {بىروانە: تجرىدى بوخارى بەرگى يەكەم ژمارە/ ۸ لاپەرە - ۳۷ چاپى يەكەم}.

۲۲۳- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (فِي كُلِّ صَلَاةٍ يُقْرَأُ فَمَا أَسْمَعْنَا رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَسْمَعْنَاكُمْ وَمَا أَخْفَى عَنَّا أَخْفَيْنَا عَنْكُمْ وَإِنْ لَمْ تَزِدْ عَلَى أُمَّ الْقُرْآنِ أَجْزَأَتْ وَإِنْ زِدَتْ فَهُوَ خَيْرٌ). (۲۲۳)

ئەبوھورەيرە (پەزى خاى لى بى) فەرمووى: (لەھەموو نوپىژىكا قورئان دەخوينى، جالەو جىگايانەدا كە پىغەمبەر (دروودى خوداي لەسەر بى) بەدەنگى بەرز دەيخويند ھەتا ئىمە گويمان لى بى، ئىمەيش كەبەرنوپىژىبۇ ئىو دەكەين لەسەرھەمان شىو دەيخوينىن، وەلەو جىگانەيش دا كە پىغەمبەر

(دروودی خودای لهسەر بئ) بهدمنگی نزم دهخویندو، بهپهنامهکی فاتحیه و سوورمتی لهناو نوێژمکه دا دهخویند ئیمهیش بهپهنامهکی لهسهرهه مان شیوه بوئیوهی دهخوینن. نهگهر تهنیا سوورمتی فاتحیهیش لهگشت رکاتیکا بخوینی بریتی دهکهوئ و قورنانخویندنی پیویستی ناو نهو رکاتمت لهکۆل دهکهوئ، بهلام نهگهر پتر بخوینی نهوه شتی چاکه و باشتره).

نمونهیی لهشیکردنهوهی زانستی فهرموودهو ناشنابوون لهحالی پیاوانی رشتهی نههم فهرموودمیه لیژمدا ئاوايه: بوخاری، موسهدهمد، ئیسماعیلی کوری ئیبراهیم ئیبنو جورمیج، عهطاء، نهبو هورمیره ئیسماعیلی کوری ئیبراهیم کهناوداره بهابن علیه، فهرموودمزانێ گهوره یهحیای کوری موعین قسهی ههیه لهسهری، کاتی که لهئیبنو جورمیجهوه گیرانهوه نهجام بدا، وهک نههم فهرموودهی واین لهخزمهتیدا، بهلام لهبهرنهوهی نههم زاتانه پهپرموی (موتابهعه) ی ئیسماعیلیان کردووه، لهگیرانهوهی نههم فهرموودمیهدا، فهرموودهکه بئ رهخنهیه، عهبدوړمزاو موحهمهدهی کوری بهکرو یهحیای کورینهبوچهجاج لهلایه نهبوعهوانهوه، غوندمر لهلایه ئیمامی نهحمهدهوه، خالیدی کوری حاریث لهلایه نهسانییوه، قهیسی کوری سهعدو عمارهی کوری مهیموون لهلایه نهبوداوودهوه، حوسهینی العلم لهلایه نهبونهعیمهوه لهنهلموستهخرهجدا، بهلام ههیانه دریزی کردۆتهوهو ههیانه کورتی کردۆتهوه، ههیانه بهمهرفووعی و ههیانه بهمهوقوفی، نههم گیرانهوهی ئیره بهروالمت مهوقوفه لهسهر نهبوهورمیره، بهلام بریار (حوکم) ی مهرفووعی ههیه، چونکه نههم برهگهیه (ما اسمعنا وما اخفی عنا) نهوه دهگهیهنی کهفهرموودهکه مهرفووع بئ نهک مهوقوف.

۲۲۴- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دَخَلَ الْمَسْجِدَ، فَدَخَلَ رَجُلٌ فَصَلَّى، ثُمَّ جَاءَ فَسَلَّمَ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَرَدَّ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَلَيْهِ السَّلَامَ، قَالَ: «ارْجِعْ فَصَلِّ فَإِنَّكَ لَمْ تُصَلِّ». فَرَجَعَ الرَّجُلُ فَصَلَّى كَمَا كَانَ صَلَّى، ثُمَّ جَاءَ إِلَى النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَسَلَّمَ عَلَيْهِ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «وَعَلَيْكَ السَّلَامُ» ثُمَّ قَالَ: «ارْجِعْ فَصَلِّ فَإِنَّكَ لَمْ تُصَلِّ». حَتَّى فَعَلَ ذَلِكَ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ، فَقَالَ الرَّجُلُ: (وَالَّذِي بَعَثَكَ بِالْحَقِّ مَا أَحْسِنُ غَيْرَ هَذَا، عَلِمْنِي، قَالَ: «إِذَا قُمْتَ إِلَى الصَّلَاةِ فَكَبِّرْ، ثُمَّ اقْرَأْ مَا تيسَّرَ مَعَكَ مِنَ الْقُرْآنِ، ثُمَّ ارْكَعْ حَتَّى تَطْمِئِنَّ رَاكِعًا، ثُمَّ ارْفَعْ حَتَّى تَعْتَدِلَ قَائِمًا، ثُمَّ اسْجُدْ حَتَّى تَطْمِئِنَّ سَاجِدًا، ثُمَّ ارْفَعْ حَتَّى تَطْمِئِنَّ جَالِسًا، ثُمَّ افْعَلْ ذَلِكَ فِي صَلَاتِكَ كُلِّهَا».)^(۲۲۴)

ئەبو ھورەیرە (رەزای خودای لەسەر بێ) ھەرمووی: پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) ھات بو مزگەوت، پیاویکیش کەناوی خەللادی کوری رافیع بوو، ھاتە ژووڕموو نوێژی کردو چوو بۆلای پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) و سلاوی ئی کرد، ئەویش سلاومکەیی سەندموو ھەرمووی: (بچۆرمو نوێژمەت بکەرمو، چونکە ئەو نوێژ نەبوو کە تۆ کردت) ھەتا سێ جار پیاومکە نوێژمکەیی دەکردموو دھاتەو سلاوی لە پێغەمبەر دەکردو ئەویش وەلامی سلاومکەیی دەداو دھاتەو دیسانەو ھەروای پێ دەفەرموومو، تا لەسەری جاری سێھەما پیاومکە گوتی: بەو خودایە کە تۆی کردوو بە پێغەمبەری راست و دروست لەمە باشتری ئی نازانم، دەی ئەو پێغەمبەری خودا! بھەرموو نوێژم فیتریکە. ئەویش (دروودی خودای لەسەر بێ) ھەرمووی: کە راوەستای بو

^(۲۲۴) تەجریدی بوخاری/۱، ژمارە: ۴۱۲، بخاری: ۷۲۷، مسلم ترقیم محمد فواد: ۳۹۷ = شیخا:

نویژ له پېشا نویژ بهم شیوه دابهسته و بلن: ئه لآهو ئه کبر، ئنجا چهندهت بو دهلوئ (له و قورئانه ی که له بهرته) بیخوینه، ئه و جا بچه میرووه و نه ومنده له چه مینه وه (روکووع) دا بمینه رموه ههتا لهشت له جموجوول دهکهوئ و نه ندانه کانت نارام دهگرن، ئینجا ریک هه لسه رموه و پشت هه لپره ههتا رمپو راست رادمو مستیت، ئه وسا دانهوئ بو کورنووش و کورنووشی یه کهم بهرمو نه ومنده له کورنووشدا بمینه رموه تا نه ندانه کانت نارام دهگرن و جهستهت له جموجوول دهکهوئ، ئه و جا سهر له کورنووش بهرزکه رموه ههتا قنچ دادمنیشیت، ئینجا دیسانه وه کورنووشیکی تر، وهک کورنووشی یه کهم بهرمو، نیتر هه موو رکاته کانی تریش ههتا سهر بهم شیومیه بکهو، هه موو کاتی له نویژه کانتا نه مه کارت بئ). {تاج: ۱، زنجیره: ۷۲، ژماره: ۴۷۰/۲}.

(۱۳) باب: حجة من قال: لا یجهر بالبسملة

به لگه ی نهوانه ی ده لئین: بیسمیلا به ناشکرا ناخویندری

۲۲۵- وَعَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): {أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَأَبَا بَكْرٍ وَعُمَرَ كَانُوا يَفْتَحُونَ الصَّلَاةَ بِ(الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ) {مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ. (۲۲۵)

له تجریدا ئاوايه: نه نهس (رمزای خودای ئی بئ) دمه رموئ: پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بئ) و ئه بوبکرو عومه ر (رمزای خودایان ئی بئ) به خویندنی سوورمتی (الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ) دمستیان ده کرد به نویژ.

له بوخته ی موسلیمیشا ئاوايه:

نه نهس (رمزای خودای ئی بئ) دمه رموئ: له پشتی پیغه مبه ر و ئه بوبکرو عومه ر و عوسمانه وه، نویژی زۆرم به جه ماعهت (به کو مه ل) کردووه، لیم

نه بیستون که له پېش سوورمتی فاتحواوه (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ) بخوینن.
{تاج/۱، زنجیره: ۷۲، ژماره: ۴۷۷}.

(۱۶) باب: التَّشَهُّدُ فِي الصَّلَاةِ

باسی ته حیات له نویژدا

۲۲۶- وَعَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: {الْتَفَتَ إِلَيْنَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ: " إِذَا صَلَّيْ أَحَدُكُمْ فَلْيَقُلْ: التَّحِيَّاتُ لِلَّهِ، وَالصَّلَوَاتُ، وَالطَّيِّبَاتُ، السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ، السَّلَامُ عَلَيْنَا وَعَلَى عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، ثُمَّ لِيَتَخَيَّرَ مِنَ الدُّعَاءِ أَعْجَبَهُ إِلَيْهِ، فَيَدْعُو { مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ، وَاللَّفْظُ لِلْبُخَارِيِّ. وَلِلنَّسَائِيِّ: { كُنَّا نَقُولُ قَبْلَ أَنْ يُفْرَضَ عَلَيْنَا التَّشَهُّدُ. } وَلِأَحْمَدَ: { أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَلَّمَهُ التَّشَهُّدَ، وَأَمَرَهُ أَنْ يُعَلِّمَهُ النَّاسَ } (۳۳).

{تجريدی بوخاری/۱، ژماره: ۴۴۶ = ۸۳۱، ۸۳۵، ۱۲۰۲، ۶۲۳۰، ۶۲۶۵، ۷۳۸۱، ۶۳۲۸ فتح الباری شرح صحیح البخاری. مسلم شیخا ۸۹۵ – ۸۹۹ = مسلم ۴۰۲. بروانه: پوخته ی موسلیم ۳۰۴، ۳۰۵. نسائی ۲/۲۳۷، ۴۰/۳. أبوداود رقم: ۹۶۸. ترمذی رقم: ۲۸۹. ابن ماجه رقم: ۸۹۹. احمد {۳۸۲/۱:

نهمه په کيکه له گيړانه وه کانی بوخاری بؤ نهم فهرمووده يه:

عبداللای کوری مه سعوود (رمزای خودای لی بی) فهرمووی: له پېشدا
له پېشتی پیغه مبهروه (دروودی خودای له سر بی) به کومه ل نویژمان ده کرد،
له پېش دانانی ته حیاتا، دهمانگوت: سلاو له خودا، سلاو له جویرانیل، سلاو

لهمیکائیل، سلاو لهم، سلاو لهو، همتا روژی پیغمبهر (دروودی خودای لهسهر
بی) ناوری لیمان دایهوهو ههرمووی: (وامه لئین، چونکه خودا خوئی ناوی
سهلامه، بهلام کاتئ لهنوئژدا دادمنیشن بۆ خویندنی ته حیات بلین: (التَّحِيَّاتُ
لِلَّهِ، وَالصَّلَوَاتُ، وَالطَّيِّبَاتُ، السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ، السَّلَامُ
عَلَيْنَا وَعَلَى عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَشْهَدُ
أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ).

ههرچی هۆی قه درو ریزه، چی بهگوتار، چی بهکردار، ومههرچی نوئژو
داخوازی و لالانهوهو پارانهوهو دوعاو نزایه، ومههرچی سهرچاوهی پاکی و
خاوینییه، نهمانه هه موویان لهراستیدا، ههر شایستهن بۆ خودای مهزن، دروود
لهسهر تۆ ئه ی پیغمبهری خودا! لهگه ل سۆزو میهرمبانی و پیت و فهر و
رهحمهت و بهرمکهتی خودا، دروود لهسهر ئیمهیش که گه لی ئه و پیغمبهرمین و
لهسهر هه موو بهنده باشهکانی خودا، شایهتی دهمدم، بهزمان ده لیم و بهدل
باومر دهکهم: که ههر خودای تاک و ته نیا خودایه و خودای تر نییه، ومشایهتی
دهمدم بههه مان شیوه: که موحه ممد هه م بهندهی خودا و هه م پیغمبهری
خودایه).

چونکه ههر کهسی ئه م وشهیه ئاوا بلئ و لهسهر ئه م شیوه دروود بنیژی و
سلاو بکا، نهوه سلاومکهی بهر هه موو بهندهیهکی باشی خودا دهکهوئ، ئیتر ئه و
بهندهیه خوای لهزمویدا بی، وهخوای له ئاسماندا بی، ئه و سلاو و درووده ههر
دمیگریتهوه، نهجا با بهنارمزووی خوئی بیاریتهوه، بۆ خوئی چهزی لهچی بی،
لهخودا داوا بکات). {تاج/۱، زنجیره: ۷۲، ژماره: ۴۸۰}:

تائییه (متفق علیه)یه، نهمهیش لهفزی بوخاری بوو.

نهسائیش لهئیبنو مهسعوودمهوه، ئاوا دمیگریتهوه:

ئىبنو مەسعوود (رمزى خوداى لى بى) فەرموۋى: لەپىش ئەومدا
كەتە حيات پىۋىست بىكرى لەسەرمان، دەمانگوت: سلاو لەخودا، سلاو لە
جوبرائىل و مىكائىل، پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) فەرموۋى: (وا
مەلئىن، بەلام بلىن: (التحياتُ لِلّهِ... تادوايى).

ئەحمەد دىش لەئىبنو مەسعوودمۇ دەگىرىتەمۇ كە دەفەرموۋى: پىغەمبەر
(دروودى خوداى لەسەر بى) فەرى تەحياتى كردم، ومفەرمانى پىم كرد:
كەفەرى خەلكانىشى بىكەم).

(۱۷) باب: الصلاة على النبي صلى الله عليه وسلم بعد التشهد
سەلاۋاتو دروود لەسەر پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) لەناو تەحياتا،
لەپاش شاىەتمانەمۇ

۲۲۷- حديث كَعْبِ بْنِ عُجْرَةَ عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي لَيْلَى قَالَ: لَقِيتُ كَعْبَ
بْنِ عُجْرَةَ فَقَالَ أَلَا أَهْدِي لَكَ هَدِيَّةً سَمِعْتُهَا مِنَ النَّبِيِّ (صلى الله عليه وسلم) فَقُلْتُ
بَلَى ، فَأَهْدِيهَا لِي . فَقَالَ سَأَلْنَا رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) فَقُلْنَا يَا رَسُولَ اللَّهِ
كَيْفَ الصَّلَاةُ عَلَيْكُمْ أَهْلَ الْبَيْتِ فَإِنَّ اللَّهَ قَدْ عَلَّمَنَا كَيْفَ نُسَلِّمُ . قَالَ « قُولُوا اللَّهُمَّ
صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ ، وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ ، كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ ،
إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ ، اللَّهُمَّ بَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ ، وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ ، كَمَا بَارَكْتَ عَلَى
إِبْرَاهِيمَ ، وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ »: (۲۲۷)

كەعبى كورى عوجرە (رمزى خوداى لى بى) فەرموۋى: گوترا : ئەى
پىغەمبەرى خودا : ئىمە دەزانىن سەلام لەدىارى تۆ بىدەين، وەك ئەومى
لەتەحياتا دەلئىن : (السلام عليك ايها النبي ورحمة الله وبركاته) بەلام نازانىن

سهلاوات لهسهر تۆ چۆن دهمدرئ؟ پيغهمبهر (دروودی خودای لی بئ) فهرمووی:
 بَلِّين: (اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ
 حَمِيدٌ مَجِيدٌ اللَّهُمَّ بَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا بَارَكْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى
 آلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ) ئەى خودايه! بپرژینه رەحمەت ومیهرهبانی بهسهر
 گیانی موحهممەد وبهسهر گیانی کەس وکاری موحهممەددا، ههروهك چۆن
 رەحمەت ومیهرهبانیت پرژاندوووه بهسهر ئیبراهیم وکەسو کاری ئیبراهیم دا،
 بهپراستی تۆ خاوەنى سوپاسیت وشکۆ مەندیت، خودايه! پیت وفەر پرژە بهسهر
 گیانی موحهممەد وبهسهر گیانی کەس وکاری موحهممەدا ههروهك چۆن پیت
 وفەر پرژاندوووه بهسه رخانهوادهی ئیبراهیم دا، بهپراستی تۆ سوپاسکراو
 وشکۆمەندی). (تاج/ ۷ ل/ ۱۰۰ ز/ ۱۸ ز/ ۱۶- سوورمتی ئەحزاب).

{پوختهی موسليم ۳۰۹ = ۹۰۶ مسلم شىحا = مسلم ۴۰۵. تجريدی
 بوخارى/ ۴، ژماره: ۱۶۸۵ = ۴۷۹۸، ۶۳۵۸ فتح الباری شرح صحيح
 البخارى}:

له پوختهی موسليما ناوايه:

ئەبو مەسعوودی بەهدری (رمزای خودای لی بئ) فهرمووی:
 لەدیوهخانهکەى سهعدى گورى عوباده، لەلای دانیشتبووین، ههزرمەت (دروودی
 خودای لهسهر بئ) هات بۆلامان، بهشیری گورى سهعد پئی فهرموو: قووربان!
 ئەى پيغهمبهرى خودا! خودای گهورهو سهرومر، فهرمانی پیمان کردوووه که
 سهلاوات لهسهر تۆ بدهین، لهم نایهتهدا پیمان دهفهرموئ: {يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا
 صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا — الأحزاب/ ۵۶}.

باشه چۆن چۆنى سهلاوات لهسهر بدهین؟

حه زرمٲ (درووډى خوډاى له سهر بى) تاوئ مات بوو، بى دمنگييه كهى وا
 دريژمى كيښا، تهنانهٲ گوتمان: خوژگه ئهم پرسيارمى لى نه دمگرد، نه بادا لهو
 جوړه پرسيارانه بى، كه لهم نايه ته دا نه هيان لى كراوه: {لَا تَسْأَلُوا عَنْ أَشْيَاءٍ إِنْ
 بُدَّ لَكُمْ تَسْأَلُكُمْ – المائدة/ ۱۰۱} . واته:

پرسيار له ههنډى شت مه كهن، نه گهر روون بكرٲ ته وه بوٲان دمبن
 به مايه ي نيگه رانى بوٲان!).

جا له پاش ماوميى، پيغه مبه ر (درووډى خوډاى له سهر بى) نيگا و
 سرووشى بو هات و فهرمووى: (بليين: «اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ، وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ،
 كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ، وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ، وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ، كَمَا بَارَكْتَ عَلَى
 آلِ إِبْرَاهِيمَ، فِي الْعَالَمِينَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ»).

ئهنجا فهرمووى: (ئهمه يه كيكه له شيوه نايابه كانى سه لاواتدان له سهرمن،
 له كوٲاى ته حياتا، ووشيوه سلا و كرنش له من، وهك له ته حياتا فيركراون
 ناوايه: بليين: السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ: سلا و دروود و سوز و
 ميهرمبانى و پٲت و فهر و پيروزيى خدا له سهر تو ئه ي پيغه مبه رى خدا!).

روونكردنه وه:

۱- له ههنډى گيړانه وهدا، كه له هه تحولولولهيما نامازمى بوډه كا،
 دمفه رموى: (فَسَكَتَ حَتَّى جَاءَهُ الْوَحْيُ).

۲- ئهم فهرموودميه له شهرحى صهحيحى موسليما، پيشهوا نه وه وى
 (رحمهٲتى خوډاى لى بى) له ژيړ ئهم سهرباسه دا داي ناوه، يا ئهم سهرباسه ي
 بويدا ناوه: (بَابُ: الصَّلَاةُ عَلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بَعْدَ التَّشَهُّدِ).

٣- به پیتی رافه نامه (شهرحه) گهورمگان، مهبهست لهم فهرمووده میه، بهم و مرگپرانه، تهواو روون دمبتهوه، که نهومیش مهبهستی سهرمکی بهندمیه، که بهباشی له مهبهست و ناو مرۆکی فهرمووده گان تی بگهین، تا سوودیان بهکرده ئی و مربرین.

٤- مهبهست لهم نایهته که دمفهرموئ: {لَا تَسْأَلُوا عَنْ أَشْيَاءٍ} نهو جووره پرس و داوایانهیه، که جهخت لهسهر هندی پرسپاری واکری، که سهردهمکیشی بۆ کارگرانی و بارگرانی گهلی نیسلام، وهک نهوه که حهج فهرزبوو، لهسهر موسولمانان، هندی کهس عهرزی حهرزمتیان کرد: ئایا ههموو سائی حهج فهرزه لهسهرمان؟ پیغه مبه ریش وهلامی نه دایهوه، سوراقه سی جار پرسپارمهکی ئی دووباره کردهوه، نهویش فهرمووی: (نه، ههموو سائی فهرزنییه، لهته مهنا یه کجار فهرزه، وهئ: نه دمبوو ئاوا وړک لهم پرسپاره بگری، خو نه گهر بمگوتبایه نا ههموو سائی فهرزه، فهرزدمبوو لهسهرتان، وه لهتواناشتانا نه بوو، که من بی دمنگبووم ئیوهیش بی دمنگ بن).

٥- لهکاتی بانگکردندا، سهلاوات لهسهر پیغه مبههر (دروودی خودای لهسهر بی) نادری، بۆ نموونه: که کهسی دهئ: (ئهی پیغه مبههری خودا!) یا (یا رسوله لّلا) یا (ئهی محمدا) باش نییه، که له دواي ئهم جوړه بانگکردن و نیدانانهوه بگوتری: (صلی الله علیه وسلم). ئیستا هندی کهس پهیدا بوون، لهم کات و شوینانه دا سهلاوات له دیاری پیغه مبههر ددهن، شتی و له پیشینانی ئهم نهتهوهی نیسلامه دا نه بیستراوه، بهتایبهتی له پهراوه ناو داره گانی فهرمووده داو له زانایانی فهرموودهوه.

٦- ئه بو مهسعوودی بهدری، ناوی عوقبهی کوری عهمره، نه نصارییه، خهزرجیه، بهدریه، له گه ل حهفتا کهسه که دا، بهکۆی دمنگ نامادهی پهیمانی

عەقەبە بوو، لەوکاتەدا لەهەموویان بەتەمەن بچووگتر بوو، ئامادەى جەنگى ئوحوودو نەبەردەمکانى دواى ئوحوود بوو، سەدو دوو فەرموودەى لە پێخەمبەرەمۆ گێراوتەو، لەبوخارىدا (۱۰) دە فەرموودەى ھەيە، لە موسلىم (۱۶) سازدەى ھەيە، (۹) نۆيان پەسەندى ھەردوولايان، واتە: بوخارى و موسلىم ئەو نۆيەيان گێراوتەو، کۆى فەرموودەکانى لەبوخارى و موسلىمدا يەكسانە بە (۱۷ = ۷+۱۰+۹) حەفدە فەرموودە.

بۆراھينان ئەم کردارە ژمارەيە، شىي دەکەينەو:

- ۱- پەسەندى ھەردوولا (۹) نۆيە.
- ۲- بوخارى (۱۰) دەى ھەيە (۹) نۆکەى ئى دەرکە، ئاوا (۱۰ - ۹ = ۱) واتە: يەك فەرموودەى لە ئەفراى بوخاريە لەم دە فەرموودەيە، ئەو نۆکەى تريان، موسلىميش گێراويەتەو.
- ۳- موسلىم (۱۶) سازدەى ھەيە (۹) نۆکەى ئى دەرکە، ئاوا: (۱۶ - ۹ = ۷) واتە: حەوت فەرموودەى لەئەفراى موسلىمە.
- ۴- جا پاش ئەو کەزانيمان چەند پەسەندى ھەردوولايانەو چەند لە ئەفراى بوخاريە، يا لەئەفراى موسلىمە، پەسەندەکەو ھەردوولا ئەندازە ئەفراەکە کۆدەکەينەو، سەرچەمى فەرموودەکانى ئەو کەسە لە صەحیحەيندا دەرەکەوئى، لێرمدا ئاوا: (۱۷ = ۷+۱۰+۹) حەفدە فەرموودە، سەرچەمى فەرموودەکانى ئەبو مەسعوودى بەدرى لە بوخارى و موسلىمدا.
- ئەبو مەسعوود (رمزى خوداى ئى بى) لەلایەنگيرانى عەلى بوو، لە کووفە نيشتەجى بوو، ھەرلەويش مردوو، (رمزاو رەحمەتى خودا لەھەموو ھاوولان بى).

۷- دانەرى بلوغ المرام مامۇستاي گەۋرە سەرۋەر شېخى عەسقەلانى
لەكۆتاۋە دىمەرمۇي: (موسلىم گىياۋىيەتەۋە، ھەروا ئىبىنو خوزەيمە لەگەل ئەم
زىيادىيەدا: (باشە چۆن چۆنى صەلاۋات لەسەربىدەين، كاتى لەناۋ نوپۇزە كانمانا،
صەلاۋات لى بىدەين؟).

(۱۸) باب: التسميع والتحميد والتأمين

باسی کردنی (سمع الله) و (الحمد لله) و نامین کردن

۲۲۹- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِذَا قَالَ الْإِمَامُ سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَ فَقُلُوا: اللَّهُ رَبُّنَا لَكَ الْحَمْدُ فَإِنَّهُ مَنْ وَافَقَ قَوْلَهُ قَوْلَ الْمَلَائِكَةِ غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ). (۳۲۹)

ئه‌بوهورمیره (پرمزای خوای لی بی) فهرمووی: پیغه‌مبهر (دروودی خودای له‌سهر بی) فهرمووی: کاتی پیشنوئیز گوتی (سمع الله لمن حمده) نیومیش بلین: (اللهم ربنا ولك الحمد) چونکه فريشته‌کانیش وهک ئیوه لهم کاته‌دا واده‌لین، ده‌ی ههرکه‌سی بوی ری بکه‌وی له‌گهل ئه‌وانا ئه‌م وشه‌پیرۆزمیه بلی خودا له‌گوناه‌ی له‌ومبهری خوش دهبی). (ت/۱/۲۷۴/۳ ز-۸۴ ژ-۵۲۵ = ش/د/ت/ن).

روونکردنه‌وه:

ههرکه‌سی سوورمتی فاتح‌ا بخوینی، له‌نوئیزدا یاله‌کاتی ترا، سوننه‌ته ئامین بکا، سوننه‌ته بۆ خه‌لکی تریش ئامین بکه‌ن، چ له‌ناونوئیزدا بن، چ له‌ناو نوئیزدا نه‌بن به‌لام بۆکه‌سی له‌ناو نوئیزدا بی راجیایی تیادایه، هه‌ندئ له‌زاناکان ده‌فه‌رموون ههر له‌گهل پیشنوئیزی خویدا سوننه‌ته‌و به‌س. له‌سهر ئه‌م بنیاته (سمع الله لمن حمده ربنا ولك الحمد) یش ناوایه.

۲۳۰- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «إِذَا أَمَّنَ الْإِمَامُ فَأَمَّنُوا، فَإِنَّهُ مَنْ رَافَقَ تَأْمِينَهُ تَأْمِينُ الْمَلَائِكَةِ، غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ. قَالَ ابْنُ شَهَابٍ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: «أَمِينَ»». (۳۳۰)

نهمه دمقی ژماره (۲۸۴) ی پوخته ی موسلیمه:

نهبو هورمیره (رمزای خودای لی بی) فهرمووی: پیغه مبهری خودا (دروودی خودای له سهر بی) دمفه رموی: (کاتی پیش نویژ له پاش خویندنی فاتحجا، به دمنگی بهرز دهلی: نامین، نیومیش له گهل نهودا بلین نامین، چونکه فریشته لهم کاته دا دهلین نامین، ههر کهسیکیش بوی ری بکهوی، له گهل نامین کردنی فریشته کاندای نامین بکا، خودای گهوره له گوناھی له وهو پیشی خوش دمبی).

نیبنو شیهاب دمفه رموی: پیغه مبهری خوی (دروودی خودای له سهر بی) له پاش (وَلَا الضَّالِّينَ) دمیه رموو: (نامین). {تاج/۱، لاپه ره: ۲۶۲، زنجیره: ۷۶، چاپی/۱، ژماره: ۴۹۷ و ۴۹۸ و ۴۹۹}.

گیرانه وی نیږه ناوایه: پیغه مبهری (دروودی خودای له سهر بی) فهرمووی: (کاتی کهسی له نیوه له دوا خویندنی سوورمتی فاتحجه بلین نامین.... تادوایی). ۲۳۱- حدیث أبي هريرة: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «إِذَا قَالَ الْإِمَامُ (غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ) فَقُولُوا آمِينَ. فَإِنَّهُ مَنْ وَافَقَ قَوْلَهُ قَوْلَ الْمَلَائِكَةِ غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ»:^(۳۳)

نهبوهورمیره (رمزای خوی لی بی) فهرمووی: چه زمرت (دروودی خودای له سهر بی) فهرمووی: (کاتی پیش نویژ له پاش خویندنی فاتحجا به دمنگی بهرز دهلی نامین، نیومیش بلین نامین چونکه فریشته لهم کاته دا دهلین نامین، ههر کهسیکیش بوی ری بکهوی، له گهل نامین کردنی فریشته کان دا نامین بکا،

^(۳۳۰) مسلم ترقیم شیخا: ۹۱۷، بخاری: ۷۸۰، ۷۸۱ + تجرید/۴۲۴، مختصر صحیح مسلم/۱، ژماره:

^(۳۳) تجرید/۱، ژماره: ۴۲۴، بخاری: ۷۸۰، مسلم: ۴۱۰ = ۹۱۴.

خودای گهوره له گوناھی له ومبهری خوش دهبی). (ت/۱/۲۶۲ ز ۶-ژ-۴۹۷ چ ۴
=ش/د/ت/ن).

(۱۹) باب: انتظام المأموم بالإمام

دهبی پاشنویژ پهیرهوی پیتشنویژ بکا

۲۳۲- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: سَقَطَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَنْ فَرَسٍ فَجَحِشَ شَقُّهُ الْأَيْمَنُ، فَدَخَلْنَا عَلَيْهِ نُعُوذُ، فَحَضَرَتِ الصَّلَاةُ، فَصَلَّى بِنَا قَاعِدًا فَصَلَّيْنَا وَرَاءَهُ قُعُودًا، فَلَمَّا قَضَى الصَّلَاةَ قَالَ: إِنَّمَا جُعِلَ الْإِمَامُ لِيُؤْتَمَّ بِهِ، فَإِذَا كَبَّرَ فَكَبِّرُوا، وَإِذَا رَكَعَ فَارْكَعُوا، وَإِذَا سَجَدَ فَاسْجُدُوا، وَإِذَا رَفَعَ فَارْقَعُوا، وَإِذَا قَالَ: (سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ) فَقُولُوا: (رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ) وَإِذَا صَلَّى قَاعِدًا فَصَلُّوا قُعُودًا أَجْمَعِينَ»^(۳۳)

نه نه سی کوری مالیک (رمزای خودای له سهر بی) دمفه رموی: پیغه مبهه
(دروودی خودای له سهر بی) له ولاخیکی بهرزه بهر وه بوو، لای راستی رووشا،
به م بونه یه وه چووین بو سهر دانی، بو هه والپرسی، له خزمه تیدا ماینه وه هه تا
نویژ بوو، جا به دانیشتنه وه بهر نویژ یه که ی بو مان کرد، نی مېش له پشتیه وه،
به دانیشتنه وه به جه ماعت نویژ مان کرد، کاتې بهر نویژ یه که ی بو مان ته واو
کرد، هه رموی: (بهر نویژ (نیمام) بو نه وه کراوه به بهر نویژ که پهیره وی
بکری و، چاوی لی بکری، جا که نه وه گوتی نه لاهو نه کبهه، نیومیش بلین
نه لاهو نه کبهه، هه تا نه وه نه لی نه لاهو نه کبهه، نیوه مه لین نه لاهو نه کبهه،
که نه وه کوپنووشی برد نیومیش کوپنووش بهرن، وه هه تا نه وه کوپنووش نه با
نیوه کوپنووش مه بهن، نه گهر نه وه سهری بهر زکرده وه له چه مینه وه، یا له
کوپنووش نیومیش دوا به دواي نه وه سهر بهر زکبه نه وه، کاتې ده لی: (سَمِعَ اللَّهُ

^(۳۳) مختصر صحیح مسلم/۱، ژماره: ۲۷۶ = شیخا: ۹۲۰، بخاری: ۸۰۵.

لَمِنْ حَمْدِهِ) نڀوه ٻلڻن: (رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ) وه کاتي پيش نويڙ لهبر هويه کي رهوا، وهك نه خوشي و شتي وا، به دانڀستنه وه نويڙي گرد، نڀوميش چاو لهو بکهن و نهو بکهن به سهر مه شق و به دانڀستنه وه جه ماعه ته که تان بکهن، هه مووتان وهك نهو بکهن). {تاج/١، لاپهره: ٢٨١، زنجيره: ١٢٠، چاپي/١، ژماره: ٧٧٧/١ و ٧٧٨/٢ و ٧٧٩/٣}.

روونکردنه وه:

١- به پئي نهم فهرموودميه و جهند فهرموودميه کي تري ساخ، کومه لن برپاري فيقهی دهر دمکهون، وهك په يره ويی پاش نويڙ بو پيش نويڙ له ته کيرو هه لسان و وهستان و دانڀستن و جه مينه وه و کورنووشا، هه روا له سلاودانه ومدا، له دوو شتا نه گهر پاش نويڙ له پيش نويڙ پيش بکهوي، نويڙمکهي پووج و بهتاله، له نه لاهو نه کبهري نويڙ دابهستن و له سلاودانه ومدا، له واني تر دا نه گهر پيشي بکهوي کاري نابجاي گردووه، ودي نويڙمکهي دروسته.

دوا کاري پيغهمبر (دروودي خوداي له سهر بي) هاته سهر نه وه، نه گهر پيش نويڙ به دانڀستنه وه نويڙي گرد، پاش نويڙ به پيوه نويڙ بکا، جه ماومري زانايان دمهرموون: له نويڙي فهرزا، چي بو پيش نويڙ، چي بو پاش نويڙ، چي به ته نيا، چي له جه ماعه تا، بو که سي بتواني به پيوه نويڙ بکا، دروست نيه که له کاتي قيام و راوستانا به دانڀستنه وه نويڙ بکا. به لام بو نويڙي سوننه ت نويڙمکهي ناغاي خويه تي، چون هز دمکا بوي هه يه ناوا نويڙ بکا. کومه لن زانا دمهرموون: (توانا نه گهر به دانڀستنه وه نويڙي سوننه ت بکا، نيوهي خيري راوستاناي هه يه).

٢٣٣- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: (صَلَّى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي بَيْتِهِ وَهُوَ شَاكٍ فَصَلَّى جَالِسًا وَصَلَّى وَرَاءَهُ قَوْمٌ قِيَامًا فَأَشَارَ إِلَيْهِمْ أَنْ اجْلِسُوا

فَلَمَّا انْصَرَفَ قَالَ إِنَّمَا جُعِلَ الْإِمَامُ لِيُؤْتَمَّ بِهِ فَإِذَا رَكَعَ فَارْكَعُوا وَإِذَا رَفَعَ فَارْفَعُوا، وَإِذَا صَلَّى جَالِسًا فَصَلُّوا جُلُوسًا. (۲۳۳)

دیسان عائیشہ (رمزای خوی لی بی) فہرمووی: جاری پیغہمبہر (دروودی خودای لہسمر بی) بہسواری ٹہسپی گلا، سکالای لہدمست ٹہم حالہبوو، لہمالہکھی مندا بہرنویژی بۆکۆمہ لی لہیارانی کرد، پیغہمبہر (دروودی خودای لہسمر بی) خوی بہدانیشتنہوہ نویژی دمکرد، کۆمہ لہکھیش لہپشتیہوہ بہپیوہ وستان، پیغہمبہر (دروودی خودای لہسمر بی) ئاماژہی بۆکردن: (کھئیومیش دانیشن) جاکاتی لہنویژمکھی لی بۆوہ فہرمووی: (پیشنویژ بۆیہ کراوہ بہپیشنویژ ہتا بکری بہپیشہواو سہرمہشوقو چای لی بکری، کھواتہ ہمرکاتی پیشنویژ چووبۆ چہمینہوہو روکوعی برد، ئیومیش یہکسہر بجہمینہوہو روکوع ببہن، وہہرکاتی ٹہو لہچہمینہوہ یالہکرنووش سہر بہرزموہ دمکا ئیومیش بہشوین ٹہودا سہر بہرزموہ بکھن، وہہرکاتی ٹہوبہدانیشتنہوہ نویژی کرد ئیومیش بہدانیشتنہوہ نویژبکھن) (ت/۱/۲۹۰ = ز-۱۳۰ ژ-۷۷۷ ج-۴).

۲۳۴- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ قَالَ النَّبِيُّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - « إِنَّمَا جُعِلَ الْإِمَامُ لِيُؤْتَمَّ بِهِ ، فَإِذَا كَبَّرَ فَكَبِّرُوا ، وَإِذَا رَكَعَ فَارْكَعُوا ، وَإِذَا قَالَ سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ . فَقُولُوا رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ . وَإِذَا سَجَدَ فَاسْجُدُوا ، وَإِذَا صَلَّى جَالِسًا فَصَلُّوا جُلُوسًا أَجْمَعُونَ » . (۲۳۴)

واتاکھی بہتہواوی لہژمارہ (۲۳۲) و (۲۳۳) دا رؤیشت بہتہواوی.

(۲۳۳) تہجریدی بوخاری/۱، ژمارہ: ۲۸۷، بخاری: ۶۸۸، مسلم: ۴۱۲، ۶۲۰ شیخا.

(۲۳۴) بخاری: ۷۳۴، مسلم: ۹۲۹، ۹۳۰.

(٢١) باب: استخلاف الإمام عرض له عذر من مرض وسفر وغيرهما من يصلى

بالناس

دروسته پيشنويژ له کاتى پتويستا، جيتشين بوخوى دابنى، تا پيشنويژى بو
نويژخوينه کان بکات

٢٣٥- عَنْ عُبَيْدِ اللَّهِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ قَالَ: دَخَلْتُ عَلَى عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) فَقُلْتُ لَهَا: أَلَا تُحَدِّثُنِي عَنْ مَرَضِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)؟ قَالَتْ: بَلَى، ثَقُلَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَقَالَ: أَصَلَّى النَّاسُ؟ قُلْنَا: لَا، هُمْ يَنْتَظِرُونَكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَالَ: «ضَعُوا لِي مَاءً فِي الْمِخْضَبِ، فَفَعَلْنَا، فَاغْتَسَلَ، ثُمَّ ذَهَبَ لِيَنْوُءَ، فَأَغْمَى عَلَيْهِ، ثُمَّ أَفَاقَ، فَقَالَ: أَصَلَّى النَّاسُ؟ قُلْنَا: لَا، وَهُمْ يَنْتَظِرُونَكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ، فَقَالَ: ضَعُوا لِي مَاءً فِي الْمِخْضَبِ، فَفَعَلْنَا، فَاغْتَسَلَ، ثُمَّ ذَهَبَ لِيَنْوُءَ، فَأَغْمَى عَلَيْهِ، ثُمَّ أَفَاقَ، فَقَالَ: أَصَلَّى النَّاسُ؟ قُلْنَا: لَا، وَهُمْ يَنْتَظِرُونَكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ، فَقَالَ: ضَعُوا لِي مَاءً فِي الْمِخْضَبِ، فَفَعَلْنَا، فَاغْتَسَلَ، ثُمَّ ذَهَبَ لِيَنْوُءَ، فَأَغْمَى عَلَيْهِ، ثُمَّ أَفَاقَ، فَقَالَ: أَصَلَّى النَّاسُ؟ قُلْنَا: لَا، وَهُمْ يَنْتَظِرُونَكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ. قَالَتْ: وَالنَّاسُ عُكُوفٌ فِي الْمَسْجِدِ، يَنْتَظِرُونَ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لِبَصَلَةِ الْعِشَاءِ الْآخِرَةِ، قَالَتْ: فَأَرْسَلَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِلَى أَبِي بَكْرٍ أَنْ يُصَلِّيَ بِالنَّاسِ، فَأَتَاهُ الرَّسُولُ فَقَالَ: إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَأْمُرُكَ أَنْ تُصَلِّيَ بِالنَّاسِ، فَقَالَ أَبُو بَكْرٍ وَكَانَ رَجُلًا رَقِيقًا: يَا عُمَرُ صَلِّ بِالنَّاسِ، فَقَالَ عُمَرُ: أَنْتَ أَحَقُّ بِذَلِكَ. قَالَتْ: فَصَلَّى بِهِمْ أَبُو بَكْرٍ تِلْكَ الْأَيَّامَ. ثُمَّ إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَجَدَ مِنْ نَفْسِهِ خِفَةً فَخَرَجَ بَيْنَ رَجُلَيْنِ أَحَدُهُمَا الْعَبَّاسُ، لِبَصَلَةِ الظُّهْرِ، وَأَبُو بَكْرٍ يُصَلِّي بِالنَّاسِ، فَلَمَّا رَأَى أَبُو بَكْرٍ ذَهَبَ لِيَتَأَخَّرَ، فَأَوْمَأَ إِلَيْهِ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنْ لَا يَتَأَخَّرَ، وَقَالَ لَهُمَا: أَجْلِسَانِي إِلَى جَنْبِهِ، فَاجْلِسَاهُ إِلَى جَنْبِ أَبِي بَكْرٍ وَكَانَ أَبُو بَكْرٍ يُصَلِّي وَهُوَ قَائِمٌ بِبَصَلَةِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، وَالنَّاسُ يُصَلُّونَ بِبَصَلَةِ أَبِي بَكْرٍ، وَالنَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَاعِدٌ. قَالَ عُبَيْدُ اللَّهِ: فَدَخَلْتُ عَلَى عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ فَقُلْتُ

لَهُ: أَلَا أَعْرِضُ عَلَيْكَ مَا حَدَّثْتَنِي عَائِشَةُ عَنْ مَرَضِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)?
 قَالَ: هَاتِ، فَعَرَضْتُ حَدِيثَهَا عَلَيْهِ، فَمَا أَنْكَرَ مِنْهُ شَيْئًا، غَيْرَ أَنَّهُ قَالَ: أَسَمَّتَ لَكَ
 الرَّجُلَ الَّذِي كَانَ مَعَ الْعَبَّاسِ؟ قُلْتُ: لَا، قَالَ: هُوَ عَلِيٌّ. (٢٣٥)

عوبه يدوللای کوری عهبدوللا فهرمووی: چووم بۆ خزمهتی عائیشه،
 (رمزای خودای ئی بئ) عهرزیم کرد: نافهرمووی که باسی نه خوشیه کهی سه ره
 مهرگی پیغه مبهرم بۆ بکهی؟ فهرمووی: به ئی باشه، به جهند روژی له پیش
 مهرگی پیغه مبهردا (دروودی خودای له سه ره بئ) کاتی نه خوشینه کهی قورس
 بوو، جاری موسولمانان له مزگهوت گۆبوو بوونه وه، بۆ جه ماعهتی نوێزی
 خهوتنان، هه زهت (دروودی خودای ئی بئ) فهرمووی پیمان: (ئه ری
 موسولمانه کان نوێزیان کرد؟). گوتمان: نه، ئه ی پیغه مبهری خودا! چاو مروانی
 تۆیانه که بهر نوێزیه کهیان بۆ بکهی. فهرمووی: (له سوینه که ناو بکهن
 به سهرما، له جهوت کونده که دهمبینه کهیان نه کرابیته وه). عائیشه فهرمووی:
 ئیمه پیش وامان کرد، که خۆی شۆرد، ئه زنه کی دا هه ئسی، به لام نهیتوانی و
 بوورایه وه، که هۆشی هاته وه فهرموویه وه: (ئه ری مهردوم نوێزمه کهیان کرد؟).
 عه زمان کرد وه: نه، ئه ی پیغه مبهری خودا! چاو مروانی تۆیانه که
 نوێزمه کهیان بۆ بکهی. فهرموویه وه: (له سوینه که ناو بکهن به سهرما). عائیشه
 فهرمووی: جا له ناو سوینه که دا دانیشته، دیسان که خۆی شۆرد ئه زنه کی دا،
 ویستی هه ئسی، به لام نهیتوانی و دیسانه وه بوورایه وه، له پاش که می که هۆشی
 هاته وه، هه مدیسان فهرموویه وه: (ئه ری خه لکه که نوێزمه کهیان کرد؟) عه زمان
 کرد وه: نه، ئه ی پیغه مبهری خودا! چاو مروانی تۆیانه که خۆت بهر

(٢٣٥) تجرید/١، ژماره: ٢٨٦، بخاری: ٦٨٧، مختصر صحیح مسلم/ ژماره: ٣١٩ - مسلم: ٤١٨ - ٩٣٥

نویژییه که یان بۆ بکهی. فەرموویەو: (لە سوینەیهکا ئاو بکەن بەسەرما) جا لەناو سوینەکەدا دانیشت، هەمدیسانەو کە خۆی شۆرد ئەزنەکی دایەو، کە هەلسی و بچێ بۆ مزگەوت، پێش نویژییهکە بۆ خەلکەکە بکا، بەلام نەیتوانی و هەمدیس بوورایەو، لەپاشتر کە هۆشی هاتەو دیسان فەرموویەو: (ئەرئ مەردوم نویژیان کرد یانا؟) عەرزمان کردەو: نەخیر هیشتا نویژیان نەکردوو، لە مزگەوت گلێر بوونەتەو، هەر چاومناوی تۆیانە کە تەشریفت بچێ بەر نویژییهکە خەوتنیان بۆ بکهی.

عائیشە فەرمووی: ئینجا پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) فروستادیهکی نارد بۆ لای ئەبوبەکر، کە پێش نویژی بۆ موسولمانان بکا، کاتی فروستادەگە پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) فەرمانەگە پێغەمبەری بە ئەبوبەکر راگەیاندا، ئەبوبەکر پیاویکی دل نەرم بوو، لەبەرئەو بە عومەری کورێ خەتابی فەرموو: ئەی عومەر! تۆ جەماعەتەکە بۆ موسولمانان بکه، عومەریش پێی فەرموو: تۆ شایانتری بۆ ئەمە جا ئەبوبەکر ئەو چەند رۆژە کە پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) نەخۆشییهکە گران بوو، جەماعەتی بۆ موسولمانان دەکرد، هەتا رۆژی پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) کەمی لەشی سووک بوو، رۆشت بۆ مزگەوت، دوو پیاو چووبوونە ژێر هەردوو بانی، یەکیکیان عەباسی مامەیی بوو، بەلارە لارە بردیان، دەلتیی ئیستایش هەروا لەبەرچاوم کە چۆن چۆنی پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) لەبەر نازاری نەخۆشییهکە هەردوو پێی بەسەر زموویەکەدا بە خشکە بەگێش دەکرد، کاتی نویژی نیومرۆ بوو، ئەبوبەکر خەریکبوو پێش نویژی بۆ خەلکەکە دەکرد، کاتی ئەبوبەکر هەستی پێ کردو بینی کەوا پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) تەشریفی هینا، ویستی جیگەکە بۆ چۆل بکاو خۆی بچیتە دواو، بەلام

حه زمرت (دروودی خودای له سهر بئ) ناماژدی بۆیکرد: ومزع له خۆت تیک مه دهو خه ریکی کاری خۆت به). وه به دوو پیاومهکی ژیر باله کانی فهرموو: (له تهنیشتی نه بوبه گرموه دامنیشتین، نه وانیش بردیان، ریک له ناستی نه بوبه گر، له لای چه پیه وه، له تهنیشتیه وه دایان نیشان، دانیش و دمستی کرد به نوپژ کردن، نیت نه بوبه گر بۆ نوپژی خوی په پرهوی پیغه مبهری دهکردو، خه لکه کهی تریش په پرهوی نه بوبه کریان دهکرد، نه بوبه گرو خه لکه که به پیوه نوپژیان دهکرد، پیغه مبه ریش به دانیشته وه.

عوبه یدوللا دفهرموئ: چووم بۆ خزمه تی عه بدوللای کوری عه باس، پیم گوت: نه گهر ئارموزو دمکهی نهو فهرمووده یمت بۆ دهوردمه که مه وه، که عانیشه فهرمووی پیم، سه باره ت به نه خووشیه کهی سهره مهرگی پیغه مبه ر (دروودی خودای له سهر بئ)؟ فهرمووی: نادهی فهرموو، منیش فهرمووده کهی عانیشه م بۆ دهور کرده وه، هیچی ئی رمت نه کرده وه، به لام گوتی: نایا ناوی پیاومه کی تری پی گوتیت، که له گه ل عه باسی مامه ی چوو بوونه ژیر بالی؟ گوتم: نه، فهرمووی: عه لی کوری نه بو طالیب بوو (رمزای خودای ئی بئ). (بروانه: ته جرید ژماره: ٢٨٤، ٢٨٣، ٣٧٧ + تاج/١/٤٠٦، چاپی/١، ژماره: ٨١٤، ٨١٥، ٨١٦، زنجیره: ١٢٨، چاپی/٢).

٢٣١- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: (لَمَّا ثَقُلَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَاشْتَدَّ بِهِ وَجَعُهُ اسْتَأْذَنَ أَزْوَاجَهُ فِي أَنْ يُمْرَضَ فِي بَيْتِي فَأَذِنَ لَهُ فَخَرَجَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بَيْنَ رَجُلَيْنِ تَخَطَّ رِجْلَاهُ فِي الْأَرْضِ بَيْنَ عَبَّاسٍ وَرَجُلٍ آخَرَ قَالَ عَبْدُ اللَّهِ فَأَخْبَرْتُ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عَبَّاسٍ فَقَالَ أَتَدْرِي مَنْ الرَّجُلُ الْآخَرُ قُلْتُ لَا قَالَ هُوَ عَلِيُّ بْنُ أَبِي طَالِبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ وَكَانَتْ عَائِشَةُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا تُحَدِّثُ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ بَعْدَ مَا دَخَلَ بَيْتَهُ وَاشْتَدَّ وَجَعُهُ: هَرِيقُوا عَلَيَّ مِنْ سَبْعِ قَرَبٍ لَمْ تُخْلَلْ أَوْكِتْهُنَّ لَعَلِّي أَغْهَدُ إِلَى النَّاسِ وَأَجْلِسَ فِي مِخْضَبٍ لِحَفْصَةَ زَوْجِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ

عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ثُمَّ طَفِقْنَا نَصُبُ عَلَيْهِ تِلْكَ حَتَّى طَفِقَ يُشِيرُ إِلَيْنَا أَنْ قَدْ فَعَلْنَا ثُمَّ خَرَجَ إِلَى النَّاسِ). (٣١)

عائشه (همزای خوی لی بی) فهرمووی: کاتی نه خوشینه که ی حه زرت (دروودی خودای له سهر بی) قورس بوو، به چهند روژی له پیش مهرگیدا، روخسه تی له هاوسهرمکانی خواست، که له مالی من بمینیتته ووهو، له وی خزمهت بکری، نه وانیش ریگی نه و میان پی دا، جا روژی نه خوشینه که ی که شهنگ بوو، فهرمووی (دروودی خودای له سهر بی): (له حهوت کونده که دهمبینه که بیان نه کرابیتته ووه ناو بکه ن به سهرما، سابه شکوو که می باری له شم سووک بی، ههتا بجم بو مزگهوت بوناو موسولمانان، تاو سیقتان بو بکه م) جا سوینه یه کی حه فصه ی هاوسهری پیغه مبه ر (دروودی خودای له سهر بی) هه بوو، پیغه مبه ریان له ناویدا دانیساند، نه و جا نیمه ی هاوسهرانی حه زرت له حهوت کونده، دهمستان کرد به ناو کردن به سهریدا، ههتا خوی نامازه ی بو کردین: که نیتربه سه، نه وه ی پیویست بوو کردتان. جاتوژی باری له شی سووک بوو، جا دوو پیاو چوونه ژیربالی، عه بباس و پیاویکی تر بوو، به داره داره بریدیان بو نوژ بو مزگهوت، ههردوو پی دهخشان له زموییه که. عوبه یدوللا فهرمووی: کاتی نه م فهرموودمییه ی عائشه م باس کرد بو ئیبنوعه باس، فهرمووی: نایا دهمزانی نه و پیاوه که ی تر کی بوو؟ گوتم: نه، فهرمووی: عه لی بوو. برپوانه (ژماره/ ٣٧٦).

٣٣٧- حدیث عائشه (رضی الله عنها) قَالَتْ: لَقَدْ رَاجَعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) فِي ذَلِكَ ، وَمَا حَمَلَنِي عَلَى كَثْرَةِ مُرَاجَعَتِهِ إِلَّا أَنَّهُ لَمْ يَقَعْ فِي قَلْبِي أَنْ يُحِبَّ النَّاسُ بَعْدَهُ رَجُلًا قَامَ مَقَامَهُ أَبَدًا ، وَلَا كُنْتُ أَرَى أَنَّهُ لَنْ يَقُومَ أَحَدٌ مَقَامَهُ إِلَّا

تَشَاءَمَ النَّاسُ بِهِ ، فَأَرَدْتُ أَنْ يَغْدِلَ ذَلِكَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) عَنْ أَبِي بَكْرٍ: (٣٣٧)

عائيشه (پرمزای خوای لی بی) فہرمووی: بہچہند روژی لہپیش مہرگی پیغہمبہردا (دروودی خودای لہسہر بی) کاتی نہخوشینہگہی قورس بوو، موسولمانان لہمزگہوت خربوونہوہ بوجہماعہتی نویژی خہوتنان، حہزمت (پرمزای خوای لی بی) فہرمووی: (ئہری مہردوم نویژیان کرد؟) عہرزمان کرد: نہ، ئہی پیغہمبہری خودا! چاومروانی تویانہ، بہرنویژیہگہیان بۆبکہی. فہرمووی: (لہسوینہیہکا ناو بکہن بہسہرما لہحہوت کوندہکہ دہمبینہگہیان نہکرا بیتہوہ) عائیشہ فہرمووی: ئیمہیش وامان کر، گہخوی شۆرد ئہزنہکی دا ھەئسی بہلام نہیتوانی و بوورایہوہ، گہھۆشی ھاتہوہ فہرموویہوہ: (ئہری مہردوم نویژمکہیان کرد؟) عہرزمان کردہوہ: نہ، ئہی پیغہمبہری خودا! چاومروانی تویانہ کەبہرنویژیہگہیان بۆبکہی. فہرموویہوہ: (لہسوینہیہکا ناوبکہن بہسہرما). عائیشہ فہرمووی: جالہناو سوینہکەدا دانیشت، دیسان گہخوی شۆرد ئہزنہکی دا، ویستی ھەئسی بہلام نہیتوانی و دیسانہوہ بوورایہوہ، لہپاش گہمی گہھۆشی ھاتہوہ ھەمدیسان فہرموویہوہ: (ئہری مہردوم نویژمکہیان کرد؟) عہرزمان کردہوہ: نہ، ئہی پیغہمبہری خودا! چاومروانی تویانہ گہخۆت بہرنویژیہگہیان بۆبکہی. فہرموویہوہ: (لہسوینہیہکا ناوبکہن بہسہرما) جالہناو سوینہکەدا دانیشت، ھەمدیسانہوہ گہخوی شۆرد ئہزنہکی دایہوہ کەھەئسی و بجی بۆ مزگہوت پيشنوژیہکە بۆخەلکە بکا، بہلام نہیتوانی و ھەمدیس بوورایہوہ، لہپاشتر گہھۆشی ھاتہوہ دیسان فہرموویہوہ: (ئہری مہردوم نویژیان کرد یانا؟). عہرزمان کردہوہ: نہخیر ھیشتا نویژیان

نەکردوو، لەمەزگەوت گلیڕ بوونەتەو، چاومناوی تۆیانە کەتەشریفت بچی
پیشنوێزمیەکی خەوتنانیان بۆیکە.

ئینجا پیڤەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) فروستادمیەکی نارد بۆلای
ئەبوبەکر، کەپیشنوێزی بۆ موسولمانان بکا، کاتی فروستادمەکی پیڤەمبەر
(دروودی خودای لەسەر بێ) فەرمانەکی پیڤەمبەری بەئەبوبەکر ڕاگەیاند،
ئەبوبەکر پیاویکی دلتەرم بوو، لەبەرئەو بەعومەری کۆری خەتابی فەرموو:
ئەی عومەر! تۆجەماعەتەکە بۆ موسولمانان بکە، عومەریش پێی فەرموو:
تۆشایانتری بۆئەمە جائەبوبەکر ئەو چەند رۆژە کە پیڤەمبەر (دروودی خودای
لەسەر بێ) نەخۆشیەکی گران بوو جەماعەتی بۆ موسولمانان دمکرد، هەتا
رۆژی.... بروانە: ژمارە: ٣٧٧، ٣٨٣، ٣٨٤، ٣٤٦).

ئەنجا ئەمە دواوە چاپ دمکری کە تەرجەمەکی حەدیثەکی ئێرمیە:
عائیشە ھاوسەری پیڤەمبەر (دروودی خودا لەسەر پیڤەمبەر و رمزی
خودا لەهەموو یارو ھاوێ و ھاوێ و ھاوسەران بێت) فەرموو: کاتی
پیڤەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) دمستووری دا کە ئەبوبەکر باوکم
بەرنوێزیەکە بۆ موسولمانان بکا، کەخۆی لەبەر نەخۆشی نەیتوانی
بەرنوێزیەکیان بۆ بکات، من چەند جاری، کارمەم لە پیڤەمبەر دووبارە
کردهووە عەرزیمکرد: کە ئەبوبەکر پیاویکی دل نەرمە ئەگەر لەجیگە تۆدا
رابومستی لەبەر گریان خۆی بۆ راناگری و ناتوانی بەرنوێزی بۆ خەلکەکە بکا،
بەلام لەدلیشەو مەبەستم ئەومبوو: کە باوکم لەم کاتی سەرە مەرگەدا
لەجیگە پیڤەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) رانەومستی، نەبادا خەلکەکە
بلین: ئەبوبەکر پێی رمش بوو، جا لەبەرئەمە وستم کە پیڤەمبەر (دروودی
خودای لەسەر بێ) بەکەسی تر بلی، کە پیشنوێزیەکە بۆ نوێزخوینەکان بکا

واز له ئەبوبەکر بەهێنی بۆ ئەم کارە. (بروانە: تاج/١، زنجیرە: ١٣٨، ژمارە: ٨١٤، ٨١٥، ٨١٦، ٨١٧، ٨١٨).

٢٣٨- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: (لَمَّا مَرَضَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَرَضَهُ الَّذِي مَاتَ فِيهِ فَحَضَرَتِ الصَّلَاةُ فَأَذَنَ فَقَالَ مُرُوا أَبَا بَكْرٍ فَلْيُصَلِّ بِالنَّاسِ فَقِيلَ لَهُ إِنَّ أَبَا بَكْرٍ رَجُلٌ أَسِيفٌ إِذَا قَامَ فِي مَقَامِكَ لَمْ يَسْتَطِعْ أَنْ يُصَلِّيَ بِالنَّاسِ وَأَعَادَ فَأَعَادُوا لَهُ فَأَعَادَ الثَّلَاثَةَ فَقَالَ إِنَّكَ صَوَاحِبُ يُوسُفَ مُرُوا أَبَا بَكْرٍ فَلْيُصَلِّ بِالنَّاسِ فَخَرَجَ أَبُو بَكْرٍ فَصَلَّى فَوَجَدَ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْ نَفْسِهِ خِفَةً فَخَرَجَ يُهَادِي بَيْنَ رَجُلَيْنِ كَأَنِّي أَنْظُرُ رَجُلَيْهِ تَخْطَانِ مِنَ الْوَجَعِ فَأَرَادَ أَبُو بَكْرٍ أَنْ يَتَأَخَّرَ فَأَوْمَأَ إِلَيْهِ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ مَكَانَكَ ثُمَّ أَتَى بِهِ حَتَّى جَلَسَ إِلَى جَنْبِهِ وَكَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُصَلِّي وَأَبُو بَكْرٍ يُصَلِّي بِصَلَاتِهِ وَالنَّاسُ يُصَلُّونَ بِصَلَاةِ أَبِي بَكْرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ). (٢٣٨)

عائیشە (ڕەزای خۆی لێ بێ) فەرمووی: پێغه‌مبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) لەنەخۆشینی سەرەمەرگا، کاتی کەتەواو نەخۆشیەکی کەشەنگ بوو، کاتی نوێژ بوو، پێغه‌مبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) فەرمووی: (بێن بەئەبوبەکر، لەزمانی منەوه، بابەر نوێژیەکی بۆ مەردومەکی بکا) منیش عەرزیم کرد: قوربان! ئەبوبەکر پیاویکی غەمگینی دل نەرمە، ئەگەر لەجیگەکی تۆدا رابوستی دلی گەرم دەبی و لەبەرگریان خۆی بۆ راناگیری و ناتوانی پێشنوێژی بۆخەڵکەکی بکا، بەلام عائیشە لەدڵەوه مەبەستی ئەهەبوو، کەباوکی لەم کاتی سەرەمەرگەدا لەجیگەکی پێغه‌مبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) لەمیحرابەکەدا نەوستی، نەبادا خەڵکەکی بێن: ئەبوبەکر پێی رەش بوو. جادیسان پێغه‌مبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) فەرمايشته‌کی خۆی دووبارە

کردموه، عانی شهیش دیسانه وه قسه کهی خوئی دووباره کردموه، جابوئه پیغه مبه (دروودی خودای لهسهر بئ) لهسهری جاری سییه ما فهرمووی: (لهزمانی منوه بهئهبوبه کر بلتین باله جیاتی من بهرنوئیزییه که بۆ مهربومه که بکا، ئیوهی ژنان وهک زلیخای یووسف وان، قسهی دهمتان و نیازی دلتان لهیهک جیان!).

جانه بوبه کر رویشت بۆمژگهوت، لهسهر فهرمانی پیغه مبه (دروودی خودای لهسهر بئ) پینوئیزییه کهی بۆخه لکه که کرد، وهچهند روژی بهردموام بوو لهسهر نه وه، ههتا روژی پیغه مبه (دروودی خودای لهسهر بئ) کهمی لهشی سووک بوو، رویشت بۆمژگهوت، دووبیاو چووبوونه ژیربالی، بهلاره لاره بردیان، دهلتی ئیستایش واله بهرچاوم کهچۆن چۆنی پیغه مبه (دروودی خودای لهسهر بئ) له بهرنازاری نهخۆشییه کهی همدوو پیی بهسهر زمویییه کهدا بهخشکه بهکیش دمکرد، کاتی ئهبوبه کر ههستی پی کرد کهوا پیغه مبه (دروودی خودای لهسهر بئ) تهشریفی هینا ویستی جیگه کهی بۆچۆل بکاو بکشیته دواوه، بهلام ههزرت (پرمزای خوای لی بئ) ناماژهی بۆکرد: و مزع لهخۆت تیک مهدمو خهریکی کاری خۆت به، نهوجا پیغه مبه ریان برد ریک لهناستی ئهبوبه کر لهتهنیشتییه وه دانیشته و دمستی کرد بهنوئیزکردن، نیت ئهبوبه کر بۆنوئیزی خوئی پهپرمویی پیغه مبه ری دمکردو خه لکه کهی تریش بۆنوئیزی خویان پهپرمویی نوئیزمه کهی ئهبوبه کر ریان دمکرد. لهگیرانه ومیه کا: ههزرت (پرمزای خوای لی بئ) لهلای چهپی ئهبوبه کر موه دانیشته، بهلام ئهبوبه کر بهپێوه نوئیزی دمکرد.

(ت/١/٤٠٨/٣ ز-١٣٨ ژ ٨١٦ ج-٤) پروانه (ژماره/١٤٦).

وعنها (رضي الله عنها) في رواية: لما ثقل النبي (صلى الله عليه وسلم) واشتدَّ وجعه استأذن أزواجه أن يمرض في بيتي فأذن له. وباقي الحديث تقدم آنفا:

له‌گپړانه‌ومیه‌کی تریدا: عائیشه (رمزای خوای لى بى) فه‌رمووی: کاتى پټغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سهر بى) نه‌خوشییه‌که‌ی له‌پى ی خست و نازارمکه‌ی سه‌خت بوو، روخسه‌تى له‌هاوسه‌رمکانی خواست که‌له‌مالی من بمینیته‌ومو له‌وى خزمه‌ت بکړى، هاوسه‌رمکانیشی رپگه‌ی نه‌ومیان دا. بپروانه: ژماره: ۲۷۷)

۲۳۹- عَنْ عَائِشَةَ قَالَتْ لَمَّا ثَقُلَ رَسُولُ اللَّهِ - صلى الله عليه وسلم - جَاءَ بِلَالٌ يُؤَذِّنُهُ بِالصَّلَاةِ فَقَالَ « مُرُوا أَبَا بَكْرٍ أَنْ يُصَلِّيَ بِالنَّاسِ ». فَقُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ ، إِنَّ أَبَا بَكْرٍ رَجُلٌ أَسِيفٌ ، وَإِنَّهُ مَتَى مَا يَقُمْ مَقَامَكَ لَا يُسْمِعُ النَّاسَ ، فَلَوْ أَمَرْتُ عُمَرَ . فَقَالَ « مُرُوا أَبَا بَكْرٍ يُصَلِّيَ بِالنَّاسِ ». فَقُلْتُ لِحَفْصَةَ قُولِي لَهُ إِنَّ أَبَا بَكْرٍ رَجُلٌ أَسِيفٌ ، وَإِنَّهُ مَتَى يَقُمْ مَقَامَكَ لَا يُسْمِعُ النَّاسَ ، فَلَوْ أَمَرْتُ عُمَرَ . قَالَ « إِنَّكَ لَأَنْتِ صَوَّاحِبُ يُوسُفَ ، مُرُوا أَبَا بَكْرٍ أَنْ يُصَلِّيَ بِالنَّاسِ ». فَلَمَّا دَخَلَ فِي الصَّلَاةِ وَجَدَ رَسُولُ اللَّهِ - صلى الله عليه وسلم - فِي نَفْسِهِ خِيفَةً ، فَقَامَ يُهَادِي بَيْنَ رَجُلَيْنِ ، وَرَجُلَاهُ يَخْطُطَانِ فِي الْأَرْضِ حَتَّى دَخَلَ الْمَسْجِدَ ، فَلَمَّا سَمِعَ أَبُو بَكْرٍ حِسَّهُ ذَهَبَ أَبُو بَكْرٍ يَتَأَخَّرُ ، فَأَوْمَأَ إِلَيْهِ رَسُولُ اللَّهِ - صلى الله عليه وسلم - ، فَجَاءَ رَسُولُ اللَّهِ - صلى الله عليه وسلم - حَتَّى جَلَسَ عَنْ يَسَارِ أَبِي بَكْرٍ ، فَكَانَ أَبُو بَكْرٍ يُصَلِّي قَائِمًا ، وَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ - صلى الله عليه وسلم - يُصَلِّي قَاعِدًا ، يَقْتَدِي أَبُو بَكْرٍ بِصَلَاةِ رَسُولِ اللَّهِ - صلى الله عليه وسلم - وَالنَّاسُ مُقْتَدُونَ بِصَلَاةِ أَبِي بَكْرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ. (۲۳۹)

له‌ژماره (۲۳۵) و (۲۳۷) ژماره (۲۳۸) دا، و اتاو مه‌به‌ست له‌م فه‌رموودمیه به‌تمه‌واوی رویش.

۲۴۰- عَنْ أَنَسُ بْنُ مَالِكٍ الْأَنْصَارِيُّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّ أَبَا بَكْرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) كَانَ يُصَلِّي لَهُمْ فِي وَجَعِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الَّذِي تُوفِّي فِيهِ حَتَّى إِذَا كَانَ يَوْمٌ

الْاِثْنَيْنِ وَهُمْ صُفُوفٌ فِي الصَّلَاةِ فَكَشَفَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سِتْرَ الْحُجْرَةِ يَنْظُرُ إِلَيْنَا وَهُوَ قَائِمٌ كَأَنَّ وَجْهَهُ وَرَقَّةٌ مُصْحَفٍ ثُمَّ تَبَسَّمَ يَضْحَكُ فَهَمَمْنَا أَنْ نَفْتِنَ مِنَ الْفَرَحِ بِرُؤْيَا النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَكَصَّ أَبُو بَكْرٍ عَلَى عَقْبِهِ لِيَصِلَ الصَّفَّ وَظَنَّ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خَارَجَ إِلَى الصَّلَاةِ فَأَشَارَ إِلَيْنَا النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ أَتِمُّوا صَلَاتَكُمْ وَأَرْخَى السِّتْرَ فَتَوَفَّى مِنْ يَوْمِهِ. ^(٢٤٠)

ئەنەس (پەزای خۆی لێ بێ) فەرمووی: لەو نەخۆشینەدا کە پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) ومفاتی کرد، ئەبوبەکر بەرنوێژی بۆمەردوم دەکرد، رۆژی دووشەممە لەنوێژدا ریز بووبووین، لەوکاتەدا پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) پەردەى دەرگای ھۆدەکەى خۆى لادا، کە لەسەر ژووری مەزگەوت بوو، تەماشایەکی بەدڵ و بەکوڵی کردین، دیمەنیکی گەلى شیرین و رەنگین بوو، پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) بەپێو ھەستا بوو سەرنجی ئێمەى دەدا، دیاربوو بۆدواجار ئۆمەتەکەى لەژانییدا بەسەردە کردەموو، مالاواى لەیارانى دەکرد، رەنگ و روخسارى لەبەرگەشى و نازدارى لەرەنگ و روخسارى نەخۆشى نەدەکرد، بەلکوو دەرگەوت پەڕەى گۆل و رووپەڕەى قورئانە، نوور لەروخسارى دەرگەوت گۆل و گەوھەر و جەوھەرى لێ دەرگەوت، ئینجا زەردەخەنەى کى کردو پێکەنى، جاکاتى پێغەمبەرمان لەسەرئەم ھالە بینى، لەخۆشیانە خەرىک بووین بپەشۆکێن و وەختەبوو گەشکە بمان گریو نوێژمە بەجى بەیلىن! جائەبوبەکر (پەزای خۆی لێ بێ) وایزانى کەوا پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) دى بۆنوێژ لەبەرئەو پاشەو پاش گەراپەو ەواو، تابجێتە ناو ریزمەوومى حەراپە بە بۆ پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) چۆل بکا، بەلام پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) نەھات و بەدەستى ئامازەى بۆکردین:

که نوپژمکه تان ته و او که ن، نینجا دیسان په ردمکه ی دادایه وه، نیر همر نه وړوژه گول له گولشه ن بر او یار له یاران دابراو، خوړی زانست و حکمت مالوایی کرد له گو ی زمو ی و دانیشتو و هکانی، و مسمر رووی خاک خوژگه ی خواست به ناو تو یی خاک، و ه گول خوژگه ی خواست به گل، و ه پیغه مبه ری نازدار، نه و کیوی نور و عیلم و غیر فانه گوچی دوا یی ی کردو نوبو و مت و پیغه مبه رایه تی گو تای هات و دمر گای و ه چی و سرووش مؤرکرا. (تاج / ۵/۴۰۹/۱ = ز- ۱۳۸ ژ- ۸۱۸ = ش).

۲۴۱- عَنْ أَنَسٍ قَالَ لَمْ يَخْرُجِ النَّبِيُّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - ثَلَاثًا ، فَأَقِيَمَتِ الصَّلَاةُ ، فَذَهَبَ أَبُو بَكْرٍ يَتَقَدَّمُ فَقَالَ نَبِيُّ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - بِالْحِجَابِ فَرَفَعَهُ ، فَلَمَّا وَضَحَ وَجْهَ النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - مَا نَظَرْنَا مَنْظَرًا كَانَ أَعْجَبَ إِلَيْنَا مِنْ وَجْهِ النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - حِينَ وَضَحَ لَنَا ، فَأَوْمَأَ النَّبِيُّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - بِيَدِهِ إِلَى أَبِي بَكْرٍ أَنْ يَتَقَدَّمَ ، وَأَرْخَى النَّبِيُّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - الْحِجَابَ ، فَلَمْ يُقَدِّرْ عَلَيْهِ حَتَّى مَاتَ. (۲۴۱)

واتاو مبهست لئی له ژماره (۲۴۰) دا رابورد.

۲۴۲- عَنْ عَائِشَةَ أُمِّ الْمُؤْمِنِينَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) أَلْهَا قَالَتْ: (إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ فِي مَرَضِهِ مُرُّوا أَبَا بَكْرٍ يُصَلِّيَ بِالنَّاسِ قَالَتْ عَائِشَةُ قُلْتُ إِنَّ أَبَا بَكْرٍ إِذَا قَامَ فِي مَقَامِكَ لَمْ يُسْمِعِ النَّاسَ مِنَ الْبُكَاءِ فَمُرْ عُمَرَ فَلْيُصَلِّ لِلنَّاسِ فَقَالَتْ عَائِشَةُ فَقُلْتُ لِحَفْصَةَ قُولِي لَهُ إِنَّ أَبَا بَكْرٍ إِذَا قَامَ فِي مَقَامِكَ لَمْ يُسْمِعِ النَّاسَ مِنَ الْبُكَاءِ فَمُرْ عُمَرَ فَلْيُصَلِّ لِلنَّاسِ ففَعَلْتُ حَفْصَةَ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَهْ إِنْ كُنَّ لَأَتْنَّ صَوَاحِبُ يُوسُفَ مُرُّوا أَبَا بَكْرٍ فَلْيُصَلِّ لِلنَّاسِ فَقَالَتْ حَفْصَةُ لِعَائِشَةَ مَا كُنْتُ لِأُصِيبَ مِنْكَ خَيْرًا). (۲۴۲)

(۲۴۱) بېروانه: ژماره (۲۴۰) له پېشمهوه رابورد.

(۲۴۲) ته جريدی بوخاری/۱، ژماره، ۲۸۳، بخاری: ۶۷۹، مسلم: ۴۸ = ۹۴۰.

عائیشه (پرمزای خوی لی بی) فہرمووی: پیغہمبہر دروودی خودای لہسہر
بی و سہرومال و حال و منال و ہست و نہست گشتی بہقوربانی گہردی
بہرناستانہی نارامگای نازدارو پیروزی بی فہرمووی: (لہزمانی منہوہ فہرمان
بہنہبوبہکر بکہن کہپیشنوپیڑیہکہ بۆخہلکہکہ بکا) منیش عہرزیم کرد:
نہبوبہکر پیاویکی دل نہرمہ، کہلہجیگہی تۆدا رابوہستی، دلی گہرم دمبی و
لہبہر گریان نوپڑکہرمان گوپیان لہدمنگی نابی، کہواتہ فہرمان بکہ بہ عومہر
کہ نوپڑ بۆ خہلکہکہ بکا، ہہروا بہحہفصہی ہہویمم گوت: عہرزی پیغہمبہر
(دروودی خودای لہسہر بی) بکہ: کہنہبوبہکر پیاویکی دلنہرمہ، کہلہجیگہی
تۆدا رابوہستی دلی گہرم دمبی و لہبہرگریان نوپڑکہرمان گوئی یان لہدمنگی
نابی، کہواتہ: فہرمان بہعومہر بکہ کہنوپڑہکان بۆمہردومہکہ بکا. حہفصہیش
نہمہی عہرز کرد، حہزرت (پرمزای خوی لی بی) فہرمووی: (وسبہ! بی گومان
ئیوہی ژان وەك زلیخای یووسف وان، قسہی دہمتان وەك نیازی دلتان
لہیہکترجیان! لہزمانی منہوہ فہرمان بہنہبوبہکر بکہن، کہبہرنوپڑیہکہ بۆ
موسولمانان بکا). جا حہفصہ بہعائیشہ دہفہرموی: قہت نہبوو لہتۆوہ تووشی
خیر بہم).

(۲۲) باب: تقدیم الجماعة من یصلی بہم إذا تأخر الإمام ولم یخافوا مفسدة

بالتقدیم

نوپڑخوینہکان بویان ہہیہ کہسی بکہن بہ پیشنوپیڑ کہ نوپڑہکہیان بۆ بکا، نہکہر
پیشنوپیڑ دواکہوت، بہمہرجی نہبی بہہوی خراپہی

۲۴۳- عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ السَّاعِدِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ذَهَبَ إِلَى بَنِي عَمْرِو بْنِ عَوْفٍ لِيُصْلِحَ بَيْنَهُمْ فَحَاطَتْ الصَّلَاةُ فَجَاءَ الْمُؤَذِّنُ
إِلَى أَبِي بَكْرٍ فَقَالَ أَتُصَلِّي لِلنَّاسِ فَأَقِيمَ قَالَ نَعَمْ فَصَلَّى أَبُو بَكْرٍ فَجَاءَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى

اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَالتَّاسُ فِي الصَّلَاةِ فَتَخْلَصَ حَتَّى وَقَفَ فِي الصَّفِّ فَصَفَّقَ النَّاسُ وَكَانَ أَبُو بَكْرٍ لَا يَلْتَفِتُ فِي صَلَاتِهِ فَلَمَّا أَكْثَرَ النَّاسُ التَّصْفِيقَ اَلْتَفَتَ فَرَأَى رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَأَشَارَ إِلَيْهِ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّ امْكُثْ مَكَانَكَ فَرَفَعَ أَبُو بَكْرٍ رِضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يَدَيْهِ فَحَمِدَ اللَّهَ عَلَى مَا أَمَرَهُ بِهِ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْ ذَلِكَ ثُمَّ اسْتَأْخَرَ أَبُو بَكْرٍ حَتَّى اسْتَوَى فِي الصَّفِّ وَتَقَدَّمَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَصَلَّى فَلَمَّا انْصَرَفَ قَالَ يَا أَبَا بَكْرٍ مَا مَنَعَكَ أَنْ تَبْتَ إِذْ أَمَرْتُكَ فَقَالَ أَبُو بَكْرٍ مَا كَانَ لِابْنِ أَبِي قُحَافَةَ أَنْ يُصَلِّيَ بَيْنَ يَدَيِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَا لِي رَأَيْتُكُمْ أَكْثَرْتُمْ التَّصْفِيقَ مِنْ رَأْيِهِ شَيْءٌ فِي صَلَاتِهِ فَلْيُسَبِّحْ فَإِنَّهُ إِذَا سَبَّحَ اَلْتَفَتَ إِلَيْهِ وَإِنَّمَا التَّصْفِيقُ لِلنِّسَاءِ^(۲۴۲).

سه‌لی کوری سه‌عد (رمزای خوی لی بی) فه‌رمووی: روژی پیغه‌مبهر (دروودی خودای له‌سهر بی) چووبوناو هوژی به‌نی عه‌مری کوری عه‌وف، بوناوبزی هه‌تا ناشتیان بکاته‌وه، کاتی نوپژبوو، بانگدر که‌بیلال بوو، هات بولای نه‌بویه‌گر عه‌رزی کرد: نه‌گهر قامت بکه‌م به‌رنوپژییه‌که ده‌که‌ی بوخه‌لکه‌که؟ فه‌رمووی: به‌لی، ده‌یکه‌م، جا‌که‌نه‌بویه‌گر نوپژی دابه‌ست پاش که‌می پیغه‌مبهر (دروودی خودای له‌سهر بی) هاته‌وه، هیشتا نوپژمه‌کیان ته‌واو نه‌کردبوو، جا پیغه‌مبهر (دروودی خودای له‌سهر بی) یه‌که‌یه‌که درې به‌ریزمه‌کان دا، تاخوی گه‌یاند ه‌ریزی یه‌که‌مو له‌وی ومستا، خه‌لکه‌که دمستیان کرد به‌چه‌پله‌ لیدان، نه‌بویه‌گریش عاده‌تی نه‌بوو که‌له‌ناو نوپژدا لابکاته‌وه به‌لام که‌دی خه‌لکه‌که چه‌پله‌یه‌کی زور لی دمدن نه‌ویش ناوړی دایه‌وو پیغه‌مبهری بینی، پیغه‌مبهر (دروودی خودای له‌سهر بی) نامازه‌ی بو‌ی کرد: که‌له‌شوینی خوت

^(۲۴۲) تجرید/۱، ژماره: ۳۸۵ - بخاری: ۶۸۴، مسلم: ۱، ژماره: ۹۴۸ + مختصر صحیح مسلم/۱،

بمینه رەموو نوێژمەکانمان بۆتەواوگە. بەلام ئەبۆبەکر هەردوو دەستی خۆی بەرزکردەموو سوپاسی خۆدای کرد لەسەر ئەم دەستی خێرە کە پێغەمبەر (دروودی خۆدای لەسەر بێ) لەوی نا، ئنجا پاشەو پاش گەراپەوه دواوه، هەتا رێک چوو ناو ریزمەموو لەوئ وەستا، پێغەمبەریش (دروودی خۆدای لەسەر بێ) پێشکەوت و بەرنوێژییەگە کە، کە لە نوێژمە بۆوه فەرمووی (دروودی خۆدای لەسەر بێ): ئەی ئەبۆبەکر کە فەرمانم پێ کردیت بۆ ئەم مایتەوه لە شوینی خۆت؟ ئەبۆبەگریش (رەزای خۆی لێ بێ) فەرمووی: بۆمن نەهاتوووە کە پێش تۆبکەوم ئەی پێغەمبەری خودا! ئینجا پێغەمبەر (دروودی خۆدای لەسەر بێ) بە نوێژکەرەکانی فەرموو: (ئەوه بۆئەو گشتە جەپلە یەتان لێ دا، هەرکەسێ لەناو نوێژدا شتیکی لێ رووبدا بابلێ سوبحانە للّاه، چونکە کە سوبحانە للّای کرد، ئیتر تێ دەگەن لە مەسەلەکە، وەلێ جەپلە لێدان لەناو نوێژدا بۆژنانە). (ت/١/٤٠٦/١ ز- ١٣٨ ژ- ٨١٤ = ش/د/ن).

ئەمەیش گێڕانەوهی ژمارە (٣٣٥) ی پوختە موسلیمە:

ئەبو هورەیرە (رەزای خۆدای لێ بێ) دافەرموئ: پێغەمبەر (دروودی خۆدای لەسەر بێ) دافەرموئ: (هەرکەسێ لەناو نوێژدا شتیکی لێ رووبدا، بابلێ سوبحانە للّاه، چونکە کە سوبحانە للّای کرد، ئیتر تێ دەگەن لە کارەکە، وەلێ جەپلە لێدان لەناو نوێژدا بۆ ژنانە). {تەجرید/١/٣٧٦، ژمارە: ٣٨٥ = ٦٨٤، ١٢٠١، ١٢٠٤، ١٢١٨، ١٢٣٤، ٢٦٩٠، ٢٦٩٣، ٧١٩٣. تاج/١/٤٠٦، ژمارە: ٨١٤}.

روونکردنه وه:

فيقهي ئهم فهرموودميه ئهمميه:

١- پياو له ناو نوێژدا، ئه گهر پيشهاتن وا روويدا كه پيوستى به ورياگردنه وهى كه سيكى تر بوو، با سوبحانه لالا بكا، وهك وشيار كردنه وهى پيش نوێژ، كاتى كه هه له يى دهكا، ته حيات ناخوينى، يا جيگه ي ته حيات نيه و دادميشى بۆ ته حيات خويندن، يا سوپايى له لاي خهريكه گر دهگرى، ئه ويش نوێژ دهكا، به دمنگى بهرز سوبحانه لالا دهكا، هه تا ئه وانه ي گوپيان له سوبحانه لالا كه يه تي وريا دمبنه وه سوپا كه دهكوژيننه وه، يا منالى خهريكه كه تنى دهكا.... تاد.

٢- له هه موو ئهم كاتانه دا ژن له باتى (سبحان الله) كردن چه پله لى دهدا، به بهرى دمستى راستى دهدا له پشتى دمستى چه پى. {بروانه: فيقهي ئاسان/١/٢٠٤، زنجيره: ٦٦ - ژن له چهن شتيكا جيايه له پياو. برگه ي: پينجه م}.

(٢٣) باب: تسبيح الرجل وتصفيق المرأة إذا نابهما شيء في الصلاة

سوبحانه لالا له ناو نوێژدا، له كاتى پيوستيدا بۆ پياوه، بۆ ژنيش چه پله يه

٢٤٤ - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ:

«التَّسْبِيحُ لِلرِّجَالِ وَالتَّصْفِيقُ لِلنِّسَاءِ».(٢٤٤)

له ژماره (٢٤٣) دا به ته واوى رابورد.

(٢٤) باب: الأمر بتحسين الصلاة وإتمامها والخشوع فيها

فهرمان به کردنی نویتز به جوانی و به ته وای و به ملکه چی و به ریکوپینکی

٢٤٥- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (هَلْ تَرَوْنَ قِبَلَتِي هَا هُنَا فَوَاللَّهِ مَا يَخْفَى عَلَيَّ خُشُوعُكُمْ وَلَا رُكُوعُكُمْ إِنِّي لَأَرَاكُمْ مِنْ وَرَاءِ ظَهْرِي). (٢٤٥)

ئه به وهورهیره (رمزای خوای لی بی) فهرموی: پیغه مبهه (دروودی خودای لهسهه بی) فهرموی: (لهنیوه وایه که منیش وهک نیوه ههه رووی قیبله، کهوا له بهرده ممه وه دمبینم و بهس، به خودا زورباش ناگام له خوشوع و له روکوعتانه لهناو نویتز کهما، چونکه من له پشستی سه ریشمه وه به باشی دمتان بینم، خودا به هر میه کی وای پیداویم که بهردهم و پشستی خویم ههردوولا لهیه که کاتا دمبینم). (ت/١/٢٨٤/١ ز-٩٠ ژ-٥٥٠).

٢٤٦- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ عَنِ النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ « أَقِيمُوا الرُّكُوعَ وَالسُّجُودَ ، فَوَاللَّهِ إِنِّي لَأَرَاكُمْ مِنْ بَعْدِي - وَرُبَّمَا قَالَ مِنْ بَعْدِ ظَهْرِي - إِذَا رَكَعْتُمْ وَسَجَدْتُمْ ». (٢٤٦)

ئه نهه سی کوری مالیک (رمزای خودای لی بی) فهرموی: پیغه مبهه (دروودی خودای لهسهه بی) فهرموی: (چه مینه وه و کورنووش به ریکوپینکی ئه نجام بدم، سویندم به خودای که ووره، من چون له بهرده ممه وه شت دمبینم، ئاوها له پشستی سه ریشمه وه شت دمبینم، که واته: با ئهه بینینه ی منه بی به هاندری بوتان که به جوانی چه مینه وه و کورنووش و نویتز به جوانی ئه نجام بدم، چونکه

(٢٤٥) تجرید/١، ژماره: ٢٥٩، بخاری: ٤٧٨، ٧٤١، مسلم: ٤٢٤ = ٩٥٧ شیخا.

(٢٤٦) مسلم: ٩٥٨، بخاری: ٧٤٢.

من لهو کاتانه دا چاوم لیټانه و دمتانبینم). (بروانه: مختصر صحیح مسلم/١، ژماره: ٢٢٧).

(٢٥) باب: النهی عن سبق الإمام بركوع أو سجود ونحوهما

جله وگیری له پېشکوتن له پېشنوټز. له م کاتانه دا: له کاتی چه مینه وه و کورنووش و وینه ی نه مانه دا

٢٤٧- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (أَمَّا يَخْشَى أَحَدُكُمْ أَوْ لَا يَخْشَى أَحَدُكُمْ إِذَا رَفَعَ رَأْسَهُ قَبْلَ الْإِمَامِ أَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ رَأْسَهُ رَأْسَ حِمَارٍ أَوْ يَجْعَلَ اللَّهُ صُورَتَهُ صُورَةَ حِمَارٍ).^(٢٤٧)

نه بوهورمیره (پرمزای خوای لی بئ) فهرمووی: پیغه مبه ر (دروودی خودای له سهر بئ) فهرمووی: (نه وکسه ستان که له جه ماعه تا له پیش پیشنوټزدا، سهر له چه مینه وه (روکوع) یاله کورنووش به رزدم کاته وه، نه دی نه وه چوڼ له وه ناترسی که خودا له سهر نه و په له په له، سهری بکا به سهری کهر) یا فهرمووی: (که خودا شکلی بکا به شکلی کهر).

(٢٨) باب: تسوية الصفوف وإقامتها

پیکختنی ریزو ږیک راوه ستان له ریزی نوټزدا

٢٤٨- حَدِيثٌ عَنْ أَنَسٍ عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «سَوُّوا صُفُوفَكُمْ فَإِنَّ تَسْوِيَةَ الصُّفُوفِ مِنْ إِقَامَةِ الصَّلَاةِ».^(٢٤٨)

^(٢٤٧) تجرید/١، ژماره: ٢٨٩، بخاری: ٦٩١، مختصر صحیح مسلم/١، ژماره: ٢٩١ - تخریج محمد

فؤاد: ٤٢٧ = ٩٦٣ شیخا.

^(٢٤٨) بخاری. جماعه: ٧١٩، ٧١٨، مسلم. صلاة: ٩٧٤، ٩٧٦، تاج/١، ژماره: ٧٩٦، زنجیره: ١٣٤.

نه‌نه‌سی کوری مالیک (رمزای خودای لی بی) فهرمووی: خوشه‌ویست
(دروودی خودای له‌سهر بی) فهرمووی: (له‌نوێژدا ریزه‌کانتان ریک بخه‌ن و لارو
خوارو چه‌وت له‌پیزی نوێژدا رامه‌وه‌ستن، چونکه ریککردنی ریز به‌شیکه له
ریک و پتی نوێژو نیشانه‌ی کردنیه‌تی به‌جوانی!).

٢٤٩- عَنْ أَنَسُ بْنُ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ: النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ) (أَقِيمُوا صُفُوفَكُمْ وَتَرَاوُوا فَإِنِّي أَرَاكُمْ مِنْ وَرَاءِ ظَهْرِي).^(٢٤٩)

نه‌نه‌س (رمزای خوای لی بی) فهرمووی: قامه‌تی نوێژکرا، پیغه‌مبه‌ر
(دروودی خودای له‌سهر بی) رووی تی کردین و فهرمووی: (ریزه‌کانتان راست
بکه‌نه‌وه‌و پال بدن به‌یه‌کتری یه‌وه، چونکه من له‌پشتی سه‌ریشه‌وه‌و چاوم
لیتانه‌و سوور دزمانم که‌ریزه‌کانتان نارپکه، له‌به‌رئه‌وه‌و فهرمانتان پی ده‌که‌م
که‌ئه‌وه‌ه‌له‌یه‌ راست بکه‌نه‌وه‌و، دما خودا تۆله‌ی نه‌ونا‌ریکیه‌تان لی ده‌ستینی!).
(ت/١/٣٩٨ = ز-١٣٤ ژ-٧٩٦).

رافه‌ و شیکردنه‌وه‌:

ئه‌م به‌هرانه له‌م فهرموودمیه و‌م‌رده‌گیرین: قسه‌کردن له‌نیوانی قامه‌ت و
نوێژدابه‌ستن دا دروسته، ریک‌خستنی ریزه‌کانی نوێژ پیویسته، واته: فهرزه،
هه‌روا پرکردنه‌وه‌ی که‌لین و که‌لی و بۆشایی ناو‌ریز، موعجیزمیه‌کی گه‌وره‌ی
تیادایه که‌ئه‌وه‌میه: پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سهر بی) له‌پشت سه‌ریشه‌وه‌و
وه‌ک به‌رده‌می خه‌لکی بینیه‌وه.

٢٥٠- عَنْ التُّعْمَانِ بْنِ بَشِيرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)
(لَتَسُوَنَّ صُفُوفُكُمْ أَوْ لِيُخَالِفَنَّ اللَّهُ بَيْنَ وُجُوهِكُمْ).^(٢٥٠)

نوعمانی گوری به شیر (رمزای خوی لی بی) فهرمووی: پیغممبه
(دروودی خودای لهسهر بی) فهرمووی: (به خودا ریزمکانتان ریځ دمخه و
له پیزی نویژدا ریځ و راست راده و مستن یاخوود نه گهر نه وه نه گهن، خودا
رووتان تاق و لوق دمکاو، دژایه تی و ناکوکی و دووبهره کی دمخاته
ناوتانه وه). (ت/۱/۳۹۸ = ز-۱۳۴ ژ-۷۹۳).

نهمه ژماره (۳۹۸) ی ته جریدبوو، له پوخته ی موسلیما ناوایه:
نهبو مه سعود (رمزای خودای لی بی) فهرمووی: جاران که له پیزی
جه ماعه تی نویژدا راده و مستان، پیغممبه (دروودی خودای لهسهر بی) له م
په ری ریزم وه تا نه و په ری ریز دمکته و نه ناو ریزمکه وه و دمستی دهینا به
سینگ و به شانماناو ریځی دمخستین و دمیفهرموو: (ریځ بو مستن له
ریزمکانتان او، نارپځ مه و مستن، دما نارپځی و ناکوکیان تی دمکوهی و دلهمکانتان
تاق و لوق دمکهن، با سه لارو هوشیارو فامیدمکانتان له منه وه نریځ ببنه وه و له
ریزی پشت منه وه بن، نهجا نه وانه ی که له زرنگی و هوشیاریدا له وانی نریځ
دمکهنه وه، دووباره فهرموویه وه: نهجا نه وانه ی که له زرنگی و هوشیاریدا له وانی
نریځ دمکهنه وه).

روونکردنه وه:

نهبو مه سعود ی به دری ناوی عوقبه ی گوری عهره،،، نه نصاریه،
خه زره جیه، به درییه، له گهل حه فتا که سه که دا، به کو ی را، ناماده ی په یمانی
عهقه به بووه، له وکاته دا له هه موویان به ته مهن بچوو کتر بووه، ناماده ی جهنگی
ئو حودو نه به رده گانی دوا ی بووه، سه دو دوو فهرمووده ی له پیغممبه ره وه

گېراومتهوه، له بوخارىدا ده فهرموودهى ههيه، له موسليدا سازدهى ههيه،
نۆيان پهسهندى ههردوولان واته: بوخارى و موسليم نهو نۆيهيان گېراومتهوه،
كۆى فهرموودهكانى له بوخارى و موسليدا پهكسانه به $(9+1+7 = 17)$ فهرمووده،
له لايهنگيرانى عهلى بوو، له كووفه نيستهجى بوو، ههر لهوئيش مردووه (رمزاو
رهحمهتى خوداى گهوره و مهزنى ئى بى).

بۇ روونكردنهوى تهواوى نه م باسه، پروانه: تاجول ئوصول، بهرگى/۱،
لاپهړه: ۳۹۸، چاپى/۱، زنجيره: ۱۳۴ به تهواوى، له ژماره: ۷۹۳ وه ههتا ژماره: ۸۰۰.
۲۵۱- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)
قَالَ: «لَوْ يَعْلَمُ النَّاسُ مَا فِي النَّدَاءِ وَالصَّافِّ الْأَوَّلِ، ثُمَّ لَمْ يَجِدُوا إِلَّا أَنْ يَسْتَهْمُوا عَلَيْهِ
لَاسْتَهْمُوا وَلَوْ يَعْلَمُونَ مَا فِي التَّهْجِيرِ لَاسْتَبَقُوا إِلَيْهِ، وَلَوْ يَعْلَمُونَ مَا فِي الْعَتَمَةِ وَالصُّبْحِ
لَأَتَوْهُمَا وَلَوْ حَبَوًّا»^(۲۵۱).

نهو هورمهيره (رمزاى خوداى ئى بى) فهرمووى: خوښهويست (دروودى
خوداى لهسهر بى) فهرمووى: (نهگهر نهو خهلكه دميانزاني خيى بانگدان و
ريزى پهكه مى نوئيزى جهماعهت چهندي گهورميه، وچارى تريان نهبوايه، جگه
لهوه كه تيرو پشكيان لهسهر بكهن، نهوا تيرو پشكيان ئى دمكردن، جا پشكى كى
دمربچوايه نهوه بانگى دهدا، يا له ريزى پهكه ما دموستا، نهگهر نهو خهلكه
دمشيان زاني كه خيى زوو چوون بۇ نوئيزى قرجهى گهرماى نيومرؤ چهنده
گهورميه به ههراكردن دهچوون بوى، وهك كاتى پيشپركى، نهگهر دميشيانزاني
خيى جهماعهتى خهوتنان و جهماعهتى بهياني، چهنى گهورميه، نهگهر به
كالگولكهيش بوايه دههاتن بۆيان).

^(۲۵۱) مختصر صحيح بوخارى/۳۵۷ - ۶۱۵، ۶۵۴. مختصر صحيح مسلم/۱، ژماره: ۲۶۸ - شيخا:

(٢٩) باب: أمر النساء المصليات وراء الرجال أن لا يرفعن رؤوسهن من السجود

حتى يرفع الرجل

دهستور دراوه به ژنان، کاتی له‌ریزی نویژی جه‌ماعه‌تدا، له‌پشتی بیاوانه‌وه

نویژ ده‌که‌ن، سهر له‌کوړنووش هه‌لنه‌برن، هه‌تا بیاوان سهریان هه‌لده‌برن

٢٥٢- عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (كَانَ رِجَالٌ يُصَلُّونَ مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَاقِدِي أَرْزِهِمْ عَلَى أَعْنَاقِهِمْ كَهَيْئَةِ الصَّبْيَانِ وَيُقَالُ لِلنِّسَاءِ لَا تَرْفَعْنَ رُءُوسَكُمْ حَتَّى يَسْتَوِيَ الرَّجَالُ جُلُوسًا).^(٢٥٢)

سهل (پرمزای خواى لى بى) فهرمووى: به‌چاوى خوّم ديومه که‌بیاوان
به‌رکوش (ئیزار)ه‌کانیان، له‌بهر ته‌سک و تروسکی و، نه‌بوونی جلو به‌رگ، وه‌ک
به‌روانکه‌ی منالان، گری دمدا به‌به‌رؤکیانه‌وه، له‌کاتی نویژی جه‌ماعه‌تدا،
که‌له‌پشتی پیغه‌مبه‌رموه دمیان کرد، بیاویکیش بانگه‌وازی ده‌کرد: ژنان! ئیوه
سهر به‌رز مه‌که‌نه‌وه، تا‌بیاوه‌کان هه‌لده‌سنه‌وه‌وه، له‌پاش کووړنووشه‌وه پیک
دادمنیسنه‌وه، نه‌وه‌ک له‌داوینه‌وه شهرمیان دهرکه‌وی! (ت/١/٣٩٢/٤-ز-١٣٠ژ-٧٨٠).

(٣٠) باب: خروج النساء إلى المساجد إذا لم يترتب عليه فتنة وأنها لا تخرج مطيبة

ژنان مافیان هه‌یه که هامشووی مزکه‌وت بکه‌ن، به‌مه‌رجی نه‌بی به‌هوی نا‌زاوه

بویان، وه نابی بو‌چوون بو‌مزکه‌وت بو‌نی خو‌ش به‌کار به‌یتن

٢٥٣- حَدِيثُ ابْنِ عُمَرَ، عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «إِذَا اسْتَأْذَنْتِ امْرَأَةٌ أَحَدَكُمْ فَلَا يَمْنَعُهَا».^(٢٥٣)

^(٢٥٢) ته‌جرید/١، ژماره: ٢٢٩، بخاری: ٣٦٢، مسلم ترقیم محمد فؤاد: ٤٤١ = ترقیم خلیل شیحا:

ئىبنو عومەر (رمزى خودايان لى بى = رمزى خودا له خوى و له عومهرى باوكى بى) فهرمووى: پيغه مبهى (درودى خوداى له سهر بى) فهرمووى: (نهى موسولمانينه! كاتى ژنه كانتان داوايان ليتان كرد، كه بو نويزو خواپهرستى، وهك نويزى جه ماعهت و نويزى ههينى بچن بو مزگهوت، مؤله تيان بى بدمن و ريگهيان بى بدمن كه هاموشوى مزگهوت بو كارى وابكهن).

۲۵۴- عَنْ ابْنِ عُمَرَ قَالَ كَانَتْ امْرَأَةٌ لِعُمَرَ تَشْهَدُ صَلَاةَ الصُّبْحِ وَالْعِشَاءِ فِي الْجَمَاعَةِ فِي الْمَسْجِدِ ، فَقِيلَ لَهَا لِمَ تَخْرُجِينَ وَقَدْ تَعْلَمِينَ أَنَّ عُمَرَ يَكْرَهُ ذَلِكَ وَيَغَارُ؟ قَالَتْ وَمَا يَمْنَعُهُ أَنْ يَنْهَانِي قَالَ يَمْنَعُهُ قَوْلُ رَسُولِ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - « لَا تَمْنَعُوا إِمَاءَ اللَّهِ مَسَاجِدَ اللَّهِ » . (۲۵۴)

ئىبنو عومەر (رمزى خودايان لى بى) فهرمووى: عاتيكهى كچى زميد، كه هاوسهرى عومهرى باوكم بوو، ئامادهى جه ماعهتى نويزى بهيانى و جه ماعهتى نويزى خهوتنان دهبوو، پيى گوترا: بوچى دهچى بوئهم نويزانه، لهه كاتانهدا، خوت دهمزانى كه عومهرى ميردت ئهمهى بى خوش نيهه و زور به تهنگى نامووسه وه ههيه لهه لايه نه وه؟

ژنه كهى گوتى: جا ئه گهر وايه، بوچى عومهر خوى جله وگيريم لى ناكات، تا نه چم؟

فهرمووى: له بهر ئهم فهرمايشتهى پيغه مبهى قه دهغهت لى ناكات، كه دهمهرموى (درودى خوداى له سهر بى): (كه نيزانى خودا، واته: ژنان، قه دهغه مه كهن له هاتوچوى مزگهوتانى خودا).

۲۵۵- عَنْ عَمْرَةَ بِنْتِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ أَنَّهَا سَمِعَتْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) زَوْجَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) تَقُولُ: (لَوْ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) رَأَى

مَا أَحْدَثَ النِّسَاءُ لَمَنْعَهُنَّ الْمَسْجِدَ كَمَا مُنِعَتْ نِسَاءُ بَنِي إِسْرَائِيلَ، قَالَ: فَقُلْتُ لِعَمْرَةَ: أَنْسَاءُ بَنِي إِسْرَائِيلَ مُنِعْنَ مِنَ الْمَسْجِدِ؟ قَالَتْ: نَعَمْ. (٢٥٥)

عهمره‌ی گچی عه‌بدوره‌حمان فه‌رمووی: بیستم له خاتوو عائیشه‌ی هاوسه‌ری پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودا له‌سه‌ر پیغه‌مبه‌رو رمزای خودا له عائیشه بی) دمیفه‌رموو: ئەمە‌ی که ئیستا ژنان به‌رپایان کردوو، له‌خۆ ئارایشدان و له‌خۆ رازانه‌وه، ئەگەر پیغه‌مبه‌ر نه‌مردایه‌و فریای ئەمه‌ بکه‌وتایه‌و به‌چاوی خۆی ئەمە‌ی بدیایه، وه‌ک ئیمه‌ ئەم‌پرو دمیبینین، مزگه‌وتی له ژنان قه‌دمغه ده‌کرد، هه‌روه‌ک چۆن له‌کاتی خۆیان، مزگه‌وت له ژنانی نه‌وه‌ی ئیسرائیل قه‌دمغه کرابوو، له ئایینی خۆیان، راوی ئەم فه‌رموودمیه له عه‌مره‌وه ده‌لی: منیش گوتم به عه‌مره: بۆچی مزگه‌وت له ژنانی نه‌وه‌ی ئیسرائیل، له‌دینی خۆیان قه‌دمغه کرابوو، رێگه به ژنانی جووله‌که نه‌ده‌درا، که هاموشوی که‌نیشته‌ی خۆیان بکه‌ن؟ عه‌مره گوتی: به‌لی.

(٣١) باب: التوسط في القراءة في الصلاة الجهرية بين الجهر والإسرار إذا خاف من الجهر مفسدة

ئه‌گەر مه‌ترسی نه‌وه هه‌بوو، که قورناخویندنی ناو نوێژ کیشه‌یی دروست ده‌کا، با پێشه‌وا له‌نوێژی ناشکرا (جه‌هری) یدا، به ده‌نگیکێ مامناوه‌ندی بخوینێ

٢٥٦- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) فِي قَوْلِهِ عَزَّ وَجَلَّ (وَلَا تَجْهَرُ بِصَلَاتِكَ وَلَا تُخَافُتْ بِهَا وَابْتَغِ بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا) قَالَ: نَزَلَتْ وَرَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مُتَوَارِ بِمَكَّةَ، فَكَانَ إِذَا صَلَّى بِأَصْحَابِهِ رَفَعَ صَوْتَهُ بِالْقُرْآنِ فَإِذَا سَمِعَ ذَلِكَ الْمُشْرِكُونَ سَبُّوا الْقُرْآنَ وَمَنْ أَنْزَلَهُ وَمَنْ جَاءَ بِهِ فَقَالَ اللَّهُ تَعَالَى لِنَبِيِّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) (وَلَا تَجْهَرُ بِصَلَاتِكَ) فَيَسْمَعُ الْمُشْرِكُونَ قِرَاءَتَكَ (وَلَا تُخَافُتْ بِهَا) عَنْ أَصْحَابِكَ

أَسْمِعْهُمْ الْقُرْآنَ وَلَا تَجْهَرْ ذَلِكَ الْجَهْرَ وَابْتَغْ بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا يَقُولُ بَيْنَ الْجَهْرِ وَالْمَخَافَةِ. (۲۵۶)

عبداللّای کوری عه‌بباس، که‌ناسراوه به‌ئیب‌نو عه‌بباس (پرمزای خودا له‌خوی و له‌باوکی) له‌بارهی رافهی ئەم نایه‌ته‌وه لی‌یان پرسی، که‌دمفه‌رموی: {وَلَا تَجْهَرْ بِصَلَاتِكَ وَلَا تُخَافِتْ بِهَا وَابْتَغْ بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا} (سورة الإسراء- ۱۷/۱۱۰).
که‌واتای وایه: له‌قورئان‌خویندنی ناو نوێژ دا، نه‌زۆر دمنگ به‌رز بکه‌رموه‌و نه‌زۆریش نزم، له‌و نیوانه‌دا ری‌گه‌یه‌کی ناومندی هه‌ل‌بژی‌ره.

ئیب‌نو عه‌بباسیش له‌وه‌لامی پرسیاره‌که‌دا فهرمووی: ئەم نایه‌ته‌ له‌کاتیکی وادا دابه‌زی، که‌ پی‌غه‌مبه‌ر (دروودی خوای له‌سه‌ربێ) له‌مه‌که‌که‌ له‌ترسی ناموس‌ولمانه‌ هاوبه‌ش‌په‌یدا‌که‌ره‌کان خوی دشارده‌وه‌و، خوی دمرنه‌ده‌خست، پی‌غه‌مبه‌ر (دروودی خوای له‌سه‌ربێ) ده‌ستووری وابوو که‌به‌رنوێژی بو‌ هاو‌پێ‌کانی ده‌کرد، له‌کاتی قورئان‌خویندن دا دمنگی به‌رزده‌کرده‌وه‌، جاکاتی که‌ ناموس‌ولمانه‌ بته‌هرسته‌کان دمنگیان ده‌بیست، جنیویان دها به‌قورئان و به‌و که‌سه‌ش که‌ناردوو‌یه‌تی و به‌وکه‌سه‌ش که‌هیناوی‌ه‌تی بو‌سه‌رزمو‌ی (واته‌: جمی‌نیان به‌خودا و قورئان و پی‌غه‌مبه‌رو جو‌برائیل)ده‌دا.

ئیت‌ر خودای مه‌زن ئەم نایه‌ته‌ی ناردو فهرمووی به‌پی‌غه‌مبه‌ری خوی: {وَلَا تَجْهَرْ بِصَلَاتِكَ} واته‌: به‌دمنگی به‌رز له‌ناو نوێژدا قورئان مه‌خوینه‌، تا کافرمان نه‌یبیستن و جنیو نه‌دمن به‌قورئان، {وَلَا تُخَافِتْ بِهَا} وه‌ نه‌ومنده‌میش دمنگ نزم مه‌که‌رموه‌ که‌ هاو‌پێ‌کانت نه‌یبیستن و سه‌ریان لی‌ تیک بجی، نه‌ومنده‌ دمنگ هه‌ل‌به‌ره‌ که‌هاوه‌لانت گو‌ییان لی‌ت بیت و گو‌ییان له‌قورئان‌خویندنه‌که‌ی تو‌بی و به‌س

(۲۵۶) ته‌ج‌رید/ ۴، ژماره‌: ۱۶۷۲، بخاری: ۴۷۲۲، مسلم: ۴۴۶ - مختصر صحیح مسلم: ۵، ژماره‌:

{وَابْتَغِ بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا} به لکوو به دمنگئ بیخویننه که له ناومندی نهم دووپایه دا بئ، نه زۆر بهرزو نه زۆر نزم. (تاج/ ٤/ ز/ ١٨/ ژ/ ٣٩٧٣ - سوورمئی ئیسراء).

(٣٢) باب: الإستماع للقراءة کویتگرتن له قورنانی پیروزی داواکراوه

٢٥٧- عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) فِي قَوْلِهِ تَعَالَى (لَا تُحَرِّكْ بِهِ لِسَانَكَ لِتَعْجَلَ بِهِ) قَالَ كَانَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يُعَالِجُ مِنَ التَّنْزِيلِ شِدَّةً ، وَكَانَ يُحَرِّكُ شَفَتَيْهِ - فَقَالَ لِي ابْنُ عَبَّاسٍ أَنَا أُحَرِّكُهُمَا لَكَ كَمَا كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يُحَرِّكُهُمَا فَحَرِّكْ شَفَتَيْهِ. فَقَالَ سَعِيدٌ أَنَا أُحَرِّكُهُمَا كَمَا كَانَ ابْنُ عَبَّاسٍ يُحَرِّكُهُمَا فَحَرِّكْ شَفَتَيْهِ - فَأَنْزَلَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ (لَا تُحَرِّكْ بِهِ لِسَانَكَ لِتَعْجَلَ بِهِ * إِنْ عَلَيْنَا جَمْعُهُ وَقُرْآنَهُ) قَالَ جَمْعُهُ فِي صَدْرِكَ ثُمَّ تَقْرُؤُهُ . (فَإِذَا قَرَأْتَهُ فَاتَّبِعْ قُرْآنَهُ) قَالَ فَاسْتَمِعْ لَهُ وَأَنْصِتْ ثُمَّ إِنْ عَلَيْنَا أَنْ تَقْرَأَهُ . قَالَ فَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِذَا أَتَاهُ جِبْرِيلُ - عَلَيْهِ السَّلَامُ - اسْتَمَعَ فَإِذَا انْطَلَقَ جِبْرِيلُ قَرَأَهُ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) كَمَا أَقْرَأَهُ. (٢٥٧)

ئیبینو عه عباس (پرمزای خودا له خوئی و له باوکی) فهرمووی: له پێش دا کاتی جو برائیل (دروودی خودای له سههه بئ) سرووش (وهحی) ی دمهینا بو پێغه مبهه (دروودو سهلامو سه لآواتی خوداو فريشتهو نههلی ئيمانی له سههه بئ و سههه مال و منال و دايك و باوك و كه سوکارو ههست و نهست گشتی به قوربانى گهردی به رهپیی دینیکارانى گوڤری پیروزی بئ) گه لئ جار پێغه مبهه (دروودی خوای له سههه بئ) په له پهلی دمکردو خوش خوش لیوو زمانى خوئی بو دمبزاواندو، نهم

(٢٥٧) ته جريد/ ١، ژماره: ٥، بخارى: ٥، ٤٩٢٧، مختصر صحيح مسلم/ ٥، ژماره: ٢١٧٣ - مسلم

حاله زۆر پەرىشانى دەگەرد، لەبەر ئەوە ئەم حالەى پێوە دیاربوو، ئیبنو عەبباس بەسەعیدی كۆرى جوبەیری فەرموو: وەگەو چۆن پێغەمبەر (دروودى خواى لەسەرىن) لێوى بۆ ئەجولان، منیش ئاوا لێو بۆ تۆ دەجولێنم، هەتا لەو حالەتەى پێغەمبەر (دروودى خواى لەسەرىن) بەباشى حالى ببى، وە ئیبنو عەبباس بەهەمان شێوە لێوگەنى خۆى جلولان.

سەعیدی كۆرى جوبەیریش بەمووسای كۆرى ئەبو عائیشەى فەرموو: منیش وەگەو چۆن ئیبنو عەبباس، لێوگەنى خۆى دەجولاند، منیش ئاوهەا لێوگەنى خۆم بۆ ئێوە دەجولێنم، وە سەعید لێوگەنى خۆى بزواند.

جا خودای بالادەست و خاومەن شكۆ، ئەم ئایەتانەى ناردە خوارمەو بۆى: {لَا تُحَرِّكْ بِهِ لِسَانَكَ لِتَعْجَلَ بِهِ، إِنَّ عَلَيْنَا جَمْعَهُ وَقُرْآنَهُ} (سورة القيامة: سورەتى ژمارە ۷۵ ئایەتى ژمارە ۱۶ و ۱۷).

واتە: لەگاتى وەرگرتنى قورئان دا، گاتى جوبرائیل بە سرووش دەیهێنێ بۆت، پەلە پەل لى مەگەو، دەمت نەیت بەیەگا و مەترسى ئەومت نەبێ کە بۆت ڕەوان ناکرێ، چونکە ئیمە بەپێى بەئینىک گەداومانە پیت، لەئایەتى {سَنُقَرِّؤُكَ فَلَا تَنسَى} دا، بەپێى ئەم بەئینە لەسەرمانە کە کۆى بکەینەووە لە فەوتان رزگارى بکەین و زۆر بەجوانیش بەتۆى ڕەوان بکەین!

ئیبنو عەبباس (ڕەزای خودا لەخۆى و باوکى) فەرموو: واتە: ئیمە لەسەرمانەو بەئینەو دەیدمەین بەتۆ کە ئەم قورئانە بەجوانى بەتۆ ڕەوان بکەین و لەسەر زمانت ئاسانى بکەین و، بەدل باش باش تێى بگەیت، هەتا تۆیش گەلى خۆت، سەرجهمی موسوڵمانان، فێرى خوێندن و واتا و مانای قورئان بکەى؟ ئیبنو عەبباس (ڕەزای خودایان لى بى = ڕەزای خودا لەخۆى و لە عەبباسى باوکى) فەرموو: ئیتەر لەووە دوا گاتى جوبرائیل سرووشى بۆى دەهێنا،

به پیتی ئەم نایەتە: {فَإِذَا قَرَأَهُ فَاتَّبِعْ قُرْآنَهُ} کاتێ جوهرائیل دەخویندەوه بۆ پیڤه‌مبەر (دروودی خوای لەسەربێ) پیڤه‌مبەر مات دەبوو، گویی دەگرت و قسەى نەدەکرد، کاتێ جوهرائیل دەرویشت، پیڤه‌مبەر (دروودی خوای لەسەربێ) قورئانەکەى زۆر بە جوانی و بەره‌وانی و بە‌شینەیی دەخویند، دەق وەك ئەوهی كە جوهرائیل پیتی خویندبوو، وەك خودا بە‌لێن و موزدەى ئەوهی پێ دابوو! (تاج/ ٤/ ز ٥٨/ ز ٤١٩٥ - سوورمەتى قیامەت).

٢٥٨- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) فِي قَوْلِهِ عَزَّ وَجَلَّ (لَا تُحَرِّكْ بِهِ لِسَانَكَ) قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يُعَالِجُ مِنَ التَّرْتِيلِ شِدَّةً وَكَانَ مِمَّا يَحْرُكُ شَفَتَيْهِ فَقَالَ: ابْنُ عَبَّاسٍ فَأَنَا أَحَرِّكُهُمَا لَكُمْ كَمَا كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يُحَرِّكُهُمَا فَأَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى: {لَا تُحَرِّكْ بِهِ لِسَانَكَ لِتَعْجَلَ بِهِ، إِنَّ عَلَيْنَا جَمْعَهُ وَقُرْآنَهُ} قَالَ: جَعَلَهُ لَهُ فِي صَدْرِكَ وَتَقْرَأُهُ فَإِذَا قَرَأَهُ فَاتَّبِعْ قُرْآنَهُ. قَالَ: فَاسْتَمِعْ لَهُ وَأَنْصِتْ. (ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا بَيَانَهُ) ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا أَنْ تَقْرَأَهُ فَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بَعْدَ ذَلِكَ إِذَا آتَاهُ جِبْرِيلُ اسْتَمَعَ فَإِذَا انْطَلَقَ جِبْرِيلَ قَرَأَهُ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) كَمَا قَرَأَهُ. (٢٥٨)

ئیب‌نوعەبباس (پەزای خوای لێ بێ) دەیفەمووو: لەپێش دا کاتێ جوهرائیل - دروودی خودای لەسەربێ - سرووشی دەهینا بۆ پیڤه‌مبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) گەلێ جار پیڤه‌مبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) پەلەپەلی دەکردو خۆش خۆش لیوو زمانى بۆ دەبزواندو ئەم حالە زۆر پەڕیشانی دەکرد، لەبەرئەوه ئەم حالەى پێوەدیار بوو، ئیب‌نوعەبباس بەسەعیدی کۆری جوبەیری فەرموو: وەکوو چۆن پیڤه‌مبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) لیوی بۆ ئەجولان منیش ئاوا لیو بۆتۆ دەجولینم هەتا لەو حالەتەى پیڤه‌مبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) بەباشی حالێ ببی، جا خودای بالادەست و خاوەن شکۆ ئەم نایەتەى

نارده خوارموه بۆي: {لَا تُحَرِّكْ بِهِ لِسَانَكَ لِتَفْجَلَ بِهِ، إِنَّ عَلَيْنَا جَمْعَهُ وَقُرْآنَهُ} (٧٥/ ١٦-١٧) لهکاتی و مرگرتنی قورئان دا، کاتی جوبرائیل بهسروش دمهیننی بۆت، پهله پهلی لی مهکهو دمهت نهیه بهیهکاو مهترسی نهوت نهیی کهبۆت رهوان ناکری، جوونکه ئیمه بهپیی بهئینیک کهداومانه پیت لهئایهتی (سقرئک فلا نسی) دا، بهپیی ئهم بهئینه لهسهرمانه کهکۆی بکهینهوهو لهفهوتان پرزگاری بکهین و زۆر جوانیش بهتۆی رهوان بکهین، ئیبنوعههباس (پرمزای خویان لی بئ) فهرمووی: (واته: ئیمه لهسهرمانه و بهئینه و دمیدمین بهتۆ کهئم قورئانه بهجوانی بهتۆ رهوان بکهین و لهسهر زمانت ئاسانی بکهین و بهدل باش باش تی ی بگهیت، ههتا تۆیش گهل خۆت فیتری خۆیندن و مانای قورئان بکهی! ئیبنوعههباس (پرمزای خویان لی بئ) فهرمووی: ئیتر لهوه دوا کهجوبرائیل سرووشی بۆی دمهینا، کهدمیخویندوه بۆی نهو مات دمبوو، گوپی دمگرتو قسهی نهدمکرد، کاتی دمپۆیشت ههزرم (دروودی خودای لهسهر بئ) قورئانهکهی بهرموانی و بهشینیهی دهخویند، وهک خوا بهئین و مژدهی نهوهی پی دابوو (تاج/٧ ل/ ٢٢٩ ز/ ٥٨ = تاج/٤ ز/ ٤١٩٥) = (تاج بهرگی/٧ ل/ ٢٢٩ زنجیره/ ٥٨ فهرموودهی/ ١).

(٣٣) باب: الجهر بالقراءة في الصبح والقراءة على الجن

به دهنگی بهرز قورئانخویندن بۆ جنۆکهکان له جه ماعهتی نوێزی بهیانیدا

٢٥٩- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رضي الله عنهما) قَالَ: مَا قَرَأَ رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- عَلَى الْجِنِّ وَمَا رَأَاهُمْ، انْطَلَقَ رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- فِي طَائِفَةٍ مِنْ أَصْحَابِهِ عَامِدِينَ إِلَى سُوقِ عُكَاظٍ، وَقَدْ حِيلَ بَيْنَ الشَّيَاطِينِ وَبَيْنَ خَبَرِ السَّمَاءِ وَأُرْسِلَتْ عَلَيْهِمُ الشُّهُبُ، فَرَجَعَتِ الشَّيَاطِينُ إِلَى قَوْمِهِمْ، فَقَالُوا: مَا لَكُمْ؟ قَالُوا: حِيلَ بَيْنَنَا وَبَيْنَ خَبَرِ السَّمَاءِ، وَأُرْسِلَتْ عَلَيْنَا الشُّهُبُ. قَالُوا: مَا ذَاكَ إِلَّا مِنْ

شَيْءٍ حَدَّثَ، فَاضْرِبُوا مَشَارِقَ الْأَرْضِ وَمَغَارِبَهَا، فَانْظُرُوا مَا هَذَا الَّذِي حَالَ بَيْنَنَا وَبَيْنَ خَبَرِ السَّمَاءِ. فَانْظُرُوا يَضْرِبُونَ مَشَارِقَ الْأَرْضِ وَمَغَارِبَهَا فَمَرَّ النَّفَرُ الَّذِينَ أَخَذُوا نَحْوَ تِهَامَةٍ - وَهُوَ بَنَخْلٍ - عَامِدِينَ إِلَى سُقٍ عُكَاظٍ وَهُوَ يُصَلِّي بِأَصْحَابِهِ صَلَاةَ الْفَجْرِ، فَلَمَّا سَمِعُوا الْقُرْآنَ اسْتَمَعُوا لَهُ وَقَالُوا: هَذَا الَّذِي حَالَ بَيْنَنَا وَبَيْنَ خَبَرِ السَّمَاءِ. فَارْجِعُوا إِلَى قَوْمِهِمْ، فَقَالُوا: يَا قَوْمَنَا (إِنَّا سَمِعْنَا قُرْآنًا عَجَبًا، يَهْدِي إِلَى الرُّشْدِ، فَاْمَنَّا بِهِ وَلَنْ نُشْرِكَ بِرَبِّنَا أَحَدًا). فَانْزَلَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ عَلَى نَبِيِّهِ مُحَمَّدٍ -صلى الله عليه وسلم-: (قُلْ أَوْحَى إِلَيَّ أَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِنَ الْجِنِّ).^(٢٥٩)

ئىبنو عەبباس (رەزى خۇدا لەخۆى و باوکى بى) فەرەمۆى: پێغەمبەر (دروودى خۆى لەسەربى) نە قورئانى خۆیندووە بۆ جەنۆکەو نە بینىویانى، بەلکۆو پێغەمبەر (دروودى خۆى لەسەربى) لەگەڵ دەستەپى لەهاوەلانى دا، لەمەککەو دەرجوون بۆ بازارى عوکاظ، کە شوپى کۆبوونەو سالاڤەى کۆمەلانى عەرەب بوو، لەو سەردەمەدا، هەتا سوود لەو بۆنەپە وەرەگرى، بۆ پەخشى ئىسلامو، عەرەبەکان بانگ بە بۆ سەر ئایىنى پیرۆزى ئىسلام، ئەمە لەو کاتەدا بوو کە شەپاتىنى رێگەى ئەومىيان لى گیرابوو کە بەئاسمانا سەرکەون بۆ هەوال و دنگوباس، هەر شەپاتى هەولئى ئەوئى بدایى، بلیسەى ئاگرو برووسکەو چەخماخە بەرەنگارى دەبوو، جاکاتى شەپاتەکان بەئانومىدى دەگەرانیو، هۆزەکەپەان پێیان دەگوتن: ئەو چیتانە؟ دەیانگوت: دەنگو باسو هەوالئى ئاسمانان لى قەدەغە کراو و کەدەچىن بۆ هەوالهێنان بۆ ئاسمان، دەدرێنە بەر شوولە ئاگرو برووسکە. جا شەپاتان دەلئى: ديارە کەشتى رووى داو لەجیهانا، بۆپە رێگەى ئاسمانتان لى گیراو، دەسادهى کون و قوژبى

^(٢٥٩) تەجرید/١، ژمارە: ٤٢٠، بخارى: ٧٧٣، مسلم تەرھىم شىخ خلیل مأمون شىخا: ١٠٠٥ =

سەرزموی، چ لەرۆژ هەلات و چ لەرۆژ ئاوا، بگەرێن و بزانی چى رووی داوه، که بووه بههۆی ئەم ئاگر بارانه.

جا ئەوانیش بههەرچوار لادا بۆ ئەم مەبەستە دمردهچن و دمهکونه ههلهو جم و جوول و سوسهکردن، تا ئەوانەى که بهرمو مهککه هاتن له بهطنونه خله تووشى پيغه مبهەر (دروودی خوای له سه ربی) دهن، خهريک دهبن بهرنوێزی نوێزی بهیانی بۆ هاوڕێکانى دمکا، کاتى قورئانه که دمبستن، بهوردی گوێی لى دمهگرن و دهلێن: ئەم قورئانهیه که بووه بههۆی ئەوهى که ناهێلێ ئیمه وهك جارن بهناسمانا سه ربکهوین و ههوال بگرین. ئەوسا دهگهڕێنهوه بۆلای گه له کهیان و دهلێن: ئەى گهلى ئیمه! {إِنَّا سَمِعْنَا قُرْآنًا عَجَبًا، يَهْدِي إِلَى الرُّشْدِ فَآمَنَّا بِهِ وَلَنْ نُشْرِكَ بِرَبِّنَا أَحَدًا} (سورة الجن ۷۲/۱-۲).

واته: ئەى گهلى ئیمه! ئیمه قورئانی کهمان بیستوو، جیگهى سه رسوورمانه، ئەومنده دلگىرو جوانه، رێگهى ههقناسین نیشانی کۆمهلى ئادهمیزادو بهرهى پهرى ددها، ئیمهیش باومرمان پى کردو چووینه سه ر ئەو ئایینی یهکتا په رستییه، که ئەم قورئانه بانگهوازی بۆ دمکا، له بهر ئەوه هه رگیز کهس ناکهین به هاوبهش و هاوڕێ بۆ خودای په رومردگارمان. جا خودای گه و ره ئەمهى ناردە خواره وه بۆ سه ر پيغه مبهرى خۆشه و یستی خۆی (دروودی خوای له سه ربی) {قُلْ أَرْحِيْ اِلَيْ اِنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِّنَ الْجِنِّ} (الجن- ۱). واته: ئەى ره بهرى خۆشه و یست! تۆ به ره رموو: له لایه نى خودا وه سه رووش و وه حیم بۆ هاتوو، که کۆمهلى له به ره رى جنۆکه گوێیان لى راگرتوو له کاتى ده وری قورئان دا.

تا ته وای داستان هه، که وا له سه ره تای سوورمى جین دا، که قسه و گو فتوگۆی جنۆکه کان به دهق به نیگا بۆ پيغه مبه ره هاتبوو. (تاج/ ۴ ز/ ۵۵ ژ/ ۴۸۹- سوورمى جین).

(٣٤) باب: القراءة في الظهر والعصر

خويندنی قورنان له نیوه رۆوه صردا

٣٦٠- عَنْ أَبِي قَتَادَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقْرَأُ فِي الرَّكَعَتَيْنِ الْأُولَيَيْنِ مِنْ صَلَاةِ الظُّهْرِ بِفَاتِحَةِ الْكِتَابِ وَسُورَتَيْنِ يُطَوِّلُ فِي الْأُولَى وَيُقْصِرُ فِي الثَّانِيَةِ وَيُسْمِعُ آيَةَ أَحْيَاءَ وَكَانَ يَقْرَأُ فِي الْعَصْرِ بِفَاتِحَةِ الْكِتَابِ وَسُورَتَيْنِ وَكَانَ يُطَوِّلُ فِي الْأُولَى وَكَانَ يُطَوِّلُ فِي الرَّكَعَةِ الْأُولَى مِنْ صَلَاةِ الصُّبْحِ وَيُقْصِرُ فِي الثَّانِيَةِ. (٣٦٠)

ئەبوقەتادە (رەزای خوای لای بێ) فەرمووی: دەستووری پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) وابوو لەرکاتی یەکەم و لەرکاتی دوەمی نوێزی نیومڕۆدا سوورمتی فاتیحە و سوورمتیکی تری دەخویند ئەو سوورمتە لەپاش فاتیحاو کە لەرکاتی یەکەم دەخویند، درێژتربوو لەو سوورمتە کە لەرکاتی دوەم دەخویند، جار جارمیش دەنگی ئەومندە بەرز دەکردمەوە کە نایەتە کە دەبیسرا، لەنوێزی عەسریشا هەروای دەکرد، لەرکاتی یەکەمی بەیانیشا سوورمتی درێژتری دەخویند لەسوورمتی رکاتی دوەم. (ت/٢/٢٦٥/١ ز ٧٨ ژ-٥٠٢ = ش/د/ن).

٣٦١- عَنْ جَابِرِ بْنِ سَمُرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَ: (شَكَأ أَهْلُ الْكُوفَةِ سَعْدًا إِلَى عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ فَعَزَلَهُ وَاسْتَعْمَلَ عَلَيْهِمْ عَمَّارًا فَشَكُّوا حَتَّى ذَكَرُوا أَنَّهُ لَا يُحْسِنُ يُصَلِّي فَأَرْسَلَ إِلَيْهِ فَقَالَ يَا أَبَا إِسْحَاقَ إِنَّ هَؤُلَاءِ يَزْعُمُونَ أَنَّكَ لَا تُحْسِنُ تُصَلِّي قَالَ أَبُو إِسْحَاقَ أَمَّا أَنَا وَاللَّهِ فَإِنِّي كُنْتُ أَصَلِّي بِهِمْ صَلَاةَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَا أَخْرِمُ عَنْهَا أَصَلِّي صَلَاةَ الْعِشَاءِ فَأَرْكُذُ فِي الْأُولَيَيْنِ وَأُخِفُّ فِي الْآخِرَتَيْنِ قَالَ ذَاكَ الظَّنُّ بِكَ يَا أَبَا إِسْحَاقَ فَأَرْسَلَ مَعَهُ رَجُلًا أَوْ رَجُلًا إِلَى الْكُوفَةِ فَسَأَلَ عَنْهُ أَهْلَ الْكُوفَةِ وَلَمْ

يَدْعُ مَسْجِدًا إِلَّا سَأَلَ عَنْهُ وَيُثْنُونَ مَعْرُوفًا حَتَّى دَخَلَ مَسْجِدًا لِبَنِي عَبْسٍ فَقَامَ رَجُلٌ مِنْهُمْ يُقَالُ لَهُ أَسَامَةُ بْنُ قَتَادَةَ يُكْنَى أَبَا سَعْدَةَ قَالَ أَمَّا إِذَا نَشَدْتَنَا فَإِنَّ سَعْدًا كَانَ لَا يَسِيرُ بِالْسَّرِيَّةِ وَلَا يَقْسِمُ بِالْسَّرِيَّةِ وَلَا يَعْدِلُ فِي الْقَضِيَّةِ قَالَ سَعْدُ أَمَّا وَاللَّهِ لَأَدْعُوَنَّ بِثَلَاثِ اللَّهِمْ إِنْ كَانَ عَبْدُكَ هَذَا كَاذِبًا قَامَ رِيَاءٌ وَسَمْعَةٌ فَأَظْلَمَ عُمْرُهُ وَأَظْلَمَ فَقْرُهُ وَعَرَّضَهُ بِالْفِتَنِ وَكَانَ بَعْدُ إِذَا سُئِلَ يَقُولُ شَيْخٌ كَبِيرٌ مَفْتُونٌ أَصَابَتْنِي دَعْوَةُ سَعْدٍ قَالَ عَبْدُ الْمَلِكِ فَأَنَا رَأَيْتُهُ بَعْدُ قَدْ سَقَطَ حَاجِبَاهُ عَلَى عَيْنَيْهِ مِنَ الْكِبَرِ وَإِنَّهُ لَيَتَعَرَّضُ لِلْجَوَارِي فِي الطَّرِيقِ يَغْمِزُهُنَّ).^(٣١١)

جابری کوپی سه مووره (رہزای خوای لی بی) فہرمووی: خہ لکی کووفہ
لہ لای عومہری کوپی خہ ططاب (رہزای خوای لی بی) سکالایان لہ سہ عدی کوپی
نہ بوو مقاص کرد، نہ ویش لہ سہرکار لای بردو عہ مہاری کوپی یاسیری کرد
بہ سہرکاریان، سکالایہ کی زوریان لی کرد، تہ نانمت دہیانگوت: سہ عد نازانی
نوئیش بہ جوانی بکا. نیت عومہر (رہزای خوای لی بی) ناردی بہ شوینی داو
پی فہرموو: نہی نہ بوئیسحاق! نہ مانہ دہلین: گواہ تو ہمتا نوئیش بہ جوانی
نازانی بکہی! نہ ویش فہرمووی: وہ لی بہ خودا من زور بہ جوانی بہر نوئیش
بو دہکردن، ریک وہک بہر نوئیش کردنی حہزرت خوئی کہ گاتی خوئی بوئیمہی
دہکرد، یہک دہنکم لی کہم نہ دہکردموہ، کہ نوئیش شیوان و خہ وتنان دہکہم
لہرکاتی یہ کہم و دوہ میان دا رادہ موستم و فاتیحہ دہ خوینم و لہ پاش فاتیحہ
قورنانیکی زور دہ خوینم، وہ لی لہرکاتہ کانی تریاندا قورنانخویندن پاش فاتیحہ
کورت دہکہ موہ، عومہریش (رہزای خوای لی بی) فہرمووی: نہی باوکی
ئیسحاق نہوہ بیروباومری ہہ موو کہ سیکہ بہ تو کہ ناوا بہ جوانی نوئیش بکہی..
جابو دلتیایی، پیاوئی (یاچہ ند پیاویکی) لہ گہل سہ عددا نارد بو کووفہ،

^(٣١١) تہ جرید/١، ژمارہ: ٤١٠، بخاری: ٧٥٥، مسلم/محمد فؤاد: ٤٥٣ - مسلم/شیخا: ١٠١٦.

كەلەبارەى سەعدەوۈ لەخەلگى كووفە بېرسى، ئەوئىش مزگەوت نەما لەكووفە
كەلەبارەى سەعدەوۈ پەرسىيان ئى نەكا، ھەموو وەسپو پەسنى سەعدىيان
دەكردو تارىفى باشيان دەكرد، ھەتا گەيشتنە مزگەوتەكەى بەنى عەبەس، لەوئ
پىاوئىكان ھەئسا، ناوى ئوسامەى كورپى قوتادىبوو، كەسناوى ئەبوسەعدە بوو،
ھەستا گوتى: چونكە داواى شاھتەيمان ئى دەكەى، دەسا مەن ناگام ئى بى سەعد
ئەم سى خراپەى ھەبوو:

يەكەم: سەعد لەسوپا خۆى دەدزىەوو لەگەئيان دا نەدەچوو بۆبەرەى
شەپ.

دوووم: لەتالانىو بەخشىش دا شتى واى بەيەكسانى دابەش نەدەكردو
خۆمانە خۆمانەى دەكرد،

سەيئەم: لەدادپەرسى و موھاكەمەيش دا دادپەرورنەبوو.

سەعدىش (پەزى خاى لى بى) ھەرمووى: دەى واى ئى ھات! دەسا بەخودا
مەئىش ئەم سى نەزىيەت ئى دەكەم، ھۆ خودايە! ئەگەر ئەم بەندەمەى تۆ درۆزنەو
درۆدەكاو ئەم قەسانەى بۆ پەيى دەكاو، بۆچاومو رووپايى ھەئساو ئەم قەسانە
دەكا، ئەوا تۆ خۆت تۆلەى مەنى ئى بىستەنەو لەباتى ئەم سى بوختانە تووشى ئەم
سى سەزايەى بکە: يەكەم: تەمەنى درۆزكە. دوووم: بەدرۆزى تەمەنى ھەزارو
نەدارى بکە. سەيئەم: تووشى ئازاومەيشى بکە. نەتر كەبرا پەك نەزەكەى سەعدى لى
گەرابوو، لەومدوا كەلەئەبوسەعدەمەيان دەپەرسى: چۆنەت؟ دەمەگوت: پەرمەندەىكى
دەوانەو شەتۆلەكەم نەزەكەى سەعدى كورپى و مقاصم ئى گەرابوو.

عەبدولەلىكى كورپى عومەير كەلەجەبەرى كورپى سەموورمەو (پەزى
خاىيان لى بى) ئەم داستانە دەگەپتەو دەفەرموئ: لەومدوا مەن ئەو كەبراىەم
دەدى، لەبەر پەرى بۆكانى بەسەرچاومەكانى دا شۆرپوو بوونەو، كەچى ھەشتا

رېښه به گچان و که نيزان دمگرت و چرنووکى لى دمگرتن(۱). (رياض/۳/۱۰۸۸-ز-
۲/۲۵۲ = بهرگى-۳ ز-۲۵۲ ژ-۱۵۰۲ = ش).

روونکردنه وه:

جابیری کوری سه مووره خوئی و باوکی هاوړی ی پیغه مبه ر (دروودی
خودای له سر بڼ) بوون، سه دوچل و شش فهرمووده ی هه یه، دوانیان په سه ندی
هه ردو و پیرن، واته: شیخی بوخاری و شیخی موسلیم (پرمزای خویان لى بڼ) نه و
دو و فهرموودمیه یان گیراومته وه. بیست و شش فهرمووده ی تری له موسلیم دا
هه یه. جابیر خوشکه زای سه عدی کوری نه بو و مقاصه. له فهرموودمیه کا جابیر
دمفه رموی: (شهوی مانگه شه و بوو، له خزمه ت پیغه مبه ردا بووم، دهستی جلی
سووری له به ردا بوو، سه رنجی نه وو سه رنجی مانگه که م دا، له به رچاوم نه و که لى
له مانگه که جواتر بوو). له فهرموودمیه کی تر دا دمفه رموی: (سه د جار زیاتر
له خزمه ت پیغه مبه ردا دانیش تووم) له فهرمووده ی دروست دا، هاتوو ده فمه رموی:
(له دوو هه زار جار زیاتر نویژم به جه ماعه ت له که لى پیغه مبه ردا کردوو ه).

(۳۵) باب: القراءة في الصبح والمغرب

قورناخویندنی ناو نویژی به یانی و ناو نویژی شیتوان، له دواى خویندنی فاتحه
۲۶۲- عَنْ أَبِي بَرزَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): كَانَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يُصَلِّي
الصُّبْحَ وَأَحَدُنَا يَعْرِفُ جَلِيسَهُ وَيَقْرَأُ فِيهَا مَا بَيْنَ السَّتينِ إِلَى الْمِائَةِ وَيُصَلِّي الظُّهْرَ إِذَا
زَالَتِ الشَّمْسُ وَالْعَصْرَ وَأَحَدُنَا يَذْهَبُ إِلَى أَقْصَى الْمَدِينَةِ ثُمَّ رَجَعَ وَالشَّمْسُ حَيَّةٌ

وَأَسَيْتُ مَا قَالَ فِي الْمَغْرِبِ وَلَا يُبَالِي بِتَأْخِيرِ الْعِشَاءِ إِلَى ثُلُثِ اللَّيْلِ ثُمَّ قَالَ إِلَى شَطْرِ اللَّيْلِ: (٣٣)

ئەبوبەرزە (رەزای خۆای لێ بێ) فەرمووی: جاران پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) کاتی کە لەنویژی بەیانی دمیۆوه، بەری دنیا رووناک دمیۆوه، بەرەنگی واکە هاوئیشینی خۆمان دمناسییەوه، بەلام لەسەرمتای نویژ دابەستەوه بەباشی نەماندەناسییەوه، پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) دەوری شەست ئایەت تادەوری سەد ئایەتی تیا دەخویند. ئەوکاتەیش نویژی نیومرۆی بۆ دکردین، کەخۆر لادەدا بەدیمەن لەناومرستی ئاسمان، کەنویژی عەصریشی بۆمان دکرد هیشتا خۆر بەگور بوو، بەتین بوو، هەمان بوو لەپاش نویژی عەصر دەچوو بۆئەوپەری مەدینە، کەدەهاتەوه هیشتا خۆر بەگور بەتین بوو، ئەبومینەھال فەرمووی: ئەو گوتەیم لەیاد نەماوه کەئەبوبەرزە بۆکاتی داھاتنی نویژی شیوان فەرموی، ئەبوبەرزە فەرمووشی: حەزەمت (رەزای خۆای لێ بێ) هەتا سییەکی شەویش دەر بەستی دواخستنی نویژی خەوتن نەبوو). (ت/١/١٩٦/٤ = ز-٤٧ ژ-٢٥٣ ج-٤).

ئەبو بەرزە ئەسەمی (رەزای خودای لێ بێ) فەرمووی: پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) پیاویکی نارد بۆ ناو خێلێ لە خێلانی عەرەب، لەوێ لێی دمدەن و جێنۆی پێ دمدەن، ئەویش گەرایەوه بۆلای پێغەمبەر و حالەکە ی گێرایەوه بۆی!

(٣٣) تەجرید/١، ژمارە: ٣٨، بخاری: ٥٤١، مسلم: ٤٦١ = ١٦٣١ + مختصر صحيح مسلم/٤، ژمارە:

فهرمووی (دروودی خودای لهسهر بڼ): (ناخر نهگهر بچوویتایه بؤناو خه لکی عومان، نهجنیویان پڼ دمدایتو نه لییان دمدایت!). {تاج/۳، زنجیره: ۷۱، ژماره: ۲۵۷۱ ج/۴} گهورمی یه مهن و عومان.

روونکردنه وه:

عومان (به بؤری عهین و به میمی سووک) ولاتیکی ناسراوه له یه مهن، دمو له تیکی سهر به خو بوو، پایته خته که ی مه سقه ط بوو. نه بو بهرزه ی نه سله می (رمزای خودای لی بڼ) له موسولمانه پڼشینه گانه، له گهل سوپای نیسلا ما ناماده ی رزگارکردنی شاری مه کهه بووه که ناسراوه له میژوودا به (فمتجی مه کهه: نازادکردنی مه کهه: رزگارکردنی مه کهه) له و مدوایش هه تا خوشه ویست (دروودی خودای لهسهر بڼ) له جیهان دمرده چی، ههر له خزمه تیدا خه بات ده گیرئ و غه زا ده کا، چوار فهرمووده ی له بوخاریدا هه یه، له شه ست و چواری کؤچیدا، له مه رو، یا له به صره، یا له بیابانی سه جستان دهمری. {بروانه: ته جریدی بوخاری به کوردی، بهرگی/۱، ژماره: ۳۲۰ = ۵۴۷ ففتح الباری}.

۲۶۳- عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: إِنَّ أُمَّ الْفَضْلِ بِنْتَ الْحَارِثِ سَمِعَتْهُ وَهُوَ يَقْرَأُ (وَالْمُرْسَلَاتِ عُرْفًا) فَقَالَتْ: يَا بُنَيَّ! لَقَدْ ذَكَّرْتَنِي بِقِرَاءَتِكَ هَذِهِ السُّورَةَ، إِنَّهَا لَأَخِرُ مَا سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقْرَأُ بِهَا فِي الْمَغْرِبِ. { (۳۶۳)}

(۳۶۳) مختصر صحيح مسلم/۱، ژماره: ۲۸۸ = شيخا: ۱۰۲۳، تجريد/۱، ژماره: ۴۱۴، بخاری: ۷۶۲ +

ئىبنو عەبباس (رمزى خودايان ئى بى) فەرمووى: جارى سوورمى
(رَأْسَلَاتِ عُرْفَا) م دەخویند، دایکم که ناوی لوبابەى کچی حاریت بوو، که
ناسراو بوو به ئوم فەزڵ، گوئی لیم بوو که ئەم سوورمەم خویند، فەرمووی:
رۆلە گیان! بەخودا، بە خویندنی ئەم سوورمە، ئەووت یاد خستەوه: که ئەم
سوورمە ناخرەمین شت بوو، گویم ئى بوو که پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر
بى) له نوێزى شیوانا دمىخویند. { تاج/١/٢٦٧، زنجیرە: ٧٩، ژمارە: ٥٠٧ }.

روونکردنەوه:

ئوم فەزڵ ناوی لوبابەى کچی حاریتە، نامۆزنى پێغەمبەرە، زنى ئیمامى
عەبباسى کورێ عەبدول موسطەلیبە، که حق مامەى پێغەمبەرە لەپیش کۆچا
ئیسلاام بووه، فەرموودەى زۆرى له پێغەمبەرەوه گیراوتەوه، پێغەمبەر
(دروودی خودای لەسەر بى) له پەسنی ئوم فەزڵ و خوشکەکانى ئوم فەزڵدا،
دەفەرموئ: (چوار خوشکە موسوڵمانەکه: مەیموونەى کچی حاریت و ئوم فەزڵ و
سەلا و ئەسما).

مەیموونەیان هاوسەرى پێغەمبەر بوو، که خوشکی هەقى ئەم ئوم
فەزڵیە وەجاری خەوئ دەبینى، دمیگیرپتەوه بۆ پێغەمبەر، عەرزی دەکا:
قوربان! لەخەونددا بینیم ئەندامى ئەندامەکانى تۆ وا لەمالى مندا، پێغەمبەر
(دروودی خودای لەسەر بى) فەرمووی: (فاطیمەى کچم کورێ دمی تۆ شیرى پى
دەمدەى!).

زۆرى پى نەچوو حوسەین لەدایک بوو. گەلى جار پێغەمبەر (دروودی
خودای لەسەر بى) بۆ پێزلینانى ئوم فەضل دەچوو بۆ مالى ئوم فەضل،
کەفەضلى کورێ نامۆزای پێغەمبەر بوو، ئوم فەضل لەپیش مەرگی ئیمامى

عهباسی می‌ریددا، له‌سه‌رده‌می جینشینی پێشه‌وا عوسماندا مردوووه. (رمز او
ره‌حه‌ته‌ی خودای گه‌وره‌و مه‌زن له‌هه‌موویان بێ).

٣٦٤- عَنْ جُبَيْرِ بْنِ مُطْعِمٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ يَقْرَأُ فِي الْمَغْرِبِ بِالطُّورِ).^(٣٦٤)

جوبه‌یه‌ری کورپی موطعمیم (په‌زای خوای لێ بێ) فه‌رمووی: گویم لێ بوو
پێغه‌مبه‌ری خودا (دروودی خوادی لێ بێ) له‌نوێژی شیوانا سوورمه‌تی
(والطور) ده‌خویند. (ت/٢٦٧/١ ز- ٨٠ ژ- ٥٠٨ = ش/د/ن).

(٣٦) باب: القراءة في العشاء

قورنانه‌خویندنی دوا‌ی فاتحه‌ له‌نوێژی خه‌وتناندا

٣٦٥- عَنْ الْبَرَاءِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي سَفَرٍ، فَقَرَأَ
فِي الْعِشَاءِ فِي إِحْدَى الرَّكَعَتَيْنِ بِاَلتَّيْنِ وَالزَّيْتُونِ).^(٣٦٥)

به‌راء (په‌زای خوای لێ بێ) فه‌رمووی: جا‌ری پێغه‌مبه‌ر (دروودی خودای
له‌سه‌ر بێ) له‌سه‌فه‌ریکا بوو، نوێژی خه‌وتنانی به‌دوورکات بۆمان کرد، له‌رکاتی
یه‌که‌ما له‌پاش خویندنی سوورمه‌تی فاتحه‌ سوورمه‌تی (والتين والزيتون) ی
خویند، که‌سی ترم نه‌دیوه که‌وه‌ک ئه‌و ئاوا دمنگی خوشبێ و ئاوا به‌جوانی
قورنانه‌خویند. (ت/٢٦٧/١ ز- ٨ ژ- ٥١٠ = ش/ت/ن).

^(٣٦٤) ته‌ج‌رید/١، ژماره‌: ٤١٦ = بخاری: ٧٦٩، مسلم رقم: ٤٦٣، تخ‌ریج محمد فؤاد = ١٠٣٣، ١٠٣٥.

تخ‌ریج شیخا.

^(٣٦٥) ته‌ج‌رید/١، ژماره‌: ٤١٨، بخاری: ٧٦٦، مسلم: ٢٩٦، ترقیم محمد فؤاد = ٨٨٢، ترقیم شیخ

خلیل مأمون شیخا.

روونکردنهوه:

بهرائى كورې عازيب ئه نصارييه، خه زره جيبه، له رږځى به دردا، له گهل
چهنه هاوړپيه كى ترى پيغه مبهردا، به بچووك دانران، له بهر نه وه رتگه
هاوبه شيكردنيان لهو غه زايه دا نه درا، په كه م غه زه كه به شدارى تيداا كړدووه،
له سهر فهرمايشتى واقيدى، غه زاي خهندهق بووه، خوى دمفه رموى، وهك له
إصابه دا دمفه رموى: نامادهى چواردنه بهرد (غه زه) بووم، له خزمهت پيغه مبهرد
خويدا، هه روا دمفه رموى: هه زده سهفه ريشم له خزمهت پيغه مبهردا كړدووه،
بهراء دميفه رموو: (مه رج نييه كه هه موو فهرموودمى، كه دمگيرپينه وه بؤ
نيوه كه له زارى خودى پيغه مبهرد خويان بيستبن، هه يانه كه له هاوړپياني
خومانمان بيستووه، كه نه وان له پيغه مبهريان بيستووهو بؤ نييه يان
گيرپاومهتووهو نييه ياش دمگيرپينه وه بؤ نيوه).

نامادهى شهرگاي (تستى) بووه، له گهل نه بو موسادا، له لايه نگراني نيمامى
عهلى بوو، نامادهى شهرى جه مهل و صفين و كوشتارى خه واريچ بووه، له كووفه
نيشته جى بوو، له وى خانويه كى دروست كړد بؤ خوى، كومه لى فهرموودهى
پيغه مبهري گيرپاومهتووه، خوى و عازيبى باوكى هاوړپى پيغه مبهرد بوون، له
صه حيحه ينا دمفه رموى: بهرائى كورې عازيب فهرمووى: نه بو به كرى صه ديق
كوپانه وشريكي له عازيبى باوكم كرى، نه بو به كرى به باوكمى فهرموو: به
بهرائى كورپ بللى، با نه م كوپانه م بؤ هه لبرگى هه تا ماله وه، باوكيشم فهرمووى:
(پى ناليم هه تا بومان نه گيرپينه وه كه چون كوچت كړد له گهل پيغه مبهردا...
هه تا كو تاى فهرمووده كه). {پوختهى موسليم ژماره: ۲۶۲}.

۲۶۶- عَنْ جَابِرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: كَانَ مُعَاذٌ يُصَلِّي مَعَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، ثُمَّ يَأْتِي، فَيُؤْمُ قَوْمَهُ، فَصَلَّى لَيْلَةً مَعَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ).

العِشَاءِ، ثُمَّ أَتَى قَوْمَهُ فَأَمَّهُمْ، فَافْتَتَحَ سُورَةَ الْبَقَرَةِ، فَاِنْحَرَفَ رَجُلٌ فَسَلَّمَ، ثُمَّ صَلَّى وَخَدَّهُ وَأَنْصَرَفَ، فَقَالُوا لَهُ: أَتَأْفَقْتُ يَا فُلَانُ، قَالَ: لَا وَاللَّهِ، وَلَا تَتَيْنَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَلَا تُخْبِرْتُهُ، فَأَتَى رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنَّا أَصْحَابُ نَوَاضِحٍ، نَعْمَلُ بِالنَّهَارِ، وَإِنَّ مُعَاذًا صَلَّى مَعَكَ الْعِشَاءَ، ثُمَّ أَتَى فَافْتَتَحَ بِـ (سُورَةِ الْبَقَرَةِ) فَأَقْبَلَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَلَى مُعَاذٍ، فَقَالَ: « يَا مُعَاذُ أَفَتَأَنُّ أَنْتَ؟! » أَقْرَأُ بِكَذَا، وَأَقْرَأُ بِكَذَا.

قَالَ سُفْيَانُ: فَقُلْتُ لِعَمْرٍو: إِنَّ أَبَا الزُّبَيْرِ حَدَّثَنَا عَنْ جَابِرٍ أَنَّهُ قَالَ: أَقْرَأُ (وَالشَّمْسِ وَضُحَاهَا). (وَالضُّحَى). (وَاللَّيْلُ إِذَا يَغْشَى) (وَسَبَّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى). فَقَالَ عَمْرٍو: وَتَحَرَّ هَذَا. { (٣٦١)}

جابر (رمزى خودای لی بی) فہرمووی: موغازی کوری جہبہل، دمستووری وابوو، نوپزی خہوتنانی بہ کۆمہل لہپشت پیغہمبہرموہ دمکرد، نہوجا دہچوو بۆلای ہۆزمکمی بہرنوپزی بۆ نہوان دمکرد، جا شہوی لہگہل پیغہمبہردا نوپزی خہوتنانی بہ جہماعمت کرد، نہوجا رۆیشت بۆ ناو خزمہکانی، لہوی بہرنوپزی نوپزی خہوتنانی بۆ کردن، لہپاش سوورمتی فاتحہا دمستی کرد بہ سوورمتی بہقہرہ، جا پیاوی نوپزمکمی بری و سلّوی دایہوہو رۆیشت لہولاوہ بہتمنہا خوی نوپزی خوی کردو رۆیشتہوہ. ہاورپکانی پئیان گوت: بۆ وات کرد، دیارہ ناپاک (منافق) بوویت. گوتی: نہبہخوا شتی وا نییہ، بہخودا دہچم بۆ خزمہتی پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بی) سکالای نہم بارو دۆخہی لہ خزمہتا دمکہم، جا چوو بۆ خزمہتی و عہرزی کرد: قوربان! نہی پیغہمبہری خودا! نئمہ ئاوکیشین، رۆژ تا ئیوارئ بہ وشر ناو دہکیشین و شہکمت و ماندووین، موغازیش لہ خزمہت تۆدا نوپزی خہوتنانی بہ کۆمہل کردبوو،

ئەوجا ھات بۆلای ئیمە و بەرنوێژی نوێژی خەوتنانی بۆمان کردو بە سوورمتی
بەقەرە دەستی پێ کردو تەواو درێژی کردموەو ئیمەش ئەوە حالمانە؟!
پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) ھەقی دا بە پیاومکە و بۆ پشتگیری
ئەوە رووی کردە موعازو پێی فەرموو: (ئەی موعاز! بەرھفتاری وا، خەلک لە
جەماعەت مەتەکێنەرەو! ئەو سوورمتە بخوینە، یا ئەو سوورمتە تر بخوینە).
نیامی موسلیم (رەحمەتی خودای ئی بێ) ئەم فەرموودمێ بەم رشتە
دەگێریتەو: لە موحەممەدی کۆری عەبابەو، لە سوفیانەو، لە عەمرەو، لە
جابرەو. جا سوفیان دەفەرموێ: بە عەمری مامۆستای خۆم گوت: من ئەم
فەرموودمێم لە ئەبو زوبەیریش وەرگرتوو، ئاخری فەرموودمکە لە
جابرەو ناوا دەگێرایەو بۆمان، کە حەزرت (دروودی خودای لەسەر بێ) بە
موعازی فەرموو: (سوورمتی لەم سوورمتانە بخوینە: سوورمتی (وَالشَّمْسِ
رُضَاها) یا سوورمتی (وَالضُّحَى) یا سوورمتی (وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَى) یا سوورمتی
(سَبِّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى) بخوینە). عەمریش لە وەلاما فەرموو: وە وینە یەکی
لەوانەیش بخوینێ دەبی!.

(٢٧) باب: أمر الأئمة بتخفيف الصلاة في تمام

فەرمانکردن بە پێشنوێژەکان کە بەرنوێژییەکی کورت و پوخت و پێک بەکەن
٢٦٧- عَنْ أَبِي مَسْعُودٍ الْأَنْصَارِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: جَاءَ رَجُلٌ إِلَى رَسُولِ
اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ: إِنِّي لَأَتَأَخَّرُ عَنْ صَلَاةِ الصُّبْحِ مِنْ أَجْلِ فُلَانٍ، مِمَّا
يُطِيلُ بِنَا، فَمَا رَأَيْتُ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) غَضِبَ فِي مَوْعِظَةٍ قَطُّ أَشَدَّ مِمَّا

غَضِبَ يَوْمَئِذٍ، فَقَالَ: « يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّ مِنْكُمْ مُنْفَرِّينَ، فَأَيُّكُمْ أَمَّ النَّاسَ فَلْيُرْجِزْ، فَإِنَّ مِنْ وَرَائِهِ الْكَبِيرَ وَالضَّعِيفَ وَذَا الْحَاجَةِ ».^(٣٧)

ئەبو مەسعوودی ئەنصاری (رمزای خودای ئی بئ) فەرمووی: پیاوی هاته خزمەتی حەزرت (دروودی خودای لەسەر بئ) عەرزى کرد: ئەى پێغه مبهرى خودا! من لەبەر فیساره کەس لە جەماعەتی نوێزى بهیانی دوا دەگەوم، چونکە ئەومندەى درێژ دەکاتەووە بۆمان، بەهۆی قورئان خوێندنى زۆرمووە، منیش زەبوونم توانای ئەووم نییه! ئەبو مەسعوود فەرمووی: هەرگیز لەکاتی ئامۆزگاریدا وەک ئەو رۆژە ئاوا پێغه مبهرم بە توورمیی نەبینیوه، ئینجا فەرمووی (دروودی خودای لەسەر بئ): (ئەى موسوڵمانینه! هەندى لە ئیوه مەردوم دەرەویننەووە بە نوێزى دوورو درێژ خەلك لە مزگەوت و نوێزى جەماعەت دمتەگیننەووە، جا هەرکامیکتان پێش نوێزى هەر نوێزى دەکا بۆ موسوڵمانان، با نوێزى کورت و پوختیان بۆ بکا، چونکە ئەو خەلكەى کەوان لە پشتیەووە هەیانە لا زەبوونە، هەیانە پێرو ئیختیارە، هەیانە زەبوونە، هەیانە ئیش و کاری تری هەیه و پەلەیهتی. بەلام ئەگەر کەسیکتان بە تەنها خۆى نوێزى دەکرد، ئەووە چەندى ئارمزوو دەکا، با ئەومندە درێزى بکاتەووە).

٢٦٨- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) قَالَ « إِذَا صَلَّى أَحَدُكُمْ لِلنَّاسِ فَلْيُخَفِّفْ ، فَإِنَّ مِنْهُمْ الضَّعِيفَ وَالسَّقِيمَ وَالْكَبِيرَ ، وَإِذَا صَلَّى أَحَدُكُمْ لِنَفْسِهِ فَلْيُطَوِّلْ مَا شَاءَ ».^(٢٦٨)

لەژمارە (٢٦٧)دا بەتەواوی رابورد. فەرموودەکەى ئێرە لە ئەبو هورمیرەودیه.

^(٣٧) تجرید/١، ژمارە: ٧٨، بخاری: ٩٠، مسلم شیخا: ١٠٤٤.

^(٣٨) مسلم/شیخا: ١٠٤٦، بخاری.آذان: ٧٠٣.

٢٦٩ - عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: (كَانَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَوْجِزُ الصَّلَاةَ وَيَكْمِلُهَا).^(٢٦٩)

ئەنەسى كۆرى مالىك (رەزى خەي لى بى) فەرەمۆى: دەستوورى پىغەمبەر (درودى خەي لەسەر بى) وابوو: نوپىزىكى كورتى بەپوختى و بەتەواوى دەکرد.

٢٧٠ - حَدِيثُ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ يَقُولُ مَا صَلَّيْتُ وَرَاءَ إِمَامٍ قَطُّ أَخَفَّ صَلَاةً وَلَا أَثَمَّ مِنَ النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - ، وَإِنْ كَانَ لَيَسْمَعُ بُكَاءَ الصَّبِيِّ فَيُخَفِّفُ مَخَافَةَ أَنْ تُفْتَنَ أُمُّهُ.^(٢٧٠)

ئەنەسى كۆرى مالىك (رەزى خەي لى بى) فەرەمۆى: لەپشتى هەيچ پىشەنوپىزىكەوه، قەت نوپىزى جەماعتەم نەکردوو، كە وەك پىغەمبەر (درودى خەي لەسەر بى) ئاوا نوپىزەكەى هەم سووكەئە و كورت بى، هەم پوخت و تەواو بى، جارى وا هەبوو، لەناو نوپىزەكەدا، گریانى منداالى لەدوورمەو بەرگوى دەكەوت، لەبەرئەوه نوپىزەكەى بەكورتى دەکرد، نەبادا داىكى ئەو منداالە سەرى لى بشیوى لەناو نوپىزەكەیدا كە لەپشتى پىغەمبەرەوه بەجەماعت دەيەرد. لەگىرەنەومەكا لە تاجول ئوصولا:

پىغەمبەر (درودى خەي لەسەر بى) دەيفەرەمۆ: جارى وا رى دەكەوى، كە دەست دەكەم بەنوپىز دەمەوى قورئانى تىادا زۆر بخوینەم و درىزى بكەمەوه، بەلام كە دەنگى گریانى منالى دەبىستم، كە داىكەكەى لەپشتى منەوه بەكۆمەلى نوپىزەكا، ئىتر نوپىزىكى سووكەئەى كورت و پوخت و جوان دەكەم و درىزى

^(٢٦٩) تەجرىد/١، ژمارە: ٣٩٦ = بخارى: ٧٠٦، مسلم/مەحمەد فؤاد: ٤٦٩ = تەرقىم شىخا: ١٠٥٣، ١٠٥٢.

^(٢٧٠) بخارى: ٧٠٨، ٧٠٧، ٧٠٩، مسلم. صلاە: ١٠٥٤.

ناکه مهوه، مهبادا دایکی نهو منداله سه خلت بکه م. (تاج/١، زنجیره: ١٢٧، ژماره: ٧٦٤).

٢٧١- عن أَنَسَ بْنِ مَالِكٍ حَدَّثَهُ أَنَّ النَّبِيَّ (صلى الله عليه وسلم) قَالَ « إِنِّي لَأَدْخُلُ فِي الصَّلَاةِ وَأَنَا أُرِيدُ إِطَالَتَهَا ، فَأَسْمَعُ بُكَاءَ الصَّبِيِّ ، فَأَتَجَوَّزُ فِي صَلَاتِي مِمَّا أَعْلَمُ مِنْ شِدَّةِ وَجْدِ أُمِّهِ مِنْ بُكَائِهِ ». (٢٧١)

نهنهسی کوری مالیک (رمزای خودای لی بی) فهرمووی: پیغه مبهمر (درودی خودای لهسهر بی) دمفهرموی: (ری دمکهوی کهدمست دمکه م بهنویر، دهمهوی دریزی بکه مهوه، بهلام که دمنگی گریانی منالی دهبیستم، که دایکه کهی لهپشتی منهوه نویردمکا، نیر نویریکی سووکه لهی پوخت و تهواو دمکه م، دریزی ناکه مهوه، مهبادا بهدریز کردنهوهی نویرمکه، دایکی نهو منداله سه خلت بکه م). (ت/١/٣٨٤، زنجیره: ١٢٧، ژماره: ٧٦٤ - ش/د/ت/ن = بوخاری + موسلیم + نهبو داود + تهرمهزی + نهسانی).

(٣٨) باب: اعتدال أركان الصلاة وَ تَخْفِيفُهَا فِي تَمَامِ

نویزکی مامناوهندی تهواوی ریک و بیک

٢٧٢- عَنِ الْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: رَمَقْتُ الصَّلَاةَ مَعَ مُحَمَّدٍ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَوَجَدْتُ قِيَامَهُ، فَرَكَعْتُهُ، فَأَعْتَدَلَهُ بَعْدَ رُكُوعِهِ، فَسَجَدْتُ، فَجَلَسْتُ بَيْنَ السَّجْدَتَيْنِ، فَسَجَدْتُ، فَجَلَسْتُ مَا بَيْنَ التَّسْلِيمِ وَالْإِنْصِرَافِ، قَرِيبًا مِنْ

السَّوَاءِ) {الحديث/ ١٠٥٧ = ١٠٤٦ فم = فَتْحُ الْمَلِمْ. تجريد/ ١/ ٤٠٩، رقم: ٤٢٩
= {٨٢٠، ٨٠١، ٧٩٢} : (٢٧٢)

بهرانی کوری عازیب (رمزای خودای لی بی) فهرمووی: سهرمنجی نویژی
پیغه مبهرم دمدا، همتا شیوهی کردنه کهیم رموان کرد: ته ماشام کرد: ماوهی
راوستانی و چه مینه و می و پشت راست کردنه و می له چه مینه و هو کورنووشی و
دانیشتنی نیوانی دوو کورنووشه گانی و کورنووشی دوو می و دانیشتنی نیوانی
سلاودانه و می به جیهیشتنی جیگه نویژه که ی، گه لی جار وادبوو، نه م
کردارانه ی نویژی پیغه مبهرم (دروودی خودای له سهر بی) که باسکران، له
یه کترییه و ه گه لی نزیک بوون). {تاج/ ١، زنجیره: ٨٧، ژماره: ٥٤٢} .
نه مه دمقی ژماره (٣٢٨) ی پوخته ی موسلیم بوو.

شهرحه گان دمفه رموون: نه مه له هندی کاتا و ابووه، چونکه چه سپاوه
له زۆرینه ی کاتا، پیغه مبهرم (دروودی خودای له سهر بی) هورنانیکی زۆری
خویندوو له راوستانا، به لام موراعاتی حال و مه قامی دمکردو گه لی جار بارو
دۆخه که ی ره چاو دمکرد، وه ک نه مه ی که بهراء دهی لی. که دمقی ژماره (٤٢٩) ی
ته جریده، که نه مه کوردییه که یه تی:

بهراء (رمزای خوی لی بی) فهرمووی: ماوهی چه مینه و هو کورنووش و
پشت راست کردنه و ه له چه مینه و هو دانیشتنی نیوانی دوو کورنووشه گانی
پیغه مبهرم (دروودی خودای له سهر بی) له یه کترموه نزیک بوون. به لام راوستان
بو هورنانخویندن و دانیشتن بو ته حیات له وان دریزتر بوون، وه ک نه وان
ماومکه یان گورت نه بوو). (ت/ ١/ ٢٨٠/ ١ ز- ٨٧ ژ- ٥٤٢ = ش/ د/ ت/ ن).

(٣٣) تجرید/ ١، ژماره: ٤٢٩. بخاری: ٧٩٢. مختصر صحیح مسلم/ ١، ژماره: ٣٢٨ = شیخا: ١٠٥٧ =

روونکردنه وه:

یه کئی له پیاوانی رشتهی ئەم فەرموودمیهیه که چوارهم کهسه لهم رشتهیهدا
عهبدوپهحمانی کورپی لهیلای ئەنصاری کووپی یه، پیاویکی زۆر سهلارو سهنگین
بوو، قوتابیهکانی زۆر بهچاوی ریزموه تهماشایان دهکرد، عهبدولهلیکی کورپی
عومهیر دهفهرموئ: جاری لهکۆرپی عهبدوپهحماندا، چهند کهسی لههاورپیانی
پیغهمبهر دانیشتبوون، ئەوانیش وهك خهلكهکهی تر گوئ یان لهفهرموودهی
دهگرتو دلیان دابوووه، لهههشتاوسی ی کۆچیدا لهروباری بهصرهدا خنکا. رمزاو
رهحمهتی خودای ئی بی.

٢٧٣- عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ)، قَالَ: إِنِّي لَا أَلُو أَنْ أُصَلِّيَ بِكُمْ كَمَا رَأَيْتُ
رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يُصَلِّي بِنَا، قَالَ ثَابِتٌ (رَأَى هَذَا الْحَدِيثَ): فَكَانَ
أَنَسٌ يَصْنَعُ شَيْئًا لَا أَرَاكُمْ تَصْنَعُونَهُ، كَانَ إِذَا رَفَعَ رَأْسَهُ مِنَ الرُّكُوعِ انْتَصَبَ قَائِمًا حَتَّى
يَقُولَ الْقَائِلُ قَدْ نَسِيَ، وَإِذَا رَفَعَ رَأْسَهُ مِنَ السَّجْدَةِ مَكَثَ حَتَّى يَقُولَ الْقَائِلُ قَدْ نَسِيَ.
{الحديث/١٠٦٠ = ١٠٤٨ ف.م = فَتْحُ الْمُلْهِم + تجريد/١/٤٢٢، رقم: ٤٣٩ = ٨٢١،
٨٠٠ فتح الباری}: (٢٧٣)

ئهنهس (رمزای خودای ئی بی) فهرمووی: دلیابن لهوه کهمن
کهمهترخهمی ناکهم لهوهدا، که بوخۆم چۆن پیغهمبهرم دیوه که نوێژی دهکرد
بۆمان، منیش ئاوا نوێژتان بو بکهه. ثابیت که راوی ئەم فەرموودمیهیه له
ئهنهسهوه، دهفهرموئ: جاران ئهنهس شتیکی دهکرد، نابینم که ئیوه ئهوه
بکهه: ئهنهس لهناو نوێژدا که سهری له چهمینهوه ههڵ دهبرپی، ئهوهنده به
پیوه رادهومستاو نزاو ویردی دهخویند، تهناهت زهینمان بو ئهوه دهچوو: که

لهبیری چوو دابنهوی بۆ کورنووش، له نیوانی هەردوو کورنووشهکانیشدا
ههروهها. {بروانه: تهجريد/١/٤١٤، رقم: ٤٣٥ = ٨٠٠، ٨٢١ فتح الباری}. {

(٣٩) باب: متابعة الإمام والعمل بعده

پهیرهوی پیتشویژو چاولیکردنی

٢٧٤- عَنْ الْبَرَاءِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): أَنَّهُمْ كَانُوا يُصَلُّونَ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَإِذَا رَكَعَ رَكَعُوا، وَإِذَا رَفَعَ رَأْسَهُ مِنَ الرُّكُوعِ فَقَالَ: سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ،
لَمْ تَزَلْ قِيَامًا حَتَّى تَرَاهُ قَدْ وَضَعَ وَجْهَهُ فِي الْأَرْضِ ثُمَّ تَنَبَّعُهُ. {الحديث/١٠٦٤ = ١٠٥٢
فتح الملهم}: (٢٧٤)

بهراء (رمزای خودای لی بئ) فهرمووی: دمستووریان وابوو که لهگهل
پنغه مبهردا (دروودی خودای لهسهر بئ) نوپژری به کۆمه لمان دهکرد، که نهو
دهچه مپیهوه، خه لکه کههیش دوا بهدوای نهو دهچه مینهوه، کاتی خوشه ویست
(دروودی خودای لهسهر بئ) سهری له چه مینهوه بهرز دهکردموه، دهیفه رموو:
(سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ) نیتر ئیمهیش دوا بهدوای نهو سه زمان بهرز دهکردموه و
رهق رادموه ستاین، ههتا دهمان بینى کهوا نهو تهو پللی لهسهر زهوی داناوه، نهو جا
نیمهیش پهیرهوی نهومان دهکردو شوین نهو دهکه وتین).

(٣٩) بخاری: ٨١١، مختصر صحیح مسلم/١، ژماره: ٣١٧، مسلم تخريج شيخ خليل مأمون شيجا:

(٤٢) باب: ما يقال في الركوع والسجود
نزاو پارانهوه له جه مينهوهو کورنووشدا

٢٧٥- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يُكْثِرُ أَنْ يَقُولَ فِي رُكُوعِهِ وَسُجُودِهِ: سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا وَبِحَمْدِكَ، اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي. {يَتَأَوَّلُ الْقُرْآنَ. {الحديث/ ١٠٨٥ شرح النووي = ١٠٧١ فتح الملهم = ٤٣٠ تجريد = ٧٩٤، ٨١٧، ٤٢٩٣، ٤٩٦٧، ٤٩٦٨} : (٢٧٥)

عائيشه (رمزای خودای لی بی) دمفهرموی: یاسای پیغهمبهر (دروودی خودای لهسهر بی) وابوو، لهناو جه مينهوهو کورنووشدا دميفهرموو: (سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا وَبِحَمْدِكَ، اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي): خودايه! تۆ خودايهکی پاک و بی نهنگيت، نهی پهرومردگارم! لهسايهی تۆوميه کهمن تهسبيح و سوپاس و ستایشی تۆ دهکه، نهی خودايه لیم خوش به).

پیغهمبهر (دروودی خودای لهسهر بی) بهگوتنی نهی ويرده له جه مينهوهو کورنووشدا، کاری بهم نايهتهی قورنان دمکرد، که دمفهرموی: {فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَاسْتَغْفِرْهُ} وه مهبهستی نايهتهکهی روون دمکردموه، که خودا فهرمان دمکا به خوشهويست تهسبيحات بکا، وه سوپاس و ستایشی بکا، وه داوای لی خوش بوونی لی بکا، چونکه ناو نويز باشترین کاته بۆ جي به جي کردنی نهی فهرمانه.

عائيشه هاسهری پیغهمبهر (دروودی خودای لهسهر بی) دمفهرموی: یاسای پیغهمبهر (دروودی خودای لهسهر بی) وابوو لهکورنووش و جه مينهوهو دميفهرموو: (سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا وَبِحَمْدِكَ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي): خودايه! تۆ خودايهکی پاک و بی نهنگيت، نهی پهرومردگارم! لهسايهی خۆتهوميه کهمن تهسبيح و

(٢٧٥) تجريد/ ١، ژماره: ٤٣٠، بخاری: ٧٩٤، ٨١٧، ٤٢٩٣، ٤٩٦٧، ٤٩٦٨، مختصر صحيح مسلم/ ١، ژماره:

سوپاس و ستایشی تۆدمکه، نهی خودایه لییم خوش به). (ت/١/٢٧٢/٤ ز-٨٣ ژ-٥٢٠ = ش/د/ن).

لهگیرانه و میهکی تری ئەم فەرموودمیهدا. که فەرموودی ژماره: ٨١٧ یه لهفته حولباریدا، عائیشه (رهزای خوای لی بئ) فەرمووی پیغه مبه (دروودی خودای له سهر بئ) له ناو چه مینه و هو کووړنووشیدا به زۆری دمیغه رموو: (سبحانک اللهم ربنا وبحمدک، اللهم اغفر لی) مهبهستی له مه نه و مبوو نه و فەرمانه ی خودا جی به جی بکا، که خودا له م نایه ته دا داوای نه و دی لی دمکا، که دمفه رموئ: (فسبح بحمد ربک واستغفر انه کان تواباً) نه صر ٣/١١٠ - (ت/٧/٢٦٧/١ ز-٨٨ ژ-٤٢٣٢ تاج-٤ = ش).

(٤٤) باب: أعضاد السجود والنهي عن كف الشعر والثوب وعقص الرأس في الصلاة

نه نداهه کانی کوړنووش، جله وکیری له هه لکردنی جلو بهرکو و خره لدانای قژه سهر

٢٧٦- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «أَمَرْتُ أَنْ أَسْجُدَ عَلَى سَبْعَةِ أَعْظُمٍ: الْجَبْهَةِ (وَأَشَارَ بِيَدِهِ عَلَى أَنْفِهِ) وَالْيَدَيْنِ وَالرَّجْلَيْنِ، وَأَطْرَافِ الْقَدَمَيْنِ، وَلَا تَكْفِتِ الثِّيَابَ وَلَا الشَّعْرَ». {الحديث/١٠٩٨ = ١٠٨٤ فَتْحُ الْمُلْهِم. تجريد البخاری/١/٤٢١ رقم: ٤٣٨ = ٨١٢ فتح الباری: (٢٧٦)}
ثیبنو عه عباس (رهزای خودایان لی بئ) فەرمووی: پیغه مبه (دروودی خودای له سهر بئ) فەرمووی: (خودای گه وره فەرمانی پییم کردوو که له سهر

(٣) مختصر صحيح مسلم/١، ژماره: ٢٩٩ - شيخا: ١٠٩٧، ١٠٩٨ = محمد فؤاد: ٤٩٠، تجريد/١،

ئەم حەوت ئىسكە كۆرۈنۈش بىلەن: لەسەر تەوېل ۋە ھەردو بەرى دەست ۋە ھەردو ئەزىنۋ لەسەر نووگى ھەردو پى).

بە دەستىشى ھەزىمەت (دروودى خۇداى لەسەر بى) ئامازى كىر بۆلە ۋە كە لووتىش، بۇ مەبەستى كۆرۈنۈش لەسەر بىرەن، بەشىكە لە تەوېل. ۋە ھەرمووشى: (ھەروا ھەرمەنم پى كراو، كە لەناو نوېزا، جىلو بەرگىش كۆنەكەينە ۋە، ۋەك ھەكردنى چاكى كەواو بەستىنى ھەقىيەنە ۋە شتى وا، ۋە قىزە سەرىش خىر ھەل نەدەمىن).

(٤٦) باب: ما يجمع صفة الصلاة وما يفتح به ويختم به

ئەۋەى كە نىشانەى چۆنىتى نوېزە، ۋە بە چى دەست دەكرى بە نوېزو بە چى كۆتايى پى دىت

٢٧٧- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَالِكٍ ابْنِ بُحَيْنَةَ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) كَانَ إِذَا صَلَّى، فَرَجَّ بَيْنَ يَدَيْهِ حَتَّى يَبْدُوَ بَيَاضُ إِبْطِيهِ. {الحديث/ ١١٠٥ = ١٠٩٠ فَتْحُ الْمُلهِم. تجريد البخارى = مختصر صحيح البخارى بالكوردى/ ١/ ٢٦٠، رقم: ٢٤٨ = ٣٩٠، ٨٠٧، ٣٥٦٤} : (٢٧٧)

عەبدوللاى كورى مالىك، كە بەناۋى دايكىشىە ۋە ناۋدەبرى ۋە پىى دەگوتىرى: ئىبىنو بوخەينە (رەزى خۇداى ئى بى) دەفەرمۇى: پېغەمبەر (دروودى خۇداى لەسەر بى) كە نوېزى دەكرى، لەناو كۆرۈنۈشدا، ھەردوۋ بەلى خۇى بىلو دەكرەۋە، تەنەنەت جاروبار، ئەۋەندە بىلوۋى دەكرەۋە، سىپىدەى بىناخەلى دەردەكەوت).

(٣٧) تجريد/ ١، ژمارە: ٢٤٨، بخارى: ٣٠٩، مسلم: ٤٩٥ = ١١٠٥ - مختصر صحيح مسلم/ ١، ژمارە:

روونکردنه‌وه:

١. بروانه فيقهى ناسان، بهرگى يه‌كه‌م، لاپه‌ره: ٨٢ — باسى ژماره: ٦٦، چاپى

يه‌كه‌م = لاپه‌ره: ٢٠٢، زنجيره: ٦٦ چاپى دووهم.

٢. عه‌بدوئلاى كورى ماليك، يه‌كېكه له هاوړئ ناوداره‌گانى پېغه‌مبه‌ر

(دروودى خوداى له‌سهر بئ) بوچه‌ينه‌ى داىكېشى سه‌حابييه بووه، ده‌لېن:

باوكېشى له هاوړپيانى پېغه‌مبه‌ر بووه، له هوژى نه‌زده، له ميژموه موسولمان

بوو بوو، پياوړكى سوفيلكه‌ى خوا په‌رست بوو، نه‌م زاتانه فهرمووده‌گانى نه‌ويان

گيړاومته‌وه: نه‌عره‌ج و هم‌فصلى كورى عاصم و عه‌لى كورى عه‌بدوئلاى كورى

بوچه‌ينه، له ناخرو ئوڅخري جېنشېنى موعاوييه‌دا، له‌كاتى فهرمانر‌ه‌وايى

مه‌روان له‌سهر مه‌دينه، له په‌نجاو شه‌شى كوچيدا مردووه، يه‌كېكه له پياوانى

سه‌حيحه‌ين.

(٤٧) باب: ستره‌ المصلى

به‌ربه‌ستى نوټزكه‌ر

٢٧٨- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ

وَسَلَّمَ) كَانَ إِذَا خَرَجَ يَوْمَ الْعِيدِ أَمَرَ بِالْحَرَبَةِ، فَتَوَضَّعَ بَيْنَ يَدَيْهِ فَيُصَلِّي إِلَيْهَا وَالنَّاسُ

وَرَاءَهُ، وَكَانَ يَفْعَلُ ذَلِكَ فِي السَّفَرِ فَمِنْ ثَمَّ اتَّخَذَهَا الْأَمْرَاءُ. {الحديث/ ١١١٥ =

١١٠٠ ف.م. تجريد/ ١/ ٣٠٨ = رقم: ٢٩٦ = ٤٩٤، ٤٩٨، ٩٧٢، ٩٧٣} : (٢٧٨)

ئيبنو عومهر (رمزاي خودايان لى بئ) فهرمووى: دمستوورى پېغه‌مبه‌ر

(دروودى خوداى له‌سهر بئ) وابوو، له روژى جه‌ژنا، كه له‌شار دمرده‌چوونو

ده‌چوون بو نوټزگاكه له دمروه‌ى شار، بو كردنى نوټزى جه‌ژن، فهرمانى به

نوگهرمه‌کی دمکرد، نیرمه‌کی هه‌لدمگرتو، له‌بهردهم پیغه‌مبه‌روه دهرؤیشت، تا دمگه‌یشتنه نویرزگاکه، له‌وئ له‌بهردهم پیغه‌مبه‌روه نیرمه‌کی دا ده‌چه‌قاند، ئیتر پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سهر بئ) به‌رمو نه‌و نیرمه‌کی نویرزی دمکرد، خه‌لکه‌که‌میش له‌پشتیه‌وه به‌کۆمه‌ل (واته: به‌جه‌ماعه‌ت) نویرمه‌کیان دمکرد، نه‌م نیرزه داچه‌قاندنه‌ی له‌سه‌فه‌ریشدا دمکرد، له‌شوینئ که دیواری ئی نه‌بوایه بۆ کردنی نه‌و دیواره به‌به‌رهبه‌ست، جا نه‌م کارمی پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سهر بئ) سه‌رچاومی نه‌و ده‌ستوو‌رو باومیه که فه‌رمانه‌رواکان کردوویانه به‌یاسا، له‌جه‌ژنو نه‌مانه‌دا، که که‌سه‌ی نیرمه‌کی هه‌لدمگرتو له‌بهرده‌میانه‌وه تا نویرزگاکه له‌ده‌رمو‌ی شار ده‌رواو، له‌وئ له‌بهرده‌می بۆ به‌رهبه‌ست دایده‌چه‌قیئنی.

٢٧٩- عَنْ عُبَيْدِ اللَّهِ عَنْ نَافِعٍ عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (أَنَّهُ كَانَ يُعْرَضُ رَاحِلَتُهُ فَيُصَلِّي إِلَيْهَا قُلْتُ أَفَرَأَيْتَ إِذَا هَبَّتِ الرِّكَابُ؟ قَالَ كَانَ يَأْخُذُ هَذَا الرَّحْلَ فَيَعْدِلُهُ فَيُصَلِّي إِلَى آخِرَتِهِ أَوْ قَالَ مُؤَخَّرِهِ وَكَانَ ابْنُ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يَفْعَلُهُ). (الحديث: ٥٠٧ طرفه في: ٣٨٢). (٢٧٩)

عوبه‌یدوللا فه‌رمو‌وی: نافع فه‌رمو‌وی: ئیبنوعومه‌ر (په‌زای خوایان لئ بئ) فه‌رمو‌وی: جاران پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سهر بئ) و‌لا‌خه‌که‌ی له‌بهرده‌می خۆیدا له‌سه‌ر لا درێژ دمکردو نه‌وجا نویرزی به‌رمو و‌لا‌خه‌که‌ دمکردو و‌لا‌خه‌که‌ی دمکرد به‌به‌رهبه‌ست (سوتره). نافع فه‌رمو‌وی: گوتم به‌ئیبنوعومه‌ر: باشه له‌کاتی و‌شتر شه‌له‌ژانا چۆن؟ فه‌رمو‌وی: له‌کاتی وادا کۆپانه و‌شترمه‌کی ده‌هیناو به‌رپێکی له‌بهرده‌م خۆیه‌وه‌دای ده‌ناو رێک ده‌یی و‌هستان و نه‌وجا به‌رمو کۆپاره‌ی پاشه‌وه‌ی کورتانه‌که نویرزی داده‌به‌ست، ئیبنوعومه‌ریش هه‌مان شتی

(٣٨) تجرید/١، ژماره: ٢٠٢، بخاری: ٥٠٧، مختصر صحیح مسلم/١، ژماره: ٣٤١ - مسلم: ٥٠٢ -

٢٨٠- عَنْ أَبِي جُحَيْفَةَ عَنْ أَبِيهِ أَنَّهُ رَأَى بِلَالًا يُودِدُ فَجَعَلَتْ أَتْبَعُ فَأَهَ هَاهُنَا
وَهَاهُنَا بِالْأَذَانِ. (٢٨٠)

ئەمبۇ جۈھمىفە (رەزاي خۇداي ئى بى) ھەرموۋى: بىلالەم بىنى، بانگى
دەدا، بەدەم بانگەنەكەۋە دەخولايەۋە، ئەملاۋ ئەۋلەي دەكردو دەمى خۇي
بەرەستو چەپا دەسۋورەند، دەۋو پەنجەي خۇشى نابوۋنە ناۋ ھەردوۋ كۈنە
گۈنى خۇي، تا دەنگى تەۋاۋ بەھىز بىۋ بەھەر چۈرلەدا بگا، لەۋكەتەدا
پىغەمبەرىش (دروۋى خۇداي لەسەر بى) لەناۋ چادىكى سوۋرى چەرمىنا بوۋ،
كەھى خۇي بوۋ، ئىنجا بىلال لەبەردەمىەۋە رۇيشت، نىزىمىەكى پى بوۋ،
لەزىخەلەنەكەي بىطخادا داي چەقاند، كرى بە بەرەست (سۈترە) بۇ نوۋزەكە،
جا پىغەمبەر (دروۋى خۇداي لەسەر بى) بەرمو ئەۋ نىزىمە نوۋزى دابەست،
ئىتر لەۋىۋ نىزەكەۋە، سەگۈ كەرو ئازەل ۋ مالاتو خەلەك بە بەرنوۋزەكەيدا،
ئاموشۋان دەكردو قەدەغە نەدەكران، پىغەمبەر (دروۋى خۇداي لەسەر بى)
لەۋكەتەدا دەستى جلى سوۋرى لەبەردا بوۋ، زۇرباش لەيادەمە، دەلىلى ئىستايە،
بىرقەي لەقەكانىم ھەر لەبەر چاۋە!!

لمگيرانه و ميهکا: کاتى بيلال لمبانگمه گميشته سمر «حَيَّ عَلَى الصَّلَاةِ»
 نهستوى خوى به لای راستيا بادا، ومکاتى گميشته سمر «حَيَّ عَلَى الْفَلَاحِ»
 نهستوى خوى به لای چهپيا بادا، به لام سينگى ندمسورانه وه لمگه ليا. {تاج/۱،

زنجیره: ٦١، ژماره: ٤٢٥ - ت/ش/د/ن { بو ژياننامه‌ی نه‌بو جو‌حه‌یفه ب‌روانه:
ژماره: ١٩٩، له شهرحی بلوغ المرام.

روونکردنه‌وه:

نه‌بو جو‌حه‌یفه (رمزای خودای لی بئ) ناوی ومه‌بی کورپی عه‌بدوللای
کورپی موسلیمی سوانییه، خه‌لکی کووفه‌یه، له‌کو‌تای ته‌مه‌نی حه‌زرتدا به
خزمه‌تی گه‌یشته‌وه، نه‌وکاته می‌ردمنال بووه، گ‌یرانه‌وه‌ی له پیغه‌مبه‌رو نیما‌می
عه‌لی و به‌رای کورپی عازیه‌وه هه‌یه، عه‌ونی کورپی و شه‌عی و نه‌بو نیس‌حاقی
سوبه‌یعی و که‌سانی تریش گ‌یرانه‌ومیان له‌وه‌وه هه‌یه، چل و پ‌ینج فه‌رمووده‌ی
هه‌یه، له‌و چل و پ‌ینجه، دوانیان په‌سه‌ندی هه‌ردوو پ‌یرن، له‌بو‌خاریدا دوو
فه‌رمووده‌ی تری به‌جیا هه‌یه (واته: له‌موسلیم نین) له‌سه‌حیحی موسلیم (٣)
سئ فه‌رمووده‌ی تری به‌جیا هه‌یه، سه‌رجه‌می فه‌رمووده‌کانی له‌بو‌خاریدا
چوارن، له‌ موسلیمدا پ‌ینجن، له‌ سه‌حیحه‌ینا $٧ = ٢ + ٢ + ٢$ فه‌رمووده.

پ‌یشه‌وا عه‌لی زو‌ری خو‌شده‌ویست و زو‌ر ری‌زی لی ده‌گرت و زو‌ر ج‌یگه‌ی
متمان‌ه‌ی نه‌و بوو، کردی به‌لی‌پ‌رس‌راوی سه‌ر به‌یتولمال، له‌کووفه، له‌هه‌موو شه‌رو
شه‌رگا‌کانی عه‌لیدا له‌گه‌لیا بوو، له‌کووفه نیشته‌ج‌ئ بوو، کو‌مه‌له‌که (الجماعة)
فه‌رمووده‌کانی نه‌ویان گ‌یراومه‌ته‌وه له‌هاوه‌له‌ منال‌ه‌کانی پیغه‌مبه‌ر (دروودی
خودای له‌سه‌ر بئ) ده‌زم‌پ‌ردری، ده‌شل‌ئین: کات‌ئ پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای
له‌سه‌ر بئ) مردووه، نه‌وه‌یش‌تا رسیده نه‌بووه، له‌سه‌ر فه‌رمایش‌تی عومده‌متول
قاری شه‌رحی سه‌حیحی بو‌خاری، له‌حه‌فتاو دووی کو‌چیدا مردووه، له‌ (الإضابة
في تَمييز الصَّحَابَة) دا، ده‌فه‌رمو‌ئ: (واقیدی ده‌فه‌رمو‌ئ: له‌و سه‌رده‌مه‌دا که بی‌شر
والی ع‌یراق بووه مردووه). { ب‌روانه: پوخته‌ی موسلیم ژماره: ٣٤٤ + پوخته‌ی

بوخاری = تهجريد بوخارى/١، ژماره: ١٤٠. {بپروانه: شهرحى بلوغ المرام من

ادله الحكام بهرگى يه كه م، چاپى يه كه م ژماره: ١٩٨ + ١٩٩، لاپهړه: ٢١٩ + ٢١٨.}

٢٨١- عَنْ عَوْنُ بْنِ أَبِي جُحَيْفَةَ: أَنَّ أَبَاهُ رَأَى رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ

وَسَلَّمَ) فِي قُبَّةِ حَمْرَاءَ مِنْ أَدَمَ وَرَأَيْتُ بِلَالًا أَخْرَجَ وَضُوءًا (لِرَسُولِ اللَّهِ)، فَرَأَيْتُ النَّاسَ يَبْتَذِرُونَ ذَلِكَ الْوَضُوءَ، فَمَنْ أَصَابَ مِنْهُ شَيْئًا تَمَسَّحَ بِهِ، وَمَنْ لَمْ يُصِبْ مِنْهُ شَيْئًا أَخَذَ مِنْ بَلَلِ يَدِ صَاحِبِهِ، ثُمَّ رَأَيْتُ بِلَالًا أَخْرَجَ عَنَزَةً فَرَكَّزَهَا، وَخَرَجَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي حُلَّةٍ حَمْرَاءَ مُشَمَّرًا، فَصَلَّى إِلَى الْعَنَزَةِ بِالنَّاسِ رَكَعَتَيْنِ، وَرَأَيْتُ النَّاسَ وَالْثَّابَّ، يَمْرُؤْنَ مِنْ بَيْنِ يَدَيِ الْعَنَزَةِ). {الحديث/١١٢٠ = ١١٠٥ فم = فم = فتح الملهم + تجريد البخارى/١/٢٥٣، رقم: ٢٤٠ = ٣٧٦، ١٨٧: (٢٨١)}

عه ونى كورى نه بو جوحه يفه (ره حمه تى خوداى لى بى) فه رموى: باوكم
فه رموى: بيلالم بينى بانگى دما، به دهم بانگدانه كه وه ده خولايه وه،
نهملاولاي دمكردو، دهمى خويى به راستو به چهپا دمسووراند، وه دوو په نجهى
خوشى نابوونه ناو دوو كونه گوځى خوى، تا دمنگى ته واو به هيژ بى و به هر
چوار لادا بگا، له وگاته دا پيغه مېهر (درودى خوداى له سر بى) له ناو چادريكى
سوورى چه رمينا بوو، كه هى خوى بوو، هه روا بيلالم دى ناوى دمستنويژه كى
پيغه مېهرى پى بوو، چاووم لى بوو خه لكه كه پاشماوهى نه و ناوميان دمقوسته وه،
جا نه وانهى كه له و ناوميان دمست دمكه وت، يه كسر بو مووفه ركى دميانسوى
له خويان و له سهر و چاويان و خويان پى مووفه رك دمكرد، به لام نه وانهى كه له و
ناوميان دمست نه دمكه وت، له ته رپى دمستى هاوړپيه كى خوى دمستى خويى ته ر
دمكردو، بو خو پيروز كردن، دميانسوى له خويان و خويان پى پيروز دمكرد،

(٢٨١) تجريد البخارى/١، ژماره: ٢٤٠ = ٣٧٦، ١٨٧. مختصر صحيح مسلم/١، ژماره: ٣٤٢، شيخا:

ئەنجا بىلالەم بىنى نىزمىيەكى ھىنا، لە زىخەلانىمەكى بەمطحادا داىچەقاند، كەردى بە بەر بەست (سوترە) بۇ نوڭزەمە. كە بەمطحاء جىگەمەكى ناسراو، پىشى دىگوتى: ئەبطلەحو موحەصصەب، كە لافاوى شىوى مينا لەوڭدا بلاو دىمىتەو، جا كە پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) كە لە چادىرەكە ھاتە دىرمەو بۇ نوڭزەكە، دىستى جلى سوورى لەبەردا بوو، ھەردوو لاقى ھەتا نىوى لاقى ھەلكرىبوو، بەرمە نوڭزەكە نوڭزى دابەست، نوڭزى نىوڭزى بە دوو ركات بە قەصرو جەمەتە تەقدىم بۇ كردين، ئەوجا نوڭزى عەصرىشى بە دوو ركات، بەكۆ كرەنەوى كورتەموكر او بۇ كردين.

ئىتر لەودىو نىزمەكەو سەگو كەرو ئازمەل و مالات و خەلك، بەبەر نوڭزى جەمەتەكەدا ئاموشۇيان دىكرەو دىمەتان و دىچوون و قەدىمغە نەدىكران. {تاج/١/٢٢٨ + لاپەرە: ٢٤١، زنجىرە: ٧١، ژمارە: ٤٢٥، ژمارە: ٤٦٢}.

روونكرەنەو:

١. ئەبو جوحەيفە (رمزاى خوداى لى بى) ناوى ومەبى كورپى عەبدوللاى كورپى موسلىمى سوانىيە، خەلكى كووفەيە، لە كۆتايى تەمەنى ھەزرىتەدا بە خزمەتى گەيشتو، ئەوكاتە مىرد منال بوو، گىرپانەوى لە پىغەمبەر و ئىمامى عەلى و بەراى كورپى غازىبەو ھەيە، عەونى كورپى و شەعبى و ئەبو ئىسحاقى سوبەيى و كەسانى تىرىش گىرپانەوميان لەومەو ھەيە، چلو پىنج فەرموودى ھەيە، لەو چلو پىنجە دوانيان پەسەندى ھەردوو پىرن، لە بوخارىدا دوو فەرموودى تىرى بەجيا ھەيە (واتە: لە موسلىما نىن) لە صەحىحى موسلىما سى فەرموودى تىرى بەجيا ھەيە، سەرجەمى فەرموودىمكاني لە بوخارىدا چوارن، لە موسلىمدا پىنجن، لە صەحىحەينا = $٧ = ٢+٢+٢$ فەرموودە.

پېشهوا عەلى زۆرى خۆش دەويستو زۆر ريزى لى دىگرتو زۆر جىگە
 متمانەى ئەو بوو، كەردى بە لىپرسراوى سەر بەمىتولمال لە كووفە، لە ھەموو
 شەپرو شەپراگانى عەلىدا لەگەلى بوو، لە كووفە نىشتەجى بوو، كۆمەلە
 (الجماعة) ھەرموودميان لىيەو گىراومتەو، لە ھاوړى منالكارمەكانى پىغەمبەر،
 (دروودى خودای لەسەر بى) دەرئىررى، دەرئىن: كاتى پىغەمبەر مردوو ئەو
 ھىشتا رەسىدە نەبوو، لەسەر ھەرمایشتى عومدە تولقارى شەرحى صەحىحى
 بوخارى، لە ھەفتا دووى كۆچىدا مردوو، لە (الإصابة في تمييز الصحابة) دا
 دەرئىررى: (واقيدى دەرئىررى: لەو سەردەمەدا كە بشىر والى عىراق بوو
 مردوو).

٢. باسكىك ھەيە بەناوى: (چەند يادگارێكى باوكم لەھى ھوكمەتەكەى
 مەلىك/مەحمودى ھەفید). جىگەى خۆيەتى كە بەم بۆنەو ئەم يادگارەنى
 لى راگويز بكەين:

(... لەيادەمە لە ئاخرو ئۆخرى ھوكمەتى پاشايەتیدا شىخ مەحمود
 (رەھمەتى خودای لى بى) چەند جارێ تەشرىفى ھات بۆ سلیمانى، وا دەرئىررى
 يەكەم جار بە بۆنەى كەردنەوى بەنداو (سەددى) دووكانەو بوو، ئاھەنگىكى
 گەورە بەم بۆنەيەو سازكرا، يەكێ لە كەسايەتییە ناودارمەكانى كوردستان، كە
 بانگھێشت كرابوون بۆ ئەم ئاھەنگە، بەم بۆنەيەو، شىخ مەحمودى ھەفید
 بوو، كە خودى مەلىك ھەيە، نامەى تايبەتى دەرئىررى بۆ ناردبوو، شىخ
 مەحمودى دەرئىررى ھەيە ھەيە ھەيە ھەيە ھەيە ھەيە ھەيە ھەيە ھەيە ھەيە
 گەيشتە ناو شارى سلیمانى، جەماوێكى زۆر پىشوازيان لىكرد، ئەو رۆژە شار
 وەكوو چۆل وابوو، لەبەرئەو ھەيە ھەيە ھەيە ھەيە ھەيە ھەيە ھەيە ھەيە ھەيە
 دەرئىررى بۆھىنن، خەلكەكە مەرو ئازەلێكى زۆریان برد بۆ سەر رىگەى شىخو
 لەبەر پىیدا سەريان دەرئىررى، بۆ دەرئىررى سۆزو خۆشەويستى جەماوێرى

گوردی شاری سلیمانی، بۇ جەنابى شېخ مەحمودى مەلىك، كە ھەتتا ئەو دەمە لىي قەدەمغە بوو كەبىت بۇ سلیمانی، وە كاتى مەوكىبو كەزاومى مەلىك فەيسەل گەيشتە بەرمەو، پۇلىس و پياوانى مىرى نەبى كەسى ترى لەگەلدا نەبوو، جەماومرەكە ھەموو خەرمانەيان دابوو لە دەورى مەلىك مەحمودو بە گولباران و ھوتاف كىشان و بە ھۆنراو خويندەنەو و گۆرانى و سروود، بەخىر ھاتنى گەرم و گورى شا محموديان دەكردو، باسى مەزنايەتى و ژيانى پر لە خەبات و سەرورى و تىكۆشانى شېخى ياد نەمريان دەكرد.

تەننەت جەماومرەكە، وا ھەماس گرتبوونى، ئوتومبىلەكەى شېخ مەحموديان، لەلای باخى گشتىيەو، بگرە لەولا ترىش، ھەتتا بەردەم مالى شېخ لەتيفى كورى، بەشان ھەلگرتبوو، وە بەھەموو شېومىي خوشى و شاديان دمردمېرى، وەمن بەچاوى خۆم شا مەحمودم بىنى، لەناو ئوتومبىلەكەيدا، جلى كوردى لەبەردا بوو، مشكەكى رەشباوى گەورەى بەسەرمەو بوو، دلى پر بوو بوو، فرمىسكى وشك نەدمبۆو، ھەروا لەيادەمە كە يەكەمجار شېخ مەحمود لە دارىكەلىيەو ھات بۇ سلیمانی، چەند بنەمالەيەكى، بە چەند بۆنەيەكەو بەسەر كەردەو، ھەبوو مردبوو، شېخ مەحمود لەكاتى خۆيدا نەيتوانى بوو بچى بە پرسەيانەو، ئەوجارە چوو بە پرسەيانەو، چونكە لەومبىش لە مىرى قاچاخ بوو، وەك تەشرىفى چوو بە پرسەى مالى شېخ موستەفاى شېخ سەلامەو، بە بۆنەى لەدنیا دەرچوونى قازى/ شېخ سەلامى باوكى شېخ موستەفاو، كە مائەكەيان لە پال مزگەوتى شېخ سەلاما بوو، ھەروا چوو بۇ خانەقاى مەحوى، لەگەل مامۇستا مەلا خالىدى باوكى مامۇستا مەلا ئەسەدى مەحويدا، دەستيان كەردە مل يەكترو بەسەريەكا گەل گريان. كاتى شېخ تەشرىفى ھات بۇ مزگەوتى شېخ سەلام، من لەوى فەقى بووم، شېخ موستەفا لە ھۆدەكەى مامۇستا مەلا رەحيمى پەرخيدا، لەگەل مامۇستا مەلا رەحيم و

فەقیکانا، پېشوازییهکی جوانیان له شیخ کرد. مەلاو موستەعیدو فەقیکان که لهوئ بوون، ریزیکی زیادیان له شیخو مەوکیبەکهی شیخ گرت، من ئەوکاتە سوخته بووم لهوئ، فەقیی مامۆستا مەلا موخمەمەدی کۆلیتانی بووم، من و مەلا فەتاحی پېسکەندی و فەقی عەبدوڵلای دریز لهوئ سوخته بووین، مەلا حەسەنی هیندی و مەلا موخمەمەدی کۆلیتانی و مەلا ئەحمەدی کانی مانگایی لهوئ موستەعید بوون!

جا من بەچاوی خۆم دیم کهوا دزمانم: کاتی نوێزی نیومرۆ یا عەصر بوو، شیخ مەحمود له حەوزەکهی مزگەوتی شیخ سەلام، دەستنوێزی گرت، فەقیانەکانی ئالاندبوو له بایی، شەرپاڵ و مراخانێ لەبەردا بوو، مەیلەو پیرۆزمیی بوو، مشکیهکی رش و بازووی بە سەرەوه بوو، جا هەر لهوئ نوێزەکهی بە جەماعەت کرد، مامۆستا مەلا رحیمی پەرخێ نیمام بوو، جا کاتی خەلکی گەرەك بەمەیان زانی، یەکی بە جامەوه، یەکی بە سەتڵەوه، یەکی بە مەنجەڵەوه، یەکی بە مەسینەوه، یەکی بە تەنەکهوه هاتن، بۆ پیرۆزی و مووفەڕکی و یادگار، ئاویان لهو حەوزە دەبرد که شیخ دەستنوێزی ئی گرت، دەق وەك ئاوی زەمزم، هەبوو دەیخواردەوه، هەبوو ئاورپشینی مالا و هۆدەو حەوشەیان پێ دەکرد، زۆر بە پەرۆشەوه، بە شیومیەکی دڵگەرم و گەلی سەیر!!

باوکم دەیفەرموو: (... شیخ نوێزی دەکرد، رۆزووی دەگرت، قورئانی دەخویند، بە تەزبێ بە سەعات و دوو سەعات، وێردو زیکرو سەلاواتی زۆری دەخویند، بە واتای وشە مەرفیقی بە ئایین و رفعتار بەرز بوو، خەلک بە وهلییان دزمانی، له داریکەلی دیومه لەسەر بانیزەکهی بەردەم مائەکهی، لەپاش نوێزی بەیانی لەسەر بەرمائەکه دادەنیشت، هەتا دەوری خۆرگەوتن، هەر زیکرو دوعای دەخویند، کراس و دەرپیی سپی لەبەردا بوو، مشکێ بە سەرەوه بوو، شیخ مەحمود هەستیکی ناسکی هەبوو، بە سروشت لەناخەوه حەزی له شەرپو شۆر

نهبوو، همت نازاوهو خوین ریژی و برا کوژی پی خوش نهبوو، لهناخی دلّهوه
 چهزی له ناشتی و خوشی و تهباپی و برایی بوو، همتا لهکاتی شهرمکانا، لایهنی
 نهرمی و بهزمیی و رهمهتی دمگرت، وه لهناخهوه بیرى له بیومی و لاشهپری و
 مروف دۆستی دمکردموه، لهم خالهوه بوو، که گهلی جار، بهتایبمته نهوکاتهی که
 شیخ له داریکهلی بوو، له دهمی شیخ مهحمود خۆیم بیستوو، که بهدم نهرمه
 هۆره سۆزکردن و سروود خویندنهوهوه دمیفهرموو: (سهرم داوای پاشایی دهکاو
 دلّم داوای نیر شایی دهکاا!).

٢٨٢- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: (أَقْبَلْتُ رَاكِبًا عَلَى
 حِمَارٍ أَتَانِ وَأَنَا يَوْمَئِذٍ قَدْ نَاهَزْتُ الْإِخْلَامَ وَرَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُصَلِّي
 بِمَنْى إِلَى غَيْرِ جِدَارٍ فَمَرَرْتُ بَيْنَ يَدَيْ بَعْضِ الصَّفِّ وَأَرْسَلْتُ الْاِثْنَانِ تَرْمَعُ فَدْخَلْتُ فِي
 الصَّفِّ فَلَمْ يُنْكَرْ ذَلِكَ عَلَيَّ). (الحديث ٧٦ - أطرافه في: ٤٩٣، ٨٦١، ١٨٥٧،
 (٤٤١٢). (٢٨٢).

ئیبنوعهبباس (پهزای خودایان لى بى) همرمووی: میردمنال بووم،
 خهريکبووم بالقی دهبووم، بهسواری گویدریژئ هاتم پیغهمبهر (دروودی خودای
 لهسهر بى) لهوکاتهدا لهمینا بهرنوژی بۆ خهکهکه دمکرد، هیچ روی لهدیوارو
 شتی وایش نهبوو کهبیکا به بهربهست (سوتره)، منیش بهسواری گوئ دریزمهکه،
 کهدیلهکهه بوو، چوومه پیشهوه، تهانامت بهبهردهمی هندی ریزیش دا
 رویشتم، نهوجا دابهزیم و دیله کههکهه بهرهلا کرد بۆ لهومپران و خۆم چوومه
 ناو ریزی نویزمهکهوه، ومکهسیش بۆنهمه رهخنهی لی نهگرتم! لهگیرانهومیهکی
 موسلیم و تیرمیژیدا: ماکههکه بهبهردهمیشیاندا تیپهپری و هیچ نویزمهکشی
 نهبرین، ئیتر هندی کهس ئیستا لهسهر چ بیروباومپری لهخویانهوه دهلین: کهرو

سهگ و زن به بهر نویترا برؤن دمیرن؟ (تاج/١، لاپهره: ٢٤٢ = زنجیره: ٧١، ژماره: ٤٦٥، ٤٦٣، ٤٦٤، ٤١٦، ٤٦٧، ٤٦٨).

وهك لهم فهرموودموه دمردمكهوى رمسیده بوون مهرج نییه بؤ هه لگرتن (تحمل) ی فهرموودمو زانست، گرنگ نهومیه راوی لهکاتی و مرگرتن و بیستن دا فامیده (ممین) بی.

(٤٨) باب: منع المار بین یدی المصلی

فابی به بهردهم نویترا خوینا هاموشو بکری

٢٨٣- عَنْ أَبِي صَالِحٍ السَّمَّانُ قَالَ: بَيْنَمَا أَنَا مَعَ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ)، يُصَلِّي يَوْمَ الْجُمُعَةِ إِلَى شَيْءٍ يَسْتُرُهُ مِنَ النَّاسِ، إِذْ جَاءَ رَجُلٌ شَابٌّ مِنْ بَنِي أَبِي مُعَيْطٍ، أَرَادَ أَنْ يَجْتَازَ بَيْنَ يَدَيْهِ، فَدَفَعَ فِي نَحْرِهِ، فَتَنَظَرَ فَلَمْ يَجِدْ مَسَاعًا إِلَّا بَيْنَ يَدَيِ أَبِي سَعِيدٍ، فَعَادَ، فَدَفَعَ فِي نَحْرِهِ أَشَدَّ مِنَ الدَّفْعَةِ الْأُولَى، فَمَثَلَ قَائِمًا، فَقَالَ مِنْ أَبِي سَعِيدٍ، ثُمَّ زَاخَمَ النَّاسَ فَخَرَجَ، فَدَخَلَ عَلَى مَرْوَانَ، فَشَكَا إِلَيْهِ مَا لَقِيَ، قَالَ: وَدَخَلَ أَبُو سَعِيدٍ عَلَى مَرْوَانَ، فَقَالَ لَهُ مَرْوَانُ: مَا لَكَ وَلابْنِ أَخِيكَ؟ جَاءَ يَشْكُوكَ، فَقَالَ أَبُو سَعِيدٍ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: «إِذَا صَلَّى أَحَدُكُمْ إِلَى شَيْءٍ يَسْتُرُهُ مِنَ النَّاسِ، فَأَرَادَ أَحَدٌ أَنْ يَجْتَازَ بَيْنَ يَدَيْهِ فَلْيَدْفَعْ فِي نَحْرِهِ، فَإِنْ أَبِي فَلْيَقَاتِلْهُ فَإِنَّمَا هُوَ شَيْطَانٌ». {الحديث/١١٢٩ = ١١١٤. تجريد/١/٣١٢، ژماره: ٣٠٤ = ٥٠٩، ٣٢٧٤} : (٢٨٣)

ئهبو صالحی سههمان فهرمووی: روژی ههینی بوو، ئهبو سهعیدی خودری (رمزای خودای لی بی) نویترا دمکرد، شتیکی کردبوو به بهربهست ههتا کهس

(٢٨٣) تجريد/١، ژماره: ٣٠٤ = ٥٠٩، ٣٢٧٤، مختصر صحيح مسلم/١، ژماره: ٣٢٨ = ١١٢٩

مسلم/شیخا = مسلم ترفیم: محمد فؤاد عبدالباقي: ٥٠٥ = ١١٢٨ شیخا.

به بهر نوڙمهكيدا نه‌پروا، لاوځكيش له خيلى نه‌بو موعه‌يط ويستی به بهر نوڙمهكيدا بپروا تى په‌رئ، نه‌بو سه‌عيد نه‌يهشتو پاليكى نا به سينگيه‌وه و ته‌سى پى كرده‌وه دواوه، لاومكه‌يش سه‌رنجى دا ته‌نيا له‌به‌رده‌م نه‌وه‌وه ريگه‌ى گوزمر هه‌يه و به‌س، له‌به‌رته‌وه دووباره ويستی له‌ويوه بپروا، نه‌بو سه‌عيدش ديسان ريگه‌ى پى نه‌داو نه‌مجاره توندتر له جارى يه‌گه‌م پالى پيوه‌ى نا، لاومكه‌يش قسه‌ى ناشيرينى به نه‌بو سه‌عيد گوت له‌سهر نه‌وه، نه‌وجا چوو بولاى مه‌پروان و له‌لاى مه‌پروان (كه نه‌و سه‌رده‌مه فه‌رمان‌پرواى سهر شارى مه‌دينه‌ بوو) سكالاي حالى له دمست نه‌بو سه‌عيد كرد، نه‌بو سه‌عيدش (به‌دوا نه‌ودا) چوووه ژووومه‌وه بولاى مه‌پروان.

مه‌پروان عه‌رزى كرد: نه‌ى نه‌بو سه‌عيد! نه‌ى باوكى سه‌عيد! نه‌وه چيتانه له‌گه‌ل نه‌م لاومدا، خو توو نه‌و به‌پيى نايه‌تى قورنان، مامه‌و برازاي نايينين، قورنان دمفه‌رموى: {إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ} كه‌واته خيره‌ وا نيوانتان تيك چوووه؟ نه‌بو سه‌عيد (رمزاي خوداي له‌سهر بى) فه‌رموى: به گوڼى خوځم له‌زارى پيروزى خوشه‌ويستم بيس‌تووه، (دروودى خوداي له‌سهر بى) دميه‌رموو: (نه‌گه‌ر يه‌كيكتان به‌ره‌و به‌ربه‌ستى نوڙى دمكردو نه‌و به‌ربه‌سته‌ى كردبوو به نيوانى خوځى و خه‌لكى تر، هه‌تا كه‌سى به به‌رده‌م نوڙمهكيدا نه‌پروا، له‌وكاته‌دا يه‌كى تر ويستی به‌به‌ر نوڙمهكيدا تپه‌پري با نه‌هيلى و به دمستى پالى پيوه‌ بنى، جا نه‌گه‌ر كا‌برا هه‌ر سه‌ره خه‌ريى كردو به لاسارى ويستی به‌به‌ر نوڙمهكيدا بپروا، با نه‌يهيلى، نه‌گه‌ر هه‌روازى نه‌هينا با بچى به‌گزيدا، چونكه نه‌و جوړه كرده‌ره له ره‌فتارى شه‌يتانه و شه‌يتان نه‌وه‌ى پي‌ده‌كا). {تاج/١/٢٤٠، زنجيره: ٦٩، ژماره: ٤٦٠}.

٢٨٤- عَنْ بُسْرِ بْنِ سَعِيدٍ: أَنَّ زَيْدَ بْنَ خَالِدٍ الْجُهَنِيَّ أَرْسَلَهُ إِلَى أَبِي جُهَيْمٍ يَسْأَلُهُ: مَاذَا سَمِعَ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي الْمَارِّ بَيْنَ يَدَيِ الْمُصَلِّي؟ قَالَ أَبُو جُهَيْمٍ، قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «لَوْ يَعْلَمُ الْمَارُّ بَيْنَ يَدَيِ الْمُصَلِّي مَاذَا عَلَيْهِ، لَكَانَ أَنْ يَقِفَ أَرْبَعِينَ، خَيْرًا لَهُ مِنْ أَنْ يَمُرَّ بَيْنَ يَدَيْهِ». قَالَ أَبُو النَّضْرِ: لَا أَذْرِي قَالَ: أَرْبَعِينَ يَوْمًا، أَوْ شَهْرًا، أَوْ سَنَةً؟. {الحديث/١١٣٢ = ١١١٧ فَتَحُ الْمُلْهِمُ} + {تَجْرِيد/١/٣١٣، رقم: ٣٠٥ = ٥١٠}:(٢٨٤)

بوسری کوری سهعید فهرمووی: زمیدی کوری خالیدی جوههنی، منی نارد بۆلای ئەبو جوههیم (رمزای خودای ئی بئی) که لئی بپرسم: ئایا چی لهبارهی هاتوچۆ کردن به بهردهم نوێژکهردا لهپێغه مبهرم بیستوووه (دروودی خودای لهسه ر بئی)؟ ئەبو جوههیم (رمزای خودای ئی بئی) فهرمووی: پێغه مبهر (دروودی خودای لهسه ر بئی) فهرمووی: (ناموشۆکه ر کاتئ له بهردهم نوێژ خوێنه وه رمت دهبئ، ئەگه ر بزانی که به وه چهندی گوناھی تووش دهبئ، چه زی دهکرد که چل... رابومستایه و له بهردهمیه وه رمت نه بوایه).

ئەبو نهضر (رهحمهتی خودای ئی بئی) که په کیکه له فهرمووده گیره وه کانی ئەم فهرموودمیه، دمه رموئ: بوسری کوری سهعید، که ئەمه ی بۆ من گیرا و مه ته وه، نازانم که فهرمووی: چل رۆژ رابومستایه، یا چل مانگ، یا چل سال). {تاج/١/٢٤٠/ش/د/ت/ن}.

(٢٨٤) تجرید/١، ژماره: ٣٠٥ = بخاری: ٥١٠، مختصر صحیح مسلم/١، ژماره: ٣٣٧ = شیخا: ١١٣٢ =

روونکردنهوه:

١. نهبو جوههيم ناوی عمبدوللای کورپی حاریشی کورپی صیممهی نه نصاری
خه زره جیهه، نهبو جوههيم جیاپه له نهبو جههم که ژینامه کهی له ژماره
(٢٠٩) دا رابورد له پيشهوه.

نهبو جوههيم خوی و باوکی له هاوړپیانې پیغه ممبر بوون، باوکی په کی بوو
له هاوړی مهنه گانی پیغه ممبر (دروودی خودای لسه ر بی) نهبو جوههيم له
غمزای نوحوددا پستی پیغه ممبری چۆل نه کرد، پهمانی دا پیی لسه ر مردن،
له رووداوه دلتنه زینه کهی بیري مهووندها، له گه ل حهفتا قورنان خویننه کاند
شهید کرا، نهبو جوههيم دوو فهرموودهی له بوخاری شمریفا هیه، هه روا له
موسلیمدا فهرموودهی هیه.

زمیدی کورپی خالیدی جوههینیش هه راوه له، بۆ ژینامه کهی بپروانه ژماره
(٥٦) له پوختهی موسلیم/١.

٢. نهو ماومیهی که قهدهغهیه چهندهو مهرجی جیهه؟

ا- ههتا شوینی سه جدمکهی، رویشتن له بهینی نویتزکهر و جی سه جدمکهی
قهدهغهیه و پیی گونا هبار دمبی.

ب- به نه ندازهی نهو مندیه، که به خوشوعهوه نویتزبکا و ته ماشای جی که
کورنووشه کهی خوی بکا، نه گهر که سی له و ناقارموه رویشتن چاوی لیی بی.

ج- هه ندی دمفهرموون سی بال. جا نویتزکارو هاموشکار کامیان گونا هبار
دمبن و مهرجی جیهه، بۆ نه مه بپروانه نه م جی کهیه له (فتح الملهه) دا.

(٤٩) باب: دنو المصلی من السترة
نه نذازه ی نزیکی نویتزکه ره به ره به ست

٢٨٥- عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ السَّاعِدِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: كَانَ بَيْنَ مُصَلِّي رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَبَيْنَ الْجِدَارِ مَمَرٌ الشَّاةُ. {الحديث/١١٣٤. تجريد البخاری/١/٣٠٩، ژماره: ٢٩٨ = ٤٩٦، ٧٣٣٤} : (٢٨٥)

سه هلی کوری سه عدی ئهل ساعیدی (رمزای خودایان لی بی) فه رمووی:
نویژگا (موصه لالا) که ی پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بی) له جیگه ی
پیکانیه وه، هه تا دیوار مکه ی به رده می، به قه د گوز مرگای مه ری، یا بزنی، دمیوو).
{تاج/١، زنجیره: ٦٧، ژماره: ٤٤٦}.

٢٨٦- عَنْ سَلَمَةَ قَالَ كَانَ جِدَارُ الْمَسْجِدِ عِنْدَ الْمِنْبَرِ مَا كَادَتْ الشَّاةُ تَجُوزُهَا. (٢٨٦)

سه له مه ی کوری ئه کوه (رمزای خودای لی بی) فه رمووی: (دیواری
مزگه وته که ی پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بی) له ناستی دوانگه که ی، به
ناسته م مه رو بزنی به نیوانیاندا تی دمه ری).
سه له مه ی کوری ئه کوه (رمزای خودای لی بی) دمه رموی: جاران
پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بی) ئه وکاته به رنویری نویژی شیوانی بو
ده کردین، که گوی خور ئاوا دمی).

(٢٨٥) تجريد/١، ژماره: ٢٩٨ = ٤٩٦، ٧٣٣٤، مختصر صحيح مسلم/١، ژماره: ٢٥٩ = ترقیم شیخا:

روونکردنهوه:

رشتهی ئەم فەرموودمیه له بوخاریدا، له رشته (سند) ه سێ کەسیهکانی
بوخارییه، که ناویه:

- ۱- مهکی کوری ئیبراهیم.
- ۲- یهزیدی کوری ئەبی عوبهید.
- ۳- سهلهمه ی کوری ئەکووع، بهلام له رشته چوارینهکانی ئیمامی موسلیمه، که ئەم
زاتانه:

- مامۆستاکی موسلیم: قوتهیهی کوری سهعید.
 - حاته می کوری ئیسماعیل، که مامۆستای قوتهیهیه.
 - یهزیدی کوری ئەبو عوبهید، که تابعیهیه.
 - سهلهمه ی کوری ئەکووع که هاوهلی پیغه مبه ره.
- له سه حیحی موسلیمدا، له رشتهی چوارینی بهر زتر تیانیه، بهلام له
بوخاریدا زیاتر له بیست فەرمووده ی واتیا، که رشته که یان (ثلاثی) سێ کەسیه،
له م لایه نه وه بوخاری یه که مه و خاومنی ئەم شانازییه یه.
- سه له مه ی کوری ئەکووع، ناوی ته واوی: سه له مه ی کوری عه مری کوری
ئه کووعه، ناماده ی غه زای حوده میبیه بووه، ناماده ی په یمانی خوشنوودیی بووه،
که ناوداره به (بیعة الرضوان) که له حوده میبیه کرا.
- حه فتاو هه وت فەرمووده ی هه یه، شازدمیان په سه ندی هه ردوو پیری
بوخاری و موسلیمن، بیست و یه کیان وان له بوخاریدا، بیست و پینجیان وان له
موسلیمدا، سه رجه می فەرموودمکانی له سه حیحه یندا دمکاته: $30 = 9 + 5 + 16$
سیی فەرمووده.

سه له مه پیاویکی نازای تیر ئەندازی تیژره و بوو، له راگردندا و لاخی
به رزه ی به جێ ده یشت، پیاویکی به هه رمه ندی خیرکهر بوو، کۆمه له ی

فەرموودە زانە گەورەکان، کەناودارن بە (الجماعة) فەرموودمیان لە سەلەمەووە
 گێراوتمەووە، وەك: شافعی و ئیمام أحمد و بوخاری و موسلیم و ئەبو داوود و
 تیرمیزی و نەسائی و بەیھەقی و دارە قوطنی و ... تاد. لەرۆژی پەیمانی
 خوشنوویدا سێ جار پەیمانی بەست لەگەڵ پێغەمبەردا، لە سەرەتای
 خەڵكەكەووەو لە ناوڕاستەووەو لەدوا دایانەووە، دەلێن: گورگ قەسە لەگەڵدا
 كردووە، سەلەمە دەفەرموێ: لەپیش ئیسلام بوونما، جارێ گورگی ئاسکی
 رفاند، نیشتمە سەری لە گورگەكەم سەندەووە، گورگەكە گوتی: خانە خراپ
 چیتە بەسەر منەووە رزقەم دەبێ، خۆ ئەمە مائی تۆ نییە، رزق و رۆژییەكە،
 خودا رەخساندووێتە بۆم، كەچی تۆ لێم دەسەنیتەووە، منیش گوتەم: ئەی
 بەندەكانی خودا! بەراستی ئەمە شتیکی سەیرە، خۆ ئەوتمە گورگ قەسە دەكا!

كەچی گورگەكە گوتی: لەمە سەیرتر ئەوێ، كە پێغەمبەری خوا والەناو
 ئەو بێكە دارخورمایانەدا، بانگتان دەكا بۆسەر دینی ھەق و خوا پەرستی راست و
 دروست، كەچی ئێوە ھێشتا ھەر دەست لەبەتپەرستی ھەلناگرن!! ئیتر منیش
 رێك چووم موسوڵمان بووم.

كۆرەكەى دەیفەرموو: سەلەمەى باوكم قەت درۆى نەدەكرد، سەلەمە
 دەیفەرموو لە خزمەت پێغەمبەر خۆیدا ئامادەى ھەوت غەزا بووم، لەھەوت
 غەزای تریشدا بەشداریم كردووە.

سەلەمە لەتمەنى ھەشتا سالیدا، لە مەدینە لەسالی ھەفتا و چواری كۆچیدا
 بەمردنی خوا مردووە، (رمزای خودای گەورەى ئى بى). {تەجریدى بوخارى، ١/
 لاپەرە: ١١٣ چاپى یەكەم. ژمارە: ١٠٩/٩٠ + عینی/٢/١٥٣}.

٢٨٧- عَنْ سَلَمَةَ بْنِ الْأَكْوَعِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّهُ كَانَ يُصَلِّي عِنْدَ الْأُسْطُوَانَةِ الَّتِي عِنْدَ الْمُصْحَفِ فَقُلْتُ يَا أَبَا مُسْلِمٍ أَرَأَيْكَ تَتَحَرَّى الصَّلَاةَ عِنْدَ هَذِهِ الْأُسْطُوَانَةِ؟ قَالَ فَإِنِّي رَأَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَتَحَرَّى الصَّلَاةَ عِنْدَهَا). (الحديث: ٥٠٢). (٢٨٧)

پهزیدی کوری نه بو عوبهید فمرمووی: سه له مهی کوری نه کو ده (پرمزای خوای لی بی) دمستووری وابوو له لای کۆله که کهی لای صندوقی قورنانه کهدا منهیی نوێژی دمکرد، منیش عهرزیم کرد: نهی نه بو موسلیم! سهر منجت دمدم له لای نه م کۆله که کهدا منهیی نوێژ دمکهی، هوێ نه وه چییه؟ فمرمووی: دیومه که پیغه مبههر (دروودی خودای له سهر بی) لیژمدا منهیی نوێژی دمکرد. (تاج/١/٢٣٦/٢-ز-٦٧ ژ-٤٤٧).

شیکردنه وه:

نه م کۆله که کهیه کۆله کهی ناو پرسته له کۆله کهکانی رموضهیی موکه رهمه، کهوا له مزگهوته کهی پیغه مبههر، له مه دینهی نازدار، ناسراوه به کۆله کهی کۆچکاران (اسطوانة المهاجرین).

دمگیر نه وه: عایشه (پرمزای خوای لی بی) دهی فمرموو: (نه گهر مه ردمه که بهمه بزانی له سهری دهی کهن به شه ره تیر، چونکه ههر که سهیان خوای دهی وسته له ویدا نوێژیکا). عایشه به نهی نهی نه م رازهی لای نیبنوزوبهیر درکاندبوو، بویه نیبنوزوبهیر زۆر له ویدا نوێژی دمکرد.

(۵۱) باب: الإعتراض بين يدي المصلي

راکشان له بهردهم نوپژخویندا

۲۸۸- عَنْ عَائِشَةَ أَخْبَرَتْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - كَانَ يُصَلِّي وَهِيَ بَيْتُهُ وَبَيْنَ الْقِبْلَةِ عَلَى فِرَاشِ أَهْلِهِ ، اغْتِرَاضَ الْجَنَازَةِ . (۲۸۸)

عائیشہی هاوسهری پیغهمبهر (دروودی خودای لهسهر بی) فهرمووی: گه لی جار وادمبوو، پیغهمبهر (دروودی خودای لهسهر بی) نوپژی دمکرد، من لهوکاته‌دا، ومک تهرم، لهبهر دهمیدا، لهسهر نوینی هاوسهرمهکی رادمکشام، لهنیوانی نهوو لهنیوانی رووگه‌کیدا.

۲۸۹- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: (كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُصَلِّي وَأَنَا رَاقِدَةٌ مُعْتَرِضَةٌ عَلَى فِرَاشِهِ فَإِذَا أَرَادَ أَنْ يُرْتَرَ أَقْظَنِي فَأَوْتَرْتُ). (الحدیث: ۵۱۲ طرفه فی: ۵۹۹۶). (۲۸۹)

عائیشہی هاوسهری پیغهمبهر (دروودی خودای لهسهر بی) فهرمووی: گه لی جار وادمبوو من لهسهر نوپنه‌کهی پیغهمبهر (دروودی خودای لهسهر بی) رادمکشام ودمخهوت، پیغهمبهریش (دروودی خودای لهسهر بی) لهپشت منهوه نوپژی دمکرد، من لهسهرشیوهی دانانی تهرم لهبهردهم نوپژکه‌یدا، رادمکشام ودمکهوتمه نیوانی پیغهمبهر رووگه‌یموه، کهواته نوپژ کردن لهسهر نه‌م شیومیه دروسته و فهدی نییه، جاکاتی پیغهمبهر (دروودی خودای لهسهر بی) دمیویست نوپژی ومتر بکا، منی لهخه‌وه‌لدستان، ومترمه‌م دمکرد.

۲۹۰- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) ، (وَذَكَرَ عِنْدَهَا مَا يَقْطَعُ الصَّلَاةَ: الْكَلْبُ وَالْحِمَارُ وَالْمَرْأَةُ) فَقَالَتْ عَائِشَةُ: قَدْ شَبَّهْتُمُونَا بِالْحَمِيرِ وَالْكَلابِ، وَاللَّهِ لَقَدْ

(۲۸۸) بخاری: ۵۵ کتاب الصلاة، باب من قال: لا یقکع الصلاة شی. مسلم ترقیم شیخا: ۱۱۴۰.

(۲۸۹) تهجریدی بوخاری/۱، ژماره: ۳۰۶، بخاری: ۵۱۲، ۵۹۹۶. مسلم فی الصلاة ژماره: ۵۱۲ = ۱۱۴۱.

رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يُصَلِّي وَأَنَا عَلَى السَّرِيرِ بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْقِبْلَةِ مُضْطَجِعَةً، فَتَبَدُّو لِي الْحَاجَةُ فَأَكْرَهُ أَنْ أَجْلِسَ فَأَوْذَى رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَأَنْسَلُ مِنْ عِنْدِ رَجُلَيْهِ. {الحديث/١١٤٣. تجريد البخاري/١/٣١١، رقم: ٣٠٣ = ٥٠٨، ٣٨٢ = فتح الباري، تاج/١، زنجيره: ٧١، ژماره: ٤٦٦}: (٢٩٠)

هه‌ندئ گه‌س له‌خزمه‌تی عایشه‌ی دایکی موسولماناندا (رمزای خودای لی بی) باسی نه‌و شتانه‌یان دم‌کرد که گوايه نه‌گهر به به‌رده‌م نوێژکه‌ردا برۆن، نوێژمه‌کی دم‌برن، وه‌ گوتیان: سه‌گو که‌رو ژن نه‌گهر به به‌رده‌م نوێژدا برۆن، نوێژمه‌که دم‌برن!

عایشه‌یش هه‌رمووی: ئه‌مه‌ چۆن قسه‌یه‌که‌، ئیمه‌ی ژنان ده‌که‌ن به‌ هاوتای سه‌گو که‌ر؟! شتی وا راست نییه‌، چونکه‌ ریکه‌وتوووه‌ من خۆم له‌سه‌ر شیوه‌ی دانانی ته‌رم له‌به‌رده‌م نوێژکه‌ر له‌سه‌ری، راکشاوم له‌سه‌ر ته‌ختی، له‌به‌رده‌م پیغه‌مبه‌ردا، له‌وکاته‌دا نوێژی ده‌کرد، من له‌سه‌ر نه‌و حاله‌ له‌ به‌ینی پیغه‌مبه‌رو قیبله‌که‌یدا بووم، جا واده‌بوو ئیشیکم بو‌ پهی‌دا ده‌بوو، چه‌زم نه‌ده‌کرد که‌ ریک و راست له‌به‌رده‌م نوێژمه‌کی‌دا دابنیشم، نه‌بادا ئازاری پیغه‌مبه‌ر بده‌م، له‌به‌رئه‌وه‌ به‌ هیواشی له‌لای پاینی چارپایه‌که‌وه‌ خۆم ده‌دزییه‌وه‌و ده‌چووم بو‌ کاره‌که‌مو پیغه‌مبه‌ریش به‌رده‌وام بوو له‌سه‌ر نوێژمه‌کی}.

٢٩١- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: (أَعْدَلْتُمُونَا بِالْكَلْبِ وَالْحِمَارِ؟ لَقَدْ رَأَيْتُنِي مُضْطَجِعَةً عَلَى السَّرِيرِ فَيَجِيءُ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَيَتَوَسَّطُ السَّرِيرَ

(٢٩٠) تجريد البخاري = مختصر صحيح البخاري/١، ژماره: ٣٠٣ = ٥٠٨، ٣٨٢. مختصر صحيح

مسلم/١، ژماره: ٢٦٠ = ٥١٢ = ١١٤٣.

فَيَصْلِيْ فَاُكْرَهُ اَنْ اُسْنَحَهُ فَاُتْسَلَّ مِنْ قَبْلِ رَجُلِي السَّرِيْرِ حَتَّى اُتْسَلَّ مِنْ لِحَافِي).
(الحديث: ٥٠٨ طرفه في: ٣٨٢). (٢٩١)

همندی کهس له خزمهتی عایشه‌ی دایکی موسولماناندا (رمزای خوای لی بی) باسی نه‌وستانه‌یان دمکرد که‌گوايه نه‌گهر به‌بهردهم نویژکه‌ردا برپون نویژمه‌کی دم‌برن، ومگوتیان: سه‌گو که‌روژن نویژ دم‌برن! عایشه‌یش فهرمووی: نه‌مه چون قسه‌یه‌که، نی‌مه‌ی ژنان دم‌که‌ن به‌هاوتای سه‌گو که‌ر؟!

شتی وا راست نییه، چونکه ری‌که‌وتووو من خوم له‌سهر ته‌خت راکشاوم کاتی پی‌غه‌مبهر (دروودی خودای له‌سهر بی) ته‌شری‌فی ده‌هاته‌وه، ری‌ک له‌ناوم‌پراستی چارپایه‌کی من له‌سهری راکشابووم رادوم‌وستاو نویژی دادمه‌ست، جائه‌گهر له‌وکاته‌دا بو کارئ هه‌لبستامایه حمزم نه‌دمکرد که‌ری‌ک رووبه‌پرووی چه‌زرت راست ببه‌مه‌وه، له‌به‌رنه‌وه به‌هی‌واشی له‌لای پاینی چارپایه‌که‌وه خوم دم‌دزییه‌وهو خوم له‌ژی‌ر لی‌غه‌که‌مه‌وه دم‌کیشایه‌وه. (ت/١/٢٤٤ = ز-٧٦ ژ ٤٦٦ = ش/د/ن).

٢٩٢- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) زَوْجِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنَّهَا قَالَتْ: (كُنْتُ أَنَامُ بَيْنَ يَدَيْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَرَجُلَايَ فِي قُبْلَتِهِ فَإِذَا سَجَدَ غَمَزَنِي فَقَبَضْتُ رِجْلِي فَإِذَا قَامَ بَسَطْتُهُمَا قَالَتْ وَالْبَيُوتُ يَوْمَئِذٍ لَيْسَ فِيهَا مَصَابِيحُ). (الحديث: ٣٨٢ أطرافه في: ٣٨٣، ٣٨٤، ٥٠٨، ٥١١، ٥١٢، ٥١٣، ٥١٤، ٥١٥، ٥١٩، ٩٩٧، ١٢٠٩، ٦٢٧٦). (٢٩٢)

عایشه‌ی هاوسهری چه‌زرت (دروودی خودا له‌سهر پی‌غه‌مبهر و رمزای خودا له‌سهر عایشه بی) دم‌فهرموئ: جاری وادهبوو له‌به‌رده‌می پی‌غه‌مبهردا له‌سهر نویژنه‌که‌م ده‌خه‌وتم، پی‌غه‌مبهریش له‌هه‌مان نویژن نویژی دمکرد، هه‌ردوو

(٢٩١) تجرید/١، ژماره: ٣٠٣، ٥٠٨، ٣٨٢. مسلم: ٥١٢، ١١٤٢.

(٢٩٢) ته‌جری‌د/١، ژماره: ٢٤٣ = بخاری: ٣٨٢، مسلم: ٥١٢ = ١١٤٥.

قاجیشم لهوکاته‌دا له‌رووی رووگه‌وه له‌جی سووژدمکه‌یدا دمبوو، جاکه‌دمیویست به‌دمست تیوه‌ی دمژمندم، منیش قاجم هه‌لدمکیشا تاسوژدمکه‌ی ته‌واو دمکرد جا که‌نه‌و هه‌ل دمسایه‌وه منیش دیسانه‌وه قاجم رادمکیشایه‌وه، نه‌وسهرده‌مه هیشتا ماله‌کانمان چرای تیانه‌بوو، له‌به‌رنه‌وه نه‌م دمزانی که‌که‌ی کورنووش دمبا، دما پیش نه‌وه‌ی تیوه‌م بژنی جی کورنووشه‌که‌م بو‌ی چۆل دمکرد. (ت/٥/٢٤٤/١ = ز- ٧١ ژ-٤٦٧).

٢٩٣- عَنْ مَيْمُونَةَ قَالَتْ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - يُصَلِّي وَأَنَا حِذَاءَهُ وَأَنَا حَائِضٌ وَرُبَّمَا أَصَابَنِي ثَوْبُهُ إِذَا سَجَدَ . قَالَتْ وَكَانَ يُصَلِّي عَلَى الْخُمْرَةِ (٢٩٣).

مهمیوونه‌ی هاوسهری پیغه‌مبه‌ر (دروودی خوا له‌سهر پیغه‌مبه‌رو رمزای خودا له‌هاوسهرمکانی) فهرمووی: گه‌ل جار ری دمکه‌وت من بێنوێژ دمبووم، له‌ماوه‌ی بێنوێژییه‌که‌ما نوێژم نه‌دمکرد، وادمبوو پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سهر بێ) له‌سهر به‌رمالۆچکه‌که‌ی که‌له‌پووشی خورما دروست کرابوو نوێژی دمکرد، منیش له‌سهر نه‌و‌حاله‌ له‌ناستی کورنووشگا‌که‌ی رادمکشام، که‌ هه‌زرم‌ت (رمزای خوای لی بێ) کورنووشی دم‌برد جله‌کانی به‌ر من دمکه‌وت، که‌واته‌: زاتی بێنوێژ پاکه‌، لی‌که‌وتنی زیانی نییه‌و نوێژ به‌شتی وا پووج نابێته‌وه.

(٥٢) باب: الصلاة في ثوب واحد وصفة لبسه

نویژکردن بهیهك لۆجلهوه، وهچونیتى له بهرکردنى

٢٩٤- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): أَنَّ رَجُلًا سَأَلَ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَنِ الصَّلَاةِ فِي الثَّوْبِ الْوَاحِدِ؟ فَقَالَ: «أَوَّلِكُلْكُمْ ثَوْبَانِ؟» {الحديث/١١٤٨. تجريد البخارى/١، لاپيره: ٢٤٠، ط/١، رقم: ٢٢٥ = ٣٥٨ فتح البارى: (٢٩٤)}

ئهبو هورميره (رمزای خودای لی بئ) فهرمووی: پیاوی ههلسا له پێغه مبهری پرسی: ئایا نوێژ بهیهك لۆ جلهوه دروسته؟ پێغه مبهریش (دروودی خودای لهسهر بئ) فهرمووی: (ئهوه تۆ دهئێتی چی، ئهێ چۆن دروست نییه، کوا ههرکەسێ له ئێوه بگری، دوو لۆ جلی ههیه؟).

٢٩٥- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ: النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (لَا يُصَلِّي أَحَدُكُمْ فِي الثَّوْبِ الْوَاحِدِ لَيْسَ عَلَى عَاتِقِهِ شَيْءٌ). (الحديث ٣٥٩ طرفه في: ٣٦٠). (٢٩٥).

ئهبوههورميره (رمزای خوای لی بئ) فهرمووی: پێغه مبهر (دروودی خودای لهسهر بئ) دهفهرمووی: (بهیهك پارچه جلی واوه نوێژ مهكهن، كه نه گاتهوه بهسهر ههر دوو شانتانا). (ت/٢/٢١٦/١ = ز-٥٥-ژ-٣٩٧).

٢٩٦- عَنْ عُمَرَ بْنِ أَبِي سَلَمَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يُصَلِّي فِي ثَوْبٍ وَاحِدٍ مُشْتَمِلًا بِهِ فِي بَيْتٍ أُمَّ سَلَمَةَ، وَاضِعًا

(٢٩٤) تجريد/١، ژماره: ٢٢٥ = ٣٥٨، مختصر صحيح مسلم/١، ژماره: ٢٣٠ = ١١٤٨، مسلم ترفيع

شيحا.

(٢٩٥) تجريد/١، ژماره: ٢٣٦ = ٣٥٩، بخارى/مسلم: ٥١٦ = ١٦٦٤ شيحا.

طَرَفَيْهِ عَلَى عَاتِقَيْهِ). {الحديث/١١٥٢. تجريد البخاري/١/٢٣٩، رقم: ٢٢٣ = ٣٥٤، ٣٥٥، ٣٥٦ = فتح الباري}: (٢٩٦)

عومهری کوری نهبو سهلهمه (رمزای خودایان لی بئ) فهرمووی: پیغهمبهرم دی، بهیهک لو جلهوه نویژی دمکرد، ئالاندبووی لهخویهوه، ههردوو چمکهکهی لهسهر ههردوو شانی راستو چهپ کردبوو، لهوکاتهدا لهمالی ئوم سهلهمه بوو).

روونکردنهوه:

عومهری کوری نهبو سهلهمه (رمزای خودای لی بئ) زپ کوری پیغهمبهر بوو، کوری ئومموسهلهمهی هاوسهری پیغهمبهره، له خاکی حهبهشه لهدایک بووه، چهند فهرموودیهکی له سهحیحهیندا ههیه، تهنیا دوو فهرموودهی له بوخاریدا ههیه، لهسهردهمی جینشینی عهبدولهلیکی کوری مهرواندا، له مهدینه، له ههشتاو سیی کۆچیدا، بهمردنی خودا مردوو، له لایهنگیرانی نیمامی عهلی بوو، له جهنگی جهمهلدا لهگهڵ عهلی بوو، ههندی بهمهله دهلین: لهو جهنگهدا کوزراوه. {بروانه: تاج/١، زنجیره: ١٩٢، ژماره: ١٠١٦ و ژماره: ١٠١٧ + تاج/٤، زنجیره: ٥٧، ژماره: ٢٩٦٢ + تاج/٤، زنجیره: ١٦، ژماره: ٢٦٣٧ + تهجرید/٢، لاپهه: ١٢٨ چاپی یهکهه، ژماره: ٧٠٥ = ١٤٦٧، ٥٣٦٩ فتح الباری}.

٢٩٧- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (خَرَجْتُ مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي بَعْضِ أَسْفَارِهِ فَجِئْتُ لَيْلَةً لِبَعْضِ أَمْرِي فَوَجَدْتُهُ يُصَلِّي وَعَلَيَّ ثَوْبٌ وَاحِدٌ فَاشْتَمَلْتُ بِهِ وَصَلَّيْتُ إِلَى جَانِبِهِ فَلَمَّا انْصَرَفَ قَالَ مَا السُّرَى يَا جَابِرُ فَأَخْبَرْتُهُ بِحَاجَتِي فَلَمَّا فَرَغْتُ قَالَ مَا هَذَا الْإِشْتِمَالُ الَّذِي رَأَيْتُ قُلْتُ كَانَ ثَوْبٌ يَغْنِي ضَاقَ قَالَ

فَإِنْ كَانَ وَاسِعًا فَالْتَحِفْ بِهِ وَإِنْ كَانَ ضَيِّقًا فَاتَّرْزُ بِهِ. (الحديث ٣٦١ طرفه في: ٣٥٢). (٢٩٧)

ئەمە دمی عمرمی تەجرید، ژمارە (٢٢٨) بوو.

جابیری کوری عەبدوللا (پەزای خویان لی بی) فەرمووی: لەسەفەرێکا لەخزمەتی حەزەرتدا بووم، شەوی بۆ ئیشیکی خۆم چووم بۆ خزمەتی، کاتی چووم خەریکبوو نوێژی دەکرد، منیش یەک پارچە جەلم پێوه بوو، راست و چەپ ئالاندا بووم لەخۆمەومو، لەتەنیشتیەوه دەستم کرد بەنوێژ کردن و پەپەرەوی (نیقتدا) م پێی کرد، کاتی لەنوێژمەکی بۆومو رووی لەپرووگە ئەما فەرمووی: (ئەی جابیر! بەم شەوه خێرە هاتووی؟) منیش کارمەکی خۆم عەززی کرد، جاکاتی نیشەکەم تەواو کرد، حەزەرت (پەزای خوی لی بی) فەرمووی: (ئەی جابیر! ئەگەر جەگە فەرەح بوو دوو چمکەکی راست و چەپ بکە، بەلام ئەگەر تەسک بوو بیبەستە بەکەمەرتەوه!)

روونکردنەوه:

بۆ حالیوونی تەواو ئەم فەرموودمەیه لەتاجول ئوصول راگوێز دمهین، جابیر فەرمووی: (.. پێغمەبەر (دروودی خودای لەسەر بی) هەلسا نوێژ بکا، منیش یەک عەبای میلدارم لەبەردا بوو، ویستم دوو چمکەکی راست و چەپ بکەم، پیاما نەگەیشتەوه، عاباکە هەنێ پێشوو گوێزو گوێنکە ی پێوه بوو، سەر بەرمووخوارم کردەومو ئەنجا لەژێر هەردوو بالەمەوه هەردوو چمکەکەیم واست و چەپ کردو، لەسەر سینگم گریم دان و ملم کووڕ کردەوه بەسەریاو، بەملم گرتم تابەرنەبێتەوه، ئەنجا چووم لەلای چەپی پێغمەبەرەوه وەستام،

پېڭه مېر (دروودی خودای له سمر بئ) دمستی گرتو سووراندمییه ووه، بردمی
له لای راستی خوییه ووه و مستاندمی، له پاش دا جه بباری کوری صه خریش
هاته ووه، دمستوویزی گرتو، هات له لای چه پی پېڭه مېر ووه و مستا، چه زرم
(پرمزای خوی لئ بئ) دمستی ههردو کمانی گرتو پالی پېومنانین بو دواوه،
هه تارېک له پستی خوییه ووه پېزی کردین و رایوستانین، ناگام لئ نه بوو پېڭه مېر
(دروودی خودای له سمر بئ) سهرنجی منی دما، له پاشا که ههستم پی ی کرد
به دمستی ناوای کرد، واته: ناو قه دت ببهسته، جاکاتی لئ بووه، فهرمووی: (ئهی
جابیر!) گوتم: بفهرموو ئهی پېڭه مېری خودا! فهرمووی: (نه گهر جله که فهرح
بوو دوو چمکه که ی راست و چه پ بکه، به لام نه گهر ته سک بوو بیهسته
به که مهرته ووه...) تا کو تایی فهرموو دمکه، پروانه: (به رگی چوارمی
تاجو لنو صول. کوردی لاپهره - ۳۷۵ - فهرموو دمی ژمارمیه ک، زنجیره ی - ۱۱۰ = تاج-۲
ز-۱۱۰ ژ-۳۷۵).

نهمه یش دمقی کوردی فهرموو دمکه ی نیرمیه:

موحه ممدی کوری مونکه دیر (رحمه تی خودای لئ بئ) فهرمووی:
جابیری کوری عه بدوللام بینی، له یه ک لؤ جلدای نوویزی دمکرد، وه فهرمووی:
به چاوی خوم پېڭه مېرم بینی به یه ک لؤ جله ووه نوویزی دمکرد.

ه- کتاب المساجد ومواضع الصلاة

نامه‌ی مزکھوت و نویژکا

۲۹۸- عَنْ أَبِي ذَرٍّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَيُّ مَسْجِدٍ رُضِيَ فِي الْأَرْضِ أَوَّلُ؟ قَالَ: الْمَسْجِدُ الْحَرَامُ، قُلْتُ: ثُمَّ أَيُّ؟ قَالَ: الْمَسْجِدُ الْأَقْصَى، قُلْتُ: كَمْ بَيْنَهُمَا؟ قَالَ: أَرْبَعُونَ سَنَةً، وَأَيْنَمَا أَدْرَكْتَ الصَّلَاةَ فَصَلَّ فَهُوَ مَسْجِدٌ. {الحديث/ ۱۱۶۱. تجريد/ ۴/ ۴۰، رقم/ ۱۳۵۲ = ۳۳۶۶، ۳۴۲۵: (۲۹۸)}

ئه‌بو زمر (رمزای خودای لی بن) دهمرموی: له پیغه‌مبهرم پرسى: كام مزگه‌وته يه‌که‌م مزگه‌وته که له‌سهر رووی زموی بو خوا په‌رستی دروست کراوه؟ فهرمووی: (مه‌سجید ولجهرام، که‌وا له مه‌که‌که). گوتم: ئه‌ی پاش ئه‌و کام مزگه‌وته دروست کراوه؟ فهرمووی: (مه‌سجیدول ئه‌قصا). گوتم: چه‌ند سالیان به‌ین بووه؟ فهرمووی: (چل سال، پاش ئه‌مه‌ش زموی هه‌مووی بو توو بو هه‌موو موسولمانی، له حوکم و بریاری مزگه‌وتدایه‌و، له‌مه‌رکوی نویژت لی بوو نویژی خوت بکه‌و مه‌رج نییه که نویژکردن ههر له‌ناو مزگه‌وت دابی و به‌س). {ریاض/ ۴، لاپه‌ره: ۱۳۶۹، ژماره: ۱۸۶۷/۶۰، زنجیره: ۳۷۰} + {تاج/ ۱/ ۳۴۹، زنجیره: ۱۱۵، ج/ ۱، ژماره: ۶۹۱ و ۶۹۲}.

۲۹۹- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) (أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ أُعْطِيتُ خَمْسًا لَمْ يُعْطَهُنَّ أَحَدٌ مِنَ الْأَنْبِيَاءِ قَبْلِي نُصِرْتُ بِالرُّغْبِ مَسِيرَةَ شَهْرٍ وَجُعِلَتْ لِي الْأَرْضُ مَسْجِدًا وَطَهُورًا فَأَيُّمَا رَجُلٍ مِنْ أُمَّتِي أَدْرَكْتُهُ الصَّلَاةَ فَلْيُصَلِّ

(۲۹۸) تجريد/ ۴، ژماره: ۱۳۵۲ = بخاری: ۳۳۶۶، مختصر صحيح مسلم/ ۱، ژماره: ۲۳۵ = مسلم: ۱۱۶۱

وَأَحْلَلْتُ لِي الْمَغَانِمَ وَلَمْ تَجَلْ لِأَحَدٍ قَبْلِي وَأُعْطِيتُ الشَّفَاعَةَ وَكَانَ النَّبِيُّ يُعْتَرِ إِلَى قَوْمِهِ خَاصَّةً وَبُعِثَ إِلَى النَّاسِ عَامَّةً). (الحديث ٣٣٥ طرفاه في: ٤٣٨، ٣٢٢٢). (٢٩٩)

جابیری کوپی عبدوللا (پرمزای خوای لی بی) دمفمرموی: خوشهویست (دروودی خودای لیسمر بی) دمفمرموی: (پینج بههرمی گهورهم لهلایهنی پهرومردگارموه پی خهلات کراوه، نهم پینج بههرمی بهسمر یهکهوه بههیج پیغه مبهریکی تر لهپیش منهوه بهکس نه دراوه:

یهکهه: تاماوهی مانگهری یهک، دوزمن لهسامو شکوی خۆمو لهشکرم زمندمقیان دهچیو، همر بهبیستنی ناوو شورمتی نازایی سوپای نیسلام لهسایهی خوداوه، وره بهردمدمن و خوگریان دمروخی، نه مهیش بووه بههوی سهرکهوتن بۆ نیمه،

دووهم: رووی زهویش هه مووی بۆ خۆمو نهتهوهی نیسلام کراوه بهمزگهوتو، لهههرشوینی مزگهوتی لی نه بوو، لهسهر رووی زمو نوپزی خۆمانی لی دمکهینو، مهرج نییه که نیمه وهک نهتهوهگانی تر ههر لهناو کلپسهو په رستگاکاندا نوپز بکهینو بهس! لههه مان کاتدا خۆله کهشی پاک و پاکه وهکه ره. لهکاتی پئویستدا خۆمانی پی پاک دمکهینه وهته یه ممومی پی دمکهین، کهواته: ههر موسولمانی، لهههر کوئی یهک بوو، خوای مزگهوتی لی بوو یانا، وهخوای ناو هه بوو بۆ دمستنوپیژو شتی وا یانا، بابه که مالی جهواومی نوپزی خۆی لی بکا.

سییهه: مالی تالانی بیپرواگانیش هه لال کراوه بۆ من و بۆ نهتهوهی نیسلام. لهپیش مندا بۆ کهسی تر خواردنی مالی تالانی کافران هه لال نه بووه،

چوارەم: لەروژی قیامەتدا لەخزمت خودای پەروردگارددا تکاو شەفاعەت بۆ
 ھەركەسی بکەم خودا تەکاگەم قەبوول دەکا،

پنجەم: جاران لەپیش مندا زوربەى پێغەمبەرەکان کەدەگران بە پێغەمبەر،
 بەتایبەتی رەوانە دەرگەران بۆسەر ھۆزەگەى خۆیان و بەس، بەلام من لەسایەى
 خوداوە، خودا کردوومى بە پێغەمبەر و رەوانەى کردووم بۆسەر ھەموو کەسى
 بەگشتى واتە: بۆ سەر بەرەى مرۆڤ. (ت/ ٤/٢٤٣/١ = ز-٥ ژ-٣٦ + ز-١١٤ ژ-٦٧٨).
 ئەمە دەقى ژمارە (٢١٧) ى تەجریدە، ئەمەیش دەقى ئەم فەرموودمى، لە
 پوختەى موسلىما، ژمارە (٢٥٧):

لە ئەبو ھورەیرە (رەزای خودای ئى بى) پێغەمبەر (دروودى خودای
 لەسەر بى) دەفەرموى: (بەم شەش خەلاتە باوم دراوە بەسەر پێغەمبەرانی
 پيش خۆماو، ئەم شەش بەھرە گەورەىم لە لایەنى پەروردگارەو پى خەلات
 کراوە، ئەم شەش بەھریە بەسەر یەكەو، لەپیش مندا، بە هیچ پێغەمبەرىكى
 تر نەبەخشاوە:

١- فەرمايشتى پى واتا فەرموودى كۆ گىرم پى بەخشاوە.
 ٢- تا ماوەى مانگە رىيەك دوزمن لەسامو شكۆى خۆم و لەشكرم زەندەقيان
 دەچىو، ھەر بە بىستنى ناو و شۆرمى نازاى سوپاى ئىسلام، لەسایەى خوداوە،
 وەرە بەردەمدەن و، خۆگرييان دەرووخى، ئەمەيش بوو بەھۆى سەرکەوتن بۆ
 ئىمەى گەلى ئىسلام.

٣- مالى تالانى بى بىرواكانيش خەلال کراوە بۆ من و بۆ نەتەوہى ئىسلام،
 لەپیش مندا بۆ كەسى تر خواردنى مالى تالانى كافران خەلال نەبوو.

٤- رووى زەويش ھەمووى بۆ خۆم و بۆ نەتەوہى ئىسلام دانراوە بە مزگەوتو،
 لەھەر شوێنى مزگەوتى ئى نەبوو، لەسەر رووى زەوى نوێژى خۆمانى ئى

دەمكەين، مەرج نىيە كە ئىمە وەك نەتە وەمكەنى تر ھەر لەناو كۆيسا و كەنىشتە و پەرسىگاكاندا نوپۇز بىكەين و بەس! لەھەمان كاتدا خۆلەكەشى پاك و پاكە وە كەرە، لەكاتى پىويستدا خۆمانى پى پاك دەمكەينە وەو تەيەمموى پى دەمكەين، كەواتە: ھەر موسولمانى، لەھەر كۆيەك بوو، خۆى مزگەوتى لى بوو يانا، وە خۆى ئاو ھەبوو بۇ دەسنويزو شتى وا يانا، با بەكەمالى ھەواوومى نوپۇزى خۆى لى بكا.

۵- جاران لەپىش مندا، زۆربەى پىغەمبەرەمەكان كە دەمكران بە پىغەمبەر، بەتايبەتى رەوانە دەمكران بۆسەر ھۆزمەكى خۆيان و بەس، بەلام من لەسايەى خوداوە، خودا كەردوومى بە پىغەمبەرەو رەوانەى كەردووم بۆسەر ھەموو كەسى، لە مەروڤو لە جنۆكە بەگشتى.

كراوم بەدوا پىغەمبەرەو دەمگەى پىغەمبەرايەتى بەمن مۆر كراو و لەپاش من ھەرگىز پىغەمبەرى تر نابى!}. {تاج/۱/۳۶، ژمارە: ۳۶ + تەجرىد/۱/۲۲۵، ژمارە: ۲۱۷ - ۳۳۵، ۴۳۸، ۳۱۲۲}.

۳۰۰- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (بُعِثْتُ بِجَوَامِعِ الْكَلِمِ وَنُصِرْتُ بِالرُّغْبِ فَبَيْنَا أَنَا نَائِمٌ أُتِيتُ بِمَفَاتِيحِ خَزَائِنِ الْأَرْضِ فَوَضِعَتْ فِي يَدِي) قَالَ أَبُو هُرَيْرَةَ: وَقَدْ ذَهَبَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَأَنْتُمْ تَنْتَلُونَهَا (الحديث ۲۹۷۷، أطرافه في: ۶۹۹۸، ۷۰۱۳، ۷۲۷۳). (۳۰۰)

ئەبوھورەيرە (پەزى خۆى لى بى) ڤەرمووى: پىغەمبەر (دروودى خۆى لەسەر بى) ڤەرمووى: (خودا منى كەردو بە پىغەمبەرەو رەوانەى كەردووم بۆ سەر ئەو خەلکە، ڤسەى نەستەق و ڤەرموودەى پەرمەعنای پى بەخشیووم، وەتا مانگە

رَبِّيهِكَ دَوْزَمَن لَهَسَام وَ شَكْوَى خَوْم وَ لَهْشَكْرَم زَمَنْدَهْقِيَان دَهْجِي وَ وَرَه بهر دَمْدَمَن وَ
 نَهْمَه بَوَوَه بههْوَى سَهْرَكَه وَتَن بُو نَيْمَه) وَ مَهْهَرَوَا فَهْرَمُووِي: (لَهْخَه وَنَا بَوُوْم
 كَلِيلَه كَانِي گَهْنَجِينَه كَانِي زَهْوِيْم پِي دَرَاو، خِرَانَه نَاو دَهْسْتَم).

نَهْ بَوَهْوَرْمِيرَه (رَهْزَاي خَوَاي لِي بِي) فَهْرَمُووِي: (نَهْ وَ مَتَا پِيْغَهْمَبِهْر (دِرُووَدِي
 خَوَاي لَهْ سَهْرَم بِي) خَوِي نَهْ مَوَمُو نِيْوَه بهر وودوا لَهْ پَاش نَهْو، خَهْزَنَه ي نَاو نَهْو
 گَهْنَجَانَه دَمْرَدَهْيَنَن وَ بَهْ كِيْشِيَان دَمَكَه وَ وِلَات لَهْ دَوَا وِلَات نَازَادِي دَهْ كَهْن!
 مَهْ بَهْسْت لَه (جَوَامَع الْكَلَم) نَايَهْ تَهْ كَانِي قُورْشَان وَ فَهْرَمُووَدَه پِرَوَاتَا كَانِي
 پِيْغَهْمَبِهْرَه (بِر: ز: ٢١٧ تَهْ جَرِيْد-٣٣٥ فَهْتَج + تَاج/١-٣٤٢ ف-٤).

(١) بَاب: اِبْتِنَاءُ مَسْجِدِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

بَاسِي دِرُوْسْتَكِرْدَنِي مَزَكَه وَتَهْ كَهِي پِيْغَهْمَبِهْر (دِرُوْدِي خَوْدَاي لَهْ سَهْرَم بِي)

٣٠١- عَنْ أَنَسُ بْنُ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ
 عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَدِمَ الْمَدِينَةَ فَنَزَلَ فِي عُلُوِّ الْمَدِينَةِ فِي حَيٍّ يُقَالُ لَهَا: بَنُو عَمْرِو بْنِ عَوْفٍ،
 فَأَقَامَ فِيهِمْ أَرْبَعَ عَشْرَةَ لَيْلَةً، ثُمَّ إِنَّهُ أَرْسَلَ إِلَى مَلَإِ بَنِي النَّجَّارِ، فَجَاءُوا مُتَقَلِّدِينَ
 بِسُيُوفِهِمْ، قَالَ: فَكَأَنِّي أَنْظُرُ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَلَى رَاحِلَتِهِ، وَأَبُو
 بَكْرٍ رَدْفُهُ، وَمَلَإُ بَنِي النَّجَّارِ حَوْلَهُ حَتَّى أَلْقَى بِفَنَاءِ أَبِي أَيُّوبَ، قَالَ: فَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ
 (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يُصَلِّي حَيْثُ أَدْرَكَتُهُ الصَّلَاةُ، وَيُصَلِّي فِي مَرَابِضِ الْغَنَمِ، ثُمَّ إِنَّهُ
 أَمَرَ بِالْمَسْجِدِ، قَالَ: فَأَرْسَلَ إِلَى مَلَإِ بَنِي النَّجَّارِ فَجَاءُوا فَقَالَ: يَا بَنِي النَّجَّارِ ثَامِنُونِي
 بِحَانِطِكُمْ هَذَا، قَالُوا: لَا وَاللَّهِ مَا نَطْلُبُ ثَمَنَهُ إِلَّا إِلَى اللَّهِ، قَالَ أَنَسٌ: فَكَانَ فِيهِ مَا
 أَقُولُ: كَانَ فِيهِ نَخْلٌ، وَقُبُورُ الْمُشْرِكِينَ وَخِرْبٌ، فَأَمَرَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)
 بِالنَّخْلِ فَقُطِعَتْ، وَبِقُبُورِ الْمُشْرِكِينَ فَنُبِشَتْ، وَبِالْخِرْبِ فُسُوِيَتْ، قَالَ: فَصَفُّوا النَّخْلَ
 قِبْلَةً، وَجَعَلُوا عِضَادَتِيهِ حِجَارَةً، قَالَ: فَكَانُوا يَرْتَجِزُونَ، وَرَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَسَلَّمَ) مَعَهُمْ، وَهُمْ يَقُولُونَ:

اللَّهُمَّ لَا خَيْرَ إِلَّا خَيْرُ الْآخِرَةِ فَأَنْصِرِ الْأَنْصَارَ وَالْمُهَاجِرَةَ

{الحديث/۱۱۷۳. بخاری (تجرید): ۲۶۴ = ۴۲۸، ۴۳۴، ۱۳۴۱، ۳۵۷۳، ۱۸۶۸، ۳۹۳۲، ۲۱۰۶، ۲۷۷۱، ۲۷۷۴، ۲۷۷۹} : (۳۰۱)

ئەنەسى كۆرى مالىك (رمزى خوداى ئى بى) فەرموۋى: كاتى پېغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) كۆچى كرد بۆ مەدىنە، لەپېشا لە عەوالى مەدىنە دابەزى، عەوالى چەند گوندىك بوون، لە دمورى شارى مەدىنە بوون، لەناو خىلىكا كە پىيان دىگوتن: بەنى عەمرى كۆرى عەوف، لەناوينا چواردە شەو مایەو، ئەوجا ھەوالى نارد بۆ بەنى نەججارى خالوانى، كە ھاتن ھەموو شمشىرەكانيان كرىبۆ شانيان و نامادى تەواويان و مرگرتبوو، ئىستاپش ئەللى ئەو دىمەنە لەبەرچاومە، كە چۆن پېغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) بە سواریى و شترەكەى ژىرى بوو، بۆ زىدە رىز ئەبو بەكر لە پاشكۆيەو سوار بوو بوو، لەگەلەيا بەرمو شارى مەدىنە دىرۆشتن، تا گەشتەنە ناو شار ئىشكى پېغەمبەريان لەناحەز دىگرت، كە گەشتەنەجى، پېغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) بارگەكەى لە ھەوشەى ئەبو ئەيوب خست، وە لەپېش دروست كرىنى مزگەوتەكەيدا، لە كۆيدا نوپىزى ئى دىبوو لەویدا نوپىزى دىكرى، رى دىگەوت لەناو پەچەرانىشا نوپىزى دىكرى، تا لە پاشتر فەرمانى كرد بە دروست كرىنى مزگەوت، جا ناردى بەشوپىن كۆمەلەى بەنى نەجارد، كەھاتنە خزمەتى پى فەرموون: (ئەى بەنى نەجار! ئەم باخەى خۆتانم پى بفرۆشن و نرخەكەيم پى بلىن لىتان دىكرىن و دىكەين بە مزگەوت) گوتيان: نەبەخودا بە فرۆشتن

(۳۰۱) تجرید/۱، ژمارە: ۲۶۴، بخاری: ۴۲۸، مختصر صحيح مسلم/۱، ژمارە: ۲۳۶، مسلم: ۵۲۴ =

نايدمين، بهلام به خورايي پيشكeshي دمكemin بهخوداو پيغهمبهرى خوداو،
بههاكيمان همر له خودا دموئ و بهس.

ئهنهس دميفهرموو: با پيتان بلّيم كهچى تيادا بوو: كۆمهئ دارخورماو
چهند گۆرپكى بتهپرستان و چهند كهلاوميهكى تيادا بوو، جا پيغهمبهر
(دروودى خوداي لهسهر بئ) فهرمانى كرد: دارخورماكانيان برى و گۆرى
بتهپرستهكانيان ههئتهكاندو چالايى شوين گۆرپكانيان پركردهوهو كهلاوهكانيان
تهخت كردو دارخورماكانيان لهلاى رووگهى مزگهوتتهكهوه ريز كردو، ههردوو
لاشپانى دمرگاكهشيان لهتاشه بهرد دروست كرد، كاتى كه تله بهردمكانيان
دهگواستهوه سۆزيان دمكردو پيغهمبهرىش لهگهئيان سۆزى دمكردو پيگهوه
دميانفهرموو:

اللّٰهُمَّ لَا خَيْرَ إِلَّا خَيْرَ الْآخِرَةِ فَأَنْصُرِ الْأَنْصَارَ وَالْمُهَاجِرَةَ

واته:

خَيْرَ نَعُوْ خَيْرِيْهِ سَبْعِيْ لَعُوَانِهِ ! نَعَصْرَتِ بُوْ نَعَصَارِ بُوْ كَوْچَكَارَانِه

به پهخشانيش واته:

پهرومردگارا! باش ئهوميه كه لهدوا رۆزا باش بئ و بهس، خودايه!
ياريددمهران و كوچكاران سهركهوتوو بكه. {تاج/١، زنجيره: ٢٢٢، ژماره: ١١٤٢،
چاپى/٤} + {تاج/٤، لاپهه: ٣١٦، ج ١، ژماره: ٣١٦١ و ٣١٦٠}. گهرچى
جياوازيهكى كهميان ههيه، لهيهكترى، بهلام ههتا خوينهري نازيز شارمزاى
پهيداىبا، لهجياوازي نيوانى گيرانهوكان، ئهويش دمنووسين:

ئهمهى رويشت دهقى پوختهى موسليم ژماره (٢٣٦) بوو، ئهمهيش دهقى

تهجريدى بوخارى، ژماره (٢٦٤)ى ئهم فهرموودهى ژماره (٣٠١)ى ئيرميه،

ئەنەس (رەزاي خواي لى بى) فەرموۋى: پېغەمبەر (دروودى خوداي لەسەر بى) گەكۆچى كرد بۇ مەدىنە، لەپېشا لەعەوالى مەدىنە دابەزى، لەناو خىلىكا كەپپيان دەگوتن: بەنى عەمرى كۆرى عەوف، لەناويانا چواردەشەو مایەو، ئەوجا ھەوالى نارد بۇ بەنى نەججارى خالوانى، كەھاتن ھەموو شەشیرمکانیان كەربوۋە شانیان، ئىستایش ئەللى ى ئەو دیمەنە لەبەرچاومە، كەچۆن پېغەمبەر (دروودى خوداي لەسەر بى) بەسوارى و شترمكەى ژىرى بوو، بۇ زىدە ریز ئەبوبەكر لەپاشكۆیەو سوار بوو بوو، لەگەلئا بەرمو شارى مەدىنە دەرویشتن، تاگەیشتنە ناوشار ئىشكى پېغەمبەریان لەناحەز دەگرت، كەگەیشتنەجى پېغەمبەر (دروودى خوداي لەسەر بى) بارگەكەى لەحەوشەى ئەبونەبويا خست، وەلەپېش دروستکردنى مزگەوتەكەیدا لەكویدا نوپۇزى لى دەبوو لەویدا نوپۇزى دەگرد، رى دەگەوت لەناو پەچەرانیشا نوپۇزى دەگرد، تالەپاشتر فەرمانىكرد بەدروست کردنى مزگەوت، جاناردى بەشوین كۆمەلەى بەنى نەجارد، كەھاتنە خزمەتى پى فەرموون: (ئەى بەنى نەجار! ئەم باخەى خۆتانم پى بفروشنو نرخەكەیم پى بلىن؟) گوتیان: نەبەخودا بەفروشتن نایدمین، بەلام بەخۆپایى پېشكەشى دەكەین بەخودا پېغەمبەرى خودا بەھاكەیمان ھەر لەخودا دەوى، ئەنەس دمیفەرموو: باپیتان بلىم كەجى تىادابوو: چەند گۆرپكى بتپەرستانو چەند كەلاومیەك و برى دارخورماى تىادابوو، جا پېغەمبەر (دروودى خوداي لەسەر بى) فەرمانى دەگرد گۆرى بتپەرستەكانیان ھەلتەكاندو چالایى شوین گۆرەكانیان پەر كەردەموو دارخورماكانیان برى و لەلای رووگەى مزگەوتەكەو ریزیان كەردن، ھەردوولاشیپانى دەرگاگەشیان لەتاشەبەرد دروست كەرد، كاتى كەتلە بەردەكانیان دەگواستەو سۆزبان دەگردو پېغەمبەرىش لەگەلئان سۆزى دەگردو دمیفەرموو:

اللَّهُمَّ لَا خَيْرَ إِلَّا خَيْرَ الْآخِرَةِ فَانْصُرِ الْأَنْصَارَ وَالْمُهَاجِرَةَ

واته:

خَيْرُ نَهْوٍ خَيْرُهُ سُبْحَى لَهُ ذَوَانِهِ ! نَهَضَتْ بُوْءُ نَهْصَارٍ بُوْءُ كَوْچَكَارَانِهِ

(ت/٥٧٨/١ ز- ٢٢٣ ز- ١١٤٢ ج- ٤ / ت/ ٤/ ٣١٦/ ٤).

(٢) باب: تحويل القبلة من القدس إلى الكعبة

کۆرینی رووکه له قودسهوه بۆ کهعبه

٣٠٢- عَنِ الْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: صَلَّيْتُ مَعَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِلَى بَيْتِ الْمَقْدِسِ سِتَّةَ عَشَرَ شَهْرًا حَتَّى نَزَلَتْ الْآيَةُ الَّتِي فِي الْبَقَرَةِ (وَحَيْثُمَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ) فَنَزَلَتْ بَعْدَ مَا صَلَّى النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَأَنْطَلَقَ رَجُلٌ مِنَ الْقَوْمِ، فَمَرَّ بِنَاسٍ مِنَ الْأَنْصَارِ وَهُمْ يُصَلُّونَ، فَحَدَّثَهُمْ بِالْحَدِيثِ، فَوَلُّوا وُجُوهَهُمْ قِبَلَ الْبَيْتِ). {الحديث/١١٧٦. تجريد/١/٥٧، رقم: ٣٨ = ٤٠، ٣٩٩، ٤٤٨٦، ٤٤٩٢، ٧٢٥٢: (٣٠٢)}

بهرائی کوری عازیب (رمزای خودای لی بی) فهرمووی: کاتی پیغه مبهه (دروودی خودای لهسهه بی) له مهکههوه کۆچی کرد بۆ مه دینه، تا شازده مانگ له مه دینه له گهه پیغه مبهه را، نوێژمان بهرمو (بیت المقدس) دهکرد، کهوا لهشاری قودس، له ولاتی شام، ههتا ئهه ئایهته هاته خوارموه، کهوا له سوورمتی بهقههردا، که دهقههرووی: {وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ - سورة البقرة/ ١٤٤}، که به پێی ئهه ئایهته، پیغه مبهه رو موسولمانان، خودا فهرمانی پیکردن، که ئیتر له مهوودوا، له باتی بهیتوله قهیس رووبکه نه کهعبه له مهکهه. جا له دوانهوه که ئهه ئایهته هاته خوارموه پیغه مبهه رو موسولمانان نوێژی

عهصريان به جه ماعت كرد بهرمو كابيه له مهككه، جا پياوئ له م كۆمه لهی كه له گهه پيغه مبهردا نويزی عهصريان بهرمو كابيه كردبوو، هه مان رۆژ ريی دهكه ويته مزگهوتی له مزگهوتهكانی نه نصار له مهدينه، ته ماشا دهكا نويزكه رماكان نويزی عهصر دهكه به جه ماعت به لام بهوميان نه زانیوه كه رووگه گۆراوه وهك جاران روويان له بهيتوله قديسه و وان له روکوعدا، جا پييان دهفهرموئ: سویند دهخۆم بهخودا، كه ئهم عهصره، به جه ماعت له پشت پيغه مبهردوه رووه كه عبه نويزی عهصرمان كرد، ئيتر ئهوانيش له سهر شايه تيبه كهی نهو، ههر له ناو نويزه كهدا بهرمو كابيه، كهوا له ناو مه سجد و له حهرامدا، له شاری مهككه، روويان و مرچه رخاندو باقی مهندهی نهو نويزميان رووه كابيه تهواو كرد). {تاج/ ۱/ ۲۱۰، زنجيره: ۵۳، ژماره: ۳۸۷ و ۳۸۸ و ۳۸۹}.

روونکردنهوه:

بهرائی كورپی عازيب نه نصاريه، خهز ره جيبه، له رۆژی بهدرا، له گهه چهند هاوړپيه کی تری پيغه مبهردا، به بچووک دانران، له بهر نه وهی ريگهی هاو به شيکردنيان لهو غهزايه دا نه درا، په كهه غهزا كه به شداری تيا كردووه، له سهر فهرمايشتی واقيدی، غهزای خه ندهق بووه، خۆی دهفهرموئ، وهك له إصابه دا دهفهرموئ: ئامادهی چواره نه بهرد (غهزا) بووم، له خزمهت پيغه مبهردا خويدا، ههروا دهفهرموئ: ههژده سهفه ريشم له خزمهت پيغه مبهردا كردووه، بهراء دهيفه رموو: (مه رج نييه كه هه موو فهرموودميئ، كه دهگيرپينه وه بۆ ئیوه كه لهزاری خودی پيغه مبهردا خويمان بيستبي، هه يانه كه له هاوړپيانی خومانمان بيستوو، وه ئهوان له پيغه مبهريان بيستوووه بۆ ئيمه يان گيرپاومه وه ئيمه يش دهگيرپينه وه بۆ ئیوه). ئامادهی شهركای (تستر) بووه،

لهگه‌ل نه‌بو موسادا، له لايه‌نگيراني نيمامي عه‌لى بوو، نامادى شه‌رى جه‌مه‌ل و صفين و كوشتارى خه‌واريج بووه، له كوفه نيشته‌جى بوو، له‌وى خانوويه‌كى دروست‌كرد بۆ خوى، كۆمه‌لى فه‌رمووده‌ى پيغه‌مبه‌رى گي‌راومه‌وه، خوى و عازيبى باوكى هاوړپى پيغه‌مبه‌ر بوون، له سه‌حيحه‌ينا ده‌فه‌رموى: به‌رائى كورپ عازيب فه‌رمووى: نه‌بو به‌كرى سه‌ديق كۆپانه وشترىكى له عازيبى باوكم كړى، نه‌بو به‌كر به باوكمى فه‌رموو: به به‌رائى كورپ بللى با نه‌م كۆپانه‌م بۆ هه‌ل بگرئ هه‌تا ماله‌وه، باوكيشم فه‌رمووى: (پى ناليم هه‌تا بۆمان نه‌گي‌رپته‌وه كه چۆن كۆچت كرد له‌گه‌ل پيغه‌مبه‌ردا هه‌تا كۆتايى فه‌رمووده‌كه).

به‌راء (ره‌زاي خوى لى بى) فه‌رمووى: يه‌كه‌مجار كه پيغه‌مبه‌ر (دروودى خوداى له‌سه‌ر بى) ته‌شريفى هات بۆ مه‌دينه، له‌لاى خالوانى دابه‌زى كه‌نه‌نصار بوون، تا شازده مانگ، يا فه‌رمووى تاحه‌فده مانگ پيغه‌مبه‌ر (دروودى خوداى له‌سه‌ر بى) له‌مه‌دينه له‌نويزدا روى ده‌كرده به‌يتووله‌قديس له‌دليشه‌وه حمزى له‌ومبوو كه‌كابه‌بى به‌رووگه‌ى ئيسلام، جاكاتى كه‌خودا نه‌م ناواته‌ى هينايه‌دى و به‌يتوللا بوو به‌قيبيله‌ى موسولمانان يه‌كه‌م نويز كه‌موسولمانان له‌گه‌ل پيغه‌مبه‌ردا به‌رمو كه‌عبه كرديان نويزى عه‌صر بوو، جا پياوئى له‌م كۆمه‌له‌ى كه‌له‌گه‌ل پيغه‌مبه‌ردا نويزيان به‌رمو كابه كرديوو، هه‌مان رۆژ رى ي ده‌كه‌ويته مزگه‌وتى له مزگه‌وته‌كانى نه‌نصار له‌مه‌دينه، ته‌ماشه ده‌كا نويزكه‌ره‌كان نويزى عه‌صر ده‌كهن، به‌لام به‌وميان نه‌زانيوه‌وه كه جاران رويان له‌به‌يتووله‌قديسه‌وه وان له‌روكوغ دا، جاپييان ده‌فه‌رموى: سويند ده‌خۆم نه‌م عه‌صره به‌جه‌ماعه‌ت له‌پشت پيغه‌مبه‌رموه به‌رمو كه‌عبه نويزى عه‌صرم كرد، نيتر نه‌وانيش له‌سه‌ر شايه‌تية‌كه‌ى نه‌وه هه‌ر له‌ناو نويزه‌كه‌دا به‌رمو كابه، كه‌وا له‌مه‌كه‌كه، رويان و مرچه‌رخاندو باقى مه‌نده‌ى نه‌وه نويزميان روه‌وه كابه ته‌واو كرد. خاومن نامه‌كان - واته: جووله‌كه‌وه گاوره‌كان - نه‌وميان پى خوش بوو كه پيغه‌مبه‌ر

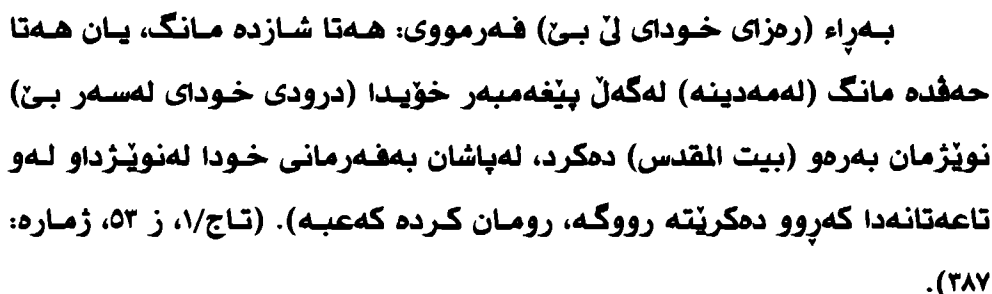
(دروودی خودای لهسهر بئ) روووه بهیتولهقدیس نویژی دمکرد، بهلام کاتی
کهروی کرده کابه ئهومیان پهسهندنه کردا).

راشه و لیکولینهوه:

کابه: کهعبه: رووکه: قیبله، ئهه پیاوهی کهئهم شایهتییهی دا عهبادی کوری
نههیک بوو، کاتی که رووکه گؤرا یهکی بوو لهوتاقمهیه کهلهگهل پیغهمبهردا
دوو رکاتیان بهرمو قودس کردو دوو رکاتیان بهرمو مهککه کرد، ئهه مزگهوتش
کهههوالهکهی پیدان مزگهوتی بهنی سهلهمه بوو، کهوا لهمهدینه، ناسراوه
بههمهسجیدولقیبلهتهین، واته: مزگهوتی دوو قیبله، لهگیرانهوهی ئیبنوعومرهو
ئهنهس دا (پمزی خودایان لی بئ) ههیه کهجیگهکه قوباء بووه، نویژمهکیش
بهیانی بووه، کهپیاوهکه هات گوتی: رووکه گؤراوه، جا لهسهر یاسای دوو دهق،
یادوو بهلکه ئهگهر بهرامبهه یهکتر ومستان و بهتهنویلیش پیکهوه نههمهسازان،
ئهوا بههیزمهکیان پهسهندن دمکری و بی هیژمهکیان نایهخ دمکری، ههندی زانا
فهرموویانه: گیرانهوهی ئهنهس و ئیبنوعومره (پمزی خودایان لی بئ)
پهسهنده، چونکه دووکهس گیراویانهتهوه، گیرانهوهی بهراء نایهخ دمکری،
بهلام ههردوو گیرانهوهکه پهسهندن، ریگهچارهی یهگرتنهومیان و پیکهوه
سازانیان ناوایه: ههر گیرانهومیی باسی رووداوی دمکا، لهگیرانهوهی بهراء دا
پیاوی لهخزمت پیغهمبهردا نویژی عهصر دمکاو دهچی بؤ مزگهوتی بهنی
سهلهمه تهماشا دمکا نویژی عهصری ههمان رۆژ دمکهن و ههوالهکهیان دمداتی،
لهگیرانهوهی ئهنهس و ئیبنوعومره دا نویژی عهصری لهگهل دا دمکاو بؤسبهینی
بهیانی دهچی بؤ قوباء و ههوالهکهیان دمداتی، بهم شیومیه ههردوو گیرانهوهکه
کو دمکرینهوه بهرامبهه ناومستن، ئیمامی نهوهوی (سلاوی خوی لی بئ)

دمفهرموئ: (بهههر شیومیی دمگونجا کهدوو فهرمووده کۆبکرینه و مو جیاوازی لهنیوانیان دا نه میننی نهوه باشتره لهوهی کهفهرموودمیئ نایه خ بکری که پیاوانی راست و دروست لهصه حیح دا گیراویانه ته وه!) لهههندی گیرانه و هکانی بوخاری دا جیاوازی لهنیوانی گیرانه وهی بهراء و ئیبنوعومهردا ههیه، کهسی شارمزی مهشرمبی بوخاری نه بی بههله دا دهچی و گومانی ئالۆزی و شیواوی به گیرانه وه جۆراو جۆرهکانی بوخاری شهریف دمبا، بهلام دمبی بزانی که نه م جۆره جیاوازی یه لهصه حیحی بوخاری و موسلیم دا، نه گهر هه بوو، مه بهست لیئ شتیکی تایبه تییه، کهفهرموودمزانه کان دهرکی نه و مه بهسته دمهکن. خواپاربی له م کتیه پیرۆزدا به پی ی توانا له م جۆره بابتهانه دموین، به لکوو له به خشی خوداوه سهردمقی نه م کاره پیرۆزه بشکی و نه م ههنگاوه بی به رچهشکاندن له م بواردا، شت ههر نه و مندهی زهحمهته ههتا دمستی پی دمهکی، نیت بهره بهره رهروموهی پیشکهوتن بهرموپیشی دمهبات. شت به پهله نابی، مروف له پری نابی به کوپی، زمانی کوردی هیشتا زۆری ماوه که موهرمدات و زاراوه تازمهکانی جی ی خویان بگرن و به تهواوی له جیگه پیویستی خویان دا بچه سپین! به لام گومانم نییه که زمانی نه دمبی یه کگرتووی کورد له سه دهی نایینه دا له دایک دمبی، و نه م نه دمبیاتهی ئیسته ههیه بو ی دمبی به سه رچاومهکی روشن و پرشنگدار. له سه ردمی پیغه مبهردا له ناو شاری مه دینه دا نۆ مرگه وتی تر هه بوه: (ت/ ١/ ل/ ٢١٠/ ف/ ٢+٢+٤ ژماره/ ٢٨٩، ٢٨٨، ٢٨٧).

٣٠٣- عَنْ الْبَرَاءِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: صَلَّيْنَا مَعَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نَحْوَ بَيْتِ الْمَقْدِسِ سِتَّةَ عَشَرَ - أَوْ سَبْعَةَ عَشَرَ - شَهْرًا ، ثُمَّ صَرَفَهُ نَحْوَ الْقِبْلَةِ (٣٠٣).

عەبدوللای كۆرپى عومەر (رمزى خودايان لى بى) فەرمووى: ئەوا موسولمانان لە قوباء، روويان بەرمو شام، خەرىكن نوێزى بەيانی دەكەن، لەوكاتەدا، كە لەناو نوێزمەكەدا دى، دى، پىاوى دى، دەلى پىيان: ئەم شەو پىغەمبەر (دردى خودای لەسەر بى) نایەتى قورئانى بۆ ھاتوووە فەرمانى پىكراوە كە نىتر روو بكاتە كابە، جا نىئومىش رووى تى بكەن، نىتر ئەوانىش روويان لەشام وەرچەرخان و ھەر لەناو نوێزمەكەدا رووى خۆيان كرده كەعبە). (تاج/۱، ژمارە: ۳۸۸).

(۲۰۴) بخاری: ۶۰۲، ۴۴۸۸، ۴۴۹۰، ۴۴۹۱، ۴۴۹۲، ۷۲۵۱، مسلم: ۱۱۷۸، ۱۱۷۹، نسائی: ۴۹۲، ۷۴۴

(٣) باب: النهى عن بناء المساجد على القبور

پیشگیری له دروستکردنی مزکھوت له سهر گور

٣٠٥- عَنْ عَائِشَةَ أَنَّ أُمَّ حَبِيبَةَ وَأُمَّ سَلَمَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُنَّ) ذَكَرْنَا كُنَيْسَةَ رَأَيْنَاهَا بِالْحَبَشَةِ فِيهَا تَصَاوِيرُ فَذَكَرْنَا ذَلِكَ لِرَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): « إِنَّ أَوْلَيْكَ إِذَا كَانَ فِيهِمُ الرَّجُلُ الصَّالِحُ فَمَاتَ بَنَوْا عَلَى قَبْرِهِ مَسْجِدًا وَصَوِّرُوا فِيهِ تِلْكَ الصُّورَ، أَوْلَيْكَ شِرَارُ الْخَلْقِ عِنْدَ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ». {الحديث / ١١٨١. تجريد البخاري / ١ / ٢٧٤، رقم: ٢٦٣ = ٤٢٧، ٤٣٤،
(٣٠٥) { ١٣٤١، ٣٥٧٣ }

عائيشه فەرمووی: ئوممو حەبیبە و ئوممو سەلەمە، گە ھەردووکیان وەك عائیشە، ھاوسەری پېڭەمبەر بوون (دروودی خودا لەسەر پېڭەمبەر و رمزای خودا لەھەموو ھاوسەر و یارانى بى) عائیشە فەرمووی: ئەم دوو خاتووونە، لە ولاتی حەبەشە، لەکاتی كۆچ کردنیاندا بۆ ئەو، کلێسایەکیان دیبوو، بەناوی مارییە، باسی ئەو پەیکەر و وێنانەیان بۆ پېڭەمبەر (دروودی خودای لەسەر بى) گێڕایەو، کە لەناو ئەو کلێسایەدا دیبووین. فەرمووی (دروودی خودای لەسەر بى): (ئەوانە ھۆزێکن کاتى بەندەییەکی باش، یا پیاو چاکى لەناویاندا ھەلەدەکەوئ، کە دەمرئ دەچن مزگەوت لەسەر گۆرەکەى دروست دەکەن و ئەو وێنانەى تیا دەکێشن، ئەم جۆرە کەسانەیش کە ئەم جۆرە رەوشتە نا پەسەندەیان داھێناو، بەدترینی دروستکراوانى خودان، لەلای خودای مەزن لە رۆژى قیامەتدا). {تاج/۱/۳۶، ژمارە: ۷۳۵}.

(۲۰۵) تجرید/۱، ژماره: ۲۶۲، بخاری: ۴۲۷، مختصر صحیح مسلم/۱، ژماره: ۲۵۶ = مسلم: ۵۲۸

روونکردنه‌وه:

ئوم حەبیبە ھاوسەری پێغەمبەرە، (دروودی خودای لەسەر بێ) ناوی
 رەملەى كچى ئەبو سوفیانی كۆرى حەربە، خوشكى موعاویيەى كۆرى ئەبو
 سوفیانه، لەپیش پێغەمبەراییەتیدا بە حەفدە ساڵ لە دایك بوو، لە موسوڵمانە
 پێشینەکانە، كۆچى كرد بۆ حەبەشە، لەوێ بۆمژن كەوت، ئوم حەبیبە
 دهمەرموئ: پیاوێ لە خەوما فەرمووی پێم: ئەى دایكى موسوڵمانان!! لەم
 خەونە شەلەژام، بەلام زۆرى پێ نەچوو، هەر كە عیدەى شەرعیم لە میترى
 پێشینم تەواو بوو، پاشای حەبەشە كەنیزەكێكى خۆیى نارد بۆلام، كەناوى
 (أبرهة) بوو، پاشای حەبەشە لەرپى ئەو كەنیزەكەیه‌وه خوازبێنى كردم بۆ
 پێغەمبەر و منیش رازى بووم و شووم پێكرد^(۱)، خالیدی كۆرى سەعیدی كۆرى
 عاص كرد بە وەكیلى خۆم، وەكیلى پێغەمبەرىش جەعفەرى كۆرى ئەبو طالب
 بوو، نەجاشى لە جیاتی پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) چوار سەد
 لیڤرى زێرى كرد بە مارییم، خالید و مری گرت و دواى دایەوه بەخۆم، عائیشە
 دهمەرموئ: لەكاتى سەرە مەرگا، ئوم حەبیبە ناردى بەدواما، فەرمووی: خۆت
 دهمزانى كە من و تۆ هەوێى یەكترى بووین، هەوێش لەومزمنى هەوێ رزگارى
 نابێ، كەواتە بەخێرى خۆت گەردنم ئازاد بكە منیش گەردنیم ئازاد كردو لە
 خودا پارامەوه بۆى كە لە گوناھى خۆش بێ، ئەویش پێى فەرمووم: (بەراستى
 دلت خۆش كردم خودا دلت خۆش بكا) ئوم حەبیبە لەپیش بیعەتدا بەحەفدە
 ساڵ لەدایك بوو، لە چلو و چوارى كۆچیدا مردوو، نزیكەى حەفتاو دووساڵ
 ژیاوه، (پەزاو پەحمەتى خۆى لى بێ). {بەروانە: تەجرید/ ۲، لاڤەرە: ۴، ژمارە: ۶۱۴

^(۱) لە تەجریدو پوختەى موسلىمدا نووسراوه: (خالیدی كۆرى وەلید) ئەوه هەلەیه.

+ تاج/۲، لاپەرە: ۷۸ = تاج/۲ ل/۴۸۸ ژ/۲۰۹۴ ز/۳۲ + تاج/۵/۱۵۸، زنجیرە: ۳۹ =

تاج/۳ ز/۳۹ ژ/۲۴۴۲}. بۆ سوننەتە دامەزراو مەکان بېروانە: تاج/۱ ز/۱۰۳.

۳۰۶- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: فِي مَرَضِهِ الَّذِي مَاتَ فِيهِ: (لَعَنَ اللَّهُ الْيَهُودَ وَالنَّصَارَى اتَّخَذُوا قُبُورَ أَوْلِيَانِهِمْ مَسْجِدًا) قَالَتْ: وَلَوْلَا ذَلِكَ لَأَبْرَزُوا قَبْرَهُ، غَيْرَ أَنِّي أَخَشَى أَنْ يُتَّخَذَ مَسْجِدًا. (الحديث ۱۳۳۰). (۳۰۶)

عائیشە (رەزای خوای ئی بى) فەرمووی: کاتى فریشتەى مەرگ هات بۆ خزمەتى حەزەرت دروودى خوای لەسەر بى- لەکاتى سەرەمەرگدا، حەزەرت - دروودى خوای لەسەر بى- پارچەپەکی گول گوئی، دابوو بەسەر پرووی خۆیدا، ناوبەناو کە پارچەکە خەفەو تەنگەنەفەسى دەکرد، پرووی خۆى لادەدا وەلەم کاتى سەرەمەرگەدا فەرمووی: (لەعنەت و نەفرینی خودا لە جوولەکەو گاوربى، کەگۆرى پىغەمبەرەکانى خۆيان کردوو بە مزگەوت). پىغەمبەر - دروودى خوای لەسەر بى- بەمە ھەر شەى لەم کردارە ناپەسەندمیان دەکرد نەبادا موسولمانەکانیش چاو لەوان بکەن و گۆرى پىغەمبەر - دروودى خوای لەسەر بى- بکەن بە مزگەوت و نوێژو پەرستى تىدابکەن و بەرەبەرە لەپاش پۆزگارىکی دوورو درێژ گۆرەکە خۆیشى بپەرستن. عائیشە (رەزای خوای ئی بى) فەرمووی: دەى ئەگەر لەبەر ئەم مەترسییە نەبوايە گۆرەکەى پىغەمبەریان - دروودى خوای لەسەر بى- دەرئەخست خانوويان بەسەرەو نەدەکرد، گەرچى من ھەرمەترسى ئەو دەم ھەيە کە گۆرەکەى بکرىت بە مزگەوت) سوپاس بۆخوا کەھەتا ئیستا گۆرەکەى نەوپەرى ریزی ئایینی ئی دەگیرى، بەلام ئەو دەى عائیشە مەترسى ئی کردوو، لەسایەى خواو ەرووی نەداو. (بېروانە: تاج ۱/۳۶۶+۲+۳).

۳۰۷- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) قَالَ: «قَاتِلَ اللَّهُ الْيَهُودَ اتَّخَذُوا قُبُورَ أَنْبِيَائِهِمْ مَسَاجِدَ». (۳۰۷)

خودا بجای به گزی جووله که کاند، گوری پیغه ممبرمکانی خویمان کردووه به مزگهوت).

۳۰۸- عَنْ عَائِشَةَ وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَا: لَمَّا نَزَلَ بِرَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) طَفِقَ يَطْرَحُ خِمِصَةً لَهُ عَلَى وَجْهِهِ فَإِذَا اغْتَمَّ بِهَا كَشَفَهَا عَنْ وَجْهِهِ، فَقَالَ، وَهُوَ كَذَلِكَ: «لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الْيَهُودِ وَالنَّصَارَى اتَّخَذُوا قُبُورَ أَنْبِيَائِهِمْ مَسَاجِدَ». يُحَدِّثُ مِثْلَ مَا صَنَعُوا. {الحديث/ ۱۱۸۷. تجرید/ ۱/ ۲۷۷، ژماره: ۲۶۷ = ۴۳۶، ۱۳۳۰، ۱۳۹۰، ۳۴۵۳، ۴۴۴۱، ۴۴۴۳، ۵۸۱۹} : (۳۰۸)

عائیشه و عابدوللای کوری عباس (رمزای خودایان لی بی) فهرموویان: (کاتی فریشته ی گیان کیشان هات بو خزمهتی پیغه ممبر (دروودی خودای لهسمر بی) لهکاتی سهره مهرگا، چهزمت (دروودی خودای لهسمر بی) پۆبه شمینیک ی گۆل گۆلی دابوو بهسمر روخساری خویدا، ناو بهناو که پۆبه شمینکه خهفه و تهنگه نهفه سی دمکرد، رووی خو ی لادهدا، وه لهکاتی نه سخلهتی سهره مهرگه دا فهرمووی (دروودی خودای لهسمر بی): (لهعنهت و نهفرینی خودا لهسمر جووله که و گاور بی، که گوری پیغه ممبرمکانی خویمان کردووه به مزگهوت).

پیغه ممبر (دروودی خودای لهسمر بی) بهم فهرمایشته ههرمشه ی لهم کرداره ناپه سهندمیان دمکرد، نهبادا موسولمانانیش چاو لهوان بکهن و، ههمان تاوان بکهن و، گوری پیغه ممبر بکهن به مزگهوت و نوپژو پهرستشی تیادا

(۳۰۷) بخاری: ۴۳۷، مسلم: ۱۸۵۰.

(۳۰۸) تجرید/ ۱، ژماره: ۲۶۷، بخاری: ۴۳۶، مختصر صحیح مسلم/ ۱، ژماره: ۲۵۵، مسلم: ۱۸۷.

بکەن، بەرە بەرە لەپاش رۆژگارێکی دوورو درێژ، گۆرمکە خوشی بپەرستن).

{تاج/۱، زنجیرە: ۱۲۱، ژمارە: ۷۳۶}.

رووتکردنەوه:

۱- مەبەست ئەومێه کە گۆرمکە بکری بە ھۆدەو شتی وا، ئەوسا لەناویا وەك مزگەوت نوێژ بکری بەتایبەت لەباتی رووگە و قیبلە روو بکریتە گۆرمکە بۆ ریزو بەگەورە زانین. پەنا بەخوا لە ھەلەمی وا.

۲- مەبەست ئەومنییە کە شوینی گۆرو جیگە گۆرستان نەکری بە مزگەوت، چونکە شتی وا، بەپێی مەرجی تایبەت دروستە.

(۴) باب: فضل بناء المساجد والحث علیها

خیری دروستکردنی مزگەوت لەریگە خوادا

۳۰۹- عَنْ عُثْمَانَ بْنِ عَفَّانَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) يَقُولُ: (عِنْدَ قَوْلِ النَّاسِ فِيهِ حِينَ بَنَى مَسْجِدَ الرَّسُولِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِنَّكُمْ أَكْثَرْتُمْ وَإِنِّي سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ مَنْ بَنَى مَسْجِدًا يَبْتَغِي بِهِ وَجْهَ اللَّهِ بَنَى اللَّهُ لَهُ مِثْلَهُ فِي الْجَنَّةِ). (الحديث: ۴۵۰). (۳۰۹)

پێشەوا عوتمان (پەزای خوای لی بی) لەکاتی جێنشینی خۆیدا ویستی مزگەوتەکە پێغەمبەر (دروودی خوادای لەسەر بی) گەورە بکا، خەڵکەکەش پێیان ناخۆش بوو، بیزاری یان دەرپری، ئیمامی عوتمان فەرمووی: ئەمە کردتان بەچی ئەومندە لەسەری دەرۆن، من خۆم لەم لایەنەوه لەئێوه باشتی لی دەرزانم، چونکە بەگۆی خۆم لەزاری پیرۆزی پێغەمبەرمان ژنەوت دمیفرموو:

(۳۰۹) تەجرید/۱، ژمارە: ۲۷۴، بخاری: ۴۵۰، مختصر صحيح مسلم/۱، ژمارە: ۲۴۰، مسلم: ۱۱۹۰.

(ههركهسێ مزگهوتێ دروست بكا، ساخ له بهر رمزای خودا، خودایش له قیامهتا، له پاداشی ئهومدا، له بهههشتا ته لاریکی بۆ دروست دهكا، له وینهی ئهو مزگهوته)

راقه و شیکردنهوه:

واته: مزگهوته دروستکراومکه تاگه ورمتر و باشتربێ، ته لارمکهیش باشت دهبێ له بهههشتا.

مهحمودی کورێ له بید فهرمووی: پێشهوا عوثماني کورێ عهففان (رمزای خودای ئی بێ) له کاتی جێنشینی خۆیدا، ویستی مزگهوته که ی پێغه مبه ر (دروودی خودای له سهر بێ) گه وره بکا، خه ئکه کهیش ئه ومیان پێ ناخۆش بوو، بێزارییان دهربرێ، هه زیان ده کرد وازی ئی به ئینی و وه ک خۆی به مینی، ئه ویش فهرمووی: به گوتی خۆم له زاری پیرۆزی پێغه مبه رم ژنه وت دهبه فهرموو: (هه رکهسێ مزگهوتێ دروست بكا، ساخ له بهر رمزای خودا، خودایش له قیامهتا، له پاداشی ئهومدا، له بهههشتا، ته لاریکی بۆ دروست دهكا). {تاج/ ۱، زنجیره: ۱۱۴، ژماره: ۶۷۵، چاپی/ ۴، لاپه ره: ۲۴۲، چاپی/ ۱}.

(۵) باب: النذب إلى وضع الأيدي على الركب في الركوع ونسخ التطبيق

دهست گرتن به نه ژنۆوه و نه سفی نه طبیق

۳۱۰ - عَنْ مُصْعَبِ بْنِ سَعْدٍ قَالَ: صَلَّيْتُ إِلَى جَنْبِ أَبِي، قَالَ: وَجَعَلْتُ يَدَيَّ بَيْنَ رُكْبَتَيَّ، فَقَالَ لِي أَبِي: اضْرِبْ بِكَفَيْكَ عَلَى رُكْبَتَيْكَ، قَالَ: ثُمَّ فَعَلْتُ ذَلِكَ مَرَّةً أُخْرَى فَضْرَبَ يَدَيَّ، وَقَالَ: إِنَّا نُهِنَا عَنْ هَذَا، وَأَمَرْنَا أَنْ نَضْرِبَ بِالْأُكْفِ عَلَى الرُّكْبِ. {الحديث/ ۱۱۹۴. تجريد/ ۱/ ۴۰۹، رقم/ ۴۲۸ = ۷۹۰} : (۳۱۰)

(۳۰) تجريد/ ۱، ژماره: ۴۲۸، بخاری: ۷۹۰، مختصر صحيح مسلم/ ۱، ژماره: ۲۹۲، مسلم: ۱۱۹۴.

موصعه بی کوری سهعدی کوری نه بو ومقاص (رمزای خودایان لی بی)
 فهرمووی: له تهنیشتی باوکهوه نویتزم دمکرد، لهکاتی چه مینه ومدا، ههردوو
 له په کانه نووساند بهیه کهوه و دامنان له نیوانی ههردوو رانمدا، کاتی له نویتزمکه
 بوومهوه، باوکه پپی فهرمووم: شتی وا مهکه، جاران نیمه ناوامان دمکرد، به لام
 له پاشتر پیغه مبهمر (دروودی خودای له سهر بی) نه بی لیگردین لهوه، وه باوکه
 پپی فهرمووم: ههردوو له په کانت بگره به ههردوو نه ژنوکانتتهوه).

فهرمووی: جاری تریش له ومدا، ههمان شتم کردموه، باوکه کیشای
 به ههردوو دمستمداو، فهرمووی: جاران نیمه ناوامان دمکرد، به لام ناخر شت
 پیغه مبهمر (دروودی خودای له سهر بی) جلهو گیری لیگردین له کردنی نهوه،
 وه فهرمانی پیگردین که له چه مینه ومدا دمست بگرین به نه ژنومانهوه).

(۷) باب: تحریم الکلام فی الصلاة ونسخ ما کان من إباحته

فسه کردن له ناو نویتزدا هه رانه، له پیتشدا رهوا بووه به لام له پاشا پوج کرایهوه

۳۱۱- عَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كُنَّا نُسَلِّمُ عَلَى النَّبِيِّ وَهُوَ فِي
 الصَّلَاةِ، فَيُرَدُّ عَلَيْنَا، فَلَمَّا رَجَعْنَا مِنْ عِنْدِ النَّجَاشِيِّ، سَلَّمْنَا عَلَيْهِ فَلَمْ يَرُدَّ عَلَيْنَا، وَقَالَ:
 (إِنَّ فِي الصَّلَاةِ شُغْلًا) الْحَدِيث ۱۱۹۹ - طَرَفَاةً فِي: ۱۲۱۶، ۳۸۷۵: (۳۱۱)

عهدووللای کوری مهسوود، کهناسراوه به نیبنومهسوود (رمزای خوای لی
 بی) دهفهرمووی: (له پیتشدا له ناو نویتزدا سلاومان له پیغه مبهمر -دروودی خوای
 له سهر بی- دمکرد، نهویش سلاوه کهی وه لام دمداینهوه، تا نه وکاتهی که له لای
 نه جاشی پادشای حبه شه گه پراینهوه، نیتز که له ناو نویتزدا سلاومان لی دمکرد
 وه لامی سلاوه کهمانی نه نه دایهوه، جا عهرزیمان کرد: نهی پیغه مبهمری خودا !
 جاران که له ناو نویتزدا سلاومان لی دمکردیت، وهرامی سلاوه کهت دمداینهوه،

که چی نیستا وهلامی نادمیته وه، هوئی نهمه چیه؟ فهرمووی دروودی خوای
لهسه ر بی: (بهراستی نوپژ خهریکبوونی گهرمکه، کهواته: نوپژکهر لهناو
نوپژمهکیدا دمی ههردلی لای نوپژمهکی بی و بهس). (تاج/ ۱/ ۲۲۰).

نهمهیش کومه لی فهرموودمیه لهم بابته، بو سوودی زیاتر راگوپزیان

دهکه م:

عَنْ مُعَاوِيَةَ بْنِ الْحَكَمِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: بَيْنَمَا أَنَا أَصَلِّي مَعَ رَسُولِ اللَّهِ
(صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، إِذْ عَطَسَ رَجُلٌ مِنَ الْقَوْمِ، فَقُلْتُ: يَرْحَمُكَ اللَّهُ، فَرَمَانِي الْقَوْمُ
بِأَبْصَارِهِمْ، فَقُلْتُ: (وَأَكْثَلُ أُمَيَّاهُ! مَا شَأْنُكُمْ؟ تَنْظُرُونَ إِلَيَّ؟! فَجَعَلُوا يَضْرِبُونَ بِأَيْدِيهِمْ
عَلَى أَنْفِخَاذِهِمْ، فَلَمَّا رَأَيْتَهُمْ يُصَمْتُونَنِي، لَكِنِّي سَكَتُ، فَلَمَّا صَلَّى رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَبَابِي هُوَ وَأُمِّي، مَا رَأَيْتُ مُعَلِّمًا قَبْلَهُ وَلَا بَعْدَهُ أَحْسَنَ تَعْلِيمًا مِنْهُ،
فَوَاللَّهِ مَا كَهَرَنِي، وَلَا ضَرَبَنِي، وَلَا شَتَمَنِي، ثُمَّ قَالَ: «إِنَّ هَذِهِ الصَّلَاةَ لَا يَصْلُحُ فِيهَا
شَيْءٌ مِنْ كَلَامِ النَّاسِ، إِنَّمَا هُوَ التَّسْبِيحُ وَالتَّكْبِيرُ وَقِرَاءَةُ الْقُرْآنِ، أَوْ كَمَا قَالَ رَسُولُ اللَّهِ
(صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنِّي حَدِيثُ عَهْدٍ بِجَاهِلِيَّةٍ وَقَدْ جَاءَ اللَّهُ
بِالْإِسْلَامِ، وَإِنَّ مِنَّا رَجُلًا يَأْتُونَ الْكُفَّانَ، قَالَ: «فَلَا تَأْتِهِمْ». قَالَ: قُلْتُ: وَمِنَّا رَجُلٌ
يَتَطَيَّرُونَ. قَالَ: «ذَلِكَ شَيْءٌ يَجِدُونَهُ فِي صُدُورِهِمْ فَلَا يَصُدُّهُمْ».

(قَالَ ابْنُ الصَّبَّاحِ: فَلَا يَصُدُّكُمْ) قَالَ: وَكَانَتْ لِي جَارِيَةٌ تَرَعَى غَنَمًا لِي قَبْلَ أَحَدٍ
وَالْجَوَانِيَّةِ، فَاطْلَعْتُ ذَاتَ يَوْمٍ فَإِذَا الذِّبُّ قَدْ ذَهَبَ بِشَاةٍ مِنْ غَنَمِهَا، وَأَنَا رَجُلٌ مِنْ بَنِي
آدَمَ آسَفُ كَمَا يَأْسِفُونَ، لَكِنِّي صَكَّكْتُهَا صَكَّةً، فَاتَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ) فَعَظَمَ ذَلِكَ عَلَيَّ، قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَفَلَا أُعْتِقُهَا؟ قَالَ: «اِئْتِنِي بِهَا». فَاتَيْتُهُ
بِهَا فَقَالَ لَهَا: «أَيْنَ اللَّهُ؟ قَالَتْ: فِي السَّمَاءِ، قَالَ: «مَنْ أَنَا؟» قَالَتْ: أَنْتَ رَسُولُ اللَّهِ.
قَالَ: «أُعْتِقُهَا فَإِنَّهَا مُؤْمِنَةٌ». {الحديث/ ۱۱۹۹ = ۱۱۸۰ ف م}:

موعاوییه کوری چه کهم (رمزای خودای لی بی) فهرمووی: جاری له پشتی پیغه مبهرموه (دروودی خودای لهسهر بی) نویژی جه ماعه تم دمکرد، پیاوی له ریزمه کهدا پژی، منیش وهك و اباوه، گوتم: (يَرْحَمُكَ اللَّهُ: خوا رحمت پی بکا).

خه لکه کهی ناو نویژمه کیش، به نارمزی و بیزاریه وه به چاو ناماژمیان بو کردم، که چون له ناو نویژدا قسه دمکه م منیش گوتم: ئه ی کۆستی دایکم بکهوی به مردنی من، دهبی چی بی ویلییه کم کردبی، کهوا نهو خه لکه ی وا بیزار کردوه لی، نهوه جیتانه وا لی م مؤر دهنه وه؟! نهوانیش دمستیان دمکیشا بهرانیانا هتا من بی دنگ بکه، جا منیش (گهرچی له کاره کهشیان تووره بوو بووم) به لام که دیم وا بی دنگم دمکه خامۆش بووم و قسه ی ترم نه کرد. جا کاتی پیغه مبهر (دروودی خودای لهسهر بی) بهر نویژییه که ی تهواو کرد فهرمووی: (بهراستی ئه م نویژه به که لکی قسه ی دنیایی نایی، چونکه نویژ دهبی ههر بریتی بی له ته سبب حات کردن و نه لاهو نه کبه ر کردن و باسی ستایش و گهورمی خودا کردن و قورئان خویندن).

فهرمووی: پیغه مبهر (دروودی خودای لهسهر بی) یا ناوای فهرموو، یا فهرمایشتیکی له م بابه ته ی فهرموو.

موعاوییه فهرمووی: گوتم: ئه ی پیغه مبهری خودا! من مرویه کی نو موسولمانم، تازه له سهرده می نه زانی دابراوم، ئیستایش خودای گه وره ئه م ئایینه پیروژه ی ئیسلامی هیئاوه، ئیمه له سهرده می نه زانی دا، هه ندی شت هه بوون دهمانکردن، وهك نه وه ی ده چووین بو لای کوله نانی و کاهینان و بو هه ندی کاروباری غه ییبی خۆمان پرس و رامن پی دمکردن؟ فهرمووی: (ئیتیر هاموو شۆیان مه کهن). گوتم: نو قلا نه شمان لی دما؟ فهرمووی: (نهوه شتی که و دی به دلتاناو عادت و خووتان پییه وه گرتوه، به لام بایه خی نییه و دهر بهستی مه بن و

له برپاری خۆتان ساردتان نه کاته وه). گوتم: ئه ی پیاوی وامان همیه به رهمل دانه دگر نه وه؟ فهرمووی: (پێغه مبه ری له پێغه مبه ر مگانیش به رهمل دانه ی دگر ته وه، جا نه وه ی که دانه گرته وه که ی ریکی نه وه دانه گرته وه مبی، که نه وه پێغه مبه ره دمیکرد نه وه دروسته، نه گینا دروست نییه). نیستایش کهس نازانی که نه وه پێغه مبه ره دانه و رملی چۆن گرته وه وه، که وایی بۆ کهس دروست نییه لافی نه وه ئی بدا، که به هو ی رهمله وه شتی نه یینی دزمانی.

موعاوییه فهرمووی: که نیزیکم هه بوو، شوانی رانه کهم بوو، له دهور و بهری چپای ئو خودو له جه ووانییه که ناوی شوینیکه له نزیک ی ئو خودم وه رانه که ی ده له و مراند، جا رۆژی ئاژه له کهم به سهر کرد روانیم وا سهری له رانه که ی بهری دیار نییه و گورگ خوار دوو یه تی، دیاره که منیش ههر ئاده میزادم وه که نه وه خه لکه ی ترو وه که چۆن تو ره دهن منیش توو ره دهم، جا له بهر نه وه یه که شه قاز لاهم لیدا، کاتی چوومه خزمه تی هه زرت باسی نه مه م بو ی کرد، زۆری که و ره و گران کرد له سهرم، هه رزیم کرد: قوربان! که وایه بۆچی ئازادی نه که م؟ فهرمووی: (به یه نه بۆم) منیش بر دم بۆ خزمه تی، پێغه مبه ره (دروودی خودای له سهر بی) پیی فهرموو: (خودا وا له کو ی؟) که نیزم که که گوتی: وا له ئاسمان. پێغه مبه ره لیی پرس ی: (ئه ی من چیم؟) گوتی: تۆ پێغه مبه ری خودای. پێغه مبه ره (دروودی خودای له سهر بی) فهرمووی: (ئازادی بکه نه مه با و مر داره و موسولمانه).

روونکردنه وه:

له کتییی (تدریب الرأی) دا، بهرگی یه که م، لاپه ره: ۵۳۸، ده فهرمو ی: (وینبغی للرأی بالمعنی أن یقول عقیبه، أو کما قال، أو نحوه، أو شبهه، أو ما أشبه هذا من الألفاظ). جا له سهر نه م بنیاته ههر کاتی مرۆف له دهقی فهرمو و ده که دنیایا

نهبوو، وه گومانی نهووی هه‌بوو، که وشه‌یی، یا رسته‌یه‌کی له دمقی فهرموودمه‌که
 گۆرپوه، یا لئی گۆراوه، نه‌وا له‌م بارو دۆخه‌دا وا باشه، له دوا‌یه‌وه، یه‌کسه‌ر بلی:
 (یا وه‌ک نه‌ووی که پێغه‌مبه‌ر فهرموویه‌تی) به‌لام نه‌گه‌ر له‌دمقی فهرموودمه‌کی
 پێغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) دلتیا بوو، پێویست به‌ گوته‌نی شتی وا
 نا‌کا، ومکوو نه‌وه‌ که‌سێ دمقی فهرموودمه‌یه‌کی بوخاری یا موسلیم بخوینێته‌وه.
 وَعَنْ مُعَاوِيَةَ بْنِ الْحَكَمِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَسَلَّمَ): {إِنَّ هَذِهِ الصَّلَاةَ لَا يَصْلُحُ فِيهَا شَيْءٌ مِنْ كَلَامِ النَّاسِ ، إِنَّمَا هُوَ التَّسْبِيحُ،
 وَالتَّكْبِيرُ، وَقِرَاءَةُ الْقُرْآنِ} رَوَاهُ مُسْلِمٌ. {موسليم شيحا/ ۵۷۷۴، ۱۱۹۹}:

موعاوییه‌ی کورێ نه‌بو نه‌لحه‌که‌م (رمزای خودای لی بی) فهرمووی:
 پێغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) فهرمووی: (به‌راستی نه‌م نوێژه به
 که‌لکی قسه‌ی دونیایی نایی، چونکه نوێژ خوا دایناوه که هه‌ر ته‌سبیحات و
 نه‌للاونه‌که‌به‌ری تیا بکړیو، ستایش و سوپاسی خودای تیا‌بکړیو، باسی گه‌ورمیی
 خودای تیا‌بکړیو و قورنانی تیا‌بخوینړی) {تاج/ ۱، زنجیره: ۵۸، ژماره: ۴۱۱}.

روونکردنه‌وه:

موعاوییه‌ی کورێ چه‌که‌م هاوه‌لی پێغه‌مبه‌ره، له‌مه‌دینه نیشته‌جێ بوو،
 یه‌ک فهرموودمی له‌سه‌حیحی موسلیمدا هه‌یه که نه‌م فهرموودمه‌یه، موعاوییه
 دمفه‌رموی: (رمزای خودای لی بی) روژی له‌گه‌ل عه‌لی براما، له‌خزمه‌تی
 چه‌زمتدا بووین، عه‌لی برام دمیی له‌ نه‌سه‌به‌که‌ی کرد، که له‌خه‌ندمه‌کی به
 قه‌له‌مبازی به‌ه‌رپێته‌وه، به‌لام نه‌سه‌به‌که‌ کورتي هیناو کهوت، له‌به‌ر نه‌وه دیواری
 خه‌نه‌که‌که لاقی عه‌لی برامی ورد کرد، جا له‌سه‌ر نه‌وه‌حاله عه‌لیمان برد بۆلای

پيڻغمبهر (دروودی خودای لهسهر بڼ) دمستی هیڼا بهسهر لاهه شکاو مکیداو

فهرمووی: (بسم الله) نیتړ نهلهم له لاقیا نهما، که دابهزی ته و او چاک بوو یووه).

۳۱۲- عَنْ زَيْدِ بْنِ أَرْقَمَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: كُنَّا نَتَكَلَّمُ فِي الصَّلَاةِ، يُكَلِّمُ الرَّجُلُ صَاحِبَهُ، وَهُوَ إِلَى جَنْبِهِ فِي الصَّلَاةِ، حَتَّى نَزَلَتْ: (وَقُومُوا لِلَّهِ قَانِتِينَ) فَأَمَرْنَا بِالسُّكُوتِ، وَنَهَيْنَا عَنِ الْكَلَامِ). {الحديث/ ۱۲۰۳ = ۱۱۸۲ فم = فَتْحُ الْمُلْهِمِ. تجرید/ ۱۰/۲، رقم: ۵۹۰ = ۱۲۰۰، ۴۵۳۴ فتح الباری}: (۳۱۲)

زمیدی کوری نهرقهه (رمزای خودای لی بڼ) فهرمووی: نيمه لمپيشدا، لمناو نويزدا، قسه مان لمگهل يهکتردا دمکرد، تا نهم نايهته هاته خوارموه، که دمفهرمووی: (وَقُومُوا لِلَّهِ قَانِتِينَ - بَقْتَرَة/ ۲۳۸) واته: له نويزدا، بهسهر کزی و به مل کهچی راوستنو دم به يادو زیکری خودا بنو قسهی دنيايي مهکن).
نیتړ فهرمانمان پیکرا به خاموشي و قسهکردنمان له نويزدا لی قهدهغه کرا).
{تاج/ ۱/۲۱۹، زنجیره: ۵۷، ژماره: ۴۰۹}.

روونکردنه وه:

زمیدی کوری نهرقهه می قهیس، نه نصاریه، خه زره جیه، مالی نهرقهه می باوکی، له سهرمتای نیسلامه وه بوو بوو به مه کوو جیگه کی کوو بونه وهی نهینی موسولمانه کان، که لهسهر گردی صهفا بوو، ههتا ژماره: بیان به عومهری کوری خهتابه وه بوو به چل کهس، دوا هه مینی نهو چل کهسه عومهری کوری خهتاب بوو، نیتړ لهوی گواستیان ه وه دمرچوون، نهرقهه کوچه ری بوو، ناماده ی جهنگی به درو نوحودو گشت نه به ردگاگانی تری پيڻغمبهر بوو بوو، له مه دینه مردووه،

(۳۲) تجرید/ ۲، ژماره: ۵۹۰، بخاری: ۱۲۰۰، مختصر صحیح مسلم/ ۱، ژماره: ۳۳۴، مسلم: ۱۲۰۳

له تهمەنی ههشتاو پینج سالیڤا، هه‌ندی ده‌لێن: باوکی ئه‌رقه‌میش موسولمان بووه‌.

زمیدی کۆری ئه‌رقه‌م له‌ رۆژی غه‌زای ئو‌خوددا ویستی هاوبه‌شی ئه‌و جه‌نگه‌ بکا، به‌لام پێغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) رێگهی نه‌دا، له‌به‌رئه‌وه‌ی که‌ می‌رد منال بوو، یه‌که‌م شه‌رگه‌ که‌ زمید ئاماده‌ی بوو، خه‌ندمق بوو، له‌گه‌ڵ پێغه‌مبه‌ردا ئاماده‌ی حه‌فله‌ غه‌زا بووه‌، فه‌رمووده‌ی زۆری پێغه‌مبه‌ری گێراوته‌وه‌، له‌ پیاوانی سه‌حیحی موسلیم و سه‌حیحی بوخارییه‌، دادمه‌رئیت به‌ یه‌کیک له‌ خۆشه‌ویسته‌کانی ئیمامی عه‌لی، له‌ ئیمامی عه‌لییه‌وه‌ گێراوه‌ی زۆره‌ ئاماده‌ی رووداوی (سه‌فین) بووه‌، سالی (٦٦) یا سالی (٦٨) کۆچی له‌سه‌رده‌می (المختار) دا له‌ (کووفه‌) مردووه‌.

جاری گۆیی ئی دهبی عه‌بدو‌ل‌لای کۆری ئوبه‌ی هه‌رمشه‌ له‌ پێغه‌مبه‌رو موسولمانان دمکاو ده‌لێ: (ئه‌گه‌ر گه‌راپه‌نه‌وه‌ له‌م سه‌فه‌ره‌ بۆ مه‌دینه‌، ده‌سته‌ی منو، ده‌سته‌ی موحه‌ممه‌د، کامان ئازاترو توانا تر بوو، ده‌سته‌ی داماوو بێ ده‌سته‌لات له‌ مه‌دینه‌ ودمه‌ردمێ!).

جا زمید ئه‌مه‌ دمگێرپێته‌وه‌ بۆ پێغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) پێغه‌مبه‌ریش (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) له‌ عه‌بدو‌ل‌لای دمپرسی که‌ شتی وای گوتووه‌؟ ئه‌ویش سوپندی خوارد که‌ شتی وای نه‌گوتووه‌، پێغه‌مبه‌ریش باومری پێ دمکاو باومر به‌ قسه‌که‌ی زمید ناکا، تا له‌ ئه‌نجامدا خودا ئایه‌تی نارد له‌ خوارموه‌ راستیی قسه‌ی زمیدی چه‌سپاندو قسه‌ی ئیبنو سه‌لوولی به‌درۆ خسته‌وه‌.. {پروانه‌: ته‌جرید/١١/٢، ژماره‌: ٥٩٠ + ته‌جرید/٢، لاپه‌ره‌: ٢٩، ژماره‌: ٦٠٩}.

عَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كُنَّا نُسَلِّمُ عَلَى النَّبِيِّ وَهُوَ فِي الصَّلَاةِ، فَيَرُدُّ عَلَيْنَا، فَلَمَّا رَجَعْنَا مِنْ عِنْدِ النَّجَاشِيِّ، سَلَّمْنَا عَلَيْهِ فَلَمْ يَرُدَّ عَلَيْنَا، وَقَالَ: (إِنَّ فِي الصَّلَاةِ شُغْلًا) الْحَدِيث ١١٩٩ - طَرَفَاهُ فِي: ١٢١٦، ٣٨٧٥:

عبدالوللای کوری مسعود، که ناسراوه به نبینومه سعود (رمزای خوای ئی بی) دمفرموی: (له پێشدا له ناو نوێژدا سلاومان له پێغه مبه ر دروودی خوای له سهر بی- دمکرد، نهویش سلاومه کی وه لام دمه داینه وه، تا نه وکاته ی که له لای نه جاشی پادشای حه به شه گه راپینه وه، ئیتر که له ناو نوێژدا سلاومان ئی دمکرد وه لامی سلاومه مانی نه نه دایه وه، جا عه رزیمان کرد: نه ی پێغه مبه ری خودا ! جارن که له ناو نوێژدا سلاومان ئی دمکردیت، وهرامی سلاومه کت دمه داینه وه، که چی ئیستا وه لامی نادمیته وه، هو ی نه مه جیه؟ فهرمووی دروودی خوای له سهر بی- : (به راستی نوێژ خه ریکبوونی گه ره که، که واته: نوێژ که ره له ناو نوێژه که یدا دمی هه ردلی لای نوێژمه کی بکو به س). (تاج/ ١/ ٢٢٠).

وَفِي رِوَايَةٍ عَنْ زَيْدِ بْنِ أَرْقَمٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: إِذَا كُنَّا لَتَكَلَّمُ فِي الصَّلَاةِ، عَلَى عَهْدِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُكَلِّمُ أَحَدُنَا صَاحِبَهُ بِحَاجَتِهِ، حَتَّى نَزَلَتْ: (حَافِظُوا عَلَى الصَّلَوَاتِ) الْآيَةُ فَأَمَرْنَا بِالسُّكُوتِ). (الْحَدِيث ١٢٠٠ - طَرَفُهُ فِي: ٤٥٣٤):

له گه راپانه ومیه کا، له زمیدی کوری نه رفه مه وه (رمزای خوای ئی بی) دمفرموی: ئیمه له پێشدا له ناو نوێژدا قسه مان له گه ل یه کتریدا دمکرد، هه تا نه م نایه ته هاته خواره وه که دمفرموی: ﴿حَافِظُوا عَلَى الصَّلَوَاتِ وَالصَّلَاةِ الْوُسْطَى وَقُومُوا لِلَّهِ قَانِتِينَ﴾. البقرة / ٢٣٨

واته: به باشی ناگاداری هه موو نوێژه فهرزماکتان بکه ن، به تابه ته ی نوێژی ناسراو به (الصَّلَاةِ الْوُسْطَى) که نوێژی عه صره، وه له ناو نوێژدا به سه رکزی و

ملکه چی راومستن و، دهم به زیکرو یادی خودا بن و لهکاری دنیایی و قسهی
ناسایی بهدوور بن).

نیر بهپیی ئەم نایهته هه‌رمانمان پیکرا به بیدمگی و خامۆشی له نوێژاو،
قسه‌کردنی ناساییمان لی^۶ هه‌دمه‌که‌را (تاج/۱/۲۱۹-ش/د/ت/ن).

راشه‌و شیکردنه‌وه:

زمیدی کورێ ئه‌رقه‌می قه‌یسی ئه‌نصاریه‌یه خه‌زرجیه‌یه، مالی ئه‌رقه‌می
باوکی، له‌سه‌رم‌تای ئیسلامه‌وه بووبوو به‌خانه‌ی کۆبوونه‌وه‌ی نه‌ینی
موسولمانه‌کان، له‌ پۆزی غه‌زای ئو‌خوددا ویستی هاوبه‌شی ئه‌و جه‌نگه‌ بکا، به‌لام
پێغه‌مبه‌ر (ره‌زای خ‌وای لی بێ) رێگه‌ی نه‌دا له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که به‌میردمنالی دانا،
یه‌که‌م شه‌رپه‌که که ناماده‌ی بووه خه‌نده‌ق بووه، له‌خزمه‌ت خه‌زمرتدا خه‌فده
غه‌زای کردووه، هه‌رمووده‌ی زۆری پێغه‌مبه‌ری گیراومه‌ته‌وه، به‌تایبه‌تی له‌نیمامی
عه‌لی‌یه‌وه، به‌لکو دادمه‌ریت به‌ یه‌کێک له‌ خۆشه‌ویسته‌کانی عه‌لی.

ئەم زاتانه‌ فه‌قی بوون، هه‌رموودمیان لێیه‌وه گیراومه‌ته‌وه: ئه‌بو طوفه‌یل و
ئه‌بو عوسمانی ئه‌ل- نه‌دی و ئیبنو ئه‌بی له‌یلاو طاووس و که‌سانی تریش.

له‌سه‌حیحی سونه‌تدا داستانیکی هه‌یه سه‌باره‌ت به‌سوورمه‌تی (المنافقون).
له‌گه‌ڵ نیمامی عه‌لیدا (ره‌زای خ‌وای لی بێ) ناماده‌ی پروودای (صفه‌ین) بوو،
سالی (۶۶) یان (۶۸) ک، له‌سه‌رده‌می (المختار) دا له‌ (کووفه‌) مردووه.

جاری گویی لی ده‌بی عه‌بدو‌ل‌لای کورێ ئوبه‌ی هه‌ر شه‌ له‌ پێغه‌مبه‌رو
موسولمانان ده‌کاوه‌: (ئه‌گه‌ر که‌راینه‌وه بۆ مه‌دینه، ده‌سته‌ی من و ده‌سته‌ی
موحه‌مه‌د، کامان ئازاترو تواناتر بوو، ده‌سته‌ی داماو له‌مه‌دینه و ده‌مه‌دنی؟)
جا ئەمه ده‌گیریته‌وه بۆ پێغه‌مبه‌ر -دروودی خ‌وای له‌سه‌ر بێ- پێغه‌مبه‌ریش -

دروودی خوای لهسهر بئ- لهعهبدوئلا دمپرسی که شتی وای گوتوووه ؟ نهویش سویندی خوارد کهشتی وای نهگوتوووه، پیغهمبه‌ریش باومری پی دمکاو باومر به‌هسه‌که‌ی زمید ناگا، تا لهئه‌نجامدا خودا نایه‌تی نارد خوارموه راستی قسه‌ی زمیدی چه‌سپاندو قسه‌ی ئیبنوسه‌لوولی به‌دروخسته‌وه (بروانه: تاج/ ۷ ل / ۱۹۸ ف/ ۱).

۳۱۳- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: بَعَثَنِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي حَاجَةٍ لَهُ، فَأُتِلَقْتُ، ثُمَّ رَجَعْتُ وَقَدْ قَضَيْتُهَا، فَأَتَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَسَلَّمْتُ عَلَيْهِ فَلَمْ يَرُدَّ عَلَيَّ، فَوَقَعَ فِي قَلْبِي مَا اللَّهُ أَعْلَمُ بِهِ، فَقُلْتُ فِي نَفْسِي: لَعَلَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَجَدَ عَلَيَّ أَنِّي أَبْطَأْتُ عَلَيْهِ ؟ ثُمَّ سَلَّمْتُ عَلَيْهِ فَلَمْ يَرُدَّ عَلَيَّ، فَوَقَعَ فِي قَلْبِي أَشَدُّ مِنَ الْمَرَّةِ الْأُولَى، ثُمَّ سَلَّمْتُ عَلَيْهِ فَرَدَّ عَلَيَّ، فَقَالَ: (إِنَّمَا مَنَعَنِي أَنْ أَرُدَّ عَلَيْكَ أَنِّي كُنْتُ أَصَلِّي). وَكَانَ عَلَيَّ رَاحِلَتِهِ، مُتَوَجِّهًا إِلَى غَيْرِ الْقِبْلَةِ (الحديث ۱۲۱۷): (۳۱۳)

جابیری کوری عهبدوئلا (رمزای خوای لی بئ) فهرمووی: جاری پیغه‌مبه‌ر - دروودی خوای لهسهر بئ- ناردمی بو کاریکی خوئی، منیش چووم کردم و هاتمه‌وه بو لای پیغه‌مبه‌رو سلاوم لی‌کرد، به دمستی ناوایه‌کی کرد، به‌لام به‌گوتن وه‌لامی نه‌دامه‌وه، منیش له‌به‌رنه‌وه‌ی له ئاماژمکه‌ی پیغه‌مبه‌ر -دروودی خوای لهسهر بئ- حالی نه‌بووم، نه‌وه‌ی که هه‌ر خوا خوئی باشر ناگای لییه‌تی هات به دئما، جا له‌دئی خو‌ما گوتم: رهنه‌گه پیغه‌مبه‌ر -دروودی خوای لهسهر بئ- له‌سهر نه‌وه لی‌م زویر بووبی چونکه دره‌نگ هاتمه‌وه بو خزمه‌تی ؟ دیسان سلاوم لی کردموه، دیسانه‌وه وه‌لامی نه‌دامه‌وه، ئه‌مجارمیان له جاری یه‌که‌م زیاتر

(۳۳) تجرید/ ۲، ژماره: ۵۹۴، بخاری: ۱۲۱۷، مختصر صحیح مسلم/ ۱، ژماره: ۳۲۲، مسلم: ۵۴۰ =

خه‌م دایگرت‌م و دلم سه‌خلت بوو، له‌جاری سییه‌ما که‌سلاوم لی‌کرد، وه‌لامی دامه‌ومو فهرمووشی: (ئه‌وه مه‌شغوولی نوێژ بووم، بویه وه‌لامی سلاوم‌که‌تم نه‌دایه‌وه).

جابیر فهرمووی: له‌و کاته‌دا به‌رپوه بوو، به‌سواری ولا‌خه‌که‌ی بوو، له‌و کاته‌دا پرووشی له‌ روو‌گه (قیبله) نه‌بوو.

(۸) باب: جواز لعن الشیطان فی أثناء الصلاة

دروسته له‌ناو نوێژدا له‌عنه‌تو نه‌فره‌ت له‌ شه‌یتان بکری

۳۱۴- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (إِنَّ عِفْرِيَّتًا مِنَ الْجِنِّ تَقْلَتَ عَلَيَّ الْبَارِحَةَ أَوْ كَلِمَةً نَحْوَهَا لَيَقْطَعَنَّ عَلَيَّ الصَّلَاةَ فَأَمْكَنِي اللَّهُ مِنْهُ فَأَرَدْتُ أَنْ أَرْبِطَهُ إِلَى سَارِيَةٍ مِنْ سَوَارِي الْمَسْجِدِ حَتَّى تُصْبِحُوا وَتَنْظُرُوا إِلَيْهِ كُلُّكُمْ فَذَكَرْتُ قَوْلَ أَخِي سُلَيْمَانَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَهَبْ لِي مُلْكًا لَا يَنْبَغِي لِأَحَدٍ مِنْ بَعْدِي). (الحدیث ۴۶۱ - أطرافه فی: ۱۲۱۰، ۳۲۸۴، ۳۲۲۳، ۴۸۰۸): (۳۱۴)

ئه‌بوهورمیره (پرمزای خوای لی بی) فهرمووی: پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سهر بی) فهرمووی: (دوی شه‌و دیوێکی جنوکه له‌پر په‌لاماری دام، یا وشه‌یه‌کی ناوای فهرموو، بۆ ئه‌وه په‌لاماری دام تا‌کوو نوێژ‌که‌م پی بپری، به‌لام له‌سایه‌ی خوداوه ده‌ستم لی ی گری‌وو گرت‌م، ویستم که‌بی به‌ستمه‌وه به‌یه‌کی له‌کوئه‌که‌کانی مزگه‌وته‌وه هه‌تا به‌یانی هه‌مووتان سه‌یری بکه‌ن، به‌لام که‌فه‌رمایشته‌که‌ی سوله‌یمان پیغه‌مبه‌ری برام بیر‌که‌وته‌وه نیتر خوێپریم کرد، مه‌به‌ست نه‌و فهرمایشته‌ی سوله‌یمانه که‌ ده‌فه‌رموی: (رَبِّ هَبْ لِي مُلْكًا لَا يَنْبَغِي

لَا حَدَّ مِنْ بَغْدِي) واته: نهی پهرومردگارم! موټک و دمه‌لآت و سامانیکی وام
پیښه‌خشه که له پاش من بۆکه‌سی تر دمست نه‌دات). (ت/۱/۳۶۰/۱۵ ز-۱۸ ز-۷۲۰
ش).

نهم فهرموودمیه‌ش بۆ روونکردنه‌وی نهم مه‌به‌سته راگوێز ده‌که‌ین:
عَنْ أَبِي الدَّرْدَاءِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَامَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)
فَسَمِعْنَاهُ يَقُولُ: «أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْكَ» ثُمَّ قَالَ: «أَلْعَنُكَ بِلَعْنَةِ اللَّهِ» ثَلَاثًا، وَبَسَطَ يَدَهُ
كَأَنَّهُ يَتَنَاوَلُ شَيْئًا، فَلَمَّا فَرَغَ مِنَ الصَّلَاةِ، قُلْنَا: يَا رَسُولَ اللَّهِ قَدْ سَمِعْنَاكَ تَقُولُ فِي
الصَّلَاةِ شَيْئًا لَمْ نَسْمَعْكَ تَقُولُهُ قَبْلَ ذَلِكَ؟ وَرَأَيْنَاكَ بَسَطْتَ يَدَكَ، قَالَ: «إِنَّ عَدُوَّ اللَّهِ
إِبْلِيسَ جَاءَ بِشَهَابٍ مِنْ نَارٍ لِيَجْعَلَهُ فِي وَجْهِ، فَقُلْتُ: أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْكَ، ثَلَاثَ مَرَّاتٍ، ثُمَّ
قُلْتُ: أَلْعَنُكَ بِلَعْنَةِ اللَّهِ الثَّامَةِ فَلَمْ يَسْتَأْخِرْ، ثَلَاثَ مَرَّاتٍ، ثُمَّ أَرَدْتُ أَخْذَهُ، وَاللَّهِ لَوْ لَا
دَعْوَةُ أَخِيْنَا سُلَيْمَانَ، لَأَصْبَحَ مُوثِقًا يَلْعَبُ بِهِ وَلَدَانُ أَهْلِ الْمَدِينَةِ». {الحديث/۱۲۱۱ =
۱۱۸۷ فَتْحُ الْمُلُكِ} + {تجريد/۱/۲۸۹، رقم: ۲۸۲ = ۴۶۱، ۱۲۱۰، ۳۲۸۴، ۳۴۲۳،
۴۸۰۸ فَتْحُ الْبَارِي}:

نه‌بو دمرداء (رمزای خودای له‌سهر بئ) فهرمووی: جاری پیغه‌مبه‌ر (دروودی
خودای له‌سهر بئ) شه‌و نویژی ده‌کرد، له‌ناو نویژه‌که‌یدا، گویمان لی‌ی بوو
دمیغه‌رموو: (په‌نا ده‌گرم به‌خودا له‌تق) سی‌جار نهم وشه‌یه‌ی دووباره‌کرده‌وه،
نه‌وجا سی‌جاریش فهرمووی: (نه‌فرینت لی‌ ده‌که‌م به‌ نه‌فرینی ته‌واوی خودا).
وه بینیمان دمستی درێژکرد بۆ شتیکی دوور، وه‌ک بیگری و بیهینی و ابوو. جا
کاتی له‌ نویژه‌که‌ بوویه‌وه، عمرزیمان کرد: قوربان! نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خودا! له‌م
نویژه‌متدا گویمان لی‌ت بوو، شتیکت فهرموو، له‌مه‌و پی‌ش شتی و امان لی‌ت
نه‌بیستوو؟ وه‌ هه‌روه‌ها جاومان لی‌ت بوو که دمستت درێژ کرد بۆ شتی وه‌ک
بته‌وی بیگری و ابوو؟

فهرمووی: (ئەو ئیبلەسی دوزمى خودابوو پەلامارى دام دمیویست نوێژمکەم پێ بېرئ، سەرە بزووتکئ ئاگرى پێ بوو، دمیویست بینئ بە دەمو چاومەو، ئەومبوو منیش سئ جار گوتم: پەنا دەگرم بەخودا لە شەرى تو، کەچى نەتەسى کردو نەرۆیشتە دواو، ئەومبوو سئ جاریش گوتم: بە نەفرینى تەواوى خودا نەفرینت ئى دمکەم، کەچى دیسان تپۆ نەبوو، وە نەرۆیشتە دواو. ئیتر منیش ویستم بیگرم و بیبەستەمەو، بەلام کە نزاو داواکەى سولەیمان پیغەمبەرى بڕامانم یادکرد، ئیتر تپۆو خویپریم کرد، دما ئەو نەفرمت لیکراوهم دىبەستەو بەیەکئ لە کۆلەکەکانى مزگەوتەو، مەلانی مەدینە بۆ بەیانى گەمەیان پێ دەکرد، چونکە بە پێى نزاو داواکەى سولەیمان بەس بۆ ئەو دەست دەدا کە شەیتانەکان یەخسێرو دەسگێرو کۆت و زنجیر بکات.

مەبەست ئەو داواو فەرمايشتەى سولەیمان، کە قورئان بۆمان دەگێرێتەو و دمفهرموى: { قَالَ رَبِّ هَبْ لِي مَلَكًا لَّا يَنْبَغِي لِأَحَدٍ مِّنْ بَعْدِي } واتە: ئەى پەرورەدگارى نازدارم! مۆلک و دەسلەت و سامانىکى وام پێ ببەخشە، کە لەپاش من بۆکەسى تر دەست نەدا. { تاج/۱/ ۳۶۰، زنجیرە: ۱۸، ژمارە: ۷۲۰ }.

روونکردنەو:

۱. ئەبو دەرء (رەزای خودای ئى بئ) ناوى عوویمیرە، ئەنصارىیە، خەزەرەجىیە، لە پیاوانى صەحیحەینە، ئەبو دەرء لە رۆژى غەزای بەدردا ئیسلام بوو، لەچاو خزمانى خۆیدا، کەمئ درمگ موسولمان بوو، بەلام موسولمانىکى زۆر جوانى ئى دەرچوو، لەگەل ئەویدا پیاویکى شەرع زانى هۆشیاری داناو زانا بوو، دىگێرنەو: پیغەمبەر لە پەسن و مەتخى ئەبو دەرءدا فەرموویەتى: (ئەبو دەرء داناو هۆشمەندى نەتەو — ئۆمەتى منە). نامادى جەنگى ئوحود بوو، نەبەردىکى جوانى نواندوو لەم جەنگەدا، نامادى هەموو

جهنگو غهزاگانی پاش غهزای ئوحد بووه، دووژنی ههبووه، ههردووکیان ناسراون به ئوم دمرء، گهورمکهیان سهحابه بووه، ئوم دمرءای بچکۆله تابیی بووه، کاتی پتغمبهر (دروودی خودای لهسهر بی) پهیمانی برایهتی بهست لهنیوانی موسولماناندا، برایهتی بهست له نیوانی ئهبو دمرء و سهلمانی فارسیدا. مهسرووق دمهزموی: (روو بهروو گهلی گوشتوگۆم لهگهڵ هاوهلانی موهممهدهدا کردووه، سهرنجم داوه، زانستهکهیان ههموو لهلای ئهم شەش کهسهیان کۆوه بووه: عومهرو عهلی و عهبدوڵلای کۆری مهسعوود و موعازو ئهبو دمرء و زهیدی کۆری ثابیت (رمزای خودایان لی بی) ئهبو زمر به ئهبو دمرءای دمهزموو: (لهسهر پووی زهوی لهتۆ زانتری تیا نییه ئهی ئهبو دمرء!) لهسهردهمی جینشینی عوثماندا، به دوو سال لهپیش شههید بوونی عوثماندا، ئهبو دمرء مردووه (رمز او رحمهتی خودا له ههموویان بی). {بروانه: تهجرید/٢، لاپهه: ٢٨٣، ژماره: ٨٩٧}.

٢. بۆ تهحهدهدووت به نیعمهتی خودا ئهمهتان عهرز دهم، ههتا وشه به وشه دنیابن لهم و مرگیپراوه کوردیه، بۆ فامی تهواوی ئهم فهرموودیه، بههری تهواوم لهم سهراوانه و مرگرتوووه:

١- شهرحی نهووی لهسهر سهحیحی موسلیم.

٢- فتح الملهم شهرحی سهحیحی موسلیم.

٣- فتهحولباری و تهجریدی بوخاری.

٤- تاجول ئوصول و زۆر له تهفسیرمکان و شهرحی ترو اصابه و استیعاب.

(۹) باب: جواز حمل الصبيان في الصلاة

هه لگرتنی منال له ناو نوێژدا دروسته

۳۱۵- عَنْ أَبِي قَتَادَةَ الْأَنْصَارِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يُصَلِّي وَهُوَ حَامِلٌ أُمَامَةَ بِنْتَ زَيْنَبَ بِنْتِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَلِأَبِي الْعَاصِ بْنِ رِبْعَةَ بْنِ عَبْدِ شَمْسٍ فَإِذَا سَجَدَ وَضَعَهَا وَإِذَا قَامَ حَمَلَهَا). (الحدیث: ۵۱۶ طرفه فی: ۵۹۹۶). (۳۱۵)

ئەبوقەتادەى ئەنصارى (پەزى خەى لى بى) فەرەمۆى: بەچاوى خۆم پێغەمبەرم بىنى (دروودى خەداى لەسەر بى) بەرنوێژى بۆ مەردوم دەکرد، لەوکاتەدا ئومامەى کچى ئەبوعاصى بەسەرشانەوه بوو، کچى زەینەبى کچى پێغەمبەر بوو (دروودى خەداى لەسەر بى)، جالەگاتى چەمینەوه (روکوع) دا دايدەنا، تاکاتى لەکوورنوش هەل دەسايەوه ئەوسا دەیکردەوه قەلاندۆشکانى. (ت/۱/۳۳۸/۱ ز-۱۱۳ ز-۶۶۴ ج-۴). ئەم فەرەمۆدەيه بەلگەيه لەسەر ئەم دوو مەبەستە گەنگە:

يەكەم: کارى کەم لەناو نوێژدا لەبەرناچارى دروسته.

دووەم: لەفەتحوولباريدا دەرەمۆى: فاکهانی دەرەمۆى: حیکمەتى ئەم هەلگرتنى ئومامەيه لەم کاتەدا لەسەر ئەم شیوميه بۆ ئەوميه کە پێغەمبەر (دروودى خەداى لەسەر بى) بەکردەوه بيسەلینى کەکچيش وهك کور نازيزو خۆشەويستو نازدارەو، جیگەى قەدرۆ رێزە، هەتا ئەو باوه کۆنە ناشیرینە لەناو دلى عەرەبەکاندا بسپێتەوه، کەبەچاوى سووک و بەبێزەوه تەماشای کچیان دەکرد، دیارە کەئەمەيش لەسەر ئەم شیوميه و لەناو نوێژى جەماعەتدا چاتر

دمبى بېپەندو نامۆزگارى بۆ عەرمبەكانو، باشتەر لەو رموشتە بەدە
چاوترسىنيان دمكا.. فەرمايشتى عەسقەلانى تەواو.

كابرايى ھەبوو، خۆى بەشت دمزانى، ويستى بۆچاوليکەرى لاسکايى
پيغەمبەر (دروودى خوداي لەسەر بى) بکاتەو، گوايە ئەويش دميويست
بيسەليني ژن لەکۆمەلگاي نيمەدا ريزدارە. کچۆلەيەکی ھەبوو ناوى وەك ناوى
(شيرين = ھەلا) بوو، يەك دووجار دمیکردە قەلاندۆشکانى و لەناو خەلکا
ھاموشۆى پيۆەى دمکردو ويئەى دمگرت لەتەلەفيريۆنا پيشانى دمدا. بەلام فيل
لەخودا ناکرى، خودا پيى نواند، کەکچەکەى گەورە بوو داي بەشوو، بەلام
بەدمەستى خۆى ميژدمەکەى کوشتو مندالەکانى ھەتيو کرد. فتامل.^(۱)

ئەبو قەتادەى ئەنصارى (رمزاي خوداي لى بى) فەرمووى: بەچاوى خۆم
پيغەمبەرم بينى (دروودى خوداي لەسەر بى) بەرنويژى بۆ مەردومەکە دمکرد،
لەو کاتەدا ئومامەى کچى ئەبو عاصى بەسەر شانەو بوو، کە کچى زمينەبى
کچى پيغەمبەر بوو، جا لەکاتى چەمينەو (روکووع) دا دايدەنا، ھەتا کاتى لە
کورپووش ھەل دمسايەو، ئەوسا دمیکردمەو قەلاندۆشکانى).

روونکردنەو:

زمينەبى کچى پيغەمبەر (دروودى خودا لەسەر پيغەمبەر و رمزاي خودا لەو
بى) لە خەديجەى کچى خووميليدە، يەکەم کچى پيغەمبەرە، لەپيش سەردەمى
پيغەمبەرايەتيدا لەدايک بوو، يەکەم کچى پيغەمبەر بوو کە شووى کردووە،
شووى کرد بە ئەبو العاصى کورپى رمبيع کە پوورزاي خۆى بوو، کورپى ھالەى
کچى خووميليد بوو، لەگەل پيغەمبەردا کۆچى کرد بۆ مەدينە، بەلام ميژدمەکەى

^(۱) مەبەست لەم کابرايە صەدام حسين بوو.

له مهككه مايهوهو موسولمان نهبوو، كاتى نهبول عاص موسولمان بوو، پيغه مېهر بهى ماره برينى تازه زمينه بى دايهوه پيى، زمينې له نهبولعاص كچيك و كورپكى بوو، كورپكه ناوى عهلى بوو به گهنجى مرد، كچهكه ناوى نومامه بوو، شووى كرد به نيمامى عهلى، له پاش مهرگى فاطيمه پوورى، كورپكى له عهلى بوو ناوى موحه ممد بوو، سالى ههشتى كۆچى زمينې به مهرگى خودا مرد، نوم عهتى و چهند ژنيكى تر شوردان، پيغه مېهر (دروودى خوداى له سهر بى) خوى سهر پهرشتى شوردنه كه بى دمكرد، كراسه كهى خوى هه لدا بۆ ژنه مردوو شوردگان، كه له ژير كفنه كهوه، له سهر گۆشتهوه بيكه نه بهرى، نه وانيش واپان كرد، پيغه مېهر (دروودى خوداى له سهر بى) نامادهى شوردن و كفن كردنى نوم كولثوومى كچيشى بوو، وه خوى پارچه پارچه كفنه كهى نوم كولثوومى بۆ هه لدمدان، له سهر نهم شيوميه:

له يلاى كچى قانيضى نه ل-ته قه قيهيه فهرمووى: نوم كولثوومى كچى پيغه مېهر (دروودى خوداى له سهر بى) كه كۆچى دوايى كرد، خۆم يه كيك بووم له وژنانه كهميان شۆرد، پيغه مېهر خوى له لاي دمرگاكه دانيشتبوو، كفنه كهى نوم كولثوومى پى بوو، پارچه پارچه دميدايه دمستان: له پيش پيشا كراسه كهى دايه دمستان، ئينجا سهر كراس، ئنجا سهر پۆش، ئنجا سهر دمريى، له پاش نه مانه ههموو چهرجه فيكى ناودامانيان تيوه پيچا، نوم كولثووم كه روهيهى خوشكى مرد، شووى كرد به نيمامى عوتمان، نه ويش له سالى نۆى كۆچيدا له لاي عوتمان مرد. {بروانه نهم سهرچاوانه: تجريد/ ۴/ ۲۳۹، ژماره: ۱۵۲۲ ژيانى پيغه مېهر + تجريد/ ۱/ ۱۴۸، ژماره: ۱۲۶ عوتمان + تجريد/ ۳/ ۳۴۲، ژماره: ۱۲۸ + تجريد/ ۲/ ۱۸۷، ژماره: ۷۶۱ على + ژماره: ۱۰۴۳ = ب/ ۳، لاپه ره: ۱۳۶ + فاطيمه ژماره:

۱۴۶۲ = ب/۴، لایپه: ۱۵۲ + تاج/۱/۵۴۶، زنجیره: ۲۰۳، ژماره: ۱۰۶۹، ۱۰۷۰ + زنجیره: ۲۰۵، ژماره: ۱۰۷۷.

(۱۰) باب: جواز الخطوة والخطوتين في الصلاة ههنگاو، دوو ههنگاو رویشان له نوێژدا دروسته

۳۱۶- عَنْ أَبِي حَازِمٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): أَنَّ نَفْرًا جَاءُوا إِلَى سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَدْ تَمَارَوْا فِي الْمَنْبَرِ مِنْ أَيِّ عُودٍ هُوَ؟ فَقَالَ: أَمَا وَاللَّهِ، إِنِّي لَا عُرْفُ مِنْ أَيِّ عُودٍ هُوَ؟ وَمَنْ عَمِلَهُ؟ وَرَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَوَّلَ يَوْمٍ جَلَسَ عَلَيْهِ، قَالَ: فَقُلْتُ: يَا أَبَا عَبَّاسٍ فَحَدِّثْنَا، قَالَ: أَرْسَلَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِلَى امْرَأَةٍ (قَالَ أَبُو حَازِمٍ: إِنَّهُ لِيُسَمِّيَهَا يَوْمَئِذٍ): «انْظُرِي غُلَامَكَ النَّجَّارَ يَعْمَلُ لِي أَعْوَادًا أَكَلُمُ النَّاسِ عَلَيْهَا، فَعَمِلَ هَذِهِ الثَّلَاثَ دَرَجَاتٍ، ثُمَّ أَمَرَ بِهَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَوُضِعَتْ هَذَا الْمَوْضِعَ، فَهِيَ مِنْ طُرُقَاءِ الْغَابَةِ، وَلَقَدْ رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَامَ عَلَيْهِ فَكَبَّرَ، وَكَبَّرَ النَّاسُ وَرَاءَهُ، وَهُوَ عَلَى الْمَنْبَرِ، ثُمَّ رَفَعَ، فَنَزَلَ الْقَهْقَرَى حَتَّى سَجَدَ فِي أَصْلِ الْمَنْبَرِ، ثُمَّ عَادَ حَتَّى فَرَعَ مِنْ آخِرِ صَلَاتِهِ، ثُمَّ أَقْبَلَ عَلَى النَّاسِ فَقَالَ: «يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي إِنَّمَا صَنَعْتُ هَذَا لِتَأْتُمُوا بِي وَلِتَعْلَمُوا صَلَاتِي». {الحديث/ ۱۲۱۶ = ۱۱۹۲ فم. تجرید/ ۱، لایپه: ۲۵۵، رقم: ۲۴۱ = ۳۷۷، ۴۴۸، ۹۱۷، ۲۰۹۴، ۲۵۶۹}؛ (۳۱۶)

ئهمه دهقی عهره بی مختصر صحیح مسلم، ژماره (۴۰۸) گهرچی که من
جیاوازی ههیه، به لām بههره ی پتری واتیادا:

(۳۱) تجرید/ ۱، ژماره: ۲۴۱، بخاری: ۳۷۷۰، مختصر صحیح مسلم/ ۱، ژماره: ۴۰۸ - مسلم ترقیم

ئەبو حازم (رمزای خودای ئی بئی) فەرمووی: کۆمەلێ هاتن بۆ لای سەھلی کۆری سەعد (رمزای خودای ئی بئی) مشو مەریان بوو لەسەر ئەوێ کە دوانگەکە ی مزگەوتەکە ی پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بئی) لەچی دارێ دروست کرابوو؟ سەعد فەرمووی: دە ی بە خودای گەورە من زۆر باش دزمانم کە لەچی دارێ بوو؟ وەکێ دروستی کرد بۆی؟ وە بە چاوی خۆم پێغەمبەری خودام بینی، کە یەکەم رۆژ لەسەری دانیش، ئەبو حازم فەرمووی لە سەھلم پرسی: ئە ی باوکی عەباس! بفرموو ئەم فەرموودم یەمان بۆ باس بفرموو، سەھل فەرمووی: پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بئی) ناردی بۆلای ئافرمتەکە، (ئەبو حازم دەلێ: ئەو کاتە سەھل ناوی ئەم ژنە ی هینا) کە لەوێ پێش بەلێنی دابوو بە پێغەمبەر، کە دوانگە ی بۆ دروست بکا، ناردی بۆلای فەرمووی پپی: (سەرنج بدە با نۆکەرە دار تاشەکەت دوانگەکەم بۆ دروست بکا، هەتا وتاری لەسەر بدەم بۆ مەردوم).

رەنجبەر مەکەیش دوانگە سێ پلەییەکە ی دروست کرد بۆ پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بئی) کە دوانگەکە تەواو بوو، پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بئی) فەرمانی فەرموو لەم جێگە یە ئیستادا دانرا، دارمەکی لە تەرگەز (ئەھل - طرفاء) ی جەنگەلەکە ی نزیک ی شاری مەدینە بوو، بە چاوی خۆم پێغەمبەر م بینی کە یەکەمجار سەرکەوتە سەری و لەسەری راوستاو، وتاری هەینی خۆیندەو، ئەوجا قامەت کرا، ئەوجا هەر لەسەر دوانگەکە نوێزی دابەست بەم شیومە: لەپێشا رووی کردە رووگەو، ئەللاھو ئەکبەری نوێژ دابەستنی کرد، نوێژ خۆینەکانیش لەپشتیەو بەرێز راوستان و نوێژیان بە گوتنی ئەللاھو ئەکبەر بە کۆمەلێ دابەست، ئەوجا پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بئی) هەر لەسەر دوانگەکە دەستی کرد بە قورئان خۆیندنی رکاتی یەکەم، کە تەواوی کرد

هەر لەسەر دوانگه که روکوعی برد، خه لکه کهیش له خوارموه که له پشت نهووه ریز بوو بوون له گه ل نهو دا روکوعیان برد، نهو جا پیغه مبه ر (دروودی خودای لهسەر بئ) سه ری له چه مینه وه بهرز کردموه، نو یژ خوینه گانیش سهریان له چه مینه وه بهرز کردموه، نینجا پیغه مبه ر (دروودی خودای لهسەر بئ) پشتاو پشت له دوانگه که دابه زی، رووی له رووگه و مرنه چه ر خان، هه تا که یشته خوارموه، لهسەر زهوییه که، له ناستی بنی دوانگه که دوو کورنووشی برد، دیسان پیغه مبه ر (دروودی خودای لهسەر بئ) که رایه وه بو سه ر پشتی دوانگه که و، دمستی کرد به قورئان خویندنی رکاتی دووم، دیسان که ته وای کرد لهسەر دوانگه که چه مینه وهی دوومه ی نهجامدا، خه لکه کهیش له گه لیدا چه مینه وهی دوومیان نهجامدا، نهو جا پیغه مبه ر سه ری له چه مینه وهی رکاتی دووم بهرز کردموه، نو یژ خوینه گانیش هه روا، دیسانه وه پیغه مبه ر (دروودی خودای لهسەر بئ) پشتاو پشت له دوانگه که دابه زییه وه، لهسەر زهوییه که له ناستی بنی دوانگه که دوو کورنووشی تری بردموه، خه لکه کهیش هه روا، نهو جا سه ر که وته وه سه ر دوانگه که هه تا نو یژ مکه ی ته واکرد، له پاشا رووی کرده خه لکه که وه ره مووی: (ئه ی موسو لمانه کان! ئه مه م له بهر چاوی ئیوه له سه ر ئه م شیومیه کرد، هه تا له نو یژ کردندا خو م بکه ن به سه ر مه شق و چا و له من بکه ن و، چو نی تی نو یژ له خو م فی ربین!).

روونکردنه وه:

۱. به به ره ره و مرگرتن له کو ی ری وایه ته گانی ئه م فه رموو دمی ه له سه حیجی موسلیم و سه حیجی بوخاری و ئه بو داووددا، به پیی شه رحه گانی نه وه ی رف تح الم له م رف تح الباری و ع ر ن الم عب رد، ئه م فه رموو دمی ه له سه ر ئه م شیومیه و مرگی را.

چونکه من له پلهی په که ما، مه به ستم تیگه یشتن و سوود و مرگرتن و زانینی
برپاره شهرعیه گانه، له بهرنه وه نومیده که و مرگه راوکه جیگه ی متمانهی
هه موومان بی.

(۱۱) باب: کراهة الاختصار في الصلاة

ناباشی ده سترگرتن به که له که وه له نویژدا

۳۱۷- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: نَهَى أَنْ يُصَلِّيَ الرَّجُلُ مُخْتَصِرًا
(الحديث ۱۲۲۰ - طَرَفُهُ فِي ۱۲۱۹): (۳۱۷)

نه بو هورمیره (رمزای خوای لی بی) فهرمووی: پیڅه مبه ر دروودی خوای
له سهر بی- نه هی کردوو له وه، که مروّف چ پیاوو، چ ژن، له ناو نویژا، دمست
بگرئ به هردوو که له که یه وه.

راښه و شیکرنه وه:

دمست گرتن به که له که وه نه و میه که مروّف هردوو دمستی له سهر هردو ولا
که له که ی و نانیسکه گانی له لا قه برغهی دوور بخاته وه، له سهر شیوه ی نیوه
بازنه یی. نه م کارمیش بویه ناباشه چونکه رمفتاری دمعیه زله گانه، که لی جار
ماته مدارو خه مبارمکانیش واده که ن. ده لّین: جووله که یش زور واده که ن.

(۱۲) باب: کراهة مسح الحصى وتسوية التراب في الصلاة

ته ختکردنی چهوو لهوو خۆل لهناو نوێژدا ناباشه

۳۱۸- عَنْ مُعَيْقِبِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: ذَكَرَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) الْمَسْحَ فِي الْمَسْجِدِ، يَعْنِي الْحَصَى، قَالَ: «إِنْ كُنْتَ لَا بُدَّ فَاعِلًا فَوَاحِدَةً». {الحدیث/ ۱۲۱۹ = ۱۱۹۵ فم = ف.م. تجرید/ ۱۲/۲، ژماره: ۵۹۱ = ۱۲۰۷} (۳۱۸)

موعه یقیب (رمزای خودای لی بئ) فهرمووی: له پیغه مبهه (دروودی خودای لهسهه بئ) پرسیارکرا: لهناو نوێژدا، نهگهر کهسی له جیگهی سوژدهکهیدا، چهوو خۆل ریک بخاو، به دهستی، خۆل و چهوی شوین کورنووشهکهی تهخت بکا، یا هی جیگه نوێژمهکی، ئیتر لهناو مزگهوتا بئ، یا له دهرمووی مزگهوت بئ، ئایا شتی وا دروسته یان نا دروسته؟ فهرمووی: (نهگهر ههه ناچار بوویت، شتی واتکرد، نهوا یهکجار بیکه و بهس). واته: به یهکجار دهست پیادههینان چهومهکه یا قۆزیهکه ریک بخه و مهیکه به دووجار.

روونکردنهوه:

۱. وهک له شهرحهکانی فهرموودهکهوه دهرمهکهوی، لهه جوژه دهربرینانهدا، جیاوازی لهنیوانی ژن و پیاودا نییه، ناو هینانی پیاو لهه جوژه شوین و پرسیارانهدا، لهبهه زۆرینهیه، یا لهبهه رنهومیه که بهیانی حاله و پرسیارهکه پیاو کردوویهتی، نهگینا ههه بۆ پیاوو ههه بۆ ژن دروسته که لهناو نوێژدا، نارێکی کورنووشگاکیان ریک بکهه، نهگهر بههوی خۆل و زیخ و چهوو شتی تری واوه، بهرزو نزمی تیادا بوو، سوننهته که لهپیش نوێژ دابهستندا، نهه جوژه کارانه نههجام بدرین و جیگهی نوێژمهکه نامادهو ساز بکری. له رافه نامه (شهرحه) کانا دهفهرموی: حیکمهتی نههه نهه دوو شتهیه: چهومهکه چهزدهکا که

سەجدەگە لەسەر ئەو بىرى، ھەروا لەناو نوێژدا رەحمەتى خودا روو بەروویەتى، کەواتە با نوێژکار نارام و ھىمن بى و بەشتى ترموہ خۆى خەرىك نەکا، وا باشە نەگەر لەناو نوێژدا، خۆلى، چەوى، پووشكەيى، نووسا بە ناوچاویەوہ، ھەتا لە مزگەوتەكە دمردەچى، يا جىگە نوێژمكەى بەجى دھىلى، ئەو شتەى كە نووساوە بە تەوێليەوہ لى نەكاتەوہ.

۲. موعەيقىبى كورى ئەبو فاطىمى دموسى، لە موسوڵمانە ھەرە پىشىنەكانە، لە مەككە موسوڵمان بوو، لەوێوہ كۆچى دووہمى كردووە بۆ حەبەشە، لەوى ماىوہ ھەتا پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) كۆچى فەرمو و بۆ مەدىنەى نازدار، جا ئەویش لە حەبەشەوہ تەشرىفى برد بۆلای پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) ئامادەى پەيمانى بەيعةتولرىضوان بوو، ھەروا ھەموو شەپگەو مەلەبەندەكانى ترى پاش ئەو، چاودىرى سەر ئەمۇستىلەكەى پىغەمبەر بوو، فەرموودەى كەم گىراومتەوہ، ئەم فەرموودمىيە ئىرمىيە (متفق عليه) يە، بوخارى و موسلىم گىراويا نەتەوہ، لەسەردەمى جىنشىنى ئەبۇبەكر و عومەردا، موعەيقىب سەركارى سەر بەيتولال بوو، (رمزى خودا لە ھەموويان بى)، ئەو ئەمۇستىلەيەى پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) كە كەوتە لای ئىمامى عوتمان و ئىمامى عوتمان زۆر زۆر بايەخى پى دەداو تەباروكى پىوہى دەكردو دادمەنرا بە سەرچاوەى نەگىن و بەختەومرى گەلى ئىسلام، بەدەستى ئەمەوہ بوو، كە كەوتە ناو بىرى ئەرىسەوہ، كە عوسمان ئەم رووداوہ چاومرپوان نەكراوہى زۆر پى ناخۆش بوو، وە ھەول و تەقەلايەكى زۆرى دا، بۆ دۆزىنەوہى، بەلام رەشە راھات و نەدۆزرايەوہ، تەنانەت دەلىن: ئىمامى عوتمان قور و لىتەى بن بىرەكەى گشت دمرھىناو، بە بىژمەنگ بىژايەوہ ھەر نەدۆزرايەوہ، ئىتر بەرە بەرە دووبەرەكى و ناكۆكى و ناتەبايى سەرى ھەلدا، وە

ههتا نهمرۆکه‌ش ههر به‌رده‌وامه و لێره و له‌وێ، جیهانی ئیسلامی ناو به‌ناو گورزیکی کاریگه‌ری ئی دهری و شه‌ری خۆخۆری سه‌ر هه‌لده‌دا، ههر رۆژی به‌ناویکه‌وه ههر جارێ له‌لایه‌که‌وه، خودای گه‌وره به‌نامان بدا، له ئاخرو ئۆخری جێنشینێ پێشه‌وا عوسماندا، مه‌رگ بوو به‌ میوانی و فه‌رمانی هه‌قی به‌جێ هێنا، (ره‌حمه‌ت و رم‌زای خودای ئی بێ). نامین.

(۱۲) باب: النهي عن البصاق في المسجد في الصلاة وغيرها

پێشگیری له‌ تف رۆکردن له‌ ناو مزگه‌وتا، چ له‌ ناو نوێژدا، چ له‌ کاتی تردا

۳۱۹- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ . أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - رَأَى بُصَاقًا فِي جِدَارِ الْقِبْلَةِ فَحَكَّهُ ، ثُمَّ أَقْبَلَ عَلَى النَّاسِ فَقَالَ « إِذَا كَانَ أَحَدُكُمْ يُصَلِّي ، فَلَا يَبْصُقْ قَبْلَ وَجْهِهِ ، فَإِنَّ اللَّهَ قَبْلَ وَجْهِهِ إِذَا صَلَّى » . (۳۱۹)

عه‌بدوئلا‌ی کورێ عومه‌ر (رم‌زای خودا له‌خۆی و له‌باوکی بێ) فه‌رمووی: جارێ پێغه‌مبه‌ری خۆشه‌ویست (درودی خودای له‌سه‌ر بێ) به‌دیواری رووی رووگه‌ی مزگه‌وته‌که‌ی خۆیه‌وه به‌ئغه‌میکی وشکه‌و مېووی بی‌نی، به‌شتێ کران‌دی، نه‌وجا رووی کرده خه‌لکه‌که‌و فه‌رمووی: (کاتی که‌سیکتان نوێژده‌کا، با له‌وکاته‌دا تف رۆنه‌کاته به‌رده‌م خۆی، چونکه‌ کاتی نوێژده‌کا رووی له‌خودایه‌).

نه‌مه‌یش فه‌رموودمیه‌کی تری له‌م بابه‌ته‌یه، بۆ شه‌رح و روونکردنه‌وه

ده‌ینوو‌سین:

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) رَأَى نَخَامَةً فِي قِبْلَةِ الْمَسْجِدِ ، فَأَقْبَلَ عَلَى النَّاسِ فَقَالَ: « مَا بَالُ أَحَدِكُمْ يَقُومُ مُسْتَقْبِلَ رَبِّهِ ، فَيَتَنَخَّعُ أَمَامَهُ؟! أَيُحِبُّ أَحَدُكُمْ أَنْ يُسْتَقْبَلَ فَيَتَنَخَّعَ فِي وَجْهِهِ؟! فَإِذَا تَنَخَّعَ أَحَدُكُمْ

فَلْيَتَنَحَّ عَنْ يَسَارِهِ تَحْتَ قَدَمِهِ، فَإِنْ لَمْ يَجِدْ فَلْيَقْلُ هَكَذَا (وَوَصَفَ الْقَاسِمُ فَتَقَلَّ فِي ثَوْبِهِ ثُمَّ مَسَحَ بَعْضُهُ عَلَى بَعْضٍ). {الحديث/ ۱۲۲۸ = ۱۲۰۳م} + {تجريد/ ۱/ ۲۶۷، رقم: ۲۵۶ = ۴۰۵، ۲۴۱}:

ئەبو ھورمیرە (رمزای خودای لی بی) ھەرمووی: پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بی) بە ئەغەمیکی دی بە رووی رووگە میزگەوتەو، جا رووی کردە خەڵکەکەو ھەرمووی: (ئێو کە لەناو نوێژدا دەبن ئەو رازو ھەسە نەینی لەگەڵ خودای پەروەردگاری خۆتان دەکەن و روو بەرووی ئەو زاتە رادەوستن، کەواتە چۆن لەکاتی پێوژی وادا لەبەردەمتانەو تەو بە ئەم و چەم روودەکەن؟! ئەمە و مگوو ئەو وایە: کاتی ئێو لەگەڵ کەسیکا روو بەروو راوستن، نایا ھەز دەکەن لەوکاتەدا، ئەو کەسە بە ئەم بەدا بەسەر و چاوتانا؟ کاتی کەسیکتان ویستی بە ئەم رووکا، با رووی نەکاتە بەردەمی، ھەروا با لەلای راستیشیو رووی نەکا، بە لکوو با لەلای چەپیو تە رووکا، با لە ژێر پێی چەپیدا رووی بکا، ئەگەر ئەو بۆ نەکرا با ئاوا ئاوی بکا)

قاسم کە ئەم ھەرموودمیە لە ئەبو رافیعەو، لە ئەبو ھورمیرەو لە پێغەمبەرەو دەگێرێتەو، ئاوا ئامازەکی پێغەمبەری بە کردار روونکردەو: چەکی جەلەکی خۆی گرت و تە تێکرد و وێیەو بەسەر یەکا). {تاج/ ۱/ ۲۵۸، زنجیرە: ۱۸، ژمارە: ۷۱۴}.

روونکردنەو:

بە پێی ئەم ھەرموودمیە و کۆمەڵی ھەرموودمی تری راست و دروست تە روکردن و ھەروا چەم و بە ئەم فرێدان، لەبەردەمداو ھەروا لەلای راستەو، لەناو نوێژداو، لە گشت کاتیکی تردا ناباشە، بە شیویمیکی گشتی ئیسلام بایەخ بە پاک و خاوینی دەدا، پێشگیری لە پیسی و پۆخلی و قیزمونی دەکا، وە ھەوێ

داودو ھەول دىدا كە بەپىي تواناۋ بەپىي كاتو شوپن، بايەخى تەواۋ بە پاكى و خاۋىنى بدرئ، بەپىي دىقەكانى نىسلام ھەندى لا، ۋەك لاي راستو بەردەم و رووى روۋگە و رووى مزگەوتى پىغەمبەر و رووى گۆرى پىرۋى و ... تاد، رىزى تايبەتى خۇيان ھەيە، دىبى ئەو رىزمىيان بىپارىزى، لەكاتى تىفو سەراۋو شتى تىرى وادا.

ۋە ئەم نمونانەش كە پىغەمبەر (دروودى خوداي لەسەر بى) ناۋى ھىنان، بۇ چارەى ئەم جۆرە كىشانە رى لە ھۆكارە نوپكانى خۇ پاك راگرتن ناگرن، ۋەك بەكارھىنانى دەستە سىرو كرىنستو شتى وا.

۳۲۰ - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ وَأَبِي سَعِيدٍ الْخَدْرِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) (أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَأَى نُخَامَةً فِي جِدَارِ الْمَسْجِدِ فَتَنَاولَ حَصَاةً فَحَكَّهَا فَقَالَ إِذَا تَنَخَّم أَحَدُكُمْ فَلَا يَتَنَخَّمَنَّ قَبْلَ وَجْهِهِ وَلَا عَنْ يَمِينِهِ وَلْيَصُقْ عَنْ يَسَارِهِ أَوْ تَحْتَ قَدَمِهِ الْيُسْرَى). (الحديث: ٤٠٨ طرفاه في: ٤١٠، ٤١٦). (۳۲۰)

ئەبوھورمىرە ئەبو سەئىدى خودرى (پىمزاى خۋاى لى بى) فەرموۋىيان: جارى پىغەمبەر (دروودى خوداي لەسەر بى) بەئفەمىكى بەدىۋارى رووى قىبلەۋە لەناۋ مزگەوتا چاۋ پىكەوت، بەچەۋى كراندى، فەرموۋشى: (كاتى كەسىكتان وىستى بەئفەمى رۇ بكا، بارۋى نەكاتە بەردەمى خۋى، ھەروا با لەلاى راستىشەۋە رۋى نەكا، بالەلاى چەپىەۋە تىف رۇبكا، يالەزىرپىي چەپىدا رۋى بكا).

راقه و شیکردنه وه:

به پئی نهم فهرموودمیه: تف رۆکردن له بهردهم داو، له لای راسته وه، له ناو نوێژداو، له گشت کاتیکی تردا ناباشه، به شیوهیهکی گشتی ئیسلام بایه خ به پاک و خاوینی دهدا، پێشگیری له پێسی و پۆخلی و قیزه مونی دهکا، ومهه و ئی داوه که به پئی تواناو به پئی ی کاتو شوین بایه خ تهواو به پاک و خاوینی بدری. کهواته: ئه مه ری له هوکاره نوێکانی خو پاک راگرتن ناگری، وهک به کارهینانی دهسته سپرو کرێست و شتی وا.

۳۲۱- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ وَأَبِي سَعِيدٍ حَدَّثَاهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - رَأَى نُخَامَةً فِي جِدَارِ الْمَسْجِدِ ، فَتَأَوَّلَ حَصَاةً فَحَكَّهَا فَقَالَ « إِذَا تَنَخَّمَ أَحَدُكُمْ فَلَا يَتَنَخَّمَنَّ قَبْلَ وَجْهِهِ وَلَا عَنْ يَمِينِهِ ، وَلْيَصُقْ عَنْ يَسَارِهِ أَوْ تَحْتَ قَدَمِهِ الْيُسْرَى » . (۳۲۱)

ئهمه له ژماره (۳۲۰) دا، رابورد، بۆ روونکردنه وهی (۳۲۱) بپروانه ژماره ی (۳۲۰) که له پێش نهم ژماره مویه.

۳۲۲- عَنْ عَائِشَةَ أُمِّ الْمُؤْمِنِينَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - رَأَى فِي جِدَارِ الْقِبْلَةِ مُخَاطًا أَوْ بُصَاقًا أَوْ نُخَامَةً فَحَكَّه . (۳۲۲)

عائیشه ی دایکی بپرواداران (همزای خودای لی بی) فهرمووی: (جاری، پێغه مبه ر (درودی خودای له سه ر بی) له ناو مزگه و تا به دیواری رووی رووگه وه، چلمی، یا تفی، یا به لغه مێکی بیینی به دهست کراندی!).

۳۲۳- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَأَى نُخَامَةً فِي الْقِبْلَةِ فَشَقَّ ذَلِكَ عَلَيْهِ حَتَّى رُئِيَ فِي وَجْهِهِ فَقَامَ فَحَكَّهُ بِيَدِهِ فَقَالَ إِنَّ

(۳۲۱) بپروانه ژماره (۳۲۰) که له پێش نهم ژماره مویه.

(۳۲۲) بخاری: ۴۰۷، مسلم: ۱۲۲۷ شیخا.

أَحَدُكُمْ إِذَا قَامَ فِي صَلَاتِهِ فَإِنَّهُ يُنَاجِي رَبَّهُ أَوْ إِنَّ رَبَّهُ بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْقِبْلَةِ فَلَا يَسْزُقَنَّ أَحَدُكُمْ قَبْلَ قِبْلَتِهِ وَلَكِنْ عَنْ يَسَارِهِ أَوْ تَحْتَ قَدَمَيْهِ ثُمَّ أَخَذَ طَرَفَ رِدَائِهِ فَبَصَقَ فِيهِ ثُمَّ رَدَّ بَعْضَهُ عَلَى بَعْضٍ فَقَالَ: (أَوْ يَفْعَلُ هَكَذَا). (الحديث: ٤٠٥ طرفه في: ٢٤١). (٣٢٣)

ئەنەس (رەزای خۆای لى بى) فەرمووی: پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بى) لەناو مزگەوتە بەرووی قیبلەووە بەلغەمێکی بینی، زۆری پى ناخۆش بوو، جاھەلسا بەشتى بە دەستی خۆی کێراندی، فەرمووی (دروودی خودای لەسەر بى): (ئێوە کە لەناو نوێژدا دەبن ئەووە رازو قەسەى نەینى و گوشتوگۆ لەگەڵ خودای پەرورەدگارى خۆتاندا دەکەن) یا فەرمووی (دروودی خودای لەسەر بى): (ئەووە وەك ئەووە وایە کە خودا لەنیوانى ئەووە نیوانى رووگەدا بى، کە وایوو لەرووی رووگەووە تەو بەلغەم و چلەم روومەکەن، بەلام ئەگەر هەر چارتان نەبوو لەلای جەپتانەووە، یالەژێر پیتانە تەفاکەن و، بەخۆل و جەوێ ناو مزگەوتە کە دایپۆشن). ئینجا حەزەرت (رەزای خۆای لى بى) چمکی لەشپۆشەکەى خۆی گرت و تەو تى کرد و لى بەسەر یەکاو، فەرمووی: (یاخود وایکەن وەك ئەووەى من کردم). (ت/١/٣٥٨-ز/١٨-ژ-٧١٤-ش/د).

٣٢٤- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «الْبُزَاقُ فِي الْمَسْجِدِ خَطِيئَةٌ، وَكَفَّارَتُهَا دَفْنُهَا». {الحديث/١٢٣١. تجريد/١/٢٦٨ = ٤١٥ فتح}: (٣٢٤)

ئەنەسى كۆرى مالیک (رەزای خودای لى بى) فەرمووی: پێغەمبەرى خودا فەرمووی: (تەو روکردن لەناو مزگەوتە گوناھە، کەفارتەکەى ئەووە: کە بەخۆلى ناو مزگەوتە کە دایپۆش). {تاج/١/٣٥٧، ژمارە: ٧١٢}.

(٣٢٣) تجريد/١، ژمارە: ٢٥٦ = بخارى: ٤٠٥، مسلم: ٥٥١، ١٢٢٢، ١٢٣٠.

(٣٢٤) تجريد/١، ژمارە: ٢٦٨ = ٤١٥، مختصر صحيح مسلم/١، ژمارە: ٢٥٠ = ١٢٣١.

(۱۴) باب: جواز الصلاة في النعلين

نویژ به پیتلاوهوه دروسته

۳۲۵- عَنْ سَعِيدِ بْنِ يَزِيدَ قَالَ: قُلْتُ لِأَنْسِ بْنِ مَالِكٍ: أَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يُصَلِّي فِي النَّعْلَيْنِ؟ قَالَ: نَعَمْ. {الحديث/ ۱۲۳۶}. تجريد البخاری/ ۱/ ۲۵۹، چاپی/ ۱، ژماره: ۲۴۶ = ۳۸۷، ۳۸۶ فتح الباری شرح صحیح البخاری: { (۳۲۵)

سه عیدی کوری په زید فهرمووی: پرسیارم کرد له نه نه سی کوری مالیک: نایا پیغه مبه (دروودی خودای له سهر بی) به پیتلاوهوه نویژی دمکرد یانا؟ فهرمووی: به ئی به پیتلاوی پاکه وه جار جاره نویژی دمکرد. {

(۱۵) کراهة الصلاة في ثوب له أعلام

نویژکردن به جلی میلداره وه، که خهت خهت بی دروسته

۳۲۶- عَنْ عَائِشَةَ قَالَتْ: قَامَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يُصَلِّي فِي خَمِيصَةٍ ذَاتِ أَعْلَامٍ، فَتَنَظَرَ إِلَى عِلْمِهَا، فَلَمَّا قَضَى صَلَاتَهُ، قَالَ: « اذْهَبُوا بِهَذِهِ الْخَمِيصَةِ إِلَى أَبِي جَهْمٍ بْنِ حُذَيْفَةَ وَارْتَوْنِي بِأَنْبِجَانِيَّةٍ، فَإِنَّهَا أَلْهَتْنِي أَنْفًا فِي صَلَاتِي ». {الحديث/ ۱۲۳۹}. تجريد البخاری/ ۱/ ۲۵۱، چاپی/ ۱، ژماره: ۲۳۷ = ۳۷۳، ۷۵۲، ۵۸۱۷. { (۳۲۶)

عائیشه (رمزای خودای لی بی) فهرمووی: پیغه مبه (دروودی خودای له سهر بی) هه ئسا دمستی کرد به نویژکردن، کراسیکی خوری له سهر خهتی گول گول له بهر دا بوو، له ناو نویژمه که دا سهر منجیکی گول و نه خشه کانی

(۳۲۵) تجريد/ ۱، ژماره: ۲۴۶ = ۳۸۷، مختصر صحيح مسلم/ ۱، ژماره: ۲۳۴ = ۱۲۳۶.

(۳۲۶) تجريد البخاری/ ۱، ژماره: ۲۳۷ = ۳۷۳، مختصر صحيح مسلم/ ۱، ژماره: ۲۳۲ = ۵۵۶ = ۱۲۳۸،

کراسه‌که‌ی دا، کاتی له نوێژمه‌که‌ی بۆوه فهرمووی: (گۆل و نه‌خشی ئەم کراسه
خهریکیان کردم و نه‌یانهیشت له‌ناو نوێژمه‌که‌دا باش دڵ بدهمه نوێژمه‌که‌م،
که‌واته ئەمه ببه‌نه‌وه بۆ ئەبو جههمی کۆری حوزمیفه و کراسه ئەنبیجانییه
ساده‌که‌ی ئەو بێنن بۆ من). {تاج/۱، زنجیره: ۹۶، ژماره: ۵۷۷}.

روونکردنه‌وه:

ئەبو جههم هاورپیه‌کی ناوداری پێغه‌مبه‌ره، کراسی‌کی گۆل گۆلی خوری،
به‌دیاری دمه‌دا به پێغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) پێغه‌مبه‌ر (دروودی
خودای له‌سه‌ر بێ) له‌به‌ر ئەو هۆیه‌ی که له فهرمووده‌که‌دا باس کرا، کراسه‌که
دمنیریته‌وه بۆ ئەبو جههم، به‌لام له‌به‌رئەوه‌ی که به‌هۆی گیرانه‌وه‌ی
دیاریه‌که‌یه‌وه بۆی د‌لگیر نه‌بێ، داوای ئی ده‌کا که بیگۆریته‌وه به کراسی‌کی
ساده‌ی بێ نه‌خش بۆی. ئەبو جههم له مه‌سه‌له‌مه‌ی فه‌تحه، یه‌کێ بوو له پیاو
ماقولا‌نی قورمیش، رمگه‌ز ناسی‌کی چاک بوو، یه‌کێ بوو له‌وچار که‌سه، که
قورمیش زانستی رمگه‌زو نژادی ئی ورمده‌گرتن، زۆر ته‌مه‌ن درێژ بوو، دووچار
ئاماده‌ی دروست کردنه‌وه‌ی خانووی که‌عبه بوو بوو، جائی له‌سه‌رده‌می
نه‌زانیدا، جائی له‌سه‌رده‌می ابن زوبه‌یردا، یه‌کێ بوو له‌و چوار که‌سه‌ی که
ته‌رمی ئیمامی عوتمانیا‌ن ناشت، که هه‌کیمی کۆری حزام و جوبه‌یری کۆری
موظعیم و نیاری کۆری مکرم و ئەبو جههم بوون.

ئەبو جههم ده‌یفه‌رموو: له نه‌زانیدا وازم له مه‌ینۆشی هینا، مه‌بادا بێ
ئه‌قلم بکا، ناوی له بوخاری و موسلیمه‌دا هاتوو، ئەمه ئەو ئەبو جههمه‌یه، که
فاطیمه‌ی کچی قه‌یس راویژی به پێغه‌مبه‌ر کرد له‌بارمیه‌وه‌و عه‌رزى کرد:
موعاوییه‌ی کۆری ئەبو سوفیا‌ن و ئەبو جههم خوا‌زبێنیا‌ن کردووم، تۆ فه‌رمانت

به چیه؟ {بروانه: تاج/۳، لاپه: ۱۹۲، زنجیره: ۸۰، ج/۱، ژماره: ۲۲۸۰، ج/۴} +
{تاج/۱/۶/۲۹۸، رقم: ۵۷۷}.

ئهم فهرموودمیه به لگهی ئهومیه که ئه و نهخش و نیگارو نووسین و
وینانهی کهوان به میحرابو مینبهرو دیواری رووی قیبلهی مزگهوتیهوه،
همووی کاریکی ناباشن، نهبوونیان گهلی چاکتره، بگره ئهگهر بکری فهرشو
رایهخی ناو مزگهوتیش ههتا سادهو بی نهخش و نیگاربی باشتره. بهلام
هرچون بی بهم جوړه شتانه نوێژ بهتال نابیتیهوه، بگره بهرگی ژنیش لهکاتی
نوێژدا ههروا، ههتا ساده تربی چاتره.

(۱۶) باب: کراهة الصلاة بحضور الطعام

که نان دانرا کردنی نوێژ ناپهسهنده

۳۲۷- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)
قَالَ: «إِذَا وَضِعَ الْعِشَاءُ وَأُقِيمَتِ الصَّلَاةُ فَأَبْدُؤْا بِالْعِشَاءِ».^(۳۲۷)

ئهنهسی کوپی مالیک (پهزای خوای لی بی) فهرمووی: پیغهمبهر
(دروودی خودای لهسهه بی) فهرمووی: (ئهگهر شیو دانرا دهستی پی بکهن،
لهپاشا نوێژه داهاتوومهکه بکهن).

۳۲۸- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ) قَالَ: «إِذَا قُرِبَ الْعِشَاءُ وَحَضَرَتِ الصَّلَاةُ فَأَبْدُؤْا بِهِ قَبْلَ أَنْ تُصَلُّوا صَلَاةَ
الْمَغْرِبِ وَلَا تَعْبَلُوا عَنْ عَشَائِكُمْ» {الحديث/ ۱۲۴۲ - ۱۲۱۴
فم/ تجرید/ ۱/ ۳۷۱، رقم: ۳۸۰ = ۶۷۲، ۵۴۶۳ فتح الباری}:^(۳۲۸)

(۳۲۷) تجرید البخاری/ ۱، ژماره: ۲۸۰ = ۶۷۲، مسلم: ۵۵۷ = ۱۲۴۱.

(۳۲۸) تجرید/ ۱، ژماره: ۲۸۰ = ۶۷۲، مختصر صحیح مسلم/ ۱، ژماره: ۳۵۰ = ۵۵۷ = ۱۲۴۱.

ئەنەسسى كۆرى مالىك (رمزى خوداى ئى بى) دىمفەرموئى: خوشەويست
(دروودى خوداى لەسەر بى) دىمفەرموئى: (ئەگەر شىو دانرا، دىستى پى بىكەن،
لەپىش كىردى نوپىزى شىوانا، با نوپىزىش بووبى، وە هىچ پەلە لە شىوئەكەتان
مەكەن و، نانەكەتان بە شىنەيى بە تەواوى بخون و، ئەوسا نوپىزەكەتان بىكەن،
بەبى ئەومى كە دلتان لای نانەكەبى، وە ھەروەھا نوپىزەكەتانى تىرىش).
{تاج/۱/۳۰۰، زنجىرە: ۹۸، ژمارە: ۵۸۳}.

۳۲۹- عَنْ عَائِشَةَ عَنِ النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - أَنَّهُ قَالَ « إِذَا وُضِعَ
الْعِشَاءُ وَأُقِيمَتِ الصَّلَاةُ فَأَبْدُءُوا بِالْعِشَاءِ ».(۳۲۹)

عائىشە (رمزى خوداى ئى بى) ھەرمووى: پىغەمبەر (دروودى خوداى
لەسەر بى) ھەرمووى: (ئەگەر شىو دانرا، وىنوپىز بوو بوو، لەپىشا شىوئەكەتان
بخون).

۳۳۰- عَنْ ابْنِ عُمَرَ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم): « إِذَا وُضِعَ
عِشَاءُ أَحَدِكُمْ وَأُقِيمَتِ الصَّلَاةُ فَأَبْدُءُوا بِالْعِشَاءِ ، وَلَا يَعْجَلْ حَتَّى يَفْرُغَ مِنْهُ ».(۳۳۰)
لەژمارە (۳۲۷) دا رابورد.

(۳۲۹) مسلم: ۱۲۴۱، بخارى: ۶۷۱.

(۳۳۰) بىروانە: ژمارە (۳۲۷).

(۱۷) باب: نهی من اکل نوماً أو بصلأً أو کرائاً أو نحوها

لهکاتی خواردنی سیر، یا کهوه، یا شتی تری و، هاموشوی مزگهوت ناباشه
 ۳۳۱- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ: النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (مَنْ أَكَلَ مِنْ هَذِهِ الشَّجَرَةِ يُرِيدُ الثَّوْمَ فَلَا يَغْشَا فِي مَسَاجِدِنَا قَالَ: الرَّاوى: قلت لجابر: ما يعني به؟ قال: مَا أَرَاهُ يَعْنِي إِلَّا نَيْتَهُ وَقِيلَ: إِلَّا نَيْتَهُ). (الحديث ۸۵۴ - أطرافه في: ۸۵۵، ۵۴۵۲، ۷۳۵۹): (۳۳۱)

جابری کوری عهبدوللا (پرمزای خویان لی بی) فهرمووی: پیغهمبهر
 (دروودی خودای لهسر بی) فهرمووی: (همرکەسی لهم گیایه ی خوارد (واته:
 لهسیر) باتوخنی مزگهوتهکانمان نهکهوی، تابونهکهی دمروا) فهرموودمگیرموه
 (راوی) دمفهرموی: عمرزی جابیرم کرد: مهبهستی پیغهمبهر (دروودی خودای
 لهسر بی) لهم نهیی کردنه لهخواردنی سیر چی یه؟ فهرمووی: وادمانم
 مهبهستی نهومیه نهگهر کهسی بهکالی خواردی، تابونهکهی دمروا باهاموشوی
 مزگهوت نهکا). نهمه گیرانهومی نهبوعاصیمه، لهئیبینوجورمیجهوه، لهغهطاوه،
 لهجابیرموه، بهلام گیرانهومی موخلیدی کوری یهزید، لهئیبینوجورمیجهوه لهباتی
 (إِلَّا نَيْتَهُ) ناوایه: (إِلَّا نَيْتَهُ) واته: مهبهستی بونه ناخوشهکهیهتی. (تاج/۱/۳۶۲/۲۰
 ز-۱۸ ژ-۲۲۵ = ش/د/ت/ن).

۳۳۲- عَنْ عَبْدِ الْعَزِيزِ قَالَ سَأَلَ رَجُلٌ أَنَسًا مَا سَمِعْتَ نَبِيَّ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - فِي الثَّوْمِ فَقَالَ قَالَ النَّبِيُّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - « مَنْ أَكَلَ مِنْ هَذِهِ الشَّجَرَةِ فَلَا يَقْرُبُنَا ، أَوْ لَا يُصَلِّينَ مَعَنَا » . (۳۳۲)

تهرجههمکهی لهگهل ژماره (۳۳) دیت.

(۳۳) تجرید/۱، ژماره: ۴۵۹ - ۸۵۴، مختصر صحیح مسلم/۱/۲۵۱ - ۵۶۴ - ۱۲۴۸.

(۳۳) بیروانه: (۳۳۲).

۳۳۳- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: « مَنْ أَكَلَ ثُومًا أَوْ بَصَلًا فَلْيَعْتَزِلْنَا، أَوْ لِيَعْتَزِلْ مَسْجِدَنَا، وَلِيَقْعُدْ فِي بَيْتِهِ، وَأَنَّهُ أَتَى بِقَدْرِ فِيهِ خَضِرَاتٌ مِنْ بُقُولٍ، فَوَجَدَ لَهَا رِيحًا، فَسَأَلَ فَأُخْبِرَ بِمَا فِيهَا مِنَ الْبُقُولِ، فَقَالَ قَرِيبُهَا إِلَيَّ بَعْضُ أَصْحَابِهِ، فَلَمَّا رَأَاهُ كَرِهَ أَكْلَهَا قَالَ: « كُلْ فَإِنِّي أَتَانِجِي مَنْ لَا تُنَاجِي ». {الحديث/ ۱۲۵۳. تجريد البخاري/ ۴۶۰ = ۸۵۵، ۸۵۴ فتح الباري: (۳۳۳)}

جابیری کوپی عهبدوئلا (رمزای خودایان لی بی) فهرمووی: پیغه مبهەر (دروودی خودای له سهر بی) فهرمووی: (هه رکه سئ سیر، یا پیازی خوارد، با که نار گری بی له ئیمه) یا فهرمووی: (با نه وکه سه دوور بگری له مزگه وتمان و له مالی خوئی دابنیشی و لهوئی نوئیژی خوئی بکات).

جاریکیش تهبه قیکیان بو پیغه مبهەر هیئا، هه ندئ سه وزمواتی له سهر بوو، که بوئی سه وزمه که چوو به سهریدا، پرسیری کرد: نه مه چییه؟ عهرزیان کرد: نه وه سه وزمواته. فهرمووی: (من نه وه ناخووم، داینین بو ئهم پیاوه). پیاوکه ییش (که یه کیك بوو له یارانئ پیغه مبهەر) هه زی نه کرد که بیخوات، چونکه پیغه مبهەر لی نه خوارد، به لام پیغه مبهەر (دروودی خودای له سهر بی) پی فهرموو: (تو بیخو، خوئه مه هه رام نییه، من بویه ناخووم چونکه گوشتوگو له گهل فریشته دمکه م، خو تو گوشتوگو له گهل فریشته ناکه ی، نیر بو ناخووی). نه مه ییش دمقی ژماره (۲۵۲) ی مختصر صحیح موسلیمه که باسی لایه نیکی گرنگی نه م بابه ته دمکات:

عَنْ مَعْدَانَ بْنِ أَبِي طَلْحَةَ أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) خَطَبَ يَوْمَ الْجُمُعَةِ، فَذَكَرَ نَبِيَّ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَذَكَرَ أَبَا بَكْرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: إِنِّي رَأَيْتُ

كَأَنَّ دِيكَمَا تَفَرَّنِي ثَلَاثَ نَفَرَاتٍ، وَإِنِّي لَا أَرَاهُ إِلَّا حُضُورَ أَجَلِي، وَإِنَّ أَقْوَامًا يَأْمُرُونَنِي أَنْ
أَسْتَخْلِفَ، وَإِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ لَمْ يَكُنْ لِيُضَيِّعَ دِينَهُ، وَلَا خِلَافَتَهُ، وَلَا الَّذِي بَعَثَ بِهِ نَبِيَّهُ
(صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَإِنْ عَجَلَ بِي أَمْرٌ فَالْخِلَافَةُ شُورَى بَيْنَ هَؤُلَاءِ السَّتَّةِ الَّذِينَ
تُوفِّيَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَهُوَ عَنْهُمْ رَاضٍ، وَإِنِّي قَدْ عَلِمْتُ أَنَّ أَقْوَامًا
يَطْعُنُونَ فِي هَذَا الْأَمْرِ، أَنَا ضَرَبْتُهُمْ بِيَدِي هَذِهِ عَلَى الْإِسْلَامِ، فَإِنْ فَعَلُوا ذَلِكَ فَأَوْلِيكَ
أَعْدَاءُ اللَّهِ الْكَفَرَةُ الضَّلَالُ، ثُمَّ إِنِّي لَا أَدْعُ بَعْدِي شَيْئًا أَهَمَّ عِنْدِي مِنَ الْكَلَالَةِ، مَا
رَاجَعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي شَيْءٍ مَا رَاجَعْتُهُ فِي الْكَلَالَةِ، وَمَا أَغْلَظَ
لِي فِي شَيْءٍ مَا أَغْلَظَ فِيهِ، حَتَّى طَعَنَ بِإصْبَعِهِ فِي صَدْرِي، فَقَالَ: يَا عُمَرُ أَلَا تَكْفِيكَ آيَةُ
الصِّفِّ الَّتِي فِي آخِرِ سُورَةِ النَّسَاءِ؟! وَإِنِّي إِنْ أَعِشَ أَقْضِي فِيهَا بِقَضِيَّةٍ يَقْضِي بِهَا مَنْ
يَقْرَأُ الْقُرْآنَ، وَمَنْ لَا يَقْرَأُ الْقُرْآنَ، ثُمَّ قَالَ: اللَّهُمَّ إِنِّي أَشْهَدُكَ عَلَى أُمَرَاءِ الْأُمَصَارِ فَإِنِّي
إِنَّمَا بَعَثْتُهُمْ عَلَيْهِمْ لِيَعْدِلُوا عَلَيْهِمْ وَلِيَعْلَمُوا النَّاسَ دِينَهُمْ، وَسُنَّةَ نَبِيِّهِمْ، وَيَقْسِمُوا فِيهِمْ
فِيْنَهُمْ، وَيَرْفَعُوا إِلَيَّ مَا أَشْكَلَ عَلَيْهِمْ مِنْ أَمْرِهِمْ، ثُمَّ إِنَّكُمْ أَيُّهَا النَّاسُ تَأْكُلُونَ شَجَرَتَيْنِ،
لَا أَرَاهُمَا إِلَّا خَبِيثَتَيْنِ، هَذَا الْبَصَلُ وَهَذَا الثُّومُ لَقَدْ رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ) إِذَا وَجَدَ رِيحَهَا مِنَ الرَّجُلِ فِي الْمَسْجِدِ أَمَرَ بِهِ فَأُخْرِجَ إِلَى الْبَقِيعِ، فَمَنْ أَكَلَهُمَا
فَلْيَمِثْهُمَا طَبْخًا). {الحديث/١٢٥٨} :

مهعدانی کوری نه بو طه لحه دمفرموی: روژی ههینی بوو، عومهری کوری
خهطاب، وتاری ههینی دهدا، له پيشا يادی پيغه مبهري کرد، نهوجا يادی
نه بوبه کري صه ديقی کرد، نهوجا عومهر ههرمووی: (له خهوما که له شيری سئ
دندووکی لی دام، من وا خهو په رژيني دهکه م که ناکامم هاتووو نهجه لم زور
نزيکه، جا بهم بونهيهوه جهندين پياو پيم دهئين: که جينشين بو خوم دابنيم،
مهبادا شتی وا رووبداو موسولمانان بههوی بي جينشينييهوه تووشی نازاوه بين،
بهلام من دلنيام نهگهر من جينشينييش دانهنيم خودا شتی وا ناکاو نه نايینی

خوی زایه دمکاو نه جینشینی خوی و نه نهو بهرنامه پیروزی که به پیغمبهرمهکیدا ناردوویمهتی.

جا نهگهر شتی وا بوو، مردن به پهله گه‌یشته سهرم، نهوا راسپیږی بڼ لیتان که به ته‌گیرو راویژر له‌ناو خوتانا یه‌کڼ له‌م شه‌ش که‌سه هه‌لبژیرن و بیکمن به‌جینشین له جیگه‌ی من، چونکه کاتڼ که پیغمبهر (دروودی خودای له‌سهر بڼ) گیانی پاکی سپارد، له‌م شه‌ش که‌سه رازی بوو، که عوثماني کورۍ عه‌فان و، عه‌لی کورۍ نه‌بو طالیب و، طه‌لحه و، زوبه‌یرو، سه‌عدی کورۍ نه‌بو ومقاص و، عه‌بدوره‌حماني کورۍ عه‌وف بوون، نهو ره‌زابوونه‌ی پیغمبهریش له‌مانه، به‌لگه‌ی شایانیانه بو‌ نه‌م کاری جینشینییه، وه من نه‌وه دمزانم که خه‌لکانیکی نازاوه گیر به‌م راسپیږیه‌ی من و به راویژری نیوه، سه‌بارت به‌م شه‌ش که‌سه رازی نین و تانه و ته‌شمر له‌کاری وا دمدن، به‌لام شتی وا دلتان سارد نه‌کاته‌وه له‌م بارمیه‌وه، له‌بهر نه‌م دوو هوږیه:

یه‌که‌م: نه‌وانه که‌سانڼ وا نین، که دلسۆزی نه‌م نه‌ته‌وه‌ی نیسلا‌مه بڼ، من خۆم له‌سهر نیسلا‌مه‌تی به‌ده‌ستی خۆم دارکاریم کردوون.

دووه‌م: نه‌گهر شتی وایان کردو له‌کاتی وا ناسک و هه‌ستاداردا، نازاوه و دووبه‌رمکیان به‌رپا کرد، نه‌وه دیاره که دۆستی نیسلا‌م نین و دوشمنانی دینی خوان و، کاهرو بی‌باوم‌رو گوم‌را خویانن!!

له‌پاش نه‌مه، به‌لامه‌وه گرن‌گترین شت که له‌پاش مردنی خۆم، نه‌گهر وا به‌زوویی رووبدا، که به‌بڼ چاره‌سهر و حل به‌جینی به‌یلّم، مه‌سه‌له‌ی که‌له‌پوورو میراتی که‌لاله‌یه، له‌کاتی پیغمبهریشا له‌م بابه‌ته‌م زور کوټییه‌وه، بو‌ هیچ شتی، وه‌ک پرسۍ که‌لاله، چه‌ندجار پرسیارم له پیغمبهر (دروودی خودای له‌سهر بڼ) نه‌کردووه، وه پیغمبهریش له‌سهر هیچ شتی وه‌ک که‌لاله لیم توندو تووړه

نەبوو، تەنانەت لەدواجاردا، پەنجەى ژمەند بە سینه‌مداو فەرمووی: (ئەى عومەر! تۆ ژيرو داناو زانای، ئەومەندە لەشت مەپرسەو، ئەومەندە لەشت مەکوڵەرمو، ئوصوولى مەسائیل و رونوسول ئەقلام لە قورئانى پیرۆزو لە سوننەتى مندا هەیه، جا لەو دەق و پرسە سەرمەشقانە، بێرمارگان دەرپەینن و بۆ هەموو جوزنیاتى داواى دەقیكى تايبەت مەکەن!

ومكى تریش ئەى عومەر! بۆ ئەم پرسە ئەم نایەتەت بەسە کەوا لە سوورمتى نیسەدا، کە لە هاویندا هاتۆتە خوارمو، کە دەفەرموی: {يَسْتَفْتُونَكَ، قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِي الْكَلَالَةِ - مائیدە - ۱۷۶/۴}.

ئەوجا عومەر (رمزای خودای ئى بى) فەرمووی: ئەگەر مام و نەمردم، بێرمارىكى وا دەدم لەبارەى مەسەلەى کە لەپوورى کەلالەو، ئەومەندە روون و ناشکرا بى، کە قورئان خوین و قورئان نەخوین پێى رازى بن و بەو شیوێ بێرماربەدن و حوکمى پێ بکەن. لەپاشا ئیمامى عومەر (رمزای خودای ئى بى) فەرمووی: (ئەى خودایە! تۆ بەشایەت بە، کەوا من بەشایەتى تۆ، ئەم فەرمانەرەوايانەم لەسەر ئەم شارانە، لە ولاتى ئیسلاما داناو و بۆئەو ناردوومن بۆسەر ئەو ولات و شارانە کە دادپەرور بن و بە عەدالەت بپارێن لەناویانا، وە بۆ ئەومەش کە ئەو خەلکە فێرى نایینى پیرۆزى ئیسلام بکەن، کە تاکە نایینى خۆیانە، وە هەروەها فێرى بەرنامەى پیرۆزى پێغەمبەریان بکەن، کە ناودارە بە سوننەتى پێغەمبەر، هەروا بە دادپەرورەمانە دەسکەوتى جەنگ و تالانى شەرى و مەفتە مال (فەیا)یان بەسەردا دا بەش بکەن، وە ئەگەر کارىکیشیان ئى بوو بەکێشەو بۆیان چارەسەر نەکرا، بەرزى بکەنەو بۆلاى خۆم، هەتا ئیمە لەلاى خۆمان بەراوێژو تەگبیری ناو خۆمان چارە سەرى بۆ بدۆزینەو!

پاش ئەم باسو خواسەيش، ئەى خەلكە! ئىوھ لەدوو گيا دمخۆن، من بەخودى خۆم بە پىسيان دىزانم، ئەو دووميش پيازو سىرن، من بەچاوى خۆم پىغەمبەرم دىوھ، ئەو كەسەى لەناو مەزگەوتەكمەى خۆيدا، بۆنى يەكئ لەم دوو گيايەى ئى بىكردايە، فەرمانى دەدا لە مەزگەوت دەريان دمكردو دميان برد بۆ بەقىع، كە گۆرستانى موسولمانانە لە مەدينە، وا لە نزيك مەزگەوتەكمەى پىغەمبەرموھ، جا ھەركەسئ دميانخوات با بيان كۆلئىنى، تا بۆنەكەيان بمرئ، جا ئەوسا بەكولائوى لەناو چىشتا يا بەتەنيا بيانخوات). {تاج/۱، زنجيرە: ۱۸، ژمارە: ۷۳۶ + تاج/۲، زنجيرە: ۵، ژمارە: ۱۹۷۴ و ۱۹۷۵ + تاج/۱، لاپەرە: ۱۰۷، زنجيرە: ۲۱، ژمارە: ۱۵۸/۱۳}.

(۱۹) باب: السهو في الصلاة والسجود له

ھەلەى نلو نوئىزو كورنووش بردن بۆى

۳۳۴- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «إِذَا نُودِيَ لِلصَّلَاةِ أَدْبَرَ الشَّيْطَانُ، وَلَهُ ضُرَاطٌ حَتَّى لَا يَسْمَعَ التَّائِدِينَ، فَإِذَا قَضَى التَّائِدِينَ أَقْبَلَ حَتَّى إِذَا ثُوبَ بِالصَّلَاةِ أَدْبَرَ حَتَّى إِذَا قَضَى التَّائِبِينَ أَقْبَلَ، حَتَّى يَخْطُرَ بَيْنَ الْمَرْءِ وَنَفْسِهِ يَقُولُ لَهُ: اذْكُرْ كَذَا، اذْكُرْ كَذَا. لِمَا لَمْ يَكُنْ يَذْكُرُ مِنْ قَبْلُ، حَتَّى يَظُلَّ الرَّجُلُ مَا يَذُرِي كَمْ صَلَّى». {الحديث / ۱۲۶۷. تجريد البخارى / ۱ / ۳۵۱، رقم: ۳۵۲ = ۶۰۸، ۱۲۲۲، ۱۲۳۱، ۱۲۳۲، ۳۲۸۵} : (۳۳۴)

ئەبو ھورەيرە (رمزى خوداى ئى بى) ھەرمووى: پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) ھەرمووى: (كاتى بانگ دەدرئ بۆ نوئىز شەيتان ھەلەمتۆرئىنىو جرت ئى دەدا، تا گوئى لە بانگەكە نەبئ، جا كە بانگەكە تەواو

دەبىي، ديسان دېتەوۋە تاقامەت دەگرى بۇ نوپۇز ئەوجا دووبارە ھەلدەتۈرپىنەتەوۋە،
كە قامەت تەواو دەبىي ديسان دېتەوۋە، دەچىتە بىنكلىشەى نوپۇزكەرەوۋە پىي
دەلى: بىر لەمە بىكەرەوۋە بىر لەوۋە بىكەرەوۋە، وە ئەوشتانەى لەناو نوپۇزەكەدا
وەبىر دېنەتەوۋە كە لەومپىش لەبىرى نەبوون، ھەتا خەرىكى بىكاو دلى لەلاى
نوپۇزەكەى نەبىو خوزوعو خوشوعى لى تىك بدا، ھەتا بەرادىيەكى وا، دلى بى
ناگادەكا، لەناستى نوپۇزەكەى، كەنازانى چەن ركات نوپۇزى كىردوۋە. {تاج/۱/۲۲۲،
زىجىرە: ۵۹، ژمارە: ۴۱۴}.

گىرەنەوۋەى ئىرمى ئەصلەكە، كە (الؤلؤ والمرجان)ە، ئەمەى زىاترە: (جا
ئەگەر كەسى وا سەرى لى شىوا، كە نەيدەزانى چەند ركاتى كىردوۋە، وەك ئەوۋە
نەيدەزانى كە سى ركاتى كىردوۋە، يا چوار ركات، با لەدانىشتنى تەحياتا دوو
كۈرپنوۋشى ھەلە ببات).

۳۳۵- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ ابْنِ بُحَيْنَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (وَهُوَ مِنْ أَزْدِ شُعْوَةَ وَهُوَ
خَلِيفٌ لِابْنِ عَبْدِ مَنَافٍ وَكَانَ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ صَلَّى بِهِمُ الظُّهْرَ فَقَامَ فِي الرَّكْعَتَيْنِ الْأُولَيَيْنِ لَمْ يَجْلِسْ فَقَامَ النَّاسُ مَعَهُ
حَتَّى إِذَا قَضَى الصَّلَاةَ وَانْتَظَرَ النَّاسُ تَسْلِيمَهُ كَبَّرَ وَهُوَ جَالِسٌ فَسَجَدَ سَجْدَتَيْنِ قَبْلَ أَنْ
يُسَلِّمَ ثُمَّ سَلَّمَ). (الحديث ۸۲۹- أطرافه في: ۸۳۰، ۱۲۲۴، ۱۲۲۵، ۱۲۳۰،
۶۶۷۰). (۳۳۵).

عەبدوللەى كۈرپى مالىك (پىزى خواى لى بى) كەدايىكى ناوى
بوچەينەيە، كەلەھۇزى ئەزدى شەنوۋئەيە، كەھاوپەيمانى نەوۋەى عەبدومەنافە،
كەيەكىكە لەھاوړى يانى پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) فەرموۋى:
رۇزى پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) نوپۇزى نيوپۇزى بۇكردين، لەركاتى

دوهمیدا یه کسەر هه لسا یه ووه، ته حیاتی یه که می نه خویند، نوێژ که مرگانیش له که ئیدا هه لسانه وه، جاکاتی نوێژ که می ته ووه کرد، مهردوم چا و مر وانی نه وه بوون که سلا و بداته وه، له وکاته دا به دانیشتنه وه نه لاهو نه که بهری کردو له پیش سلا و دانه ووه دا دوو کورنووشی برد، له حیاتی نه وه ته حیاته ی که له یادی چوو بوو، نه و جا سلا و دایه وه. خه لکه که میش له گه ل نه و دا نه م دوو کورنووشه یان برد. (ت/١/٣٢٥ ز-١٠٩ ژ-٦٣٧ = ش/د/ت/ن).

عهبدو لای کور ی مالیک، یه کی که له هاوړی نا و دارمگانی پیغه مبه ر (برو و دی خودای له سه ر بئ) بو حه ی نه ی دایکیشی سه حابییه بو وه، ده لئین: با و کیشی له هاوړییانی پیغه مبه ر بو وه، له هۆزی نه زده، له میژ وه موسو لمان بوو بوو، پیا و یکی سو فیلکه ی خوا په رست بوو، نه م زاتانه فه رمو ودمگانی نه و یان گیرا و مته وه: نه عه ره جو حه فصی کور ی عاصم و عه لی کور ی عهبدو لای کور ی بو حه ی نه، له نا خرو نو خری جینشینی مو عا و ییه دا، له کاتی فه رمان په وایی مه ر و ان له سه ر مه دینه، له په نجا و شه شی کو چیدا مه ردو وه، یه کی که له پیا وانی سه حیح ه یین.

٣٣٦- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (صَلَّى النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ إِبْرَاهِيمُ الرَّاوي عَنْ علقمة الراوي عن ابن مسعود: لَأُذْرِي زَادَ أَوْ نَقَصَ فَلَمَّا سَلَّمَ قِيلَ لَهُ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَحَدَثَ فِي الصَّلَاةِ شَيْءٌ؟ قَالَ وَمَا ذَاكَ؟ قَالُوا صَلَّيْتَ كَذَا وَكَذَا فَشَنَى رَجُلِيهِ وَاسْتَقْبَلَ الْقِبْلَةَ وَسَجَدَ سَجْدَتَيْنِ ثُمَّ سَلَّمَ فَلَمَّا أَقْبَلَ عَلَيْنَا بَوَّجَهُ قَالَ إِنَّهُ لَوْ حَدَّثَ فِي الصَّلَاةِ شَيْءٌ لَنَبَأْتُكُمْ بِهِ وَلَكِنْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ أُنْسَى كَمَا تَنْسَوْنَ فَإِذَا نَسِيتُ فَذَكِّرُونِي وَإِذَا شَكُّ أَحَدُكُمْ فِي صَلَاتِهِ فَلْيَتَحَرَّ الصَّوَابَ فَلْيُسِّمِ

عَلَيْهِ ثُمَّ لِيُسَلِّمْ ثُمَّ يَسْجُدُ سَجْدَتَيْنِ). (الحديث: ٤٠١ أطرفه في: ٤٠٤، ١٢٢٦، ٦٦٧١، ٧٢٤٩). (٣٣٦)

عەبدوللای کوری مەسعوود (پەزای خودایان لێ بێ) فەرمووی: جاری پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) بەرنوێژی نوێژی نیومرۆ بۆ یارانێ دێمک، ئیبراھیم کەنەم فەرموودمێه لەعەلقەمەو، لەئیبنومەسعوودمەو دێمگێرێتەو، لێ ی تێک چوو بوو، دێمفەرموو: نازانم: پێغەمبەر لەنوێژمکە زیاد دێمک، یالێ کەم دێمکاتەو. جاکاتی پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) سلاو دێمکاتەو عەرزێ دێمکەن: ئەو پێغەمبەری خودا! ئایا هیچ گۆرانی لەنوێژدا رووی داو؟ فەرمووی: (بۆچی چی بوو؟) گۆتیان: وا وانوێژت کرد، وەک رۆژان بەئاسایی نوێژت نەکرد. جا پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) لەسەر چۆک بەرمورووگە دانێشت، وەک بۆ تەحیات دابنیشی ئاوا، وەدوو کێنووشی هەلە بێرد، ئەوجا سلاوی داوەو، پاشتر کاتی رووی تێ کردین فەرمووی: (ئەگەر گۆرانی لەنوێژدا رووی بدایە پێم دێگوتن، منیش ئادەمیزاد و مەکوو ئێو، چۆن ئێو شەتەن لەبێردەچی منیش ئاوەها جاروبار شەتەن لەبێردەچی، جەنەگەر پێکەوت جاری شەتەنم لەیاد نەماو، ئێو بێخەنەو یادم، ئەگەر لەنوێژمکەتاندا گومانەتان بۆ پەیدا بوو، وەک ئەو کەنەتەندەزانێ کەسێ راکاتەن کردوو یادوو پکات، ئەو لەبارودۆخی وادا، بانوێژخوێن بەووردی بێرێکاتەو، مشووری رووی بە راستی بخوات و جاجی بەراست دەزانێ لەسەرئەو نوێژمکە تەواو بکات، ئەمجار سلاو بداتەو، ئەوجا دوو کێنووشی هەلە ببات) (ب/١/٣٢٧ ٩ ز-١٠٩ ژ-٦٤٢ ج-٤).

روونکردنه‌وه:

عبداللّای کورې مه‌سعوود (رمزای خودای لی بی) ناسراوه، به نیبنو مه‌سعوود، یه‌کیکه له‌گه‌وره هاو‌ه‌لانی پیغه‌مبه‌ری نازیزو خو‌شه‌ویست، له موسو‌ل‌مانه هه‌ره پی‌شین‌ه‌کانه، دوو کۆچی کردووه، له‌پیناوی نیسلا‌ما، کۆچی بۆ حه‌به‌شه‌و کۆچی بۆ مه‌دینه‌ی نازدار، هۆی ئەم کۆچانه‌ی سه‌حابه‌کان نه‌ومبوو، بی‌باوم‌رانی مه‌ککه نازاریان دمدان، له‌سهر قه‌بوولی نیسلا‌م، هه‌یان بوو له‌م پینا‌و‌دا شه‌هید دمبوو، وه‌ک خاتوو سومه‌یه‌ی دایکی عه‌مماری کورې یاسیر {بروانه: پوخته‌ی موسلیم زنجیره: ۳۰۴، ژماره: ۴۱۱ – روونکردنه‌وه}.

نیبنو مه‌سعوود (رمزای خودای لی بی) ناماده‌ی غه‌زای به‌درو شه‌رگا‌کانی تری پاشی بووه، هه‌میشه له‌خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ردا بوو، مه‌گه‌ر چۆنه‌ها خزمه‌تی نه‌وی چۆل بک‌ردایه، خزمه‌تی پیل‌او‌م‌کانی پیغه‌مبه‌ری دم‌کرد، له‌کاتی هه‌ستانا پیل‌او‌م‌کانی بۆی دادمنا، وه‌ک تر سۆله‌کانی پیغه‌مبه‌ری دم‌کرده قۆلی خۆی، هه‌شت سه‌دو چل و هه‌شت فه‌رمووده‌ی پیغه‌مبه‌ری گ‌ی‌را‌و‌ته‌وه، چل و چواریان په‌سه‌ندی هه‌ردوو پیرن، واته: شیخی بوخاری و شیخی موسلیم، که له‌زانستی فه‌رمووده‌دا ناسراون به‌ شه‌یخه‌ین، نه‌و چل و چوارمیان گ‌ی‌را‌و‌ته‌وه، بیست و یه‌ک فه‌رمووده‌ی تری، بی‌جگه له‌و چل و چوارمیش، له بوخاری‌دا هه‌یه، له موسلیم‌دا نین، سی و پ‌نج فه‌رمووده‌ی تری‌شی بی‌جگه له‌و چل و چواره، له سه‌حیحی موسلیم‌دا هه‌یه، له‌بوخاری‌دا نین، که‌واته: $۴۴ + ۲۱ = ۶۵$ فه‌رمووده، کۆی فه‌رموودم‌کانی نیبنو مه‌سعوود له سه‌حیحی بوخاری‌دا، $۴۴ + ۳۵ = ۷۹$ فه‌رمووده = کۆی فه‌رموودم‌کانی نیبنو مه‌سعوود له سه‌حیحی موسلیم‌دا، $۶۵ + ۷۹ = ۱۴۴$ = کۆی فه‌رموودم‌کانی نیبنو مه‌سعوود له سه‌حیحه‌یندا، $۴۴ + ۲۱ + ۳۵ = ۱۰۰$ فه‌رمووده له سه‌حیحه‌ینا، به‌بی دووباره.

ئىبنو مەسعوود (رمزى خوداى ئى بى) دىمىفەرموو: لەزارى پىرۆزى
پىغەمبەرى نازىزو خۆشەويست و نازدار خۆى، (دروودو سلاوى خوداى لەسەر
بى)، حەفتا سوورمى قورئانم لەبەرکردوو، ئىبنو مەسعوود يەكەم كەس بوو،
كە لەمەككە بە ئاشكرا قورئانى دەخویند، ئەومندە بەردەوام لەگەڵ مالى
پىغەمبەردا تىكەل بوو، لە خەلكى وابوو، كە يەككە لەخیزانى پىغەمبەر
(دروودى خوداى لەسەر بى).

ناوداربوو بە صاحىبى سىواكى پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى)
پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) موزدەى بەهەشتى پى داو، بكوژى ئەبو
جەهل بوو (بروانە: بەرگى/، تەجىرىدى بوخارى، ژمارە: ۳۹۶۲/۱۵۲۶).

ئىبنو مەسعوود روو و قىبلەتەين نوپىزى كردوو، واتە: لەو
موسولمانانەيە كە لەپىشا، كە نوپىزان دەكرد روويان دەكردە مەسجىدول ئەقفا
لە قودس، دواى خوداى گەورە فەرمانى پىيانكرد، كە لەنوپىزدا رووبكەنە
كەعبە، كەوا لە مەسجىدولحەرام لەمەككەى پىرۆز.

ئىبنو مەسعوود مامۆستايەكى مەزنى قورئانزان و فەرموودەزان بوو،
قوتابى و فەقى زۆرى ھەيە لەم دوو بوارد، پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر
بى) دىمىفەرموو: (دوو لاقە لەرەكانى ئىبنو مەسعوود، لە قىيامەتدا، لە تەرازووى
كىشانى خىرو شەردا، لەكىوى ئوچود قورسترن).

لەسالى (۳۲) سىو و دووى كۆچىدا، لەشارى مەدىنە، لە تەمەنى شەست و
ھەنددا، بەمردنى خودا مردوو و كۆچى دواى كردوو، ئىمامى عوسمان نوپىزى
تەرمى لەسەر كردوو، لە گۆرستانى بەقىم، بەخاك سپىراو، بۆ زىاتر
شارمابوون لە ژياننامەى ئەم ھاوړى مەزنەى پىغەمبەر بروانە: (تەجىرىدى

بوخاری به کوردی/ ٤، ژماره: ١٤٧٣ + پوختهی موسلیم، ژماره: ٣٥ + تاج/ ٣، زنجیره:

٣ له ژماره: ٣٤٠١ وه ههتا ژماره: ٣٤١٠).

٣٣٧- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: صَلَّى بِنَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِحْدَى صَلَاتَيِ الْعِشِيِّ، إِمَّا الظُّهْرَ وَإِمَّا الْعَصْرَ، فَسَلَّمَ فِي رَكَعَتَيْنِ، ثُمَّ أَتَى جِدْعًا فِي قِبْلَةِ الْمَسْجِدِ فَاسْتَنَدَ إِلَيْهَا مُغْضِبًا، وَفِي الْقَوْمِ أَبُو بَكْرٍ وَعُمَرُ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا)، فَهَابَا أَنْ يَتَكَلَّمَا، وَخَرَجَ سَرْعَانَ النَّاسُ قَالُوا: قُصِرَتِ الصَّلَاةُ، فَقَامَ ذُو الْيَدَيْنِ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَقْصِرْتَ الصَّلَاةَ أَمْ نَسِيتَ؟ فَنَظَرَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَمِينًا وَشِمَالًا فَقَالَ: « مَا يَقُولُ ذُو الْيَدَيْنِ؟ ». قَالُوا: صَدَقَ، لَمْ تُصَلِّ إِلَّا رَكَعَتَيْنِ، فَصَلَّى رَكَعَتَيْنِ وَسَلَّمَ، ثُمَّ كَبَّرَ ثُمَّ سَجَدَ، ثُمَّ كَبَّرَ فَرَفَعَ، ثُمَّ كَبَّرَ وَسَجَدَ، ثُمَّ كَبَّرَ وَرَفَعَ. قَالَ: وَأُخْبِرْتُ عَنْ عِمْرَانَ بْنِ حُصَيْنٍ أَنَّهُ قَالَ: قَالَ: وَسَلَّمَ. {الحديث/ ١٢٨٨ = ١٢٥٥ = فم = فَتَحَ الْمُلُكُ = ٤٨٢ تجريد = ٧١٤، ٧١٥، ١٢٢٧، ١٢٢٨، ١٢٢٩، ٦٠٥١، ٧٢٥٠: (٣٣٧)}

ئەبو ھورەیرە (رمزای خودای لی بێ) ھەرمووی: جارێ پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) بەرنوێژی نوێژی نیومڕۆ (یا ەسر) ی بو دەرکردین، دوو رگاتی بو مان کردو سلاوی دایەو، تەختەیک لەناو مزگەوت، لەرووی رووگەو ھەل سەپینرا بوو، پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) ھەلسا پالی دا بەو تەختەیک، کە بریتی بوو لەو گۆتەرە خورمایە، کە پێغەمبەر لەپیش دروستکردنی دوانگەکیدای پالی پێوێ دەدا، وەك عاجزو زیز وابوو، دەستی راستی نایە سەر دەستی چەپی و پەنجەکانی تێك پەراندو روومەتی لای راستی دانا لەسەر پەشتی دەستی چەپی، وە ئەوانە ی بە پەلەبوون لە دەرگاکانی مزگەوتەو ھەوونە دەرەو، نوێژگەرەکانی تریش لەبەر خۆیانەو گوتیان: نوێژ

کورت کراومتهوه؟ نه بوبه کړو عومهریش (رمزای خودایان لی بی) له ناو کومه لهی نویژ خوینه کانا بوون، پرکیشیان نه کرد که له م بارمیه وه قسه له گهل حمزمتدا بکه، له ناو کومه له که دا پیاوئ هه بوو، هه ردوو دمستی که می دریژ بوون، له بهر نه وه پیاوئ دمگوت: ذولیه دمین (واته: دوو دمست دریژ که له) جا نه و پیاوه هه لسا، عهرزی خو شه ویستی کرد: قوربان! نهی پیغه مبهری خودا! نایا نویژ کورت کراومتهوه، یاتو له یادت نه بووه، که وا له باتی چوار رکات دوو رکاتت کرد؟ پیغه مبهریش (دروودی خودای له سر بی) فهرمووی: (نهم دوو شته هیچیان رووی نه داوه، نه من له بیرم چووه و نه نویژیش کورت بوته وه، نه ویش عهرزی کرد: با، نهی پیغه مبهری خودا! یه کی له م دوو شته رووی داوه، پیغه مبهریش (دروودی خودای له سر بی) به راست و به چه پا ته ماشای خه لکه که ی کردو رووی تی کردن و فهرمووی: (نایا شتی وا رووی داوه، وه ذولیه دمین ده لی وایه؟) گوتیان: به لی نهی پیغه مبهری خودا! قسه که ی ته واوه، ته نیا دوو رکاتت کرد، نه نجا پیغه مبهری (دروودی خودای له سر بی) گه راپه وه بو جی که ی نویژه که ی خو ی و، پی شکه و ته وه و دوو رکاتی تری کردو، به دانیشته وه، له پاش سلاودانه وه، دوو کورنووشی هه له ی له سر نهم شیومیه برد: له پاش سلاودانه وه ی جاری دوو هم، نه لاهو نه کبهری کردو کورنووشی کی ناسایی برد، یان که می دریژ تر، نه و جا نه لاهو نه کبهری کردو له کورنووشی یه که م هه لسا یه وه، نه و جا نه لاهو نه کبهری کردو کورنووشی ناسایی تری برد، یان که می دریژ تر له کورنووشی ناسایی، دیسانه وه نه لاهو نه کبهری کردو سهری بهرزمه و کردو بو جاری سییه م سلاوی دایه وه). {تاج/۱/۳۲۶، زنجیره: ۱۰۹، ژماره: ۶۴۰، ۶۴۱، ۶۴۲}.

(۲۰) باب: سجود التلاوة

باسی کورنووشی قورنان خویندن

۳۳۸- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا): أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): كَانَ يَقْرَأُ الْقُرْآنَ، فَيَقْرَأُ سُورَةً فِيهَا سَجْدَةٌ، فَيَسْجُدُ وَتَسْجُدُ مَعَهُ حَتَّى مَا يَجِدُ بَعْضُنَا مَوْضِعًا لِمَكَانِ جِبْهَتِهِ». {الحديث/ ۱۲۹۵ = ۱۲۶۲ فم. تجريد/ ۱/ ۵۱۸، رقم: ۵۴۳ = ۱۰۷۵، ۱۰۷۶، ۱۰۷۹} : (۳۳۸)

ئيبنو عومەر (رمزای خودای لی بی) فهرمووی: گه لی جار پیغه مبهەر (دروودی خودای له سهر بی) که ئەو سوورمتانه ی ناو قورئانی بۆمان ده خویند، که کورنووشیان واتیادا، کاتی دهگه یشته ئەو ئایه ته ی که شوینی کورنووشه که یه، خوی کورنووشی دمپردو ئیمهش کورنووشمان لهگه لیدا دمپرد، ته نانته له بهر زۆری عه شاماته که، هه ندیکمان جیگه ی دهست نه ده که وت، هه تا له کاتی کورنووشه که دا ته ویلی له سهر دانن). {تاج/ ۱/ ۳۳۰، زنجیره: ۱۱۰، ژماره: ۱۶۶} ..

۳۳۹- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مسعود (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (قَرَأَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ التَّجْمَ بِمَكَّةَ فَسَجَدَ فِيهَا وَسَجَدَ مَنْ مَعَهُ غَيْرَ شَيْخٍ، أَخَذَ كَفًّا مِنْ حَصَى، أَوْ تُرَابٍ فَرَفَعَهُ إِلَى جَبْهَتِهِ، وَقَالَ يَكْفِينِي هَذَا، فَرَأَيْتُهُ بَعْدَ ذَلِكَ قَبْلَ كَافِرًا). (الحديث: ۱۰۶۷ - اطرافه في: ۴۸۶۳، ۳۹۷۲، ۳۸۵۳، ۱۰۷۰). (۳۳۹)

عه بدلای کوری مه سعوود (رمزای خوی لی بی) فهرمووی: له مه که که، جارئ پیغه مبهەر (دروودی خودای له سهر بی) سورمتی (والنجم) ی خویندو کورنووشی تیادا برد، ئەوا نه یش که له وی بوون لهگه لیا کورنووشیان برد، ته نیا پیره میردئ نه بی، که گوئی چهو، یالا گوئی خوی هه لگرت و بهرزی کرده ده بوته ویلی و

(۳۳۸) مختصر صحيح مسلم/ ۱، ژماره: ۲۵۲ = ۱۲۵۵ شیخا.

(۳۳۹) ته جريد/ ۱، ژماره: ۵۲۸، بخاری: ۱۰۶۷، مسلم: ۵۷۶ = ۱۲۹۷.

گوتی: پیویست به کورنووش ناکانه مه م به سه، له و مدوا نه و پیره میرده م دی به کافری کوژرا. (تاج/۱/۳۳۲ ۸ ز-۱۱۰ ژ-۶۵۲ = ش/د/ت/ن).

عه سقه لانی (رمزای خوای لی بی) دمه رمووی: (له تۆله ی نه و مدوا که کورنووشی نه برد به بیروایی کوژرا، وادیاره نه وانه ی که له ورپۆژمدا به م بۆنه یه وه ته و فیک دران بۆ کورنووش بردن، خودای گه و ره ئاخر خیری به نسیبی هه موویان کردووه، به پیرۆزی نه و کورنووشه، له نه نجاهه موویان موسولمان بوون).
 ۳۴۰- حدیث زید بن ثابت عَنْ عَطَاءِ بْنِ یَسَارٍ أَنَّهُ أَخْبَرَهُ ، أَنَّهُ سَأَلَ زَيْدَ بْنَ ثَابِتٍ (رضی الله عنه) فَرَعَمَ أَنَّهُ قَرَأَ عَلَى النَّبِيِّ (صلى الله عليه وسلم) (وَالنَّجْمِ) فَلَمْ يَسْجُدْ فِيهَا. (۳۴۰)

عه طانی کوری یه سار فه رمووی: زمیدی کوری ثابت (رمزای خودای لی بی) فه رمووی: سوورمتی (والنجم) م دمورگرموه بۆ پیغه مبه ر (درودی خودای له سه ر بی) کورنووشی تیادا نه برد. (تاج/۱/۳۳۴ = زنجیره: ۱۱۱، ژماره: ۶۵۸ = ش/د/ت/ن).

۳۴۱- عَنْ أَبِي رَافِعٍ قَالَ: صَلَّيْتُ مَعَ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ)، صَلَاةَ الْعَتَمَةِ، فَقَرَأَ: {إِذَا السَّمَاءُ انشَقَّتْ} فَسَجَدَ فِيهَا، فَقُلْتُ لَهُ: مَا هَذِهِ السَّجْدَةُ؟ قَالَ: سَجَدْتُ بِهَا خَلْفَ أَبِي الْقَاسِمِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَلَا أَزَالُ أَسْجُدُ بِهَا حَتَّى أَلْقَا. {الحديث/۱۳۰۶ = ۱۲۷۳ فم}: (۳۴۱)

نه بو رافیع (ره حمه تی خودای لی بی) فه رمووی: نه بو هورمیره (رمزای خودای لی بی) به رنوێژی نوێژی خه وتنانی بۆ کردین، سوورمتی {إِذَا السَّمَاءُ انشَقَّتْ} ی خویند، که گه یشته ئایه تی: {وَإِذَا قُرِئَ عَلَيْهِمُ الْقُرْآنُ لَا يَسْجُدُونَ}

(۳۴۰) تجرید/۱، ژماره: ۵۴۱ = بخاری: ۱۰۷۲، مسلم: ۵۷۷ = ۱۲۹۸.

(۳۴۱) تجرید/۱، ژماره: ۴۱۷ = ۷۶۶، مختصر صحیح مسلم/۱، ژماره: ۳۵۴ = ۱۳۰۶.

بەرائى كۆپى غازىب (رمىزى خۇداى ئى بى) فەرموۋى: پېغەمبەر
(دروۋدى خۇداى لەسەر بى) ئەلى نارد بۇ يەمەن، فەرموۋدىمكەى گېراپىيە، ھەتا
ئەۋى كە دىفەرموۋى: ئەلى نامەى نوۋسى بۇ پېغەمبەر بۇ مەدىنە كە سەرچەم
گەلى يەمەن ئىسلام بوۋن، كە كاغەزمەكەى ئەلى گەشت و پېغەمبەر
خوئىندىيەۋە ئەم ھەۋالە خۇشەى تىابوو، پېغەمبەر (دروۋدى خۇداى لەسەر
بى) لەپەوروو كۆپنوۋشىكى سوپاسى برد بۇ خۇداى گەۋرە، لەسەر ئەم موژدە
خۇشە).

بهیههقی گپراویهتهوه، نهمهیش نهصلهکهیهتی لهبوخاریدا، که دانهری بلوغ المرام ناماژهی بۆ دمکا: {تجریدی بوخاری/۴، ژماره: ۱۶۰۰}.

بهپرائی کورپی عازیب (رمزای خودای لی بی) فهرمووی: پیغهمبه (دروودی خودای لهسهر بی) لهگهل خالیدی کورپی وهلیدا، ناردینی بۆ یهمن، بۆ غهزاگردن، لهپاش گهراپانهوهمان لهتائیف، لهپاش ماومی، عهلی نارد لهشوین خالید، ومبهعهلی دمفهرموی: (بههاورپیکانی خالید بلی: نهوهی که حمزدهکا لهگهل خالیدا بگهپیتهوه بۆ مهدينه، نهوه کهیفی خۆیهتی، ومنهومیشی که حمزدهکا لهگهل تۆدا بمینیتتهوهو لهپاشدا لهگهل تۆدا بگهپیتتهوه بۆ یهمن، نهویش ههر ئارموزوی خۆیهتی، من خۆم یهکیک بووم لهوانهی که لهگهل عهلیدا، گهراپانهوه بۆ یهمنو، لهگهلیدا ماینهوه لهو، جا نهندازمیهکی باش پارهو پوولم لهتالان ومدمست کهوت!). {تاج/۴، زنجیره: ۱۰۵، ژماره: ۴۶۴۸}.

روونکردنهوه:

۱- نهه باسه له بلوغ المرامدا (۳۷۲ - ۳۴۸ = ۲۴) بیستو چوار فهرموودمیه.
 ۲- کورپنووشی ههله، سوننهته یا فهرزه، وهجیگهکهی کوپیه، نهللاهونهکبهری بۆ دمکری یانا، یا چی تیادهخویندری، باسیکی دوورودریژه، له فهرموودمکاندا، ناماژه بۆ وهلامی نهه پرسیارانه کراوه، ئیمه لیژمدا پوختهی مهزههبی شافیعی دمنووسین (رهحمهتی خودای لی بی).

یهکهه: لهمهزههبی کوردمواری خۆماندا، که مهزههبی شافیعییه:

۱- کورپنووشی ههله سوننهتیکی گهورمیه فهرز نییه.
 ۲- دوو کورپنووشی بهرودوایه، لهرووکنو فهرزو سوننهتو مهرجدا، ریک وهک کورپنووشی ئاسایی ناو نوێژ وایه.

۳- جېگه‌ی پېش سلاودانه‌ومى كۆتاييه.

۴- بۇ ھەموو نوپۇزخوينى سوننەتە، تاك بى، يان بەجەماعەت نوپۇز بكا، بەلام ئەگەر بەرنوپۇزكار كورنوشى نەبرد، نابى پاشنوپۇز كورنوشى بەرى.
۵- نوپۇزىمگە فەرز بى، يا سوننەت بى، جياوازىي نىيە، ئەگەر نوپۇزخوين ھەلەى كرد، سوننەتە كورنوشى ھەلە ببات.

۶- كاتى دەچى بۇ كورنوشەگە ئەللەھونەكبەر دمكا، كەبەم تەكبىرە دەگوترى ئەللەھونەكبەرى ئىجرامى سجدى سەھو، كەسەرى لەكورنوشى يەكەم ھەلپرى ئەللەھونەكبەر دمكاو دانىشتى وچانى نيوان دوو سەجدە ئەنجام دمدا، ئەوجا ئەللەھونەكبەر دمكاتەو و كورنوشى دوووم دمبا، ئەوجا ئەللەھونەكبەر دمكاو ھەلدەستىتەو و رېك وەك بۇ توركى تەحيات دابنىشى ناوا دانەنىشى، ئەوجا بەلای راستو بەلای چەپا سلاو دمدا تەو و كۆتايى بەنوپۇز دەھىنى.

۷- ويردى ناو كورنوشى ھەلە، وەك ويردى ناو كورنوشى ناو نوپۇز وايە، كە ئەمەيە (سَبْحَانَ رَبِّيَ الْأَعْلَى وَبِحَمْدِهِ).

دوووم: نوپۇزخوين يەك ھەلە بكا، يازياتر، يەكجار دوو سەجدە دمباو تەواو. (بېروانە: فىقھى ئاسان، بەرگى يەكەم، زنجىرە: ۶۹ – كورنوشى ھەلەو ھۆپەكانى).

سەيىھەم: لەلای شافىئىيەكان، كە مەزھەبى پەيپەو كراوى كوردەمواى خۇمانە:

۱- كورنوشى تىلاومت سوننەتە، فەرز نىيە.

۲- بۇ گويگرو بۇ خوينەر سوننەتە، بۇ نيرومى، بۇ گەورەو گچكە.

۳- لهناو نوپژیشا، نهگهر نایهتی سهجده خویندرا، کورنووشی تیلومت سوننهته، چی نوپژخوین تهنها بی، چی بهکومهال نوپژ بکا، تهنها له نوپژی تهرما کورنووشی تیلوه نابری، ههروا نهگهر لهناو روکوعو اعتدالو سهجدهو تهحیاتا نایهتی سهجده بخوینن، نابن سجده ببا.

۴- کورنووشی تیلومت یهک کورنووشه.

۵- ئەم چوار شته بۆ غهیری نوپژخوین، فهرانیزی کورنووشی تیلومتن:

آ- نیتی کورنووشی قورئانخویندن بهینن.

ب- ئەللاهوئهکبهری تهحهرووم بکا.

ج- یهک کورنووش ببا، وهک کورنووشی نوپژ.

د- سلاودانهوه، وهک سلاودانهوهی نوپژ، بهههردوو لادا.

۶- واپهسهنده بهدانیشتهوه نیت بهینن و ئەللاهوئهکبهری تهحهرووم

بکا.

۷- چی سوننهته یاواجبه، لهکورنووشی نوپژدا، لهکورنووشی تیلومتیشدا

سوننهته، یان واجبه، وهک ئەوه لهسهه رهوت ئیسک کورنووش ببا.

۸- ئەمههیش مهرجهکانیهتی، چی لهکورنووشی نوپژدا مهرجه،

لهکورنووشی قورئانخویندیشا مهرجه، وهک: پاکو پۆشینی شهرمگاو

رووکردنه رووگه و هاتنی کاتی کورنووشهکه، که ئەومیه نایهتی سهجدهکهی

بهتهواوی خویندبی، نابن یهک پیتی بمینن.

۹- سوننهته لهناویا ئەم ویرده بخوینن: «سَجَدَ وَجْهِي لِلَّذِي خَلَقَهُ وَشَقَّ

سَمْعَهُ وَبَصَرَهُ بِحَوْلِهِ وَقُوَّتِهِ فَتَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ». بهلام نهگهر بهیهکجار

(سبحان ربی الأعلى) یش ئیکتیفا بکا دهبی.

۱۰- خوینەر لهغهیری نوێژدا کورنووشیش نهبا، بۆ بیسه سوننهته

کورنووش ببا.

۱۱- تهکیرات و ئەللاهوئهکبهرمکانی:

آ- لهکاتی نیت دابهستندا، ئەللاهوئهکبهردمکاو هەردوو دمستی بهرزدمکاتهوه، وهک کاتی ئەللاهوئهکبهری نوێژدابهستن.

ب- ئەوجا بهبی دمست بهرزکردنهوه (الله اکبر) دمکاو دادمنهویتتهوه و تهویل دمنیته سەر جینگه نوێژمهکی و یهک کورنووش دمبا، که له روکن و مەرج و سونهندا، رێک وهک کورنووشی نوێژ وهاهی، ئەوجا لهپاش خویندنی ویرد، بهبی ئەوه دمستهکانی بهرز بکاتهوه، ئەللاهوئهکبهردمکاو رێک وهک تهحیات دابنیشی، ئاوا دادامنیشی و یهکسەر سلا و دمداتهوه، لهپیشدا بهلای راستدا، ئەوسا بهلای چهپدا.

۱۲- کورنووشی تیلاومت، ئەگەر لهنوێژدا نهبوو، بهجهماعهت ناکری، خوینەر و بیسه، هەر کەس پهيوەندی بهخوێهوه ههیه و بهس.

۱۳- مەرجی کورنووشی قورئانخویندن، وهک مەرجی نوێژکردن وهاهی، کهواته: نابێ قسه بکا، یان شت بخوا، یان روووی لهرووگه وەرچەرخی، یان دهنوێژی بشکی، یان شهرمگای دمرکهوی.

۱۴- لهناو نوێژدا کورنووشی قورئانخویندن ئاوايه:

آ- پاشنوێژ (مەنمووم) شوین پێشنوێژ دمکهوی، نابێ خۆی بهتهنها کورنووش ببا، بهبی پێشنوێژ.

ب- کاتی نایهتهکه بهتهواوی دهخوینی، ئەللاهوئهکبهردمکاو بهبی ئەوه دمستهکانی بهرزبکاتهوه، دادمهزێ و یهک کورنووشی ئاسایی دمبا، ئەوجا بهبی دمست بهرزکردنهوه ئەللاهوئهکبهردمکاو ههڵدمستیتتهوه سەر پێ، بهتهواوی،

جا ئەگەر ھەزکا، يەكسەر ئەللاھونەكبەر دىكاو دەچى بۇ چەمىنەو، ئەگەر ھەزىش بىكا، قورئانى تىرىش دەخوئىنى، ئەوسا دەچى بۇ چەمىنەو، واسوننەتە ھەندى قورئانى تر بخوئىنى، ئەوسا بچى بۇ چەمىنەو.

چوارم: ئەگەر لەيەك رىكاتدا، چەند ئايەتتىكى سەجدەى خوئىند، ئەو ھەموو جارى سەجدە دىمبات، بەوئىنە: ئەگەر لەيەك رىكاتدا خەتمەيەكى كرد، ئەو چواردەجار سەجدە دىمبات.

پىنچەم: كورنووشى تىلاومت قەزا كىردنەو ەى نىيە.

شەشەم: سەجدەكانى تىلاومت چواردەم:

۱ ، ۲- دوو سەجدە لە ھەجا ۳- والنجم ۴- الانشقاق ۵- اقرا ۶- الأعراف ۷- الرعد ۸- النحل ۹- الإسراء ۱۰- مريم ۱۱- الفرقان ۱۲- النمل ۱۳- ألم تنزيل ۱۴- حم السجدة.

ھەوتەم: كورنووشى سوپاس، كە جىگەكەى دەرەو ەى نوئىزە، لەلای شافىعیيەكان، ئاوايە:

لەنوئىزدا دروست نىيە، برىتيە لەيەك كورنووش، رېك وەك كورنووشى تىلاومتى دەرەو ەى نوئىز وایە، لەروكنو مەرجو ھەرزو سوننەتو چۆنىەتو پووچكەرمودا، لەومىشدا كە قەزا ناكىرتەو ھەر ئەومندە بەسە كە بلى: (سبحان ربى الأعلى) بەلام واباشە، كە وىردى زۆر موناسىب بخوئىنى.

ھەشتەم: ھۆى كورنووشى سوپاس، ئەم چوار شتەيە:

۱- كورنووشى سوپاس سوننەتە، كاتى موزدەمىەكى خۆش وەردەگرى، يان ھەست بە پەيدابوونى خەلاتى، يان بەخشى دىكەى، وەك مىندالبوونو شادبوون بە پلەو پايەو گەرانەو ە لەسەفەرى دووورو ھاتنەو ەو بىنىنى كەسى نادىارى دوورە ولاتو شتى ترى ئاوا، كەدابىرى بەنازو خەلاتو بەھەرەو

نيعمەتى خۇدا، ۋەك دەرچوون لە ئەزموونى، ۋەرگرتنى بىروانامەى كۆتايى سالى،
بۇ قوتابى ۋە خويندكار، بەم جۆرە دەگوتى (هجوم النعمة).

۲- ھەروا كۆرپووشى سوپاس سوننەتە، كاتى لەچورتومى، لەبەلەيى،
لەكىشەيى، مەرۇف رزگارى دەيى، ۋەك ئەۋە لە كارمىساتى، يان
لەئانگىرەربوونەۋمىي، خۇي، يان كەسىكى، يان سامانىكى رزگارى دەيى، يان
لەخىنكائى رزگارى دەيى، بەم جۆرمىش دەگوتى (اندفاع نقمة) رزگار بوون
لەبەلەيى.

۳- كاتى دووچارى دەردى، بەلەيى، كىشەيى دەيى، ئىتر ئەۋ دووچارىيە
جەستەيى بى، ياسامانى، يان شتى تر، ۋەك بىيىنى گول، يان كەسى تەنھا يەك
كۆرى ھەيە، لەكارمىساتىكى دلتەزىنا، دەمرى يان دەگوتى، بەم جۆرمىش
دەگوتى: (رؤية مبتلى) لەكاتى ۋادا كۆرپووشى سوپاس سوننەتە، لەسەر
نيعمەتى سەلامەتى ۋە ئاسوودمىي.

۴- كاتى دەيىنى بەدكارى، تاۋانى، گوناھىكى گەۋرە ئەنجام دەدا، ۋەك
ئەۋە بە بەرچاۋى خەلگەۋە ئارەق دەخواتەۋە، يان لەپاركى ئازادى دانىشتوۋە
چەتىۋى ۋەلەباۋەشيا، خوا پەنامان بەدا، لەم كاتانەيشدا، كۆرپووشى سوپاس
سوننەتە، كە خۇدا بە بەخشى خۇي لەشتى ۋە پىس ۋە چەپەل پاراستوۋىيەتى،
چونكە قۇرت ۋە چورتەۋ دووچار بوونى زىانى ئايىنى، گەل خراپترە، لەقۇرت ۋە
زىان ۋە مالتۇيرانى جىھانى، بەم جۆرمىش دەگوتى (رؤية العاصى).

(تېيىنى):

لەكاتى ھۇي كۆرپووشى سوپاسدا ئەم سى شتە سوننەتە:

۱- كۆرپووشى سوپاس بەتەنياۋ بەس.

۲- خیرکردن به‌ته‌نیا، به‌نیازی سوپاسی خودا، له‌سهر شادبووون به‌و به‌هرمیه، یان رزگاربوون له‌و به‌لایه.

۳- دوو رکات نوپژی سوپاس، که پیی ده‌گوتری (صلاة الشکر) نوپژمه‌که دوو رکات زیاتریش بی دمی.

۴- به‌لام له‌هه‌مووی باشر نه‌ومیه که له‌پیشا کورنووشی سوپاس نه‌نجام بدا، نه‌نجا خیریش بکا، نه‌نجا دوورکات نوپژی سوپاس بکا.

۵- پوخته‌ی مه‌به‌ست: سوپاسی خودا له‌م کاتانه‌دا به‌م سئ شیومیه دپته‌دی، ئیتر نه‌م سئ شته به‌ته‌نیا بکریڼ، یان ته‌نیا دووانیان بکریڼ، یان هه‌رسیکیان پیکه‌وه بکریڼ.

نویهم: کورنووش بردن له‌کاتی روودانی نیشانه‌کان و قه‌ومانی کاره‌ساتی گه‌ورده‌دا، وه‌ک: خۆرگیران و مانگیان و بوومه‌له‌رزو و بای سه‌خت و گه‌رده‌لوول و زریان و تاریکی سه‌خت و مردنی نزیکانی باره‌گای خودای په‌رومردگار.

ده‌یه‌م: که‌واته جوړه‌کانی کورنووش پینج جوړن:

۱- کورنووشی ئاسایی نوپژ، هه‌موو رکاتی دوو کورنووشی واتیادا، که ئه‌مه‌یان ئاشکراو زانراوه.

۲- کورنووشی هه‌له، دوو کورنووشن، که‌موکوری نوپژیان پی پرده‌کریته‌وه، له‌پیشه‌وه روونکرانه‌وه.

۳- کورنووشی قورئانخویندن، یه‌ک کورنووشه. له‌پیشه‌وه روونکرانه‌وه.

۴- کورنووشی سوپاس یه‌ک کورنووشه، له‌پیشه‌وه روونکرانه‌وه.

۵- کورنووشی روودانی نیشانه گه‌وره‌کان که‌ناسراوه به (سُجُودُ مطلق

الآیات). {بروانه ژماره: ۵۳۳ له‌ کتییی (شهرحی بلوغ المرام)}.

بۆ دُنیا بوون له‌م بابته، بفرموو پروانه:

- ۱- تاجول نوصول/لاپهره - ۳۱۰، زنجیره: ۱۰۵، له ژماره: ۶۳۴ ومههتا ژماره: ۶۴۴ چاپی چوارهم.
- ۲- تاجول نوصول/۱، زنجیره: ۱۱۰ لاپهره ۳۱۵، ژماره: ۶۴۵ ههتا ۶۶۱ چاپی چوارهم.
- ۳- تاجول نوصول/۱، زنجیره: ۱۱۲، ژماره: ۶۶۲ ههتا ۶۶۳ چاپی چوارهم.
- ۴- تاجول نوصول/۱، زنجیره: ۱۷۱، ژماره: ۹۳۴.
- ۵- إعانة الطالبین ج/۱ ص ۴۰۸ دار الفیحاء ط/۱/۵۴۲۹ = ۲۰۰۸م.
- ۶- مغنی المحتاج المجلد الأول ص ۲۱۴ طبعة ۱۳۷۷ - ۱۹۵۸م.
- ۷- ریاض الصالحین زنجیره: ۲۱۱، ژماره: ۱۱۵۹.

(۲۳) باب: الذکر بعد الصلاة

ویردو یادی خودا له پاش تهواو بوونی نویژ

۳۴۲- عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: كُنَّا نَعْرِفُ انْقِضَاءَ صَلَاةِ رَسُولِ اللَّهِ بِالتَّكْبِيرِ. {الحديث/ ۱۳۱۶ = ۱۲۸۳ فَتَحُ الْمُلْهِم = ف = مختصر صحيح البخاری/ ۱/ ۴۲۹، رقم: ۴۵۲ = ۸۴۱، ۸۴۲} : (۳۴۲)

نیبنو عهیباس (رمزای خودایان لی بئ) فهرمووی: جاران بهووه دهمانزانی که نویژمهکی پیغه مبهمر (دروودی خودای له سهر بئ) تهواو بووه، له پاش سلاودانهوه به دمنگی بهرز نه للاهوه نه کبهرو یادو زیگری خودای دمگرد).

روونکردنه وه:

له فه تحولوله یما، له (المشكاة) موه راگوێز دمکا، مه بهست لهم زیكره ئه و میه كهوا لهم فهرمووده ی موسلیمدا: كه دمفه رموی پێغه مبه ر (دروودی خودای له سهر بێ) له پاش هه موو نوێژی كه سلاوی دمدایه وه به ئه و په ری دمنگی بهرز دمیفه رموو: « لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَلَا نَعْبُدُ إِلَّا إِيَّاهُ، لَهُ النُّعْمَةُ وَلَهُ الْفَضْلُ، وَلَهُ الثَّنَاءُ الْحَسَنُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ». {بڕوانه: رقم: ۱۳۴۲ صحیح مسلم بشرح النووي تخريج الشيخ خليل مأمون شيحا فهرمووده ی ژماره: ۱۲۸۵ فتح اللهم}.

(۲۴) باب: إستحباب التعوذ من عذاب القبر به نلگرتن به خودا له سزای ناوگۆر سوننه ته

۳۴۳- عَنْ عَائِشَةَ قَالَتْ دَخَلْتُ عَلَى عَجُوزَانِ مِنْ عَجُزِ يَهُودِ الْمَدِينَةِ فَقَالَتَا لِي إِنَّ أَهْلَ الْقُبُورِ يُعَذَّبُونَ فِي قُبُورِهِمْ ، فَكَذَّبْتُهُمَا ، وَلَمْ أَلْعِمْ أَنَّ أَصَدَقَهُمَا ، فَخَرَجَتَا وَدَخَلَ عَلَى النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - فَقُلْتُ لَهُ يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ عَجُوزَيْنِ وَذَكَرْتُ لَهُ ، فَقَالَ « صَدَقَتَا ، إِنَّهُنَّ يُعَذَّبُونَ عَذَابًا تَسْمَعُهُ الْبَهَائِمُ كُلُّهَا » . فَمَا رَأَيْتُهُ بَعْدُ فِي صَلَاةٍ إِلَّا تَعَوَّذَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ. (۳۴۳)

عائیشه ی هاوسه ری پێغه مبه ر (دروودی خودا له پێغه مبه رو رمزای خودا له هاوسه ره پاکیزه مگانی بێ) فهرمووی: جارێک دوو پیرێژن، له جووله که گانی مه دینه هاتن بۆلام، گووتیان: (مردوو له گۆرا سزا دمه ری!).

منیش به درۆم خستنه وه و گوتم شتی وانیه، شتی وا درۆیه، وه چه زم نه کرد، که باومر به قسه که یان بکه م، جا پیرمژنه کان رویشتن، پیغه مبه ر هات بۆلام، عه رزیمکرد: ئه ی پیغه مبه ری خودا! ئه و دوو پیرمژنه قسه یه کی ومه ایان گوت، منیش باومر به قسه که یان نه کرد، تو له مبارمیه وه دمفه رمووی چی؟ فهرمووی: (قسه که یان راسته، مردوو له گۆرا سزاو نه شکهنجه دمدری، هه موو ئاژه له کان دمی بیستن!) عانی شه فهرمووی: ئیتر له وهدوا، هه رچه ند دهمبینی وانویژدمکا، په نای دمگرت به خودا له سزای گۆر.

(٢٥) باب: ما يستعاذ منه في الصلاة

ئهو شتانه ی که له نویترا په نا ده کیری به خوا له شه ریان

٣٤٤- أَنَّ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَسْتَعِذُّ فِي صَلَاتِهِ مِنْ فِتْنَةِ الدَّجَالِ. (٣٤٤)

عانی شه (رمزای خودای ئی بی) فهرمووی: گویم ئی بوو، له ناو نویترا، پیغه مبه ر (درودی خودای له سه ر بی) په نای دمگرت به خودا، له شه ری ئاژاوه ی جه جال، وه ک له فهرمووده ی ژماره (٢٤٥) دا روونکراو مه وه.

٣٤٥- عَنْ عُرْوَةَ بْنِ الزُّبَيْرِ أَنَّ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) زَوْجَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَخْبَرَتْهُ: أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) كَانَ يَدْعُو فِي الصَّلَاةِ: «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الْمَسِيحِ الدَّجَالِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الْمَحْيَا وَالْمَمَاتِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْمَأْثَمِ وَالْمَغْرَمِ». قَالَتْ: فَقَالَ لَهُ قَائِلٌ: مَا أَكْثَرَ مَا تَسْتَعِذُّ مِنَ الْمَغْرَمِ يَا رَسُولَ اللَّهِ! فَقَالَ: «إِنَّ الرَّجُلَ إِذَا غَرِمَ حَدَّثَ فَكَذَّبَ، وَوَعَدَ فَأَخْلَفَ». {الحديث/ ١٣٢٥ = ١٢٩٢ فَتَحُ الْمُلْهِمُ} + {تَجْرِيدُ

البخاری/۱، ژماره: ۴۴۷ = ۸۳۲، ۸۳۳، ۲۳۹۷، ۶۳۶۸، ۶۳۷۵، ۶۳۷۶، ۶۳۷۷، ۷۱۲۹ فتح الباری: { (۳۴۵)

عورووی کوری زوبهیر فهرمووی: عانیشه ی پوورم که هاوسهری پیغه مبهره (دروودی خودای له سهر بئ) ههوالی پیمدا فهرمووی: دمستووری پیغه مبهره (دروودی خودای له سهر بئ) وابوو، له نوێژدا، له کوتایی ته حیاتدا، له پێش سلاودانه وهدا، دهیغه رموو: (اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الْمَسِيحِ الدَّجَالِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الْمَحْيَا وَالْمَمَاتِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ النَّائِمِ وَالْمَغْرَمِ: خودایه! په نا دهگرم بهتۆ له سزای گۆر، په نا دهگرم بهتۆ له ناژاوه و نا شووبی جه جاله کویره ی جادووگهر، په نا دهگرم بهتۆ له ناژاوه ی ژیان و مردن، خودایه! په نا دهگرم له تاوانباری و له باری ناله باری ژیرباری ههرزاری). عانیشه فهرمووی: یه گن عهرزی کرد: قوربان! بۆ ئه وهنده دادته له دمست باری ژیر ههرزاری؟ فهرمووی: (چونکه بیاو که بوو به ژیر باری ههرزو قۆله وه تووشی درۆو ده له سه ده بی، ئه و جا به ئین دهاو به ئینه که یشی بۆ ناچیته سهر).

روونکردنه وه:

ئهم بههرانه لهم فهرموودمیه و مردمگیرین:

۱- سزای گۆر راسته و ههقه، به پێی ئهم فهرموودمیه، که بوخاری و موسلیم گیراویانه ته وه، ئهم هسه خۆشه بهم بۆنه یه وه له (فَتَحُ الْمُلْهُم) وه راگوێز ده کهم: موخته زیله کان باومریان به سزای گۆر نییه و ئینکاری ده کهن، جا جاری مه لایه کی سوننی نوێژی مردوو له سهر ته رمی کابرایه کی موخته زیله

دمکا، له نزاگهیدا دهلئ: (خودایه! سزای گوړی پښ بجپژده، چونکه بروای پښی نه‌بوو به‌درؤی دهمزانی!).

۲- به‌لگه‌یه له‌سهر هه‌بوونی جه‌جال، که زوو یا درمنگ جه‌جال هه‌ل دمسئ. په‌نا گرتن به‌خودا، له‌هه‌موو شتیکی خراب سوننه‌ته، هه‌روا له‌شتی ره‌وایش که زوو یا درمنگ سهر‌بکیشتی بو شتی خراب سوننه‌ته، وه‌ک سوال و قه‌رزازی زور. {تاج/۱/۲۹۰، زنجیره: ۹۳، ژماره: ۵۶۵}.

۳۴۶- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَدْعُو وَيَقُولُ: (اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، وَمِنْ عَذَابِ النَّارِ، وَمِنْ فِتْنَةِ الْمَحْيَا وَالْمَمَاتِ، وَمِنْ فِتْنَةِ الْمَسِيحِ الدَّجَالِ). (الحديث ۱۳۷۷): (۳۴۶)

نهبوهورمیره (رمزای خوای لی بښ) قهرمووی: به‌ردموام پښغه‌مبهر -دروودی خوای له‌سهر بښ- نهم نزاویه دمکرد: (اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، وَمِنْ عَذَابِ النَّارِ، وَمِنْ فِتْنَةِ الْمَحْيَا وَالْمَمَاتِ، وَمِنْ فِتْنَةِ الْمَسِيحِ الدَّجَالِ: خودایه! په‌نا دمگرم به‌تو له‌سزای گوړو، له‌سزای ناگری دوژه‌خ و، له‌فیتنه‌و ناژاووی ژیان و مردن و، له‌فیتنه‌و ناژاووی جه‌جاله کویره‌ی هه‌لاتباز). (تاج ۵۸۴/۱- ش/ن).

(۲۶) باب: استحباب الذكر بعد الصلاة وبيان صفته

ویردی پاش سلاودانه‌وه‌ی نویژ سوننه‌ته‌و چونه؟

۳۴۷- عَنْ وَرَادٍ مَوْلَى الْمُغِيرَةِ بْنِ شُعْبَةَ قَالَ: كَتَبَ الْمُغِيرَةُ بْنُ شُعْبَةَ إِلَى مُعَاوِيَةَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) كَانَ إِذَا فَرَغَ مِنَ الصَّلَاةِ وَسَلَّمَ، قَالَ: «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ، وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، اللَّهُمَّ لَا مَانِعَ لِمَا أَعْطَيْتَ، وَلَا مُعْطَى لِمَا مَنَعْتَ، وَلَا يَنْفَعُ ذَا الْجَدِّ مِنْكَ الْجَدُّ».

{الحديث / ۱۳۳۷ = ۱۳۰۵ فم = فتح الملهم. تجريد / ۱/ ۴۳۱، رقم: ۴۵۴ = ۸۴۴،
۱۴۷۷، ۲۴۰۸، ۵۹۷۵، ۶۳۳۰، ۶۴۷۳، ۶۶۱۵، ۷۲۹۲ = فتح الباری: (۳۴۷)}

ومرادى نۆكهرى موغیرهى كورى شوعبه (رمزای خودای لی بی) فهرمووی:
موغیره نامهى نووسى بۆ موعاوییه، لهسهر داواى موعاوییه خۆی، لهو کاته دا که
موعاوییه فهرمانهراوى موسولمانان بوو، موغیرمیش میری سهر کووفه بوو
لهلایهن موعاوییه وه کرابوو، به کارمهندی سهر کووفه، موغیره دهیگوت و من
دهمنووسی. بۆی نووسی: جاران کاتى پیغه مبهمر (دروودی خودای لهسهر بی) له
نویژ دهبۆوه و سلاوى دهبایه وه، ئەم ویردهى دهخویند: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا
شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ، وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، اللَّهُمَّ لَا مَانِعَ لِمَا أَعْطَيْتَ،
وَلَا مُعْطَى لِمَا مَنَعْتَ، وَلَا يَنْفَعُ ذَا الْجَدِّ مِنْكَ الْجَدُّ:

واته: تهنها خودا خودایه و بهس، خودای تر نییه بیجگه لهو، خوایه کی
تاک و تهنایه، بی هاوه له، هیج هاوبهشی نییه، مۆلك و دارایی و دهبهلات
هه مووی له راستیدا ههر بۆ ئەوه، سوپاس و ستایش ههر بۆ ئەوه، توانای هه موو
شتیکی ههیه، ئەه پهر و مردگارم! ئەوهی که تۆ بیدهى به کهس نابهریت،
ههرچیش تۆ نهیدهیت به کهس نادری، دارایی داراو، دهستداری دهستدار، هیج
دادیکیان نادهن له لای تۆ، تهنیا سۆزو میهری تۆ فریای بهنده دهکهوی و
بهس). {تاج/ ۱، ۳۱۷، چاپی/ ۱/ زنجیر ۵: ۱۰۸، ژماره: ۶۲۶}.

۳۴۸- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (جَاءَ الْفُقَرَاءُ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالُوا ذَهَبَ أَهْلُ الدُّثُورِ مِنَ الْأَمْوَالِ بِالْذَّرَجَاتِ الْعُلَا وَالْتَعِيمِ الْمُقِيمِ
يُصَلُّونَ كَمَا نُصَلِّي وَيَصُومُونَ كَمَا نَصُومُ وَلَهُمْ فَضْلٌ مِنْ أَمْوَالٍ يَحْجُونَ بِهَا وَيَعْتَمِرُونَ
وَيُجَاهِدُونَ وَيَتَصَدَّقُونَ قَالَ أَلَا أُحَدِّثُكُمْ إِنْ أَخَذْتُمْ بِهِ أَذْرَكُمْ مِنْ سَبَقِكُمْ وَلَمْ يَذَرِكُمْ

أَحَدٌ بَعْدَكُمْ وَكُنْتُمْ خَيْرَ مَنْ أُنْتُمْ بَيْنَ ظَهْرَانِيهِ إِلَّا مَنْ عَمِلَ مِثْلَهُ تُسَبِّحُونَ وَتَحْمَدُونَ وَتُكَبِّرُونَ خَلْفَ كُلِّ صَلَاةٍ ثَلَاثًا وَثَلَاثِينَ قَالَ الرَّاوي فَاخْتَلَفْنَا بَيْنَنَا فَقَالَ بَعْضُنَا تُسَبِّحُ ثَلَاثًا وَثَلَاثِينَ وَتَحْمَدُ ثَلَاثًا وَثَلَاثِينَ وَتُكَبِّرُ أَرْبَعًا وَثَلَاثِينَ فَرَجَعْتُ إِلَيْهِ فَقَالَ تَقُولُ سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَاللَّهُ أَكْبَرُ حَتَّى يَكُونَ مِنْهُمْ كُلُّهُمْ ثَلَاثًا وَثَلَاثِينَ. (الحديث ۸۴۳ - طرفه في: ۶۳۲۹). (۳۴۸)

ئەبوھورمیرە (پرمزای خوای لی بی) فەرمووی: ھەزاران ھاتن بۆخزمەتی ھەزرمەت (پرمزای خوای لی بی) گوتیان: قوربان! ئەی پیغەمبەری خودا! ھەرچی پایەیی بەرزو نازو نەعمەت و پایەیی گەورە ھەیە، ھەمووی داراو دەولەتمەندەکان، دەیبەن بۆخۆیان، پیغەمبەریش (دروودی خودای لەسەر بی) فەرمووی: چۆن؟ ھەرزیاں کرد: چونکە ئەوان وەک وەک و نۆیژدەمکەن، وەک ئێمە روژوو دەرگەن، سەرپرای ئەویش مانیان ھەیە، خێرو خێراتی لی دەمکەن، ھەج و ھەمرەیی پێ دەمکەن و پێی دەچن بۆغەزاو ھەموو جۆرە چاکەییەکی تری بۆپرمزای خودا پێ دەمکەن، بەلام ئێمە لەبەرئەوێ کە مانیان نییە ئەم جۆرە خێرانەمان بۆناکری. پیغەمبەریش (دروودی خودای لەسەر بی) فەرمووی: (دەی باکارێکتان پێ بلێم، ئەگەر چی بەچی ی بکەن، ئەوانەیی پێ دەرگەنەو کە پێشتان کەوتوون، وەک سێش لەپاش ئێو بەو پایەییە ناگا، وەئێو دەبن بەباشترینی جینی دەووروبەری خۆتان و کەس ناگا بەم پایە گەورەییە ئێو مەگەر کەسێ وەک ئێو ئەو کارمەکا؟!) گوتیان: فەرموو بۆخۆم ئەو پیغەمبەری خودا! فەرمووی: (لەپاش ھەموو نۆیژێ سیی و سی جار (سبحان الله) و سیی و سی جار (الحمد لله) و سیی و سی جار (الله اکبر) بکەن).

راوی دهفهرمووی: له ناو خو مانا بووین به دووبه ره، هه ندی کمان دمیان گوت: سیی و سئی (سبحان الله) سیی و سئی (الحمد لله) دهکەین و سیی و چوار (الله اکبر) بکهین، من چوومه وه بو خزمه تی و له م بارمیه وه لییم پرسی، فه رمووی: سیی و سئی جار ده ئییت: (سبحان الله و الحمد لله و الله اکبر). (ت/۱/۳۸/۵ ز- ۱۰۸ ژ- ۶۲۸ = ش/د/ت).

(۲۷) باب: ما يقال بين التكبيرة الإحرام والقراءة

چی نزیای ده خویندنی، له پاش نه لاهو نه کبه ری نوێژ دابه ستن و له پێش خویندنی فاتحه دا

۳۴۹- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (يَسْكُتُ بَيْنَ التَّكْبِيرِ وَبَيْنَ الْقِرَاءَةِ إِسْكَاتَةً فَقُلْتُ بِأَبِي وَأُمِّي يَا رَسُولَ اللَّهِ إِسْكَاتُكَ بَيْنَ التَّكْبِيرِ وَالْقِرَاءَةِ مَا تَقُولُ؟ قَالَ أَقُولُ اللَّهُمَّ بَاعِدْ بَيْنِي وَبَيْنَ خَطَايَايَ كَمَا بَاعَدْتَ بَيْنَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ اللَّهُمَّ نَقِّنِي مِنَ الْخَطَايَا كَمَا يُنْقَى الثُّوبُ الْأَبْيَضُ مِنَ الدَّنَسِ اللَّهُمَّ اغْسِلْ خَطَايَايَ بِالْمَاءِ وَالثَّلْجِ وَالْبَرَدِ). (الحديث رقم: ۷۴۴ في فتح الباري شرح صحيح البخاري). (۳۴۹)

ئه بهوهرمیره (رهزای خوای لی بئ) فه رمووی: پێغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بئ) دمستووری وابوو، له دوا ی ئه لاهو نه کبه ری نوێژ دابه ستن له پێش دمست کردن به خویندنی فاتحه، ئیست (سکته خفیفه: ویستانیکی کهم) ی دهکرد، گوتم: ئه ی پێغه مبه ری خودا! به باوکم و دایکه وه به قوربانت بهم له م ئیسته دا به نه ینی چی ده خوینی؟ فه رمووی: ده ئیم: (اللهم باعد بيني وبين خطاياي كما باعدت بين المشرق والمغرب، اللهم نقني من الخطايا كما ينقى الثوب الأبيض من الدنس، اللهم اغسل خطاياي بالماء والثلج والبرد): خودایه! له گونا ه دوورم

بڅهره وهك دووریی خورهه لاتو خورئاوا، خودایه! له گوناځه پاكه بڅهره وهك پارچه یی بلووری ی سپی ی بی گهره، خودایه! گوناځه كانم بهئاوو به بهفرو به تهرزه پاك پاك بشوره وه. (ت/۱/۲۵۷/۱ ز-۷۴ ژ-۴۹۲ چ-۴ = ش/د/ن).

روونكردنه وه:

نرای سهرمتای نویتز چهند شیومیه کی هیه، نه نرایه په کیکه لهوشیوانه، بوزانیی نهو شیوانه بروانه: (فیقهی ناسان/۱/۱۵۲ ز-۶۲).
نیستا له ناو شافیعی مهزه به کانا و اباوه، له نیوانی نیستی پاش نامین و له نیوانی خویندنی سورمتدا، پېشنویتز به نهیانی نه نرایه واله فهرموودمیه دا ده خوینی، همتا پاش نویتز مگان له خویندنی فاتحه دمېنه وه، یاقورئان به نهیانی ده خوینی، نه وسا دمست دمکا به سوورمت.

(۲۸) باب: إستانباب إتیان الصلاة بوقار وسكينة والنهي عن إتيانها سعيًا
دهشی نویتز که به شینیهی بروا بۆ نویتزو ههله شیهی و پهله پهله نه کات
۳۵۰ - عَنْ أَبِي قَتَادَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: يَنْمَانَا نَحْنُ نُصَلِّي مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَسَمِعَ جَلْبَةً، فَقَالَ: «مَا شَأْنُكُمْ؟» قَالُوا: اسْتَعْجَلْنَا إِلَى الصَّلَاةِ، قَالَ: «فَلَا تَفْعَلُوا، إِذَا أُتِيتُمُ الصَّلَاةَ فَعَلَيْكُمْ السَّكِينَةُ، فَمَا أَدْرَكْتُمْ فَصَلُّوا، وَمَا سَبَقَكُمْ فَأَتِمُّوا». {الحديث/۱۳۶۲. تجرید = مختصر صحيح البخاری/۱، لاپېره: ۳۶۰، چاپی/۱، رقم: ۳۶۴ = ۶۳۵ فتح: (۳۵۰)}

نهبو قه تاده (رمزای خودای لی بی) فهرمووی: پېغه مېهر (دروودی خودای له سهر بی) روژی بهرنویتی بۆ دمکردين، له وکاته دا گوئی لی بوو کهوا چهن پیاوئ کردوویانه به گانه گال و غه لېه غه لېو زرمه زرم، جا که نویتز مکه ی

ته‌واو کرد فه‌رمووی: (ئه‌وه چیتان بوو، بۆ واتان کرد؟) یاران فه‌رموویان: په‌له‌ی نوێژمان بوو، که بگه‌ین به جه‌ماعه‌تا. فه‌رمووی: (وامه‌که‌ن، به‌لکو کاتێ دین بۆ نوێژ له‌سه‌ره‌ خۆو ئارام بن، به‌ هه‌یمنی و به‌ هیوری و به‌ شینه‌یی بچن بۆ نوێژ، ئیتر چه‌نده‌ی فریاکه‌وتن به‌ جه‌ماعه‌ت بیکه‌ن، ئه‌وه‌میشی که پیانه‌گه‌یشتن، خۆتان به‌ ته‌نها ته‌واوی بکه‌ن!). {تاج/۱، لاپه‌ره: ۳۷۹، زنجیره: ۱۲۵، ژماره: ۲۵۵، چاپی دووهم}.

ئه‌م فه‌رموودیه له ئه‌صله‌که‌دا له ئه‌به‌هورمیره‌ویه.

۳۵۱- عَنْ أَبِي قَتَادَةَ عَنْ أَبِيهِ قَالَ بَيْنَمَا نَحْنُ نُصَلِّي مَعَ النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - إِذْ سَمِعَ جَلْبَةَ رَجُلٍ فَلَمَّا صَلَّى قَالَ « مَا شَأْنُكُمْ » . قَالُوا اسْتَعْجَلْنَا إِلَى الصَّلَاةِ . قَالَ « فَلَا تَفْعَلُوا ، إِذَا أَتَيْتُمُ الصَّلَاةَ فَعَلَيْكُمْ بِالسَّكِينَةِ ، فَمَا أَدْرَكْتُمْ فَصَلُّوا وَمَا فَاتَكُمْ فَأَتِمُّوا » . (۳۵۱)

به‌ته‌واوی له‌ژماره (۳۵۰) دا رابورد.

(۲۹) باب: متى يقوم الناس للصلاة؟

که‌ی باش‌نوێژه‌کان هه‌لده‌ستن بۆ نوێژی به‌کۆمه‌ل؟

۳۵۲- عَنْ أَبِي سَلَمَةَ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَوْفٍ سَمِعَ أَبَا هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) يَقُولُ: أُقِيمَتِ الصَّلَاةُ، فَقُمْنَا فَعَدَلْنَا الصُّفُوفَ قَبْلَ أَنْ يَخْرُجَ إِلَيْنَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَأَتَى رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) حَتَّى إِذَا قَامَ فِي مُصَلَّاهُ قَبْلَ أَنْ يُكَبِّرَ، ذَكَرَ (أَي تَذَكَّرَ شَيْئًا وَهُوَ لَزُومُ الْإِغْتِسَالِ) فَأَنْصَرَفَ، وَقَالَ لَنَا: « مَكَائِكُمْ ». فَلَمْ نَزَلْ قِيَامًا نَنْتَظِرُهُ حَتَّى خَرَجَ إِلَيْنَا وَقَدْ اغْتَسَلَ يَنْطِفُ رَأْسُهُ مَاءً،

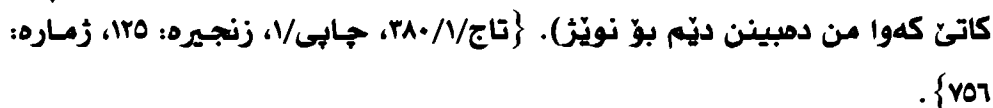

فَكَبَّرَ فَصَلَّى بِنَا). {الحديث/١٣٦٦. تجريد البخارى = مختصر صحيح البخارى/١، ص ٢٠٤، رقم: ١٩١ = ٢٧٥، ٦٣٩، ٦٤٠ فتح البارى}: (٣٥٢)

ئەبو سەلەمەى كورى عەبدورەحمانى كورى عەوف، دىمفەرموى: گويم له ئەبو هورميرە بوو دىمفەرموو: جارى قامەتى نوپزگراو ئيمە هەلساين و له ريزدا و مستاين و ريزمگانمان ريك خست بەرلەووە كه پيغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بى) له شويئەكەى خوى دىمبچى و بى بۆلای ئيمە، جا پيغەمبەر له هۆدەكەى خۆيەووە تەشريفى هاتە دىمرووە و هات له نوپزگاگەى خۆيدا، لەناو ميجرا بەگەدا، له پيشمانەووە راووستا، جا بەرلەووە ئەللاھو ئەكبەرى تەحورروم بكاو نوپز دابەستى، بىرى كەوتەووە كه لەشى گرانەو لەشپيسى لەسەرە، جا فەرمووى پيمان: (له جيگەى خوتان لەسەر ئەم حالە بميننەووە تا ديمەووە). ئەو جا روشتەووە بۆ مالهو، كه حوجرەى يەكئ لە هاوسەرمكانى بوو، كه دىمراگى لەناو مالى مەزگەوتا بوو، نيت ئيمەيش ناوا بە پيوە راووستاين و چاومروانى ئەومان دىمکرد، هەتا گورج خوى شۆرد، كه هاتەووە بۆلامان سەرى ناوى ئى دىمكا، هى خۆشۆردنەكەى، ئينجا ئەللاھو ئەكبەرى نوپز دابەستنى كردو ئيمەيش له پشتيەووە بە جەماعەت لەگەلیدا نوپزمان دابەست و نوپزەكەى بۆمان كرد).

عَنْ أَبِي قَتَادَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «إِذَا أَقِيَمَتِ الصَّلَاةُ فَلَا تَقْرُمُوا حَتَّى تَرَوْنِي». {الحديث/١٣٦٤. تجريد البخارى/١/٣٦٠، رقم: ٣٦٥ = ٦٣٧، ٦٣٨، ٩٠٩ فتح البارى شرح صحيح البخارى}:

ئەبو قەتادە (رمزای خودای ئى بى) فەرمووى: خۆشەويست (دروودی خودای لەسەر بى) دىمفەرموى: (كاتى قامەتى نوپز دىمکرى، هەل مەسن بۆ نوپز، هەتا

• {Y07

ئىمامى نەومۇى لە رافەى نەم فەرمودمىدە، ئاوا روونى دىمكاتهو:

۱- رای حیا حیا هیهیه لهم یارمیهوه، مهزههیی شافعی و کۆمهڵی له زانیان وابیه:

كەس ھەل نەسى بۇ نوپۇز ھەتتا يانگ بىز لى قامەت دەستەوہ.

۲- رای ئىمامى مالىك و زورينه زانايان، دهلتين: وا جوانه ههر له گهل بانگ بيژ

دهستی کرد به قامت کردن، نهوان هه‌ل‌سن.

۳- نیما می نه نه سی کوری مالیک نه وکاته هه ل دسا، که قامه تکه ر ده لی: (قَدْ

قامت الصلاة) ئىمامى ئەحمەدىيىش ھەروا دەلى.

۴- جه ماومر دمفرموون: کاتی پيشنویژ نوپژ دادمهستی که قامت ته‌واو

یووبی، دپاره که باشنویژ له‌یاش بی‌شنویژ نوپژ دادمه‌ستی، وه نایی له

ئەللاھو ئەكبەرى تەھەررۇمدا بېشى بکەوئ (بېشنوئزو پاشنوئز واتە:

ئىمام و مەئمۇوم).

منیش که و مرگیرم عہررتان دمکہم: کہ کارکردن بہہر کامی لہم رایانہ، بو

نیمہی عہوامو رمشہ خہلک دروستہ.

(۳۰) باب: من أدرك ركعة من الصلاة فقد أدرك تلك الصلاة

كهسى فریای یهك ركات بكهوى له ههر نوپژى، لهكاتى ناسایى نهو نوپژهدا،

نهوه فریای كردنى نهو نوپژه به نهدا، به هازر كهوتوووه

۳۵۳- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ:

«مَنْ أَذْرَكَ رُكْعَةً مِنَ الصَّلَاةِ فَقَدْ أَذْرَكَ الصَّلَاةَ». {الحديث/ ۱۳۷۰. بخاري. مواقیت

الصلوة: ۵۸۰: {۳۵۳}

نهبو هورمیره (رمزای خودای لی بن) خو شهویست (دروودی خودای لهسهر

بن) دمفه رموی: (ههر كهسى له ههر نوپژى، فریای یهك ركاتى بكهوى، لهكاتى

دیاریکراوى خویداو رگاتهکانى تریشى له دوا نهو رگاتهوه بکا، نهوه به ته وای

فریای نهو نوپژه كهوتوووه به هازرى كردوویهتى، نهوهك به قهزا). {تاج/ ۱،

لاپهړه: ۲۰۰، زنجیره: ۴۸، ژماره: ۳۶۵}.

(۳۱) باب: أوقات الصلوات الخمس

کاتهکانى پینج نوپژه فهرزهکان

۳۵۴- سَمِعْتُ أَبَا مَسْعُودٍ يَقُولُ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ - صلى الله عليه وسلم

- يَقُولُ « نَزَلَ جِبْرِيلُ فَأَمَّنِي ، فَصَلَّيْتُ مَعَهُ ، ثُمَّ صَلَّيْتُ مَعَهُ ، ثُمَّ صَلَّيْتُ مَعَهُ ، ثُمَّ

صَلَّيْتُ مَعَهُ ، ثُمَّ صَلَّيْتُ مَعَهُ». يَحْسُبُ بِأَصَابِعِهِ خَمْسَ صَلَوَاتٍ. (۳۵۴)

نهبو مهسعوود (رمزای خودای لی بن) فهرمووی: له پیغه مبهرم بیست

(دروودی خودای لهسهر بن) دمیفه رموو: (جوبرائیل (سلاوى خودای لی بن) هاته

خوارموه بوئه وهى كه فپړى نوپژم بکا، جا همر نوپژى لهكاتى دیاریکراوى خویدا

بهرونوپژى نهو نوپژهى كرد بوږم، له پيشا نوپژى نیومړوم به جه ماعهت له گهلى

(۳۵۳) بخاری: ۵۸۰، مختصر صحیح مسلم/ ۱، ژماره: ۲۲۸، ل/ ۲۹۲ = شیخا: ۱۳۷۰.

(۳۵۴) بخاری: مواقیت: ۵۲۱، مسلم. صلا: ۱۳۷۸، ۱۳۷۹.

کرد، له پاشان نوښتی عهصریشم له گه‌لی کرد، له پاشان نوښتی شیوانیشم له گه‌لی کرد، له پاشان نوښتی خه‌وتنانیشم له گه‌لی کرد، له پاشان نوښتی به‌یانیشم له گه‌لی کرد. پیڅه‌مبهر (درودی خودای له‌سهر بی) به په‌نجه‌کانی همرپینج نوښته فهرزمه‌کانی ژمارد. نه‌نجا فهرمووی (درودی خودای له‌سهر بی): (خودا فهرمانی پیکردووم به‌کردنی نه‌م پینج نوښته له‌م پینج کاته‌دا). (تاج/۱، زنجیره: ۴۷، ژماره: ۳۴۸ ج/۴).

۳۵۵- عَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ الْأَنْصَارِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): (أَنَّهُ دَخَلَ عَلَى الْغُبَرَةِ بِنِ شُعْبَةَ وَقَدْ أَخَّرَ الصَّلَاةَ يَوْمًا وَهُوَ بِالْعِرَاقِ فَدَخَلَ عَلَيْهِ أَبُو مَسْعُودٍ الْأَنْصَارِيُّ فَقَالَ مَا هَذَا يَا مُغْبِرَةُ أَلَيْسَ قَدْ عَلِمْتَ أَنَّ جِبْرِيلَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَزَلَ فَصَلَّى فَصَلَّى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ثُمَّ صَلَّى فَصَلَّى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ثُمَّ صَلَّى فَصَلَّى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ثُمَّ صَلَّى فَصَلَّى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ثُمَّ صَلَّى فَصَلَّى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ثُمَّ قَالَ بِهَذَا أُمِرْتُ).

(الحديث ۵۲۱- طرفه في: ۳۲۲۱، ۴۰۰۷): (۳۵۵)

موغیره‌ی کوږی شوعبه له‌وسهردمه‌دا که‌فهرمان‌پروای کووفه بوو له‌عیراق نوښتی عهصری دواخت، نه‌بومه‌سعودی نه‌نصاری (په‌زای خوای لی بی) روښت بو‌سهری و پتی فهرموو: نه‌مه‌چییه؟ نه‌ی موغیره‌! ټایا نازانی که پیڅه‌مبهر (دروودی خودای له‌سهر بی) فهرمووی: جو‌برائیل (سه‌لامی خودای لی بی) هاته‌خواره‌وه بو‌نه‌وه‌ی که‌فیری نوښتم بکا، جابه‌رنوښتمی له‌کاتی خویدا به‌رنوښتیبه‌که‌ی بو‌کردم، له‌پیش دا نوښتی نیوم‌پروم له‌گه‌ل دا کرد، له‌کاتی عهصریش دا نوښتی عه‌صرم له‌گه‌ل‌دا کرد، هه‌روا نوښتی شیوانو نوښتی خه‌وتنانو نوښتی به‌یانی، هه‌رنوښتمی له‌کاتی تایبه‌تی خویدا له‌گه‌ل جو‌برائیل

دا كردم) له پاشا حەزەرت (رەزای خۆای لى بى) فەرمووی: (خودای گەورە
 فەرمانى پى كردووم بە كردنى ئەم پىنج نوێزە لەم پىنج كاتەدا). (ت/۱/۱۹۳ =
 ز-۴۷ ژ-۳۴۸ چ-۴ = ش/د/ن).

لێرمدا لەسەرمتاوە ئاوايە:

ئىبنو شەهاب (كە ناسراوە بە زوهرى) دىفەرموئى: رۆژى عومەرى كۆرى
 عەبدولعەزىز نوێژى عەصرى دواخست، جا عورووى كۆرى زوبەير دەچى
 بۆلاى و پى دىفەرموئى: مۆغەيرەى كۆرى شوعبە لەو سەردەمەدا كە
 فەرمانرەواى كوفە بوو لە عىراق... هەتا كۆتايى فەرموودمكە).

جا عومەرى كۆرى عەبدولعەزىز بە عورووى فەرموو: بەباشى
 فەرموودمى كە دىگىرپیتەو، بىزانە و رموانى بكە و بچۆرە بنج و بناوانى، ئايا
 وایە وەك تۆ دىلێت: جوبرائىل دابەزىووە كاتى ئەم پىنج فەرزمى ئاوا
 دەستىشان كردووە بۆ پىغەمبەر؟

عوروو فەرمووی: بەئى، ئەمەى كە گىرامەو بۆ تۆ لە بەشىرى كۆرى
 ئەبو مەسعوودم بىستوو، كە بەشىر دىفەرموو: ئەمەم لەباوكم بىستوو.

عورووى كۆرى زوبەير (رەزای خودای لى بى) كچەزای حەزەرتى ئەبوبەكرى
 صەدىقە، فەقێ عائىشەى پوورى بوو، كە هاوسەرى پىغەمبەر بوو، زانایەكى
 گەورە بوو، هەميشە لەگەڵ كۆمەڵى زانای ترى وەك خۆى، ئامادەى كۆرى
 زانستى عائىشەى پوورى دەبوون، كە عائىشە لەمالى خۆیدا، لەمەدىنە
 دىبەست، بۆ پەخشى زانست و راگەياندى فەرموودەكانى پىغەمبەر و تەفسىرى
 نایەتەكانى قورئان. عوروو يەكێكە لەپىشەوا هەرە ناودارە بەرزمەكانى پەيرەوان
 (واتە: تابىعین) كە پىشيان دەگوترى: (تابىعین: شۆینكەوتوان: چىنى دووهمى

موسو لمانان له پاش پیغه مبر، که چینی په کهم هاوول و یارو یاوهران و یاریدمدرانیمتی، وه چینی دووهم شوینکه وتوانی نه وانن).
 په کیکه له حهوت مه لا که ورمکانی جیهانی ئیسلامی، که له زارای شهر عدا ناودارو ناسراون به (فوقه های سه بهه = حهوت شهر یعه ترانه کان) که نه م زاتانه ن:

- ۱- عوروه.
 - ۲- سه عیدی کوری موسه ییبه.
 - ۳- عوبه یدوللای کوری عه بدوللای کوری عوتبه.
 - ۴- قاسمی کوری موحه ممه دی کوری نه بوبه کری صه دیق.
 - ۵- سلیمانی کوری یه سار.
 - ۶- خار یجه ی کوری زمیدی کوری ثابت.
 - ۷- سالی کوری عه بدوللای کوری عومه ر.
- دایکی عوروه ناوی نه سمای کچی نه بوبه کری صه دیقه، که خوشکی باوکی عانی شه یه، خاومنی نه م شانازی یانه یه:
- ۱- پیغه مبر (دروودی خودای له سهر بی) زاوایه تی، میردی پووره عانی شه یه تی.
 - ۲- نه بوبه کری صه دیق باپیری ه تی، باوکی دایکی ه تی.
 - ۳- زوبه یری کوری عه وام باوکی ه تی {بروانه: مختصر صحیح مسلم به کوردی: بهرگی/ ۴، لاپه ره: ۳۴۲، ژماره: ۱۶۴۵}.
 - ۴- نه سمائی کچی نه بوبه کری صه دیق دایکی تی.
 - ۵- عانی شه ی کچی نه بوبه کری صه دیق له دایکه وه پووری ه تی.

عوروه سالى (۲۰) بىستى كۆچى لەدايك بووه، لەنەومدو چواری كۆچى
مردووه، كۆمهلهی فەرموودمزانەكان، فەرموودمكاني ئەويان گێراومتهوه. واتە:
جینگەى متمانەى ئەوانە، كەواتە: لەپاوانى صەحیحى بوخارى و موسلىمە، لەناو
پەپرەمواندا، عورووى كورپى زوبەيرى ناوى تريان تىادا نىيە، بۆ بەهرەى پەرو
شارمزابوونى تەواو لەژىننامەى ئەم بنەمالە مەزنە برپوانە: {مختصر صحيح
مسلم/۲، لاپەرە: ۲۰۸، ژمارە: ۷۰۱ + تاج/۳، زنجیرە: ۱۰، ژمارە: ۳۳۱۲، ۳۳۱۹ +
تەجریدى بوخارى بەرگی يەكەم ژمارە: ۳ + ژمارە: ۳۴۹ = ۶۰۲ بوخارى + ژمارە:
۷۵ تەجریدى + تاج/۳، زنجیرە: ۳۷ چاپى چوارەم + تاج/۱، زنجیرە: ۲۵، ژمارە: ۲۰۲ +
تاج/۵، زنجیرە: ۹۷، ژمارە: ۵۵۳۹ چاپى چوارەم}.

روونکردنەوه:

عورووى كورپى زوبەيرى كورپى عەوام، كچەزای حمزەرتى ئەبوبەكرى
صەدیقه، فەقێ عائیشەى پوورى بوو، زانیەكى گەورە بوو، ھەمیشە لەگەڵ
كۆمەلەى زانای تردا، نامادەى كۆرپى زانستى عائیشەى پوورى دىبوون، كە عائیشە
لەمالى خۆیدا، لەمەدىنە دىبەست، بۆ پەخشى زانست و راگەیاندى
فەرموودمكاني پێغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بێ) وە بۆ روونکردنەوه و
رافە و تەفسیری نایەتەكاني قورئان.

عوروو يەكێكە لەپێشەوا ھەرە ناودارە رێزدارە مەزنەكاني پەپرەموان،
كەپێيان دىگوترى: (تابيعين، واتە: چینی دووهمی موسولمانان، كەفرى
پێغەمبەر نەكەوتوون، بەلام فریای صەحابەكاني كەوتوون).

عوروہ یه کیکه له جهوت مهلا ناوداره گهوره کانی جیهانی ئیسلامی، که
لهزاراوهی شهر عدا ناودارو ناسراون به (فوقه های سهبعه = جهوت
شهر عزانه کان) که نهم زاتانهن:

- ۱- عوروہی کوپی زوبهیری کوپی عهوام.
 - ۲- سهعیدی کوپی موسهیب.
 - ۳- عهبدوئلای کوپی عهبدوئلای کوپی عوتبه.
 - ۴- قاسمی کوپی موحه ممدی کوپی نهبویه کری صهديق.
 - ۵- سلیمانی کوپی یه سار.
 - ۶- خاريجهی کوپی زمیدی کوپی ثابت.
 - ۷- سالی کوپی عهبدوئلای کوپی عومهر.
- دایکی عوروہ ناوی نهسمانی کچی نهبویه کری صهديق، که خوشکی باوکی
عائیشهیه، خاومنی نهم بههره و شانازیانهیه:
- ۱- پیغه مبهر (دروودی خودای لهسهر بی) زاویهتی، میردی پووریهتی.
 - ۲- نهبویه کری صهديق باپیریتهی باوکی دایکیهتی.
 - ۳- زوبهیری کوپی عهوام باوکیهتی.
 - ۴- نهسمانی کچی نهبویه کری صهديق دایکیهتی.
 - ۵- عائیشهی کچی نهبویه کری صهديق پووریتهی، خوشکی دایکیهتی،
عوروہ سالی (۲۰) بیستی کۆچی له دایک بووه، له (۹۴) نهومدو چواری کۆچیدا
مردوووه، واته: (۹۴ - ۲۰ = ۷۴) ههفتاو چوار سال ژیاوه. کۆمهلهی فهرمووده
شوناسه کان فهرمووده کانی نهویان گیراومتهوه، واته: جیگهی متمانهی نهوانه،
که واته: له پیاوانی صهحیحی بوخاری و صهحیحی موسلیمه، له ناو په پرموان

كەپشەوايەكى گەورەى دادپەرورەى ناسراو، كەپش ئەوۋى عومەرى كورى
 عەبدولعەزىز بكرى بەجىگەنشىنى موسولمانان، ئەومندە موسولمانىكى
 پىكوپىك بوو، ئىمامى ئەنەسى كورى مالىك جەماعەتى لەپشتىوۋە دمكرد،
 پىشەوا عومەرى كورى عەبدولعەزىز كاتى دمەرى، ھەندى پارچە نىنۇك و
 موۋى پىغەمبەرى ھەبوو، راپسپارد كەلەناو كفنەكەيدا داپىنىن و لەگەلىدا بۇ
 پىروۋى بىنىژن.

ئىمامى زوھرى ھەروەك شىخ و مامۇستاي زۇرى ھەبوو، كەشەرع و
 فەرموودەو زانستى ئىسلامى لىيان و مرگرتوۋە، فەقى و شاگردى زۇرىشى
 ھەبوو، كە فەرموودەكانى ئەويان گىراۋتەوۋە قەلى ئاپىنى ئىسلاميان پى
 قايمىر كىردوۋون و خەرمانى ياسانامەى ئىسلاميان پى دەرلەمەندو دارا بوون.
 نىزىكەى دوو ھەزار فەرموودەى ھەيە، كەلە ھەموو بابەتە
 ئىسلامىيەكان دىدوین، وەك نوپۇز، رۇژوو، حەج، زەكات، ھەوالەكانى پىغەمبەرو
 ھاۋەلانى، نىزىكەى نىوميان موسنەدن.

لەيىت دمفەرموۋى: زوھرى فەرموۋى: (ھەرچىم لەبەر كىردىن لەبىرم
 نەچۆتەو).

زوھرى (رەحمەتى لى بى و خودا لەخاك و پاى ئەم پىاوچاكانەدا ھەشرو
 نەشرمان بكات) پىاوپىكى زۇر بەخشندە بوو، دەلىن: سالى پەنجاي كۇچى لەدايك
 بوو، وە لە رەمەزانى سالى سەدوبىست و پىنجى كۇچىدا مردوۋەو مەرگ بوو
 بەمىوانى (رەحمەتى خوداى لى بى).

۳۵۶- عَنْ عَائِشَةَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - كَانَ يُصَلِّي الْعَصْرَ ، وَالشَّمْسُ فِي حُجْرَتِهَا قَبْلَ أَنْ تَظْهَرَ. (۳۵۶)

عائیشه (رمزای خودای لی بی) فہرمووی: گہ لی جار کہ پیغہمبہر (درودی خودای لہ سہر بی) بہرنویژی نویژی عہصری دہکرد، ہیشتا خور دمیدا لہناو ہودمکہی من، نہوکاتہبوو کہ سیبہری ہہموو شتی بہقہد خوی دہبی، بہبی زیادو کہم، کہ نہمہ سہرمقای دہاتنی نویژی عہصرہ، کہ لہم کاتہدا سیبہری شت لہلای رۆژہہلاتیہوہ پەیدا نابی).

(۳۲) باب: إِسْتِحْبَابُ الْإِبْرَادِ بِالظَّهْرِ فِي شِدَّةِ الْحَرِّ لِمَضِيِّ إِلَى جَمَاعَةٍ وَبِنَالِهِ الْحَرِّ فِي طَرِيقِهِ

کردنی نویژی نیوہرۆ سونہتہ دواہیری بو کاتی فینکی لہکاتی کہرمای سہختندا، نہگہر نویژکہر لہریگہ کہرمای دہبوو

۳۵۷- عَنْ أَبِي ذَرٍّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: أَدْنَى مُؤَدَّنَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِالظَّهْرِ، فَقَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «أَبْرِدْ أَبْرِدْ» أَوْ قَالَ: «انْتَظِرْ انْتَظِرْ» وَقَالَ: إِنَّ شِدَّةَ الْحَرِّ مِنْ فَيْحِ جَهَنَّمَ، فَإِذَا اشْتَدَّ الْحَرُّ فَأَبْرِدُوا عَنِ الصَّلَاةِ. « قَالَ أَبُو ذَرٍّ: حَتَّى رَأَيْنَا فِيَّ التَّلَوَّلَ. {الحديث / ۱۳۹۹، تجريد بخاری / ۱/ ۳۲۲، رقم: ۳۱۶ = ۵۳۹، ۵۳۵ فتح الباری}: (۳۵۷)

نہم فہرموودمیہ لیرمدا لہ نہبو ہورمیرہومیہ، بہلام لہ بوخاریدا ناوايہ، باشرتین شہرحو رافہیہ بو نہم گیرانہودی موسلیم: نہبو زہری غیفاری (رمزای

(۳۵۶) بخاری: ۵۳۱، بروانہ ژمارہ (۳۵۵) لہپیشہوہ. مسلم: مسلم ترقیم محمد فؤاد: ۶۱۰ ترقیم

شیخا: ۱۳۸۰، ۱۳۷۹، ۱۳۸۱، ۱۳۸۲.

(۳۵۷) تجریدم، ژمارہ: ۳۱۶ = بخاری: ۵۳۹، ۵۳۵، مسلم: ۶۱۶، محمد فؤاد = شیخا: ۱۳۹۹ = مختصر

صحیح مسلم / ۱، ژمارہ: ۲۱۲.

خودای لی بی) فەرمووی: لەسەفەرێکا، لە خزمەتی پێغەمبەردا بووین، بانگییژ
 کە بیلال بوو، ویستی بانگی نیومرۆیدا، پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بی)
 پێی فەرموو: (بیخەرە کاتی فێنکی) لەپاشا پاش ماومیی تریش بیلال ویستی
 بانگ بدا، دیسان پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بی) پێی فەرموو:
 (زیاتریش بیخەرە فێنکی). ئێتر هەموو جارێ کە بیلال دمیویست بانگ بدا،
 پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بی) پێی دەفەرموو: (زیاتریش با فێنک
 بکا) هەتا روانیمان کەوا گردو تەپۆلکە دەوروبەرمان سیبەری لای ئیوارمیان
 پەیدا کردوو، ئەوجا حەزرت (دروودی خودای لەسەر بی) رێگە بیلالی دا،
 بانگی ئەو نیومرۆیە (دا).

لێردا ئەمە پێرە: پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بی) فەرمووی: (کە
 گەرما داھات، بەفێنکی نوێژی نیومرۆ بکەن و ماومیی دواي بخەن، لەقرجە
 گەرماي نیومرۆدا مەیکەن، چونکە گەرماي قرجەي نیومرۆ لە ھالای ناگری
 دۆزەخە).

ئەبوزمیری غیفاری (پەزای خوی لی بی) فەرمووی: لەسەفەرێکا لەخزمەتی
 پێغەمبەردا بووین، بانگمەر کەبیلال بوو، ویستی بانگی نیومرۆ بدا، پێغەمبەر
 (دروودی خودای لەسەر بی) پێی فەرموو: (بیخەرە فێنکی) لەپاشا پاش ماومیی
 تریش بیلال ویستی بانگ بدا، دیسان پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بی)
 پێی فەرموو: (زیاتریش بیخەرە کاتی فێنکی) ئێتر هەموو جارێ کەبیلال
 دمیویست بانگ بدا، پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بی) پێی فەرموو:
 (زیاتریش بافێنک بی) هەتا روانیمان وا تەپۆلکەکانی دەورو بەرمان سیبەری
 لای ئیوارمیان بۆپەیدا بوو، ئەوجا حەزرت (دروودی خوی لی بی) رێگە
 بیلالی دا بانگی ئەو نیومرۆیە (دا).

۳۵۸- عَنْ أَبِي ذَرٍّ قَالَ أَدْنُ مُؤَدَّنُ النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - الظَّهْرَ فَقَالَ « أَبْرِدْ أَبْرِدْ - أَوْ قَالَ - انْتَظِرِ انْتَظِرِ ». وَقَالَ « شِدَّةُ الْحَرِّ مِنْ فَيْحِ جَهَنَّمَ ، فَإِذَا اشْتَدَّ الْحَرُّ فَأَبْرِدُوا عَنِ الصَّلَاةِ ». حَتَّى رَأَيْنَا فِيَّ التَّلُولَ. (۳۵۸)

لهزماره (۳۵۷) دا رابورد.

۳۵۹- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (إِذَا اشْتَدَّ الْحَرُّ فَأَبْرِدُوا بِالصَّلَاةِ فَإِنَّ شِدَّةَ الْحَرِّ مِنْ فَيْحِ جَهَنَّمَ وَاشْتَكَّتِ النَّارُ إِلَى رَبِّهَا فَقَالَتْ يَا رَبِّ أَكُلْ بَعْضِي بَعْضًا فَأَذِنَ لَهَا بِنَفْسَيْنِ نَفْسٍ فِي الشَّتَاءِ وَنَفْسٍ فِي الصَّيْفِ فَهُوَ أَشَدُّ مَا تَجِدُونَ مِنَ الْحَرِّ وَأَشَدُّ مَا تَجِدُونَ مِنَ الزَّمْهِرِ). (الحديث ۵۳۷ - طرفه في: ۳۲۶۰): (۳۵۹)

نه‌بوهورمیره (پرمزای خوای لی بی) فهرمووی: پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سهر بی) فهرمووی: (کاتی گهرما دادی، به‌فینکی نوپزی نیومرؤ بکه‌نو ماویدی دوی بخه‌ن، له‌قرچی گهرمای نیومرؤدا مه‌یکه‌ن، چونکه قرچی گهرما له‌هالاوی ناگری دۆزه‌خه، ناگر له‌لای خودا سکالا له‌حالی خوی ده‌کاو ده‌لی: نه‌ی په‌رومردگارم! ناوسکی خۆمم خواردۆته‌وه‌و پیشاوم به‌سهریه‌کا، له‌ناو خۆما په‌نگم خواردۆته‌وه، پشوویه‌کم بدمری، جابخودا ریگه‌ی دا که‌دوو هه‌ناسه‌بدا، هه‌ناسه‌یی له‌زستاناو هه‌ناسه‌یی له‌هاوینا، ده‌ی قرچی گهرمای هاوین و ته‌شقی سه‌رمای زستان - که‌نیوه هه‌ستیان پی ده‌که‌ن - بریتین له‌و دوو هه‌ناسه‌یه‌ی دۆزه‌خ، که‌له‌زستان و هاوینا دمیان دا). (ت/۱/۱۹۷/۸ ز- ۴۷ ژ- ۳۵۵ چ- ۴ = ش/د/ت/ن).

(۳۵۸) برزوانه: ژماره (۳۵۷) که له‌پیشه‌وه رابورد.

(۳۵۹) تجرید/۱، ژماره: ۳۱۵، بخاری: ۵۳۷، ۳۲۶۰، مسلم: ۶۱۵ - ۱۴۰۰.

بۆنمۈنە لەسەر لىكۆلئىنەۋى پىسپۇرانە، ھەتا بەباشى لەكۈرۈكى دىقۇ
ئامازەى ئەم ھەمايشتە نەستەقانىە ھالى بىين، شوين بۆچوونى لاۋازى
ناپسپۇران نەكەوين، ئەم نەمۈنە لەشكىردنەۋەو بۆچوونى جىاجىيا،
لەفەتھولبارى يەۋە، راگويز دىكەم:

(راجىيى ھەيە لەناۋ زانايانا، كەنايا ئەم سكالايە، بەزمانى ھالە، يابەزمانى
گوتارە؟ ھەردەستەيى يەككى لەم دوورايەى بەلاۋە پەسەندە، ئىبنوعەبدولبەر
دەفەرمۇئى: ھەريەككى لەم دوو ھەرمایشتەرووى ئاراستەى ھەيە، ۋەوينەى تىرى
لەدەقى ئايىنى دا ھەيە، بەلام بۆچوونى يەكەم دامەزراوترە) قازى عەيازىش
دەفەرمۇئى: (راى يەكەم دىارى ترە) قورطوبى دەفەرمۇئى: (گفتەۋ لەفظەكە
بىرەدرى بەسەر ھەقىقەتدا، شتى ۋا بۆخوا كارىكى نەستەم ۋە ھەال نىيە، لەم
جىگەيەدا، ھەركاتىكىش پىغەمبەرى راستگۆ، لەبابەت كارىكى ۋاۋە، كەروودانى
لەتوانادا ھەبى، ۋەپىۋىستى بەتەئويل (ساخ كردنەۋە) نەبى، ھەۋالىكى راگەياندا،
لەكاتى ۋادا ئەۋ ھەرمایشتە بىرەدرى بەسەر ۋاتاي راستەقىنەيى دا باشترە، نەك
بەسەر ۋاتاي مەجازىدا) نەۋەۋىش ھەروا دەفەرمۇئى: بۆيە دەفەرمۇئى: بىرىنى
بەسەر راستەقىنەيىدا دروستى تەۋاۋە. تۆرپشتىش ھەروا دەفەرمۇئى: بەلام
شىخى بەيضاۋى دەفەرمۇئى: (بىرىنى بەسەر ۋاتاي مەجازىدا لەبارترە: كەۋاتە:
مەبەست لەسكالای دۆزەخ كۆپەسەندىن ۋە تاۋ سەندىنەتى، ۋەمەبەست لەۋە
كەدەلئى ناۋسكى خۆم خواردۆتەۋەۋ پىشاۋم بەسەريەكا، پالەپەستۆۋ
بەسەريەكا ترشانى پارچەكانىەتى، ۋەمەبەست لەھەناسەدانى بىرىتى يە لەۋ
گەرماۋ سەرمایەى كەلئى دىمەدەچى. زمىنى كۆرى مونىرىش دەفەرمۇئى:
ھەئىزاردە بىرىنىەتى بەسەر ۋاتاي راستەقىنەدا، چۈنكە شتى ۋا لەتواناي
دەستەلاتدا ھەيە، ۋەلەبەر نەۋمىش گەرچى گوتار ئىستىعارە دىكرى بۆتەعبىر
لەھالى، ۋەشتى ۋاكارىكى ناسراۋو بىسراۋە، لەگۇفتوگۇدا، بەلام لەسەر ئەم

شیوهی وا لهم فهرموودمدا، دووره لهمه جازموه، لهشیوازی گوشتوگوئی ناسایی کهباوو سانایی بی بهدمره، چونکه نهومتا لهسهرمتاوه وشه سکاآ بهکارهینراوه، نهوسا روون کراومتهوه کهدهقی سکاآکه چونه، سکاآکه فهبوولکراوهو ریگهی پی دراوه دووههناسه بداو، دواپی روونیش کراومتهوه کههوی سهرمای زستانو گهرمای هاوین نهو دوو ههناسهی دۆزهخه، ومههناسهکانیش تهنیا دواننو بهس). فهرمایشتی فتهحولباری تهواو.

وشهیهکی دل ههژین: لهعهینی دا دمههرموئ: نهمه بهلگهی لهسهر نهوه کهدۆزهخ شت تی دمگاو هۆشی ههیه، لهکتیبا دهلی: شت نیه کهوهک بهههشتو دۆزهخ گوئی سووک بی. ههروا لهپریوامت دا هاتووه که دۆزهخ گوشتوگوئی لهگهل حمزرمت (رمزای خوی لی بی) دا دمکا، ومبانگی موسولمان دمکا: (تیپهرپه نهی خاومن پروا، واشهوهی رووناکی تو گپی منی کوزانهوه).

(۳۳) باب: إستحباب تقديم الظهر في أول الوقت في غير شدة الحر
سونهته نهگهر کهرما نهبوو، نوئزی نیوهپۆ زوو بهزوو بکری، لهسهرهتای
کاتیهوه

۳۶۰- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رضي الله عنه) قَالَ كُنَّا نُصَلِّي مَعَ النَّبِيِّ (صلى الله عليه وسلم) فِي شِدَّةِ الْحَرِّ ، فَإِذَا لَمْ يَسْتَطِعْ أَحَدُنَا أَنْ يُمَكِّنَ وَجْهَهُ مِنَ الْأَرْضِ بَسَطَ ثَوْبَهُ فَسَجَدَ عَلَيْهِ. (۳۶۰)

نههسهی کوپی مالیک (رمزای خودای لی بی) فهرمووی: جاران که لهقرجهی گهرمای نیومپۆدا، نوئزی نیومپۆمان لهگهل پیغهمبهردا دمکرد، نهگهر

لهبهر سهختی گهرما نه مانتوانیا، که له کورنووشا، ته ویل بنیینه سهر زموی،
چمکی جله کهی خو مان راده خست و له سهری کورنووشمان دم برد.
نهمهیش دهقی ژماره (٢١١) ی پوخته ی موسلیمه، دمی کهین به پالپشت بو
باسه که:

عَنْ حَبَابٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: أَتَيْنَا رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)،
فَشَكَّرْنَا إِلَيْهِ حَرَ الرَّمْضَاءِ، فَلَمْ يُشْكِنَا، قَالَ زُهَيْرٌ: قُلْتُ لِأَبِي إِسْحَاقَ: أِنِّي الظُّهْرُ؟
قَالَ: نَعَمْ، قُلْتُ: أِنِّي تَعْجِيلُهَا؟ قَالَ: نَعَمْ. {الحديث / ١٤٠٥}:

خه بباب (رمزای خودای لی بی) فهرمووی: چووینه خزمه تی پیغه مبه
(دروودی خودای له سهر بی) سکالای گهرمی چه وولی جی که کورنووشی خو مان
له خزمه تدا کرد، که ریگه مان پی بدا، که نویژ دوا بخهین، ههتا فینک دهکا،
به لام سکالای نه پرسین و ریگه ی نه وهی نه داین. زوههیر (که ماموستانی
ماموستانی موسلیمه له گیرانه وهی نهم فهرموودمیه دا) ده فهرمووی: له نه بو
نیسحاقی ماموستانی خو مم پرسى: نایا مه به ست له م نویژه له مکاته گهرمه دا
نویژی نیومرپویه؟ فهرمووی: به ئی، گوتم: نایا سکالای نه و میان له خزمه ت
پیغه مبه ردا کردوو که نویژمه که له قرچه ی گهرمای نیومرپو دا نه که نه و دوا ی
بخه ن ههتا فینک دهکا، نه ویش ریگه ی نه وهی نه دا ون؟ فهرمووی: به ئی.

روونکردنه وه:

- ١- کاتی زورباش بو کردنی هه موو نویژی، سهرمتای کاته که یه تی.
- ٢- خه ببابی کورپی نه رمت (رمزای خودای لی بی) له موسو لمانه هه ره
پیشینه گانه، نازاری زوری چه شتوو له سهر نیسلامه تی له زوربه ی شهرو
شه رگا گانی نیسلاما به شداری کردوو، پیغه مبه ر (دروودی خودای له سهر بی)
بهیمانی برایه تی به ست، له نیوانی نه وو جه بری کورپی عه تیکدا، سی و دوو

فهرموودهی ههیه، بوخاری پینجیانی گپراومهوه، لهسهردمی نهزانیدا ئاسنگهر بوو، شمشیری دروست دمکرد، خهباب دمیفرموو: جاری لهسهرد نیسلامهتی ناگریکیان کردموه بۆم، نهوجا رایانکیشام بهسهریدا، بهره بهره چهوری و بهزی پشتم ناگرهکهی کوژاندموه! پشتی بههوی نهم کارساتی سووتاندنوه چال و چوئل بوو بوو، له کووفه نیشتهجی بوو، له تهمهنی شهست و سئ سالیدا، له کووفه، له (۳۷) سیو چهوتی کوچیدا به مهرگی خودا مرد، پیشهوا عهلی نوێژی لهسهرد تهرمهکهی کرد.

(۴۴) باب: استحباب التبکیر بالعصر

سونهته نوێژی عصر زوو بهزوو لهسهردنای کاتیهوه بکری

۳۶۱- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) كَانَ يُصَلِّي الْعَصْرَ وَالشَّمْسُ مُرْتَفِعَةً حَيَّةً، فَيَذْهَبُ الدَّاهِبُ إِلَى الْعَوَالِي فَيَأْتِي الْعَوَالِي وَالشَّمْسُ مُرْتَفِعَةً، وَبَعْضُ الْمَوَالِي مِنَ الْمَدِينَةِ عَلَى أَرْبَعَةِ أَمْيَالٍ أَوْ نَحْوِهِ).
{الحديث / ۱۴۰۷، تجريد البخاری / ۱/ ۳۲۷، رقم: ۳۲۲ = ۵۵۰ فتح الباری شرح صحيح البخاری: (۳۶۱)}

ئهنهسی کوپی مالیک (رهزای خودای ئی بئ) فهرمووی: جاران که پیغهمبهرد (دروودی خودای لهسهرد بئ) جهماعهتی نوێژی عصری بۆمان دهکرد، هیشتا خۆر بهرزو بهتین و بهشهوق بوو، ههبوو دوائهوه دهچوو بۆ عهوالی که دمگهیشه ئهوی هیشتا ههر خۆر بهرز بوو. عهوالی چهند گوندیک بوون، له دموری شاری مهدينه بوون، نزیکهکهیان دوو میل دوور بوو، له مهدينهوه،

دووردهکەیان ههشت میل دهبوو، ههیان بوو دهوری چوار میل دوور بوو).

{تاج/۱، زنجیره: ۴۷، ژماره: ۲۵۷}.

۳۶۲- حدیث انس بن مالک، عن أبي أَمَامَةَ قَالَ: صَلَّيْنَا مَعَ عُمَرَ بْنِ عَبْدِ الْعَزِيزِ الظُّهْرَ، ثُمَّ خَرَجْنَا حَتَّى دَخَلْنَا عَلَى أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ فَوَجَدْنَاهُ يُصَلِّي الْعَصْرَ فَقُلْتُ يَا عَمَّ، مَا هَذِهِ الصَّلَاةُ الَّتِي صَلَّيْتَ قَالَ الْعَصْرُ، وَهَذِهِ صَلَاةُ رَسُولِ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - الَّتِي كُنَّا نُصَلِّي مَعَهُ. (۳۶۲)

ئەبو ئومامە فەرمووی: لەگەڵ عومەری کۆری عەبدولعەزیزدا نوێژی نیوەڕۆمان بەجەماعەت کرد، ئەوجا دەرچووین و چووین بۆلای ئەنەسی کۆری مالیک، کە چووین تەماشامانکرد و نوێژی عەصر دەکا، منیش پێیم گوت: ئەو مامە! ئەم نوێژە چییە کە ئێستە کردت؟ فەرمووی: (ئەو نوێژی عەصر بوو، جاران پێغەمبەر (درودی خودای لەسەر بێ) لەمکاتەدا بەرنوێژی نوێژی عەصری بۆمان دەکرد).

ئەمەیش گێڕانەوێهەکی تری ئەم فەرموودمە، کە ژمارە (۲۱۴)ی پوختە موسلیمە:

عَنِ الْعَلَاءِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ أَنَّهُ دَخَلَ عَلَى أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) فِي دَارِهِ بِالْبَصْرَةِ حِينَ انْصَرَفَ مِنَ الظُّهْرِ، وَدَارُهُ بِجَنْبِ الْمَسْجِدِ، فَلَمَّا دَخَلْنَا عَلَيْهِ، قَالَ: أَصَلَيْتُمُ الْعَصْرَ؟ فَقُلْنَا لَهُ: إِنَّمَا انْصَرَفْنَا السَّاعَةَ مِنَ الظُّهْرِ، قَالَ: فَصَلُّوا الْعَصْرَ، فَقُمْنَا فَصَلَّيْنَا فَلَمَّا انْصَرَفْنَا قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: «تِلْكَ صَلَاةُ الْمَنَافِقِ يَجْلِسُ يَرْقُبُ الشَّمْسَ، حَتَّى إِذَا كَانَتْ بَيْنَ قَرْنَيْ الشَّيْطَانِ فَتَقْرَاهَا أَرْبَعًا لَا يَذْكُرُ اللَّهَ فِيهَا إِلَّا قَلِيلًا». {الحديث / ۱۴۱۱}:

عەبدوللا كورپى عەبدورەحمان فەرمووى: چووين بۇ خزمەتى ئەنەسى
 كورپى مالىك (رمزى خوداى لى بى) بۇ مالەكەى ئەنەس خۆى كە لەپال
 مزگەوتدا بوو، لەشارى بەصرە، ھەر كە لەجەماعەتى نوپۇزى نيوپۇز بووينەو
 يەكسەر چووين بۇ خزمەتى، ئەنەس پىي فەرمووين: ئايا نوپۇزى عەصرتان
 كردووه؟ پىمان گوت: نوپۇزى عەصرى چى؟ ئىمە ئا ئىستا لەنوپۇزى نيوپۇز
 بووينەو، نوپۇزى عەصر زۆرى ماوہ كە بىي!! فەرمووى: دىھەلسن نوپۇزى
 عەصر بىكەن، دوايى تىتان دىگەيەنم، ئىمەيش ھەلساين و لەوى، لەلاى ئەو،
 نوپۇزى عەصرمان بەجەماعەت كرد، كە سلاومان دايەوہ ئەنەس فەرمووى: (لە
 پىغەمبەرم بىست دىفەرموو: ئەو جۆرە نوپۇز، كە نوپۇز خويىن چاومناوې خۆر
 دىكا، ھەتا دىچىتە نىوانى دوو شاخەى شەيتانەو، كەكاتى خۆرناوا بوون و
 خۆرگەوتنە، ئەوسا بە پەلەپەل، وەك مەللى دىنووك بدا لە زموى، چوار ركات
 نوپۇزى عەسر دىكا، يا دوو ركات نوپۇزى بەيانى دىكا، ئەوہ ئەو جۆرە نوپۇز
 كردنە، لەم دوو كاتە ناپەسەندىدا، نوپۇزى ناپاك و مونافىقانە، كە بەدىگمەن
 يادى خوداى تىادەكەن).

روونكردنهوہ:

بۇ تىگەيشتنى تەواو لە واتاى دوو شاخەى شەيتان، بىفەرموو بىروانە
 روونكردنهوہكەى نەوہوى لە فەرموودى ژمارە: (۲۰۵)ى موختەصەرى
 صەحىحى موسلىم، بەرگى يەكەم. كە كەمى لەمەوېش رابورد، ھەروا بىروانە
 راي نەوہوى لەپاش فەرموودى ژمارە: (۲۱۰)ى پوختەى موسلىم/۱.
 عەلاى كورپى عەبدورەحمانى يەعقوب لە رىجال كوتوبى ئەرەبەعەيە،
 عەبدوللاى كورپى نىمام ئەحمەد دىفەرموى: متمانە پىكراوہ، نەمدىوہ كەسى

ناوی به خراپه بهری، گیرانه‌وهی له باوکی و ئیبنو عومەرو ئەنەسو کەسانی تەرەوه ئەنجام داوه.

۳۶۳- عن رَافِعِ بْنِ خَدِيجٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ كُنَّا نُصَلِّي مَعَ النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - الْعَصْرَ فَتَنَحَّرَ جَزُورًا ، فَتَقَسَّمَ عَشْرَ قِسْمٍ ، فَأَكُلُ لَحْمًا نَضِيجًا قَبْلَ أَنْ تَغْرُبَ الشَّمْسُ. (۳۶۳)

رافعی کوپی خەدیج (رمزای خودای ئی بی) دمه‌رموئ: لەخزمەتی پیغه‌مبەردا (دروودی خودای لەسەر بی) نوێژی عەصرمان بە کۆمەڵی دەکرد، ئەوسا وشتی سەردەبەررا، دەکرا بە دە بەشەوه، ئەوجا ئی دهنرا، بەر لەخۆر ئاوابوون لەگۆشتی کولای ئەو وشتە سەربەرپاوەمان دەخوارد!.

له بلوغ المراما دمه‌رموئ:

وَعَنْ رَافِعِ بْنِ خَدِيجٍ قَالَ: { كُنَّا نُصَلِّي الْمَغْرِبَ مَعَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَيَنْصَرِفُ أَحَدُنَا وَإِلَيْهِ لَيَنْصَرُ مَوَاقِعُ نَبْلِهِ } . مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ. { پوخته‌ی بوخاری = تەجریدی بوخاری/ ۱ ژمارە: ۳۲۹ = ۵۵۹ فتح الباری. مسلم/ ۶۳۷ = ۱۴۳۹ شیخا }:

رافعی کوپی خەدیج (رمزای خودای ئی بی) دمه‌رموئ: ئەوسا کە لەگەڵ پیغه‌مبەردا (دروودی خودای لەسەر بی) نوێژی شیوانمان دەکرد، کە دەگەڕاینەوه بۆ شوینی خۆمان، هیشتا دنیا ئەومندە رووناک بوو، شوینی دەمه تیرمان دەبینی کە دەمیدا لەزه‌وی، کە دەمان تەقاند. { تاج/ ۱، زنجیرە: ۴۷، ژمارە: ۳۵۹ }.

روونکردنهوه:

رافيعى كورى خهديج (رمزای خودای لی بئ) مهدينه یییه، له یاریده دمرانه، له ههۆزی نهوسه، له روۆزی جهنگی به دردا، له بهر نهوهی که میردمنال بوو، پتغه مبهه (دروودی خودای له سهه بئ) ریگهی نه دا پپی که به شداری لهو غه زایه دا بکا، به لام له روۆزی جهنگی ئو خوددا په سهندی کرد به جهنگاومرو، ریگهی پپدا که به شداری تیادا بکات، له جهنگه دا تیری بهریکهوت، شوینی نهو تیره، له پاش دهوری حهفتا سالی، هه لی دایه وهو بووبه تیروایو، له حهفتا و چواری کوچیدا، له ته مه نی هه شتاو شهش سالیدا، نهو تیرواییه کوشتی، له مه دینه مرد، ئیبنو عومه ر نوپزی مردووی له سهه تهرمه کهی کردو، تهرمه کهی به ریگرد، کومه لی زن، به قیزه و هاوار، شوینی تهرمه کهی ده کهون، بو سهه ر گوپرستان، ئیبنو عومه ر پپیان دهفه رموی: (وس بن، نه م پیره میرده گونا هبار مه کهن، خو ی پیره میردیکی ئیختیاره، بهرگهی سزای خودای که و ره ناگری!). {بروانه: ته جرید/ ۱، ژماره: ۱۰۲۵ + پوخته ی موسلیم ژماره: ۵۱۳}.

(۳۵) باب: التغلیظ فی تفویت صلاة العصر

هه ره شه کردن لهو که سهی که نوپزی عه صری ده جیت

۳۶۴- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «الَّذِي تَفَوُّتُهُ صَلَاةُ الْعَصْرِ كَأَنَّمَا وُتِرَ أَهْلُهُ وَمَالُهُ». {الحديث/ ۱۴۱۶. بخاری/ ۵۵۲ = تجرید البخاری/ ۱/ ۳۲۸، ژماره: ۳۲۳}: (۳۶۴)

عەبدوللای گۆری عومەر (رمزای خودایان لی بی) فەرمووی: (هەرکەسێ نوێژی عەسری بچێ، وەك مالم و منالم و كەسوكاری خوێ بەفیرو دابنێ وایه).
{ تاج/ ۱/ ۱۹۰/ ۴، ژماره: ۳۴۰ - ش/ د/ ت }.

(۳۶) باب: الدلیل لِمَنْ قَالَ الصَّلَاةُ الْوُسْطَى هِيَ صَلَاةُ الْعَصْرِ
بەلگەى نەوڕایە کە دەنێ: (نوێژی ناوەراست (صەلاتول وستا) نوێژی عەصره
۳۶۵- عَنْ عَلِيٍّ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ لَمَّا كَانَ يَوْمُ الْأَخْزَابِ قَالَ رَسُولُ
اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - « مَلَأَ اللَّهُ بُيُوتَهُمْ وَقُبُورَهُمْ نَارًا ، شَغَلُونَا عَنِ الصَّلَاةِ
الْوُسْطَى حِينَ غَابَتِ الشَّمْسُ » . (۳۶۵)

عەلى (رمزای خودای لی بی) فەرمووی: روژی غەزای خەندەق، پێغەمبەر
(درودی خودای لەسەر بی) فەرمووی: (خودا خانەو مالم و گۆریان پربکا لەناگر،
بەهۆی ئەوانەو نەمان پەرژا کە نوێژی ناوەراست بکەین، کە نوێژی عەصره،
هەتا کاتەکەى بەسەرچوو بە ئاوابوونی خۆر، لەپاشان پێغەمبەر (درودی خودای
لەسەر بی) دەستنوێژی گرتو ئیمەیش دەستنوێژمان گرتو لەنیوانی نوێژی
شیوان و نوێژی خەوتناندا، بەجەماعەت نوێژەکەى عەصرى بۆمانکرد). (تاج/ ۱،
زنجیره: ۴۵، ژماره: ۳۴۲ ج/ ۴).

۳۶۶- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ، (رَضِيَ
اللَّهُ عَنْهُ)، يَوْمَ الْخَنْدَقِ، جَعَلَ يَسُبُّ كُفَّارَ قُرَيْشٍ، وَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، وَاللَّهِ مَا كِدْتُ
أَنْ أَصَلِّيَ الْعَصْرَ حَتَّى كَادَتْ أَنْ تَغْرُبَ الشَّمْسُ. فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ): «قَرَأَ اللَّهُ إِنْ صَلَّيْتُهَا».

فَتَزَلْنَا إِلَى بَطْحَانَ، فَتَوَضَّأَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَتَوَضَّأْنَا فَصَلَّى
رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) الْعَصْرَ بَعْدَ مَا غَرَبَتِ الشَّمْسُ، ثُمَّ صَلَّى بَعْدَهَا
الْمَغْرِبَ. {الحديث / ۱۴۲۸. تجريد / ۱، لایپره: ۳۴۲، ژماره: ۳۴۵ = ۵۹۶، ۶۴۱،
۵۹۸، ۹۴۵، ۴۱۱۲: (۳۶۶)}

ئەمە دەقى پوختەى موسلىمە، ژمارە (۲۲۱) بەرگى/۱.

جابیری کورى عەبدوڵلا (رمزى خودايان لى بى) فەرمووى: رۆژى غەزاي
خەندەق، لەپاش خۆرئاوا، عومەرى کورى خەطاب (رمزى خوداي لى بى) هاتو
دەستى کرد بە جنىودان بە بىباومرانی قورمیش، فەرمووى: ئەى پېغەمبەرى
خودا! بەخودا، خەرىك بوو خۆرئاوا دەبوو، ئەوسا نوێژى عەصرم بۆکرا؟
پېغەمبەر (دروودى خوداي لەسەر بى) فەرمووى: (بەخودا من هیشتا نوێژى
عەصرم نەکردوو!).

ئەوجا هەلساين چووین بۆ شیوى بوطحان کەوا لەمەدینە، لەوى پېغەمبەر
(دروودى خوداي لەسەر بى) دەستنوێژى گرت بۆ نوێژو، ئێمەیش ھەروا
دەستنوێژمان گرت بۆ، ئەوجا پېغەمبەر (دروودى خوداي لەسەر بى)
بەقەزا، نوێژى عەصرى بەکۆمەل، لەپاش خۆرئاوا بوون بۆ کردین، لەپاشا
بەحازرى، نوێژى شیوانیشى بەجەماعەت بۆ کردین).

(۳۶۶) تجريد/۱، ژماره: ۳۴۵ = بخارى/۵۹۶. مختصر صحيح مسلم/۱، ژماره: ۲۲۱. مسلم: ۶۴۱ =

(۳۷) باب: فضل صلاتی الصبح والعصر والحافضة عليهما

خبرو کهوردی نویژی بهیانی و نویژی عهصرو نلگاداری کردنیان که نهفهوتین
 ۳۶۷- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
 قَالَ يَتَعَاقَبُونَ فِيكُمْ مَلَائِكَةٌ بِاللَّيْلِ وَمَلَائِكَةٌ بِالنَّهَارِ وَيَجْتَمِعُونَ فِي صَلَاةِ الْفَجْرِ وَصَلَاةِ
 الْعَصْرِ ثُمَّ يَفْرُجُ الَّذِينَ بَاثُوا فِيكُمْ فَيَسْأَلُهُمْ وَهُوَ أَعْلَمُ بِهِمْ كَيْفَ تَرَكْتُمْ عِبَادِي؟
 فَيَقُولُونَ تَرَكْنَاهُمْ وَهُمْ يُصَلُّونَ وَأَتَيْنَاهُمْ وَهُمْ يُصَلُّونَ). (الحديث ۵۵۵- أطرافه في:
 ۳۲۲۳، ۷۴۲۹، ۷۴۸۶). (۳۶۷)

نه بوهورمیره (پرمزای خوای لی بی) فهرمووی: پیغه ممبر (دروودی
 خودای لهسمر بی) دمفهرموئی: چمن فریشته یی بهشه وو، چمن فریشته یه کی تر
 بهرپوژ بهرودوا به دیارتانه وه دمبن و، بهسهرمنیشکتان دمگرن، ومههردوو لایان
 له نویژی بهیانی و نویژی عهصردا یه کتر دمگرن و یه کتری دمگورن، جاکاتی
 نه وواقمه فریشته یه کی کهوا شه و له دیارتان بوون، سهردمکه ونه وه بو خزمه تی
 خودای کهورمو پهرومردگار، لیان دمپرسی - ههرچهنده که خوشی باشر حالیان
 دمزانئ - دمفهرموئی: کهئیوه هاتنه وه له لای نه و بهندنه ی منه وه چیان دمکردو
 خهریکی چی بوون؟ دهلین: کهئیمه چووین بؤلایان نه وان نویژیان دمکرد،
 کهئیمه ییش هاتینه وه دیسان ههر نویژیان دمکرد). (ت/۱/۱۸۴/۶ ز- ۴۴ ژ- ۳۳۸ ج- ۴ =
 ش/ ن).

۳۶۸- عَنْ جَرِيرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: كُنَّا عِنْدَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ
 عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (فَنَظَرَ إِلَى الْقَمَرِ لَيْلَةً يَعْنِي الْبَذَرَ فَقَالَ إِنَّكُمْ سَتَرُونَ رَبَّكُمْ كَمَا تَرُونَ هَذَا
 الْقَمَرَ لَا تُضَامُونَ فِي رُؤْيَيْهِ فَإِنْ اسْتَطَعْتُمْ أَنْ لَا تُغْلَبُوا عَلَى صَلَاةٍ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ

(۳۷) تجرید/ ۱، ژماره: ۳۲۶. بخاری: ۵۵۵. مسلم: ۶۲۲ - ۱۴۳۰ مسلم ترقیم الشیخ خلیل مأمون

وَقَبْلَ غُرُوبِهَا فَافْعَلُوا ثُمَّ قَرَأَ وَسَبَّحَ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ الْغُرُوبِ).
(الحديث ٥٥٤ - اطرافه في: ٥٧٣، ٤٨٥١، ٧٤٣٥، ٧٤٣٦). (٣٦٨)

جهریر (پرمزای خوای لی بی) فہرمووی: شہویٰ لہ خزمہتی حمزرت دا
بووین، شہوی چاردهی مانگ بوو، تہ ماشایہ کی مانگی کردو فہرمووی: چون
نیستاکہ ہمووتان بہناسانی و ناسوودمی نہم مانگہ دمبین بہبی پالہ پستو،
لہ قیامہ تیشا ناوا خودای خوتان دمبین، بو بینینی تووشی ہیچ ناپہرہ تی و
پالہ پستویٰ نابن، جاتادمتوانن ناگاداری نویژی بہیانی و نویژی عہسربن و
مہیان چوینن، چوونکہ نہم دوونویژہ ہوی چوونہ بہہشت و دیتنی خودان،
نینجا حمزرت (پرمزای خوای لی بی) نہم نایہ تہی خویندہوہ: (وسبح بحمد ربك
قبل طلوع الشمس وقبل غروبها) ۱۳۰/۲۰ - واتہ: بہباشی ناگاداری ی نویژی
بہیانی و نویژی عہصر بکہن و ہمیشہ لہناو نویژدا سوپاس و ستایشی خودای
خوتان بکہن). (ت/۱/۱۹۰-۲ ش/د/ت).

۳۶۹- عَنْ أَبِي مُوسَى (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
قَالَ: (مَنْ صَلَّى الْبُرْدَيْنِ دَخَلَ الْجَنَّةَ). (٣٦٩)

نہبو موسای نہشعہری (پرمزای خوای لی بی) فہرمووی: پیغہ مہبر
(دروودی خودای لہسہر بی) دمفہرموی: (ہہرکہسی دوو نویژہ فیئکہ کہ بکا،
کہ نویژی بہیانی و نویژی عہصرن، دہجیتہ بہہشت) (ت/۱/۱۹۰-۳ ز-۴۴ ژ-۳۴۰ چ
= ۴ ش).

ژمارہ (۲۰۸) ی پوختہی موسلیم، کہ لہم بابہ تہیہ دمفہرموی:

(۳۸) تجرید/۱، ژمارہ: ۳۲۵. بخاری: ۵۵۴. مسلم: ۶۳۳ = ۱۴۳۲.

(۳۹) تجرید/۱، ژمارہ: ۳۲۵. بخاری: ۵۷۴. مسلم: ۶۲۵ = ۱۴۳۶ شیخا.

ئەبۇبەكرى كۆرى عومارەى كۆرى رونەيبە (رمزى خوداىان لى بى)
فەرموۋى: عومارەى باۋكەم فەرموۋى: لە پىغەمبەرم بىست دىفەرموۋ (دروودى
خوداى لەسەر بى): (ھەر موسولمانى نوپۇزى بەيانى بكا، كە ھەتا خۆركەۋتن
دەمىنى، ھەرومھا نوپۇزى عەسرىش بكا، كە ھەتا خۆرئاۋا بوون دەمىنى، ھەر
موسولمانى ئەم دوو نوپۇزە لەكاتى خۇياندا بكا، ھەرگىز ناچىتە ناۋ ناگرى
دۆزەخ).

پىاۋىكى خەلكى بەصرە پى دىفەرموۋ: (ئايا تۆ بۇخۆت ئەمەت لەزارى
پىرۋزى پىغەمبەر خۆى، بەگوپى خۆت بىستوۋە كەۋا بىفەرموۋ؟).
فەرموۋى: بەلى، پىاۋەكەش فەرموۋى: دەى منىش شاپەتى دىدەم كە ئەم
فەرموۋىدەم بەگوپى خۆم لەزارى پىرۋزى پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر
بى) بىستوۋە، ۋە بەدلىشم تىي گەشتووم).

روونكردنه‌وه:

عومارەى كۆرى رەنۇبەى ئەقەفى، كۈنەى ئەبو زەرمە، كۈوفىيە، دوو
فەرموۋىدەى ھەيە، ئەمە يەككىيانە، ئەم زاتانە لەۋۋە گىرپانەۋمىيان ئەنجامداۋە:
ئەبۇبەكرى كۆرى ۋ حۈسەين ۋ عەبدولەلىكى كۆرى عومەير.

(٣٨) باب: بَيَانُ أَنَّ أَوَّلَ وَقْتِ الْمَغْرِبِ عِنْدَ غُرُوبِ الشَّمْسِ

كە خۆر ئاوابوو، سەرەتای نوێژی شیوانە

٣٧٠- عَنْ سَلَمَةَ بْنِ الْأَكْرَعِ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) كَانَ يُصَلِّي الْمَغْرِبَ إِذَا غَابَتِ الشَّمْسُ. {الحديث / ١٤٣٨. بخاری. مواقيت الصلاة / ٥٦١: (٣٧٠)}

سە لەمەى كۆرێ ئەكوە (رمزای خودای ئی بێ) دەفەرموێ: جاران
پێغه مەبر (دروودی خودای لەسەر بێ) ئەو كاتە بەرنوێژی نوێژی شیوانی بۆ
دەكردین، كە گۆی خۆر ئاوا دەبێ.

روونكردنەوه:

رشتهی ئەم فەرموودمیه لە بوخاریدا، لە رشته (سند) ه سێ كەسیه كانی
بوخارییه، كە ئاوايه:

٤- مەكی كۆرێ ئیبراهیم.

٥- یەزیدی كۆرێ ئەبی عوبەید.

٦- سە لەمەى كۆرێ ئەكوە، بەلام لە رشته چوارینه كانی ئیمامی موسلیمه، كە ئەم
زاتانەن:

• مامۆستا كەى موسلیم: قوتەیبەى كۆرێ سەعید.

• حاتەمى كۆرێ نیسماعیل، كە مامۆستای قوتەیبەیه.

• یەزیدی كۆرێ ئەبو عوبەید، كە تابیعیه.

• سە لەمەى كۆرێ ئەكوە كە هاوێلى پێغه مەبره.

له‌سه‌حیحی موسلیمدا، له رشته‌ی چوارینی به‌رزتر تیانیه، به‌لام له بوخاریدا زیاتر له‌بیست فهرمووده‌ی واتیا، که رشته‌که‌یان (ثلاثی) سێ که‌سییه، له‌م لایه‌نه‌وه بوخاری یه‌که‌مه‌و خاوه‌نی ئەم شانازییه‌یه.

سه‌له‌مه‌ی کورپی ئە‌که‌وه، ناوی ته‌واوی: سه‌له‌مه‌ی کورپی عه‌مری کورپی ئە‌که‌وه، ئاماده‌ی غه‌زای خوده‌یبیه‌ بووه، ئاماده‌ی په‌یمانی خوشنوویدی بووه، که ناوداره به (بیعة الرضوان) که له‌خوده‌یبیه‌ کرا.

حه‌فتا و هه‌وت فهرمووده‌ی هه‌یه، شازد میان په‌سه‌ندی هه‌ردوو پێری بوخاری و موسلیم، بیست و یه‌کیان وان له بوخاریدا، بیست و پێنجیان وان له موسلیمدا، سه‌رحه‌می فهرمووده‌کانی له سه‌حیحه‌یندا ده‌کاته: $30 = 9 + 5 + 16$ سێی فهرمووده.

سه‌له‌مه‌ پیاویکی نازی تیر ئە‌ندازی تیژپه‌و بوو، له راکردندا و‌لا‌خی به‌رزهی به‌جێ ده‌هێشت، پیاویکی به‌هرمه‌ندی خێرکه‌ر بوو، کۆمه‌له‌ی فهرمووده‌ زانه‌ که‌وره‌کان، که‌ناودارن به (الجماعة) فهرموودمیان له سه‌له‌مه‌وه گیراوته‌وه، وه‌ک: شافعی و ئیمام أحمد و بوخاری و موسلیم و ئە‌بو داوود و تیرمیزی و نه‌سائی و به‌یه‌قه‌ی و داره قوطنی و ... تاد. له‌روژی په‌یمانی خوشنوویدا سێ جار په‌یمانی به‌ست له‌گه‌ڵ پێغه‌مبه‌ردا، له سه‌هره‌تای خه‌لکه‌که‌وه‌و له ناوهر‌استه‌وه‌و له‌دوا دواپانه‌وه، ده‌لێن: گورگ قسه‌ی له‌گه‌ڵدا کردووه، سه‌له‌مه‌ ده‌فه‌رموئ: له‌پیش ئیسلام بوونما، جارێ گورگی ئاسکیکی رفاند، نیشتمه‌ سه‌ری له گورگه‌که‌م سه‌نده‌وه، گورگه‌که‌ گوتی: خانه‌ خراب چیه‌ به‌سه‌ر منه‌وه رزقه‌م ده‌بێ، خو ئە‌مه‌ مائی تو نییه، رزق و رۆژییه‌که‌، خودا ره‌خساندووێه‌تی بۆم، که‌چی تو لێم ده‌سه‌نیته‌وه، منیش گوتم: ئە‌ی به‌نده‌مکانی خودا! به‌راستی ئە‌مه‌ شتیکی سه‌یره، خو ئە‌وه‌مه‌ گورگ قسه‌ ده‌کا!

که چی گورگه که گوتی: له مه سهیرتر نهومیه، که پیغمبهری خوا والهناو
 نهو بنکه دارخورمایانه دا، بانگتان دمکا بو سهر دینی هه قو خوا په رستی راست و
 دروست، که چی نیوه هیشتا ههر دمست له بته رستی هه لئاگرن!! نیت منیش
 ریک چووم موسولمان بووم.

کوره کهی دهیفرموو: سه له مهی باوگم قهت درۆی نه دهکرد، سه له مه
 دهیفرموو له خزمهت پیغمبهری خۆیدا نامادهی جهوت غهزا بووم، له جهوت
 غهزای تریشتا به شداریم کردوو.

سه له مه له ته مهنی ههشتا سالی دا، له مه دینه له سالی جهفتا و چواری گۆچیدا
 به مردنی خوا مردوو، (رمزای خودای گه وره ی لئ بئ) . {ته جریدی بوخاری ۱/،
 لاپهره: ۱۱۲ چاپی یه که م. ژماره: ۱۰۹/۹۰ + عینی/ ۱۵۲/۲}.

۳۷۱- عَنْ رَافِعِ بْنِ خَدِيجٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (كُنَّا نُصَلِّي الْمَغْرِبَ مَعَ
 النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَيَنْصَرِفُ أَحَدُنَا وَإِنَّهُ لَيُبْصِرُ مَوَاقِعَ نَبْلِهِ). (الحديث
 ۵۵۹): (۳۷۱)

رافعی کوری خدیج (رمزای خوی لئ بئ) دهفرموو: نهوسا که له گه ل
 پیغمبهردا (دروودی خودای له سهر بئ) نو یژی شیوانمان دمکردو، دمگهراینه وه
 بو شوینی خۆمان هیشتا دنیا نه و منده رووناك بوو شوینی ده مه تیرمان ده بینی،
 که تیرمان ده ته فاند ده مان بینی له کوئ ده دا له زمو ی. (ت/ ۱/ ۱۹۸/ ۱۲ ز- ۴۷ ژ- ۲۵۹ چ-
 ۴).

**(۳۹) باب: وقت العشاء وتأخيرها
کاتی نویژی خهوتنان و دواخستن**

۳۷۲- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: (أَعْتَمَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَيْلَةً بِالْعِشَاءِ وَذَلِكَ قَبْلَ أَنْ يَفْشُوَ الْإِسْلَامُ فَلَمْ يَخْرُجْ حَتَّى قَالَ غُمِرُ نَامَ النِّسَاءِ وَالصَّبِيَّانُ فَخَرَجَ فَقَالَ لِأَهْلِ الْمَسْجِدِ مَا يَنْتَظِرُهَا أَحَدٌ مِنْ أَهْلِ الْأَرْضِ غَيْرِكُمْ).
(الحديث ۵۶۶ - أطرافه في: ۵۶۹، ۸۶۲، ۸۶۴): (۳۷۲)

عائشه (پرمزای خوای لی بی) فهرمووی: بهرلهووی کهئیسلامهتی له شوینانی تریش جگه لهناوشاری مهدينه، بلاوببیتهوه، شهوی لهشهوان، پیغهمبهه (دروودی خودای لهسهه بی) نویژی خهوتنانی دواخست و درهنگ کردی، ههتا عومهه هاواری لی ههئساو فهرمووی: نهی پیغهمبههه خودا! بفهرموو جهماعهتهکهمان بو بکه، درهنگه، ژنان و منالان لهناو مزگهوتا خهویان لی کهوتوو، لهمه زیاتر ناتوانن چاومپروانی جهماعهت بکهن، نهوسا ههزهرت (پرمزای خوای لی بی) هاتهدمرهوو هات بوئاو مزگهوتو، بهئامادمبووانی ناومزگهوتهکهی فهرموو: (ئهم چاومنواری کردنه بهکهه مهزانن، ئهمه بههرمیهکی گهورمیه، خودا لهم کاتهدها بهس بهئیوهی داوه، کهسی ترنیهه جگه لهئیوه، لهدانیشتوانی سهه رووی زهوی، کهلهم دهمهدها چاومنواری ئهم نویژمبکا، وهک ئیوه چاومنواری دمهکن!)

راقه و شیکردنهوه: پروانه فهرموودهی ژماره: ۳۳۴ له تهجریدی بوخاری.

۳۷۳- حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - شُغِلَ عَنْهَا لَيْلَةً ، فَأَخْرَجَهَا حَتَّى رَقَدْنَا فِي الْمَسْجِدِ ، ثُمَّ اسْتَيْقَظْنَا ثُمَّ رَقَدْنَا ثُمَّ اسْتَيْقَظْنَا ، ثُمَّ خَرَجَ عَلَيْنَا النَّبِيُّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - ثُمَّ قَالَ « لَيْسَ أَحَدٌ مِنْ أَهْلِ الْأَرْضِ يَنْتَظِرُ الصَّلَاةَ غَيْرُكُمْ » . (۳۷۳)

عبداللہ بن عمر (رمزای خودا له خوئی و له باوکی بی) فہرمووی: شہوی پیغہمبہر (درودی خودای لہسہر بی) نہیپہرزا کہ لہسہرہتای کاتہوہ، نوپڑی خہوتنانمان بو بکا، لہبہرئہوہ دوی خست، تہنانت ہندیکمان کہ چاومروانی جہماعہتمان دمکرد، لہناو مزگہوتہکدا خہومان لی کہوت، لہپاشا خہبہرمان بووہ، بہلام دیسان خہوتینہوہ، نہنجا لہخہو ہلہساین، نہوجا پیغہمبہر (درودی خودای لہسہر بی) دمرچوو، ہات بولامان و جہماعہتہکہی بوکردین و نہجا فہرمووی: (لہدانیشتوانی سہر رووی زہوی، بیجگہ لہئیوہ، کہسی تر نییہ کہ چاومروانی کردنی نہم نوپڑہ بکا لہم کاتہدا!).

نہنجا بو روونکردنہوہی نہم فہرموودمیہ نہم فہرموودمی تری تہجریدی بوخاری دہنووسین کہ ژمارہ (۳۳۳)یہ.

عَنْ أَبِي مُوسَى (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (كُنْتُ أَنَا وَأَصْحَابِي الَّذِينَ قَدِمُوا مَعِيَ فِي السَّفِينَةِ نَزُولًا فِي بَقِيعِ بَطْحَانَ وَالنَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِالْمَدِينَةِ فَكَانَ يَتَأَوَّبُ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عِنْدَ صَلَاةِ الْعِشَاءِ كُلَّ لَيْلَةٍ نَفَرٌ مِنْهُمْ فَوَافَقْنَا النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَا وَأَصْحَابِي وَلَهُ بَعْضُ الشُّغْلِ فِي بَعْضِ أَمْرِهِ فَأَعْتَمَ بِالصَّلَاةِ حَتَّى ابْهَارَ اللَّيْلِ ثُمَّ خَرَجَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَصَلَّى بِهِمْ فَلَمَّا قَضَى صَلَاتَهُ قَالَ لِمَنْ حَضَرَهُ عَلَى رِسَالِكُمْ أَبْشِرُوا إِنَّ مِنْ نِعْمَةِ اللَّهِ عَلَيْكُمْ أَنَّهُ لَيْسَ أَحَدٌ مِنَ النَّاسِ يُصَلِّي

هَذِهِ السَّاعَةَ غَيْرُكُمْ أَوْ قَالَ مَا صَلَّيْ هَذِهِ السَّاعَةَ أَحَدٌ غَيْرُكُمْ لَأَ يَذَرِي أَيَّ الْكَلِمَتَيْنِ
قَالَ قَالَ أَبُو مُوسَى فَرَجَعْنَا فَفَرَحْنَا بِمَا سَمِعْنَا مِنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

ئەبومووسا (پرمزای خوای لی بی) فەرمووی: لەیەمەن بووین ھەواڵمان بیست کە
پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بی) کۆچی کردوو ھەواڵمان، جاخۆم و
دووێرام و پەنجاو سێ کەسی لەخزمەکانم، کۆچمان کرد بۆلای، سواری پاپۆڕی
بووین لەحەبەشە ھەلی پشتین لەلای نەجاشی، لەوێ تووشی جەغفەری کۆری
ئەبوطالب و ھاوڕێکانی بووین، وەلەوێ ماینەو ھەتا کاتی گشتان پێکەو
بەگەمی گەڕاینەو ھەواڵ پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بی) لەمەدینە بوو،
ھەموو شەوێ دەستەیی لەیارانی، لەکاتی نوێژی خەوتنانا بەنۆرە ئیشکی
پێغەمبەریان دەرگرت، کاتی خۆم و ھاوڕێکانم چووین بۆ خزمەتی حەزرت
(دروودی خوای لی بی) واریکەوت خەریکی سوپا پێکخستن بوو، لەبەرئەو
نوێژی خەوتنانی دواخست، ھەتا شەو تەواو درمەنگ بوو، شەو تەواو زەنگایەو،
ئەوجا ھاتە دەرەو ھات بۆ مەزگەوت و نوێژی خەوتنانی بەکۆمەڵی بۆکردین،
کە نوێژمەکی تەواو کرد بەناما دیمبوانی فەرموو: (ھێواش بن، لەجێگە خۆتان
مەبزوین، مەزەتان لی بی، یەکیکە لەنازو بەھرمەکانی خودا گەزەندوو یەتی
بەسەر ئیو، ئەو مەبە کە لەم کاتەدا ئەم نوێژە دەکەن، کەجگە لەئێوە لەم
دەمەدا کەسی تر ئەم نوێژە ناکا) یا حەزرت فەرمووی: (بەس ئێوە لەم کاتەدا
ئەم نوێژە دەکەن) راوی دەفەرموێ: نازانم حەزرت (دروودی خوای لی بی) کام
لەم دووشتە فەرموو. ئەبومووسا فەرمووی: ئیتر زۆر زۆر بەشادمانی
گەڕاینەو لەخۆشی ئەم مژدە خۆشی کە لەپێغەمبەرمان بیست). (پروانە: تاج/
٤/٣٢٧/١ - ١٠٢ تاج ٢ - ژ ٣١٦٧ - ج ٤ - کوردی).

۳۷۴- حدیث انس: قال: حُمِدَ قَالَ سُبُلَ أَنَسٍ هَلِ اتَّخَذَ رَسُولُ اللَّهِ - صلى الله عليه وسلم - خَاتَمًا فَقَالَ نَعَمْ ، أَخَّرَ لَيْلَةَ صَلَاةِ الْعِشَاءِ إِلَى شَطْرِ اللَّيْلِ ، ثُمَّ أَقْبَلَ عَلَيْنَا بِوَجْهِهِ بَعْدَ مَا صَلَّى فَكَأَنِّي أَنْظُرُ إِلَى وَبِصِ خَاتَمِهِ ، فَقَالَ: « صَلَّى النَّاسُ وَرَقَدُوا وَلَمْ تَزَالُوا فِي صَلَاةٍ مُنْذُ انْتَضَرْتُمُوهَا » .^(۳۷۴)

حومه‌ید (ره‌حمه‌تی خودای لی بی) فهرمووی: له نه‌نه‌سی کوری مالیک (رمزای خودای لی بی) پرسیارکرا: نایا پیغه‌مبهر (درودی خودای له‌سهر بی) نه‌موس‌تیل‌هی له‌ده‌ست ده‌کرد؟ فهرمووی: (به‌لی، شه‌وی نو‌یژی خه‌وت‌نانی دوا‌خست، تانیوه‌ی شه‌و، یا هه‌تا نزیکی نیوه شه‌و، نه‌وجا رووی تی‌کردین و ته‌شریفی هاتو فهرمووی: (خه‌لکی نو‌یژی خو‌یان کردوو‌ه و خه‌وتوون، به‌لام نیوه له‌وکاته‌وه که جا‌ومروانی نو‌یژ ده‌کهن که به‌جه‌ماعه‌ت بی‌کهن، ههر به‌نو‌یژ حلیبه بو‌تان).

نه‌نه‌س فهرمووی: نی‌ستایش ههر ده‌لی‌ی له‌به‌رجاومه که نه‌و نه‌موس‌تیل‌هی که له‌په‌نجه تو‌وته‌ی ده‌ستی چه‌پی پیغه‌مبهردا بوو، چو‌ن ده‌چرپس‌کایه‌وه.

۳۷۵- عَنْ أَبِي مُوسَى (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (كُنْتُ أَنَا وَأَصْحَابِي الَّذِينَ قَدِمُوا مَعِيَ فِي السَّفِينَةِ نَزُولًا فِي بَقِيعِ بَطْحَانَ وَالتَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِالْمَدِينَةِ فَكَانَ يَتَنَاقَبُ التَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عِنْدَ صَلَاةِ الْعِشَاءِ كُلَّ لَيْلَةٍ نَفَرٌ مِنْهُمْ فَوَافَقَنَا التَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَا وَأَصْحَابِي وَلَهُ بَعْضُ الشُّغْلِ فِي بَعْضِ أَمْرِهِ فَأَعْتَمَ بِالصَّلَاةِ حَتَّى ابْهَارَ اللَّيْلِ ثُمَّ خَرَجَ التَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَصَلَّى بِهِمْ فَلَمَّا قَضَى صَلَاتَهُ قَالَ لِمَنْ حَضَرَهُ عَلَى رَسُولِكُمْ أَبْشِرُوا إِنَّ مِنْ نِعْمَةِ اللَّهِ عَلَيْكُمْ أَنَّهُ لَيْسَ أَحَدٌ مِنَ النَّاسِ يُصَلِّي هَذِهِ السَّاعَةَ غَيْرُكُمْ أَوْ قَالَ مَا صَلَّى هَذِهِ السَّاعَةَ أَحَدٌ غَيْرُكُمْ لَأَ يَذْزِي أَيُّ

الْكَلِمَتَيْنِ قَالَ قَالَ أَبُو مُوسَى فَرَجَعْنَا فَفَرِحْنَا بِمَا سَمِعْنَا مِنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ). (الحديث ٥٦٧): (٣٧٥)

ئەبوموسا (پەنجای خۆی لێ بێ) فەرمووی: لەیەمەن بووین ھەواڵمان
بیست کە پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) گۆچی کردوو ھەوێنە،
جاخۆم دووبرامو پەنجاو سێ کەس لەخزمەکانم، گۆچمان کرد بۆلای، سواری
پاپۆری بووین لەحەبەشە ھەلێ رشتین لەلای نەجاشی، لەوێ تووشی جەعفەری
کورێ ئەبوطالیب و ھاورپێکانی بووین، وەلەوێ ماینەو ھەتا کاتی گشتمان
پێکەو ھەگەمێ گەپیانەو ھەوێنە بۆلای پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ)
لەمەدینە بوو، ھەموو شەوێ دەستەیی لەیارانی، لەکاتی نوێژی خەوتنانا بەنۆرە
ئیشکی پێغەمبەریان دەگرت، کاتی خۆم و ھاورپێکانم چووین بۆ خزمەتی
حەزرت (دروودی خۆی لێ بێ) واریکەوت خەریکی سوپا پێکخستن بوو،
لەبەرئەو نوێژی خەوتنانی دواخست، ھەتا شەو تەواودرنگ بوو، شەو تەواو
زەنگایەو، ئەوجا ھاتە دەرەوە ھات بۆ مزگەوت و نوێژی خەوتنانی بەکۆمەڵی
بۆگردین، کە نوێژەکە ی تەواو کرد بەئامادەبوونی فەرموو: (ھێواش بن،
لەجێگە خۆتان مەبزوین، مژدەتان لێ بێ، یەکیکە لەنازو بەھرەکانی خودا
کەرزان دووویەتی بەسەر ئێوەدا، ئەو مێ کە لەم کاتەدا ئەم نوێژە دەکەن، کە جگە
لەئێوە لەم دەمەدا کەسی تر ئەم نوێژە ناکا) یا حەزرت فەرمووی: (بەس ئێوە
لەم کاتەدا ئەم نوێژە دەکەن) راوی دەفەرموی: نازانم حەزرت (دروودی خۆی
لێ بێ) کام لەم دووشتە فەرموو. ئەبوموسا فەرمووی: ئیتر زۆر زۆر
بەشادمانی گەپیانەو ھەوێنە لەخۆشی ئەم مژدە خۆشە کە لەپێغەمبەرمان بیست).

(پروانە: تاج/ ٤/ ٣٢٧/ ١ - ١٠٢ تاج- ٣ - ٢١٦٧ ج- ٤ = کوردی).

٣٧٦- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: (أَعْتَمَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَيْلَةَ بِالْعِشَاءِ وَذَلِكَ قَبْلَ أَنْ يَفْشُرَ الْإِسْلَامَ فَلَمْ يَخْرُجْ حَتَّى قَالَ عُمَرُ نَامَ النِّسَاءُ وَالصَّبِيَّانُ فَخَرَجَ فَقَالَ لِأَهْلِ الْمَسْجِدِ مَا يَنْتَظَرُهَا أَحَدٌ مِنْ أَهْلِ الْأَرْضِ غَيْرَكُمْ). (الحديث ٥٦٩ طرفه في: ٥٦٦). (٣٧٦)

بروانه فهرموودهی ژماره ٣٣٢ لیژمهدها نه مهی زیاتره: عانیشه فهرمووی: نه وسهردهمه نوێژ به جه ماعمت ههر له مه دینه دمکرا، چوونکه له مه ککه نوێژ به دزی دمکرا، شوینه کانی تریش ئسلامه تی یان پی نه گه یشتبوو، دهستووری پیغه مبهرو یارانی وابوو: نوێژی خه ووتنایان له نیوانی ئاوابوونی سوورایی که ناری ناسمان و تیپه ربوونی سییه کی یه که می شه ودا دمکرد.

وفي رواية: عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) (فَخَرَجَ نَبِيُّ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَأَنِّي أَنْظُرُ إِلَيْهِ الْآنَ يَقْطُرُ رَأْسُهُ مَاءً وَاضِعًا يَدَهُ عَلَى رَأْسِهِ فَقَالَ لَوْلَا أَنْ أَشَقَّ عَلَى أُمَّتِي لِأَمْرَتِهِمْ أَنْ يُصَلُّوها هَكَذَا فَاسْتَبْتُ عَطَاءَ كَيْفَ وَضَعَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَى رَأْسِهِ يَدَهُ كَمَا أَتْبَاهُ ابْنُ عَبَّاسٍ فَبَدَّدَ لِي عَطَاءَ بَيْنَ أَصَابِعِهِ شَيْئًا مِنْ تَبْدِيدٍ ثُمَّ وَضَعَ أَطْرَافَ أَصَابِعِهِ عَلَى قَرْنِ الرَّأْسِ ثُمَّ ضَمَّهَا يُمِرُّهَا كَذَلِكَ عَلَى الرَّأْسِ حَتَّى مَسَّتْ إِنْهَامُهُ طَرَفَ الْأُذُنِ مِمَّا يَلِي الْوَجْهَ عَلَى الصَّدْغِ وَنَاحِيَةِ اللَّحْيَةِ لَا يُقْصَرُ وَلَا يَنْطَشُ إِلَّا كَذَلِكَ. وروى عن أنسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) هذا الحديث فقال فيه: كَأَنِّي أَنْظُرُ إِلَى وَبِصْ خَاتَمَةِ لَيْلَتُنْ). (ريوایه ابن عباس ٥٧١ - طرفه في: ٧٢٣٩. وريوایه أنس الحديث ٥٧٢ - أطرافه في: ٦٠٠، ٦٦١، ٨٤٧، ٥٨٦٩):

له گێڕانه وهی ئیبنوعه باسدا (پهزای خودایان لی بئ) دهفه رموی: جاکه عومه ر هه ئساو فهرمووی: نهی پیغه مبهری خودا! بفرموو جه ماعته که مان بو بکه، پیغه مبهر (دروودی خودای له سه ر بئ) خوی شور دبوو، که له هو ده که ی خوی

هاته دمردوه بؤناو مزگهوت هئيشتا سهرى تهرېوو، ئىستائش ههرده ئىي شيوه
 نهوگاتهى واله بهرچاوم، سهرى ئاوى لى دمتكا، ههر دوو دمستى له سهر سهرى
 دانابوو، فهر مووى (دروودى خوداى له سهر بى): (مه بادا زه حمه تى ئومهم بدهم،
 دما فهر مانم پى دمكردن كه له مدمه دا نوپزى خهوتنان بكهن) ئىبنوعه باس
 به كرده وه گىرايه وه كه چۆن چۆنى پىغه مبه ر (دروودى خوداى له سهر بى)
 دمستى له سهر سهرى خوى دانابوو: جاتوزى پهنجه كانى بلاو كردموو نه و جا
 نووكى پهنجه كانى له سهر لاسهرى داناو، نه و جا پهنجه كانى به يه كه وه لكان،
 ومئاوا پهنجه كانى راكيشا به سهر سهرى دا بهر مولاي خوارموو، هه تا ههر دوو
 پهنجه كه لى له ئاستى لاجانى دايان له نووكى گوپكانى، له لاي روويه وه. وه له سهر
 هه مان شيوه دمستى هئينا به سهر لاجانگى و به سهر سهرى شيدا، پيشه وا ئه نه سيش
 (پرمزاي خوى لى بى) نه م فهر موودميه گىراومه وه، له گىراومه وميه كا
 له واكه يه وه دمفهر موئ: ئىستائش ده ئىي بريسه كى نه نگوستيله كه ي پىغه مبه ر
 (دروودى خوداى له سهر بى) واله بهرچاوم، كه له وشه ومدا دمردوشا يه وه).
 (ت/۱۳/۱۹۹ + ز- ۴۷- ژ- ۳۶۰- ت/ ۴- ز- ۳۵- ل- ۱۱۶).

شيكردنه وه:

بروانه فهر موودمى ژماره: (۱۱۴)ى ته جرید نه م فهر موودميه يش يه كيكه له و
 دمدا زده هه ديته ي كه ئىبنوعه باس به خودى خوى له پىغه مبه ر خويى
 بىستوو. هه روا بروانه شهرى نه وموى له سهر سه حىحى موسليم ج/ ۵ ص ۱۴۱،
 مبحث (باب وقت العشاء وتأخيرها).

(٤٠) باب: استحباب التبكير بالصبح في أوّل وقتها وهو التغليسُ وبيان قدر

الْقِرَاءَةُ فِيهَا

سوننه ته نویتزی به یانی زوو به زوو بکری، له سه ره تای کاته وه، به تاریک و لیلته که، له گه ل روونکردنه وهی نه و نه ندازه قورانهی که له نویتزی به یانیدا ده خویتندری

٣٧٧- عَنْ عَائِشَةَ أَخْبَرَتْهُ قَالَتْ كُنَّ نِسَاءُ الْمُؤْمِنَاتِ يَشْهَدْنَ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ

- صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - صَلَاةَ الْفَجْرِ مُتَلَفَعَاتٍ بِمُرُوطِهِنَّ، ثُمَّ يَنْقَلِبْنَ إِلَى بُيُوتِهِنَّ حِينَ يَقْضِينَ الصَّلَاةَ، لَا يَعْرِفُهُنَّ أَحَدٌ مِنَ الْفُلَسِ. (٣٧٧)

عائیشه ی هاوسهری پیغه مبهمر (درودی خودای له سه ره بی) فهرمووی:

(ژنه موسولمانه کان، بو جه ماعت له گه ل پیغه مبهمر دا، نامادهی نویتزی به یانی

دمبوون به چاروکه و شالینه کانیان خویان دمپیچایه وه، که دمگه رانه وه بو ماله وه،

له پاش کردنی جه ماعتی نویتزی به یانی، له ریگه له بهر تاریک و لیلته که، کهس

نهمیدناسینه وه!). (تاج/١، زنجیره: ٤٧، ژماره: ٢٥٢).

٣٧٨- عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَمْرٍو (بْنِ الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ) (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ)، قَالَ:

لَمَّا قَدِمَ الْحَجَّاجُ الْمَدِينَةَ، فَسَأَلَنَا جَابِرُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ، فَقَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ

عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يُصَلِّي الظُّهْرَ بِالْهَاجِرَةِ، وَالْعَصْرَ وَالشَّمْسُ نَقِيَّةً، وَالْمَغْرِبَ إِذَا وَجِبَتْ،

وَالْعِشَاءَ أَحْيَانًا يُؤَخِّرُهَا وَأَحْيَانًا يُعَجِّلُ، كَانَ إِذَا رَأَاهُمْ قَدْ اجْتَمَعُوا عَجَلًا، وَإِذَا رَأَاهُمْ قَدْ

أَبْطَنُوا أَخَّرَ، وَالصُّبْحَ كَانُوا أَوْ - قَالَ - كَانَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يُصَلِّيهَا

بِقُلْسٍ. {الحديث / ١٤٥٨ = تجريد البخاری برگی / ١، لاپه ره: ٣٣٢، ژماره: ٣٣٠ =

٥٦٠، ٥٦٥ = فتح الباری شرح صحيح البخاری}: (٣٧٨)

(٣٧) بخاری. اذن: ٨٦٧، مسلم: ١٤٥٥، ١٤٥٦، ١٤٥٧.

(٣٨) تجريد البخاری / ١، ژماره: ٣٣٠، بخاری: ٥٦٠، ٥٦٥، مختصر صحيح مسلم / ١، ژماره: ٢٠٧،

موحه ممه‌دی کورپی حه‌سه‌نی کورپی ئیمامی عه‌لی (ره‌زای خودایان لی بی) فه‌رمووی: کاتی حه‌ججاج هات بۆ مه‌دینه، له جابیری کورپی عه‌بدو‌ل‌لّامان پرسی: له‌چی کاتیکا پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) نویژه فه‌رزمه‌کانی ده‌کرد؟ فه‌رمووی: له‌فرجه‌ی گهرمای نیومرۆدا، نویژی نیومرۆی ده‌کرد، که نویژی عه‌صریشی ده‌کرد خۆر هیشتا به‌گور بوو، تینی مابوو، زمرده‌گه‌راپوو، که خۆریش ناوا دمبوو نویژی شیوانی ده‌کرد، نویژی خه‌وتنانشی جاروبار پیش ده‌خستو، جاروباریش دوا ده‌خست، له‌سه‌ر ئهم شیومیه: نه‌گه‌ر نویژ خوینه‌کان زوو کۆببونا به‌ته‌وه، ئه‌وا زوو به‌زوو جه‌ماعه‌تی خه‌وتنانی بۆ ده‌کردین، به‌لام نه‌گه‌ر نویژ که‌رمکان درمنگ به‌اتنایه، ئه‌ویش جه‌ماعه‌تی نویژی خه‌وتنانی دوا ده‌خست، به‌تاریکو لیله‌گه‌یش نویژی به‌یانانیان ده‌کرد، یا فه‌رمووی: تاریکو لیله‌گه‌یش پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) نویژی به‌یانی بۆ ده‌کردن. {تاج/۱/۱۹۶، ژماره: ۳۵۱/۴}.

روونکردنه‌وه:

۱- هۆی ئهم پرسیارمیان ئه‌ومبوو، که حه‌جاجی کورپی یوسوفی ئه‌قه‌فی بوو به‌ فه‌رمانر‌ه‌وای مه‌دینه، به‌ پیچه‌وانه‌ی سوننه‌ته‌وه، نویژه فه‌رزمه‌کانی له‌کاتی په‌سه‌ندی خۆیان دوا ده‌خست.

۲- له‌پاش شه‌هید کردنی عه‌بدو‌ل‌لّای کورپی زوبه‌یر، عه‌بدو‌له‌لیکی کورپی مه‌روان، حه‌جاجی کرد به‌ میری سه‌ر مه‌دینه و مه‌ککه و ده‌ور به‌ریان و دواتر گواستیه‌وه بۆ عی‌راق. (فتح رقم: ۵۶۰).

موحه ممه‌دی کورپی عه‌مری کورپی حه‌سه‌نی کورپی عه‌لی کورپی ئه‌بو‌طالیب، له‌ پیاوانی ئهم په‌راوانه‌ی فه‌رموودمیه و خاومنانی ئهم په‌راوانه، فه‌رمووده‌ی

پێغه‌مبه‌ریان له‌وه‌وه‌ گێڕاوه‌وه‌: بوخاری و موس‌لیم و ئه‌بو داوود و نه‌سائی،
واته‌: جیی باوهری ئه‌م زاتانه‌ بووه‌، گێڕانه‌وه‌ی له‌م زاتانه‌وه‌ نه‌ج‌ام‌داوه‌:
(له‌زمینه‌یی کچی‌ عه‌لی که‌پووری باوکی بووه‌، له‌ ئیبنو عه‌باس و له‌ نیمامی
ج‌ابیر مه‌ه).

۳۷۹- حدیث‌ ابی‌ بَرَزَة‌ الْأَسْلَمِیِّ وَقَدْ سُئِلَ عَنْ وَقْتِ الصَّلَوَاتِ فَقَالَ كَانَ
النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يُصَلِّي الظُّهْرَ حِينَ تَزُولُ الشَّمْسُ، وَالْعَصْرَ وَيَرْجِعُ
الرَّجُلُ إِلَى أَقْصَى الْمَدِينَةِ وَالشَّمْسُ حَيَّةً، (قال الراوي عن أبي بَرَزَة وَنَسِيتُ مَا قَالَ
فِي الْمَغْرِبِ)، وَلَا يُبَالِي بِتَأخيرِ الْعِشَاءِ إِلَى ثُلُثِ اللَّيْلِ وَلَا يُجِبُّ التَّوَمُّ قَبْلَهَا، وَلَا
الْحَدِيثَ بَعْدَهَا، وَيُصَلِّي الصُّبْحَ فَيَنْصَرِفُ الرَّجُلُ فَيَعْرِفُ جَلِيسَهُ، وَكَانَ يَقْرَأُ فِي
الرُّكْعَتَيْنِ أَوْ إِحْدَاهُمَا مَا بَيْنَ السَّتِينَ إِلَى الْمِائَةِ: (۳۷۹)

سه‌یاری کوری سه‌لامه‌ ده‌مه‌رموی: له‌خ‌زمه‌ت باوکه‌م دا چووین بو‌خ‌زمه‌تی
ئه‌بو به‌رزهی ئه‌سه‌مه‌ی (پ‌م‌زای خ‌وای لی بی) باوکه‌م عه‌رز‌ی کرد: پێغه‌مبه‌ری
خ‌ودا (دروودی خ‌ودای لی بی) نوێژه‌ فه‌رم‌ز‌مه‌کانی چ‌و‌ن ده‌کردو له‌که‌م‌یا
ده‌یک‌ردن؟ فه‌رم‌مووی: نوێژی ه‌رچه‌ی نی‌وم‌پ‌رو‌ی ئه‌وه‌کاته‌ ده‌کرد که‌خ‌و‌ر
له‌ناو‌م‌پ‌رستی ن‌اس‌مان ل‌اده‌دا، که‌ئێ‌وه‌ پ‌ی‌ی ده‌ل‌ێ‌ن: نوێژی یه‌که‌م. کاتی عه‌صریش‌ی
مه‌کرد خ‌و‌ره‌یش‌تا زیت و زیندوو بوو، واته‌: به‌گ‌ور‌و به‌ته‌ین بوو، زه‌رد ه‌ه‌ل
نه‌گه‌پ‌ابوو، ج‌اری واده‌بوو ه‌ه‌مان بوو له‌پ‌شت پێغه‌مبه‌رمه‌ه (دروودی خ‌ودای
له‌سه‌ر بی) نوێژی عه‌صری به‌کۆمه‌لی ده‌کردو ده‌گه‌پ‌ایه‌وه‌ بو‌ما‌له‌وه‌ی
که‌له‌وپ‌ه‌ری مه‌دینه‌وه‌ بوو، وه‌ل‌حال ه‌یش‌تا خ‌و‌ر زیت و به‌گ‌و‌ور بوو، سه‌ی‌یار
فه‌رم‌مووی: له‌ی‌ادم نه‌ماوه‌ که‌ئه‌بو به‌رزه‌ سه‌بارمه‌ت به‌کاتی نوێژی شی‌وان چی
فه‌رم‌وو، ده‌ست‌و‌وری ه‌ه‌زمه‌ت (پ‌م‌زای خ‌وای لی بی) وابوو: له‌پ‌یش کردنی نوێژی

خهوتناندا چهزی له نووستن نه بوو، له پاش کردنی نوپژى خهوتنانیش چهزی له گوشتوگو نه بوو، کاتیکیش له نوپژى سبهینى دهبووه پیاو هاوونشینى خوئى دهناسیه وه، چه زمرت (پرمزای خوای لى بى) دهوړى شهست ئایمت تاسهد ئایه تی له نوپژى به یانیدا ده خویند). (ریاض الصالحین/٤/١٣٦٦).

راهه و شیکردنه وه:

ئهبوبه رزه له موسولمانه پیشینه کانه، ناماده ی نازادکردنی شارى مهککه بووه، له مودوایش همتا چه زمرت (پرمزای خوای لى بى) وهفات دهکا همر له خزمه تیدا غهزا دهکا، له شهست و چواری کوچیدا له مهورو، یاله به صره، یاله بیابانى سهجستان دهمرى، چوار فهرمووده ی له بوخاریدا ههیه.

(٤٢) باب: فضل صلاة الجماعة و بیان التشديد في التخلف عنها

خبرو گه وره یی نوپژى به کومه ل و هه ره شه کردنی سهخت له نه کردنی!

٣٨٠- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: (تَفْضُلُ صَلَاةِ الْجَمِيعِ صَلَاةُ أَحَدِكُمْ وَحْدَهُ بِخُمْسٍ وَعِشْرِينَ جُزْءًا وَتَجْتَمِعُ مَلَائِكَةُ اللَّيْلِ وَمَلَائِكَةُ النَّهَارِ فِي صَلَاةِ الْفَجْرِ ثُمَّ يَقُولُ أَبُو هُرَيْرَةَ فَأَقْرَأُوا إِنَّ شِئْثَكُمْ إِنْ قُرِئَ الْفَجْرُ كَانَ مَشْهُودًا. (الحديث ٦٤٨). (٣٨٠)

ئهبوهورمیره (پرمزای خوای لى بى) فهرمووی پیغه مبهه (دروودی خودای له سهه بى) دهی فهرموو: (نوپژ به کومه لى له گهل کومه لدا بیست و پینج جار خیرتره له نوپژى کهسئ که به ته نه نا خوئى بى، ئهو فریشتانه ی که له شه ودا پاسه وانی ئاده میزدان له گهل ئهو فریشتانه دا که له پوژدا نیگابانی ئهون له کاتی

نویژی به یانیان دا یهك دمگرن). پاشتر ئه بوهورمیره (رمزای خوی لی بی) دمیغه رموو: ئه گهر چه زیش دمکه ن ئه م هسه و باسه تان له قورئانا پی نیشان بدهم، هه رموون ئه م ئایه ته بخوینن: (و قرآن الفجر إن قرآن الفجر كان مشهوداً) ئیسراء - ٧٨/١٧ . واته: و منویژی کاتی دمرکه و تنی سبه ی نیش به جی بهینه، چونکه به راستی نویژی به یانی هریشته پۆل پۆل دینه دیاری!) (ب/٦/١٣/٢٧٢ تاج-٤ ز-٨ ژ-٣٩٦٣ ج-٤ = ب/ت).

ئه مهیش ژماره: (٣٢٢) ی پوخته ی موسلیمه که مه بهسته که دوو پات دمکاته وه:

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «صَلَاةُ الْجَمَاعَةِ أَفْضَلُ مِنْ صَلَاةٍ أَحَدِكُمْ وَحْدَهُ بِخَمْسَةِ وَعِشْرِينَ جُزْءًا». {الحديث / ١٤٧٠ = ٤٣٧ اف م}:

ئه بوهورمیره (رمزای خودای لی بی) هه رموو: پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بی) هه رموو: (نویژی جه ماعه ت به بیست و هه وت پله که ورمه ترو خیره تره، له نویژی که سیکتان که هه ر به ته نها خوی بی!). {تاج/١، ژماره: ٧٤٤}.

٣٨١- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ: «صَلَاةُ الْجَمَاعَةِ تَفْضُلُ صَلَاةِ الْفَدَى بِسَبْعٍ وَعِشْرِينَ دَرَجَةً». (٣٨١)

واتاکه ی له ژماره (٣٨٠) دا رابورد.

٣٨٢- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَقَدْ هَمَمْتُ أَنْ أَمُرَ بِحُطْبٍ فَيُحْطَبُ ثُمَّ أَمُرَ بِالصَّلَاةِ فَيُؤَذَّنَ لَهَا ثُمَّ أَمُرَ رَجُلًا فَيُؤَمُّ النَّاسَ ثُمَّ أَخَالَفَ إِلَى رِجَالٍ فَأَحْرَقَ عَلَيْهِمْ بُيُوتَهُمْ وَالَّذِي نَفْسِي

بِيَدِهِ لَوْ يَعْلَمُ أَحَدُهُمْ أَنَّهُ يَجِدُ عَرْقًا سَمِينًا أَوْ مِرْمَاتَيْنِ حَسَنَتَيْنِ لَشَهِدَ الْعِشَاءَ).
(الحدِيث ٦٤٤ - أطرافه في: ٦٧٥، ٢٤٢٠، ٧٢٢٤). (٣٨٢)

ئەبوھورمیرە (پرمزای خوای لی بی) فەرمووی: پێغه‌مبەر (دروودی
خودای لەسەر بی) سەرنجی دا کەوا چەن کەسێ لەچەن نوێژێکا بۆ ماومبە کە
دیارن. جا حەزەرت (دروودی خوای لی بی) بەتوورمیی فەرمووی: (بەو کەسە
کە گیانی منی بە دەستە، نیازم ھەبوو کە گال بە دەم گزەرداریکی زۆر کۆبکریتەو
کاتیکیش بانگ بوو، بە پیاوێ بڵێم کە بانگ بەدا بۆ نوێژ ئەو جا بە پیاوێ بڵێم
کە لە جیاتی خۆم بەرنوێژی یە کە بۆ خەڵکە کە بکا، وەخۆشەم بپۆم بۆ سەر ئەو
پیاوانە کە لە نوێژی جە ماعەت دوا دەکەون، و مەفرمان بە دەم کە بە باوشەدار
مالەکانیان بە سەردا بسوتێنن، سویندم بەو کەسە کە گیانی منی و لە دەستە:
ئەوانە ئەگەر گرتکیکی چەوریان لە مزگەوت گومان ببردایە دەهاتن بۆ نوێژی
خەوتنان بۆ مزگەوت ھەتا بە بیانووی نوێژمکەو گرتکە کە بخۆن، ھەروا ئەگەر
دوو سەنجووقیان لە مزگەوت شک ببردایە، کە سەنجووقیان پێ دەرکێ، دەهاتن
بۆ نوێژکردن بۆ مزگەوت، بە بیانووەوە). (ت/١/٣٧٥ ز- ١٢٣ ز- ٧٤٩ = ش/د/ت/
ن).

٣٨٣- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «إِنَّ أَثْقَلَ صَلَاةٍ عَلَى الْمُنَافِقِينَ صَلَاةُ الْعِشَاءِ وَصَلَاةُ الْفَجْرِ وَلَوْ يَعْلَمُونَ مَا فِيهِمَا لَأَتَوْهُمَا وَلَوْ حَبْرًا، وَلَقَدْ هَمَمْتُ أَنْ أَمُرَ بِالصَّلَاةِ فَتُقَامَ، ثُمَّ أَمُرَ رَجُلًا فَيُصَلِّيَ بِالنَّاسِ، ثُمَّ أَنْطَلِقَ مَعِيَ بِرِجَالٍ مَعَهُمْ حُزْمٌ مِّنْ حَطَبٍ إِلَى قَوْمٍ لَا يَشْهَدُونَ الصَّلَاةَ فَأُحَرِّقَ عَلَيْهِمْ بُيُوتَهُم بِالنَّارِ». {الحدِيث/١٤٨٠ = ١٤٤٧ فم} زَادَ فِي رِوَايَةٍ: «وَلَوْ

عَلِمَ أَحَدُهُمْ أَنَّهُ يَجِدُ عَظْمًا سَمِينًا لَشَهْدَا «. يَغْنَى: صَلَاةُ الْعِشَاءِ. {الحديث/ ١٤٧٩ = ١٤٤٦ فـم: (٣٨٣)}

ئەبو ھورەیرە (رمزای خودای لی بی) فەرمووی: پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بی) فەرمووی: (گرانترین نوێژ لەسەر شانی ناپاکان (منافقین) نوێژی خەوتنان و نوێژی بەیانیانە، خۆزگە دمیانزانی کە ئەم دوو نوێژە چی خێرو خۆشییەکیان واتیادا، ئەو حەلە ئەگەر بە گاگۆڵکەیش بووایە دمهاتن بۆیان، بەراستی خەریک بووم کە فەرمان بدهم کە قامەتی نوێژ بکری و بە پیاوی بلیم کە بەر نوێژییە کە بکا بۆ خەڵکە کە، وە خۆشم چەند پیاوی بە باوشە دارم وە لەگەڵ خۆم ببەم و بپۆم بۆ گیانی ئەو پیاوانە کە نایەن بۆ نوێژی جەماعەت، وە مالهەکانیان بە ناگر بەسەردا بسووتینم). لە گێرانیە و میەکا ئەمە ی پترە: (ئەوانە ئەگەر گرتکیکی چەوریان لە مرگەوت شک ببردایە دمهاتن بۆ نوێژمە کە هەتا بە بیانووی نوێژمە کە وە گرتکە گۆشتە کە بخۆن). {تاج/ ١، ژمارە: ٧٤٩}.

(٤٧) باب: الرخصة في التخلف عن الجماعة بعذر

لەبەر مەھانە ی رەوا دروستە نەچی بۆ جەماعەت

٣٨٤- عَنْ مُحَمَّدُ بْنُ الرَّيِّعِ عَنْ عِثْبَانَ بْنِ مَالِكٍ قَالَ: قَدِمْتُ الْمَدِينَةَ فَلَقِيتُ عِثْبَانَ. فَقُلْتُ: حَدِيثُ بَلْغَنِي عَنْكَ. قَالَ: أَصَابَنِي فِي بَصَرِي بَعْضُ الشَّيْءِ. فَبَعَثْتُ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنِّي أُحِبُّ أَنْ تَأْتِيَنِي تُصَلِّيَ فِي مَنْزِلِي. فَاتَّخَذَهُ مُصَلًى. قَالَ: فَأَتَى النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَمَنْ شَاءَ اللَّهُ مِنْ أَصْحَابِهِ. فَدَخَلَ وَهُوَ يُصَلِّي فِي مَنْزِلِي، وَأَصْحَابُهُ يَتَحَدَّثُونَ بَيْنَهُمْ، ثُمَّ أَسْنَدُوا عَظْمَ ذَلِكَ وَكَبَرَهُ إِلَى مَالِكِ بْنِ دُخْشَمٍ. قَالَ: وَدُّوا أَنَّهُ دَعَا عَلَيْهِ فَهَلَكَ. وَوَدُّوا أَنَّهُ أَصَابَهُ شَرٌّ، فَقَضَى رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) الصَّلَاةَ، وَقَالَ: « أَلَيْسَ يَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا

اللَّهُ وَأَتَى رَسُولُ اللَّهِ؟». قَالُوا: إِنَّهُ يَقُولُ ذَلِكَ، وَمَا هُوَ فِي قَلْبِهِ. قَالَ: «لَا يَشْهَدُ أَحَدٌ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَتَى رَسُولُ اللَّهِ فَيَدْخُلُ النَّارَ أَوْ تَطْعَمَهُ». قَالَ أَنَسٌ: فَأَعْجَبَنِي هَذَا الْحَدِيثُ. فَقُلْتُ لِابْنِي: اكْتُبْهُ فَكُتِبَ. (م ١/٤٥ - ٤٦). {الحديث ١٤٨ - الإيمان. بوخارى: ٤٢٤، ٤٢٥، ٦٦٧، ٦٨٦، ٨٣٨، ٨٤٠، ١١٨٦، ٤٠٠٩، ٤٠١٠، ٥٤٠١، ٦٤٢٣، ٦٩٣٨. مسلم: ١٤٩٤، ١٤٩٥، ١٤٩٦، نسائي: ٧٨٧، ١٣٢٦، ابن ماجه: ٧٥٤. تحفة الأشراف (٩٧٥٠): (٣٨٤)}

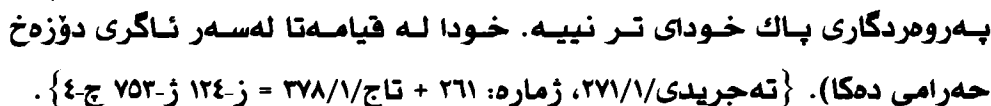
مهحموودی کوری رهبیع (رمزای خودای لی بی) فهرمووی: عیتبانی کوری مالیک (رمزای خودای لی بی) که له هاورپی و هاوهلانی پیغهمبهر بوو، که یهکیک بوو لهو نه نصارانهای که نامادهی جهنگی بهدر بوو بوون، بهر نویژی بۆ هۆزمکهی خوی دمکرد، رۆژی چووم بۆ مه دینه، تووشی عیتبان بووم، گوتم: فهرموودمیهکم لهبارهی تۆوه ژنه وتووه بۆم بگیږموه. گوتی: رۆژی چوومه خزمهتی چه زرمته (دروودی خودای لهسهر بی) عمرزیم کرد: نهی پیغهمبهری خودا! گه لی جار ری دمکهوی دمبی به تاریکستان و باران، منیش پیاویکی کویرم و ناتوانم بهو باران و تاریکه شهوه برۆم بۆ مزگهوت بهرنویژیان بۆبکه، به تایبهتی که باران بباری، شیومکهی وا له نیوانی من و نهواندا ریگه نادا، جا له بهرنهوه نهی پیغهمبهری خودا! چه زدمکه تمشریف بهینی بۆلام، له شوینیکی مالهکه ما بۆ پیروزی و موبارمکی نویژی بکه، تا نهو شوین نویژی تۆیه بکه به نویژگای خۆم، فهرمووی: پیغهمبهریش (دروودی خودای لهسهر بی) فهرمووی: (خوا یاریی وادمکه).

عیتبان دمیغهرموو: جا بۆ سبهینی که خۆر بهرزهوه بوو، پیغهمبهر (دروودی خودای لهسهر بی) لهگه ل دهستهیی له یارانی، که نه بوبه کریان تیادا

بوو، ته شریفیان هات، جا چه زرمته (دروودی خودای له سهر بئ) ریخوازی کرد، منیش فهرمووم لی کردن، که هاته ژوورموه، ته شریفی دانه نیشته، تا فهرمووی: (له کوئی ماله که تدا چه زده کهی نویژی لی بکه م؟). منیش گو شهیه کم له ناو ماله که دا پینیشاندا.

ئه و جا پیغه مبهه (دروودی خودای له سهر بئ) له ویدا بهرمو قیبله راوستاو، ئه لاهو نه که بهری نویژ دابه ستنی کردو، ئیمه یش له پشتیه وه ریزبووین و، پیغه مبهه خوی ریزی کردین، وه نویژمان به کۆمه ل له پشتیه وه دابه ست، ئه و جا دوو رکات نویژی سوننه تی بۆمان کردو، سلاوی دایه وه، له وودوا ئه و شوینه م کرد به جیگه ی نویژی خۆم.

فهرمووی: ئه و جا پیغه مبهه رو میوانه گانی ترمان گل دایه وه و، ئارده وای قیمه مان بۆ دروست کردن، جا که خه لکی گه رکه به ره به ره له پیغه مبهه (دروودی خودای له سهر بئ) کۆبوونه وه و هاتن بۆ خزمه تی، گو تیاری له وان گو تی: ئه وه بۆ مالیکی کوری دوخه یشین دیار نییه، ده بی له کوئی بی، وا نه هاتو وه بۆ خزمه تی پیغه مبهه رو ئاماده ی ئه م کۆره پیرۆزه نه بو وه؟ بیا و یکیان وه لامی دایه وه و گو تی: کۆره! ئه وه ناپاکه، دوو رو وه، هه ره به ده م موسو لمانه، له دلّه وه رقی له خوا و له پیغه مبهه ری خودایه، پیغه مبهه ریش (دروودی خودای له سهر بئ) فهرمووی: (نا، وامه لی، ئه و متا به بهر چا وه وه ناشکرا ده لی: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) مه به ستی له گو تنی ئه م وشه پیرۆزه ره رمزای خودایه!) فهرمووی: خودا و پیغه مبهه ری خودا با شتری دمزانن. فهرمووی: به لام ئیمه وا هه ست ده که ین که به دل له گه ل ناپاکانه و، به ده می ش پاسی ئه وان ده کا. سه رو مریش (دروودی خودای له سهر بئ) فهرمووی: (ده سا مالیک شایه تمانی ساخ له بهر رمزای خودا هینا وه و، هه ره که سیکی ش ساخ له بهر رومزای خودا بلّی: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ: جگه له

۱- ئەمەى نووسىمان دمقى گىپرانەوہى بوخارىيە، وەك نامازەمان بۆى کرد، وە جوانترین رافەو شىکردنەوہى، بۆئەم گىپرانەوہى ئىپرەى (اللؤلؤ والمرجان)، ھەر وەك دمقى تەرمقى ژمارە/ ۱۴۹۶ى ئەم ھەر موودمى، لە صەحىحى موسلىمدا (موجەللەدى - ۵ / ... ص ۱۶۲). لە گىپرانەوہى ئىپرەدا ئەم دوو پىرەيەى ھەيە: خەلکەكە ھەزىان دەکرد كە پىغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) نزاى خراب لە مالىكى كورى دوخشوم بكاو تووشى شەر ببى.

۳- ئەم مالىكى كۆپى دوخشوومە، لە ئامادەبوانى غەزاي بەدر بوو، پېغەمبەر (دروودى خوداي لەسەر بى) شايتەتى باومرى ساخى بۆداو، موسولمانىكى جوان بوو، بە فەرمانى پېغەمبەر لەگەڵ مەعنى كۆپى عەدىدا، مسجد الضرايان سووتاند.

۴- ئەم بەھرانە لەم فەرموودەییە وەردەمگیرین: بەرنوێژی کوێر دروستە، دواکەوتن لە نوێژی کۆمەڵ لەبەر مەھانەیی رەوا، دیاریکردنی نوێژگا لەناو مالد، پیرۆزی وەرگرتن لە جیگەیی نوێژو خواپەرستی پێغەمبەرە و پیاو چاکان و ناسەواریان، ئینشا ئەللا کردن، چوون بۆ خزمەتی پیاو چاکان کاتی دینی شونێ بکەن، نوێژی سوننەت بە رۆژ بە جەماعەت دروستە، واباشیشە دوو رکات بکری، دروستە بگوتری مەزگەوتی فیسارە کەس.

۵- مهحموودی کوری ربیع، خهزرهجبیه، نهنصاریه، له هاوهله بچکولهکانه، خوی دمهرموی: له بیرم دی پیغمبهر پرگوپن ناوی پرژان له دموچاوم، نهو کاته تهمهنم پینج سالان بوو، له تهمهنی نهومدو سی سالتیدا، لهنهومدو نوی کوجیدا وفاتی کردوو، که پیغمبهر وفاتی کردوو تهمهنی پینج سال بووه (بروانه: تهجرید/۹۱/۱، ژماره: ۶۸، فتح/۷۷).

عبتانی کوری مالیک نهنصاریه، خهزرهجبیه، فهرموودهی له صهحیحیندا ههیه، پیش نویژی هوزمهکی بوو، کویر بوو، بهدری بوو، پیغمبهر بهیمانی برایی لهنیوانی نهوو عومهری کوری خهتابدا بهست، لهسهردهمی جینشینی موعاوییهدا، لهپاش تهمهنیکی دریز فهوتی کرد. (بروانه: تهجرید/۴۲۹/۱، ژماره: ۴۵۱).

۳۸۵- عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ الرَّبِيعِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (عَقَلْتُ مِنَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَجَّةً مَجَّهَا فِي وَجْهِي وَأَنَا ابْنُ خَمْسِ سِنِينَ مِنْ ذَلِكَ). (الحديث ۷۷ - أطرافه في: ۱۸۹، ۸۳۹، ۱۱۸۵، ۶۳۵۴، ۶۴۲۲). (۳۸۵)

مهحموودی کوری ربیع (پمزی خوی لی بی) فهرمووی: لهبیرمه جاری پیغمبهر (دروودی خودای لهسهر بی) قوم ناوی لهدولچهیی کرده دهمی و پرژاندی لهدهم و چاوم، نهو دهمه پینج سالان بووم.

لهم فهرموودمیهدا نهمهی تیدایه: گالته لهگهل منالدا دروسته، مهحموود پیتو فهرو مووفهپرکی لهو ناوه و مرگرتوو، مهحموود ههزرمتی دیوه کهواته دادمنری بههاورپی پیغمبهر (دروودی خودای لهسهر بی) گهرچی زور منالیش بووه کهدیویتی، مهحموود نهومدوچار سال ژیاوه.

(٤٨) باب: جواز الجماعة في النافلة والصلاة على حصير وخمرة وثوب وغيرها من الطاهرات

دروسته نویتزی سوننهت به جه ماعت بکری، ههروا دروسته نویتز له سه ر جه سیرو به رمال و جل و شتی تری وا بکری، به مه رجی پاک بن و پیس نه بن
 ۳۸۶- عَنْ مَيْمُونَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) زَوْجَةِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) (أَنَّهَا كَانَتْ تُكُونُ حَائِضًا لَا تُصَلِّي وَهِيَ مُفْتَرِشَةٌ بِحِذَاءِ مَنْسَجِدِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَهُوَ يُصَلِّي عَلَى خُمْرَتِهِ إِذَا سَجَدَ أَصَابَنِي بَعْضُ ثَوْبِهِ). (۳۸۶)

مهمیوونهی هاوسه ری پیغه مبه ر (دروودی خوا له سه ر پیغه مبه رو رمزای خودا له هاوسه ر مگانی) فه رمووی: گه لی جار ری ده که وت من بینویتز دمبووم، له ماوهی بینویتییه که ما نویتز نه ده کرد، وادمبوو پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بی) له سه ر به رمال و چکه که ی که له بووشی خورما دروست کرابوو نویتزی ده کرد، منیش له سه ر نه و حاله له ناستی کورنووشگا که ی راده کشام، که جه زرم ت (دروودی خوی لی بی) کورنووشی دمبه ر جله گانی به ر من ده که وت، که واته: زاتی بینویتز پاکه، لی که وتنی زیانی نییه و نویتز به شتی وا پووج نابیتته وه.

(٤٩) باب: فضل صلاة الجماعة وانتظار الصلاة

باسی که وره یی نویتزی به کومه لو چاوه روا نکر دنی نویتز

۳۸۷- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «صَلَاةُ الرَّجُلِ فِي جَمَاعَةٍ تَزِيدُ عَلَى صَلَاتِهِ فِي بَيْتِهِ، وَصَلَاتِهِ فِي سُوقِهِ بَضْعًا وَعِشْرِينَ دَرَجَةً، وَذَلِكَ أَنْ أَحَدَهُمْ إِذَا تَوَضَّأَ فَأَحْسَنَ الوُضُوءَ، ثُمَّ أَتَى الْمَسْجِدَ لَا يَنْهَزُهُ إِلَّا الصَّلَاةُ، لَا يُرِيدُ إِلَّا الصَّلَاةَ، فَلَمْ يَخْطُ خَطْوَةً إِلَّا رُفِعَ لَهُ بِهَا دَرَجَةٌ، وَحُطُّ عَنْهُ بِهَا خَطِيئَةٌ، حَتَّى يَدْخُلَ الْمَسْجِدَ فَإِذَا دَخَلَ الْمَسْجِدَ، كَانَ فِي الصَّلَاةِ مَا كَانَتِ الصَّلَاةُ هِيَ تَحْبِسُهُ،

وَالْمَلَائِكَةُ يُصَلُّونَ عَلَى أَحَدِكُمْ مَا دَامَ فِي مَجْلِسِهِ الَّذِي صَلَّى فِيهِ، يَقُولُونَ: اللَّهُمَّ ارْحَمْنَاهُ، اللَّهُمَّ اغْفِرْ لَهُ، اللَّهُمَّ تَبَّ عَلَيْهِ، مَا لَمْ يُؤْذِ فِيهِ، مَا لَمْ يُحْدِثْ فِيهِ». {الحديث/١٥٠٤ = ١٤٧١ فم = تجريد/١/٢٩٨، رقم: ٢٩١ = ٤٧٧، ١٧٦ فتح الباری: (٣٨٧)}

ئەبو ھورمیرە (رمزای خودای ئی بئی) ھەرمووی: خوڤشەویست (دروودی خودای لەسەر بئی) ھەرمووی: (نوویژی کۆمەڵ کە بە کۆمەڵ دمیکن، بیست و پینج جار پاداش و خیری زۆرتەر، لە نوویژی مالهۆدە و بازار، کە مرقوف بە تەنیا خوی دمیکا، ئەومیش لەبەر ئەمەیه، چونکە ھەرکاتی یەکی لە ئیو، دەستنوویژی جوان بشۆری و بچی بۆ مزگەوت و لەو چوونە تەنیا مەبەستی نوویژ بئی، ئەم بەھرە گەورەیهی بۆ ھەیه: ھەر ھەنگاوی دمنی خودا پلەیی پیتی بەرزی دەکاتەو، گوناھیکی پیتی لێ ھەڵ دەومرینی، ھەتا دەچیتە ناو مزگەوت ئەمە حالیت، کاتیکیش کە دەچیتە مزگەوت ئیتروا لەناو نوویژا، مانەوی لەناو مزگەوتا بە نوویژ دادەنری بۆ، ھەتا نوویژ لەویدا گلی بداتەو، فریشتەیش بۆی دەپاریتەو و خوڤش خوڤش دەلین: خودایە! میھری لەگەڵ بنوینە، خودایە! لێی خوڤش بە، خودایە! پەشیمانی ئی گیرا بکە، بەمەرچی لەو شوینەدا بمینی کە نوویژەکی تیادا کردو، بەمەرچی ئەومیش ئازاری تیادا نەدا، بەمەرچی ئەومیش کە دەستنوویژەکی نەشکی). {تاج/١/٣٧٠، زنجیرە: ١٢٢، ژمارە: ٧٤٣}.

(٥٠) باب: فضل كثرة الخطأ إلى المساجد

خیزی رینگه دووری ریشتن بۆ مزگهوت

٣٨٨- عَنْ أَبِي مُوسَى (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ: النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (أَعْظُمُ النَّاسِ أَجْرًا فِي الصَّلَاةِ أْبَعْدُهُمْ فَأَبْعَدُهُمْ مَمْشَى وَالَّذِي يَنْتَظِرُ الصَّلَاةَ حَتَّى يُصَلِّيَهَا مَعَ الْإِمَامِ أَعْظَمُ أَجْرًا مِنَ الَّذِي يُصَلِّي ثُمَّ يَنَامُ). (الحديث ٦٥١): (٣٨٨)

ئەبومووسا (پرمزای خوای لى بن) فەرمووی: پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بن) فەرمووی: (مەردوم کاتى دەرپۆن بۆ نوێژ هەتا رینگەکیان دوورتر بن پاداشیان گەورەترە، ئەو کەسەشە کە چاومروانی نوێژ دەکا هەتا بە جەماعەت بیکا لەگەڵ پێشنوێژدا، ئەو پاداشی گەلێ گەورەترە لەو کەسە کە نوێژەکی دەکا و دەخەوێ). (ت/٣٧١/١ ز-٣ ١٢٢ ز-٧٤٤ = ش/د).

(٥١) باب: المشي إلى الصلاة تمحي به الخطايا وترفع به الدرجات

چوون بۆ نوێژ گوناھ دەسڕیتەوه و پلەوپایەى پى بەرز دەبیتەوه

٣٨٩- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّ سَمِعَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ أَرَأَيْتُمْ لَوْ أَنَّ نَهْرًا بَابِ أَحَدِكُمْ يَغْتَسِلُ فِيهِ كُلَّ يَوْمٍ خَمْسًا مَا تَقُولُ ذَلِكَ يُبْقِي مِنْ ذَرَنِهِ؟ قَالُوا لَا يُبْقِي مِنْ ذَرَنِهِ شَيْئًا قَالَ فَذَلِكَ مِثْلُ الصَّلَوَاتِ الْخَمْسِ يَمْحُو اللَّهُ بِهِ الْخَطَايَا). (الحديث ٥٢٨). (طرفه في: ٢٤١): (٣٨٩)

ئەبوهورەیرە (پرمزای خوای لى بن) فەرمووی: پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بن) فەرمووی: پێم بلێن ئەگەر جوگە ئاوێ لەبەر دەرگای یەکیکتانابی، وەهەموو روژی پێنج جار خۆی تیا بشوێ ئایا هیچ چلکی پێو دەمینی؟ یاران گوتیان: نەه هیچ چلکی پێو نامینی، فەرمووی: (دەنەمە وینە)

(٣٨٨) تجرید/١، ژمارە: ٣٧٠، بخاری: ٦٥١، مسلم: ٦٦٢ = ١٥١١.

(٣٨٩) تجرید/١، ژمارە: ٣١٢، بخاری: ٥٢٨، مسلم: ٦٦٧ = ١٥٢٠.

نهم پېنج نويزه فهرزميه، خودا گوناهيان پي دمكوزينيتهوه). (ت/١/٨٣ / ٥ - ز- ٤٣ ژ ٣٢٦ ج-٤ = ش/ت/ن).

٣٩٠- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (مَنْ غَدَا إِلَى الْمَسْجِدِ وَرَاحَ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُ نُزْلَهُ مِنَ الْجَنَّةِ كُلَّمَا غَدَا أَوْ رَاحَ). (الحديث ٦٦٢). (٣٩٠)

له نهبو هورميرموه (رهمزاي خواي لي بي) چه زرهت (رهمزاي خواي لي بي) دمهرموي: (گشت جاري كه كه سي ده جي بو مزگهوت، ياله مزگهوت دمگهرپتهوه خودا له به ههشتا ناني كه شاياني ميوان بي بوي دروست دهكا).

(٥٢) باب: من أحق بالإمامة؟

کي له پيشتره بو پيشنويزي؟

٣٩١- عَنْ مَالِكِ بْنِ الْحُوَيْرِثِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (أَتَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي نَفَرٍ مِنْ قَوْمِي فَأَقَمْنَا عِنْدَهُ عَشْرِينَ لَيْلَةً وَكَانَ رَحِيمًا رَفِيقًا فَلَمَّا رَأَى شَوْقَنَا إِلَى أَهَالِنَا قَالَ ارْجِعُوا فَكُونُوا فِيهِمْ وَعَلِّمُوهُمْ وَصَلُّوا فَإِذَا حَضَرَتِ الصَّلَاةُ فليُؤَذِّنْ لَكُمْ أَحَدُكُمْ وَليُؤْمِّكُمْ أَكْبَرُكُمْ). (الحديث ٦٢٨ - أطرافه في: ٦٣٠، ٦٣١، ٦٥٨، ٦٨٥، ٨١٩، ٢٨٤٨، ٦٠٠٨، ٧٢٤٦). (٣٩١)

مالیکی کوری حوومیریت (رهمزاي خواي لي بي) فهرمووي: له گهل دهستهيي له خزمانه، چووين بو مهدينه بو خزمهتي پيغه مبر (دروودي خوداي له سهر بي) بيست شهو له خزمهتيديا ماینهوه، پيغه مبر (دروودي خوداي له سهر بي) زور مېهرمبانو دلسوز بوو، جا کاتي ههستي کرد كهوا نيغه تاسهي لاي

(٣٩٠) تجريد/١، ژماره: ٣٧٥، بخاري: ٦٦٢، مسلم: ٦٦٩ - ١٥٢٢.

(٣٩١) تجريد/١، ژماره: ٣٦٢، بخاري: ٦٢٨، مسلم: ٦٢٤ - ١٥٢٣.

كەسوكارمان دمكەين فەرمووی: (بچنەوہ بۆناو كەسو كارتان لەناویانا بنو
فیری ئایینیان بکەن و فیری نوێزیان بکەن، وەمن ئەم ماومیە چۆن نوێزم
بۆنیوہ دمکرد ئاوا نوێزیان بۆبکەن، کاتی کەنوێژ دمبی یەکیك لەخۆتان
بابانگتان بۆبدا، وەکیتان گەورمتربوو بائەو بەرنوێژیان بۆبکا).

عَنْ مَالِكِ بْنِ الْحُوَيْرِثِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (أَتَى رَجُلَانِ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ يُرِيدَانِ السَّفَرَ فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا أَتَيْتُمَا خَرَجْتُمَا فَأَذْنَا ثُمَّ أَقِيمَا
ثُمَّ لِيُؤْمَكُمَا أَكْبَرُكُمَا). (الحديث ٦٣٠ أطرافه في: ٦٢٨، ٦٣١، ٦٥٨، ٦٨٥،
٨١٩، ٢٨٤٨، ٦٠٠٨، ٧٢٤٦).

ديسان ئەو (پرمزای خوای لی بی) فەرمووی: دووپیاو هاتنە خزمەتی
حەزرمەت (دروودی خوای لی بی) دمیانوویست بچن بۆسەفەر، پێغەمبەر (دروودی
خودای لەسەر بی) فەرمووی: (کاتی کەوتنەری، لەهەموو شوینی کەنوێژ بوو
بانگ بدەن، لەپاشا قامەت بکەن، ئەوجا کیتان گەورمتربوو بائەو بەرنوێژیان
بۆبکا). (ت/١/٣٨٠ ز-١٢٦ ژ-٧٥٧ چ-٤).

روونکردنەوہ:

مالیکی کورپی حوومیریث چەند فەرموودمیەکی لەصەحیحەین دا ھەیە
لەبەصرە دادەنیشت، لەنەوودوپینجی کۆچیدا لەوی مردووہ، ئەم زاتانە
فەرموودمیان لیوگێراوتمەوہ: ئەبوقلابەو ئەبووعەطییەو سەلەمەی ئەل -
جرمی و عەبدوللای کورپی مالیک. ئەم فەرموودمیە بەلگەییە لەسەرئەوہ کە
ھاوڕێی پێغەمبەر بووہ.

(۵۳) باب: استحباب القنوت في جميع الصلاة إذا نزلت بالمسلمين نازلة

کاتی رودای ناخوش، یان کاره ساتی دلتەزین، تووشی موسولمانان دەبی،

له هه موو نوێژه کانا قنوت خویندن سوننه ته

۳۹۲- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ حِينَ يَفْرُغُ مِنْ صَلَاةِ الْفَجْرِ مِنَ الْقِرَاءَةِ وَيُكَبِّرُ، وَيَرْفَعُ رَأْسَهُ: « سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ، ثُمَّ يَقُولُ وَهُوَ قَائِمٌ: اللَّهُمَّ أَنْجِ الْوَلِيدَ بْنَ الْوَلِيدِ وَسَلَمَةَ بْنَ هِشَامٍ وَعِيَّاشَ بْنَ أَبِي رِبِيعَةَ، وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ، اللَّهُمَّ اشْدُدْ وَطْأَتَكَ عَلَى مُضَرَ، وَاجْعَلْهَا عَلَيْهِمْ كَسْنَى يَوْسُفَ، اللَّهُمَّ الْعَنَ لِحِيَانَ رِعْلًا وَذَكْوَانَ، وَعُصَيَّةَ، عَصَتِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ». ثُمَّ بَلَّغْنَا أَنَّهُ تَرَكَ ذَلِكَ لَمَّا أَنْزَلَ: (لَيْسَ لَكَ مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ، أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ أَوْ يُعَذِّبُهُمْ فَأِنَّهُمْ ظَالِمُونَ). {الحديث/ ۱۵۳۸ = ۱۵۰۴ فم. تجريد/ ۱/ ۴۱۱، رقم: ۴۳۲ = ۷۹۷، ۸۰۴، ۱۰۰۶، ۲۹۳۲، ۳۳۸۶، ۴۵۶۰، ۴۵۹۸، ۶۲۰۰، ۶۳۹۳، ۶۹۴۰: (۳۹۲)}

ئەبو ھورەیرە (رمزای خودای لی بئی) فەرمووی: جاران که پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بئی) لە قورئان خویندنی رکاتی دووهمی نوێژی بهیانی دمیۆوه ئەللاھو ئەکبەری دەکردو، دەچوو بوو چەمینەوه، وێردی ناو چەمینەوهی دەخویندو ئەوسا سەری لە چەمینەوه بەرز دەکردمەو دمیفەرموو: (سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ = هەرکەسێ ستایش و سوپاسی یەزدانی پاک بکا و نیازو مرازی خۆی عەرزی بارهگای ئەو زاتە مەزنە بکا، ئەوه هەم سوپاسەکە و هەم نیازەکە ی گێرایە).

ئەوجا هەر بە راوستانەوه دمیفەرموو: (خودایه! وهلیدی کوری وهلیدو سه له مهی کوری هیشام و عه یاشی کوری ئەبو رمبیه و هه موو موسولمانه

لازمبوونهكانى تر، له دىلى و ژېر چه پوكه يى بېباومړان رزگار بفهرموو، خودايه!
له هۆزى موزهه هه لېچى و تهنگيان پى هه لچنى و، لايان ئى بېرپته وه، تووشى
وشكه سالى و قاتو قريپه كى وايان بكه، وهك حموت ساله گرانيپه كهى
سهردهمى يووسف پيغه مبهه، خودايه! نهفرين بكه له هۆزى له حيان و، له هۆزى
ريعل و، له هۆزى زمكوان و، له هۆزى عوصه يپه، كه له خوداو پيغه مبهه رى خودا
ياخى بوون).

ئهبو هورميره فهرمووى: هه والمان پى گه يشتووه، كه كاتى ئهم نايه ته هاته
خوارموه، كه دمفه رموى: {لَيْسَ لَكَ مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ أَوْ يُعَذِّبُهُمْ
فَأِنَّهُمْ ظَالِمُونَ - سورة آل عمران / ٣، رقم الآية / ١٢٨} واته:

ئهى پيغه مبهه رى خوشه ويست! بريارى چارمنووس سه بارهت بهم كه سانه،
هه روا له باره شتاني ترموه، كهه يا زور، به دمستى تو نيبه و، به دمستى خودا
خويهتى، وه ئهم كۆمه له تاوانبارانه، يا تهوبه دهكهن و خودا تهوبه يان ئى گيرا
دهكا، يا له سهه ئهم تاوانباريپه يان خودا سزيان دمدا، ئه گهر تهوبه يى ئى نهكهن،
چونكه به راستى ئهو بېباومړانه زور سته مكارن).

ئهبو هورميره فهرمووى: هه والمان پى گه يشتووه، كه كاتى ئهم نايه ته هاته
خوارموه، پيغه مبهه رى وازى لهه نزاى شهه لهه هۆزانه هينا، به لام هونوت
خويندن هه رمايه وه). {تاج / ١ / ٢٨٨، زنجيره: ٩٢، ژماره: ٥٦٢} + {تاج / ٥ / ٢٤٠}.

روونكردنه وه:

١- وه ليدى كورپ وه ليد، براى خاليدى كورپ وه ليد، له پيرؤزى نزاكهى
پيغه مبهه رموه رزگارى بوو، كه دهگاته هه ره ره لهوئ، پيى له بهردى هه له دهكهوئ و
پيى زامار دمبى و سى رۆژ له سهه ئهو حاله بهرپوه دمبى، هه تا دهگاته خزمهت
پيغه مبهه له مهدينه، لهوئ له بهر دهه پيغه مبهه ردا، هه ناسه سوار دمبى و دمست

دمكا به گيانه لاو دهمري، پيځه مبهريش دمفهرموي: (ئهمه شههيد، من شايه تي شههيد بووني بۆ دهمم).

۲- سه له مهی کوری هیشام برای نه بو جههله، ههتا زهمانی جینشینی نیمامی عومهر ما، له موسوئمانه ههره پيشینه گانه، له پیناوی خوادا نازارو سزادرا، له سهردمی جینشینی نه بوبه گرا، له شام، له سالی چواردی کۆچیدا مردوو.

۳- عه یاشی کوری نه بو رمبیعه، دایک برای نه بو جههله، له موسوئمانه ههره پيشینه گانه، دوو کۆچی کردوو، ههتا سهردمی جینشینی عومهر زیاو.

قونووت خویندن له رگاتی دووهمی نوێزی به یانیدا، له پاش روکووی دووهمه وه سوننه ته، چونکه پيځه مبهر (دروودی خودای له سه ر بئ) ههتا مردوو ته رگی نه کردوو.

ئهبوهورمیره (رمزای خوی لی بئ) فهرمووی: به خودا که به رنوێزیتان بۆدکه م نزیکی دکه مه وه له چۆنیتی ی نوێزگردنی پيځه مبهر خۆیه وه (دروودی خودای له سه ر بئ) دستووری ئهبوهورمیره وابوو له دوا رگاتی نوێزماکانی نیومرۆو خهوتنان و به یانی دا له پاش گوتهی (سمع الله لمن حمده) وه، قونووتی ده خویندو نزی چاکه ی بۆ موسوئمانه کان دمکردو نه فرمت و له عنه تی له بئ برپاگان دمکرد. (ت/۲۸۷/۱ ز- ۹۲ ژ ۵۶۱).

۳۹۳- عَنْ أَنَسٍ قَالَ قَتَلَ النَّبِيُّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - شَهْرًا يَدْعُو عَلَى رِغْلٍ وَذَكَوَانَ. (۳۹۳)

ئهنه سی کوری مالیک (رمزای خودای لی بئ) فهرمووی: پيځه مبهر (دروودی خودای له سه ر بئ) ههتا ماوهی مانگی تهواو، قونووتی ده خویند نزی شه ری له خیلێ به رمبابی ریع و خیلێ به رمبابی زمکوان دمکرد).

٣٩٤- عَنْ عَاصِمٍ قَالَ سَأَلْتُ أَنَسَ بْنَ مَالِكٍ عَنِ الْقُنُوتِ فَقَالَ: قَدْ كَانَ الْقُنُوتُ قُلْتُ. قَبْلَ الرُّكُوعِ أَوْ بَعْدَهُ؟ قَالَ قَبْلَهُ. قَالَ: فَإِنَّ فَلَانًا أَخْبَرَنِي عَنْكَ أَنَّكَ قُلْتَ: بَعْدَ الرُّكُوعِ؟ فَقَالَ: كَذَبَ إِنَّمَا قَنَتَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بَعْدَ الرُّكُوعِ شَهْرًا، أَرَاهُ كَانَ بَعَثَ قَوْمًا يُقَالُ لَهُمُ الْقُرَاءُ زُهَاءَ سَبْعِينَ رَجُلًا إِلَى قَوْمٍ مِنَ الْمُشْرِكِينَ دُونَ أَوْلَيْكَ وَكَانَ بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَهْدٌ، فَقَنَتَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ شَهْرًا يَدْعُو عَلَيْهِمْ. ب(الحديث: ١٠٠٢). (٣٩٤)

عاصيم فەرمووی: لەبارەى قنووتمووە، بۆخۆم پرسیارم لە ئەنەسى کۆری مالیک کرد، فەرمووی: قنووتم لەسەردەمى پێغەمبەر(دروودی خودای لەسەر بێ) هەبوو، گوتم: لەپێش چەمینەویدا یالەپاش چەمینەویدا، فەرمووی: لەپێش چەمینەویدا. عەرزیم کرد: خۆفیسارمکەس دەت: تۆ فەرمووتە لەپاش چەمینەویدا؟ فەرمووی: درۆ دەکا شتە کە بەهەلە تێگە یشتووە.

ئەنەس (پەرزە خواى لى بى) فەرمووی: وادەزانم: جارى پێغەمبەر(دروودی خودای لەسەر بى) گۆمەتێكى نارد بۆناوھۆزى لەھاوبەش پەیداكەران، لەسەر داواى خۆيان، كەيارمەتى يان بىدەن، پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بى) ھەفتا پياوى قورئان خوێنى بەگۆمەكى بۆيان نارد، كەئەوساش لەكاتى ژيانى خۆيانداپێيان دىگوتن قورئان خوێنەكان و ناويان بەقورئان خوێنەكان دىكردىبوو، ئەمانە كاريان ئەووە بوو بەرپۆژ دارو چيلكەيان دىكردو بەكۆل كۆيان دىكردەموو، بەشەو ھەر شەونوێژيان دىكرد، چاپێكەووە دىكەونە رى و دىپۆن تادەگەنەبىرى مەعونە، لەوى پەيمانەكەى پێغەمبەر دىشكێنن و بەنامەردانە ھەر ھەفتايان دىكوژن، تەنيا يەك پياويان نەبى.

نیر کاتی ئەم ههواره دلتەزێنه گەشتەوه به پیغه مبهەر (دروودی خودای لهسەر بێ) تاماوهی مانگی له نوێژی بهیانیدا، لهپاش راست بوونهوه له چه مینهوه، نزای قونووتی دهخویندو نهفرین و دوعای شه‌ری له‌م خێله عه‌رمبانه ده‌کرد: له‌خێلی به‌نی ریع‌لو خێلی به‌نی زه‌کوان و خێلی به‌نی عوصه‌یه. (بروانه تاج به‌رگی هه‌شته‌م، لاپه‌ره / ٢٥٤ ز- ١٠٢ ژ- ٤٦٤٤ فه‌رمووده‌ی ژماره یه‌ك).

٣٩٥- عَنْ أَنَسٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ بَعَثَ النَّبِيُّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - سَرِيَّةً يُقَالُ لَهُمُ الْقُرَاءُ فَأَصْبَحُوا ، فَمَا رَأَيْتُ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - وَجَدَ عَلَى شَيْءٍ مَا وَجَدَ عَلَيْهِمْ ، فَقَنْتَ شَهْرًا فِي صَلَاةِ الْفَجْرِ وَيَقُولُ « إِنَّ عُصِيَّةَ عَصُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ » . (٣٩٥)

ئه‌نه‌سی کو‌ری مالیک (رمزای خودای لی بێ) فه‌رمووی: پیغه مبه‌هر (دروودی خودای له‌سەر بێ) کۆمه‌لێکی نارد بۆ په‌خشی ئیسلام، پێیان ده‌گوترا: (الْقُرَاءُ: قورئانخوینه‌کان) هه‌فتاکه‌س بوون، گشتیان شه‌هیدکران، په‌کیکیان نه‌بێ، نه‌م بینیه‌ که پیغه مبه‌هر (دروودی خودای له‌سەر بێ) بۆ که‌سی تر، وه‌ک ئه‌وان ئاوا خه‌م و په‌ژاره‌ دایه‌گری، مانگیکی ته‌واو له‌نوێژی به‌یانیدا نزای قونووتی ده‌خویندو نه‌فرین و دوعای شه‌ری له‌ بکو‌ژه‌کانیان ده‌کرد، وه‌ خوشه‌ویست (دروودی خودای له‌سەر بێ) ده‌یفه‌رموو: (هۆزی عوصه‌یه، که به‌شدارییان کردوه له‌ شه‌هیدکردنی ئەم کۆمه‌له شه‌هیدانه‌دا، له‌ فه‌رمانی خوداو له‌ فه‌رمانی پیغه مبه‌هری خودا یاخی بوون!). (بروانه: ژماره: ٣٩٣ و ژماره: ٣٩٤، که ئەم باب‌ه‌ته روون ده‌که‌نه‌وه).

صحیح موسلیم را گویند مکہ میں:

ئەبو ھورميرە (رمزى خوداى لى بى) ھەرمووى: بەخودا گە بەرنويزىتان
بۆ دەگەم، نىزىكى دەگەمەو لە چۆنىتىنى نويزکردنى پىغەمبەر خۆيەو،
(دروودى خوداى لەسەر بى)، دەستوورى ئەبو ھورميرە وابوو، لەدوا رىكاتى
نويزمەكانى نيومرۆو خەوتەنەو بەيانىاندا، لەپاش گوتەى (سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ
حَمِدَهُ) وەو، قونووتى دەخويندو نىزى چاكەى بۆ موسولمانان دەكردو نەفرەتو
لەعەنەتى لەبى باومران دەكرد). {تاج/۱/۲۸۷، زنجيرە: ۹۲، ژمارە: ۵۶۱}.

نوٲڙي فہوتاو قہزا دہ کریتہ وہو سوننہ تہ زوو بہ زوو قہزا بکریتہ وہ

٣٩٦- عَنْ عِمْرَانَ بْنِ حَصِينٍ الْخِزَاعِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (كُنَّا فِي سَفَرٍ مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَإِنَّا أَسْرَيْنَا حَتَّى كُنَّا فِي آخِرِ اللَّيْلِ وَقَعْنَا وَقْعَةً وَلَا وَقْعَةَ أَخْلَى عِنْدَ الْمُسَافِرِ مِنْهَا فَمَا أَيْقَظُنَا إِلَّا حَرُّ الشَّمْسِ وَكَانَ أَوَّلَ مَنْ اسْتَيْقَظَ فَلَانٌ ثُمَّ فَلَانٌ ثُمَّ فَلَانٌ ثُمَّ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ الرَّابِعُ وَكَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا نَامَ لَمْ يُوقِظْ حَتَّى يَكُونَ هُوَ يَسْتَيْقِظُ لِأَنَّا لَا نَذَرِي مَا يَحْدُثُ لَهُ فِي نَوْمِهِ فَلَمَّا اسْتَيْقَظَ عُمَرُ وَرَأَى مَا أَصَابَ النَّاسَ وَكَانَ رَجُلًا جَلِيدًا فَكَبَّرَ وَرَفَعَ صَوْتَهُ بِالتَّكْبِيرِ فَمَا زَالَ يُكَبِّرُ وَيَرْفَعُ صَوْتَهُ بِالتَّكْبِيرِ حَتَّى اسْتَيْقَظَ بِصَوْتِهِ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَلَمَّا اسْتَيْقَظَ

شَكَرُوا إِلَيْهِ الَّذِي أَصَابَهُمْ قَالَ لَا ضَيْرَ أَوْ لَا يَضِيرُ ارْتَحِلُوا فَارْتَحِلْ فَسَارَ غَيْرَ بَعِيدٍ ثُمَّ نَزَلَ فَدَعَا بِالْوُضوءِ فَتَوَضَّأَ وَتَوَدَّى بِالصَّلَاةِ فَصَلَّى بِالنَّاسِ فَلَمَّا انْقَلَبَ مِنْ صَلَاتِهِ إِذَا هُوَ بِرَجُلٍ مُعْتَزِلٍ لَمْ يُصَلِّ مَعَ الْقَوْمِ؟ قَالَ مَا مَنَعَكَ يَا فُلَانُ أَنْ تُصَلِّيَ مَعَ الْقَوْمِ قَالَ أَصَابَتْنِي جَنَابَةٌ وَلَا مَاءَ قَالَ عَلَيْكَ بِالصَّعِيدِ فَإِنَّهُ يَكْفِيكَ ثُمَّ سَارَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَاشْتَكَى إِلَيْهِ النَّاسُ مِنَ الْعَطَشِ فَنَزَلَ فَدَعَا وَدَعَا عَلِيًّا (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) فَقَالَ: اذْهَبَا فَابْتَغِيَا الْمَاءَ فَانْطَلَقَا فَتَلَقِيَا امْرَأَةً بَيْنَ مَرَادَتَيْنِ أَوْ سَطِيحَتَيْنِ مِنْ مَاءٍ عَلَى بَعِيرٍ لَهَا فَقَالَا لَهَا أَيْنَ الْمَاءُ قَالَتْ عَهْدِي بِالْمَاءِ أُمْسِ هَذِهِ السَّاعَةَ وَتَفَرُّنَا خُلُوفًا قَالَا لَهَا انْطَلِقِي إِذَا قَالَتْ إِلَى أَيْنَ قَالَا إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَتْ الَّذِي يُقَالُ لَهُ الصَّابِيُّ قَالَا هُوَ الَّذِي تَعْنِينَ فَانْطَلِقِي فَجَاءَا بِهَا إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَحَدَّثَاهُ الْحَدِيثَ قَالَ فَاسْتَنْزَلُوها عَنْ بَعِيرِهَا وَدَعَا النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِإِنَاءٍ فَفَرَّغَ فِيهِ مِنْ أَفْوَاهِ الْمَرَادَتَيْنِ أَوْ سَطِيحَتَيْنِ وَأَوْكَا أَفْوَاهَهُمَا وَأَطْلَقَ الْعَزَالِي وَتَوَدَّى فِي النَّاسِ اسْقُوا وَاسْتَقُوا فَسَقَى مَنْ شَاءَ وَاسْتَقَى مَنْ شَاءَ وَكَانَ آخِرُ ذَاكَ أَنْ أُعْطِيَ الَّذِي أَصَابَتْهُ الْجَنَابَةُ إِنَاءً مِنْ مَاءٍ قَالَ اذْهَبْ فَأَفْرِغْهُ عَلَيْكَ وَهِيَ قَائِمَةٌ تَنْظُرُ إِلَى مَا يُفْعَلُ بِمَايَها وَابْنُ اللَّهِ لَقَدْ أَقْلَعَ عَنْهَا وَإِنَّهُ لَيُحْيِلُ إِلَيْنَا أَنَّهَا أَشَدُّ مِلًّا مِنْهَا حِينَ ابْتَدَأَ فِيهَا فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ اجْمَعُوا لَهَا فَجَمَعُوا لَهَا مِنْ بَيْنِ عَجْوَةٍ وَدَقِيقَةٍ وَسَوِيقَةٍ حَتَّى جَمَعُوا لَهَا طَعَامًا فَجَعَلُوهَا فِي ثَوْبٍ وَحَمَلُوهَا عَلَى بَعِيرِهَا وَوَضَعُوا الثَّوْبَ بَيْنَ يَدَيْهَا قَالَ لَهَا تَعْلَمِينَ مَا رَزَيْنَا مِنْ مَائِكَ شَيْئًا وَلَكِنَّ اللَّهَ هُوَ الَّذِي أَسْقَانَا فَأَتَتْ أَهْلَهَا وَقَدْ احْتَبَسَتْ عَنْهُمْ قَالُوا مَا حَبَسَكَ يَا فُلَانَةُ قَالَتْ الْعَجَبُ لِقَيْنِي رَجُلَانِ فَذَهَبَا بِي إِلَى هَذَا الَّذِي يُقَالُ لَهُ الصَّابِيُّ فَفَعَلَ كَذَا وَكَذَا فَوَاللَّهِ إِنَّهُ لَأَسْحَرُ النَّاسِ مِنْ بَيْنِ هَذِهِ وَهَذِهِ وَقَالَتْ بِاصْبَغِيهَا الْوُسْطَى وَالسَّبَابَةَ فَرَفَعَتْهُمَا إِلَى السَّمَاءِ تَعْنِي السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ أَوْ إِنَّهُ لِرَسُولِ اللَّهِ حَقًّا فَكَانَ الْمُسْلِمُونَ بَعْدَ ذَلِكَ يُغَيِّرُونَ عَلَى مَنْ حَوْلَهَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ وَلَا يُصِيبُونَ الصِّرْمَ الَّذِي هِيَ مِنْهُ فَقَالَتْ يَوْمًا لِقَوْمِهَا مَا أَرَى أَنَّ هَؤُلَاءِ الْقَوْمَ يَدْعُونَكُمْ

عَمَدًا فَهَلْ لَكُمْ فِي الْإِسْلَامِ فَأَطَاعُوهَا فَدَخَلُوا فِي الْإِسْلَامِ). (الحديث ۳۴۴ طرفه في ۳۴۸، ۳۵۷۱). (۳۹۶)

نهمه دمقی ژماره: (۲۲۰) ی ته جریدی بوخارییه، بههری زیاتری زوری واتیادا، دمیکهین به رافه و پروونکردنهوه بۆ گپړانهوهی نهصلهکه:

عیمرانی کوری حوصینی نهل -خوزاعی- (پرمزای خوای لی بی) فهرمووی: لهسهفهریکا لهخزمهتی پیغهمبهردا بووین، شهوی تادهمهوبهیان ههر بهرپوه بووین، لهدمهوبهیاناکه لهخه و خوشر نیه بۆ کاروانی شهونخوونی کهر، ویستان سهرخهوی بشکینین، بهلام کهخهومان لی کهوت خهبرمان نهبووه تاتینی خوهرکه خهبری کردینهوه، یهکهه کهس خهبری بۆوه نهبووهگری صهدیق بوو، دوه فیسار بوو، سییه نهو فیسار بوو، چواره کهس عومهری کوری خهگاب بوو. پیغهمبهریش (دروودی خودای لهسهر بی) کهتهشریفی دهخهوت خهبرمان نهدهکردموه، تاخوی خهبری دمبووه، چونکه مهترسی نهوهمان ههبوو کهلهو دهمهه دا سرووشی بۆبی، جائهگهر خهبری بکهینهوه سرووشهکه بپری.

کاتی عومه خهبری بۆوهو حالهکهی بینی لهبهجهرگی خوی بهدمنگی بهرز دهستی کرد بهئهلاهو نهکبهر کردن، نیتر لهسهر نهلاهو نهکبهر کردن و دمنگ بهرزموه کردن بهردموام بوو، ههتا بهدمنگی نهو پیغهمبهر (دروودی خودای لهسهر بی) خهبری بۆوه، نهوجا خهلهکهکه حالهکهیان عهرز کردو سکالای نهومیان لهخزمهتیدا کرد که نویژی بهیاننیا چووهو ئاویش نییه، بهم بۆنهیهوه زور پهروشن، ههزرمهت (دروودی خوای لی بی) بۆدلاندانهومیان فهرمووی: (قهیدی نییه) یا فهرمووی: (قهیناکا، ئادهی زووکهن بارکهن) نیتر

باريان کردو گەمى دوور كەوتنەو لەو شوپنە خراپە، ئەوجا حەزەرت دابەزى و داواى ئاوى دەسنوئىزى کردو، دەسنوئىزى گەرتو، فەرمانى فەرموو بانگ دراو، دوو ركاتە سوننەتەكەى پيش بەيانى کردو، ئنجا فەرمانى فەرموو قامەت گراو، بەرنوئىزى ی نوئىزى بەيانى بۆ ھاوړپيانى کرد، كە حەزەرت نوئىزمەكەى تەواو کرد روانى واپياوى لەكۆمەل كلابووو نوئىز ناكا لەگەل ئەوان، فەرمووى: (ئەى فیسارەكەس! ئەو بۆ لەگەل گەل نوئىزمەكەت نەکرد؟) گوتى: قوربان! لەشپىسىم تووش بووو خو شۆردنم لەسەرەو ئاويش نىيە.

حەزەرت (دروودى خواى لى بى) فەرمووى: (بەگل تەيەمموم بكە، لەكاتى وادا تەيەممومت بەسە) ئەوجا پىڭەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) كەوتەپى و مەردومەكەش لەتاو توونىتى سكالايان بردمبەر، جا پىڭەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) دابەزى عەلى و منى بانگ کردو، فەرمووى: (بەرۆن بۆ ئاو بگەپن). جا ھەردوكمەن رۆشتين، تاگەيشتين بەژنى، بەسوارى و شترى بوو، لەناو كۆلى دوو كوندەى گاومسا سوار بوو بوو، ھەردوو قاچەكانى شۆر كەربۆو، پيمان گوت: لەكوئ ئاو ھەيە، ئەم ئاومت لەكوئ ھيناو؟ گوتى: ئاو لەم نزىكە نىيە، رۆژە رىيەك دوورە، دوپنى ئەم كاتە لەلاى ئاومكەو ھاتووم! پياومكانى ئىمەيش بۆئاو دىگەپن و بەشوپن ئاودا وىلن. پيمان گوت: دىمورە لەگەلمان، گوتى: بۆ كوئ؟ گوتمان: بۆلاى پىڭەمبەرى خودا، گوتى: ئەو كابرايەى كەپى دەلن: و مرگەپاؤ؟ گوتمان: بەلئ ئەومىيە كەتۆ واى پى دەلئى، دەى و مرە بابەرۆين بۆلاى، ئەوجا بردمان بۆلاى پىڭەمبەر، وەچى قەسەيەكى بۆئىمە كرد ھەمان قەسەى كەردەو بۆ ئەويش، بەلام عەرزى پىڭەمبەرى كرد كەھەتيوبارە.

حەزەرت (دروودى خواى لى بى) دەستوورى دا ھەردوو گاومسەكانيان لەو شترەكە داگرت و ژنەكە دابەزى، ئەوجا حەزەرت (دروودى خواى لى بى) داواى جامىكى كردو ھەردوو دەمى ھەردوو گاومسەكەى كەردەوومو ئاوى لى

داکردنە ناو جامەگەووە، دەمیانی بەدەمبێنەکانیان بەستەو، وەنزای بەسەریان دا خویندو دەستی پیرۆزی هینا بەهەردوو ھنگلەکانیاندا، فەرمانی فەرموو بەناو عەشاماتەگەدا جاپدرا: بفرموون ھەم ناو بدمن بەولآخەگانتان، ھەم بۆ خۆتان ناو بخۆنەو، جا ھەرکەس بەئارمژووی خۆی بەشی خۆی برد، لەدوا ھەموان پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) دەفری ئاوی بەپیاوہ لەش پێسەگەداو، پێی فەرموو: (برۆ لەشوینیکا بیکەبەسەر خۆتا).

ژنەگەیش ھەر راوستا بوو سەرنجی دەدا گەچی لەئاومگەى دەرکێ، سویندم بەزاتی خودا کاتێ لەشکرەگە بەتەواوی بەشی خۆیان ناو برد لەو دووگاومسەو وازیان لەئاومگە هینا، ئاومگە یەك تنۆك كەمى نەکردبوو، بەلکوو زیادى کردبوو. پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) فەرمووی: (شتێکی بۆ کۆبکەنەو) ئێمەیش ھەندێ خورماى عەجوەى مەدینەو ئاردو قاوتمان بۆى کۆکردەو، تاهەمووی بوو بەبەرێ خۆراکی باشو کردیانە ناو پارچەیی جەلەو، ئەوسا ژنەگەیان سواری وشرەگەى خۆى کردەو، جەلەگەیان بەخۆراکەگەيەو نایەبەردەمیو، گاومسەکانیان بۆ بارکردەو، پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) پێى فەرموو: (خۆت دمرانیت کەئیمە هیچمان لەئاومگەى تۆ کەم نەکردۆتەو، ئەومتا بەبەرچاوتەو ئاومگەت وەك خۆى ماو، زیادى نەکردبێ کەمى نەکردوو، ئەوہى کەبەکارمان هینا، ئاوی بوو لەخواوہ بوو، خودا خۆى بۆى رەخساندین!).

ئەوجا ژنەگە رویشتەو بۆ ناوکەسوگاری، تۆزى دەرنگ دەرواتەو، پێى دەلێن: ئەرێ خاتوون! خێر بوو وادەرنگ ھاتیتەو،؟ دەلێ: کارێکی عەنتیکە دەرنگى بەسەر هینام! تووشى دوو کابرا بووم بردمیان بۆلای ئەو پیاوہى کەپێى دەلێن: صابینی، واتە: لەئایینی کۆنى خۆى وەرگەراو. شتى سەیر سەیری دەکرد، دەسا بەزاتی خوا ئەم پیاوہ یەکیکە لەم دووگەسە: یاجادوووبازترین

كەسە لەنيوانى ئەم زەمىنەو ئەم ئاسمانەدا، ياخود بەپراستى پىڭەمبەرى
رموانەكراوى خودايە، بەپەنجەى ناوهراستو بەپەنجەى شايەتمان ئاماژەى كرد
بۆ ئاسمانو زەمىن.

جالەومودوا ناوبەناو لەشكرى ئىسلام ھەلەمتيان دەبردە سەر ئەو خێلە
ھاوبەشپەيداگەرانی كەلەدموروبەرى ھۆزى ئەو ژنە بوون، وەدەستيان
لەتاقمەكەى ئەو نەدەدا، ھەتا رۆژى ژنەكە بەھۆزەكەى خۆى دەلى: من
لەوباومردام كەئەم كۆمەلەى بەخۆپراى نىيە كەھەقيان بەسەر ئۆمەو نىيە،
بەلگەو ئەمە ھۆيەكى ھەيە، كەئەويش ئەومىيە ئەمانە چاكەيەكى ئىمەيان
لەبەرچاوە، جامن وابەباش دەزانم تازوو ھەبوولى ئىسلام بەكەين، ئۆو دەلێن
چى؟ ھۆزەكەى بەيەك دەنگ بەگووى دەكەن و ھەموو ئىسلام دەبن (ت/٤/ ٣٣٧/
٢٢ + ت/١/ ٢٠١ / ٣ = تاج-٢ ز-١٠٥ ژ ٣١٧٥ + تاج-١ ز-٤٩ ژ ٣٦٨).

روونکردنەو:

عیمەرانى كۆپى حوصەين خۆى و باوكى ھاوڕپى پىڭەمبەر بوون، عیمەران
سالى ئازاد كردنى خەيبەر ئىسلام بوو، لە پىڭەمبەرەو سەدوھەشتا
فەرموودەى گىراوتەو، لەبوخارى نازداردا دوازدە فەرموودەى ھەيە، عومەر
ناردى بۆ بەصرە ھەتا شارمزاى ئايىنيان بكا، بوو بەقازى بەصرە، گشت جارى
فريشتە دەھاتن بۆ دیدەنى و سلاويان ئى دمكردو بەگووى خۆى سلاوئەكەيانى
دەبيست، لەپەنجاو ھەشتى كۆچیدا، لەبەصرە مرد.

۳۹۷- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (مَنْ نَسِيَ صَلَاةً فَلْيُصَلِّ إِذَا ذَكَرَهَا لَا كَفَّارَةَ لَهَا إِلَّا ذَلِكَ وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي). (الحديث ۵۹۷). (۳۹۷)

ئەنەسى كورې مالېك (پەزاي خۆي لى بى) فەرمووى: پېغەمبەر (دروودى خوداي لەسەر بى) دەفەرموئ: (هەركەسى ھەرنوێژىكى لەبەر جوو، لەكاتى خۆيدا نەيكرد باھەركاتى يادى كەوتەووە ئەوكاتە بىكا، ئىتر جگە لەمە برىتى (كەفارىت) ى ترى نىيە، وەك خودا دەفەرموئ: (أَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي) طە/۲۰/ ۱۴ - واتە: بەتايبەتى ئاگادارى نوێژمەت بكەو لەكاتى خۆيا بىكە بۆياد كردن و ناوبردنى من). (ت/۲۰/ ۱ ز- ۴۹ ژ- ۳۶۶ + ۳+ ۴ - ش/د/ ت/ ن).